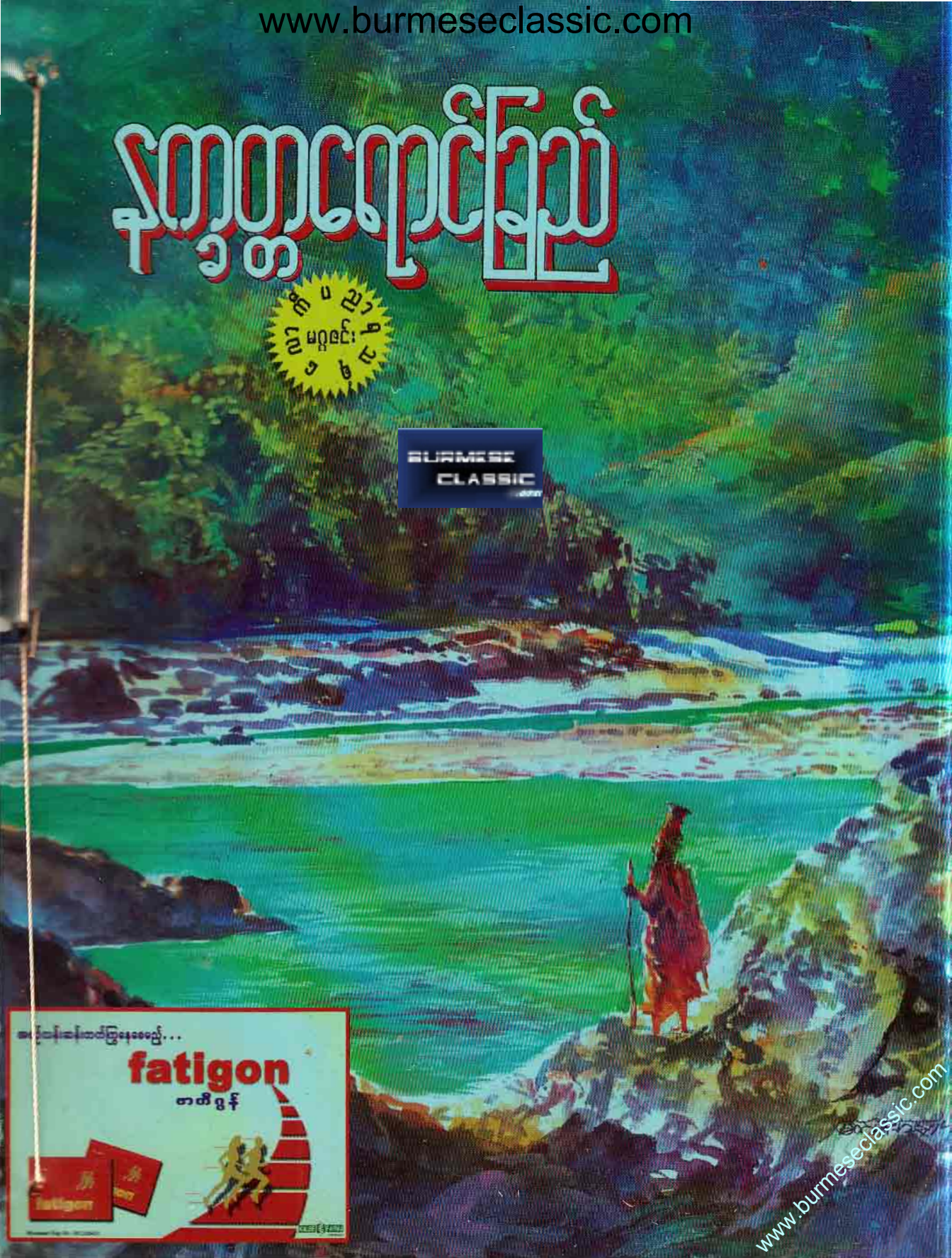

နတ်တောင်ရွာ

မဂ္ဂဇင်း
အောက်
အောက်

BURMESE
CLASSIC

ဆေးဝါးကုသရေး...
fatigon
 တီဂွန်

နယော တယ ဘဝတော အရဟတော သဗ္ဗသဗ္ဗဒ္ဓယ

ဒိုတာဝန်အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စု ပျက်ကွဲရေး
တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု ပျက်ကွဲရေး
အချစ်အခြာအားယာတည်တံ့တိုင်းပြုရေး

...ဒီအရေး
...ဒီအရေး
...ဒီအရေး

နက္ခတ္တရောင်ခြည်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်

လော ကိ ပ ညာ ရ သ ခုံ မ ဝှ ဇင်း

www.burmeseclassic.com

၂၀၁၄ ဇူလိုင်လ

နက္ခတ္တဗေဒဗဟိုဌာန

နာယကကြီး

ဒေါက်တာ အောင်နိုင်

M.B.B.S (Ygn)

၁-၁-၁(တိုင်းရင်းဆေး)

M.Med.Sc (Pharmacology)

Advanced Pharmacokinetics

Training (London)

M.C.P.A, A.T.C.M

(Wuhan), D.M.A

Senior Fellowship of Aryuvedic

Medicine(India).

သာသနာ့အကျိုးဆောင်
ကောလိပ်ဆရာအောင်

တိုင်းရင်းဆေးပညာရပ်ဆိုင်ရာ

အကြံပေး

ဒေါက်တာဦးညွန့်

B.Sc(Bot),Dip.T.Med.

ဦးဝင်းထိန်ကျော်

B.A(Philes),Dip/T.Med.,

T.L.R.M (INDIA)

အာနောက်တိုင်း ဆေးကဏ္ဍ

အယ်ဒီတာ

ကိုကိုမောင်

စာတည်းချုပ်

ဦးကျော်မိုးသိန်း

တာဝန်ခံစာတည်း

ဓမ္မဇဝ

နယ်လှည့်အယ်ဒီတာ

အောင်စ(L.L.B)ကိုစိုးသန်း။

သန်းထွန်း(ဘားအံ)

ပါဠိ အယ်ဒီတာ

* ဦးစံတင့်

(စတုရန်းကယသင်္ကောဝိဒ၊ ဝိနယဓရ၊ ဓမ္မာစရိယ)

* ဦးသန်းအောင်ဌ

[ဓမ္မာစရိယ (မဟာဝဂ္ဂါဒိ မြန်မာဂုဏ်ထူး)
ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယကောဝိဒ
(နိကာယဝိဂ္ဂဟ)]

ဥပဒေအကြံပေး

ဦးထွန်းစိန်

B.A(Myanmar),H.G.P.R.L(Advocate)

ပန်းချီဆိုင်ပညာရှင်

ကိုတင်ဦး

တင်တင်နွယ်

မျက်နှာဖုံးပန်းချီ

မြတ်မင်းဟန်

ဖြန့်ချိရေးမှူး

ယဉ်ကျေးဝေ

ကွန်ပျူတာစာမီ

ပါရမီ ကွန်ပျူတာစာမီလုပ်ငန်း

အတွင်းဖလှင်

ပါရမီ

လွန်ခဲ့သော နှစ်နှစ်ကုန်က
ပြောအာက်မှ တူးဖော်တွေ့ရှိရသော
ပေါ်တော်မူရပ်ပွားတော် ဖြစ်သည်။
၁၁-၀၀

ထုတ်ဝေသူ
ဦးခင်မောင်ဝင်း(၁၇၄၇၂) နက္ခတ္တဗေဒဗဟိုဌာန၊ တိုင်းရင်း
၂၃၃ ၂၉ လမ်း ရန်ကင်းမြို့၊
အတွင်းနှင့် ယုတ်နား(အိတ်)
ဦးခင်မောင်ဝင်း(၁၇၄၉၄) ပါရမီဆောင်ရွက်
အမှတ် ၅၇၉ ရန်ကြီးစတင်လမ်း
၅-ရပ်ကွက် မရမ်းကုန်းမြို့နယ်
ရန်ကင်းမြို့၊
မန္တလေးပြင်နီချိရေး
နဂါးစာပေ
ရှမ်းစောင်တည်းက ပြန်ချိရေး
မိလ္လာစာပေ (တောင်ကြီး)
ဂင်္ဂါဒီစာပေပြန့်ချိရေး(တောင်ကြီး)
မွန်ပြည်နယ်၊ ကရင်ပြည်နယ်ပြန်ချိရေး
တော့ကျော်စာပေ(မော်လမြိုင်)
ပြန်ချိရေး
တော်မူသိန်းစာပေ ၂၃၃ ၂၉ လမ်း ရန်ကင်းမြို့၊
၀-၀၀ ၂၄၂၂၀၄

ကြော်ငြာဌာနမှူး - ကိုတင်မောင်ဌေး
ပက်လက် မီးမှူးရေးကြော်ငြာလုပ်ငန်း

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ
အမှတ် ၃၃၇
အုပ်စု
၀၀၀၀
၀-၀၀ ၂၄၂၂၀၄

BURMESE CLASSIC

ခေါင်းပုခင်းပျံ အချိန်ခွေး
ကျောက်ပိုင်ပိတောက်
ခုခံရူး ငါးသွေးခွဲရင်... ➡ ၈-၁၃၇

၃ ကျောက်အမြဲတော့ကလေးချပြီး
ကျွန်တော်တို့ မိသားစုမှာ
လုပ်ငန်းကိုင်ငန်းတွေ အဆင်ပြေပါစာမယ်... ➡ ၈-၇၀

★ ဂျေ့ဆိုင်ခေါင်းပုခင်းပျံ ★

ဂျေ့ဆိုင်ခေါင်းပုခင်းပျံ ခြုံထွန်း [ကြည်မောင်မောင်-၀၆] ၁၆၀
ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်
အနန္တသုခတိုင်းရင်းဆေးခန်း ဆရာမခေါ် တလွှာစိုး
(တဆ-၀၃၆၁၉)၏ မီးယပ်သွေးဆုံးရောဂါ တာတွယ်
စောင့်ရှောက်နည်းများ [မြောင်းမြ မောင်ယဉ်တင့်] ၂၃၃

❁ ပညာပေးရောင်းခြယ် ❁

လူတိုင်းအတွက် တရုတ်နို့ရော
အိပ်မက်ရှင်းတမ်း (၈၃) [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၁၅၉
သင်္ကေတများ၏ ဘာသာစကား (၃၇) [ဟူဂျင်းစီ] ၁၆၇
တရုတ်ကြီးထုံးပညာ (၉၃) ၁၇၅

🌸 ယဇ္ဇယာရောင်းခြယ် 🌸

အမေရိကန်ပီဇာကံစမ်းမဲ(စီဇီ) ပေါက်မလား
[ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့.] ၉၄
လက္ခဏာပဟေဠိ အဖြေညှိကြစို့ ၁၃၅
အချစ်ကို အရေးထားတဲ့သူလား [သန်းပညာ] ၁၄၉
ရွှေနေအလုပ်နဲ့ အကျိုးပေးနိုင်သလား
သူ ဘယ်လိုလူစားလဲ [ဦးသော်ခင်-ဟင်္သာတ] ၂၁၅
တစ်ချက်ကောင်း ဟောကွက် [ဦးသော်ခင်-ဟင်္သာတ] ၂၂၄

👉 ဂမ်းညွှန်ရောင်းခြယ် 👈

ရွှေဘိုအောင်မြေနှင့် ဝေဘုဆရာတော်ကြီး၏
သာသနာ့မြေသို့ (၁) [စံထွန်းသာ] ၁၇
ဗန်းမက်ရွာရှိ နောင်ယောင်းရေထွက်
လှောင်စား ဝါးကန်ကြီး(၁) [နိုင်မင်းညို] ၂၅
မြတ်သမဏတို့ စံပျော်မြန်းသည့် ထုံးတောင်မြေ
သာစခန်းဆီသို့(၆) [စင်ညိုငယ်] ၈၁
ဂမ္ဘီရ အုတ်ရေတန် [ဘက်ထရီမောင်သောင်း-ဟင်္သာတ] ၂၈၂

○ အထူးတလှူရောင်းခြယ် ○

ဝက်ခေါင်းမင်း၏ ဝိဇ္ဇာမြို့ဟောင်းဆီသို့ (၂)
[အောင်စ-LL.B] ၇၃
အခင်းကြဲလျှင် မင်းစံတောင်တွင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပါ(၄)
[ဘုန်းကျော်စွာ-မြိုင်တက္ကသိုလ်] ၈၉
ရန်မာန် ကင်းစေသည့် တောလင်းနယ်မှ အောင်နိမိတ်
ဆောင် ခမောက်တောင်(၉) [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၉၇
မြတ်တော်ဝင် သာသနာ့မြေမှ နေရာထူးများနှင့်
ဆရာတော်ကြီး၏ ဩဝါဒများ(၂) [စံထွန်းသာ] ၁၆၅
သုခကာရီကုန်းတော်မဟီနှင့် အဘအောင်မင်းခေါင်
ဓာတ်ပန္နက်စေတီတော်(၃) [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၁၂၀

စ ကိုယ်လျှောက်ခြင်း စ

ကျွန်တော် မြင်တွေ့ဖူးသော
 သူရဿတီမယ်တော်ကြီး(၂) [ကလေးဘ] ၂၀၉
 သိမ်မြောက်က လောက်စာခဲ [နတ်မောက် လှမြင့်သစ်] ၂၄၁
 ခိုးတမြေတေနှင့် ကြက်စဉ္ဇာ [မောင်ရော-ရာမည] ၂၄၄
 မေတ္တာဖြင့်ယှဉ်သော ဣတလေးနှင့် အဘိုးငယ်၏
 စွမ်းပကား(၁) [အောင်မြင့်ထွန်း-မသုံးလုံး] ၂၄၉
 ကူညီသည့် မမြင်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ
 [တက္ကသိုလ် အပန်ငယ်] ၂၅၇
 သာသနာပြုရန် လာသော ဇီးကွတ်မောင်နှမ
 [အေးမွန်ကျော်-နမူတီး] ၂၉၇

* ဂျင်စွဲရောင်းခြင်း *

သစ်တံခါးဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တမင်္ဂလာတ(ယော)၏
 ကမ္ဘာမေတ္တာဓာတ်ပို့လွှတ်နည်း [သန်းခေါင်-ပညာရေး] ၈၆
 နဝပုဒ္ဓ ဆွမ်းတော်ကပ်၍ အန္တရာယ်တင်း
 လာဘ်ရွှင်ကျင့်စဉ် [အောင်ထက်-ရောအနောက်မြို့တော်] ၁၇၇
 ပေါ်တော်မူ ခုပ်ပွားတော်နှင့် လျှို့ဝှက်ဝိဇ္ဇာကျင့်စဉ်
 [တပီသိရောမထီ] ၁၈၅
 ကနိုင်ကလိုင် ဘေးမဲ့ကျောင်း ဆရာတော်ကြီး၏
 ထူးခြားဖြစ်စဉ်နှင့် ကျင့်စဉ်များ
 [မင်းကူဒွီ-ဝိဇ္ဇာတောင်တန်း] ၂၀၁

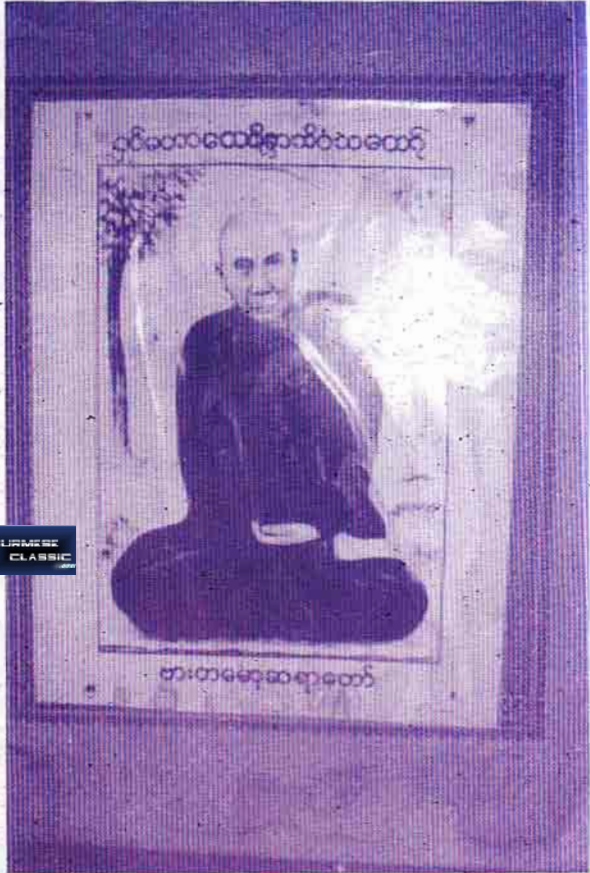
● အစီအရင်ရောင်းခြင်း ●

သိပ္ပံဝင် ဝိဇ္ဇာရ နှစ်ပေါက်ဝါးနှင့် ဝါးလက်ခုပ်အစီအရင်
 [ချစ်ဆိုင်] ၅၄
 ကြောင်ပန်း(တတိယ)ဆရာတော် ဦးဝိရိယ၏
 မိုးရွာစေသည့် အစီအရင် [ဝံထွန်းသာ] ၁၃၂
 မဋ္ဌာန်းပညာဝါရနှင့် လိုတရ အစီအရင်
 [ဂါမထီတော်-ဝိဇ္ဇာဓေရ စစ်ကိုင်း] ၁၉၇
 မဟာထုတ်ချိန်ခွင်နှင့် လွယ်တောင်းယကြာ
 [တနင်္ဂနွေသာသမီပျားအတွက်] [သန်းပညာ] ၂၁၃
 မသိသူကျော်သွား သိသူဖော်စား
 ဗြဟ္မာသာပိုက်ရုပ်တု၏ အစွမ်း
 [မောင်အေးကြူ-စီးပွားရေး] ၂၂၅

□ အဂ္ဂိရောင်းခြင်း □

အနန္တသိပ္ပံပြခါးလမ်း ရှင်းတမ်းမြေကြားချက်
 [ဦးမင်းစင်-ရွှေစုဝင်း] ၁၈၀
 လက်တွေ့ ဟင်းခိုးဖမ်းနည်း [အောင်သန်း-ပုသိမ်ကြီး] ၁၈၇
 ရှင်ကောဝိဒရဲ့ ဒန်နာသုတရတေ(၄)
 [ရွှေတောင် ခင်မောင်ကြည်] ၂၀၄

၄ နဂျဏ္ဍရောင်ခြင်းမဂ္ဂဇင်း

ငဝတော်ဝင် ငရွပ်ကျွန်း
 သာသနာပြုနယ်ငြေတွင် ဖားတဟေဆရာတော်
 ရှင်ပဟာတေဂါဒ္ဓာဘိဝံသ ပုံငဝတော်ကို ၈-၁၀၆

ဆင်နှင့် သတ္တန်တူသော
 ငကျောက်တုံးစာစီတုံးသည် ငစေတီတော်၏
 မိနပ်တော်ဘား ထူးမြို့ငြေတန်တို ၈-၄၃

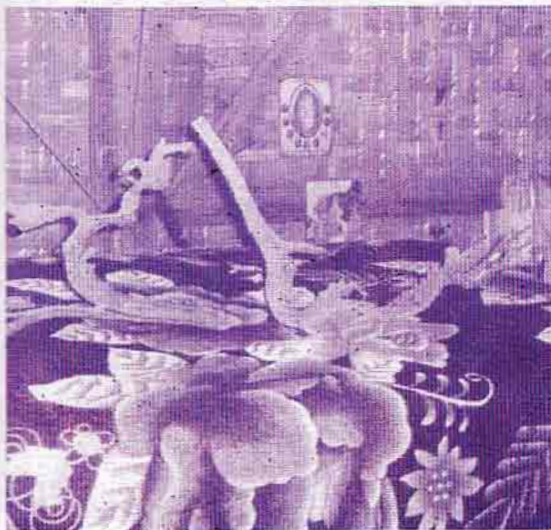

BURMESE CLASSIC

သုကာဂိုဏ်းတော်ပေါ်တွင်
(၄၄)ရက် အစဉ်တက်စဉ်က
ဖူးခြားစွာ ပေါ်နေသည့် ပုံတော်ကို

တမာပင်ကြီး တစ်ပင်လုံးသည်
အကိုင်းအခက်လုံး ကြီးအတိုင်း
တမာနဂါးများ ငြိမ်နေသည်ကို

* ဂါထာပစ္စုပ္ပန်ရောင်ခြည် *

ခရီးသွားများအတွက် နဂါးခံတွင်း ရှောင်ကွင်းရန်
မလိုသောနည်း [ဒိုလ်မင်း-မင်းလှ] ၁၈၄
နိုင်ငံခြားတိုင်းတစ်ပါးတွင် အောင်မြင်ကြစေချင်
[အောင်နန္ဒစံ-ကျိုက်လတ်] ၂၁၇
ဒုက္ခပစ္စိကိတာနှင့် ကျွန်ုပ်အမြင် ကိုယ်တွေ့များ
[ကဝိသီရောမဏီ] ၂၃၇

* အေးမှတ်ပျော်ရောင်ခြည် *

အပူနာများအတွက် အံ့စည်းဆေး
[နေမဝင်-နတ်မောက်] ၇၁
ဝက်မြဲပေါက်သော် [ဦးရာဇ်မြေခိုင်ပြည်ဟိန်း] ၈၇
ခံတွင်းပျက်၍ လျှာခါး၍နေလျှင်
[မောင်စိုးရွယ်-နတ်မောက်] ၁၀၃

◆ အေးအေးရောင်ခြည် ◆

အသားမာအတွက် သရက်ရွက် [အောင်ဆန်းလင်း] ၃၉
ခူးနာခြင်းအတွက် [မြေခိုင်းချစ်-နတ်မောက်] ၂၀၃
သွေးတိုးရောဂါအတွက် ဆေးတစ်ခွက်
[အောင်နုတင်-မုခ်] ၂၃၉

* ပစ္စိပုဂ္ဂိုလ်ရောင်ခြည် *

လွမ်းရပါသော်တော နုလုံးသားထဲက နန်းယီဆိုင်တော်(၂)
[မြတ်သင်ဦး] ၂၁၉

+ ဖူးခြားသစ်ဝင်ရောင်ခြည် +

ရန်ကုန်သမ္မတ အောင်စေသော ရန်ကြီးအောင်ပင်(ခ)
ကိုယ်မြဲကြီးပင်၏ အစိအရင်နှင့် ဆေးအသုံး
[ကျော်-ရမည်သင်] ၁၅၅
အိပ်မက်အရ တွေ့ရတဲ့ ထူးဆန်းသစ်ပင်
[ကလေး ဝင်းသူ] ၁၂၉

* ဗဟုသုတရောင်ခြည် *

ဗုဒ္ဓရင်း ဩဇာ မာလာကာသီ [မောင်ရင်ထွေး-မအူပင်] ၁၅၇
ကလေးငယ်များ ခေါင်းတစ်ဖက်(သို့) ဇက်တစ်ဖက်
စောင်းနေလျှင် [မျိုးမောင်မောင်-က.ပ.စ] ၁၆၀

+ ဖူးခြားပစ္စုပ္ပန်ရောင်ခြည် +

ပုံရွာမြို့ နေလတိုင်းရင်းဆေးကုဌာန ဆရာဦးထံမှ
ထူးခြားပစ္စုပ္ပန်များ [မောင်မောင်ထွန်း-မုံရွာ] ၅၇
ထူးဆန်းသော ကျောက်အမြဲတေဥ
[မျိုးတင်-ညောင်လေးပင်] ၇၁
လျှို့ဝှက်ရှားပါးတဲ့ အမြီးနှစ်ခွံခွံ အိမ်မြှောင်
[ကောင်မြင့်မြင့်စိန်] ၁၀၂
နတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၅

● **ကျိပ်ခံပညာရောင်ခြည်** ●

သိုင်းပညာရှင် ဆရာကြီး မင်းယကွ၏ သိုင်းပညာ
အတွေ့အကြုံများ (၃၀)
[ဆရာကြီး မင်းယကွ-တိုက်ပွဲဝင်] ၁၃၂

* **ဖုတ်းရောင်ခြည်** *

ပင့်ကူဆိပ်ပြေနည်းနှင့် အခြားဇော်မ အဆိပ်အုပ်စုဝင်
ဖိဝန်ဆိုင်များ၏ အဆိပ်ပြေနည်းများ
[ဦးမင်းဝင်း-ရွှေစုဝင်] ၁၆၃

* **အမျိုးသမီးအဖူးရောင်ခြည်** *

မီးအပူတိုင်ခြင်း တင်ထေးစေသည့်နည်း
[ကိုသက်ရှည်] ၂၃၆

○ **သုတေသနရောင်ခြည်** ○

မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်နှင့် ကေးဇူးရှင်ဆရာတော်ကြီးများ
[အိမ်မဲမြို့နယ် နယ်လှည့် သာသနာပြုတကော ဆရာတော်
ဘုဒ္ဓန္တဝိလာသထေရ်အား ဝါရဝပြု ပူဇော်ခြင်း] [သန်းပညာ] ၁၉၃

○ **မြစ်ချင်းပြီးသေးပင်ဆေးမြစ်ရောင်ခြည်** ○

ခမောင်းခါ(ခေါ်) ဖျင်းမခါပင်၏ အစွမ်း
[ဒိုလ်မင်း-မင်းလှ] ၁၁၉

* **ပိရူရောင်ခြည်** *

ကွဲနွားများ မျက်စိတိမ်ကုသော်
[တက္ကသိုလ်မောင်ဂေ-ခင်ဦး] ၁၅၁
အိမ်မွေးဘဲများ ခြေတားနာမြစ်လျှင်
[စိုးလင်းအောင်-မြန်အောင်] ၂၃၈

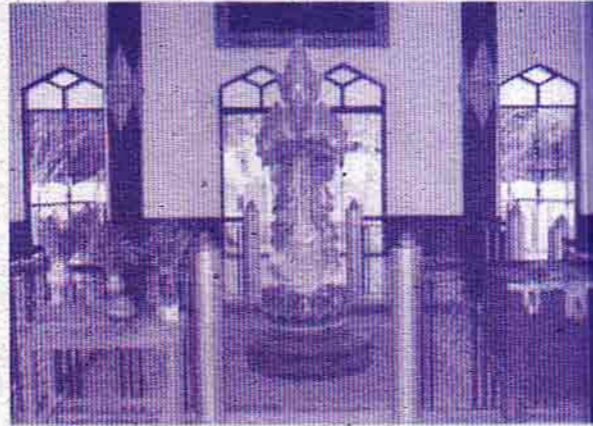
○ **ကြည်ညိုခြင်းရောင်ခြည်** ○

လက်ညှိုးတော်မှ ရေထွက်သည့် ဘက္ကချင်းသာကြီး
ရုပ်ပွားတော်(၁) [ဘုန်းကျော်စွာ-မြိုင်တက္ကသိုလ်] ၉
သမိုင်းဖော်ကမ္ဘာ ရောင်ခြည်တော် တွန်းမြှူသည့်
မြိုင်ထင်စေတီတော် [မင်းသူရိန်-ထားဝယ်] ၄၁

* **အောင်မြေရောင်ခြည်** *

စကုမြို့ ထေရ်ကြီးစေတီတော်နှင့် ရဟန္တာမဟာပုဏ္ဏ၏
တရားကျင့်ရာ အောင်မြေများ
[တက္ကသိုလ် မောင်မြသီ-စကု] ၃၃
စစ်ကိုင်းတစ်ခွင် သမိုင်းဝင်စေတီများ၏
အောင်မြေနှင့် နို့ပူဇော် ဝါထာတော်များ(၁၈)
[အောင်ရွှေမြတ်-စစ်ကိုင်းတောင်] ၁၁၃

၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အောင်မြေအလယ်ဗဟို၌
လက်အုပ်ချီ၍ဘုရားရှင်အားပူဇော်နေသည့်
နတ်ရုပ်ကြီးတစ်ခုအား... ➡ ၈-၁၆

ကျီးမင်းများတိမ်ခေတ်ကျွန်းတော်ပေါ်၌
ကျီးမင်းရုပ်တူပါ ကျီးမင်းတံခွန်တိုင်ကြီးကို
ကြည့်၍ ထူးခြားစွာတွေ့ရသည်... ➡ ၈-၉၉

ဤကျောက်ဆောင်ကြီးသည် နွားလပိုတောင်
ဆံတော်ရှင်ဆီသို့ စူးစိုက်ကြည့်နေသော
ဆင်ကြီးသဏ္ဍာန် ဖြစ်ပေါ်နေသောကြောင့် စာ-၃၀

နတ်ထမ်းအစု
ပတန်းမှပ်
မျှားအား
ထမ်းပားသော
စား
သီလူး
ပုံပျို
စာ-၁၁၄

ခန္တီ
မရည်
ခြင်တဲ့
နှစ်ပေါက်
ခါးကို
ခါးလက်ခုပ်
မိရင်ခြံ
စာ-၅၄

◆ **ပိပေဒရောင်ခြည်** ◆

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လအတွက် ဓာတ်ကြီးငါးပါး
ဖိုးငါးစုနှင့် အောင်ဘာလေထီဆုငွေ [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၁၅၂
၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ ထီအတွက်
ရွှေဒုလ္လံပါ ဤဝကန်း [ဆရာရဲထက်-သုတေသီ] ၁၅၆

◆ **စိုက်ပျိုးရေးရောင်ခြည်** ◆

ငွေကုန်သက်သာ သဘာဝဇီဝ ရွက်ဖျန်းမြေဩဇာ
[ညွန့်ဝင်း-နတ်တလင်း] ၁၇၁

* **ဆင်းစပရောင်ခြည်** *

အခက်အခဲ အကုန်အတည်းများ ပြေပျောက်စေသည့်
ဝိမုတ္တိ အရိယာအလင်းတိုင်ပူဇော်နည်း
[ငြိမ်းသော်တာ] ၁၉၀
အပွင့်အလန်း တံကောင်းစေသော အပြင်မိတ်အင်း
[မောင်ကြည်ထွေး-မ/ဒဂုံ] ၂၁၅

◆ **ပုဂ္ဂိုလ်ထူးရောင်ခြည်** ◆

မြိုင်မြို့နယ်၊ တွင်းတောရွာ မင်္ဂလာသီရိကျောင်းမှ
ဆရာတော် ဦးပညာသီရိ၏ မပုပ်သိုးသော
ဓိုက်ကလာပ်တော်နှင့် ဘဝပုံရိပ်များ(၃) [စံထွန်းသာ] ၄၉
ဗောဓိတထောင် သာသနာမြေနှင့် ဗောဓိတထောင်
ဆရာတော်ကြီး ဦးနာရဒ၏ ဘဝပုံရိပ်များ(၂) ၆၅
ထူးခြားဆန်းကြယ် အံ့ဖွယ်ဆရာတော်
[ဘဘစုံ-ဇရာပုံ၊ ဗရာပို-၆] ၁၃၇
အဘိုး ကလေးဝဆရာတော်ကြီးနှင့် ထူးခြားမှုများ
[ဒေါ်သုမနဝိစိတ္တ-B.Sc,H.G.P.Dip.Ed] ၁၄၅
အမည်ဖော်ပြခွင့် မရှိသော ဓူတင်ဆောင်
ရဟန်းတော်အား ပူဇော်ခြင်း
[အေးချမ်းအောင်-ရမည်းသင်း] ၂၂၇

* **ထူးခြားဆန်းကြယ်ရောင်ခြည်** *

ထူးခြားသည့် ကျောက်ဆင် [စိုးသော်တာ] ၃၀
ထူးခြားဆန်းကြယ် အံ့ဖွယ် ရှင်သီဝလိရုပ်ပွားတော်နှင့်
ပတ်သက်၍ သိသမျှ ဖြေပါမည်
[ရွှေကံကု သာသနာပြုပယ်တော်ကြီး] ၁၅၃
ကြုံတွေ့ခဲ့သော ပရလောကမှ ဖြစ်ရပ်ဆန်းလား
[ဦးအေးရွှေ-ကနောင်] ၂၇၈
အလွန်ထူးခြားသော ပရလောကဘား
[အရှင်ဥတ္တရသာရ-မဟာဂုဏ်(ဖ)မတောင်] ၂၈၉
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၇

▣ အပေးအဖြေရောင်ခြည် ▣

တမာနဝါး ခြေကြားစေလိုပါသည်
[သာသကံဇော်-မကျွေး] ၁၄
ထူးဆန်းသော ခြေတွင်းဆက်နှင့် သိရှိသူ ပညာရှင်များမှ
ခြေကြားပေးပါရန် [မင်းတပ် ဦးအောင်ခင်] ၁၆၉
ဝါးအမြဲတေ၌ သိရှိမရှိ သိလိုပါသည်
[မှောင်နိုး-ကျောက်ခဲ] ၁၉၂

✽ ရေစဉ်းသုံးဘဝလမ်းညွှန်ရောင်ခြည် ✽

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လအတွင်း
ပုံရိပ်ရှင်တို့၏ တံကြွေ [ဟူဂျင်းစီ] ၁၄၈
၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လအတွင်း
ငွေကြေးလာဘ်လာဘ သွက်လက်စေ့မှီ
[ထက်မင်းကျော်စွာ] ၁၅၄
၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လအတွက်
ခုနစ်ရက်သားသမီး ဟောဇာတမ်း [ဆရာ ရောင်စဉ်] ၃၀၃

◆ ပြန်ဟုမိုးရားပညာရောင်ခြည် ◆

ကုန်အပေါအရှား ထွက်နှုန်း
[ကောင်းခန့်-သခွတ်မြေ၊ ဝက်လက်] ၂၀၀
မင်္ဂလာရက်မြတ် [ကျော်စိုးလွင်-ဝါးခယ်မ] ၁၅၈

◆ ဓမ္မနိုးမာရေ ဝါးစာရောင်ခြည် ◆

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လအတွင်း
ကုန်မာရေအတွက် အကြံပေးချက်များ [ဟူဂျင်းစီ] ၂၄၈

★ ပြန်ပန်သစ်အထူးရောင်ခြည် ★

ရင်နှစ်သည်းချာ ရင်သွေးရတနာတို့အတွက်
ဝဂ္ဂုဗ် ခုနစ် တစ်နှစ်တာ [အောင်နန္ဒစံ-ကျိုက်လတ်] ၃၆

● ဝရုဏေမာရောင်ခြည် ●

ပိတောက်ခြောက်ရောင်ဆာရီနှင့် ရေခြားမြေခြားမှ
ပရလောကသူ [ချို-အမရပူရ] ၂၅၄
ပါရမီအဟုန်ထူးစွာဖြင့် ပြန်ဆုံကြရသော
မောင်နှမနှစ်ဦး [နယ်လှည့်သုတေသီ] ၂၆၀
ဆောင်းတစ်ည [အင်ကြင်းပန်း] ၂၆၃
ပေတမောင်စိမ့်နှင့် ဘဝခြားသံယောဇဉ်(၁)
[ဟင်္သာတသန်းလှိုင်ကျော်-ရွှေပန်းချီ] ၂၆၅
ငွေ့မြင့်သင်္ချိုင်း [မောင်ငွေ့မြင့်] ၂၇၃
အစ်ကိုနှင့် လေရွှန်နတ် [ကျော်စိုးလွင်-ဝါးခယ်မ] ၂၈၁
မေတ္တာလေပြည် သွေးလေတော့ [မကြီးကျော်] ၂၈၅
အမဲသားကြိုက်သူ [ကမ္ဘောဇ ဘုန်းမြင့်] ၂၉၃

တောတို့၏ မာယာ [မောင်ခိုင်စွယ်-ဟင်္သာတ] ၃၀၁

၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မဟာပုဂ္ဂို

ရဟန္တာမြတ်

သီတင်းသုံး

တရား

ကျင့်ရင်း

စေတီငယ်

တစ်ဆူကို

၈-၃၅ ↓

ထူးခြား

သော

မမြင်ဘူး

သော

သစ်ပင်

ဖြစ်သည်

အပင်မှာ

၈-၂၉ ↓

တောတွင်း

တစ်နေရာ

တွင်

ရင်းတိုက်ပင်

မှ

လက်ချောင်း

(၅)ချောင်းပုံ

ထူးထူး

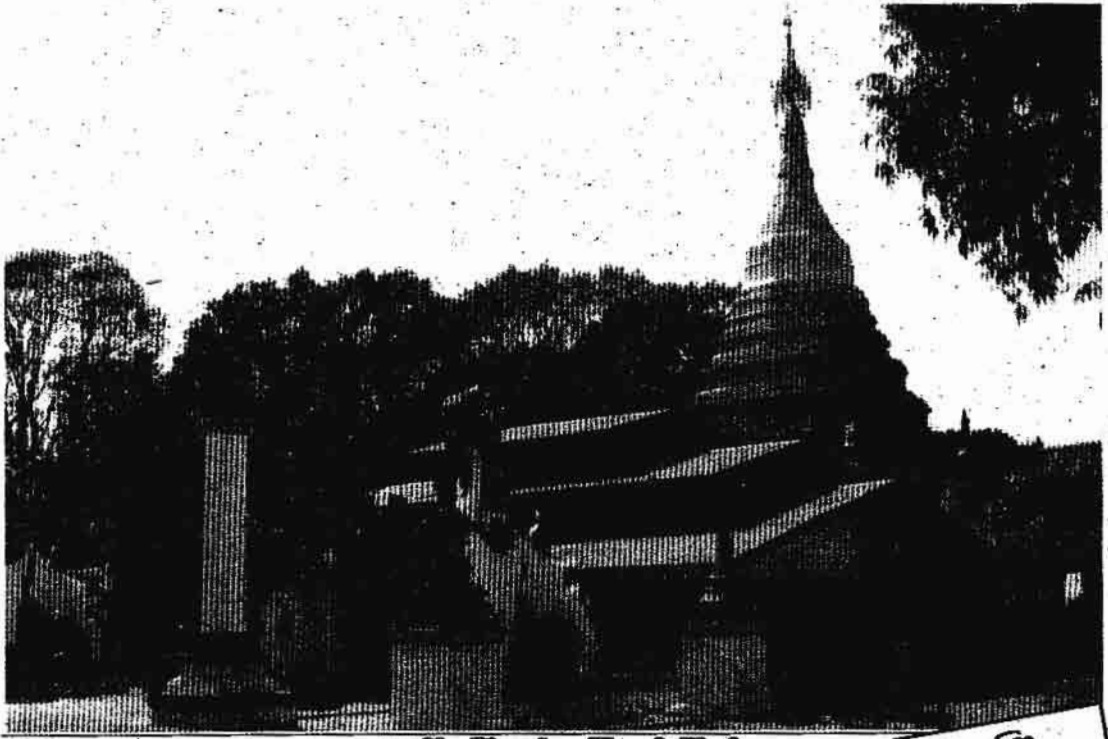
ခြားခြား

မြစ်ပေါ်

နေသည်ကို

၈-၅၇ ↓

▲ အင်္ဂုလိကကြီးမှ ရုပ်သွားကြီးတော် မြင်းကွင်း

ဘုန်းကျော်စွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

လက်ညှိုးတော်မှ ရေထွက်သည့်

ဘတ္တ ချမ်းသာကြီးစုမ်းပွားတော် (၁)

ပျော်ဘွယ်မြို့၏ အနောက်တောင်
ထောင့် (၂)မိုင်ခန့်အကွာတွင် ဘတ္တ
(၇)ရွာ တည်ရှိသည်။

ရှေးခေတ်ကြီးများ၏ အဆို
အမိန့်အရ မြန်မာနိုင်ငံအထက်ပိုင်းသို့
ပုဒ္ဒသသနာတော် မျိုးစေ့ချ ပင့်ဆောင်
ပေးခဲ့သော ရှင်အရဟံ ရဟန္တာအရှင်
မြတ် ဆွမ်းခံကြွရာ ရွာများ ဖြစ်သော
ကြောင့် ဘတ္တ အမည်ရသည်ဆို၏။
(ဘတ္တ=ဆွမ်း၊ ထမင်း)

ဘတ္တ(၇)ရွာ

၁။ ဘတ္တပျံရွာ

F.2A. August, 2014.

၂။ ဘတ္တအုန်းပင်ရွာ

၃။ ဘတ္တသရက်ပင်ရွာ

၄။ ဘတ္တလက်ပန်တောရွာ

၅။ ဘတ္တကံကောင်းရွာ

၆။ ဘတ္တတလင်းကန်ရွာ

၇။ ဘတ္တရှားပင်လှရွာ

ပုဂံခေတ်နောင်း ကျော်စွာမင်း
လက်ထက်တွင်...

၁။ ရမည်းသင်းမြို့

၂။ ထီးမြို့

၃။ ဘတမြို့

၄။ ပြီလှမြို့

၅။ ပေါက်အိုမြို့

ဟူ၍ ရမည်းသင်း(၅)မြို့ ရှိခဲ့ရာ

ဘတ္တသည်လည်း အပါအဝင် ဖြစ်ခဲ့
သည်။

ယင်း(၇)ရွာအနက် ဘတ္တချမ်းသာ
ကြီးမြတ်စွာဘုရား ကိန်းဝပ်တော်မူ
ရာ ခေတ်ကား ဘတ္တသရက်ပင်ရွာအနီး
တည်ရှိလေသည်။ သရက်ပင်ရွာသည်
ဘတ္တ(၇)ရွာအနက် လူနေအိမ်ခြေ
အစည်ကားဆုံးရွာဖြစ်ကြောင်း သိရ
သည်။

ဘတ္တသရက်ပင်ရွာသို့

ပျော်ဘွယ်-ရမည်းသင်း ကားလမ်း
အတိုင်း တောင်ဘက်သို့ (၂)မိုင်ခန့်
အကွာ(ဒေသခံများ၏ လမ်းညွှန်ချက်

နက္ခတ္တဓာတ်မြေညီပုဂ္ဂလင်း ၉

▲ သိမ်တွင်းရုပ်ပွားတော်

● ချစ်သောကြီးရုပ်ပွားတော်

တောင်းကာ သိမ်အတွင်း ဝင်ရောက် လေ့လာကြည့်သည်။ သိမ်ခေါင်းရင်း တွင် အင်းဝခေတ်လက်ရာ တင်ပုည့်ခွေ ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူကို မှန်လိုက်ထွင်း ရှိ ပူဇော်ထားသည်။

မှန်တံကဲများမှာ ရတနာပုံခေတ် ဗိသုကာလက်ရာဟု ယူဆရသည်။ သိမ်ထောင့်တစ်နေရာတွင် ပျက်ယွင်းစ ပြုနေသော ပိဋကတ်မိရီ တစ်လုံးကို တွေ့ရသည်။

အံ့ဆွဲများဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားကာ ရှေးခေတ်သုံး “သစ်ချောင်းလျှာထိုး” သော တပ်ဆင်ထားသော်လည်း ကာလကြာသဖြင့် ဒီအတိုင်း ဆွဲထုတ်၍ ရသည်။

အံ့ဆွဲများအတွင်း ပေစာယုပံ မြောက်မြားစွာ မြင်ရသည်။ ကိုကြောင်း ပေပူများဖြစ်သည်။ အဝတ်များများမှာ ကြွက်နှင့် ပိုးမွှားများ ဖျက်ဆီးထား

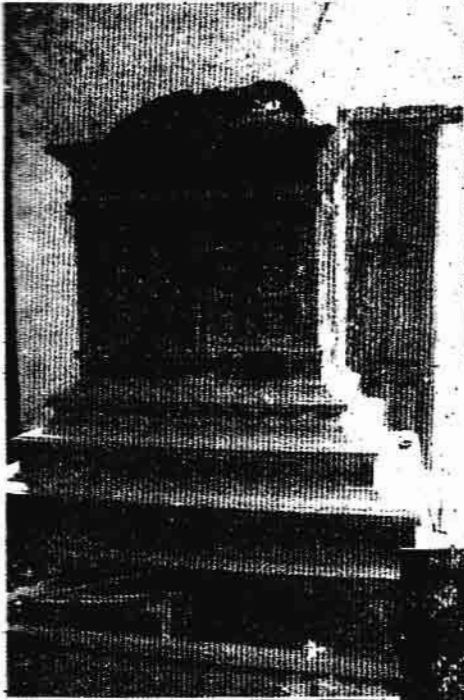
F. 2B. August, 2014.

အရ) ကားလမ်းမှ အနောက်ဘက်သို့ ချိုးကွေ့သွားသော မြေလမ်းအတိုင်း (၅)ဖာလုံခန့် ခရီးနှင့်ရသည်။
လုံးပတ်ကြီးမားလှသည့် နှစ်ရှည် ကုက္ကိုပင်တန်းကို ကျော်လွန်ပြီးသော အခါ ရှေးသိမ်နှင့် စေတီဟောင်းတစ်ဆူ ကို ဖူးတွေ့ရသည်။ အနီးတွင် ဘုန်းကြီး ကျောင်းတစ်ကျောင်းရှိ၍ ဘဏ္ဍာသရက် ပင်ရွာဦးကျောင်းဖြစ်ကြောင်း သိရ သည်။

ဒကာမျှော်နေသည့် ရှေးသိမ်နှင့် စေတီတော်

ကျောင်းအတွင်း၌ လူအချို့ကို တွေ့ ရသည်။ ဥပုသ်နေ့ ဖြစ်သောကြောင့် ကျောင်းသို့ လာရောက်ကာ ဥပုသ် သီတင်း ဆောက်တည်နေကြသည်ဟု သိရလျက် ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်မှာ ကိစ္စတစ်ရပ်ဖြင့် အပြင်ထွက်ကြွနေ သည် ဆို၏။

သို့ဖြင့် ဥပုသ်သည်များကို ခွင့်

• ပိဋကတ်စိရိ

• ဘဏ္ဍာ့ကုန်သွယ်ရေးဦးစီးဌာန

• ဂန္ထဝင်လမ်းမှ ကုက္ကိုတန်း

သည်။ အဝတ်နီစဖြင့် သပ်ရပ်စွာ ထုပ်ပိုးထားသော အင်္ကျီပုံ ပေစာထုပ် အချို့လည်း တွေ့ရသည်။

ပိဋကတ်ပေစာများဖြစ်၍ နှစ်ပေါင်း (၂၀၀)ခန့် သက်တမ်း ကြာရှည်ခဲ့ပြီဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

စနစ်တကျ သိမ်းဆည်းထားနိုင်ပါက ဘိုးဘွားပိုင် ရှေးဟောင်း အမွေအနှစ်များအဖြစ် နောင်လာနောက်သားတို့အတွက် ဂုဏ်ယူစရာ ဖြစ်ပေမည်။

ဗီရိ(ပိဋကတ်သေတ္တာ) အခြေလေးဖက်တွင် ဟင်္သာရုပ်တပ်စွပ်စီ ထွင်းထုထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ အနီးတွင် ဇီးကွက်ပုံ ညောင်ရေအိုးတစ်လုံးလည်း မြင်ရသည်။

သစ်လုံးကို ထွင်းထားသော ပန်းပုလက်ရာဖြစ်သည်။ ဇီးကွက်ရုပ်ကို လာဘ်ကောင်အဖြစ် နိမိတ်ကောင်းယူထားရှိတတ်ကြသော်လည်း ဤသို့

• သစ်ပင် စာတန်းတပ်စီ

◆ ဝိသုဒ္ဓိ ဟင်္သာရုပ်တု
ဖိကွက်ညောင်တန်း

ဘုရားပန်းကပ်လျှင်နိဗ္ဗာန်သည့် ဖိကွက် ပန်းအိုးကို ဤတစ်နေရာ၌သာ မြင်ဖူးခြင်း ဖြစ်သည်။

သိပ်သည်းထူထပ်စွာ တင်ကျန်နေသော ဖုန်ထုက သိမ်အတွင်း လူသူအဝင်အထွက် နည်းပါးကြောင်း ပြောပြကြသည်။

သိမ်အတွင်း၌ ဖုန်အလိမ်းလိမ်း ရှိသကဲ့သို့ သိမ်အပြင်ဘက်တွင်လည်း အက်ကြောင်း ဗရပူဖြင့် ဇရာ၏နိမိတ်ကို ဖော်ပြနေသည်။

ပြုပြင်မွမ်းမံသူ ကုသိုလ်ရှင်မပေါ်ပေါက်ပါက နှစ်အနည်းအတွင်း ပြိုကျပျက်စီးသွားဖွယ် ရှိလေသည်။

သိမ်နှင့်ကပ်လျက် အရှေ့ဘက်တွင် စေတီတစ်ဆူရှိသည်။ လိုဏ်တစ်ထပ်ပါရှိ၍ လိုဏ်အတွင်း၌ အရှေ့လှည့်တင်ပျဉ်ခွေ ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ စံပယ်

၁၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပဂ္ဂဏ်း

တော်မူသည်။

ပြန်လည်မွမ်းမံထားသည့် ရှေးလက်ရာ ရုပ်ပွားတော်ဖြစ်ကာ ရွှေရေးသင်္ကန်းတော်မှာ မှေးမှိန်လျက် အချို့နေရာများ၌ အောက်ခံသစ်စေးများ ထွက်ပေါ်နေသည်။

လိုဏ်အတွင်းသို့ မြောက်၊ အရှေ့၊ တောင် သုံးဖက်မှ ဝင်ရောက်နိုင်သော်လည်း ထူထည် အားကောင်းလှသည့် သစ်သားတံခါးချပ်များ တပ်ဆင်ထားရာ ဖွင့်မရ၊ ပိတ်မရ၊ မ၍ မရအောင် ပျက်စီးနေသဖြင့် တံခါးကြားမှ ကင်မရာသွင်းကာ ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းပြုခဲ့ရလေသည်။

စေတီတော်မှာ ထီးတော်နှင့် ထုံးသင်္ကန်းများ မှေးမှိန်နေသော်လည်း ကြီးမားသော ပြိုပျက်မှုများ မရှိဘဲ ပကတိ အခြေအနေအတိုင်း ဖူးမြင်ရပေသည်။

ရုပ်ပွားတော်၏ မျက်နှာတော်မှာ ရမည်းသင်းနီဖြူ မင်းနန်သူရုပ်ပွားတော်နှင့် ထုဆစ်မှုလက်ရာ ဆင်တူနေသဖြင့် အနန္တသူရိယအမတ်၊ ပေါင်လောင်ရှင်ကဿပတို့နှင့် ဆက်နွယ်နိုင်ကောင်းပေသည်။

ရှေးဟောင်းအမွေအနှစ် ဖြစ်သည့် သာမက မြတ်ဘုရားရှင်၏ သာသနာတော် အထိမ်းအမှတ်သိမ်နှင့် စေတီ

◀ စိတ္တဝါညောင်တော် ဘေးတော်ကြီးကွင်း

ရုပ်ပွားတော်များ ဖြစ်လေရာ မွမ်းမံ ပြုပြင်မှု ဒါယကာပေါ်လျှင် ကောင်း လေစွဟု ဆုတောင်းမိသည်။

သမိုင်းဖြစ်စဉ်တော်ကို ရှာဖွေ မှတ်တမ်းပြုနိုင်သူ သုတေသီများပါ ပေါ်ထွန်းလျှင်ကား အလွန်အလွန် ကောင်းလေစွဟု အနုမောဒနာ ပြုရ လေသည်။

သိမ်အနီးတွင် ခေါင်းလောင်းနှစ်လုံး တွေ့ရသဖြင့် လေ့လာကြည့်ရာ တစ်လုံး တွင်...

၁၂၇၆ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလဆန်း(၂) ရက်နေ့၌ လှူဒါန်းခြင်းဖြစ်၍ ဒါယကာ များမှ ဘတ္တရွာနေ ဦးရွှေလတ်၊

မအယ် ကိုဖြူ၊ ကိုကြွက်တို့ဖြစ်ကြောင်း ဖတ်ရှုရ၍ ကျန်တစ်လုံးမှာ ကမ္ဘည်းစာ များ ဖတ်၍မရအောင် မှေးမှိန်နေပေ သည်။

ရှေ့တော်မှောက်သို့

ရွာဦးကျောင်းသိမ်နှင့် စေတီမှ ထွက်လာကာ သံချောင်းပြင်ကျယ်ကြီး ကို ကျော်လွန်သောအခါ နှစ်ရှည် ကုက္ကိုပင် အုပ်အုပ်ဆိုင်းဆိုင်းနှင့် ဘတ္တ ချမ်းသာကြီးဘုရားတို့ ရောက်ရှိလေ သည်။

မြင်ကွင်းမှာ ပင်းတယ ရွှေဥမင် တောင်ခြေညောင်ရိပ်နှင့် ဆင်တူသည်။

မိုးနည်း ရေရှားရပ်ဝန်းတွင် ဤသို့ ညိုညိုမှိုင်းမှိုင်း ရှုခင်းက အညာနွေ၊ အညာအပူဒဏ်ကို မေ့လျော့၍ သန္တရသ=အေးငြိမ်းသော အရသာကို ပေးစွမ်းလေသည်။

စေတီတော်ဝင်း အဝင်ဝတွင် ဆိုင်ကယ်နားကာ အတွင်းသို့ ဝင်လိုက် သည် ဒေသခံ၊ ဥပုသ်သည်များက လှိုက်လှဲစွာ ကြိုဆိုကြသည်။

စေတီဝင်းအတွင်း ထည့်ဝါလှသော အရှေ့ဘက် အာရုံခံတန်ဆောင်းနှင့် အတူ ချမ်းသာကြီးစေတီကို ဖူးတွေ့ရ သည်။ ဤတန်ဆောင်းကို ၁၂၇၆ ခုနှစ် တွင် သစ်သားတန်ဆောင်းအဖြစ် စတင် လှူဒါန်း၍ နှစ်ရှည်ကြာ ယိုယွင်း လာသဖြင့် အင်တေဖြင့် အစားထိုး မွမ်းမံခဲ့ကြသည် ဆို၏။

တန်ဆောင်းအတွင်းရှိ ဂန္ဓကုဋ္ဌိတိုက် တော်ကို မြေအောက် အနိမ့်ပိုင်း၌ သံဘာဂျာတံခါးပိတ်၍ နဖူးစည်းတွင် "ဘတ္တချမ်းသာကြီးဘုရား" ဟူသော စာတန်းဖြင့် တွေ့ရသည်။

နောက်ခံဖြစ်စဉ်တော်

ဂန္ဓကုဋ္ဌိတိုက် တံခါးသော့ခတ်ထား သဖြင့် စေတီအနီးရှိ ချမ်းသာကြီး ကျောင်းသို့ သွားရောက်ကာ ဆရာ တော်အား ဖူးတွေ့လျှောက်ထားသည်။

လက်ရှိဆရာတော် ဦးကုသလက မူလဖြစ်စဉ်တော်ကို မသိရှိရပါ။ လွန်ခဲ့ သော နှစ်၊ နှစ်ရာခန့်က မြေအောက် တွင် တူးဖော်တွေ့ရှိရသော ပေါ်တော် မှ ရုပ်ပွားတော်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြ သည်။

ရွှေလ ဆက်တော်ပါရန်

ဘုန်းကျော်စွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

သာယာကြည် (မကွေး)

တမာနဂါး

ဖြေငြားစေလိုပါသည်

တစ်နေ့သော အခါသမယတွင် ကျွန်တော်ယောက်ဖဖြစ်သူ ဦးသိန်းလွင် လ/ထကြီးကြပ်ရေးမှူး၊ ကြာသီးနံ့လုပ်ငန်းဌာန၊ မြန်မာ့စက်မှုသီးနှံ ဖွံ့ဖြိုးရေးလုပ်ငန်း၊ ပျဉ်းမနားမြို့နယ်။ (ယခု မကွေးမြို့ မကွေးတိုင်းဒေသကြီး ဦးစီးမှူးရုံး၊ စက်မှုသီးနှံ လ/ထဦးစီးမှူးက အလုပ်ခေါ်၍ ရောက်သွားခဲ့သည်။)

ဦးသိန်းလွင်ထံ ကျွန်တော်ရောက်ပြီး (၃)ရက်မြောက်နေ့တွင် ကျွန်တော်ကို သူက နေပြည်တော်လယ်ဝေးမြို့နယ်၊ ကြို့ကုန်းအုပ်စု၊ အင်ပင်သာရွာရှိ ဦးဝင်းကို (ဆည်မြောင်းဝန်ထမ်း)အိမ်ကို ဆိုင်ကယ်နှင့် ခေါ်သွားခဲ့သည်။

ဦးဝင်းကိုအိမ်သို့ ရောက်သောအခါ ဦးဝင်းကို တူတော်သူနှင့် မိတ်ဆက်ပေးပြီး တမာနဂါးအကြောင်းကို မေးမြန်းရင်း မှတ်တမ်းတင်ဓာတ်ပုံများ ရိုက်ယူခဲ့လေသည်။

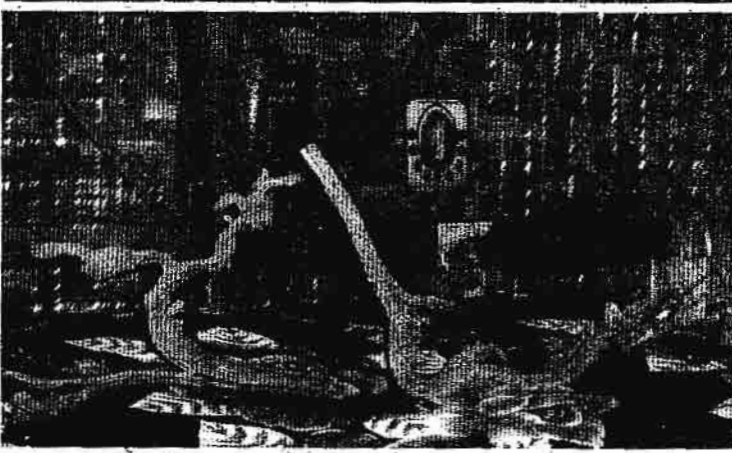
တမာနဂါးအကြောင်း

ဖော်ပြပါ တမာနဂါးနှစ်ခုကို ဦးဝင်းကိုက ရမည်းသင်းမြို့နယ်၊ နသူးကျင်းရွာရှိ ဦးလှစိန် နေအိမ်ပိုင်းအတွင်းရှိ တမာပင်ကြီးကနေ တစ်ဆင့် ထောင်းယူခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ထို တမာပင်ကြီးတစ်ပင်သည် လည်း အကိုင်းမာမာပုံ တမာပင်များ ဖြစ်နေသည်ဟု ထူးဆန်းစွာ ဩဇာပေးကြားသိခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

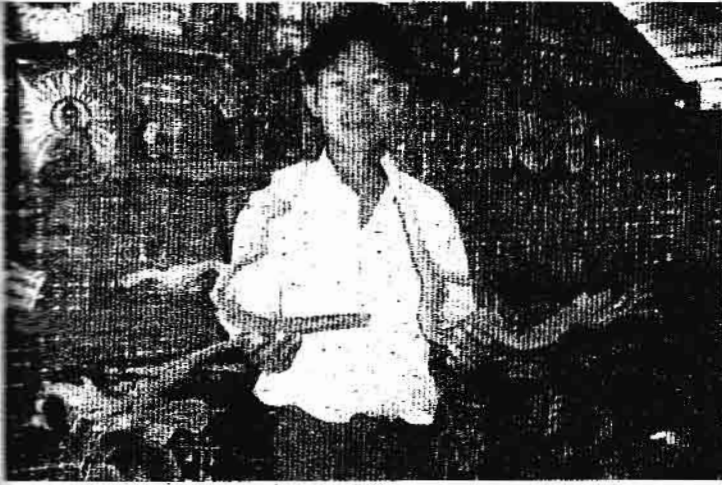
ဦးဝင်းကိုသည် ဦးလှစိန်ထံက ထောင်းယူခဲ့သည်မှာ (၁၁-၇-၂၀၀၇) နေ့ကတည်းကဟု ပြောပြသည်။

တမာနဂါးတစ်ခုစီ၏ အလျားသည် တစ်လက်မခွဲခန့်၊ အမြင့်တစ်ပေခန့် ၁၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စည်း

ရှိကြသည်။ တမာနဂါးကို ဦးဝင်းကိုနှင့် ဇနီးသည် ဒေါ်သိန်းကြည်တို့က နေအိမ်မှာ ဆောင်ထားလျှင် လုပ်ငန်းကိုင်ငန်းကောင်းမွန်ပြီး စီးပွားလာဘ်လာဘကောင်းသည်ဟု ကြားသိ၍ ဆောင်ထားတာဖြစ်ကြောင်း သိရှိရသည်။

ဦးဝင်းကို၊ ဒေါ်သိန်းကြည် အပါအဝင် မိသားစု(၆)ဦးရှိသည်။ သား(၃)ယောက်၊ သမီးတစ်ယောက်ရှိကြကာ ပျော်ရွှင်ကြည်နူးဖွယ် မိသားစုသည် ဖြစ်သည်။ အဆိုပါ တမာနဂါးနှစ်ခုရောက်ရှိပြီး မကြာမီမှာပင် ဦးဝင်းကိုတစ်ယောက်

ဆည်မြောင်းဝန်ထမ်းရာထူး မဖျော်လင့်ဘဲ ရခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် ယခုနေထိုင်သော နေထမ်းအိမ်ရာကို ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ပြီး နိုင်ငံတာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။

သားအကြီးဆုံး မောင်သိန်းဇော်မှာ နန်းရန်ဆရာ၊ သားလတ်ရဲမင်းကိုက ထူးပန်းအလုပ်၊ သမီးဖြူမက ဆောက်ထုပ်ရေးဌာနဝန်ထမ်း၊ သားငယ်မျိုးမင်းတို့က ကျောင်းသားဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ဦးဝင်းကိုတို့ မိသားစု လေးသည် ဝင်ငွေကောင်းမွန်လာကာ တောင့်မတ မကြောင့်မကြဘဝကို ဝိုင်ဆိုင်လာခဲ့ပေသည်။

နေအိမ်ရှိဘုရားစင်ပေါ် တမာနဂါး ဖက်ကာ မြတ်စွာဘုရားရှင်အား ဆွမ်း၊ ဖန်၊ ရေချမ်း၊ ဆီပိုးများနေ့စဉ် ဆက်တက်လှူဒါန်း ပူဇော်ထားသည်ကို (ပုံပါ အတိုင်း)မြင်တွေ့ခဲ့ရသည်။

ဒီနေရာတွင် ကျွန်တော် ထင်မြင် ထူးဆန်းစွာ အိမ်ရပ်ကို ဖြည့်စွက်တင်ပြ ထိုပါသည်။

“တမာ”ကို အတည် အမိပ္ပာယ် ဘက်ယူမည်ဆိုလျှင် အိမ်ထောင်ရန် ဘက်“ဓမ္မာ”နှင့် တူညီမှု ရှိသည်ကို တွေ့ရမည်။

ထို့ကြောင့် “ဥစ္စာလို ရန်ဂြိုဟ်ရာ” ဟူသည့် လက်အလိုရ တမာကို ဆောင်ထား၍ စီးပွားဖြစ်ခြင်းဟု ဆိုရ ပါမည်လော။

သို့မဟုတ်...

တမာနဂါးဟူသော အမည်နာမကို ဂြိုဟ်သက်အရ ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာပြီး တွက်ချက်ကြည့်ရာတွင်...

တ... (၁၀ နှစ်၊ စနေဂြိုဟ်)

မာ... (၁၉ နှစ်၊ ကြာသပတေးဂြိုဟ်)

န... (၁၀ နှစ်၊ စနေဂြိုဟ်)

ဂါး... (၁၅ နှစ်၊ တနင်္လာဂြိုဟ်)

၅၄နှစ်

(၅+၄=၉)နဝင်း ရသည်။

ထို့ကြောင့် နဝင်းဂဏန်းဂြိုဟ်သက် ရခြင်းကြောင့် စီးပွားရေး၊ လုပ်ငန်း ဆောင်တာကိစ္စများ အောင်မြင်မှုရ သည်ဟု ဆိုရပါမည်လော...။

စာရှုသူများနှင့် နားလည်တတ် ကျွမ်းသည့် ပညာရှင်များက ဖြည့်စွက် ရေးသားကြစေလိုပါသည်။

ဓမ္မော ဟေဝံ ရက္ခတိ ဓမ္မစာရီ

သာထက်ဇော်(ဓမ္မော)

စ

မ
လ
သ
ည
ဇ

က...

ဦးကျော်စိုးသိန်း

စာတည်းချုပ်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မှတ် ၂၃၃ (၂၉)ထမ်း

ဝမ်းထဲထန်မြို့နယ်

ရန်ကင်း

၄၆-၈၂၂၂၁၀

ကျန်းကျန်းမာမာနဲ့ သက်တမ်းစေ့နေထိုင်နိုင်ဖို့ အင်ကြင်းပန်း ဆီးချိုသွေးချိုကျဆေးသောက်ကြဖို့

အမှတ်တံဆိပ်

“ဆရာ ကိုဇော်ရဲနိုင်ကိုတွေ့ချင်နေတာနဲ့ အတော်ပဲ... တိုနေ့တ ဖိတ်ဆုံစားပွဲ မှာ ဒ်ပေါက်ထမင်းစားလိုက်တာ... အိမ်ရောက်တော့ခေါင်းသိတ်မူးပြီး... မျက်စိ မဖွင့်ချင်တာကြောင့်... ဆီးချိုသွေးချိုစစ်လိုက်တာ 400 mg/dl ကျော်နေတယ်... သမီးကဆေးတိုက်လိုက်လို့ နေသာထိုင်သာရှိသွားပေမယ့်... ရင်တုန်ပြီး

မှတ်တံဆိပ် ၀၀၀၀ (ပိုင်) ၀၀၂၇၇၇ ထိုင်ဆင် ၀၀၇၈ (ထို)

မောနေတယ်”

“အဲဒါပေါ့အစားမတော်တစ်လက်ဆိုတာ... အသက်ကို ဉာဏ်စောင့် ဆိုတဲ့စကားလဲ... ဆရာကိုနိုင်ဝင်း သိလျက်နဲ့ အစားမရွှေင်တော့ ရောဂါပိုတိုးတာပေါ့... တော်သေးတယ်... ဆီးချိုနဲ့သွေးတိုးတွဲပြီးဖြစ်ရင်လေဖြတ် ပို့ (၇၅) ရာခိုင်နှုန်းသေချာတယ်ဆိုတာ သတိထားဦးနော်... ခုကော ဘာဆေးတွေသောက်နေလဲ”

“ကောင်းနိုးရာရာနိုင်ငံတကာဆေးတွေသောက်နေတာပဲ... ဆီးချိုရောဂါထဲမှာသံသရာလည်နေလို့... ဆရာကိုဇော်ရဲနိုင် နဲ့ဆုံတုန်း... ဘယ်ဆေးသောက်ရင်ကောင်းမှာလဲဆိုတာ... ညွှန်ပြပေးပါဦး”

“မြန်မာတိုင်းရင်းဆေးတို... ကမ္ဘာကအသိအမှတ်ပြုတာ... ဆရာကိုနိုင်ဝင်းသတိထားမိမယ်ထင်တယ်... ပန်း သတင်းလေညှင်းဆောင်... လူသတင်းလူချင်းဆောင်ဆိုသလို (၂၀) ရာရာမှာထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိနေတဲ့ **အင်ကြင်းပန်း** အမှတ် တံဆိပ် ဆီးချိုသွေးချိုကျဆေးကောင်းတစ်လက်ပေါ်ထွက်နေတယ်... နာမည်လှသလောက်... ဆေးစွမ်းထက်တာ ကြောင့်... ခုဆိုကျွန်တော်မိတ်ဆွေတွေ **အင်ကြင်းပန်း** ဆီးချိုသွေးချိုကျဆေးကိုလက်ကိုင်ထားနေကြပြီ... အဲဒီ **အင်ကြင်းပန်း** ဆီးချိုသွေးချိုကျဆေးသောက်ရင်... ဆရာကိုနိုင်ဝင်းလူ့ဘဝမှာ တုန်းကျန်းမာမာနဲ့သက်တမ်းစေ့နေ နိုင်ဖို့သေချာပါတယ်”

“မြန်မာတိုင်းရင်းဆေးပထမသုတမရှိသွားလို့ပြောရင်... ခံရမှာပါဘဲ... ဆရာကိုဇော်ရဲနိုင်ပြောမှ... ဆီးချိုသွေးချို ရောဂါအတွက် အစွမ်းထက်တဲ့ **အင်ကြင်းပန်း** ဆီးချိုသွေးချိုကျဆေးပေါ်ထွက်လာမှန်းသိရတာ”

“ဟုတ်တယ်... အဲဒီ... **အင်ကြင်းပန်း** ဆီးချိုသွေးချိုကျဆေးထုတ်လုပ်တဲ့တိုင်းရင်းဆေးဆရာမ ဒေါ်ဝင်းဝင်းဇော် တ... တိုင်းရင်းဆေးသမားတော်ကြီးတွေထဲမှာ... နှစ်ပေါင်းများစွာ နည်းနာခံယူပြီး ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါကို သုတေသန လုပ်ပြီးမှ ထုတ်လုပ်တဲ့ဆေးဖြစ်တယ်... မြန်မာနိုင်ငံ... မြန်မာပြည်သူ့ပြည်သားတွေအတွက်ရာသီဥတုနဲ့ သဘာဝကို လေ့လာပြီးမှထုတ်လုပ်တာမို့... ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါအတွက်... အစွမ်းထက်တဲ့ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲ ဗျ... ဆီးချိုတက်၍ ရင်တုန်ခြင်း၊ မောပန်းခြင်း၊ ရေငတ်ခြင်း၊ ဆီးလျှန်ခြင်း၊ ဆီးကျန်ခြင်း၊ ဆီးအောင့်ခြင်း၊ မကြာခဏ ဆီးသွားခြင်း၊ ခြေလက်ဖျားထုံကျန်ခြင်း၊ သွေးကြောပိတ်ခြင်း၊ အသားအရေယားယံခြင်း၊ အနာကျက်နှေးခြင်း၊ မျက်စိဖုန် ခြင်းစတဲ့ ဝေဒနာ တွေကိုသက်သာပျောက်ကင်းစေပါတယ်... ဆီးချို 200 mg/dl ကျော်ပါစာ တစ်နေ့ (၃) ကြိမ် ရေအေးနဲ့ သောက်ခြင်းဖြင့် ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါထိန်းထားနိုင်ကြောင်းသိရတယ်ဗျ”

“တိုင်းရင်းဆေးသုတေသီ... ဆရာကိုဇော်ရဲနိုင်ဆေးလမ်းညွှန်မှတော့ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ဖြစ်တယ် ဆိုတာ လုံးဝယုံကြည်ပါတယ်... ကျွန်တော်လဲသောက်မယ်... ဘဝတုဆီးချိုသွေးချိုဝေဒနာရှင်တွေကိုလဲ **အင်ကြင်းပန်း** အမှတ်တံဆိပ် ဆီးချိုသွေးချိုကျဆေးသောက်ဖို့ ညွှန်ကြားလိုက်ပါမယ်”

“ဒါဖြင့်... ဆရာကိုနိုင်ဝင်းရေ... ပြည်ပေါ်မှာရွှေ့ကြော်ငြာထုတ်လိုက်မယ်... လူ့ဘဝမှာ တုန်းကျန်းမာမာနဲ့ သက်တမ်းစေ့နေထိုင်နိုင်ဖို့ **အင်ကြင်းပန်း** အမှတ်တံဆိပ် ဆီးချိုသွေးချိုကျဆေးတို သောက်ကြဖို့...”

ပင်ရင်း 'ဝင်း' ဆေးတိုက်

ပုန်း - ၀၁ ၅၉၀၅၇၇

ပြန်ချိရူး - အောင်သိဒ္ဓိဆေးဆိုင်

www.burmeseclassic.com

ရွှေဘိုမြို့၊ ဟောဆရာတော် ဇိနိတော်

ခံယူနိသ

ရွှေဘိုအောင်မြေနှင့်

ဝေဘူဆရာတော်၏ မိ

သာသနာမြေသို့ (၁)

ရွှေဘိုအောင်မြေနှင့်
ဝေဘူဆရာတော်

ရွှေဘိုအောင်မြေကား တတိယ မြန်မာနိုင်ငံတော်ကြီးကို စည်းရုံး တည်ထောင်ခဲ့သည့် အလောင်းဘုရား ဦးအောင်ဇေယျ၏ အထွတ်အမြတ် အောင်မြေဌာန ဖြစ်သည်။ ထိုအောင် မြေဌာနကား မုဆိုးစိုရွာမှ လယ်သမား ကိုအောင်ဇေယျပိုင် လယ်မြေဖြစ် သည်။

ဝေဘူဆရာတော်က “အောင်မြေ လယ်ကြီး၊ တစ်ဆယ်ကြီးကြ” ဟု မိန့်တော်မူခဲ့သည်။ စပါးစိုက်သော

လယ်ကွင်းတွင် ကြခင်းနှင့် စိုက်ခင်း ဟူ၍ နှစ်မျိုးရှိ၏။

စပါးမျိုးစေ့များကို ပျိုးခင်းလယ်မြေ တွင် (အပင်ဖောက်)ပျိုးထောင်ကာ ကောင်းစွာ ရှင်သန်လာသော ပျိုးပင် များကို စနစ်တကျ နုတ်ယူ၍ စိုက်ခင်း များတွင် စူးဖြင့် လည်းကောင်း၊ လက် ဖြင့်လည်းကောင်း ရွှံ့ညွှန်တွင်းနှစ်၍ ထိုးစိုက်ရသော လယ်သည် စိုက်ခင်း လယ်ဖြစ်သည်။

အပင်ပေါက်ညီ(တစ်ပင်နှင့် တစ်ပင် အကွာအဝေး တူညီခြင်း)၍ မြေဆီ ဩဇာကို ဝလင်အောင် စုပ်ယူနိုင်သဖြင့် အပင်သန်ကာ အထွက်ကောင်း၏။

ကြခင်းသည်ကား ပျိုးခင်းမလို၊ စိုက်ပျိုး မည့်လယ်ကွက်တွင် တိုက်ခိုက် ကြပက် ၍ စိုက်ပျိုးသောလယ်ဖြစ်သည်။ စရိတ် စက ကျင့်သော်လည်း အပင်ပေါက်မညီ ထွက်နှုန်းမှာ စိုက်ခင်းထက် နည်းလေ့ ရှိသည်။

ကိုအောင်ဇေယျ၏ လယ်ခင်းမှာ ကြပက်၍ တိုက်ခိုက်စိုက်ပျိုးရသော လယ်ခင်းဖြစ်၍ မျိုးစပါး ဆယ်တင်း ကုန်အောင် ကြပက် စိုက်ပျိုးရသော လယ်ကွက်ကြီး ဖြစ်သည်ဟု ဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။

ကိုအောင်ဇေယျသည် ဤမြေမှ အင်းဝဘုရင်၏ စစ်သည်ငါးဆယ့်ငါးကို

www.burmeseclassic.com

● ဝိမာန်တွင်းမှ ထောင်ခြေရာ

တိုက်ခိုက်အောင်မြင်ခဲ့သော စည်းလုံးသော တတိယ မြန်မာနိုင်ငံတော်ကြီးကို စတင်ထူထောင်နိုင်ခဲ့သည်။ မြန်မာနိုင်ငံ၏ ကုန်းဘောင်မင်းဆက်ကို ဤမြေမှ စတင်နိုင်ခဲ့လေသည်။

ဤတွင် အကြောင်းတိုက်ဆိုက်သဖြင့် “ကုန်းဘောင်မင်း”ဟူသော ဝေါဟာရနှင့် ပတ်သတ်၍ တင်ပြပေးပါမည်။

အသန္တိန္ဒရတ္တိယ သာကီဝင်မင်းမျိုးသည် မြန်မာနိုင်ငံတွင် တဘောင်မင်းအဘိရာဇမှ စ၏။ ယင်းမှ သရေခေတ္တရာ၊ ပုဂံ၊ မြင်စိုင်း၊ စစ်ကိုင်း၊ ပင်းယ၊ အင်းဝသို့ တိုင်အောင် ဆင်းသက်၏။

ညောင်ရမ်းမင်းဆယ်ဆက် ဟံသာဝတီပါ မင်းလက်ထက် အင်းဝ၌ သာကီဝင်မင်းမျိုး ပြတ်စဲသွား၏။ အလောင်းမင်းတရားသည် ပြတ်စဲသွား

သော သာကီဝင်မင်းမျိုးကို ပြန်လည်ဆက်သွယ်သောကြောင့် လှေနှင့် ကမ်းဆက်သွယ်ပေးသော ကုန်းပေါင်နှင့် တူသဖြင့် ကုန်းဘောင်မင်း ကုန်းဘောင်ပြည့်ထောင်မင်းဟု ခေါ်တွင်၏။

(မှီခွာမြို့ အရှေ့လယ်တိုက် ဆရာတော် အရှင်ကုဏ္ဍလ ရေးသားသည့် မဟာသုတဒီပနီကျမ်း ဒုတိယတွဲ၊ စာမျက်နှာ-၁၈၉)

အလောင်းမင်းတရား ဦးအောင်ဇေယျသည် သာကီဝင်မင်းမျိုး ဖြစ်ခြင်းကို တင်မမခိုင်(မန်းတက္ကသိုလ်)၏ မြင်းခြံမြို့နယ်၊ သိမ်တော်ရှင် မြတ်စွာဘုရားသမိုင်း စာအုပ်၊ စာမျက်နှာ ၉၈၊ ၉၉တို့တွင် ဆွေစဉ်မျိုးအပြည့်အစုံ ဖော်ပြထားသည်။ ယင်းတွင်...

ပုဂံဘုရင် မင်းယဉ်နုရသိမ်နှင့် အာမနာမိဖုရားမှ ဖွားမြင်သော

“အနန္တသုရိယ”အမတ်နှင့် နရပတိ စည်သူနှင့် မဒုမကြင်မိဖုရားမှ ဖွားမြင်သော “ကျောင်းတော်သည်” မင်းသမီးတို့ စုံဖက်ရာမှ သားတော်မင်းစောလှ၊ ယင်း၏သား မင်းသိဒ္ဓိကာ စသည်ဖြင့် (၁၆)ဆက်မြောက် မျိုးဆက်မှ သီရိဓမ္မရာဇာမင်းညီစံ ဖြစ်၏။

မင်းညီစံမှ ဦးအောင်ဇေယျကို မွေးဖွားကာ နောက်ဆုံး (၂၂)ဆက်မြောက် မျိုးဆက်ဖြစ်သော သီပေါမင်း (ငယ်မည် မောင်ရေစက်ခေါ် မောင်မျိုးဆက်) သို့ တိုင်လေ၏။

(အကျယ်ကို သိလိုပါက ထို “သိမ်တော်ရှင်သမိုင်း”စာအုပ်၌ ချွှားကျည့်ရှုပါ။)

ဦးအောင်ဇေယျမှ အစပြု၍ ကုန်းဘောင်မင်း အားလုံးတို့သည် အောင်မြေကို အလေးထားခဲ့ကြသည်။ မင်းတုန်းမင်း လက်ထက်တွင်

အောင်မြေကို အရံတံတိုင်းကာ၍
စေတီသုံးဆူ တည်ခဲ့၏။ အင်္ဂလိပ်ခေတ်
တွင် ကိုလိုနီအစိုးရက အောင်မြေကို
သင်္ချိုင်းအဖြစ် အသုံးပြုခဲ့ကြသော်
လည်း လှတောဆရာတော်နှင့်
လှတောမင်းကြီး နောင်တွင် မြို့ဝန်မင်း
ဦးတာနောတို့က ဆက်လက် ထိန်း
သိမ်းခဲ့ကြသည်။

စစ်အတွင်းကာလတွင် ဂျပန်တို့က
နွားသတ်ကုန်းအဖြစ် အသုံးပြုပြန်ရာ
နယ်သူနယ်သားများ စုပေါင်း ရှင်းလင်း
ကာ အောင်မြေကို စောင့်ရှောက်ခဲ့ကြ
သည်။

ကျောင်းကန်ဘုရားများ တည်
ဆောက်ကာ ၁၃၁၂ ခုနှစ်တွင် ဝေဘူ
ဆရာတော်ကို ပင့်ဆောင်၍ အောင်မြေ
ကျောင်းတိုက်တွင် ကိုးကွယ်ခဲ့ကြ
သည်။

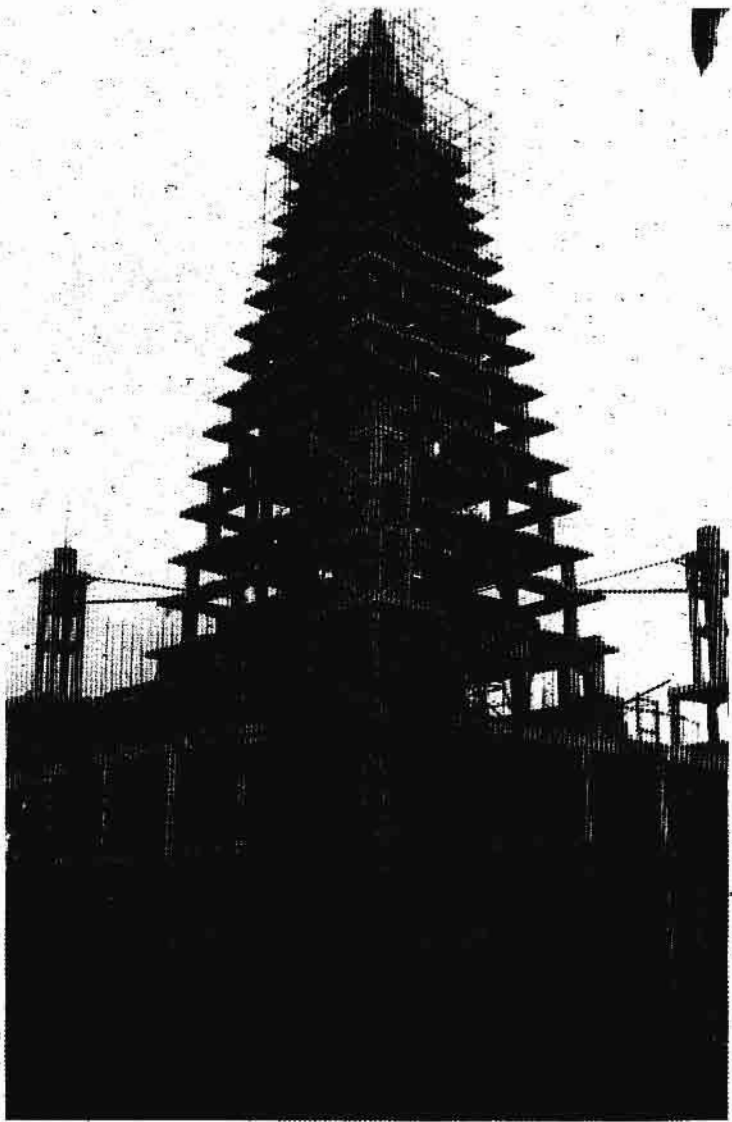
ဝေဘူဆရာတော်ကြီးသည် အောင်
မြေကျောင်းတိုက်တွင် ၁၃၁၂ ခုနှစ်
ဆောင်းရာသီမှ စတင်ကာ နှစ်စဉ်
ဆောင်းရာသီရောက်တိုင်း လေးလတာ
သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့လေသည်။

ကျမ်းကိုး

[အရှင်မဂ္ဂဏ(အင်ကြင်းပင်)၏ ဝေဘူ
ဆရာတော် ဝေဗ္ဗပုဂ္ဂိုဏ်အုပ် စာမျက်နှာ
-၆၂၊ ၆၃၊ ၆၄ မှ ကောက်နုတ် ဖော်ပြပါ
သည်။]

အောင်မြေဗိမာန်တော်သို့

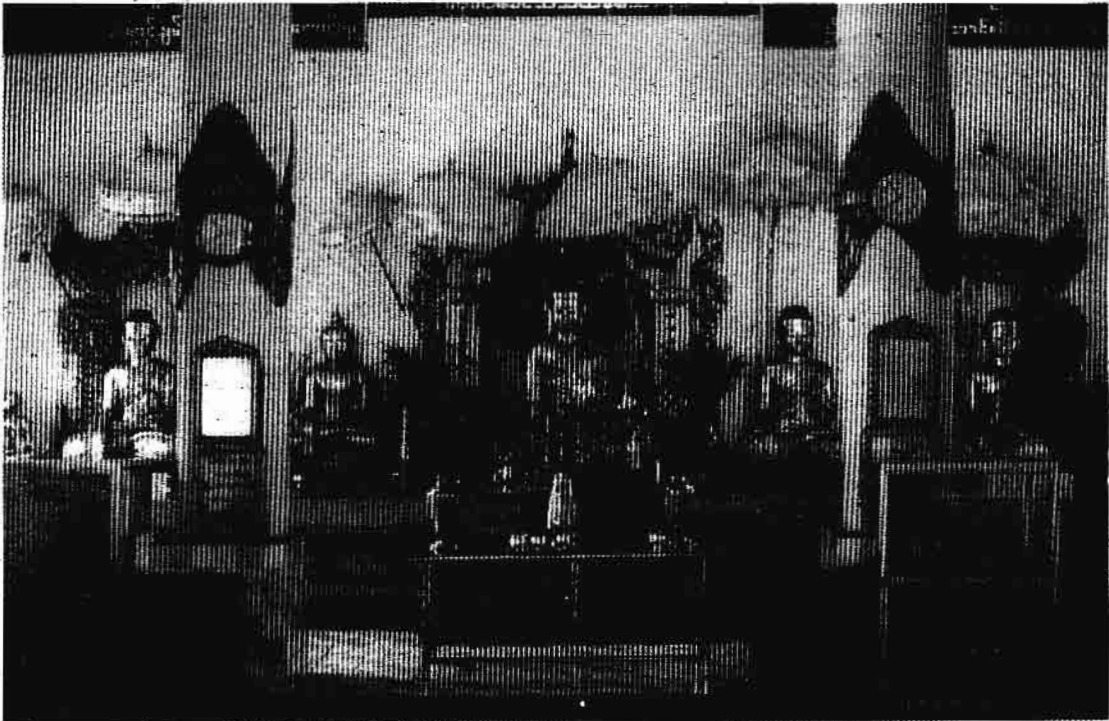
ဤ နောက်ခံဖြစ်စဉ်ကြောင့် ကိုယ်
တိုင် လေ့လာကြည့်ညိုရန် ရွှေဘိုမြို့
ရွှေဘုံသာကျောင်းတိုက် ဆရာတော်
ဦးဥတ္တမအား ဦးစွာ ဝင်ရောက်ဖူးတွေ့
သည်။ ရွှေဘိုသို့ ရောက်လေတိုင်း
လူအား စိတ်အားဖြင့် ကူညီပေးလေ့ရှိ
သော ဆရာတော်ဖြစ်ကာ လွန်ခဲ့သော
ဆယ်နှစ်ခန့်ကာလမှ စတင်၍ ဆရာ

▲ တည်ဆောက်လက်စ ဟောတေးဗိမာန်

ဒကာ ရင်းနှီးမှု ရှိခဲ့ပါသည်။
ဆရာတော်ဦးဥတ္တမက လိုအပ်
သည်များကို မိန့်ကြား ကူညီပေးပြီး
နောက် အောင်မြေကျောင်းတိုက်
လက်ရှိ ဆရာတော် ဦးအဂ္ဂဓမ္မထံသို့
ဆိုက်ကယ်သမားတစ်ဦးဖြင့် ပို့ဆောင်
ပေးလေသည်။
ရွှေဘိုမြို့ အဝေးပြေးကားဝင်းအနီး
ရှိ အောင်မြေပရိဂုဏ်သို့ ရောက်ရှိသော

အခါ အောင်မြေဗိမာန်တော်သို့ ဦးစွာ
ဝင်ရောက်လေ့လာသည်။ အစ၏
ကောင်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံစေရန် အောင်
မြေနှင့်လျက် အောင်နိမိတ်ဆောင်လို
ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။
မဟာအောင်မြေ ဗိမာန်တော်ဟု
ကမ္မည်းတင်ထားသော ထည်ဒိုးယု
သည့် တန်ဆောင်ကြီးအတွင်း အလယ်
ဗဟို၌ အောင်မြေနေရာကို သံဆန်ကာ

▲ အောင်မြေကျောင်း၊ တန်ဆောင်တွင်း ရုပ်ပွားတော်များ

ခတ်၍ ကာရံထားသည်။ အောင်မြေ အလယ်ဗဟို၌ လက်အုပ်ချိ၍ ဘုရားရှင်အား ပူဇော်နေသည့် နတ်ရုပ်ကြီးတစ်ခု တွေ့ရသည်။

အောင်မြေကျောင်းမှ ကိုရင်ကြီးတစ်ပါးက “အောင်မြေ သုံးပတ်ပတ်၌ လိုရာ ဆုတောင်း အဓိဋ္ဌာန် ပြုပါ” ဟု အကြံပေးသဖြင့် ဘုရားတော်ကို နှလုံးသွင်း ပူဇော်၍ အောင်မြေတွင် သုံးပတ် လှည့်ပတ်သည်။ ပြီးသော် ကျန်မာချမ်းသာ ပြည့်စုံစွာဖြင့် သာသနာအကျိုး ဆောင်ရွက်ပေးတတ်အောင် ဖြစ်ခဲ့သည်။

အောင်မြေ တန်ဆောင်းနံရံတွင် “အောင်မြေမော်ကွန်း” ဟူသော ကမ္ပည်းစာတန်း ချိတ်ခွဲထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

အလောင်းပင်းတရား ကျယ်ထား ကျန်းတောင် သိင်္ဃံပြောင်သည် ရန်ပျို

အောင်ရာ ဤနေရာတွင် အောင်မြေကိုနှင့် ဆောင်ရွက်ခြင်းကြောင့် အောင်ခြင်းပင်လာ ပြည့်စုံစွာဖြင့် အောင်ပွဲဆောင် အောင်ကျိုး ဆောင်ပျဉ် ဆောင်လှအများ သိစေတည်း ဟု ဖတ်ရှုရပေသည်။

လောကီ၊ လောကုတ္တရာ မိမိတို့ အလိုရှိရာ အောင်မြင်မှုအတွက် နိမိတ်ကောင်းယူ အောင်မြေနှင့်ကြသော ရဟန်းရှင်လူ ပရိသတ် မပြတ် တွေ့ရတတ်သောနေရာ ဖြစ်၏။

မဟာအောင်မြေဗိမာန်မှ အရှေ့ဘက်ရှိ တန်ဆောင်းအတွင်း ဝင်ရောက်ကြည့်ညှိရာ တင်ပျဉ်ခွေရုပ်ပွားတော်အချို့ ဖူးတွေ့ရလျက် လက်ဝဲဘက် နံရံတွင် အိန္ဒိယလက်ရာ ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူကို ထူးခြားစွာ ဖူးမြင်ရ၏။ အောင်မြေကျောင်း ဆရာတော် ဦးအဂ္ဂဓမ္မ ဦးဆောင်၍ တည်ဆောက်နေသော မဟာဗောဓိစေတီတော်တွင်း

ကိုနိုးဝင်တော်မူမည့် ရုပ်ပွားတော် ဖြစ်ကြောင်း သိရှိရသည်။

တန်ဆောင်းအတွင်းတွင် သစ်ပင်ဖြတ်ပိုင်း နှစ်ပိုင်းတွေ့ရကာ ဖြတ်စပျက်နာပြင်တွင် စေတီပုံ၊ ညောင်ရွက်ပုံ၊ ကမ္ပဋ္ဌာန်းထိုင်နေပုံနှင့် စကြိုလျှောက်နေပုံ သေသည်တို့ ဖြစ်ပေါ်နေသည်ကို အညွှန်းစာများဖြင့် ဖော်ပြထားသည်။

မဟာဗောဓိစေတီတော် အုတ်မြစ်ချရန် မြေရှင်းခြေညှိစဉ် ဖယ်ရှားရသော မန်ကျည်းပင်စည်၌ တွေ့ရခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပြောပြကြသည်။

မဟာအောင်မြေ ဗိမာန်ဝင်း၏ မြောက်ဘက် မြေတွက်လပ်တွင် ဉာဏ်တော် အမြင့်(၁၁၇)ပေ ရှိမည့် ဆောက်လက်စ မဟာဗောဓိစေတီတော်ကို မြင်တွေ့ရသည်။ သတ္တဋ္ဌာန အထိမ်းအမှတ် ဗေတီရုပ်ပွားများပါ

မဟာမောဓိစေတီ၌ မုခ်တံဆိပ်ပုံ ဂုဏ်ထူးတော်

ဝါဝင်မည်ဖြစ်၍ (၉-၁၀-၂၀၁၀)နေ့တွင် ခုနစ်ရက်သားသမီးအများကောင်းမှုဖြင့် စတင် ပန္နက်ချ တည်ဆောက်ခဲ့ကြောင်း သိရသည်။

ထိုကဲ့သို့ တည်ဆောက်နေကြောင်း အောင်မြေဗိမာန် အဝင်ဝတွင် ကမ္ဘည်းဆိုင်ဘုတ် စိုက်ထူကာ အများပြည်သူကြည့်ဖြူ သာဓုခေါ်နိုင်ရန် ကြော်ငြာထားသည်ကိုလည်း တွေ့ရသည်။

မဟာမောဓိစေတီတော် ပုံစံတူစေတီကို မုခ်မြို့မှလွဲ၍ မြန်မာနိုင်ငံ အထက်ပိုင်းဒေသများ၌ အတွေ့အမြင်နည်းသည်ဖြစ်ရာ မြန်မာကြာ အောင်မြင်စေရန် ဆုတောင်းမိသည်။

အောင်မြေကျောင်းတိုက်

အောင်မြေဗိမာန်၏ လက်ဝဲဘက် တောင်ဘက်တွင် အောင်မြေကျောင်းတိုက်ဟူသော ကမ္ဘည်းနှင့် မုခ်ဦးရှိ

သည်။ အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ကာ လက်ရှိဆရာတော် ဦးအဂ္ဂဓမ္မအား ဖူးတွေ့ရာ သီလိဝံသမျှ မိန့်ကြားကူညီပေးကာ ဝေဘူဆရာတော်ကြီး၏ ဩဝါဒအနှစ်ချုပ် စာအုပ်ငယ်ကိုလည်း လက်ဆောင်ပေးတော်မူသည်။

ထို့နောက် ကိုရင်ကြီးတစ်ပါးကို ဦးဆောင်စေကာ ဝေဘူဆရာတော် သီတင်းသုံးခဲ့ရာ ကျောင်းဆောင်သို့ သွားရောက် လေ့လာစေသည်။

ဝေဘူဆရာတော် သီတင်းသုံးခဲ့ရာ ကျောင်းတိုက် အဝင်ဝမုခ်ဦးတွင် “ကျေးဇူးရှင် အောင်မြေဆရာတော်ကြီးကျောင်းဆောင် - ဝတ်လုံတော်ရ လွှတ်တော်ရှေ့နေ ဦးအုန်းဖေ၊ ဒေါ်စိန်လွင် သားမြေးများကောင်းမှု” ဟူသော ကမ္ဘည်းကို တွေ့ရသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ဝေဘူဆရာတော်အဖြစ် ကျော်ကြားလာပြီးနောက်

တွင်မှ မွေးဖွားတော် အင်ကြင်းပင်ကမ္ဘည်းကျောင်း၊ ရွှေဘိုအောင်မြေကမ္ဘည်းကျောင်းတို့၌ ကြွရောက်သီတင်းသုံး၍ တရားနည်းနာများ ပြသကာ ပဋိပတ်သာသနာ ပြုတော်မူ၏။ ဂိုဏ်းဂဏအယူခွဲကင်းသဖြင့် သံဃာတော်အချို့က “ဆရာတော်ဘုရား ရွှေကျင်ဂိုဏ်းကလာ၊ သုဗ္ဗောဂိုဏ်းကလာ” ဟု မေးလျှောက်သောအခါ...

‘ဝိတိပျား ဂိုဏ်း(ဂိုဏ်း)က ယုတ်ပါဘုရား ယ်စည်ယပ်ကြီးပါရ’

ဟု ဖြေတော်မူသည်။ ဝေဘူဆရာတော်၏ကျောင်းဟု အတ္တရုံဖြင့် အပြောမခဲ။ ရွှေဘိုတွင် အောင်မြေကျောင်း အောင်မြေဆရာတော်ဟု လည်းကောင်း၊ အင်ကြင်းပင်ရွာတွင် အင်ကြင်းပင်ကမ္ဘည်းကျောင်း ဆရာတော်ဟုသာ အမည်တွင်စေ၏။

(အင်ကြင်းပင်ရွာအနီးတွင် ဆရာ

• ထောင့်တော်ကြီးတို့နှင့် ဝေဟနအရာသာ မရှိကုန်သော ထောင့်တော်နှင့် ညှောင်ချက်

တော် သာမထေပြု။ ရဟန်းဖြစ်ကာ
တဝါသင်ယူခဲ့သော နန်းဦးကျောင်း၊
ခေါ် ပရိယတ္တိကျောင်းနှင့် ဆရာ
တော် ကြွရောက်၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း
ဆောက်ကာ ပဋိပတ္တိ ယာသနာပြု
ရာ ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းဟူ၍ ကျောင်း
နှစ်ကျောင်း ကပ်လျက် တည်ရှိပါ
သည်။)

ထို့ကြောင့် ရွှေဘိုတွင် ဝေဘူဆရာ
တော်ကြီးဟု မတွင်ဘဲ အောင်မြေ
ဆရာတော်ကြီးဟုသာ ခေါ်တွင်ခြင်း
ဖြစ်လေသည်။

မှတ်ဦးကမ္မဋ္ဌာန်းပါ ဦးအုန်းဖေ၊
ဒေါ်စိန်လွင်တို့မှာ ရွှေဘိုအောင်မြေ
ဆရာတော်ကြီး၏ ပစ္စည်းလေးပါး
ဒါယကာများ ဖြစ်ကြသည်။ သူတို့နှင့်
စပ်လျဉ်း၍ သီမုတ်ဖွယ် အချို့ရှိသဖြင့်
ရွှေဘိုအောင်မြေကျောင်း ဖြစ်တည်
လာပုံအစကို တင်ပြပါမည်။

၂၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဒါယိကာမ ဒေါက်တာဒေါ်ကြာဥ

ရွှေဘိုအောင်မြေတွင် ဝေဘူဆရာ
တော် သီတင်းသုံးဖြစ်ရာ၌ ဒေါက်တာ
ဒေါ်ကြာဥမှ စတင်ခဲ့သည်ဟု ဆိုနိုင်ပါ
သည်။

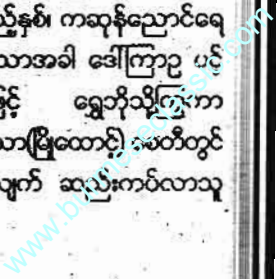
၁၃၀၉ ခုနှစ်တွင် အင်ကြင်းပင်၌
ဆရာတော်ကြီး သီတင်းသုံးတော်မူစဉ်
ပြင်းထန်စွာ နာမကျန်းဖြစ်လေရာ
ရွှေဘိုဆေးရုံသို့တင်၍ ကုသကြသည်။
ထိုအခါ ရွှေဘိုဆေးရုံတွင် တာဝန်ကျ
နေသော ရခိုင်တိုင်းရင်းသူ ဆရာဝန်မ
ဒေါ်ကြာဥက ဆရာတော်အား
ကြည်ညိုရင်းစွဲ ရှိသဖြင့် ဆရာတော်
အား သူ၏နေအိမ်သို့ ပင့်ဆောင်၍
ကြပ်မက်ကုသပေးသည်။

တစ်လနှင့် (၂၂)ရက်ကြာမျှ ကုသမှု
ခံယူပြီးနောက် ဆရာတော် သက်သာ
ပျောက်ကင်းလေရာ တပည့် ဒါယကာ

များက ဆေးဖိုးဝါးခ ကုန်ကျစရိတ်များ
ရှင်းလင်းရာတွင် ဆရာဝန်က ကုသိုလ်
ဖြစ် လှူဒါန်းပါသည်ဟု ဆိုလျက်
ငွေကြေး လက်မခံပါ။ ဆရာတော်မှ
တတ်နိုင်ပါလျှင် မိမိအနေဖြင့် ပင့်
လျှောက်ပါလျှင် တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ
ကြွရောက်ချီးမြှင့်ပါရန် လျှောက်ထား
၏။

ဆရာတော်က ခွင့်ပြုတော်မူသည်။
အင်ကြင်းပင်၌ ပြန်၍ သီတင်းသုံးစဉ်
ဒေါ်ကြာဥသည် ဂျစ်ကားတစ်စီး ဝယ်
ယူ၍ အင်ကြင်းပင်သို့ အခါအားလျော်
စွာ လာရောက်လျက် ဆေးဝါး စစ်ဆေး
ကုသပေးလေ့ ရှိသည်။

၁၃၁၀ ပြည့်နှစ်၊ ကဆုန်ညောင်ရေ
သွန်းပွဲ ပြီးသောအခါ ဒေါ်ကြာဥ ပင့်
လျှောက်သဖြင့် ရွှေဘိုသို့ကြွကာ
မောမောမြင်သာ(မြို့ထောင့်) မဟာတွင်
သီတင်းသုံးလျက် ဆည်းကပ်လာသူ

► ဝေါဟာရများနှင့် ကမ္ဘာဌာနတို့နှင့်

များကို တရားပြသပေးသည်။ ထိုနှစ်တွင် ကျောက်ဆည် ဝေဘူ ဆောင်၌ ဝါဆိုရာ ရွှေဘိုမှ ဒကာများက ရွှေဘိုတွင်လည်း တရားစခန်းဌာန ထစ်ခု ဖွင့်လှစ်ပေးပါရန် လျှောက် ဆာသဖြင့် လက်ခံ ချီးမြှောက်တော်မူ သည်။

သို့ဖြင့် ရွှေဘိုတွင် နေရာရှာကြရာ အောင်မြေကုန်းတော်အား သဘောကျ ကြသည်။ ထိုအချိန်က အောင်မြေ ကုန်းတော်တွင် အမိန့်တော်ရရွှေနေ ဦးအုန်းဖေက စေတီဟောင်းများ ပြန် ထည်မွမ်းမံ ကုသိုလ်ပြုလျက်ရှိရာ ဦးစွန်ဆော် ဦးတင်အောင်က ဦးအုန်းဖေ နှင့် ညှိနှိုင်းဆွေးနွေးလျက် ဆရာတော် ဦး သီတင်သုံးရန် ကျောင်းတစ် ဆောင် ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းရန်

သဘောတူညီကြသည်။ သို့နှင့် အောင်မြေတွင် ဆရာတော် ကြီးအတွက် သတ်ငယ်မိုး၊ ဝါးကပ်ကာ ကျောင်းကလေးတစ်ကျောင်း တစ် ဆောက်လုပ်ပြီး ဆရာတော်အား ပင့် ဖိတ်ကြသည်။ ဝေဘူချောင်တွင် သီတင်သုံးနေသော ဆရာတော်ကြီး သည် ရွှေဘိုဒကာများ ပင့်လျှောက် ချက်အရ ၁၃၁၂ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်ကျော်(၅)ရက်နေ့တွင် ရွှေဘို အောင်မြေ ကမ္ဘာဌာနကျောင်းကလေး သို့ စတင် ကြွရောက် သီတင်သုံးတော် မူလေသည်။

ရွှေဘိုအောင်မြေတွင် သီတင်သုံး စဉ် တစ်ခါသော် ဒါယိကာမကြီး ဒေါ်စိန်လွင်သည် ပြင်းထန်စွာ နာမကျန်း ဖြစ်၏။ ဆရာပေါင်းစုံနှင့် ကုသသော်

လည်း အကြောင်းမထူးသဖြင့် နိဗ္ဗာန် ဆော်ဦးတင်အောင် ဦးဆောင်၍ ဆရာ တော်ကြီးထံ လာရောက် လျှောက်ထား ကာ မေတ္တာပို့ပေးပါရန် တောင်းပန်ကြ သည်။

ဆရာတော်က ရဟန်း၊ သာမဏေ၊ သီလရှင်၊ ယောဂီအားလုံး စုဝေးစေ လျက်...

‘ကျောင်းတွင်းမှ ဆူပူပေးကာပြီ အပြင်ကို ပစ်ကြကွယ်၊ ပြီးတော့လဲ အင်္ဂါ သာသနာ ကျန်မာရန် အားပြုဆုတောင်း ပေးကြ’

ရွှေထ ဆက်စတ်ပါရန်

စံထွန်းသာ

* ရတနာတော်မြတ်ဂျာနယ် ၂၃

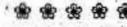

ကျားမှန်လျှင် အားသန်ရအောင် ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေးကိုဆောင်

အမှတ်အသား
တိုင်ဆိုင်သောပစ္စည်းပုံစံ TMR 009194(0814)
လိုင်စင်-၅/၂၀၁၀/ကဆထလ/တိုး(၀၄၇၂)

“ကိုင်းဝေပါလား... မရွှင်မလန်းနဲ့ စိတ်ဝင်ဝန်းလှပင်ပန်းဖြစ်နေပုံရတယ်”
 “ဟုတ်တယ်ဗျာ... စိတ်သွားတိုင်းတိုင်းပေါ့သလိုဆရာကပြောပြနေတာ... ဝှင့်ဝှင့်လင်းလင်းပြောရရင် အမျိုးသား
 အားနည်းနေလို့ ဘယ်ဆေးစားပြီး ဘယ်ဆရာနဲ့တုသရင်တောင်းခံလဲဆိုတာ အကြံပေးပါဦး”
 “ရောဂါသိမှတော့ဆေးခိုပါတယ် ကိုင်းဝေ... ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေဆရာကြီး ဦးစံမြင့်က... ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေး
 ထုတ်လုပ်နေတဲ့အပြင် အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ (ပန်းညှိုးပန်းသေရောဂါ)၊ လိပ်ခေါင်းရောဂါ၊ လေငန်းလေကြပ်ရောဂါတွေကို
 ဦးစားပေးတုသနေတာဗျာ... ပြည်စိုးဆေးတိုက်ကို လမ်းညွှန်လိုက်မယ် ခင်ဗျား သွားလိုက်ပါလား”
 “ခင်ဗျားရဲ့မိတ်ဆွေဆိုတော့ ခင်ဗျားပါမှ ဝိုင်းတောင်းတာပေါ့”
 “ခါဆို... ပြည်စိုးဆေးတိုက်ကို အခုပဲသွားကြရအောင်”

“ကိုင်းဝေပြန်ရောင်ပါလား... လောတာကြာလို့ သတိရနေတာ... ဧည့်သည်ပဲပါလာတာတို့၊ တဲ... တိုင်ကြပါ”
 “ဆရာ... ခါ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ ဓာတုဗေဒဆရာ တိုင်းဝေပါ၊ စိတ်သွားတိုင်းတိုင်းပေါ့သ အမျိုးသားအားနည်းနေလို့
 ဆရာနဲ့ဆွေးနွေးပြီး အမျိုးသားအားဆေးလဲ လာဝယ်တာပါ”
 “တဲ... တိုင်းဝေ ဝိရောဂါကြောင့်တော့ သိပ်လဲနိုးရိမ်သောတပဖြစ်ပါနဲ့... ကျွန်တော် ပြောပြတာတွေကို နားထောင်
 ပြီး ခင်ဗျားခံစားနေရတဲ့အချက်တွေနဲ့ တိုက်ညီမှုရှိဖို့အတွက် ဝိုင်းတောင်းတာပေါ့... အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်ထက်သူတွေဟာ
 (၁) ဓေတုန်ခွလွန်တဲ့သူများ၊ (၂) သဘာဝပထုတ်သောတစ္ဆေဓေတုန်ပြုသူများ၊ (၃) ကုန်ခန်းသွားသောသူတော်စာတံနဲ့ အင်အား
 များတို ဆေးဝါးစာတံစာနဲ့ ပြန်လည်ဖြည့်ဆည်းသူများ၊ (၄) အပျော်အပါးလိုက်စားသူများ၊ (၅) ဖြစ်ခြောက်နာရီသူများ၊
 (၆) သားကြောကြပ်ထားသူများ၊ (၇) အဆုတ်ရောဂါရှိသူများ၊ (၈) လေကြပ်မှုသူများနဲ့ လေငန်းရောဂါရှိသူများ၊ (၉) သီးဇွေးသွေးချို
 ရောဂါရှိသူများ၊ (၁၀) လိပ်ခေါင်းရောဂါရှိသူများ၊ (၁၁) အထက်အရွယ်ကြီးရင့်သူများ၊ ဝန်းညှိုးပန်းသေရောဂါ ဖြစ်ထက်ကြပါ
 တယ်၊ ဝန်းညှိုးရောဂါခံစားနေရပြီဆိုရင် (၁) ခန္ဓာတိုက်ဝနေသော်လည်း စိတ်ရောတိုက်ပါ ရွှင်လန်းမှုမရှိခြင်း၊ (၂) ဓောဝန်း
 လွယ်ခြင်း၊ (၃) အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ (၄) ညဉ့်ဦးပိုင်းတွင် အိပ်ပျော်သော်လည်း တပရုန်းလျှင် အိပ်မရတတ်ခြင်း၊ (၅) သတိ
 မေ့လျော့တတ်ခြင်း စတဲ့လက္ခဏာတွေရှိနေတတ်ပါတယ်”
 “ဟုတ်ပါတယ်ဆရာ... ဆရာပြောပြတဲ့အချက်အလက်အတော်များများနဲ့ တိုက်ညီနေပါတယ်”
 “ခါဆိုရင် ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေးကို ပုံမှန်သောက်သုံးပြီး အကြောဝဉ္ဇာ၊ ဆေးဝဉ္ဇာနဲ့ တုသသွားလေဆိုရင် ကိုင်းဝေ
 ခံစားနေရတဲ့ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါဟာ တဖြည်းဖြည်း သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာပါ”
 “ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးက ဘယ်လိုရောဂါတွေ သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသလဲဆရာ”
 “ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးဟာ အိပ်နေစဉ် သုတ်လွှတ်ခြင်း၊ သုတ်အားနည်းခြင်း၊ သုတ်ထွက်ခြင်း၊ အကြောအားနည်းပြီး
 အကြောသန်ခွမ်းမှုမရှိခြင်း၊ အမောလေ့ခြင်း၊ နှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက် အိပ်ပျော်ခြင်း၊ အခွင့်သဖြင့် အားအင်နားရည်သလို ခံစား
 ရခြင်းများတို့ သက်သာပျောက်ကင်းစေပါတယ်”
 ဆရာကြီး ဦးစံမြင့်နဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပြီး “ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေး ဝယ်ယူရရှိနိုင်တဲ့နေရာတွေတော့...”

<p>ဆေးထုတ်လုပ်ပိုင်ရှင်း အမှတ် ၂၅၇၅ ခ။ မညားလေလမ်း၊ ရွှေ၊ ရှမ်းပြည်နယ်၊ တောင်ပုဂံမြို့နယ်၊ တောင်ပုဂံမြို့</p>	<p>ဆေးပြန်ချိရေး - ပြည်စိုး ဆေးကုမ္ပဏီ အမှတ် (၁) ကျောက်ဆည်လမ်း၊ ရန်ကင်းမြို့နယ်၊ သယ်ခံကုမ္ပဏီလီမိတက်</p>
--	--

နိမိတ်

ဖန်းမတ်ရွာရှိ နောင်ယောင်း ရေထွက်

လူပင်စား ငါးအန်ကြီး

တစ်နေ့ စာရေးသူကျွန်တော် အိမ်တွင် အနားယူစဉ် သမိုင်းဝါသနာပါပြီး ယခင်သမိုင်းကာသဂြိုဟ်ဆွဲတစ်ဦး ဖြစ်သူ နီပေါလ်လူမျိုး ကို...တစ်ယောက် ကျွန်တော်အိမ်ကို ရောက်လာပါသည်။ သူက ကျွန်တော်တို့ နက္ခတ္တဆိုင်ရာ နည်းပညာစာအုပ်များကို စာဖတ်ပရိသတ်တစ်ဦးဖြစ်ပြီး လစဉ် ဝယ်ယူ ဖတ်ရှုသူ တစ်ဦးလည်း ဖြစ်ပါသည်။

သူနှင့် ကျွန်တော် ရောက်တတ်ရာ ရာပြောဖြစ်ကြောင်းမှ သူက ကျွန်တော်တို့ ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်း တစ်နေရာရှိ မြေအောက်ပေ(၂၀,၀၀၀) ကျော်တွင် ရွှေမြို့တော်တစ်ခုရှိကြောင်း၊ ထိုရွှေမြို့တော်တွင် ထွက်ရပ်ပေါက် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများနှင့် ဖော်ဂျီတပသီများ နေထိုင်ကြောင်းကို အချက်အလက်များ၊ အထောက်အထားများနှင့် ပြောပြသွားသည်မှာ စာရေးသူကျွန်တော် အလွန်စိတ်ဝင်စားခဲ့ရပါသည်။

ထိုအထဲတွင် ထိုရွှေမြို့တော်ကြီးမှာ ရေထွက်၊ ရေပေါ် ကိုးခု သို့မဟုတ် ကိုးခုထက် ကိုးပေါ် ရေထွက် ရေပေါ်လမ်းကြောင်းအောက်တွင် ရှိကြောင်း တို့ပါ ပြောပြခဲ့သဖြင့် ကျွန်တော်မှာ ရေထွက်၊ ရေပေါ်များ ပေါများလှသော ရပ်စောက်(နဂါးမြို့တော်)ရှိ ရေထွက်များကို စိတ်ဝင်စားမှု ပိုမိုပြင်းထန်ခဲ့ပါသည်။

ဆရာကြီး ဗိုလ်တာရာ(ရဲဘော် သုံးကျိပ်)ရေးသားခဲ့သည့် ရွှေမြို့တော် သမိုင်းဝတ္ထုကြီးကိုလည်း ရှာဖွေ ဖတ်ကြည့်စေလိုကြောင်းကိုပါ ပြောသွားခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် ပထမဦးဆုံး ရေထွက်တစ်ခုဖြစ်သော နဂါးမြို့တော်၏ အနောက်ဘက် ပလောင်တောင်တန်း

▲ မိလန်ဆေးသော ဝဲပင်တန်းနှင့် ဖန်းမတ်ရွာအဝင် ရွာရွာရပ်
● နောင်ယောင်းကျောက်အထဲရှိ အတူညီစံပိုင် ကျွဲနက်

ကြီးများနှင့် နီးကပ်နေသည့် "ဖန်းမတ် ဆီသို့ ကျွန်တော်နှင့် လမ်းပြတပြစ် နောင်ယောင်း ရေထွက်ကန်ကြီး" အမြဲလိုက်ပါ ဆောင်ရွက်ပေးသူ

မောင်သူနှိုင်းစံလေးကို ခေါ်ပြီး ရှာပုံ
တော် ထွက်ခဲ့ပါတော့သည်။

အဓိကရည်ရွယ်ချက်မှာ ရေထွက်
ကန်အကြောင်းသာ ဖြစ်ခဲ့သော်လည်း
အတတ်နိုင်ဆုံး မှန်ကန်နိုင်သည့်
သမိုင်းဝင် အချက်အလက်များကို
ပေးပြန် ခုံစမ်းလိုက်ကာမှ ရေထွက်
ကန်ကြီးအကြောင်းအပြင် လူဝင်စား
ငါးများအကြောင်းနှင့် ပန်းစစ်ကူစေတီ
သမိုင်းကိုပါ သိရှိ မှတ်သားခဲ့ပါသည်။

လူဝင်စားငါးများ ဆိုသည့်
အကြောင်းကြားလိုက်မှ ကျွန်တော်
ငယ်စဉ်အခါက ရပ်စောက်မြို့၊ မြို့နယ်
လုံးကျွတ် စာတတ်မြောက်ရေး လှုပ်ရှား
မှုကြီးတွင် လှုပ်အားပေး ပါဝင်ဆောင်
ရွက်ခဲ့စဉ်က ကြားသိခဲ့ရသော ထူးဆန်း
အံ့ဩဖွယ်ရာ ဇာတ်လမ်းတစ်ခုနှင့်
တိုက်ဆိုင်မှုများ ရှိနေသဖြင့် ပိုမိုစိတ်
ဝင်စားခဲ့ရပါတော့သည်။

ဤခရီးစဉ်မှာ တစ်ချက်ခုတ်
နှစ်ချက်ပြတ် တကယ်အကျိုးရှိသော
ခရီးရည်တစ်ခုဖြစ်ခဲ့ကြောင်းကို သက်
သေပြရန် အလို့ငှာ နက္ခတ္တရောင်ခြည်
မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးမှ ဆုံးဖြတ်
ပေးစေလိုသောဆန္ဒဖြင့် ရေးသား
တင်ပြလိုက်ပါသည်။

လူဝင်စားငါးများ အပိုင်း(၁)

[၁]

၁၉၈၀-၈၁ ခုနှစ် ရပ်စောက်
(နဂါးမြို့တော်) မြို့နယ်လုံးကျွတ် အ၊
သုံးလုံး စာတတ်မြောက်ရေး လှုပ်ရှားမှု
ကြီးတွင် စာရေးသူကျွန်တော်နှင့်
သူငယ်ချင်းငါးယောက်တို့ နဂါးမြို့
တော်နှင့် (၁၁)မိုင်ခန့် ဝေးကွာသည့်
အိမ်ခြေ(၃၀)ခန့်ရှိ ရှမ်းတိုင်းရင်းသား
ကျေးရွာလေး တစ်ရွာတွင် တာဝန်ကျ
ခဲ့ပါသည်။

၂၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အရောက်တက်တက်ရှိ ထာအင်ကြီး

ဝန်းကျင်ရွာသား ဦးကော့(လမ်းခြေ)နှင့် စာရေးသူ၏ဇာတ် သူနှိုင်းစံ

ညောင်ပေါက်၊ လယ်ပိုင်းရွာဟု ခေါ်
ပါသည်။ အုပ်စုခေါင်းဆောင်မှာ
အ.မ.က(၃) ဗထူးတစ်နယ်ဈေးမှ
ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီး ဦးသန်းထွန်း
(ငြိမ်း) ဖြစ်ပါသည်။ စာသင်ပိုင်း ငါးပိုင်း
ဖွဲ့စည်းပြီး သင်ကြားပေးခဲ့ပါသည်။

ထိုစဉ်က ကြားသိခဲ့ရသည့် ဆန်း
ကြယ်ဇာတ်လမ်းတစ်ခုနှင့် ယခုရက်
ပိုင်း ရရှိလိုက်သည့် ဂန္ထီရ အလွန်ဆန်းပြီး
လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ် လွန်းလှသည့်

အကြောင်းအရာတစ်ခုတို့ တိုက်ဆိုင်
နေသောကြောင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်
မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်ကြီး စိတ်ဝင်
စားမှုရှိမည်မှာ သေချာသဖြင့် ကြီးစား
ရှာဖွေ ရေးသားတင်ပြလိုက်ပါသည်။

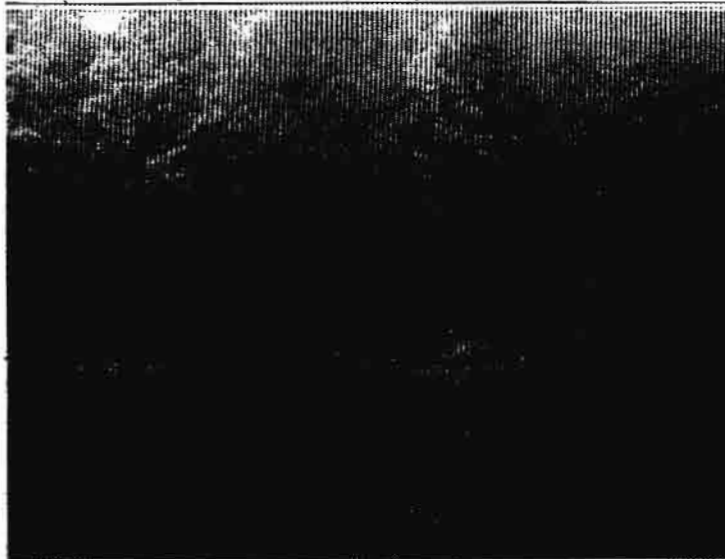
[၂]

ကျွန်တော်အပါအဝင် တောင်ကြီး
ဒီဂရီကောလိပ် ကျောင်းတက်ခက်
သူငယ်ချင်းငါးယောက် သွားရောက်ခဲ့
ပါသည်။ ရှမ်းတိုင်းရင်းသား ရွာလေး

◀ ဝန်းမက်ရွာသား ဦးကုန်း နောင်ထောင်
ကျောင်းသို့ လိုက်ဖို့အောင်ထမ်းစဉ်

▶ ဝမ်းမက်ရွာသား ဝန်းမက်ရွာရှိ အထက်ပိုင်း

တစ်ရွာဖြစ်သောကြောင့် ယဉ်ကျေး ဖော်ရွေးပြီး ကျွန်တော်တို့ ဆရာများကို အထူးပင် လေးစားချစ်ခင်ကြကြောင်း တွေ့ရပါသည်။

ကျွေးလျှင် စားမှ ကြိုက်သည်။ ဒီမှာပင် မမေ့နိုင်စရာ အဖြစ်ဆန်းကြီး တို့ သိခဲ့ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော် ထာဝန်ကျရာ စာသင်ပိုင်း(၁)တွင်

အလှည့်ကျစဉ် အိမ်ရှင် ကိုစိုင်းမောင်နု မိသားစုမှ ငါးဟင်းဖြင့် ထမင်းကျွေးပါ သည်။ မှတ်မှတ်ရရ ကျွန်တော်တို့၏ လက်ကောက်ဝတ်ထက်ကြီးမည့် ငါးရဲ့ ကြီးကို ချက်ပြုတ်ကျွေးမွေးဖို့ ပြင်ဆင် နေပါသည်။

ရှမ်းကျေးရွာများတွင် ဝေလေ့အရ မီးဖိုချောင်ကို ညှော်ခန်းနှင့် တစ်ဆက်

တည်း ခင်းထားလေ့ရှိရာ အခါးရည် (ရေခွေးကြမ်း)ထိုင် - သောက်ရင်း ရောက်တတ်ရာရာ စကားများ ပြောနေ ကြသော ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်း တစ်စုတို့ ကိုစိုင်းမောင်နု ချက်ပြုတ်ရန် ပြင်ဆင်နေသည်ကို အတိုင်းသား မြင် နေရပါသည်။

ငါးကို ခုတ်ထစ်ပြင်ဆင်ရာ၌ ပုံမှန် အတိုင်းပင် ဖြစ်သော်လည်း ငါးခေါင်း ဆိုလျှင် ဖြတ်ပြီး လွှင့်ပစ်ကျစမြဲပင်။ တစ်အိမ်မှ မဟုတ်၊ အိမ်တိုင်းနီးနီး ထိုသို့ပင် လုပ်တတ်ကြရာ ငါးရဲ့ခေါင်း ဟင်းချိုကြိုက်ပြီး ငါးခေါင်းကြော်ကို အလွန်နှစ်ခြိုက်တတ်သူ သူငယ်ချင်း စိုင်းမောင်နုကြင်က...

'ဒါ... ဟုတ်တော့ မဟုတ်သေးဘူး ကွ တင်ညှိအေး။ မင်းရော ဘယ်လို ထင်လဲ၊ မေးမယ်...မေးမယ်နဲ့ ငါ ကိုစိုင်းမောင်နုကို မေးကြည့်လိုက်တော့ မယ်'

ဆိုပြီး ထိုင်နေရာကထ စိုင်းမောင်နု အနားသွားဦး...

'ကိုစိုင်းမောင်နု... ကျွန်တော်တို့ကို ငါးဟင်းနဲ့ ထမင်းကျွေးတဲ့ အိမ်တိုင်းမှာ ကျွန်တော် သတိထားမိတာ တစ်ခုရှိ တယ်။ အဲဒါကတော့ ငါးဟင်းချက် တိုင်း ခေါင်းတွေကို ဖြတ်ဖြတ်ပြီး လွှင့်ပစ်ကြတာ ဘာကြောင့်လဲ။ ကျွန်တော်တို့မျိုးမှာဆို ငါးခေါင်းဟင်းချို ဆို ရှေးအရမ်းကြီးတာ။ အဲဒီငါးခေါင်း ကို ကြော်စားလိုက်လဲ ဖြစ်တာပဲမဟုတ် လား။ ဘာကြောင့် လွှင့်ပစ်ကြတာလဲ'

ဆိုပြီး မေးလိုက်ပါတယ်။ အဲဒီမှာ ကိုစိုင်းနုက...

'ဆရာတို့ ကြားဖူးတယ် ယဟုတ်လား။ မျောက်သားစားချင်ရင် မျောက်ဖျက်ဉာ ဖြည့်နဲ့ ဆိုတာလေ။ အခုလဲ ဒီအိမ်ကို စားချင်ရင် ခေါင်းကို ဖြတ်ပြီး စားလို့ဝင်

ကန်တော်ပင်နံသာရှိ သစ်ကြီးပါကြီးများ

တစ်ထက်တစ်ရှိ ထောင့်နှင့် ကန်တော်ပင်

တယ်။ နို့ထိုထို ဒီပီးဟင်းကို ကျွန်တော်တို့ စားမရဘူး။

ဟာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဒီခါနဲ့တွေ့ရုံ သွား တွေက တပြားငါးတွေလို စုန်စုန် ထွန်းသွားပုံပဲ ယဟတ်ဘဲ ကျွန်တော်တို့ လူသားတွေလိုပဲ ပေါက်ပြားတွေလို အပြားလိုက်ဖြစ်တော့ လို့လဲ ဆိုလိုက်ရော ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်းတစ်စု အလွန်အမင်းကို အံ့သြခဲ့ရပါတယ်။ ဒီမှာ လေ့လာစူးစမ်း တတ်တဲ့ ကျွန်တော်နဲ့ စိုင်းနေကြင်တို့

နှစ်ယောက်သား အစောက ကိုစိုင်းနု လွင့်ပစ်ခဲ့တဲ့ ငါးခေါင်းရှိရာ ငှက်ပျော ပင်ကြားကို ဓာတ်မီးကိုယ်စီနဲ့ ရောက် သွားပါတော့တယ်။

ငါးခေါင်းကို ယူပြီး အိမ်ပေါ်ရောက် တော့ ပါလာတဲ့ဓာတ်မီးတွေ စိုင်းထိုး ကြည့်လိုက်တော့မှ တကယ့်ကို လူတွေ ရဲ့သွားတွေအလား အပေါ်အောက် အံ့သွားတွေအပါအဝင် သွား(၃) ချောင်း ရှိတာကို တွေ့လိုက်ရပါတော့

တယ်။

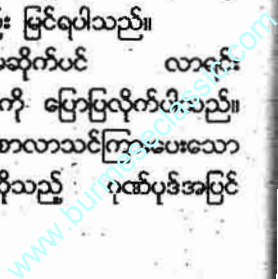
ထိုအဖြစ်အပျက်ကို မြင်တွေ့ကြပြီး နောက်ပိုင်း သူငယ်ချင်းများဖြစ်သူ ယခု သစ်တောအရာရှိ စိုင်းတင်ညွန့်(ဈေး တန်းရပ်ကွက်)၊ စိုင်းထွန်းအေး(ဂီတ သမား)တာချီလိတ်၊ ကုလားမောင်ငယ် (ညွှတ်တားရပ်ကွက်)တို့ ဘယ်တော့မှ ငါးဟင်း မစားကြတော့ပါ။ ကျွန်တော် နှင့် ကိုစူးစမ်း စိုင်းနေကြင်နှစ်ယောက် သာ ထိုကဲ့သို့ ထူးထွေးဆန်းပြားစွာ ဖြစ်ပေါ်နေရသည့် ဖစ်မြစ်ကို လိုက်လံ ရှာဖွေ တူးဖော်မိကြပါတော့သည်။

[၃]

ရွာလူကြီး ဦးစိုင်းစံမွန်း၏ ညွှန်ပြပေး မှုအရ ထိုငါးများထွက်ရှိရာ ဗန်းမက် ကန်ကြီးရှိ ဗန်းမက်ရွာမှ ဤညောင် ပေါက်လယ်ပိုင်းရွာရှိ ရွှေပြောင်း နေထိုင်လာသည့် ဓနကိုင်းရင်းသားဖြစ် သူ အသက်(၈၅)နှစ်ရှိ အဘဗိုးပြည့် (ခေါ်)ကီးမင်းထိန်ရှိရာ ရွာမြောက် ဘက် ညောင်ပင်ကြီးများအနား တစ်ဦး တည်းနေထိုင်နေသည့် တဲအိမ်လေးဆီ ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် ရောက်ခဲ့ကြပါတော့သည်။

အခန့်သင့်ပင် အခါးရည်အိုးတစ်အိုး နံဘေးနားချထားပြီး ကွမ်းမြုံ့လျက် ဝါးနှီးများဖြာနေသော ဘိုးပြည့်ကို တွေ့လိုက်ရပါသည်။ ရက်လုပ်လက်စ ခွားပလုပ်(ခွားများကို ထယ်ထိုးတပ် မောင်းစဉ် အစားများလှမ်းဟပ် မစား နိုင်ရန် ခွားပါးစပ်တွင် တပ်ရသည့် မြင်းငယ်လေးများ)တစ်ဆယ့်ငါးလုံး ခန့်ကိုလည်း မြင်ရပါသည်။

ရောက်မဆိုက်ပင် လာရင်း အကြောင်းကို ပြောပြလိုက်ပါသည်။ ရွာကို စာလာသင်ကြားမေးသော ဆရာများဆိုသည် ပုဏ်ပုဒ်အပြင်

မူလကပင် လေးစားချစ်ခင် ရှိရင်းစွဲ
လည်း ရှိတာကြောင့် ကျွန်တော်နှင့်
စိုင်းနေကြင်ကို ယခုလို ရင်ဖိုလိုက်မော
သနားစရာကောင်းလှသော ရင်နှင့်
ဖွယ်ဖြစ်ရပ်မှန် စာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်ကို
ပြောပြပါတော့သည်။

[၄]

**မထင်မှတ်ဘဲ ရောက်လာသည့်
ရည်သည်မြေးအဘွား**

ယခု ဗန်းမက်ကန်ကြီးသည် ယခင်
က အလျားလေးမိုင်ခွဲ၊ အနံ နှစ်မိုင်ခန့်
ကျယ်ဝန်းသည့် လွင်ပြင်ကျယ်ကြီး
တစ်ခုဖြစ်ခဲ့ပြီး မြေဆီလွှာစာ ကြွယ်လှ
သည်ဟု ဆိုသည်။

ထိုစဉ်က အိမ်ခြေ(၂၀)ခန့်သာ ရှိပြီး
အနည်းငယ်ရန်လို တိုက်ခိုက်ချင်သော
မည်သည့် မျိုးနွယ်စုမှန်းမသိရသည့်
လူမျိုးတစ်မျိုး ရောက်လာပြီး အခြေချ
နေထိုင်ခဲ့ကြသည်ဟု ဆိုသည်။

တောင်ယာလုပ်ငန်း၊ အမဲလိုက်လုပ်
ငန်းများဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း
ပြုခဲ့ကြပြီး သားကောင်လိုက်ခြင်း၊ မြင်း
စီးခြင်း၊ ကိုယ်လုံပညာများ လေ့ကျင့်
ခြင်းကို ပိုမိုထက်သန်သည်ဟု ဆိုပါ
သည်။ ခလေ့အကျင့်စရိုက် ကြမ်း
တမ်းကြသည်ဟု ဆိုသည်။

မမှော်လင့်သောတစ်နေ့၌ ရွာထဲသို့
အထုပ်တစ်ထုပ်ကို ခေါင်းတွင်ရွက်၊
ဖြူဖြူချောချော ထွားကျိုင်းလှသည့်
ချောမောပြေပြစ်လှသော ယောက်ျား
လေးတစ်ဦးကို လက်တွင်ဆွဲ၍ ရွာ
ထဲသို့ဝင်လာပြီး လူကြီးအိမ်ကို လိုက်
လံမေးမြန်းနေသည့် အလွန်မှ ရှုပ်ဆိုး
အကျည်းတန်လှသော အဘွားအိုကို
ရွာသူရွာသားများမှ တွေ့လိုက်ကြပါ
သည်။

• အသက်(၇၀)နှစ် ရှိပြီဖြစ်သော ဘာတိုကြည် “အောင်သောင်တေထွက်ဂျီနတ်ဆီ”
တွင် (၂၂)နှစ်ကြာ စောင့်ထောက် လာခဲ့သော ဇနီးမောင်နှံအား ဖမ်းဆီးခွင့်

• အသက်(၆၂)နှစ်ရှိတော့စိပ် ဇနီးမောင် ဘာတိုမှူး
ကွဲကုန်ကုန်ကုန် လမ်းပြောပြနေသော

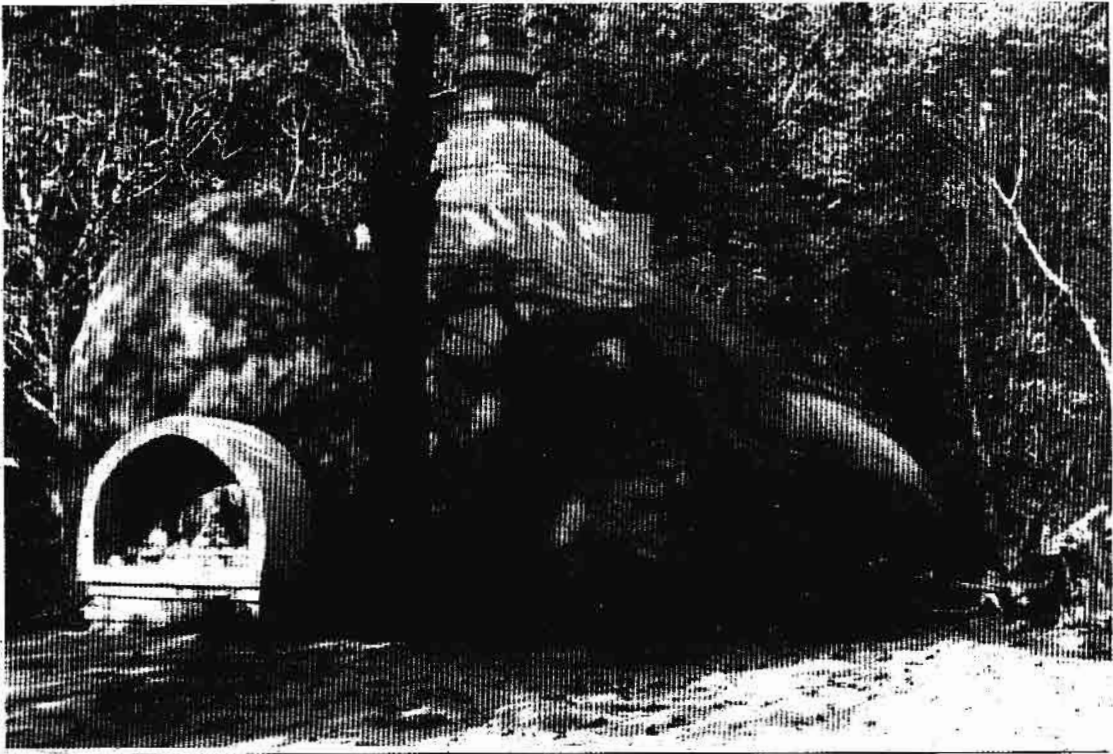
မရှိငြိုးနိုး မလှစုန်နိုး

ညနေစောင်း အလုပ်သိမ်းပြီး စား
ပြီးသောက်ပြီးချိန်တွင် ရွာလူကြီးအိမ်မှ
မောင်းတီး ဆင့်ခေါ်ချက်ကြောင့် ရွာ
သူရွာသားအားလုံး တစ်အိမ် တစ်
ယောက် လူကြီးအိမ်သို့ ရောက်ခဲ့ကြပါ
သည်။ ခေါ်ယူရခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်
ကတော့ နေ့လယ်ကမှ ရောက်လာ

သော မြေးအဘွားနှစ်ယောက်အား
ဤရွာတွင်ပင် အခြေချနေထိုင်လို
ကြောင်းကို ခေါ်ယူတိုင်ပင် ဆွေးနွေး
ကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ရွှေလ ဆက်တတ်ပါရန်

နိုင်မင်းညို

ထူးခြားသောကျောက်ဆင်နှင့် ဓေတီတော်

ထူးခြားသည့်

ကျောက်ဆင်

ကျောက်ပြားများအား မျက်နှာပြင်ညီညာအောင် စီခင်းထားသော တောင်စောင်းလမ်းကလေးအတိုင်း ကွေ့ပိုက်တက်လာသောအခါ ထန်းပင်တစ်ပင်၏ အနောက်တွင် ဆင်တစ်ကောင် ပုဆစ်တုပ်၍ ဝပ်နေသည့်အလား မြင်တွေ့ရလေသည်။

နှစ်ပရိစ္ဆေဒ ကြာမြင့်ပြီဖြစ်သော ဤ ကျောက်ဆောင်ကြီးသည် ရှေ့သို့ စူးစိုက်ကြည့်နေသော ဆင်ကြီးသတ္တုန်ဖြစ်ပေါ်နေသောကြောင့် ရွာခံ ကရင်တိုင်းရင်းသားများက “လုံကဆောင့်”(ကျောက်ဆင်)ဟု ခေါ်တွင်ကြခြင်းဖြစ်သည်။ ဆင်ကြီးကြည့်နေသော အနောက် ယခုအခါ ဘုန်းလွှာ မြှုပ်နှံထားသည့် ရွာလူတို့ကောင်း ဆံတော်ရှင်ဓေတီတို့ သွားကုလမ်းကလေး ဖြစ်လေသည်။

ကျောက်ဆင်ပေါ်တွင် ဓေတီတော်တစ်ဆူကို တည်ထားကာ ကန်တော့ပွဲ တစ်ပွဲကိုလည်း တွေ့ရှိရသည်။ ကန်တော့ပွဲသည် အစဉ်မပြတ် တင်မြှောက်ထားခြင်း ဖြစ်၍ ပျက်ကွက်ပါက မကောင်းသော ထူးခြားမှုတစ်ခုခု ကြုံတွေ့ရလေ့ရှိသည်ဟု ဆိုကြသည်။

ထူးခြားသော ပုံဟန်ရှိသည့် ဤ ကျောက်ဆင်သည် ပေါင်မြို့နယ်၊ ဆုန်းတပင်ကျေးရွာအုပ်စု၊ ရွာကဟေးရွာဦးကျောင်း (ကျောက်ဆင်ကျောင်း) ဝင်းအတွင်း တည်ရှိ၍ နှစ်စဉ် အတာသကြိုက်အခါရောက်တိုင်း ဘုရားပွဲတော် ကျင်းပလေ့ ရှိလေသည်။

စိုးသော်တာ

သီး ဝမ်း လေ့မှန်၍ မျက်စိကြည် အကြောပြေပြီး အူအုပ် ကင်းစေထို

စကြာမင်း

ပျက်စိကြည်

အကြောပြေဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါး၊ မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၁၁၂ YR ၀၀၇၉၉၃

ကျွန်ုပ်တို့သည် တစ်နေ့တွင် စိတ်ချမ်းသာ တိုက်ကျန်းမာ အသက်တစ်ရာ ကျင့်ကြံနေထိုင်နည်းစာမှ ရေးသားနေစဉ် "ဟာ စာရေးဆရာကြီးကို တွေ့မှတွေ့ပဲ့လော့" ဟု ဟောသော အသံရှင်ကြောင့် ရှေးလက်စ စာကို အသာချထားပြီး ပြန်လည် ခရီးဦး ဩ နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

'ဪ ကိုမျိုးမြင့်ပါလား၊ လာဗျာ' စာရေးဆရာ ကိုဘုန်းဝေကတော့ သယ်အချိန်တွေတွေ့ တက်ကြွလန်းဆန်း ဦးစာရေးစာဖတ် အမြဲတမ်းပြတ်ဘူးနော်' 'ဟ... ဟ... ဟ'

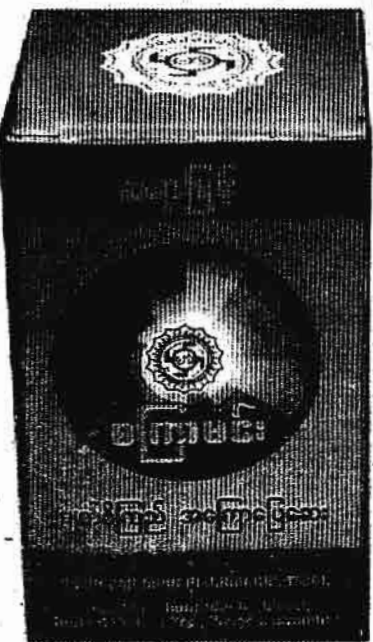
'ဟ... ဟ... လုပ်မနေနဲ့ စာရေးဆရာကြီး ဆု အခု စာရေးဆရာကြီးကို အကူအညီ ဆောင်းချင်လို့ဗျ'

'ပြောလေ ကိုမျိုးမြင့်' 'ဒီလိုဗျ၊ ကျွန်တော် ရုံးမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အိမ်မှာပဲဖြစ်ဖြစ် နည်းနည်းလေး စာဖတ်မိ ထာတဲ့ အလုပ်ထဲကို အာရုံစူးစိုက်တာတို့ အထိုင်နည်းနည်းလေးကြာကြာ ထိုင်မိတာ

ထို့ဆိုရင် မျက်နှာ၊ မျက်လုံးတွေ လေးလံလာတယ်။ ခေါင်းမကြည် တော့ဘူး။ နောက်ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးလာတယ်။ အမြဲ ထမ်းလိုလို ကိုယ်လက်တွေ လေးလံတိုင်းပိုင်းနေပြီး စိတ်ရော တိုက်ပါ မလန်းဆန်းဘူး ဖြစ်နေလို့ဗျ။ အဲဒါ ဘာသေးတွေများ ဆုံးရှုံးရမလဲဆိုတာ စာရေးဆရာကြီးဆီမှာ အကြံဉာဏ် လာ ဆောင်းတာ'

'ဧည့်သည်ဆိုလို့ ဘယ်သူများမှတ်တယ် ကိုမျိုးမြင့်ကိုး။ ကော်ဖီလေး သုံးဆောင်ပါဦး'

'ကျေးဇူးပဲ အစ်မ၊ ကိုဘုန်းဝေနဲ့ အစ်မ မအေးစိန်တို့ ဇနီး ဆောင်နံကတော့ ကျန်းမာရေး ပညာပေးစာပေတွေ ရေးသားနေ

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၅/၀၅၁၃

သူတွေပို့လား မသိဘူး။ လန်းဆန်းကျန်းမာ လှပနေတာကို တွေ့ရလို့ အားကျမိပါတယ်ဗျာ'

'ကိုမျိုးမြင့်ရေ ကျွန်တော်ရော အေးပါ အရင်တုန်းက ခင်ဗျားလိုပဲဗျ။ ကျွန်တော်ဆိုရင် စာလဲ မရေးနိုင်၊ စာလဲ မဖတ် နိုင် စာရေးစာဖတ်တိုင်း ခေါင်းတွေ အုံခဲလာပြီး စိတ်ရောလူရော အကြံဉာဏ်ပါ ထုံထိုင်းလေးလံနေတာဗျ။ အေးဆိုရင်လဲ တစ်နေ့ တခြား ၀,၀လာတယ်။ ဇက်ကြောထိုး နောက်ကြောတက်၊ ကိုယ်လက်ညှောင်းညှာ ကိုက်ခဲနေတယ်။ အထိုင်လေး၊ အထ လေးနဲ့ ညဘက်ရောက်လာရင် သားသမီးတွေက နင်းနိုက်ပေး ရတယ်။ သူ့ကြည့်ပြီး စိတ်မချမ်းသာ၊ ကိုယ်ကျတော့လဲ မကျန်း မာဘူး ဖြစ်နေခဲ့တာပါဗျာ'

စကြာမင်း

သမားတော် ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ကတော့ ဤဆေးဟာ တိုင်းရင်းဆေးစစ်စစ်ဖြစ်ပြီး သဘာဝဆေးဖက်ဝင် ဆေးပစ္စည်းများ နဲ့ စနစ်တကျ စိမ့်ဖော်စပ်ထားတဲ့ ဆေးဖြစ်လို့ စိတ်ချယုံကြည်စွာ သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့ မျက်စိမှန်ဝေခြင်း၊ မျက်စိ အာရုံကြောများအားနည်းခြင်း၊ ခေါင်းနှုတ်ခေါင်းကိုက်ခြင်း၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးများ လေး၍ မျက်ခိုးကိုက်ခြင်း၊ နောက်ကြော တက် ဖက်ကြောထိုးခြင်း၊ ကိုယ်လက်များ ညောင်းညာကိုက်ခဲ၍ မအီ မသာ ထိုင်ခိုင်းလေးလံနေခြင်း၊ သွေးတက်၊ သွေးတိုးဖြစ်ခြင်း၊ သွေးမသန်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပြင်လိပ်ဖြစ် ခြင်း၊ ဒုလ္လာကိုက် ညောင်းညာ ချဉ်းခြင်း၊ အပူခိုး အပုပ်ခိုးများ အပေါ်သို့တက်၍ မျက်ရည်ပူကျခြင်း၊ မျက်ဝတ်ထွက်ခြင်း၊ တိမ်သလာဖြစ်ခြင်း၊ အာခေါင်ခြောက်ခြင်း၊ လည်ချောင်းနာခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးချုပ်ဆီးကျန်ဖြစ်ခြင်း၊ ဝမ်းချုပ် ဝမ်းကျန် စပြင်းခဲခြင်း၊ လေချုပ်လေပွဖြစ်ခြင်း၊ အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်ထူ၍ အဆီပိုများ ပွားများနေခြင်း၊ အသားအရေ မွဲခြောက် ညစ်ထေးနေခြင်း၊ စသော ရောဂါများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းလို့ မျက်စိကြည် အကြောပြေကာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေတဲ့ အဆီများကို ကျဆင်းစေပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေတို့ကို မှန်၍ ကျန်းမာပျော်ပါး သွက်လက်လန်းဆန်းစေ တဲ့ဆေး ဖြစ်တယ်ဗျာ

ဟာ ကိုဘုန်းဝေကလဲ လုပ်တော့မယ်။ အခု ဆရာဆိုလဲ ကျန်းမာလန်းဆန်းလို့၊ အစ်မဆိုရင်လဲ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျှိုး သွက်လက်ပေါ့ပါးနေတဲ့ဥစ္စာ'

ကိုမျိုးမြင့်ရေ အခုလို ကျွန်မ အဆီတွေကျ၊ ကိုယ်ရေစစ်တာ၊ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျှိုး ဇနီးမောင်နှံ ကျန်းမာရွှင်လန်းနေတာက တော့ ဆေးစွမ်းတစ်လက်ကြောင့်ပဲရှင်'

'ဒါဆိုရင် လုပ်ပါဦးဗျာ ဘာဆေးလဲ'

'ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြော ပြေဆေးလေ'

'ကိုဘုန်းဝေကတော့ လုပ်ပြီး ဆေးဝါးကောင်းတွေတာတောင် အသိပေးဗျား'

'ဒီလိုဗျာ ကျွန်တော်လဲ စာဖတ်စာရေးတာနဲ့ မျက်စိ၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးတွေ လေးလံလာတယ်။ နောက်ကြောတက်၊ ဖက်ကြော ထိုးပြီး ညောင်းညာလေးလံနေတယ်။ ဆီးဝမ်းလဲချုပ်၊ အပူလဲ ငုပ်နေပြီး ဒုလ္လာ လိပ်ခေါင်းရောဂါပါ ဖြစ်စပြုလာနေတာဗျာ။ တစ်နေ့မှာ ကျွန်တော်စိတ်ဆွေ စာရေးဆရာ မောင်မြင့်မောင် ရောက်လာပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးတစ်ဘူး လက်ဆောင်ပေးသွားတယ်။ ဆေးညွှန်း ဖတ်ကြည့်တော့ ကျွန်တော်တို့ ဇနီးမောင်နှံဖြစ်နေတဲ့ ရောဂါ လက္ခဏာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်း တွေ့ရလို့ သုံးစွဲလိုက်တာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရတဲ့ ရောဂါတွေဟာ ကင်းစင်သွားပြီး အခုလို စိတ်ရောကိုယ်ပါ ကျန်းမာလန်းဆန်းနေတာပါ'

'ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြော ပြေဆေးရဲ့ အာနိသင်လေး ပြောပြပါဦး'

'ဒါဆို ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်း မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး ဟာ မျက်စိကို အသုံးပြုပြီး အလုပ်လုပ်ရသူတွေ နေ့စဉ် စာရင်း ဇယားတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်နေရတဲ့သူတွေ၊ ရုံးမှာ ပီပီတိုလုပ်ငန်းတွေ မှာ ကြာမြင့်စွာ ထိုင်ကြပြီး အလုပ်လုပ်ကြရသူတွေနဲ့ ကာယ၊ ဉာဏ အလုပ်သမားတွေအတွက် နေ့စဉ် ပိုဝံသုံးစွဲသင့်တဲ့ ဆေးပေါ့နော်'

'ပြောဖို့လိုသေးလား ကိုမျိုးမြင့်ရယ်၊ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်းပြီး ခေါင်းမခဲဘဲ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်နေတဲ့ ခေတ်ကြီးထဲမှာ ကျန်းမာရေး လူပူရေ။ စီးပွားရေးတွေ နောက်ကျကျန်မနေခဲ့အောင် အဖော် ကောင်းဖြစ်တဲ့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးကို ဆောင်ထားပါလို့ သင့်ကျန်းမာရေးအတွက် အကြံပြုပါရစေ'

'ကျေးဇူးပဲ ဆရာကိုဘုန်းဝေရေ ကျန်းမာပျော်ရွှင် ပြည့်စုံ ကောင်းမွန်တဲ့ မိသားစုကမ္ဘာလေးဖြစ်အောင် "စကြာမင်း မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး" ကို ပြေးဝယ်လိုက်ဦးမယ်ဗျာ'

ဝင်ရင်း-မြန်မာ့စွယ်စုံရေး

စကြာမင်း

တိုင်းရင်းဆေးထုတ်

အမှတ်စ/၆၆၆၊ သုတေသနဗဟို

သန္တာပတ်တိုင်းအနီး၊ ပြောက်တူကလေးမြို့နယ်၊

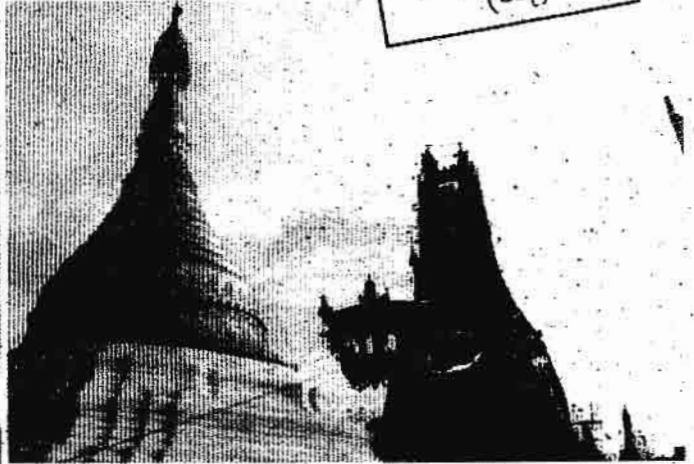
ရန်ကင်းမြို့နယ်၊ ၇၂၂၅၁

စကားပြော

ထေရ်ကြီးစေတီတော်

နှင့် ရဟန္တာ မဟာပုဏ္ဏ၏ တရားတိုင်ရာ အောင်မြင်ရေး

တက္ကသိုလ် မောင်မြတ်
(စက)

ထေရ်ကြီးစေတီ တာလဆင်္ကီ

ထေရ်ကြီးစေတီတော် ထိစာင်ကြီး

ထေရ်ကြီးစေတီတော်
(ထီးကြီးစေတီတော်)နှင့်
စကားပြော သမိုင်းအကျဉ်းချုပ်

သုနာပရန္တတိုင်း၊ ဝါဏီဇွဂါမရွာ (လယ်ကိုင်း)၌ မဟာပုဏ္ဏနှင့် စူဠပုဏ္ဏ ဟူသော သူကြွယ်နှစ်ယောက်တို့ ရှိကြရာ အစ်ကိုဖြစ်သော မဟာပုဏ္ဏက လှည်းငါးရာတို့ဖြင့် ကုန်သွယ်ထွက်လာရာ မန္တိမဒေသ သာဝတ္ထိပြည်သို့ ရောက်သွားကြလေသည်။

ထိုအချိန်တွင် သာဝတ္ထိပြည် ဧတဝန်ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသော ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား

F.5A, August, 2014.

ရှင်နှင့် ကြုံကြိုက်နေသဖြင့် မဟာပုဏ္ဏသည် ဘုရားရှင်၏ တရားတော်နာသည်။

သို့နှင့် ရဟန်းပြုပြီးလျှင် လှည်းငါးရာနှင့်တကွ ကုန်စည်၊ ဘဏ္ဍာငွေတို့ကို ဘဏ္ဍာစိုးအား အပ်နှင်းကာ ညီဖြစ်သူ စူဠပုဏ္ဏအား ပေးလိုက်ရန် မှာကြားလိုက်လေ၏။

ထိုသို့ ရဟန်းပြုပြီးနောက် မထေရ်မြတ်က သုနာပရန္တတိုင်း၊ ဝါဏီဇွဂါမသို့ ပြန်သီတင်းသုံးရန် ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားတောင်းပန်ရာ ခွင့်ပြုလိုက်လေသည်။

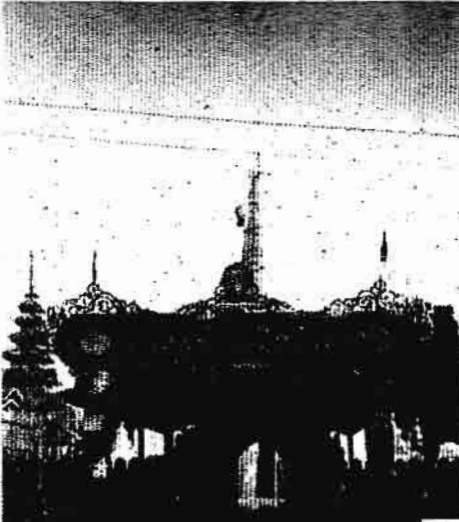
မထေရ်မြတ်သည် ကျောင်းတော်ရာ စေတီတော်အနီးရှိ တောကျောင်းကုန်းကျေးရွာရှိ ရှင်ပင်ကုန်စေတီတော်တွင် ဝါကင်တော်မူရာ ထိုဝါတွင်း

၌ပင် ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်လေသည်။

စူဠပုဏ္ဏနှင့် အပေါင်းပါတို့သည် သူပြိုဒကဆိပ်မှ သင်္ဘော လွှင့်လာကြရာ မလယကျွန်းသို့ ရောက်ကြသောအခါ စန္ဒကူးနိပင်များကို တွေ့ရှိကြလေသည်။

သို့နောက် မဟာပုဏ္ဏရဟန္တာမြတ်၏ ညွှန်ကြားချက်အရ စန္ဒကူးတို့ဖြင့် ကျောင်းတော်ကြီး တစ်ဆောင်ကို ဆောက်လုပ်ကြလေသည်။ ထိုကျောင်းတော်တွင် သီတင်းသုံးပါရန် ရဟန္တာမြတ် ပင့်လျှောက်တော်မူလေသည်။

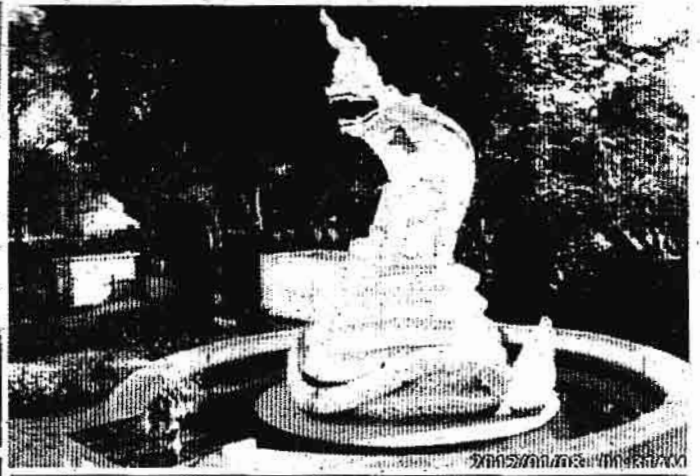
ဘုရားရှင်သည် ဘုရားဖြစ်ပြီး ဝါတော်(၂၀)အရတွင် စန္ဒကူးကျောင်းတော်သို့ နောက်ပါ တစ်ပါးယုဂ် ပါးရာ

◆ ထောင်ကြီးနန်းကြီး

၁။ ဘုန်းကြီးတော်နှင့် ၂။ ရှင်သီတင်
၃။ ရှင်ဇေယျာ ၄။ ရှင်နောင်နောင်တော်

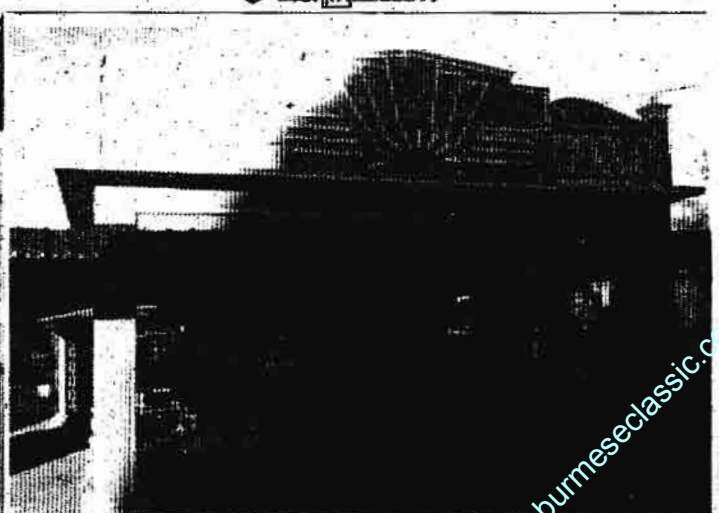
◆ ဦးတင်တော်ကလေး

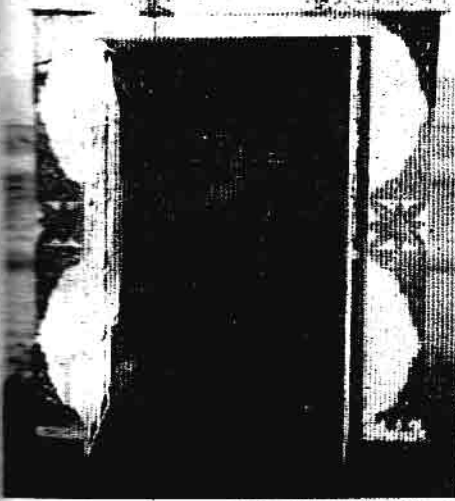

◆ နန်းပုံတော်

◆ ထောင်ကြီးသိင်္ဃတော်

မဟာပုဏ္ဏရဟန္တာမြတ်

စေတီငယ် တစ်ဆူကို တည်ထားတော် မူသည်။ ထိုစဉ်က ဤအရပ်တွင် ကျေးငှက်များ ပေါများပြီး အသံဗလံ ဆူညံလှသဖြင့် သကုနဟု ခေါ်တွင်ခဲ့ပါ သည်။ ကာလရွေ့လျော့၍ သကုနမှ သကုဟု ခေါ်တွင်ပြီး နောက်နောင် တွင် စကျမြို့ ဖြစ်လာပါ သည်။

ကြာသီးနု - စကျ တည် ဆိုသကဲ့သို့ စကျမြို့ သည် ၂၆၇ ခုနှစ်တွင် အသင်္ခရာမြို့စားက တည် ထားခဲ့သည်။

မောင်တော်ဦးပုထိုး

သော ရဟန္တာတို့နှင့်အတူ ဝေယံခရီး ဖြင့် ကြွတော်မူသည်။

ထို့နောက် လမ်းခုလံတွင် သစ္စပန္န ရသေ့ လျှောက်ထားတောင်းပန်ချက် အရ (အထက်ခြေတော်ရာ)ကို လည်း ကောင်း၊ နမ္မဒါနဂါးမင်း၏ လျှောက် ထား တောင်းပန်ချက်အရ (အောက် ခြေတော်ရာ)ကို လည်းကောင်း ခြေ တော်ရာနှစ်ဆူကို ချတော်မူလေသည်။

(ယခု မန်းရွှေစက်တော်ရာပင်)

ကျောင်းတော်ရာ အရပ်ဒေသတွင် လည်း (၇)ရက် သီတင်းသုံးတော်မူကြ လေသည်။

ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် မဟာပုဏ္ဏရဟန္တာမြတ်ကိုမူ မြန်မာ နိုင်ငံမှာပင် သီတင်းသုံးနေခဲ့ရန် ခွင့်ပြု တော်မူသည်။ ရဟန္တာမြတ်သည် ယခု ထီးကြီးစေတီတော် နေရာတွင် သီတင်း သုံးနေပါသည်။

သီတင်းသုံး တရားကျင့်နေရင်း

မြတ် တည်ထားသော စေတီငယ်ကို ငုံ့ပြီး စကျမြို့ မြို့စားကြီးက ယခု မြင်တွေ့ရသော ဉာဏ်တော်(၁၀၃)ဗေဒိ ထေရ်ကြီး စေတီတော်မြတ်ကြီးပင် ဖြစ်ပေတော့သည်။

ဘုရားရှင် လက်ထက်တော်တွင် မြန်မာနိုင်ငံသို့ အစောဆုံးအနေဖြင့် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ သာသနာတော်ကြီး ထွန်းကားလာသည်ဟု ဆိုချင်တော့ သည်။

မဟာပုဏ္ဏ ရဟန္တာမြတ်၏ တရား ကျင့်ရာ အောင်မြေ(၄)ခုသည် မင်းဘူး စကျမြို့နယ်အတွင်းတွင်ပင် ရှိနေခဲ့ပါ သည်။

၁။ ယယ အားထုတ်ခဲ့သော အောင်မြေမှာ အပ္ပအတ္တပုဏ္ဏိယာ တောင်(လှေတံကျေးရွာ အနီးရှိ ရွှေပြင်တင်တောင်) စကျမြို့၊

၂။ ဒုတိယအောင်မြေမှာ ယုဒ္ဓဂီရိအနယ်ရှိ အနပ်(အောက်ကျောင်းကျေးရွာ စေတီ တော်) စကျမြို့၊

၃။ တတိယအောင်မြေမှာ မာတုလာဂီရိ ထေရ်ကြီးစေတီတော် စကျမြို့၊

၄။ စတုတ္ထအောင်မြေမှာ ရှင်ပင်ကုန်းအနပ် (ဏောကျောင်းကျေးရွာအနီး) စကျမြို့၊ မာတုလာဂီရိ ထေရ်ကြီးစေတီတော် အတွင်းတွင် ရဟန်းဦးတေဇောဘာသ ကိုယ်တော် သီတင်းသုံးလျက် ရှိပါ သည်။

မဟာပုဏ္ဏရဟန္တာမြတ်၏ ရုပ်တု လည်း ရှိသည်။ ရှစ်မျက်နှာဘုရား၊ ရှင်သီဝလီနှင့် ရှင်ဥပဂုတ္တရုပ်တုလည်း ရှိသည်။ တလစေတီတော်နှင့် ထေရ်ကြီးဝန်ဆောင်းတော်၊ နဂါးရုံ ဘုရားနှင့် ကြေးခေါင်းလောင်းတစ်လုံး လည်း ရှိသည်။

ထေရ်ကြီးစေတီတော်သီမိ၊ အလှူ၊ ခံဋ္ဌာနနှင့် ရှင်သီဝလီရုပ်တုများနှင့် ကပ်လျက် ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်း တိုက်လည်း ရှိပေသည်။

(တက္ကသိုလ် မောင်မြသီ(စကျ))

၁၃၇၆ ခုနှစ်သို့ ရောက်ရှိ၍ လာပါ

ပြီး။

	၁	
၃	၆	၂
၀	၄	၅

၁၃၇၆ ခုနှစ်၏ မူလမဟာဘုတ်မှာ (၄)ကြွင်း မဟာဘုတ် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဤနှစ်တွင် မွေးဖွားလာသော...

တနင်္ဂနွေ သားသမီးလေးများ သည် အမိပတ်ဖွားလေးများဖြစ်ပြီး ဆန်းအလို ဗျာဒိတ်၊ လက်ယာဖွားများ ဖြစ်ပါသည်။

တနင်္လာ သားသမီးလေးများ သည် ရာဇဖွားလေးများဖြစ်ပြီး ဆန်းအလို လာဘာဖွား၊ လက်ဝဲဖွားများ ဖြစ်ပါသည်။

အင်္ဂါ သားသမီးလေးများ သည် ရာဇဖွားလေးများဖြစ်ပြီး ဆန်းအလို ဇေယျာဖွား၊ တိုင်ထိပ်ဖွားများ ဖြစ်ပါသည်။

ဗုဒ္ဓဟူး သားသမီးလေးများ သည် ဘင်္ဂဖွားလေးများဖြစ်ပြီး ဆန်းအလို မရဏဖွား၊ လက်ယာဖွားများ ဖြစ်ပါသည်။

ကြာသပတေး သားသမီးလေးများ သည် ပုတီးဖွားလေးများဖြစ်ပြီး ဆန်းအလို ဒွယဖွား၊ လက်ဝဲဖွားများ ဖြစ်ပါသည်။

သောကြာ သားသမီးလေးများ သည် သိုက်ဖွားလေးများဖြစ်ပြီး ဆန်းအလို ဝရဏဖွား၊ လက်ယာဖွားများ ဖြစ်ပါသည်။

စနေ သားသမီးလေးများ သည် ၃၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇာတ်

ပုံနှိပ်သည့်ရာ

ဂရိမ္မာဂုဏ်နာမတို့

အဗျာဏ်

ဖွဲ့စည်းပုံ (ကျိတ်လတ်)

၁၃၇၆ ခုနှစ် တစ်နှစ်တာ

မရဏဖွားလေးများ ဖြစ်ပြီး ဆန်းအလို ကိစ္စဖွား၊ လက်ဝဲဖွားများ ဖြစ်ပါသည်။ နတ်၊ လူ၊ ဘီလူး၊ ဟူ၍ နက္ခတ်(၃) မျိုးရှိရာတွင် ယခု ၁၃၇၆ ခုနှစ် မွေးဖွားလာသော (၇)ရက်သားသမီး ရင်သွေးငယ်များ အားလုံးတို့သည် လူနက္ခတ် ဖွားလေးများ ဖြစ်ကြပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ၁၃၇၆ ခုနှစ်တွင် မွေးဖွားလာကြမည့် (၇)ရက်သားသမီး ရင်သွေးငယ်လေးများအား ၁၃၇၆ ခုနှစ်၊ တစ်နှစ်စာအတွက် ဆောင်ရန် ရှောင်ရန် ယတြာနှင့် သိသင့်သိထိုက်သော အချက်အလက်တချို့ကို ရင်သွေးငယ်၊ မိဘနှစ်ပါးနှင့် စာဖတ်ပရိသတ်တို့ အကျိုးများစေရန် စေတနာ ရှေ့ထား၍ ရေးသားပေးလိုက်ပါသည်။

ဆောင်းပါးပါ အကြောင်းအရာတို့တွင် ဆောင်ရန် ရှောင်ရန်နှင့် ပတ်

သက်၍ သိရှိထားရန်မှာ ဥပမာ ဆောင်ရန်တွင် တနင်္ဂနွေပါဝင်သည် ဆိုပါစို့။

ရင်သွေးငယ်လေးအား တနင်္ဂနွေ သားသမီး တနင်္ဂနွေနာမည်ရင်များနှင့် မျက်နှာလွှဲထားနိုင်ခြင်း၊ ထိန်းခိုင်းခြင်း၊ တနင်္ဂနွေနှင့် စသော ဆရာဝန်၊ သမားတော်ကြီးများနှင့် ဆေးဝါးကုသမှု ခံယူခြင်း၊ တနင်္ဂနွေနှင့် စသော မြို့ရွာဒေသများသို့ ခေါ်သွားနိုင်ခြင်း...

ကံပွင့်အရောင်နှင့် ပတ်သက်၍ ကလေး၏ အဝတ်အစား အသုံးအဆောင်တို့အား ယင်းအရောင်တို့ကို အသုံးပြုစေခြင်း အစရှိသည်ဖြင့် ဉာဏ်ယှဉ်၍ သုံးရမည် ဖြစ်ပါသည်။

တနင်္ဂနွေသားသမီးရင်သွေးငယ်များ

ဆောင်ရန်

အင်္ဂါ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ သောကြာ၊ စနေ။

ရှောင်ရန်

တနင်္ဂနွေ၊ တနင်္လာ၊ ကြာသပတေး-တနင်္ဂနွေ၊ ကြာသပတေး အပြန်အလှန် အတွဲများ(ဥပမာ-အေးအေးပြုံး၊ ဖြူဖြူအိ၊ အိမ်မဲ၊ အဖျောက်...)

ကံပွင့်အရောင်

ရွှေအို၊ အစိမ်း၊ ရောနှောဖြူ၊ နီညို၊ အနက်၊ နက်ပြာ။

ညွှတ်တတ်သောလများ

မွေးလမှစ၍ (၁)လ-ဇွန်၊ (၂)လ

မြောက်၊ (၅)လမြောက်၊ (၈)လ
မြောက်၊ (၉)လမြောက်။

ကျန်းမာရေး

မက်ဆူ မက်ကာလောင်၊ ဗိုက်အောင့်
ကျောပူခေါင်းပူ ဦးခေါင်းပိုင်း ကျန်းမာ
ရေးညံ့ ရောင်းဆိုးတတ်ပါသည်။ မိခင်
အစားမမှားမိစေရန် ဂရုစိုက်ပါ။ **ခြင်
အန္တရာယ် ဂရုစိုက်ပါ။**

ယတြာ

ကလေးကို ချီထား၍ လည်းကောင်း၊
ကလေး၏ ဦးခေါင်းကို ကိုင်၍ လည်း
ကောင်း သုဂတော ယောကဝိဒ္ဓကို
အကြိမ်များစွာ နေ့စဉ် ရွတ်ဖတ်ပေးပါ။

အထူးသတိပြုရန်

လူ(၅)ဦး၊ လူ(၁၀)ဦးသွားသော ခရီး
စဉ်တွင် ကလေးငယ်ကို ခေါ်မသွားရ
ပါ။ မပါဝင်စေရပါ။ ကလေးကို အလုပ်
ပြုတ်နေသူများနှင့် တပူးတွဲတွဲ မရှိစေ
ချ လွှတ်မထားရပါ။

ကလေး၏ ဦးခေါင်းကို ကိုင်၍ လည်း
ကောင်း **နမော သတ္တန္တံ သမ္မာ**
သမ္ဗုဒ္ဓါနံကို အကြိမ်များစွာ နေ့စဉ်
ရွတ်ဖတ်ပေးပါ။

အထူးသတိပြုရန်

လူ(၅)ဦးသွားသော ခရီးစဉ်တွင်
ကလေးငယ်ကို ခေါ်မသွားရပါ။ မပါဝင်
စေရပါ။ ကလေးကို အရက်သမားနှင့်
လွှတ်မထားရပါ။ အရူးနှင့် နီးနီးကပ်
ကပ် မရှိစေရပါ။

အင်္ဂါသားသမီးရင်သွေးငယ်များ

ဆောင်ရန်

တနင်္ဂနွေ၊ တနင်္လာ၊ ကြာသပတေး၊
စနေ။

ရှောင်ရန်

အင်္ဂါ၊ သောကြာ - တနင်္လာ၊
သောကြာ အပြန်အလှန် အတွဲများ
(ဥပမာ-ခင်ခင်သူ၊ ဟောမာရိုင်၊ သယ်န်း
ကျွန်း၊ ကော့သောင်...)

ကံပွင့်အရောင်

အင်္ဂါရင့်၊ အနက်၊ နက်ပြာ၊ မီးခိုးပိုင်း။

ညံ့တတ်သောလများ

မွေးလမှစ၍ (၁)လ၊ (၄)လ၊ (၈)
လ၊ (၁၁)လမြောက်။

ကျန်းမာရေး

သွေးနှင့်ဆိုင်သော ရောဂါ၊
သွေးလွန်တုပ်ကွေး၊ ဆီးမကောင်း၊
မျက်စိနာ၊ ဆေးအစားမှားတတ်သည်။

ယတြာ

ကလေးကို ချီထား၍ လည်းကောင်း၊
ကလေး၏ ဦးခေါင်းကို ကိုင်၍ လည်း
ကောင်း ဘဂဝါကို အကြိမ်များစွာ
နေ့စဉ် ရွတ်ဖတ်ပေးပါ။

အထူးသတိပြုရန်

လူ(၃)ဦး၊ လူ(၆)ဦးသွားသော ခရီး
စဉ်တွင် ကလေးငယ် မပါဝင်စေရပါ။
ခေါ်မသွားရပါ။ မည်သည့်အကြောင်း
ကြောင့်မဆို ကလေးကို သင်္ချိုင်းမြေ
သို့ ခေါ်မသွားရ။ သိုက်ရှိသည်ဟု
ထင်ရသော နေရာ၊ ဘုရား စသည်များ
သို့ ကလေးကို ခေါ်မသွားရ။

ဗုဒ္ဓပူးသားသမီးရင်သွေးငယ်များ

ဆောင်ရန်

အင်္ဂါ၊ သောကြာ၊ စနေ။

ရှောင်ရန်

တနင်္ဂနွေ၊ တနင်္လာ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊
ကြာသပတေး-သောကြာ၊ တနင်္လာ
အပြန်အလှန် အတွဲများ(ဥပမာ-သင်း
သင်းခိုင်၊ ငြိမ်းငြိမ်းသူ၊ ချောင်းသာ၊
သုံးခွ...)

ကံပွင့်အရောင်

နီညို၊ အဝါနု၊ အနက်၊ နက်ပြာ။

ညံ့တတ်သောလများ

မွေးလမှစ၍ (၁)လ၊ (၅)လ၊ (၆)လ၊
(၈)လမြောက်။

ကျန်းမာရေး

လေဆန်နာ၊ ဝမ်းချုပ်၊ ဝမ်းပျက်၊
ကျောပူခေါင်းပူ၊ ဦးခေါင်းပိုင်း ကျန်းမာ
ရေးညံ့ ရောင်းဆိုးတတ်ပါသည်။ မိခင်
အစားမမှားမိစေရန် ဂရုပြုပါ။ ခြင်
အန္တရာယ် ဂရုစိုက်ပါ။

ယတြာ

ကလေးကို ချီထား၍ လည်းကောင်း၊
ကလေး၏ ဦးခေါင်းကို ကိုင်၍ လည်း
ကောင်း ဗုဒ္ဓေါကို အကြိမ်များစွာ နေ့စဉ်

ရွတ်ဖတ်ပေးပါ။

အထူးသတိပြုရန်

လူ(၄)ဦး၊ (၈)ဦး၊ (၉)ဦး၊ (၁၀)ဦး သွားသော ခရီးစဉ်တွင် ကလေးငယ် မပါဝင်စေရပါ။ ခေါ်မသွားရပါ။ အရူး၊ အရက်သမားတို့၏ အနီးအနား ကလေး ကို မရှိစေရ။ သင်္ချိုင်းမြေသို့ မည်သည့် အကြောင်းကြောင့်မဆို ကလေးကို ခေါ်မသွားရပါ။

ကြာသပတေးသားသီးရင်သွေးငယ်များ

ဆောင်ရန်

အင်္ဂါ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ စနေ။

ရှောင်ရန်

တနင်္ဂနွေ၊ တနင်္လာ၊ ကြာသပတေး -တနင်္လာ၊ ကြာသပတေး အပြန်အလှန် အတွဲများ(ဥပမာ- နိုင်နိုင်ဖြူ၊ ပပခင်၊ ပဲခူး၊ ကျောက်ဖြူ...)

ကံပွင့်အရောင်

နီညို၊ ရွှေအို၊ အစိမ်း၊ အနက်၊ နက်ပြာ၊ အဝါနူး။

ညံ့တတ်သောလများ

မွေးလမှစ၍ (၁)လ၊ (၄)လ၊ (၅)လ၊ (၈)လမြောက်။

ကျန်းမာရေး

ဦးခေါင်းပိုင်း ကျန်းမာရေးညံ့၊ ကျောပူခေါင်းပူ ဗိုက်အောင့် မှုက္ခရာ၊ မက်ကလောင် ဖြစ်တတ်ပါသည်။ ခြင်အန္တရာယ် ဂရုစိုက်ပါ။ မိခင် အစား မမှားမိပါစေနှင့်။

ယတြာ

ကလေးကို ချီထား၍ လည်းကောင်း၊ ကလေး၏ ဦးခေါင်းကို ကိုင်၍ လည်း ကောင်း အရဟံဖိနောကို အကြိမ်များ စွာ နေ့စဉ် ရွတ်ဖတ်ပေးပါ။

အထူးသတိပြုရန်

လူ (၅)ဦး၊ (၉)ဦး၊ (၁၀)ဦး သွား သော ခရီးစဉ်တွင် ကလေးငယ် မပါ ဝင်စေရပါ။ ခေါ်မသွားရပါ။ ကလေး ၃၀ နှစ်ကျော်အရောင်ခြေညီမဂ္ဂဇာဇာ

ငယ်ကို ပန်ကာလေ မခံစေရပါ။ ပုခက် ကြိုးကို မကြာခဏ စစ်ဆေးပေးပါ။ မြေမသန့်သော နေရာသို့ ခေါ်မသွား ရပါ။

သောကြာသားသီးရင်သွေးငယ်များ

ဆောင်ရန်

တနင်္လာ၊ ကြာသပတေး၊ သောကြာ။

ရှောင်ရန်

အင်္ဂါ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ စနေ-စနေ၊ ဗုဒ္ဓဟူး အပြန်အလှန် အတွဲများ (ဥပမာ လွင်လွင်ထူး၊ နုနုဝေ၊ ဒလ၊ ရွှေတောင် ...)

ကံပွင့်အရောင်

အဖြူ၊ အဝါရင့်၊ ရောင်စုံရောယှက်။

ညံ့တတ်သောလများ

မွေးလမှစ၍ (၂)လ၊ (၅)လ၊ (၆) လ၊ (၉)လမြောက်။

ကျန်းမာရေး

လေဆန်နာ၊ ဆီးမကောင်း၊ မျက်စိ နာ၊ ယားနာ၊ ဖျားနာ၊ နှာရည်ယို၊ အပူကြီးလျှင် တက်တတ်သည်။

ယတြာ

ကလေးကို ချီထား၍ လည်းကောင်း၊ ကလေး၏ ဦးခေါင်းကို ကိုင်၍ လည်း ကောင်း ဖိနောဗုဒ္ဓေါကို အကြိမ်များ စွာ နေ့စဉ် ရွတ်ဖတ်ပေးပါ။

အထူးသတိပြုရန်

လူ (၃)ဦး၊ (၄)ဦး၊ (၇)ဦး၊ (၈)ဦး သွားသော ခရီးစဉ်တွင် ကလေးငယ် မပါဝင်စေရပါ။ ခေါ်မသွားရပါ။ နှာရေး ခရီး ကလေးကို ခေါ်မသွားရ။ နတ်စင်၊ နတ်ကွန်းအနီး ကလေးကို ခေါ်မသွား ရ။ လူမျိုးကွဲနှင့် လွတ်မထားရ။

စနေသားသီးရင်သွေးငယ်များ

ဆောင်ရန်

တနင်္ဂနွေ၊ တနင်္လာ၊ အင်္ဂါ၊ သောကြာ။

ရှောင်ရန်

ဗုဒ္ဓဟူး၊ စနေ-အင်္ဂါ၊ စနေ အပြန် အလှန်အတွဲများ (ဥပမာ စုစုနိုင်၊ ထားထားဆွေ၊ စစ်တောင်း၊ စစ်တွေ ...)

ကံပွင့်အရောင်

အဖြူ၊ ရောနှောဖြူ၊ အနီ။

ညံ့တတ်သောလများ

မွေးလမှစ၍ (၁)လ၊ (၅)လ၊ (၈) လမြောက်။

ကျန်းမာရေး

ယားနာ၊ လေဆန်နာ၊ ဝမ်းမကောင်း၊ အပူနာ၊ ဖျားနာ၊ နှာစေးနှာပိတ် ဖြစ် တတ်သည်။ အပူကြီးလျှင် တက်တတ် သည်။

ယတြာ

ကလေးကို ချီထား၍ လည်းကောင်း၊ ကလေး၏ ဦးခေါင်းကို ကိုင်၍ လည်း ကောင်း အရဟံသိဒ္ဓိကို အကြိမ်များ စွာ နေ့စဉ် ရွတ်ဖတ်ပေးပါ။

အထူးသတိပြုရန်

လူ (၄)ဦး၊ (၇)ဦး၊ (၈)ဦး သွား သော ခရီးစဉ်တွင် ကလေးငယ် မပါဝင် စေရပါ။ ခေါ်မသွားရပါ။ စိတ်ကြီး၊ စိတ်တိုသူများနှင့် ကလေးကို လွတ် မထားရ။ နတ်စင်၊ နတ်ကွန်းအနီး ခေါ်မသွားရပါ။ လူမျိုးကွဲနှင့် လွတ် မထားရပါ။

ရင်သွေးငယ်အပေါင်း အသက်ရှည် ခြင်း၊ အနာကင်းခြင်း၊ အဆင်းလှခြင်း၊ ခွန်အားကြီးခြင်း၊ ဉာဏ်ပညာကြီးခြင်း၊ ကျော်စောထင်ရှားခြင်း၊ ချမ်းသာ ကြွယ်ဝခြင်း အစရှိသော ကောင်းမြတ် သော ဣဋ္ဌာရုံဘဝတို့ကို လက်ဝယ် ပိုင်ပိုင် ရရှိခံစားကြရပါစေသတည်း။

၁၁၀ အစေ လှကြပါစေ။

အောင်နန္ဒဝံ(ကျီးလတ်)

စာရေးသူ၏ ဘယ်ဘက်ပေါင်
နောက်ဘက်တွင် မီးခြစ်ဆံခေါင်းမျှရှိ
သော အသားမာကလေးတစ်ခု ပေါ်
ပေါက်လာသည်မှာ တစ်လကျော်
လောက်ရှိပြီဖြစ်၏။

လက်နှင့် စမ်းကြည့်လျှင် မာတောက်
တောက်ရှိသည်။ မကြာမကြာလည်း
စမ်းကြည့်မိပြီး အနေရ အထိုင်ရ
ခက်လာသည်။ တစ်နေ့ညနေပိုင်းတွင်
သားဖြစ်သူ ဆရာဝန်ကို ပြသပြီး သူ
မည်သို့ လုပ်ဆောင်ပေးမည်ကိုလည်း
စောင့်ကြည့်နေလိုက်မိသည်။

‘နာမကျင်ဘူး ယုတ်လား သူ့ဘာသာ
နေတာ နေပါစေ။ သွားကိုယ်မှာ အကြောင်း
တစ်ခုခု ရှိလို့ အသားမာဆိုတာ ဖြစ်ပေါ်လာ
တာပဲ။ ဘယ်လိုမှ သွားလုပ်ပါနဲ့။’

အချိန်တန်ရင် အပိုလို ပျောက်သွားလိမ့်
မယ်။ တစ်ခုခု သွားလုပ်လိုက်ရင် ဆွပေး
လိုက်သလိုဖြစ်ပြီး ‘SKIN CANCER
(အရေပြားကင်ဆာ)ထိ တက်သွားနိုင်ပြီး
ဒုက္ခရောက်လိမ့်မယ်’
ဟု ဆိုပါသည်။

ကိုယ်ကအဖေ၊ သူကသား ကိုယ်
ငွေမှ သူက ကြီးပြင်းရတာ မှန်သော်
လည်း (၅)နှစ်ကျော်ကြာအောင် သူ
ဆည်းပူးလေ့လာထားသော ပညာကို
ထောက်ထားပြီး အသာဆိတ်ဆိတ်
နေလိုက်သည်။

ထို့ကြောင့် စာထဲပေထဲတွင် ကိုယ်
တိုင်လေ့လာထားဖူးသော ဆေးမြီးတို့
နည်းလမ်းကို လက်တွေ့စမ်းသပ်ကြည့်
ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ တစ်နေ့
နံနက် ရေချိုးပြီးချိန်တွင် အိမ်ရှေ့
သရက်ပင်မှ သရက်ကိုင်းတစ်ကိုင်းကို
ချိုးယူလိုက်သည်။

ထို့နောက် သရက်ရွက်ရင့်ရင့်ကို
တစ်ရွက်ခြွေလိုက်သည်။ သရက်ရွက်
၏ အညှာနေရာကျကျတွင် ဘလိပ်ဓား

အသားမာ အတွက်

သရက်ရွက်

ဖြင့် ပါးပါးလွှာလိုက်သည်။

အထဲမှ ထွက်လာသော အစေးဖြင့်
အသားမာကို ပွတ်ယူဆွဲလိုက်သည်။
ထို့နောက် ထပ်မံ၍ အသားမာကို
စိုလာအောင် ဓားဖြင့်လွှာ၍ ထွက်လာ
သောအစေးနှင့် အကြိမ်ကြိမ် ပွတ်ယူ
သည်။

သရက်ရွက် လေး၊ ငါးရွက် ကုန်
အောင် လုပ်ပြီးချိန်တွင် အသားမာ
လည်း ကျိုးပဲ့ကြွေကျသွားပြီးနောက်
အရာသေးသေးမျှသာ ကျန်တော့
သည်။

သရက်ရွက်မှ အစေးသည် အသား
မာကို ချိုးဖဲ့နိုင်သော သတ္တိရှိကြောင်း
ကိုယ်တိုင် စမ်းသပ်တွေ့ရှိပြီးနောက်

တွင် သားဖြစ်သူ ဆရာဝန်ကို ပြန်ပြ
လိုက်သည်။

‘ဟာ... တကယ်ထူးဆန်းပါလား။
ဖေဖေ ဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲ’

‘သား သိချင်ရင် နက္ခတ္တရောင်ခြည်
မဂ္ဂဇင်းမှာ စောင့်ဖတ်တော့ကွာ၊
ဆေးနည်းတိုအဖြစ် ဖေဖေရေးပြီး
ပို့ထားတယ်’

ငွေကုန်ကြေးကျမှ ရရှိရန် လွယ်ကူ
ပြီး ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး ကင်းဝေးသော
တိုင်းရင်းဆေး ဆေးနည်းဟိုတစ်ခုကို
လူအများ အသုံးပြုနိုင်ကြပါစေ။

အောင်ဆန်းလင်း (ဘီစေ)

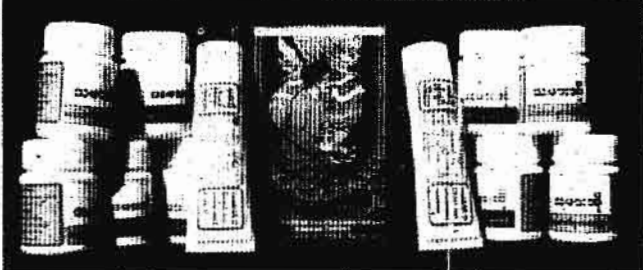

ကြေးမုံဆေးကုသခြင်း

..... ဆေးစွမ်းထက်မြတ်ကြောင်း အကြားမိမိတ် .....

သမားဘိုဆေးဖိုက်

မှ ထုတ်လုပ်သော နန်းတွင်းလိမ်းဆေး၊ လေးဖက်နာဆေး၊ နှလုံးရောဂါနှင့် ဉာဏ်တောင်းဆေး

သီပေါမင်း ပါတော်မူပြီး နောက်နန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ ခြို့နှယ်အသီးသီးသို့ ပြန်ကျရောက်ရှိခဲ့ကြရာ ဘီလူးကျွန်း၊ ကမာရွန်ရွာသို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြသည့် နန်းတွင်း သမားတော်ကြီး ဦးပန္နဝ၊ သမားတော်ကြီး ဦးနွယ်၊ မြန်မာ့မျိုးချစ်တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင် ဆရာစံ (သမားတော်ကြီး ဦးစံရှား)တို့ထံမှ လက်ဆင့်ကမ်း၍ ဆင်းသက်လာသော နန်းတွင်းသမားစဉ် မူရင်းဆေးစွမ်းကောင်းတို့ကို သမားတော်ကြီး ဦးနွယ်၏ခြေ၊ သမားတော်ကြီး ဦးတင်လွင်(ငြိမ်း/မိုလ်ကြီး) ဇနီး ဒေါ်ကျင်သိန်း တိုင်းရင်းသမားတော် ဦးသန်းဇော်၊ ညီမဒေါ်ခင်ခင်ထွေးတို့ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက် သမားအိုဆေးတိုက်မှ မြန်မာ့ဆေးစွမ်းကောင်းများကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလျက် ရှိပါသည်။

သမားဘို နန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၅၀၀ YR ၀၀၀၉၉၄] [လိုင်စင်အမှတ် ၁၁/၂၀၀၈ တဆထလ တိုး(၀၁၂၁)]

မြန်မာ့နန်းတွင်း အစဉ်အဆက် သုံးစွဲခဲ့သည့် လိမ်းဆေးဖြစ်ပြီး ပရုတ်၊ မင်သော် စသည့် ဆေးပုများ မပါရှိသော ဆေးအေးဖြစ်၍ ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး လုံးဝ မပါရှိဘဲ အပူနာများကိုပါ သက်သာပျောက်ကင်းစေကြောင်း အာမခံသည့် လိမ်းဆေးတစ်လက်ဖြစ်သည်။ ပျောက်ကင်းစေသော ရောဂါများ

သမားဘို နန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီးသည် အခမ်း၊ အမြစ်၊ အကြောရောင်/နာ၊ ကိုက်ခဲခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ခါးနာ၊ လေးဖက်နာ၊ ဂေါက်နာ၊ ဇက်ထိုး၊ ခေါင်းအုံး၊ ခေါင်းကိုက်၊ ပန်းနာ၊ ရင်ကျပ်၊ နှာစေး၊ နှာပိတ်၊ ထိပ်ကပ်နာ၊ အရိုးကျိုး၊ အဆစ်လွှဲ၊ အဆစ်ဟ၊ ဒဏ်နာဖြစ်၊ လက်ကပ်ခြင်းနှင့် အပူလောင်ခြင်းများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

အသားပပ်ခြင်း၊ အသားကျခြင်း၊ ဝက်ခြံ၊ တင်းတိမ်၊ နေလောင်ကွက်များကို ညအိပ်ရာဝင်ချိန်၌ မျက်နှာအား ဆပ်ပြာဖြင့် စင်ကြယ်စွာ ဆေးကြောပြီးမှ ဆေးလိမ်း တစ်ရှူးကပ် အိပ်ပါ။

နေ့စဉ်ရက်ဆက် လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် "အသားအရေ ဖြူနု ချောမွတ်ပြီး မကြုံဘူးအောင် အလှထူးစေသည်" ကမ္ဘာ့ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ မန္တလေးတောင်ကြီးကုသိုလ်ရေးတိုင်း၊ ပုပ္ပိုးတောင်ကဲ့သို့ အလှေအကျင့်မရှိသော တောင်တက်ဘုရားများ ခရီးသည်များ သုံးစွဲလျှင် ထိုကျဉ်ညောင်းညာ ကိုက်ခဲခြင်းများ သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် ကျီးပေါင်းရောဂါဝေဒနာရှင်များ အသားထဲ စိန်ဝင်အောင် ညင်သာစွာ လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် ကျီးပေါင်းရောဂါဝေဒနာများ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

၄၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မပူရင်း

သမားဘို
လေးဖက်နာဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၃၀၅ YR ၃၀၆၃]

လူတစ်ယောက်၏အစွဲကိုယ်အား သိပ္ပံနည်းကျ သွေးစစ်ကြည့်ခြင်းဖြင့် ယူရစ်အက်စစ် အလွန် များနေခြင်း၊ အေအက်စစ်ဆို သီတာယူရစ်(၂၀၀)ထက် ရှိခြင်း၊ နောက်ဆုံး အာအေ စမ်းသပ်မှု၌ (+) အပေါင်းလက္ခဏာတွေ့

ရှိခြင်းစသည့်ဖြင့် လေးဖက်နာရောဂါအဆင့်ဆင့်တို့ကို သိရှိနိုင်ပေသည်။ လေးဖက်နာရောဂါ၏ ထင်ရှားကျော်ကြားသော နှလုံး၊ သွေးတိုး၊ ဇီဝသင်္ဘောများ ဖြစ်ပွားစေရန် ကြိုတင်ကာကွယ်သည့် ထေးလက်များ သမားဘို လေးဖက်နာဆေးတွင် ထည့်သွင်း ထိန်းသိမ်းထားပါသည်။

သမားဘိုလေးဖက်နာဆေးတွင် သက်စောင့်ဆေးဖက်များ ပါရှိသည့်အတွက် ရာသီဥတုအပြောင်းလဲခြင်း၊ တရားထိုင်သူများ၊ ယာဉ်မောင်းသူများ၊ စက်ချုပ်သမားများ၊ လက်နက်စက်နှင့် ကွန်ပျူတာ အော်ပရေတာများ ဤဆေးကို မှန်မှန် စားသုံးသွားပါက ခမ်း၊ ဝမ်း၊ လေဖန်ကနိဗ္ဗိ ကျန်းမာရေးနှင့် ညီညွတ်ကာ ကိုယ်လက်ပေါ့ပါး သွက်လက်စေပါသည်။

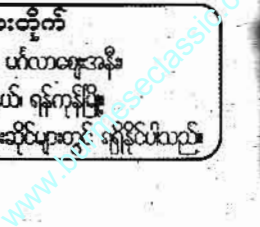
သမားဘို နှလုံးရောဂါနှင့် ဉာဏ်တောင်းဆေး

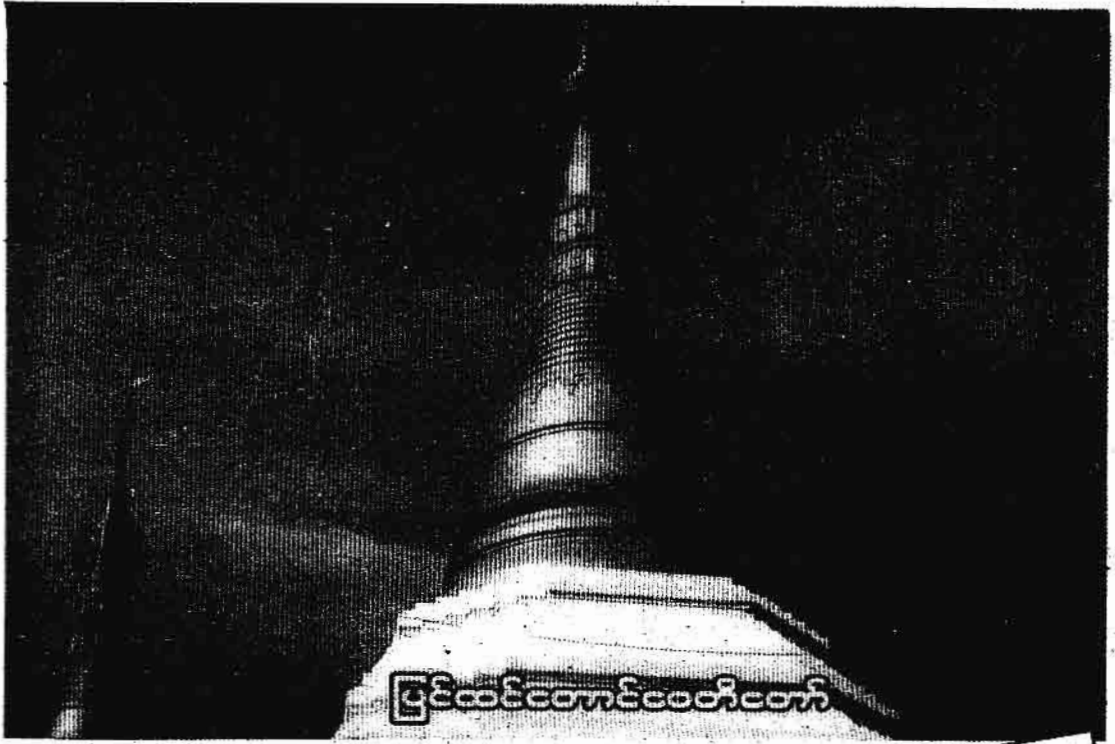
[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင် ၀၃၁၀ YR ၀၀၃၀၆၂]

မြန်မာ့နန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ အသုံးပြုခဲ့သော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်သည်။ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ နှလုံးကျပ်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်လွန်ခြင်း၊ မောပန်းခြင်း၊ နှလုံးအားနည်းခြင်း၊ နှလုံးရောင်ခြင်းနှင့် နှလုံးရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး စိတ်ဓာတ်ကို ကြည့်လင် လန်းဆန်း၍ ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်စေသော "သတွဂုတ်" နှင့် ပြည့်စုံသော ဆေးကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျောင်းသူ ကျောင်းသားများနှင့် ရဟန်းသံဃာ အရှင်မြတ်များ စာမေးပွဲနိမိတ်အခါ၌ လည်းကောင်း၊ ပဋိပတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ ဝန်ဆောင်ရာ၌ လည်းကောင်း အစဉ်အလာအားဖြင့် အောင်မြင်စွာ သုံးစွဲခဲ့သော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

ဆေးသုံးစွဲသူ ဝေဒနာရှင်များအနေဖြင့် ဆရာ ဦးသန်းဇော် (တဆ-၀၂၉၁၄) ဇနီး-၀၉-၄၉၂၆၇၄၀၃ သို့ ဆွေးနွေး တိုင်ပင်နိုင်ပါသည်။

သမားဘိုဆေးတိုက်
အမှတ်(၄၇) (၁၀၀)လမ်း၊ ဟင်္သာတော်အနီး၊
ဟင်္သာတောင်ညွှန်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊
ဖုန်း ၂၀၆၃၀ အမြို့မြို့၊ မြန်မာ့ဆေးဆိုင်များတွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

ပြင်ဆင်တောင်စေတီတော်

► ပြင်ဆင်တောင် စေတီတော်

ဗဒ္ဒသုဂိန် (ထားဝယ်)

သမိုင်းဇော်ကျိုး ရောင်ခြည်တော် တွန်းမြူးသည့်

ပြင်ဆင်တောင်စေတီတော်

ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံအလယ်ပိုင်း ဧရာဝတီမြစ်၏ အရှေ့ဘက်ကမ်းပေါ်ရှိ ပုဂံဒေသတစ်ဝိုက်တွင် ရှေးဟောင်း အဆောက်အအုံများသည် လက်ညှိုးထိုးမလွဲအောင် များပြားခဲ့ပေသည်။

ဦးရေအားဖြင့် ယနေ့တိုင်အောင် (၂၀၀၀)ခန့်၊ အကျယ်အဝန်း ဧရိယာအားဖြင့် စတုရန်းမိုင် (၁၆)မိုင်ခန့် ရှိမည် ဖြစ်သည်။

ထို အဆောက်အအုံများအနက် အချို့သည် စေတီပြု၊ လိုဏ်ဂူပျက်ဖြစ်၍ အချို့မှာ ဆိုင်ရာတို့က ထိန်းသိမ်း

ပြုပြင်ထားသဖြင့် သစ်လွင် သပ္ပာယ်လျက် ရှိနေပေသည်။

ဤမျှ များပြားလှသော စေတီ၊ ဘုရား၊ ဂူ၊ ကျောင်းတို့၏ ဇာစ်မြစ်ကို သိလိုပါက ပုဂံကောင်းစားစဉ်ကာလ တစ်နည်းအားဖြင့် အတိတ်ပုဂံကို လှမ်းမျှော်ကြည့်ပါက တွေ့မြင်ရမည် ဖြစ်သည်။

အလားတူပင် ရှေးမြန်မာ ပျူတို့ဒေသ၊ ထားဝယ်သာဂရ၌လည်း ပုဂံနှင့် ခေတ်ပြိုင်ဖြစ်ခဲ့သော ရှေးဟောင်းဘုရား စေတီများသည် မြောက်မြားစွာ ရှိခဲ့ပေသည်။ သို့ဖြစ်၍ အတိတ်သာဂရ

ကို လှမ်းမျှော်ကြည့်လိုက်ပါက နှစ်ပေါင်း (၁၂၀၀)ခန့်ကာလ သာဂရကို တွေ့ရမည် ဖြစ်သည်။

ထိုစဉ်က ရှေးလူသားများက စိတ်စေတနာ သဒ္ဓါကြည်ဖြူစွာဖြင့် တည်ထား ပူဇော်ကိုးကွယ်ခဲ့သည့် စေတီ၊ ဘုရား၊ သာသနိက အဆောက်အအုံများအနက် အချို့ကို ယနေ့တိုင် တွေ့နေရသည်။

အရေအတွက်အားဖြင့် (၁၀၀) ကျော်ခန့် ရှိသည်။ ဤသည်မှာ ဧရိယာစတုရန်းမိုင် (၃)မိုင်ခန့်ရှိသည့် သာဂရမြို့ဟောင်း ကျေးရွာအုပ်စု ပန်းကျင်

တစ်ဝိုက်ရှိသော ရှေးဟောင်း အဆောက်အအုံများမှာသာ ဖြစ်သည်။

ထိုရှေးဟောင်း အဆောက်အအုံ များအနက် အချို့သည် ထိန်းသိမ်းပြု ပြင်မှု မရှိဘဲ ပြိုပျက်နေကြပြီး ဖြစ် သည်။ ထို့အပြင် ထိုအဆောက်အအုံ များအားလုံးသည် ထေရဝါဒဆိုင်ရာ သာသနိက အဆောက်အအုံများသာ ဖြစ်သည်ကိုလည်း တွေ့ရသည်။

ရှေးမြန်မာ ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်သော ထား ဝယ်သူ၊ ထားဝယ်သားများသည် သဒ္ဓါ တရား ထက်သန်ပြီး ကြည်ညိုစိတ်များ စွာဖြင့် ရက်ရက်ရောရော လှူဒါန်းခဲ့ကြ ခြင်း ဖြစ်သည်။ ကုသိုလ်ကောင်းမှု ဒါနပြုခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤသည်မှာ ထိုအချိန်က ရှေးမြန်မာ ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်သော ထားဝယ်သာသနာပြု ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓသာသနာသည် အလွန် ထွန်းကားခဲ့သည်ဆိုသည်ကို မီးမောင်း ထိုးပြနေခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

* * *

ထားဝယ်သာသနာရမင်းဆက်ကို စတင် သန္ဓေတည်ပေးခဲ့သော ခုနစ်မှာ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၁၃ ခုနှစ် (အေဒီ ၇၅၁)ဟု ဆိုသင့်ပါသည်။ အကြောင်း မှာ ထိုနှစ်တွင် သာဂရမြို့ကို စတင်

ထေရီတော် ဝိသုဒ္ဓိတော်ဘားတွင် ဖြူနေဟန်ရှိသည့် ကျောက်ဆင်ပုံ

◆ ထေရီတော် ဝိသုဒ္ဓိတော်ဘား တွင် ဖြူနေဟန်ရှိသည့် ကျောက်ဆင်ပုံ

တည်ခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ သာဂရမြို့တည်၊ နန်းတည်မင်းမှာ သမန္တ ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်က သာဂရ သည် အေးချမ်းသာယာပြော၍ စည် ကားသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်မြို့ ဖြစ်သည်။

တစ်နည်းအားဖြင့် သမန္တမင်းမှ စတင်ခဲ့သော ပထမ သာဂရခေတ် သည် အုပ်စိုးသော ဒေသဆိုင်ရာမင်း များ၏ စွမ်းရည်ထက်မြက်မှုကြောင့် တည်ငြိမ်အေးချမ်းမှုမကဘဲ ပြည်သူ များ ဝပြောသာယာ စည်ပင်သော ကာလသမယလည်း ဖြစ်သည်။

ရှေးစကား ဝေါဟာရများအရ ခေါ်ဝေါ် သုံးနှုန်းရမည်ဆိုပါက သာဂရမင်း

များ ဘုန်းမီးနေလ တောက်ပသော အချိန်အခါဟုလည်း ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်အခါက (တစ်နည်း) သမန္တရာဇာလက်ထက်အခါက သာဂရ သည် ပြည်ပနိုင်ငံဖြစ်သော သီဟိုဠ် ကျွန်း(သီရိလင်္ကာ)နိုင်ငံ၏ ခွဲညွှား လေးစားမှု၊ မကာမိတ်ဖွဲ့လာမှုကိုပင် ရရှိခံစားခဲ့ရသော ပုဂ္ဂိုလ်ဒေသ ထားဝယ်သာဂရ ဖြစ်ပေသည်။

ထိုစဉ် သီဟိုဠ်(သီရိလင်္ကာ)တွင် သီဟိုဠ်(သီရိလင်္ကာ)မင်းနှင့် ကျေး ကုလားမင်းတို့ စစ်ဖြစ်နေချိန် ဖြစ်သည် ဟု ဆိုသည်။ သို့ဖြစ်၍ သီဟိုဠ်(သီရိ လင်္ကာ)မင်းသည် ကောဇာသက္ကရာဇ်

◆ ဘုရားဖူးရန်အတွက် ဖြည့်အပ်ထားသည့် ထီးပျံအဖြစ် အသုံးပြုခဲ့ကြောင်းကို ရုပ်စာပုံ

◆ ဘုရားဖူးရန်အတွက် ဖြည့်အပ်ထားသည့် ထီးပျံအဖြစ် အသုံးပြုခဲ့ကြောင်းကို ရုပ်စာပုံ

မြင်ဆင်တော်မူပတ်လည်ရှိ ငါးဆူတော်ဘုရား မှာ ဘုရားဖူးရန် အသုံးပြုခဲ့ကြောင်းကို ရုပ်စာပုံ

မြင်ဆင်တော်မူပတ်လည်ရှိ ငါးဆူတော်ဘုရား မှာ ဘုရားဖူးရန် အသုံးပြုခဲ့ကြောင်းကို ရုပ်စာပုံ

www.burmeseclassic.com

ကျောက်ပြင်သွားသည်ဆင်

◆ ကျောက်ပြင်သွားသည် ဆင်

◆ ဝေတီတော် ဖိနပ်တော်ဘား တွင် ငြိမ်းနေဟန်ရှိသည့် ကျောက်ဆင်ပုံ

ဝေတီတော် ဖိနပ်တော်ဘား တွင် ငြိမ်းနေဟန်ရှိသည့် ကျောက်ဆင်ပုံ

၁၂၁ ခုနှစ် (အေဒီ ၇၅၅)တွင် မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ မြသပိတ်တော်၊ မြသလွန်တော်၊ ဓာတ်တော်၊ ဆံတော်၊ ရုပ်ပွားတော် စသည်များကို သမန္တမင်းထံ ဓမ္မလက်ဆောင်အဖြစ် ပေးပို့လာသည်။

သို့ဖြစ်၍ သမန္တမင်းသည် မိမိ၏ နန်းတော်ရှေ့တွင် ကြီးကျယ် ခမ်းနား ထင့်တယ်သော မဏ္ဍပ်တော်ကြီးကို ဆောက်လုပ်စေသည်။ ထို့နောက် ထိုမဏ္ဍပ်တော်တွင် ဗုဒ္ဓ၏ သရီရဓာတ်တော်၊ ဆံတော်၊ ဓမ္မတော်၊ ရုပ်ပွားတော်များ ထားရှိ စံပယ်စေပြီး ပူဇော်

ကိုးကွယ်သည်။ ပြည်သူတို့အားလည်း (၇)ရက်တစ်ကြိမ် ပူဇော်ကိုးကွယ်ခွင့်ပြုသည်။

မင်းကြီးသည် ထိုဓာတ်တော်၊ ဆံတော်၊ ဓမ္မတော်၊ ရုပ်ပွားတော်များ အနက် အချို့ကို ဌာပနာသွင်း၍ ကောင်းမှုတော် စေတီ၊ ဘုရားများစွာကို တည်ထားပူဇော်ခဲ့သည်။ ယင်းတို့အနက် သာဂဓမ္မိ အနောက်ဘက်တွင် ရှိသော မြင်ထင်တောင် (ထားဝယ်အခေါ် ဗျင်ထန်တောန်)ပေါ်တွင်လည်း စေတီတော်တစ်ဆူ တည်ထား

ခဲ့ကြောင်း၊ ထိုစေတီတော်တွင် အထက်ပါ သရီရဓာတ်တော်၊ ဆံတော်အချို့ကို ဌာပနာသွင်းထားခဲ့ကြောင်းတို့ကို ရှေးစကားစဉ်အရ မှတ်ယူကြလေသည်။

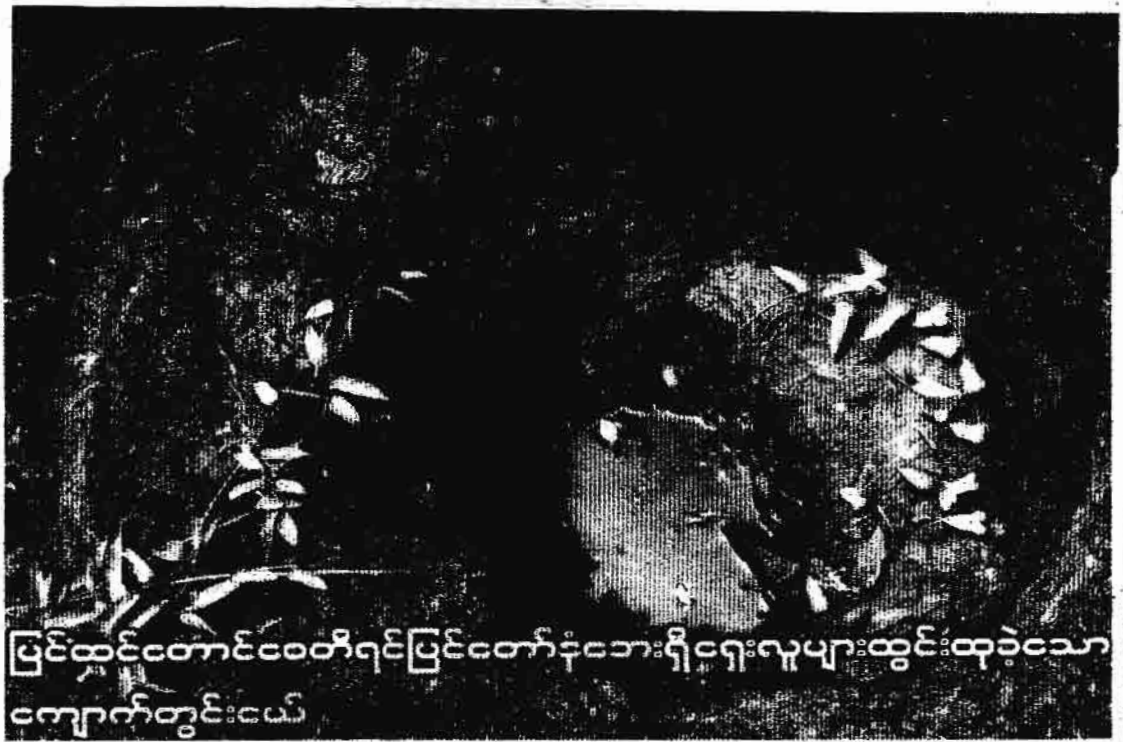
ထိုစေတီတော်ကို မြင်ထင်တောင်ပေါ်တွင် တည်ထားခဲ့ခြင်းဖြစ်၍ “မြင်ထင်တောင်စေတီ (ထားဝယ်အခေါ် ဗျင်ထန်တောန်စေတီ)” ဟု ခေါ်သည်။ ယနေ့တိုင် ခေါ်ဝေါ်လျက် ရှိသည်။

ထိုစေတီတော်၏ အနောက်မြောက်ထောင့် ဖိနပ်တော်မှ ပေ(၁၀၀)ကျော် ကွာဝေးသောနေရာတွင် ကျောက်သားပြင်ပေါ်၌ ရှေးက ထွင်းထုထားခဲ့သော “ကျောက်တွင်းကလေး တစ်တွင်း” ရှိသည်။

ထိုကျောက်တွင်းကလေး၏ အနက်မှာ (၁)ပေ (၉)လက်မရှိပြီး ထိပ်ဝ အချင်းမှာ (၁)ပေ (၁၁)လက်မရှိသည်။ ပုံတွင်ပြင်ရသည့်အတိုင်း ဖြစ်သည်။ စေတီတော်အကျိုးဆောင်အဖွဲ့ အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးဖြစ်သူ ဦးထိန်ရီက ထိုကျောက်တွင်းကလေးအတွင်းသို့ ဆင်း၍ ရုပ်ပြနေသောပုံကိုလည်း ဖော်ပြထားပါသည်။

ဤတွင် ရှေးက ဗိသုကာပညာရှင်များသည် စေတီတည်ရာတွင် အချို့သောစေတီများ၌ တွင်းငယ်ကလေးတူးဖော်၍ ယင်းအထဲသို့ ရေထည့်ပြီး စေတီတော် တည်မတ်မှု ရှိမရှိ တိမ်းစောင်းခြင်း ရှိမရှိ စသည်ကို ချိန်ဆကြည့်၍ စစ်ဆေးလေ့ရှိသည်ဟုဆိုသော အဆိုကို အမှတ်ရမိသည်။

သို့ဖြစ်၍ ဤသည်မှာလည်း ရှေးမြန်မာ ဗုဒ္ဓ(ခေါ်) ရှေးထားဝယ် ဗိသုကာပညာရှင်များ အသုံးပြုခဲ့သည့် တွင်းငယ်ကလေး ဖြစ်နေမည်လား (သို့မဟုတ်) ထိုကျောက်တွင်းကလေးကို “ဗျင်ထန်

မြင်ထင်တောင်စေတီရင်မြင်တော်နုသားရှိငှားလူယုားထွင်းထုခဲ့သော ကျောက်တွင်းငယ်

► မြင်ထင်တောင်စေတီရင်မြင်တော် နုသားရှိ ငှားလူယုား ထွင်းထုခဲ့သော ကျောက်တွင်းငယ်

က၊ မည်သည့် အချိန်က၊ မည်သည့် အတွက်ကြောင့် ထွင်းထုခဲ့သည်” ဆိုသည်ကို လေ့လာ ဆန်းစစ်ကြည့်ရန် လိုအပ်နေပေသည်။

* * *

အထက်တွင် ဆိုခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း မင်းကြီးနှင့် မှူးမတ်ပြည်သူတို့သည် ထိုစေတီတော်၏အောက် ဌာပနာ

တိုက်၌ ဗုဒ္ဓ၏ သရီရတံတော်၊ ဆံတော်များနှင့် ရတနာရွှေငွေ မြောက် မြားစွာကို လှူဒါန်း ဌာပနာသွင်းခဲ့သည် ဟု ဆိုသည်။

တစ်ကြိမ်တွင် လူတစ်စုသည် ထို စေတီတော်သို့ တိတ်တဆိတ် လာ ရောက်ကြပြီး စေတီတော်အား ဆင်နှင့် တွန်းဖြိုကြလေသည်။

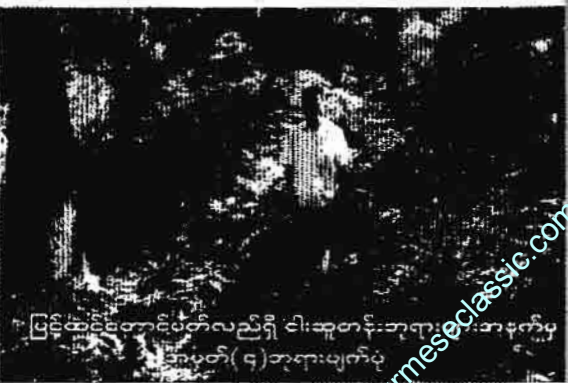
ဤတွင် အခါမဟုတ်ဘဲ ကြီးစွာ သော မိုးဒိုင်းသံများ၊ လျှပ်ပန်းလျှပ် နွယ်များ လင်းလက်ပေါ်ပေါက်လာပြီး နောက် မိုးကြိုးပစ်လေသည်။ လောဘ သားကောင်များမှာ သေကျေ ပျက်စီး ကြရသည်။ ဆင်မှာလည်း ပုံတွင် မြင်ရသည့်အတိုင်း ကျောက်တုံး ဖြစ် သွားလေသည်။

► ဘုရားနှင့်အနာ ခြေဖူးအင်္ဂါတွင် ထိပ်ကလေးကြီးတစ်ကြီးက ရင်နေပုံ

► ဘုရားနှင့်အနာ ခြေဖူးအင်္ဂါတွင် ထိပ်ကလေးကြီးတစ်ကြီးက ရင်နေပုံ

မြင်ထင်တောင်စေတီရင်မြင်တော် နုသားရှိ ငှားလူယုား ထွင်းထုခဲ့သော ကျောက်တွင်းငယ်

မြင်ထင်တောင်စေတီရင်မြင်တော် နုသားရှိ ငှားလူယုား ထွင်းထုခဲ့သော ကျောက်တွင်းငယ်

ကျောက်တွင်းငယ်၏ အနက်ကို စေတီတော်အကျိုးအသားအဖွဲ့မှ ဦးလှဝင်းကတိုင်တာပြောနေပုံ

● ကျောက်တွင်းငယ်၏ အနက်ကို စေတီတော်အကျိုးအသားအဖွဲ့မှ

ဦးလှဝင်းက တိုင်တာပြောနေပုံ

◀ အကျိုးအသားအဖွဲ့ အဖွဲ့ဝင် ဦးထိန်စိန်

ကျောက်တွင်းငယ်အတွင်းရှိ ထင်ရှ် ရုပ်တုပုံ

အကျိုးအသားအဖွဲ့အဖွဲ့ဝင် ဦးထိန်စိန်ပုဂံကျောက်တွင်းငယ်ကတွင်းသို့ ထင်ရှ်ရုပ်တုပုံ

ထင်ရှ်ရုပ်တုပုံအသားအဖွဲ့အဖွဲ့ဝင် တစ်ဦးသည်စေတီတော်၏ ဝိမာန်တော်ကို တွန်းခြင်းဟုဆိုပြီး အသားအဖွဲ့ကို ယခုတိုင် ခြိမ်းခြောက်နေသည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ စေတီတော်မှာ ထင်ရှ်ရုပ်တုပုံအသားအဖွဲ့အဖွဲ့ဝင်များက ကြားသွားသည်။ ထိုစေတီတော်၏ဥပနာတိုက်ကိုဖောက်ထွင်းရန် ကြံစည်မည် ပုဂ္ဂိုလ်များသည်လည်း ယနေ့အထိ မပေါ်ပေါက်တော့ချေ။

* * *

ဤမြင်ထင်တောင်သည် သာဂရမြို့ (ဦးဟောင်းရွာ) အနောက်ဘက် ကိုက်

(၁၀၀၀)ကျော်ခန့် အကွာတွင်ရှိသော တောင်ဖြစ်သည်။ ထိုတောင်၏ အရှေ့ဘက် တောင်ခြေရင်းတွင် မြို့ဟောင်းရွာ၏ သင်္ချိုင်းကုန်း ရှိသည်။

သင်္ချိုင်းကုန်း၌ ရှေးဟောင်းဘုရားပျက်တစ်ဆူ ရှိသည်။ ထိုဘုရားပျက်၊ စေတီပျက်ကို လေ့လာ ဆန်းစစ်ကြည့်ရာတွင် ရှေးဟောင်း ပျူခေတ်လက်ရာ ဖြစ်ဟန်ရှိသည်ဟု မှန်းဆရသည်။

ထိုမြင်ထင်တောင်၏ ပတ်လည်တွင် စေတီဟောင်း၊ ဘုရားပျက်များမှာ

ယနေ့တိုင်အောင် မြောက်မြားစွာ ရှိနေသေးသည်ကို ဖူးတွေ့ရသည်။ အထူးသဖြင့် ထိုစေတီဟောင်း၊ ဘုရားပျက်များမှာ (၅)ဆူတန်းရှိသည်က များသည်ကို တွေ့ရသည်။

မြင်ထင်တောင် ပတ်လည်တွင်ရှိသော ရှေးဟောင်းစေတီပျက် (၅)ဆူတန်းများအနက် (၅)ဆူတန်း တစ်တန်းကို ပုံစံအနေဖြင့် ယခုဖော်ပြထားပါသည်။

သာဂရမြို့ဟောင်းရွာနေ မြင်ထင်တောင်စေတီ အကျိုးတော်ဆောင်အဖွဲ့အဖွဲ့ဝင်များဖြစ်သော ဦးလှဝင်း၊ ဦးထိန်စိန်၊ ဦးထွန်းတင်(၂)တို့က (၅)ဆူတန်းစေတီပျက် အုတ်ပုံတစ်ဆူစီတွင် တစ်ဦးကုစီ ရုပ်လျက်ရှိသော ဘုရားပျက် အုတ်ပုံများကို ဖော်ပြထားပါသည်။

* * *

ဤ မြင်ထင်တောင်စေတီတော်သည် မကြာခဏ ရောင်ခြည်တော်ကွန်မြူးလေ့ ရှိ၏။ တစ်ခါတစ်ရံ ရောင်ခြည်တော်တန်းသည် ရှင်လွန်စေတီတော်ဆီသို့ ရောက်ရှိသွားလေ့ရှိသည်ကို လည်းကောင်း၊ ဝေမိဿကတောင်ခေါ် ကနန်းတောင်စေတီဆီသို့ ရောက်ရှိသွားလေ့ရှိသည်ကို လည်းကောင်း ဖူးတွေ့ကြရလေ့ ရှိသည်။

ဒေသခံ သက်ကြီးရွယ်အိုများသည် ထိုရောင်ခြည်တော် ကွန်မြူးသည်ကို ဖူးမြင်လိုက်ရသည့် အချိန်များ၌ ရောက်ရှိနေသည့်နေရာ (မြေကြီးစသည်)၌ပင် အလျင်အမြန် ချက်ချင်း ထိုင်ချလိုက်ပြီး ရှိခိုးကြလေ့ ရှိသည်။

အချို့မှာ ဩတာသ ဘုရားရှိခိုးကိုပင် တစ်ဝက်ခန့်ပြီးသည်အထိ ရှိခိုးရွတ်ဆိုပူဇော်ခွင့် ရရှိခဲ့သည်ဟုဆိုသည်။ ဤသည်မှာ “မယုံမရှိနှင့် ကိုယ်တွေ့ပါ”ဟု ဒေသခံပုဂ္ဂိုလ်အစဦးက

စာရေးသူအား ပြောပြခဲ့သည်ကို ကြည့် နူးဖွယ် ကြားသိခဲ့ရပါသည်။

ထို့အပြင် ထိုမြင်ထင်တောင်စေတီ အကျိုးတော်ဆောင်အဖွဲ့ အဖွဲ့ဝင် ဦးလှဝင်းကလည်း ရောင်ခြည်တော် ကွန်မြူးသည်ကို ဖူးတွေ့ခဲ့ရသည့် ဒေသခံပုဂ္ဂိုလ်များ၏ အမည်နာမများ ကိုပင် ရေတွက် ပြောပြခဲ့သေးသည်။

သာဂရမြို့ဟောင်းရွာ ဝန်းကျင် တစ်ဝိုက်တွင် ထိုစေတီတော်၏ ဆု တောင်းပြည့်မှု၊ ရောင်ခြည်တော် ကွန် မြူးမှုတို့ကား ထင်ရှားကျော်ကြားလှ ပေသည်။

ထို့အပြင် လောကီညွှား၊ ဣန္ဒြေပန်း ကို လိုက်စားသည့် မုန့်လှီးရွားသည့် ရှင် ဇလျန်ဇေတီ၊ နန်ဇီဇေတီ၊ ဩသိတ်ဇေတီ၊ ရဟန္တာသိမ်၊ ဩသိတ်သိမ်၊ သီဝယ်သိမ်တို့ အပြင် "ဤမြင်ထင်တောင်စေတီတော်" သို့လည်း မခြံမနေ လာဘုရားကြံ့ ဇလျန်ဇေတီ။

* * *

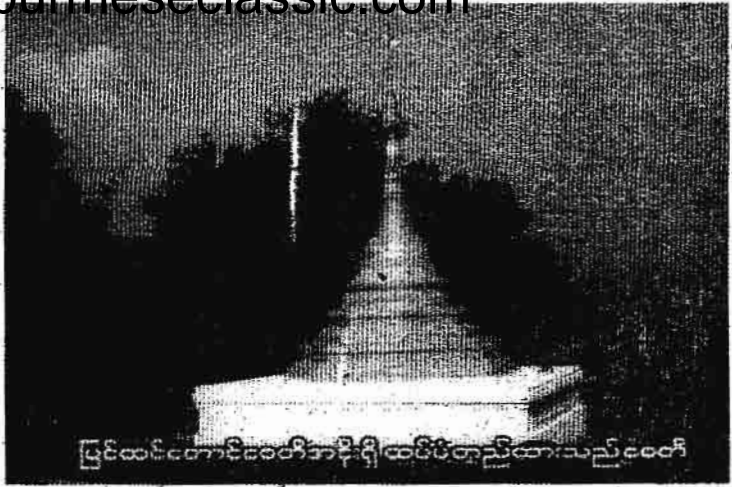
ထို့အပြင် ထူးခြားချက်တစ်ရပ် လည်း ရှိသေးသည်။ ယင်းမှာ မည်သူ မဆို မြင်ထင်တောင်ထိပ်သို့ ရောက်ပါ က စေတီတော်နှင့် မည်သို့ပင် အလှမ်း ကွာဝေးနေသေးစေကာမူ ချက်ချင်း ဖိနှပ်ချွတ်ရလေ့ ရှိသည်။ နေ့လေ့ပူ၍ ဖိနှပ်မချွတ်မိသူများမှာ ဖူးဝေအော့ အန်လေ့ ရှိသည်ဟု သိရသည်။

* * *

ထိုတောင်ခြေရင်းမှ တောင်ပေါ် အထိ မော်တော်ကား၊ ဆိုင်ကယ်များ တက်ရောက်နိုင်အောင် မကြာမီ ကာလက ဖောက်လုပ်ထားသည့် လမ်း တစ်လမ်းကို တွေ့ရသည်။

ထိုလမ်းမှာ သာဂရမြို့ဟောင်း ရွာသူရွာသားများက စည်းလုံး ညီညွတ် စွာဖြင့် လုပ်အားဒါနပြုကာ ဖောက် လုပ်ထားသည့်လမ်း ဖြစ်သည်။

ယခုအခါ ဘုရားဖူးလာ ဧည့်သည် ၄၆ နေရာမှ ရောက်ခြင်းမရှိ။

မြင်ထင်တောင်စေတီအဖွဲ့ရှိ ထင်ထင်တောင်စေတီ

မြင်ထင်တောင်စေတီအဖွဲ့ရှိ ထင်ထင်တောင်စေတီ

မြင်ထင်တောင်စေတီရှိ သာဂရဆတ်

ကျောင်း၊ ဘုရားနေရာတွင် အသစ်တည်ထားသည့် စေတီတော်

မြင်ထင်တောင်စေတီရှိ သာဂရဆတ်ရှိ ရေ ဟောင်း၊ ဘုရားနေရာတွင် အသစ်တည်ထားသည့် စေတီတော်

မြင်ထင်တောင်စေတီ မြို့အင်္ဂါ တွေ့ရသည့် ကျောင်းတော်ချင်း

မြင်ထင်တောင်စေတီမြို့မြင်ဝင်က တွေ့ရသည့် ရှေးဟောင်း ဘုရားချပ်ပုံ

မြင်ဆင်တောင်ပေါ်ရှိ ဆိုင်တော်ပူဂုပ်ပွားတော်

◆ မြင်ဆင်တောင်ပေါ်ရှိ ဆိုင်တော်ဆု ရုပ်ပွားတော်

◆ မြင်ဆင်တောင်ပေါ်မှတစ်ဆင့် ရှင်လွန် ထော်တော်နှင့် သားမြို့တောင်ရွာကို လှမ်းမြင်ရမည့် ဖွင်

မြင်ဆင်တောင်ပေါ်မှတစ်ဆင့် ရှင်လွန်ထော်တော်နှင့် သားမြို့မြို့ဟောင်းရွာကို လှမ်းမြင်ရမည့် ဖွင်

◆ ဘုရားဆုတော်အရာ ငြိမ်းအေးစွာတွင် အိပ်ကလေးကြီးတစ်ကြီးက ရုပ်ဆန်

မြင်ဆင်တောင်ပေါ်လည်ရှိ ခါးဆူတန်းဘုရားပျားဒါနတော်မှ ဘာပုဆိုး (၅) ဘုရားပျက်တံ

များသည် တောင်ပေါ်သို့ မော်တော် ယာဉ်၊ မော်တော်ဆိုင်ကယ်တို့ဖြင့် လွယ်ကူချောမွေ့စွာ တက်ရောက်နိုင် ကြပြီ ဖြစ်သည်။

တောင်ပေါ်တက်သည့် လမ်းနံဘေး လမ်းခုလတ်လမ်း၌ သာကရခေတ်မှ ဘုရားငုတ်တို့၊ ဘုရားပျက်နေရာ (၂) ခုတွင် စေတီငယ် (၂) ဆူ တည်ထား သည်ကိုလည်း ကြည့်ညိုဖွယ် ဖူးတွေ့ ရသည်။

တောင်ထိပ်တွင် မြင်ဆင်စေတီ တော်နံဘေး၌ ရှင်သီဝလီ ရဟန္တာမြတ် နှင့် ရှင်ဥပဂုတ်ရဟန္တာမြတ်တို့ကို စံ ကျောင်းဆောင်များဖြင့် တည်ဆောက် ပူဇော်ထားသည်မှာလည်း သပ္ပာယ် ကြည့်ညိုဖွယ် ရှိလှပေသည်။

ဤသို့လျှင် ပင်လယ်ရေမျက်နှာပြင် အထက် ပေ(၁၀၀၀)ကျော် မြင့်သည့် မြင်ဆင်တောင်ထိပ်၌ ဆည်းလည်းသံ တည်ညံ့နှင့် ရွှေရောင်ဝင်းပလျက်ရှိ သော ထိုစေတီတော်မြတ်ကြီးအား ဖူးမြော် ပူဇော်လိုက်ရသည်မှာ စိတ် ဝယ် ကြည်နူးလန်းဆန်းကာ အတိတ် သာကရကိုအမှတ်ရစေလျက်ရှိလေသည်။

မင်းသူရိန် (ထားဝယ်)

ကျွမ်းဝိုး

- ❖ ထားဝယ်ရာဇဝင် အကျဉ်းချုပ် ပ-ဒုတွဲ(ဦးမောင်ကြီး)။
- ❖ သာကရမြို့ဟောင်းရွာမှ (ယခု ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော်မူသွားပြီ ဖြစ်သော) အရှေ့ကျောင်း ဆရာတော်ကြီး၏ ပြောပြချက်။
- ❖ သာကရမြို့ဟောင်းရွာနေ မြင်ဆင် တောင် စေတီတော်အကျိုးတော် ဆောင်အဖွဲ့ အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်သော ဦးလှဝင်း၏ ပြောပြချက်။
- ❖ ကွင်းဆင်းလေ့လာချက်များ။

'ဟေ့ ကိုကြီးကောင်း အိမ်တွင်းပုန်း
လုပ်နေတာလားဗျ'
'အိမ်တွင်းပုန်းနေတာ ယဟုတ်ဘူး
စိတ်ဓာတ်ကျနေတာဗျ'
'ကဲ ဆိုစမ်းပါဦး၊ စိတ်ဓာတ်ကျစရာ
ဘယ်လိုအကြောင်းတွေများ ရှိလို့လဲ'
'ပြောရရင်တော့ ရှက်စရာကြီးပါဗျာ၊
ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားက ဗဟုသုတစုံသူ
ဆိုတော့ အကြံတော်များပေးနိုင်ကောင်းရဲ့
ဆိုပြီး ရှေ့မျက်နှာ နောက်ထားပြီး ပြော
မယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်မှာ အမျိုးသားအား
နည်းရောဂါ ဖြစ်နေလို့ဗျ။ အဲဒါ လုပ်ပါဦး။
ဘယ်လိုလုပ်ရင် ကောင်းမလဲ'

အမျိုးသားများ အားအင်တူနီခန်း စိတ်စေ့ငံထန်းရင်

ကြာပင်း

အမှတ်တံဆိပ်

အားတိုးဆေး

ရွှေဝါ

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၃၁၁ YR ၀၀၆၀ ၂၄)

'ဆေးတွေ မသုံးစွဲဘူးလား'
'သုံးစွဲတာမှ ရှိသမျှအားဆေးတွေ စုံနေပြီ။ ထူးခြားမှုမရှိဘူး
ကိုဘုန်းရ'
'ဒါဆိုရင် ကျွန်တော်လဲ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်နေရလို့
ခင်ဗျားလိုပဲ စိတ်ဓာတ်ကျနေတဲ့အချိန်မှာ ဆရာကြီး ဆရာမြင့်
(စကြာမင်း) ရေးသားပြုစုထားတဲ့ "အမျိုးသားရောဂါ သိကောင်း
စရာနဲ့ ကာကွယ်ကုသနည်းများ" ဆိုတဲ့ အမျိုးသားများအတွက်
ကျန်းမာရေး ပညာပေးစာအုပ်ကို ဖတ်မှတ်မိရာမှ အားတက်သွား
ပြီး ဆရာမြင့်ထံ အပြေးကလေး သွားရောက်ဆွေးနွေးမိတယ်ဗျ။
အဲဒီမှာ ဆရာမြင့်က စကြာမင်းအားတိုးဆေးပေးပြီး တစ်နေ့
(၂)ကြိမ် မှန်မှန်သောက်ရင် မင်းရဲ့ရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း
သက်သာပျောက်ကင်းပါလိမ့်မယ်လို့ ညွှန်ကြားလိုက်တယ်။ ဒါနဲ့
ကျွန်တော်လဲ ဆရာရဲ့ ညွှန်ကြားချက် ဆေးညွှန်းပါ အညွှန်း
အတိုင်း သောက်သုံးလိုက်တာ အခုဆိုရင် လန်းဆန်းပြီး အကြော
အားတွေ ကောင်းလိုက်တာမှ ဒေါင်ဒေါင်မြည်ပဲဗျ'

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၃/၀၅၁၃

'ဆေးရဲ့ အစွမ်းအာနိသင်က ဘာတွေကောင်းလဲ'
'ဘာတွေကောင်းလဲဆိုရင် ခန္ဓာကိုယ်အတွက် တစ်နေ့တာ
ကုန်ခန်းသွားတဲ့ အားအင်များကို အလျင်အမြန် ပြန်လည်ပြီး
ဖြည့်တင်းပေးနိုင်တဲ့ အစွမ်းသတ္တိထူးရှိလို့ သွေးသစ်၊ အားသစ်၊
ခွန်အားသစ်၊ ဓာတ်ပစ္စည်းအသစ်များ ဖြစ်ထွန်းတည်ဆောက်ပေး
နိုင်တယ်။

ပန်းသေ၊ ပန်ညှို့ဖြစ်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခန်းခြင်း၊ သုက်ဓာတ်
အားနည်းခြင်း၊ သုက်လွတ်မြန်ခြင်း၊ အိပ်နေစဉ်အလိုလို သုက်
လွတ်ခြင်း၊ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများခြင်း၊ အကြော
အားနည်းခြင်း၊ နှစ်ခြိုက်စွာအိပ်မပျော်ခြင်း၊ စားမကောင်းခြင်း၊
ကိုယ်ခံစွမ်းအား လျော့နည်းကျဆင်းခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်း
ခြင်းနဲ့ အဆုတ်အား၊ နှလုံးအား၊ သွေးအားနည်းခြင်းများကို
သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး အမောလုံခြုံ စိတ်ဓာတ်အား၊
ဆန္ဒအား၊ အကြောအား၊ ပန်းအားများကို တက်ကြွလန်းဆန်းစေ
လျက် ဆန္ဒသုခ အိမ်ထောင်ရေးသဘာဝကို ပြည့်စုံစွာ ပေးစွမ်း
နိုင်သော ရသာယာနုဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ ပြီးတော့ နေ့စဉ်သုံးစွဲပါက
ဒါ့အပြင် ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းရှိ ဓာတ်ပစ္စည်းများကို ညီညွတ်မှုတစေ
ပါတယ်'

သုံးစွဲချင်လို့ ဆေးဆိုင်တွေမှာ မေးကြည့်တော့ မရှိဘူးလို့
ပြောပြောနေတော့ ခက်တယ်ဗျ'
'မခက်ပါနဲ့ဗျာ အလွယ်တကူ ဝယ်ယူသုံးစွဲနိုင်စေဖို့ တစ်ပြည်
လုံးကို ဖြန့်ချိနေပါပြီ။ ခင်ဗျားလဲ နီးစပ်ရာ ဆေးမျိုးစုံဆိုင်သာ
ပြေးပြီးဝယ်ပေတော့'

ဟော အခုတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအားတိုးဆေး
အစွမ်းထက်မှုကြောင့် စိတ်ရောကိုယ်ပါ လန်းဆန်းတက်ကြွနေ
တဲ့အပြင် အကြောအားတွေလဲ ကောင်းမှကောင်းပဲ။

အဲဒါကြောင့် ဘဝတူအမျိုးသားများ အကျိုးများပြီး အင်အား
တိုးပွားကာ အမြဲတမ်းတက်ကြွလန်းဆန်း သန်မာစွာနဲ့ နေနိုင်
စေဖို့ အသက်ရှည်ရာ အနာကင်းရေး သော့ချက်ဖြစ်တဲ့ စကြာ
မင်း စိတ်ပျိုကိုယ်န အားတိုးဆေးစွမ်းတစ်လက်ကို နီးစပ်ရာ
ဆေးဆိုင်များမှာ ဝယ်ယူသုံးကြည့်ပါလို့ အကြံပြုပါရစေ။

အဲ ဆရာမြင့်နဲ့ ကိုယ်တိုင်တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးချင်ကြရင်တော့...

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းတိုင်ရင်ထာဝရ
အမှတ် (၈/၆၆၆) သုပွားလမ်းပန်း၊ သွေးမှတ်တိုင်းအနီး
(၈)ရပ်ကွက်၊ ပျောက်တူကလေး၊ ရွှေဝါ၊ ၂၂၅၃၁

ကိုကြီးကောင်း

'ကျွန်တော်လဲ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအားတိုးဆေးကို
၄၀ နှစ်ကျကျရောက်ပြီဖြစ်ပေမယ့်

ခဲယွန်းသာ

မြိုင်မြိုင်နယ်၊ ကွမ်းတောရွာ၊ မင်္ဂလာသီရိကျောင်းမှ

ဆရာတော် အရှင်ပညာသီရိ

၏ မပုပ်သိုးသော ရုပ်ကလာပ်တော်နှင့် ဘဝပုံပိုများ (၃)

သခင်လမှ အဆတ်

(၁၃)ဝါအရတွင် မင်္ဂလာသီရိ ကျောင်းတိုင် ဆရာတော်အဖြစ် စာသင် သားများအား စာဝါပို့ချပေးသည်။ (၁၇)ဝါအရ သက်တော်(၃၇)နှစ်တွင် ကျောင်းတိုက်တာဝန်ကို တပည့်သံဃာ များနှင့် လွှဲအပ်ကာ အရည်ဝါသီ တောရ ဆောက်တည်အားထုတ် သည်။

သက်တော် (၈၀)ပြည့်ခါနီးတွင် ထူးခြားဆန်းကြယ်မှုများစွာ ဖြစ်ပေါ် လျက် လူအများက ရဟန်းထူးတစ်ပါး အဖြစ် လေးစားကြည်ညို ပူဇော်ခြင်း ခံတော်မူရ၍ ၁၃၆၀ ပြည့်နှစ်၊ တပေါင်းလဆုတ် (၁၃)ရက်နေ့တွင် ဘဝနတ်ထံ ယုံလွန်တော်မူသည်။

ကြွင်းကျန်ရစ်သော ရုပ်ကလာပ် တော်ကို ကြိုတင် မိန့်မှာချက်အတိုင်း စံကျောင်းမိမာန်တွင် ပူဇော်ထားရှိပါ သည်။

ထူးခြားချက်အချို့

❶ ဆရာတော်ကြီးသည် ကွမ်းတောရွာ ကျောင်းနှင့် မန်ကျည်းကန်တောရ ကျောင်း နှစ်ဌာနမှလွဲ၍ အခြား မည်သည့်နေရာဌာနသို့မှ ကြွချိခြင်း မရှိသော်လည်း အခြားသော မြို့ရွာ နေရာများ၌ ဖူးတွေ့ရကြောင်း ပြောဆိုလေ့ ရှိကြသည်။

သာကောတစ်ရပ်အနေဖြင့် ဆရာ

ဆရာတော် ဝေါဟာရ

www.burmeseclassic.com

တော်ကြီး၏ ဥပဇ္ဈာယ်ဖြစ်တော်မူသော ဆရာတော် ဦးကဝိန္ဒာစာရ သီတင်းသုံးရာ “လက်ယက်မ” ရွာနေ အသက် (၅၀)ကျော်ခန့်ရှိ အိမ်ရှေ့တွင် အာဂဇ္ဈ ဆရာတော်တစ်ပါး ဆွမ်းခံကြွလာသဖြင့် ဆွမ်းလောင်းလိုက်သည်။

ကြည်ညိုဖွယ် ဥပဓိရုပ်သွင်တော်ကို ကောင်းစွာ မှတ်မိသော်လည်း မည်သည့်နေရာမှ ကြွလာသည်ကို မမေးလျှောက်မိခဲ့ချေ။

မကြာမီကာလအတွင်း ကွမ်းတောဆရာတော်၏ သီလဂုဏ်သတင်းကို ကြားသိရသဖြင့် လာရောက် ဖူးမြော်သောအခါ မိမိအိမ်သို့ ဆွမ်းခံကြွလာသော ဆရာတော်ကြီး ဖြစ်နေသဖြင့် ဝမ်းမြောက်ပီတိ ဖြစ်လွန်းသောကြောင့် နားကပ်ကိုချွတ်ကာ လှူဒါန်းလေသည်။

ဆရာတော်က အလှူမခံလိုကြောင်း တားမြစ်သောအခါ ဒါနမြောက်စေရန် တောင်းပန်သဖြင့် ကပ္ပိယ ကာရက ညွှန်း၍ လှူရသည်ဆို၏။ ထိုသို့ လှူဒါန်းနေပုံကိုလည်း ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်း ပြုထားသည်ဟု သိရသည်။

၀ ဘုရားရှင် ခုနစ်၊ ဒုတိယဝါဆိုလက်ွယ် နေ့တွင် ပခုက္ကူမှ ဘုရားဖူးကားကြီး တစ်စီး ဆိုက်ရောက်ကာ ဆရာတော်အား လာရောက် ဖူးမြော်ကြသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် တောရကျောင်းမှ ပြန်ကြွလာရန် အချိန် နီးကပ်နေပြီဖြစ်၍ ကျောင်း၌ ဥပုသ်စောင့်နေသည့် ကပ္ပိယ ဦးစံဖေအား အဖူးအမြော် ခံယူပါရန် လျှောက်ခိုင်းကြသည်။

ဦးစံဖေလည်း အကျိုးအကြောင်း

လျှောက်ထားကာ ဆရာတော်ကြီး နောက်မှ လိုက်မိလာသည်။ ဆရာတော်က ရှေ့မှ ဖြည်းလေးစွာ လျှောက်နေသဖြင့် ဦးစံဖေက အားမလို အားမရ ဖြစ်ကာ ဧည့်သည်များ စောင့်နေ၍ မြန်စွာကြွစေချင်သည်။ သို့သော် နှုတ်ဟမလျှောက်ဝံ့ချေ။

ခရီးထက်ဝက် ရောက်သောအခါ ဆရာတော်က ခြေ နှစ်လှမ်း၊ သုံးလှမ်း လှမ်းလိုက်သည်နှင့် ဝါး နှစ်ပြွန်၊ သုံးပြွန် ခန့် အဝေးသို့ ရောက်သွားလေသည်။

စိတ်ဖြင့် ဖြစ်မှားမိသည်ကို ထိတ်လန့်ကာ မိအောင် အားကုန်လှမ်း၍ လိုက်သော်လည်း လိုက်မမီဟု ဆိုလေသည်။

၀ ဘုရားရှင် ခုနစ်၊ ဒုတိယဝါဆိုလပြည့်နေ့တွင် မြိုင်မြို့မှ ဒကာများ လာရောက်၍ ဆွမ်းကပ်လှူရာ သီလပေး တရားဟော၍ ဆွမ်းကြီးလောင်းပွဲလည်း ရှိနေသဖြင့် ရွာကျောင်း၌ပင် သီတင်းသုံးနေတော်မူသည်။

ထိုအချိန်တွင် တောရကျောင်းတွင် လာရောက်ဖူးမြော်သူများ နားနေရန် ဒကာအချို့က မဏ္ဍပ်ဆောက်နေကြသည်။

ထိုစဉ် ဆရာတော်ကြီး တောရကျောင်းသို့ ကြွလာ၍ မဏ္ဍပ်ဆောက်နေသူတို့အား စကားပြော အဖူးမြော်ခံယူသည်။

ထိုအချိန်တွင် မန်ကျည်းကန်တောရအနီး သနပ်ခါးခြံမှ ကိုဟန်ရှိန်သည် ဆွမ်းကြီးလောင်းပွဲအစီအပြေးလာခဲ့ရာ တောရကျောင်း၌ ဧည့်ပရိသတ်များနှင့် စကားပြောနေသည့် ဆရာတော်ကြီးကို တွေ့ရသည်။

ရွာကျောင်းတွင် ဆွမ်းကြီးလောင်းပွဲကို ဆရာတော်ကြီးလည်း ကြွရောက်

မည် ဖြစ်လေရာ စိတ်အေးလက်အေးဖြင့် လျှောက်လာခဲ့သည်။ ရွာကျောင်းဝင်းသို့ ရောက်သော် ဆွမ်းကြီးလောင်းပွဲ စတင်နေလေပြီ။ ဆွမ်းခံ သံဃာတော်များ ရှေ့ဆုံးမှ ဆရာတော်ကြီးကို မြင်ရသဖြင့် အလွန် အံ့ဩမိသည်။

တောရကျောင်းမှ ဒကာများက ဆရာတော် ဧည့်ခံစကားပြောပြီး “ဆွမ်းကြီးလောင်း အလှူခံ ကြွချေ ဦးမည်” ဟု မိန့်ကြား ထွက်ခွာသွားကြောင်း ပြောကြသည်။

ရွာကျောင်းမှ ဒကာများကလည်း ဆွမ်းကြီးလောင်းသည်အထိ ဆရာတော်ဘယ်မှ မကြွကြောင်း ပြောဆိုကာ နှစ်ဖက် ငြင်းခုံကြတော့သည်။

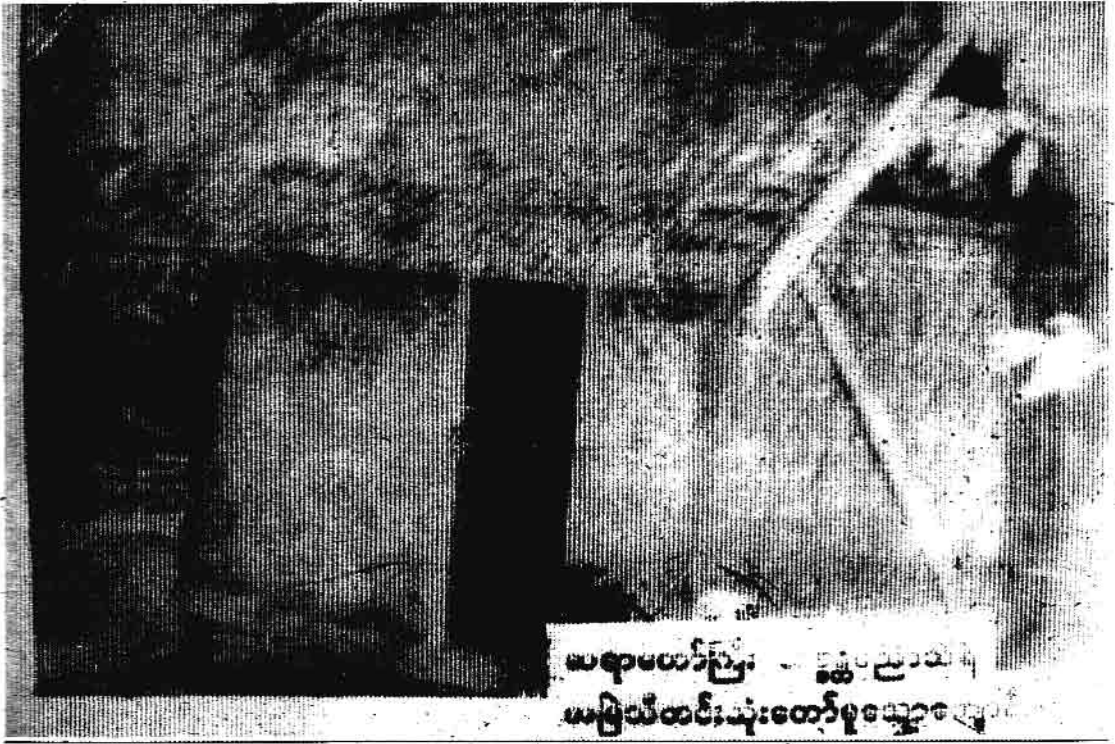
ယင်း လဆုတ်(၆)ရက်နေ့ည တရားဟောရာ၌ အချင်းချင်း ငြင်းခုံခြင်းသည် ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွားတတ်ကြောင်း ငြင်းခုံခြင်း မပြုကြရန် ဆွမ်းမ၍...

‘တိပိယာ ဣန္ဒြိယထေရ်ဂိုဏ်းတစ်ထောင် အထိ ပေးနိုင်မိလိမ္မာ’

ဟု မိန့်ကြားသည်။

သထုံခရိုင်၊ ပေါင်မြို့နယ်၊ ကျုံကကျေးရွာအနီးရှိ သပိတ်အိုင်တောရဆရာတော်ဦးကိတ္တိသည်လည်း ကျုံကရွာမှလွဲ၍ အခြားသို့ ဆွမ်းခံကြွခြင်း မရှိသော်လည်း ဝေးကွာလှသည့် ရန်ကုန်၊ ဖော်လမြိုင် ဌာနများတွင် ဆွမ်းခံကြွနေသည်ကို မြင်ခဲ့ရကြောင်း လာရောက် လျှောက်ထားသောအခါ နတ်များ ဖန်တီးမှုဖြစ်နိုင်ကြောင်း မှတ်ချက် ပေးတော်မူခဲ့လေသည်။

၀ ပခုက္ကူမြို့၊ ပဒေသာစာအုပ်ဆိုင်မှ မိသားစုသည် ဆရာတော်ကြီး၏ ဓာတ်ပုံကို နေအိမ်ဘုရားစင်္ကြံပေါ် ထားကာ ဆွမ်း၊ ခေရုင်း ကပ်လှူလေ့ ရှိသည်။

ဆရာမဟာပြုံး - နွယ်ညောင်
မပြည်တင်းသုံးတော်မူသောနေ့

ဆရာတော် သီတင်းသုံးနေသည့် ထားရာကွက်

၁၃၅၇ ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လဆန်း(၁၂) ရက်နေ့တွင် ပုံတော်ရှေ့၌ ကပ်လျှံထားသော သောက်တော်ရွှေခွက်မှ ရေပူပေါင်းကလေးများထကာ အောက်သို့ လျှံကျနေသည်မှာ သုံးရက်တိုင်ဖြစ်သည်။

ထိုရက်ပိုင်းတွင် ကွမ်းတာကျောင်းမှ ဂေါပကအဖွဲ့ဝင် ဦးမောင်ရွှေနှင့် ဦးကျော်ဌေးတို့သည် ပရိတ်ကြီးစာအုပ်ဝယ်ရန် ထိုဆိုင်သို့ ရောက်ရှိသွားရာ ဆိုင်ရှင်က ခေါ်ပြသဖြင့် မြင်တွေ့ခဲ့ကြလေသည်။

● မြိုင်မြို့နယ် ညောင်တွင်းရွာမှ ဦးညိုထွားသည် ဆရာတော်အား ဖူးမြော်ပြီးအပြန်တွင် ပုံတော်ကို ဝယ်ယူပင့်ဆောင်ကာ နေအိမ်ဘုရားစင်၌ ပူဇော်ထားသည်။ ညဉ့်အခါ ဘုရားစင်မှ အလင်းရောင်များ ထွက်ပေါ်လာ၍ နံနက်တွင် ရှာဖွေ

ကြည့်ရာ ဓာတ်ပုံထည့်ထားသည့် ပလတ်စတစ်အိတ်အတွင်း၌ ပဲနောက်စေ့အရွယ် ရွှေရောင်အလုံးကလေးကို မြင်တွေ့ရလေသည်။

အလားတူပင် ဆရာတော်၏ ပရိတ်ရေများကို ပူဇော်ထားရာ ပရိတ်ရေပုလင်းအတွင်း၌ ရွှေရောင်၊ ငွေရောင်၊ ပုလဲရောင် အလုံးကလေးများ ပဲစေ့အရွယ်၊ မန်ကျည်းစေ့အရွယ်ခန့် ဖြစ်ပေါ်နေကြောင်း တွေ့ကြရသကဲ့သို့ ဆံတော်မှလင်းများမှလည်း ဓာတ်တော်များ၊ ရောင်စုံဆံတော်များ ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ကြရသည် ဆိုလေသည်။

(အသေးစိတ် အချက်အလက်များကို အရှင်ပညာပိကသီရိ၏ ကွမ်းတောဆရာတော် ထေရုပ္ပတ္တိစာအုပ်တွင် ပြည့်စုံစွာ ဖော်ပြထားပါသည်။ ထို့အပြင် ဆရာတော်၏

ထူးခြားဂုဏ်အင် တစ်ရပ်အဖြစ် နှင့်တောင်းခြင်း၊ မရှိဘဲ ဓာတ်ပုံ၊ ရုပ်ရှင်ရိုက်ကူးခြင်း၊ အသံဖမ်းခြင်း၊ များ ပြုလုပ်ပါက ပုံရိပ်မထင်၊ အသံမဝင်ကြောင်း သာကေများဖြင့် ဖော်ပြထားလေသည်။)

ဆရာတော်၏ဩဝါဒ

ဆရာတော်ကြီးသည် ရဟန်း၊ ရှင်လူ ကြီးငယ်မရွေး မပြောင်းမလဲ တိုက်တွန်း၊ ပိန့်ကြားလေ့ရှိသော ဩဝါဒမှာ မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို ရွတ်ပွားပူဇော် နှလုံးသွင်းခြင်း၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးဖြန်းကြရန် ဖြစ်သည်။

ဂုဏ်တော်ကိုးပါးစလုံးကို ဖြစ်စေ၊ နှစ်သက်ရာ ဂုဏ်တော်တစ်ပါးကို ဖြစ်စေ ပုတီးစိပ်ခြင်း၊ နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့် ပူဇော်ရန် အတန်တန် တိုက်တွန်းသည်

အပြင် ဂုဏ်တော်စိပ်ပွား ပူဇော်ခြင်း
၏ အကျိုးအာနိသင်နှင့် လက်တွေ့ဖြစ်
ရပ်များကိုပါ ဗဟုသုတဖြစ်အောင်
မိန့်ကြားတတ်သည်။

ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ကို နှလုံးသွင်း ပူဇော်
ခြင်း၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းရ
ခြင်းကြောင့် အားထုတ်သူ ပုဂ္ဂိုလ်
သည်...

- ၁။ စိတ်နေစိတ်ထား တည်ကြည်ရခြင်း
- ၂။ ပစ္စေမဝေ သေရ၍ သုကတိတထိုက် ရောက်
ရခြင်း
- ၃။ နောင်တွင် ဘုရားနှင့် တွေ့သည့်အခါ
ဘုရားဟော တရားတော်ကို သိလွယ်ခြင်း
- ၄။ မြတ်သော အချိန်၌ ဖြစ်ရခြင်း
- ၅။ သူတစ်ပါး ရိုသေလေးမြတ်မှု ခံရခြင်း
- ၆။ ဥပဓိရုပ်သွင် ကိုယ်ဆင်အင်္ဂါကောင်းခြင်းနှင့်
ပြည့်စုံခြင်း
- ၇။ ချောမောလှပသည့် ရုပ်သွင် ရရှိခြင်း
- ၈။ ကိုယ်ရန် ကြိုင်လှိုင်သင်ပျံ့ခြင်း
- ၉။ ခံတွင်းရန် ကြိုင်လှိုင်သင်ပျံ့ခြင်း
- ၁၀။ ဉာဏ်ပညာကြီးမားခြင်း
- ၁၁။ နက်နဲသော သဘောတရား ပညာရပ်များ
တတ်ပွန်ခြင်း
- ၁၂။ လျင်သော ဉာဏ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံခြင်း
- ၁၃။ ရှုပ်သော ဉာဏ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံခြင်း
- ၁၄။ ထက်မြက်သော ဉာဏ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံ
ခြင်း
- ၁၅။ ဆန့်ကျယ်သော ဉာဏ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံ
ခြင်း
- ၁၆။ နှုတ်ထွက်စကား အပြောအဆို ကောင်းမွန်
ခြင်း
- ၁၇။ အားထုတ်သူ၏ ကိုယ်ရေသည် ဖေတီအိမ်
ဖာဖြစ်၍ သူတစ်ပါးတို့ ရိုနှိုမှုထော်မှု ခံယူ
ထိုက်ခြင်း

ဟူသော အကျိုး(၁၇)ပါးနှင့် ပြည့်စုံ
ရသည်သာမက...

- ၁။ သံသရာ ဝင်ဆင်းရဲပျံ ဖြစ်ခြင်း
- ၂။ သံသရာဝင်ဆင်းရဲပျံ ဖတ်ပက်ခြင်း

၁၂ နက္ခတ္တဇာန်ခြေညီမဂ္ဂဇာန်

- ၃။ ရာဂ စသည်တို့၌ ဖြစ်ပေတည်ခြင်း
- ၄။ ကိလေသာတို့ကို ငြိမ်းအေးစေခြင်း
- ၅။ သင်္ခတတရား ပြုတ်စိုက်အပ်သော တရား၊
တို့ကို အထူးသိလွယ်ခြင်း
- ၆။ သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို သိလွယ်ခြင်း
- ၇။ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုရခြင်း

ဟူသော ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်း
စီးဖြန်းသူ၏ ခံစားရသော အကျိုး
တရား(၇)ပါးကို အင်္ဂုတ္တိုပြုပြင်တော်
ပထမတွဲ၊ ပထမဝက်တွင် ပါရှိကြောင်း
မိန့်ကြားတော်မူသည်။

ကျောင်းသား၊ သာမဏေများကို
လည်း ဂုဏ်တော်နှင့် ပတ်သက်၍
စိတ်အားထက်သန်စွာ အားထုတ်လို
စိတ် ဖြစ်ပေါ်စေရန် ဤသို့ မိန့်တော်မူ
တတ်သည်။

- ၁။ လာဘ်လာဘ ပေါ်ရောင် အနာဂုဏ်တော်
စိပ်ရတယ်။
- ၂။ စာမေတ္တအောင်မြင် ဉာဏ်ကောင်းချင်ရင်
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ့ဂုဏ်တော်။
- ၃။ အကြံအစည် အောင်ချင်ရင် ဝိဇ္ဇာစရတ
သမ္ပန္နော။
- ၄။ ဈေးရောင်းဈေးဝယ် ကောင်းချင်ရင်
ကောင်းသောစကား ပြောကြားရချင်ရင်
သုကတော။
- ၅။ လောကအဖြစ်အပျက် အကြောင်းအရာ
သိချင်ရင် လောကဝိဒ္ဓ။
- ၆။ ဩဇာအာဏာ ထက်မြက်ချင်ရင် အနတ္တ
ရောပုဂ္ဂိလဒ္ဓယာရဗိ။
- ၇။ ဆရာသား အကြီးအကဲ ဖြစ်ချင်ရင်
သတ္တာအေပန္နဿာန။
- ၈။ သူတစ်ပါး စိတ်အကြံကို သိချင်ရင် ဗုဒ္ဓေါ။
- ၉။ ဘုန်းတန်ခိုး ကြီးချင်ရင် ဘာဝါ ဂုဏ်တော်
စိပ်ပါ။

ဟု တိုက်တွန်းလေ့ရှိသည့် အရှင်
သာရိပုတ္တရာ၏ ပညာဉာဏ်တော်
ကြီးမားမှုသည် လောက၌ ဘုရားမှ
တစ်ပါး တူမျှသူ လူနတ်မြဟွာတစ်ဦး

တစ်ယောက်မျှမရှိ။
ထို အရှင်သာရိပုတ္တရာ ဉာဏ်
ပညာ ကြီးမားခြင်း အကြောင်းမှာ
ဒါန၊ သီလကြောင့် မဟုတ်ဘဲ အနော
မဒဿိ မြတ်စွာဘုရားလက်ထက်က
ထိုဘုရားရှင်၏ ဉာဏ်တော်တို့ကို
အာရုံပြု၍ ဂါထာတို့ဖြင့် ချီးကျူးရိုနှီး
ပူဇော်ခဲ့သော ဗုဒ္ဓါနုဿတိဘာဝနာ
၏ စွမ်းအင်သတ္တိကြောင့် ဖြစ်ကြောင်း
ဆွဲဆောင် ဟောပြောတော်မူခဲ့လေ
သည်။

ဆရာတော်သည် ဝိနည်းလေးစား၍
အာပတ်အသေးအဖွဲမှ စ၍ ဂရုစိုက်
သည်။ ဆပ်ပြာမွှေးကိုမသုံး၊ ကပ်သူရိ
က အလှူခံထားကာ လှူသူ ပြန်သည်
နှင့် စွန့်လိုက်လေ့ရှိသည်။

ကျောင်းတွင်း ရတနာသောမဏေတို့
အားလည်း ရေဒီယို၊ ကက်ဆက်၊
တီဗွီ ကြည့်ရှုနားဆင်ခြင်း ခွင့်မပြု။
ဆေးလိပ်သောက် ကွမ်းစားခြင်း မပြုရ။
နေလွဲ ရေနှေးကြမ်းသောက်ခြင်းကိုပင်
အထူး ကြပ်မတ်တော်မူသည်။

အခြားကျောင်းသို့ သွားလျှင်
ကျောင်းဝ ဖိနပ်ချွတ်ထားခဲ့သည်။

‘တခြားကျောင်းဝင်တဲ့အခါ ဖိနပ် ဖီး
ကောင်းဘူး၊ စီးချင်ရင် အပြန်ပုစီး၊ အပြန်
ဆိုတာ ဒီကျောင်းက ဘုန်းကြီးတွေနဲ့ စကား
ပြောသို တွေ့ဆုံခဲ့ပြီးဖြစ်လို့ ကျေနပ်ခွင့်ပြု
နိုင်လောက်တဲ့ အခြေအနေမှာရှိလို့ စီးသင်
ပါဦး’

ဟူ၍ တပည့်တို့အား ဆုံးမ၏။
ထို့ပြင် ပရိယတ္တိကိုလည်း အလွန်
မြတ်နိုးသည်။ ကျောင်းတွင် ညအခါ
စာအံစာကျက်သံ မကြားရလျှင်
တာဝန်ရှိသူကို ခေါ်၍ဆိုသည်။

ပျံလွန်ခါနီး ကျန်းမာရေး နှိုးယွင်း
နေစဉ်မှာပင် ကျောင်းမှ စာအံသံ
မကြားရလျှင် ကိုယ်တိုင်ကြွသွားကာ

ဆရာတော် ရဟန်းကြီးကုသိတော်

စာကျက်ခိုင်းတတ်သည်။ “စာအံသံ ကြားရတိုင်း ဘုရားသာသနာ တော့ ကွယ်ပါပြီ” ဟု ညည်းညူလေ့ နှိသည်။

တပည့်များ ဘယ်စာသင်တိုက်ကိုပဲ ဆောက်ရောက် သဒ္ဓါကြီးစာဝါကို ထိုက်မိအောင် လိုက်ခိုင်းသည်။

သဒ္ဓါမပိုင်ရင် စာမနိုင်ဘဲ ဆင်ကန်း ထောတိုး ဖြစ်လိမ့်မယ်။ သဒ္ဓါကိုးခေါက် စာပြီးပြောက် ဆိုကြတယ်။ အခုအခါ သဒ္ဓါသုံးခေါက်တောင် မလိုက်ချင်ကြ တော့ဘူး။ စာမေးပွဲအောင်ဖို့သာ လုပ် နေကြတယ်။ စာတတ်ဖို့ အဓိက ထားကြဘူး။

စာမေးပွဲအောင်ရုံနဲ့ ရောင့်ရဲ ဆင်တိမ်နေကြရင် စာကုန်မှာ မဟုတ် ဘူး။ စာမေးပွဲ အထိုက်အလျောက် ထပ်ပြီးရင် ပခုက္ကူစာသင်တိုက်ကြီးတွေ မှာဝင်ပြီး ကျမ်းကြီးဖောက်ကြဦး’

ဟု စာသင်သားတို့ကို မှာလေ့ရှိ၏။

အမိကျေးဇူးဆပ်ပုံ

ဆရာတော် သက်တော်(၄၀)အရွယ် တွင် ခမည်းတော် ဦးဘိုးလှိုင် အနိစ္စ ရောက်၍ ဆရာတော်၏ သက်တော် (၅၂)အရွယ်တွင် မယ်တော် ကျန်းမာ ရေး ယိုယွင်း၍ သားရဟန်းကို ဖူးမြော် ချင်လှသည်ဟု တမ်းတနေကြောင်း ဒကာတစ်ဦး လာလျှောက်သဖြင့် ညဦး တွင် ကြွရောက်သည်။

မယ်တော်၏ ခေါင်းရင်း၌ ခုံတန်း လျားတစ်ခု ပြင်စေ၍ မိခင်ကျေးဇူး ကျေနပ်သမျှ ကျေးစေရန် အောက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ပူဇော်သည်။

ယော စခေါ် ဘိက္ခုဝေ မာဏာပီတရာ အဿဒ္ဓေ သဒ္ဓါ သပ္ပဒါယ သမာဒယတိ နိဝေသတိ ပဋ္ဌာယတိ

ဒုဿီလေ သီလသပ္ပဒါယ သမာဒယတိ

နိဝေသတိ ပဋ္ဌာယတိ၊
ပစ္ဆိမိ စာသပ္ပဒါယ သမာဒယတိ
နိဝေသတိ ပဋ္ဌာယတိ၊
ဒုပ္ပညေ ပညာသပ္ပဒါယ သမာဒယတိ
နိဝေသတိ ပဋ္ဌာယတိ၊

ရဟန်းတို့ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် သဒ္ဓါတရား မရှိသေးသော မိဘတို့ကို သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံစေရန်၊ သီလ မရှိသေးသော မိဘတို့ကို သီလနှင့် ပြည့်စုံစေရန်၊ နှမြောစေးနွမ်းခြင်း မရှိသော မိဘတို့ကို စွန့်ကြဲပေးက လှူဒါန်းစေရန်၊ ပညာမရှိသော မိဘတို့ ကို ဝိပဿနာပညာနှင့် ပြည့်စုံစေရန် ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ပေးခြင်းဖြင့် ကျေးဇူး တို့ပြန် ပေးဆပ်ရာရောက်သည်ဟု ဘုရားရှင် ဟောတော်မူခဲ့လေသည်။

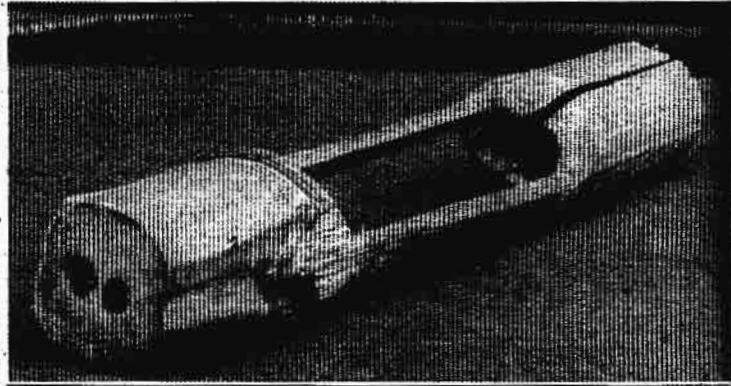
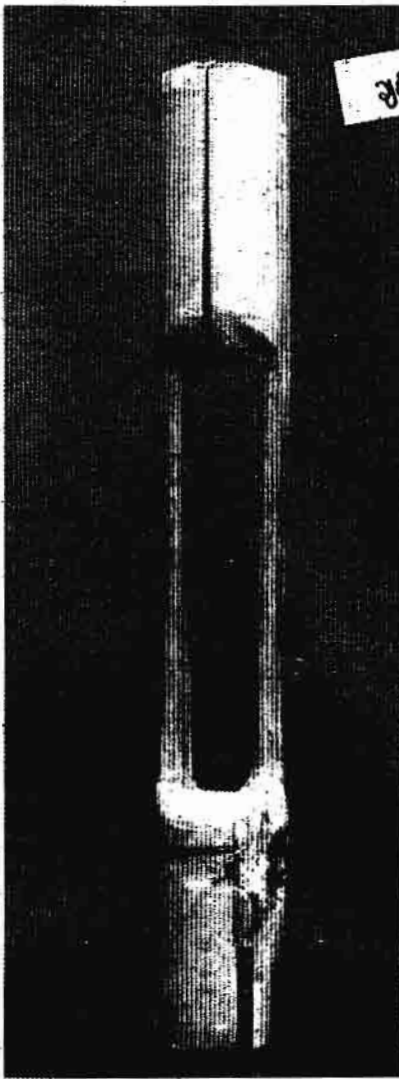
ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

စံထွန်းသာ
နက္ခတ္တဗျောဓိခြင်္ဘာမုဒါး ၅၃

၅၈၁၆

သိဒ္ဓိဝင် ဝတ္ထု နှစ်ပေါက်ဝါးနှင့်

ဝါးလက်ခုပ် အစီအရင်

• ဝါးလက်ခုပ်အား လှလှနက် အရေးအထားဖြင့် တွေ့ရပုံ

• ဝါးလက်ခုပ်အား ထောင်လှက် အရေးအထားဖြင့် တွေ့ရပုံ

တစ်နေ့တွင် အပေါက်နှစ်ပေါက်ပါ
သောဝါးကို ပန်းတောင်းမြို့နယ်၊
ကျွန်းဆိပ်တွင် တိုးချဲ့(၂)လှိုင်းတွင်
ထိုင်သူ ဒေါ်ခင်ဌေးဝင်း(ခ)ဒေါ်ကျား
၏နေအိမ်တွင် ရှိသည်ဆို၍ သွား
ရောက် ကြည့်ရှုဖြစ်ခဲ့ပါသည်။
သူမသည် ဒိုင်ပြုပြင်ရေးအလုပ်ရုံ
တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေသော
စာရေးမဖြစ်ကြောင်း ကျွန်ုပ် ကောင်းစွာ
သိပါသည်။ သဘောကောင်း မနော
ကောင်းသူ ဖြစ်သည့်အလျောက် ကျွန်ုပ်
၏ လာရင်းကိစ္စကို ပြောပြလိုက်သော

အခါ ဒေါ်ကျားကလည်း သူ၏အဆောင်
အား ထုတ်ပြပေးပါသည်။
အဆိုပါ အပေါက်နှစ်ပေါက်ပါသော
ဝါးကို ဝါးလက်ခုပ်ကလေး ပြုလုပ်ပြီး
ဆောင်ထားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။
ဝါးလက်ခုပ်ပြုလုပ်ပြီး ဆောင်ထားရ
သော အကြောင်းရင်းများကိုလည်း
အောက်ပါအတိုင်း မနားတမ်း ဆိုသလို
တရစ်စ ရှင်းပြခဲ့ပါသည်။
ကျွန်ုပ်ကတော့ ဂန္ထီရပစ္စည်းဖြစ်တဲ့ ဟောဒီ
နှစ်ပေါက်ဝါးကို ဂန္ထီရအစီအရင် တစ်မျိုးဖြစ်တဲ့
ဝါးလက်ခုပ်စစ်ကို ပြုလုပ်ပြီး ဆောင်ထား
တယ်။ လက်ခုပ်နဲ့ လက်ခေါ်တာ စာတတ်
နဲ့တူ ဖြစ်နေတယ်။
လက်ခုပ်တီးတယ်ဆိုတာ သာယန်အားဖြင့်
ပြောရင်ကြည့်မှ ထင်မြောက်ထင်သာ အားရ
ကျေနပ်နေရတဲ့သူတွေပဲ တိကျတယ်။
ပူဆွေးသောကာလမှာပဲအတွန့် ရင်ဆိုင်တွေ

ကြုံနေရတဲ့သူတွေအဖို့ကတော့ ဘယ်လို
လုပ်ပြီး လက်ခုပ်လက်ဝါးတီးလို့ နေနိုင်မှာလဲ
အဲဒါကကိုပဲ ဝါးလက်ခုပ်ရဲ့ လျှို့ဝှက်တဲ့
သက်တမ်းပိုမိုလို့ဆိုရင် မနားနိုင်ပါဘူး။
ဂန္ထီရနယ်ပယ်ဆိုတာ ကျယ်ဝန်းလှ
ပါတယ်။ ဉာဏ်ရှိရင်ရှိသလို ဘက်စုံ
ထောင့်စုံကနေပြီး အသုံးချနိုင်တယ်။
ဆိုပါတော့ ကိုယ်က အန္တရာယ်ရှိတဲ့ခရီးကို
သွားတော့မယ်ဆိုပါတော့ ဒီအခါ ကိုယ်ရဲ့
နေအိမ်ကနေထွက်ခွာပီ အန္တရာယ်ကင်း
ဂါထာတစ်မျိုးကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပြီး
ဟောဒီ ဂန္ထီရဝါးလက်ခုပ်ကို (၉)ခေါက်တီး
ပြီးရင် ဆုတောင်းပြီးမှသွား။ ဒီဆိုရင် အဲဒီ
ခရီးစဉ်အတွက် အန္တရာယ် မရောက်နိုင်ဘူး
ဘူး။
ဒီလိုပဲ လာဘ်လာဘအတွက် အလို
ရှိတဲ့ခရီးကို သွားရတော့မယ်ဆိုရင်လဲ
လာဘ်လာဘတွေ မပါများစေမယ့်

ဝါထာတစ်မျိုးမျိုးကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆို၊
 ဂန္ထိရဝါးလက်ခုပ်ကို (၉)ခါတီး။
 ဆုတောင်းပြီးမှသွား ဒါမျိုးပေါ့။
 လူ့ရုပ်လူ့ခင် ပေါများစေချင်သလား။
 ရန်အပေါင်းကို အောင်နိုင်စေလို
 သလား။ အကြံအစည် အောင်မြင်စေ
 ခင်သလား။ ကိုယ့်ရည်ရွယ်ချက်နဲ့
 ဆက်ဆိုင်ကိုက်ညီမယ့် ဝါထာတစ်မျိုး
 မျိုးကို ရွတ်ဆိုပူဇော်ပြီးပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း
 ဝါထာတစ်ခုကိုတီးပြီးမှ သွားရောက်
 ဆောင်ရွက်နိုင်တယ်။
 အဲဒီလိုမျိုး ဝါထာတွေကတော့
 နက္ခတ္တဓာတ်ခြည်မဂ္ဂဇင်းစာအုပ်တွေမှာ
 ရှာဖွေဖတ်လိုက်ရုံနဲ့ တွေ့ရနိုင်ပါတယ်။
 ကိုယ့်ရဲ့နေအိမ်တွင်းမှာ မမြင်ရနိုင်
 ခဲ့သေးပေယောကတွေ အတိုက်အခိုက်
 ဆွေ ဝင်ရောက်နေတယ်။ မကောင်း
 ကြံစည်ခြင်းကို ခံနေရတယ်လို့ စိတ်ထဲ
 ဆိုသုံးမသန့် ခံစားနေရတဲ့ အခါမျိုး
 ဆွေမှာလဲ ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်းပါပဲ။ သက်
 ဆိုင်ရာ ဝါထာတစ်မျိုးမျိုး။ ဥပမာ
 ဆွေအမတ် အစချီတဲ့ သက်တော်မြဲ
 ဆွေကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပြီး နေအိမ်
 ဆွေတွင်းမှာ ဒီဝါးလက်ခုပ်နဲ့ လှည့်ပတ်
 ဆွေကတီးပြီး မောင်းထုတ်နိုင်တယ်။
 ဆွေလူတွေက မြတ်စွာဘုရား
 ဆွေကြားခဲ့တဲ့ ဝါထာတွေနဲ့ ဂန္ထိရ
 ဆွေတွေကို သိဒ္ဓိတင်ပေးကြတယ်။
 ဆွေနောက် အဲဒီ အဆောင်ပစ္စည်းတွေ
 ဆွေလောကီရေးရာကိစ္စတွေမှာ
 ဆွေအောင်မြင်သွားကြတာ
 ဆွေမှာပေါ့။ ခုလဲ ဒီလိုပဲပေါ့။
 သက်ဆိုင်ရာ ဝါထာတစ်မျိုးမျိုးကို
 ဆွေဆိုလိုက်တယ်။ ရွတ်ဆိုလိုက်တယ်။
 ဆွေတာက တစ်နည်းအားဖြင့် သိဒ္ဓိတင်
 ဆွေဆိုက်ခြင်းပါပဲ။ အဲဒီလို သိဒ္ဓိတင်ပေး
 ဆွေဆိုတဲ့ နောက်မှာတော့ ကိုယ်လို
 ဆွေတော်တောင်းပြီး တီးပေးလိုက်ခြင်း

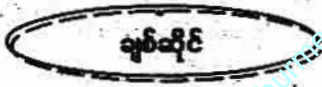

ဝါထာတစ်မျိုးမျိုးအကြောင်းအား
 ပြောဆိုရန်ပြုစုပေးသော
 ကာစစ(၁၆) ဒီဇင်ဘာ ၁၉၅၅
 (ဆင်တဲ)မှ စာရေး
 ထင်ရှားစွာ(၁၆)ထင်ရှား

ပါပဲ။
 ဒီအခါမှာ ဝါထာတော်ရဲ့ တန်ခိုး
 တော်တွေအပြင် ဟောဒီက မမြင်နိုင်တဲ့
 သိဒ္ဓိတင် ဂန္ထိရပစ္စည်းရဲ့ ပံ့ပိုးပေးမှုကြောင့်
 လိုရာဆန္ဒတွေ ပြည့်စုံသွားမှာပါ။
 လိုရာဆန္ဒတွေဆိုတဲ့ နေရာမှာတော့
 သမာဓာတိဝဏ္ဏတဲ့ ကိစ္စမျိုးတွေပဲ ဖြစ်ရ
 မှာပေါ့။ နောက်ဆုံး သိထားသင့်တာ
 ကတော့ ဂန္ထိရပစ္စည်းဆိုတာ နတ်ကြီး
 တယ်ရှင်။ လူမစွမ်း နတ်မဆိုတာ
 ကြားဖူးမှာပေါ့နော်။
 ခြုံငုံပြီး ပြောရရင်တော့ ဟောဒီ
 ဂန္ထိရ နှစ်ပေါက်ပါတဲ့ ဝါးလက်ခုပ်နဲ့
 လာဘ်လာဘာတွေကို ဖိတ်ခေါ်လို့
 ရသလို ရန်အပေါင်းကိုလဲ မောင်းထုတ်

လို့ ဖယ်ရှားလို့ ရနိုင်တယ်။ ဉာဏ်ရှိ
 သလို စွယ်စုံသုံးနိုင်တယ်။
 ဟု ရှည်လျားစွာဖြင့် ပြောဆိုရှင်းပြ
 ပြီး စကားကို အဆုံးသတ်လိုက်ပါတော့
 သည်။
 ကျွန်ုပ်ဖတ်ဖူးခဲ့သော စာအုပ် တစ်အုပ်
 တွင် အဆိုပါ အပေါက်နှစ်ပေါက်ပါ
 သော သိဒ္ဓိတင် ဂန္ထိရဝါးမျိုးကို အပိုင်း
 ကလေးတွေ ပိုင်းဖြတ်ပြီး အပေါက်(၂)
 ခုထဲတွင် အမွှေးတိုင်(၂)ချောင်း ထည့်
 ထွန်း၍ ဘုရားရှင်အား ပူဇော်ကြောင်း၊
 စီးပွားလာဘ်လာဘာများ ပေါများ
 ကြောင်း ဖတ်မှတ်ခဲ့ဖူးပါသည်။
 မည်သို့ပင်ဖြစ်စေကာမူ အဆိုပါ
 အပေါက်နှစ်ပေါက်ပါသော သိဒ္ဓိတင်
 ဂန္ထိရဝါးအား ပြုလုပ်စီရင်ပုံ အသုံးပြုပုံ
 အသုံးဝင်ပုံ စသည်တို့အား ဒီထက်မက
 ကျယ်ပြန့်စွာ ရှိနိုင်ပါသေးသည်။ ကျွန်ုပ်
 က လက်လှမ်းမီသလောက်သာ ရေး
 သားတင်ပြလိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်ပါ
 သည်။
 သို့ဖြစ်၍ နက္ခတ္တဓာတ်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
 ၏ စာဖတ်ပရိသတ်များထဲက တတ်
 ကျွမ်းနားလည်ထားသူများ အနေဖြင့်
 ဆက်လက်ရေးသား ဖော်ထုတ်ပေးနိုင်
 ကြပါရန် လေးစားစွာဖြင့် ဖိတ်ခေါ်
 တင်ပြလိုက်ရပါကြောင်း။
 [သိဒ္ဓိတင် ဂန္ထိရနှစ်ပေါက်ဝါးနှင့်
 ဝါးလက်ခုပ်အစီအရင် တစ်မျိုး၏
 အကြောင်းအား ပြောဆိုရှင်းပြခဲ့
 သော ကာစစ(၁၆) ဒီဇင်ဘာ ၁၉၅၅
 အလုပ်ရုံ(ဆင်တဲ)ပန်းတောင်(ဦးနု)၊
 မှ စာရေးပဒေါ်ကျားအား အထူး
 ကျေးဇူးတင်ရှိပါကြောင်း...]

ရှင်လန်း၊ သွင်းရန်ကြပါစေ။

ကြော်ငြာဆောင်းစာ

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင် 0412 YR 004687
ရိုင်စင် ၇/၂၀၀၈၊ တဆဆလ (တိုး) - ၁၃၁၂

အဆီကျအကြောပြေဆီး၊ ဝမ်း၊ မှန်စေတဲ

မုံရွာ ဆရာမိုး ၊ ရွှေစင်စိန်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး

ကြော်ငြာခွင့်ပြုရက်အမှတ် တဆဆက (စာနယ်ဇင်း) ၁၃၀/၀၁၁၀၇

“ကိုဇော်ရဲနိုင်ကို ကြည့်လိုက်ရင် သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်နေတာပဲ။ အသားအရေ စိုပြည်ပြီး အဆီတွေလည်းကျ အသားတွေလည်း ကျစ်လှစ်လာတယ်။ ဆေးကောင်းတစ်လက်တွေ့ထားပြီထင်တယ်။ ဆေးကောင်းရှိရင် လက်တို့သတင်းပေးပါဦး။”

“သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်ဆို မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရွှေစင်စိန်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး လက်ကိုင်ထားလို့ပါ။ ကျန်းမာရေးရွှေထောင်ကြည့်ရင် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ မှန်မမှန် မိမိကိုယ်တိုင် ဆန်းစစ်ပြီး ပြုပြင်နေထိုင်သွားဖို့လိုတယ်မဟုတ်လား။ လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ ဓာတ်ကြီးငါးပါးညီညွတ်မှုတပြီး မဖောက်ပြန်ဘဲ ဝင်လမ်း၊ ထွက်လမ်း မှန်ကန်ခြင်းရှိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဂီတနယ်မှာ စည်းနဲ့ဝါးဟာ အဓိကကျသလို လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ဆိုရင် ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကကျပါတယ်။ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်းခေါင်းမခဲဆိုတဲ့ စကားရပ်လည်းရှိတယ်မဟုတ်လား။”

“ဟုတ်ပါဗျာ... ဒါထက် ကိုဇော်ရဲနိုင် အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက် စားတာလား။ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြဦးမှပေါ့။”

“ကျွန်တော်တို့မိသားစု အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရွှေစင်စိန်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်သလို ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက်မဟုတ်ဘဲ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် အိမ်ဆေးကို နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲခြင်းဖြင့် လေငန်းလေဖြတ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ခြင်း၊ နှလုံးအဆီဖုံး၊ အသည်းအဆီဖုံးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပြီး ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေ၊ လက်ဖျား ထုံကျဉ်း ကိုက်ခဲလေးလဲခြင်း၊ အစာအိမ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လေကြောင့်ဖြစ်သော ဝိုက်နာ၊ ဝိုက်အောင့်ဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်၊ အပြင်လိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ သွေးကျခြင်း၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ ချုပ်ခြင်း၊ ဆဲပင်ဖြူခြင်း၊ မျက်စိပူနီခြင်း၊ ကိုယ်လက်လေးလဲထိုင်းမိုင်းပြီး ညှောင်းညှာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခံတွင်းနဲ့ဆိုးခြင်း၊ ချွေးနံ့မကောင်းခြင်း၊ မျက်နှာပေါ်တွင် ဝက်မြုံ၊ တင်းတိပ်များထွက်ခြင်း အသားအရေ အက်ကွဲခန်းခြောက်ခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ ကိုယ်လက်မအိမ်သာဖြစ်ခြင်း စတဲ့ ရောဂါများကို သက်သာပျောက်တင်းစေပါတယ်။”

ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ဝိုလျှံနေသော အဆီများကို လျော့ကျစေပြီး အပူ အပုပ်၊ အညစ်ကို ယူထုတ်ပစ်သလို တင်းစင်စေရုံမက ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များ နေ့စဉ်သုံးစွဲခြင်းဖြင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ မှန်ကန်၍ မွေးဖွားရလွယ်တူပြီး ကလေးတွင် လေနာကင်းကာ ကျန်းမာစေခြင်း စတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေ ခံစားစေနိုင်ပါတယ်။”

“ကိုဇော်ရဲနိုင်တို့မိသားစု သုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရွှေစင်စိန်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ကျား/မ စွယ်စုံရတဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲတို့။ ကျွန်တော်လည်း သုံးမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားတို့လို စားနေဆရာ၊ ပန်းချီဆရာ၊ တွန်ပျူတာသမားတွေ အညောင်းထိုင်သူတွေ၊ အဆီများ အဝလွန်သူတွေ၊ တစ်ကိုယ်လုံးလေးလဲထိုင်းမိုင်း ညှောင်းညှာကိုက်ခဲနေသူများအတွက် ဒီဆေးက ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်လို့ နေ့စဉ်မှန်မှန်သုံးစွဲဖို့ လက်ကိုင်ထားရမယ့် ဆေးကောင်းတစ်လက်မို့ ဆေးရုံကောင်းခြင်းဂုဏ်သတင်းကို အပေါင်းအသင်းတွေသိအောင် ရေးသွင်းကြေညာလိုက်ချင်ပါရဲ့ဗျာ။”

ရန်ကင်းမြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့ မော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာဆေးဖျော်ဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံးသို့ဖြန့်ချိပေးနေပါပြီ။

ပင်ဂုဏ် - မုံရွာ-ဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေးနှင့်ဆေးကုသနန်း
အမှတ်-၅/၃၅၆၊ ဓမ္မာဝိလမ်းမကြီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။ မုန်း-၀၁-၆၉၀၅၀၇၊ ၀၉-၅၁-၆၉၀၅၀၇
မုံရွာဆရာမိုး - မုန်း-၆၉၉၆၃၁ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)၊ ၆၉၀၄၅၆ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)

မုံရွာမြို့ နေ့လ တိုင်းရင်းဆေးတိုက်

ဆရာဦးထံမှ ထူးခြားပစ္စည်းများ

စာရေးသူနှင့် သိကျွမ်းခင်မင်သော ကိုရဲနောင်သည် စာရေးသူထံသို့ ဝင် ထာပြီး မုံရွာမြို့၊ ဘုန်းဆိုးရပ်ကွက်၊ နေထိုင်ရင်းဆေးကုဋ္ဌာနမှ တိုင်းရင်းဆေးဆရာ ဆရာဦး(ဦးတင်ထွန်းဦး)၏ထံတွင် ထူးခြားသည့် ပစ္စည်းများရှိကြောင်း လာပြောပါသည်။

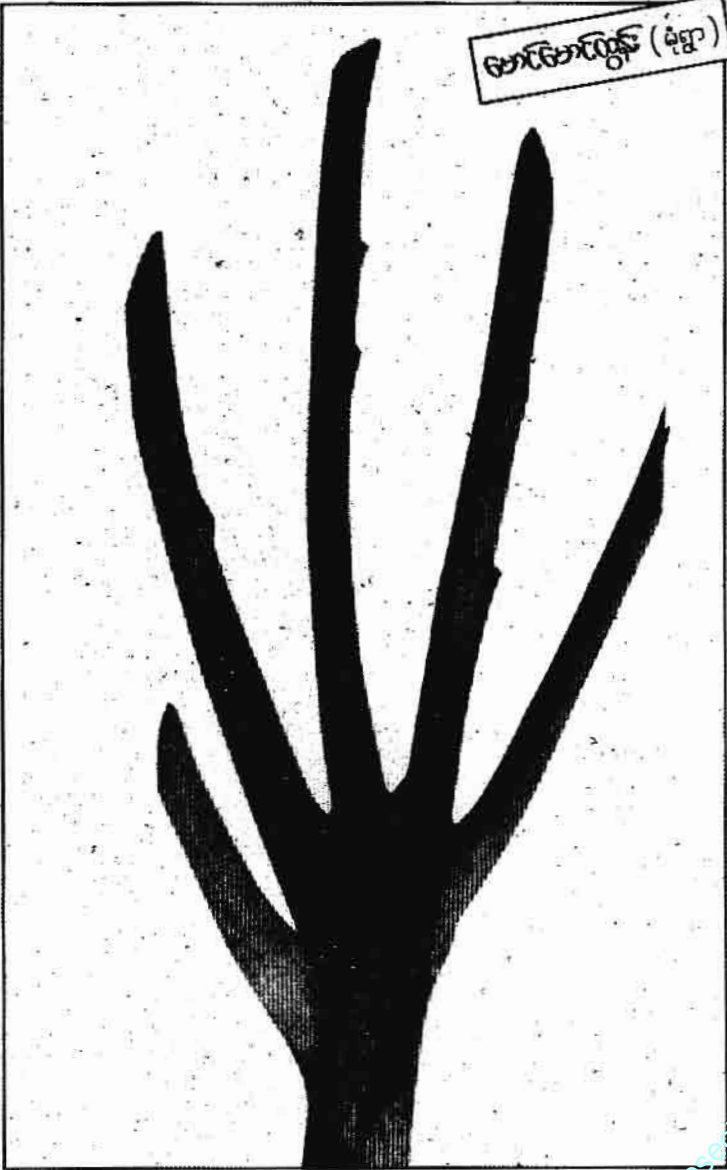
ထူးခြားသည့်ပစ္စည်းများ ဆိုသောကြောင့် စာရေးသူလည်း ကျွန်ုပ်တို့ဆီသို့ နိုင်တော့။ “ကျွန်တော့်ကို အိမ်ထဲထဲမှာ တွေ့ရင် ချီတယ်ဆိုတဲ့ အိမ်ကို လိုက်ပေးပါ” ဟု အငမ်းမရ ခြောက်ရာ ကိုရဲနောင်က...

“မိတ်မပူပါနဲ့ လိုက်ပေးမှာပါ။ ညနေကျရင် ကျွန်တော့်အိမ်ကိုသာ ထာခဲ့ပါ”

ဟု ပြောပြီး ပြန်သွားပါတော့သည်။ ညနေရောက်သောအခါ စာရေးသူထည်း ကိုရဲနောင်စိုး နေထိုင်သည့် သဏ္ဍာအမှတ်(၄)ရပ်ကွက်သို့ သွားဖြစ်ပါတော့သည်။ ကိုရဲနောင်၏အိမ်သို့ ရောက်သောအခါ ကိုရဲနောင်က ထူးခြားပစ္စည်းများရှိသည့် ဆရာဦး(ဦးတင်ထွန်းဦး) နေထိုင်သော ဘုန်းဆိုးရပ်ကွက်၊ ကြို့ကြာကန်ကျောင်း အနောက်ဘက်သို့ လိုက်၍ ခဲ့သည်။

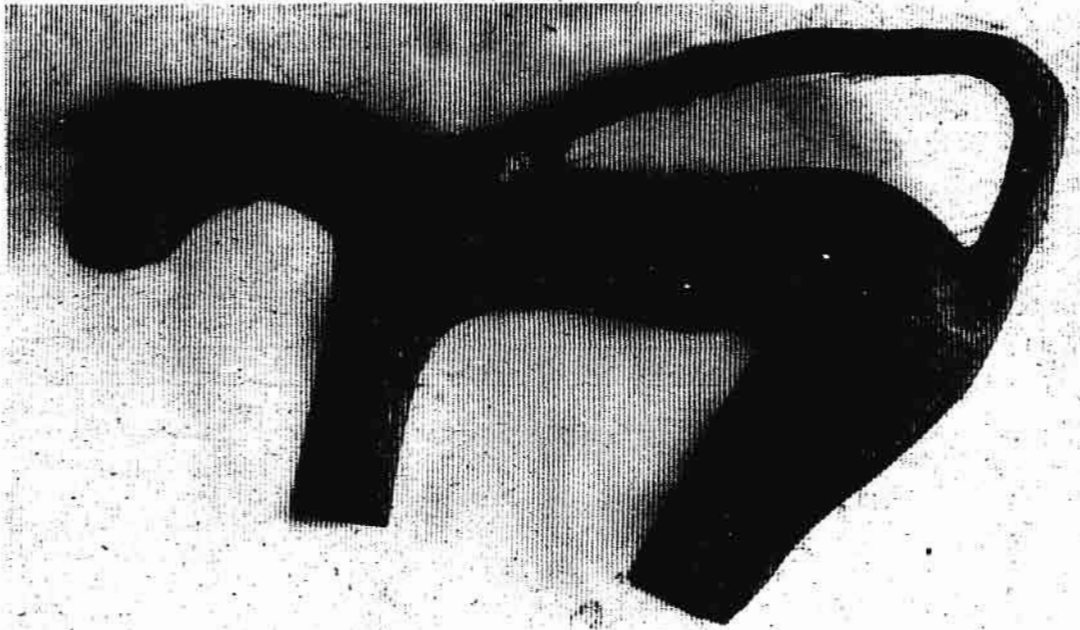
ဆရာဦးနှင့် တွေ့သောအခါ ကိုရဲနောင်က စာရေးသူအား မိတ်ဆက်ပေးခဲ့သည်။ ထိုအခါ ဆရာဦးသည် စာရေးသူနှင့် ကိုရဲနောင်တို့အား ဆော်ဖော်ရွေရွေနှင့် ညှော်ခံကာ စကားပြောဖြစ်ကြပါသည်။

ဆရာဦးသည် ယခင်က တပ်မတော်ဆီတွင် တပ်ကြပ်ရာထူးအဆင့်ထိ ထာဝန်များကို ထမ်းဆောင်ခဲ့ကြောင်း ထိုက်ပွဲတစ်ပွဲ၌ သေနတ်ဒဏ်ရာ ရရှိခဲ့သောကြောင့် ဆေးပင်စင်ဖြင့် တပ်

◆ သစ်လက်သီး

www.burmeseclassic.com

ထက်ထက် ဂျီဇာ ခြင်္သေ့ကွင်း

ဆရာဦးနှင့် ခြင်္သေ့ကွင်းသစ်ကွင်း

မတော်မှ အနားယူခဲ့ကြောင်း ပြောပြပါသည်။

ယခုအချိန်တွင် သူ တတ်ကျွမ်းထားသော ပညာများဖြင့် နေလတိုင်းရင်းဆေးကုဌာနကို ဖွင့်လှစ်ထားကာ တိုင်းရင်းဆေးနှင့် တွဲဖက်ပြီး (S/E)စက် (SUPER BIG BUTTERFLY) စက်များဖြင့် အကြောကုသပေးပါသည်။

ထို့အပြင် အသက်အလိုက် စားသောက်ရန် အပူစာ၊ အအေးစာ၊ ဓာတ်စာ ခွဲခြားပေးခြင်းနှင့် လိုအပ်သော ယတြာများ ဆောင်ရွက်တွက်ချက်ပေးခြင်းတို့ကို စေတနာ မေတ္တာဖြင့် အခမဲ့ ဆောင်ရွက်ပေးနေပါသည်။

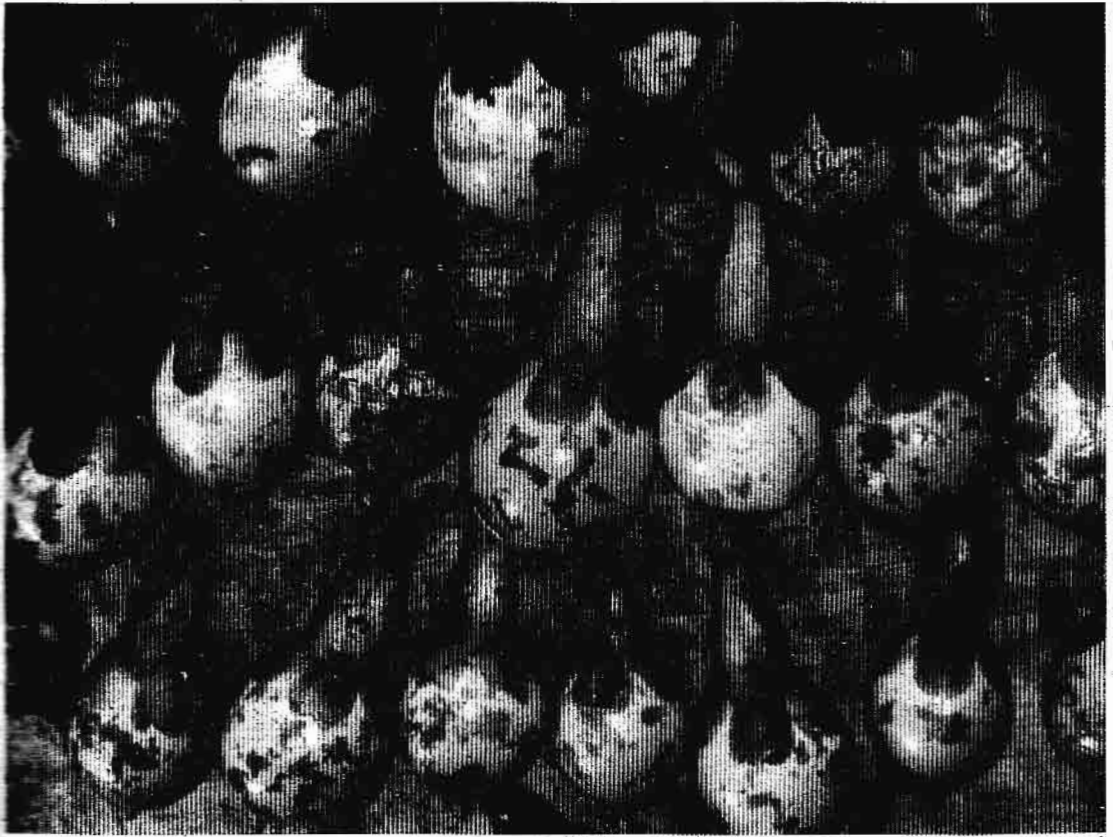
ထို့ပြင် ဘုန်းတော်ကြီး၊ ရဟန်းသံဃာ၊ သီလရှင်နှင့် ငွေကြေးချို့တဲ့သူများကိုလည်း လိုအပ်သလို ကုသိုလ်ဖြစ် လှူဒါန်းဆောင်ရွက်ပေးနေကြောင်းတို့ကို ပြောပြပါသည်။ စကားများပြောပြီးလျှင် သူ့ထံ၌ရှိသော ထူးခြားသည့် ပစ္စည်းများအား ပြသပါ

၅၀ နက္ခတ္တမောင်မြဲဦးမဂ္ဂဇင်း

သည်။ ပထမဦးဆုံး ပြသသော ပစ္စည်းမှာ သစ်လက်ဝါး ဖြစ်သည်။ သစ်လက်ဝါးတွင် လက်မ၊ လက်ညှိုး၊ လက်ခလယ်၊ လက်သူကြွယ်နှင့် လက်သန်းပုံတို့ကို ပီပီပြင်ပြင် တွေ့မြင်ရသည်။ လက်ပုံစံမှာ ဘယ်ဘက်လက်ဝါးပုံသဏ္ဍာန် ဖြစ်ပေသည်။

လက်ကောက်ဝတ်နေရာ၏ အတုတ်မှာ သန်မာသော ယောက်ျားကြီးတစ်ယောက်၏ လက်ဖျံသာသာခန့် တုတ်သည်ကို တွေ့ရှိရပြီး လက်မအရှည် (၁၄)လက်မ၊ လက်ညှိုးအရှည် (၂၄)လက်မ၊ လက်ခလယ်အရှည် (၃၀)လက်မ၊ လက်သူကြွယ်အရှည် (၂၈)လက်မနှင့် လက်လန်းအရှည် (၂၂)

▲ ညောင်ရမ်းခေါ်

ထက်မ ရှိသည်ကို တိုင်းတာ သိရှိရ
မိသည်။

ထိုသစ်လက်ဝါးကို မည်ကဲ့သို့ ရရှိ
ခဲ့ကြောင်းနှင့် မည်ကဲ့သို့ အသုံးပြုရ
ကြောင်း၊ အသုံးဝင်ကြောင်းတို့အား
ဖော်ပြနိုင်သည့်အခါ သူသည် တစ်နှစ်
တစ်ခါ အလောင်းတော်ကဿပသို့
သွားရောက်ပြီး ဆေးဖက်ဝင်သော
သစ်မြစ်၊ သစ်ဥ၊ သစ်ဖုများကို ရှာဖွေ
ကြောင်း...

လွန်ခဲ့သော (၁၀)နှစ်ခန့်က ဆေး
ဆက်ဝင် အပင်များကို လိုက်ရှာရင်း
ဆော့တွင်းတစ်နေရာ၌ ရင်းတိုက်ပင်
မှနေ၍ ထူးထူးခြားခြား လက်ချောင်း
ပေးချောင်းပုံ ဖြစ်ပေါ်နေသော သစ်ကိုင်း
တစ်ကိုင်းကို တွေ့ရှိရသည်။

သို့နှင့် ထူးဆန်းသည့်အတွက်

▼ သစ်တို့

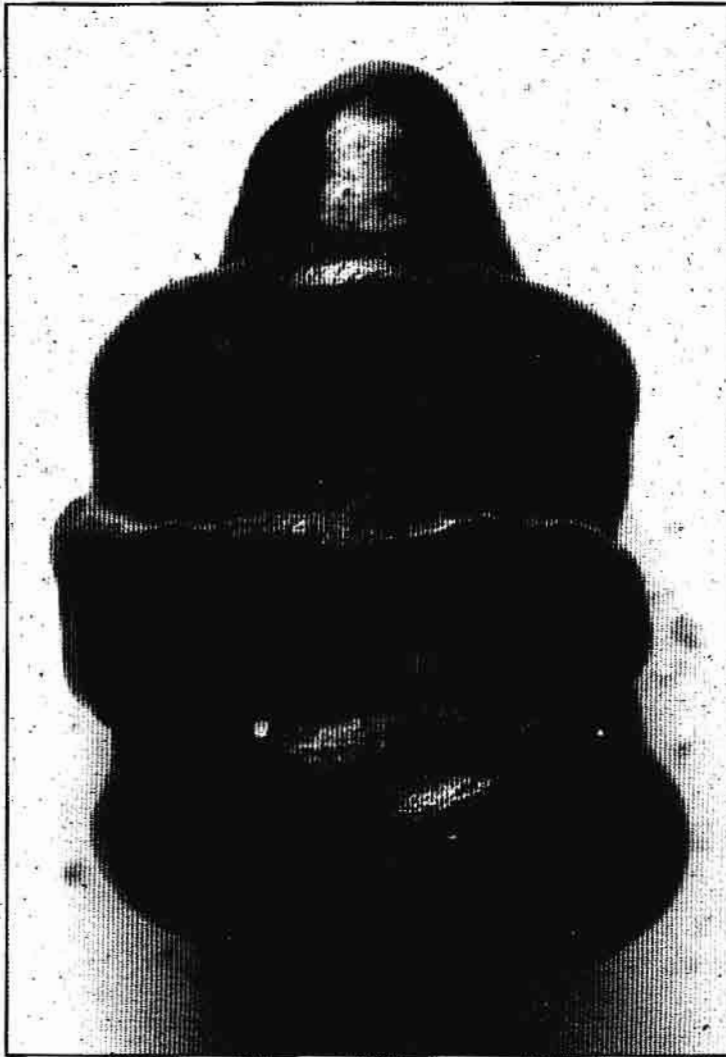

အိမ်တွင် ဆောင်ထားရန် ခုတ်ယူလာ
ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး ထိုသစ်လက်ဝါးမှာ အိမ်
တွင် ရောက်ရှိပြီးသည့် နောက်ပိုင်း၌
ယခင်ကထက် အလုပ်အကိုင်များ ပိုမို
အဆင်ပြေ အောင်မြင်လာခဲ့ကြောင်းနှင့်
သစ်လက်ဝါးကို အိမ်တွင် ဆောင်ထား
သည့်အတွက် မကောင်းသောသူတို့မှ
ကြံစည်သော အကြံအစည် အတိုက်

အခိုက်များကိုလည်း အကာအကွယ်
ပေးကြောင်း ပြောပြပါသည်။

ဒုတိယ ပြသော ပစ္စည်းမှာ မြင်း
တစ်ကောင်ပုံအလား ဖြစ်ပေါ်နေ
သော သစ်ကွင်းဖြစ်သည်။

လူ ပြုလုပ်ဖန်တီးထားခြင်း မဟုတ်
ဘဲ သဘာဝအလျောက် မြင်းပုံသဏ္ဍာန်
ဖြစ်နေကာ မီးညောင်ရိုးနေရာမှ အမြီးပုံ

▲ ကျောက်ရေ ဘေးတိုက်ခို

သစ်ကိုင်းလေး တစ်ကိုင်းမှာ အထက် သို့ အနည်းငယ် ထောင်တက်လာပြီး လျှင် လက်ပြင်နေရာဆီသို့ နိမ့်ဆင်း သွားကာ လက်ပြင်နေရာနှင့် ဆက် သွားပြီးနောက် သစ်ကွင်းတစ်ကွင်း ဖြစ်ပေါ်နေသည်ကို တွေ့ရှိရပေသည်။

ထိုမြင်းပုံသဏ္ဍာန် သစ်ကွင်းကို မည်သည့် အရပ်ဒေသမှ ရရှိခဲ့ကြောင်းနှင့် မည်ကဲ့သို့ သော ထူးခြားမှုများ ရှိပါသလဲ

ဟု မေးမြန်းရာ သူသည် စစ်ကိုင်း တိုင်းဒေသကြီး၊ ဆားလင်းကြီးမြို့နယ်၊ ပြည်ကြီးကျေးရွာမှ ဦးအောင် ဇေ နက္ခတ္တဇောင်ခြင်္သေ့မဂ္ဂဇင်း

ကြည် ဆိုသူကို သွားရောက်၍ ဆေးကု ပေးရာက ရရှိခဲ့ကြောင်း ပြောပြပါ သည်။

ဆက်၍ ပြောပြသည်မှာ ဦးအောင် ကြည်သည် ထန်းပင်မှ ထန်းလုံးတစ် လုံးကို ခွဲစိတ်ရာမှ ယခု တွေ့မြင်ရသော မြင်းပုံသဏ္ဍာန် သစ်ကွင်းအား တွေ့ရှိ ရသဖြင့် ယူလာခဲ့ကာ အိမ်တွင် မထား ခဲ့သောကြောင့် သူ့ကို လက်ဆောင် အဖြစ် ပေးလိုက်ကြောင်း စုံလင်စွာ ပြောပြပါသည်။

ထိုမြင်းပုံသဏ္ဍာန် သစ်ကွင်းအား

ဆောင်ထားသည့်အတွက် မည်သည့် အရပ်သို့ဖြစ်စေ ခရီးသွားသောအခါ လမ်းခရီးတစ်လျှောက်တွင် အနှောင့် အယှက်မရှိ၊ အန္တရာယ်မရှိဘဲ မိမိ သွားလိုရာခရီးကို ဖြောင့်ဖြောင့် တန်းတန်း ရှေးရှေးရှုရှုဖြင့် ရောက် ရှိစေနိုင်ကြောင်း သိရှိရသည်။

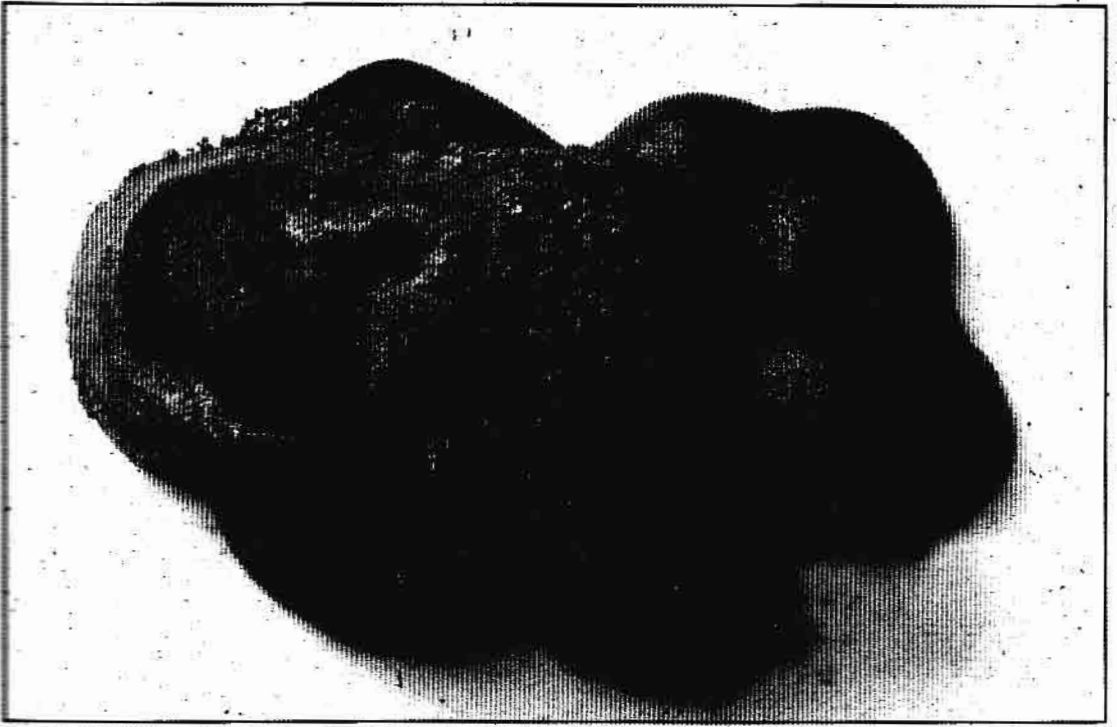
မြင်းပုံသဏ္ဍာန်သစ်ကွင်းအား ပြသ ပြီးသောအခါ ထပ်မံ၍ ပစ္စည်းတစ်ခုကို ပြသပါသည်။

ထိုပစ္စည်းမှာ သစ်တံစို့ဟုလည်း ခေါ်ပြီး ကျီးပေါင်းဟုလည်း ခေါ်သော ပစ္စည်းဖြစ်ပေသည်။ ထိုသစ်တံစို့ခေါ် ကျီးပေါင်းကို တမာပင်မှနေ၍ ရရှိခဲ့ သော တမာသစ်တံစို့၊ တမာကျီး ပေါင်းဖြစ်ကြောင်း ပြောပြပါသည်။

သစ်တံစို့ခေါ် ကျီးပေါင်းမှာ အသား တုံးတစ်တုံးအား တံစို့နှင့် ထိုးထား သည့်အလား တွေ့မြင်ရပေသည်။ ထို သစ်တံစို့ခေါ် ကျီးပေါင်းကို “မည်သို့ အသုံးပြုရပါသလဲ” ဟု မေးရာ သစ်တံစို့ခေါ် ကျီးပေါင်းအား ကျီးပေါင်း ရောဂါနှင့် အနာပဆုပ် ဖြစ်နေသော သူများကို ထိုသစ်တံစို့ခေါ် ကျီးပေါင်း အား သွေးပြီး လိမ်းပေးပါက ကျီးပေါင်း ရောဂါနှင့် အနာပဆုပ်တို့ကို သက် သာပျောက်ကင်းစေကြောင်း ပြောပါ သည်။

ထို့နောက် ဣန္ဒြားသော တစ်မျိုးမှာ ညောင်ခရမ်းသီးဟုခေါ်သော အသီး များကို ဓာတ်ပုံရိုက်ယူထားသောပုံ ဖြစ်သည်။ ညောင်ခရမ်းသီးကို လွန်ခဲ့ သော (၃)နှစ်ကျော် ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ် က ပန်းတောင်း-တောင်ကုတ် သူ သော ကားလမ်း၌ရှိသော ဥဇျှစ်ပင် ကျေးရွာသို့ ဆေးသွားကုပေးခဲ့စဉ်က ရရှိခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

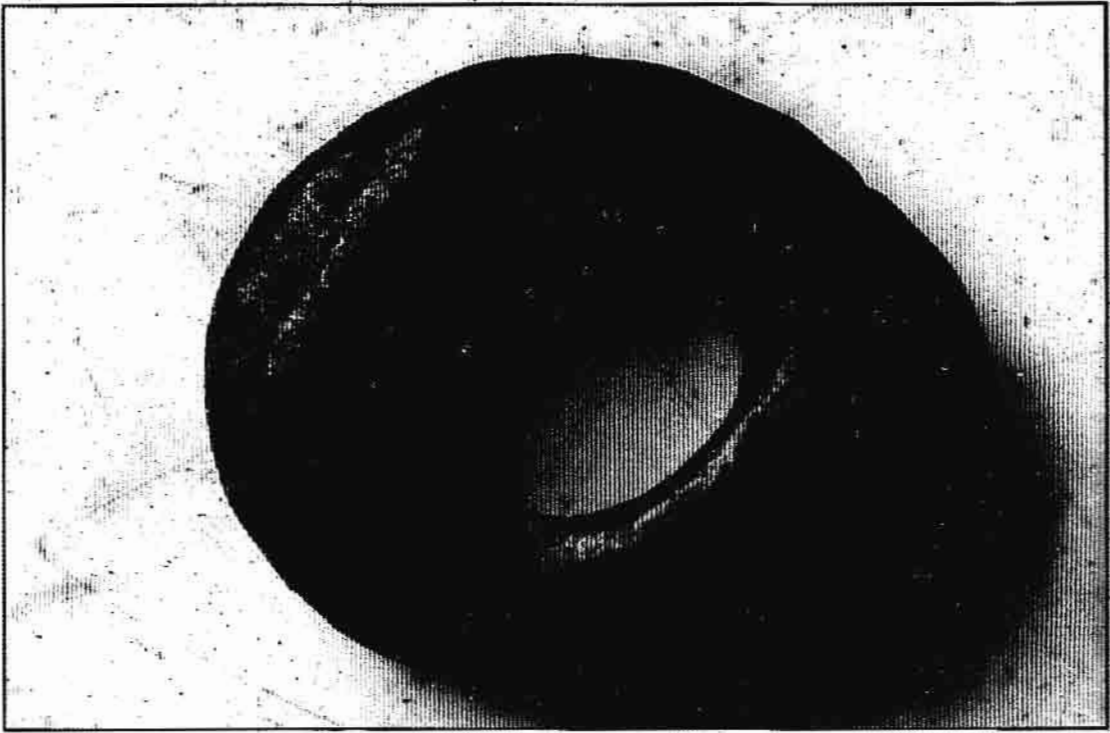
ညောင်ပင်မှနေ၍ ခရမ်းသီး(ခရမ်း

◆ ကျောက်ခရုပိပိ

◆ ကျောက်ပိ

ကျောက်ကွင်း

ကတော့ကဲ့သို့သော အသီးများ သီးနေသည်ကို တွေ့ရှိရသည့်အတွက် ဆေးဝါးအဖြစ် အသုံးပြုရန် ခူးယူလာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အသီးများကို ဆေးဝါး ဖော်စပ်ရာတွင် အသုံးပြုလိုက်ကြောင်း၊ ဆေးဝါးမဖော်စပ်မီ ညောင်ခရမ်းသီးများကို ဓာတ်ပုံရိုက်ယူထားခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြသည်။

ညောင်ခရမ်းသီးဓာတ်ပုံကို ပြသပြီးလျှင် အနက်ရောင်ရှိသော ကျောက်တုံးလေးတစ်တုံးအား ပြသပြန်ပါသည်။ ကျောက်တုံးလေးတွင် ဝက်အူရစ်ကဲ့သို့သော အရစ်လေးများ ပါရှိသည်ကို တွေ့ရှိရကာ ထိုကျောက်တုံးလေးမှာ အပိုရတ်သမားများ အလိုရှိဆုံးသော ကျောက်ခရူဖြစ်ကြောင်း သိရှိရသည်။

နောက် ထပ်၍ထူးခြားသော ပစ္စည်းမှာ ကျောက်လိပ်ဖြစ်သည်။

ကျောက်လိပ်ကို လိပ်ခေါင်းရောဂါ ကုသရာတွင် အသုံးပြုကြောင်း ပြောပြီး နောက်ဆုံးပစ္စည်းတစ်ခုကို ပြသသည်။

ထိုပစ္စည်းမှာ ကျောက်ကွင်းတစ်ကွင်းဖြစ်ပေသည်။ ကျောက်ကွင်းကတော့ အိမ်တွင် ဆောင်ထားပါက မီးဘေးအန္တရာယ်မှ ကင်းလွတ်စေကြောင်း ပြောပြပါသည်။

ထို ထူးခြားသော ပစ္စည်းများအား ကြည့်ရှုပြီးသောအခါ ယင်း ထူးခြားပစ္စည်းများကို ဓာတ်ပုံရိုက်ယူလိုကြောင်းနှင့် ထိုအကြောင်းအရာများအား နက္ခတ္တဗေဒင်ကြည့်မဂ္ဂဇင်းထဲတွင် ရေးသားဖော်ပြလိုပါကြောင်း ခွင့်တောင်းပါသည်။ ထိုအခါ ဆရာဦးက...

‘ကောင်းတာပေါ့ဗျာ ကျွန်တော်ရဲ့ နေ့လတိုင်းရင်ဆေးကဏ္ဍနကိုလဲ ကြော်ပြုပြီးသား ဖြစ်တာပေါ့’

ဟု ပြောသည်အတွက် ထူးခြား

သော ပစ္စည်းများကို ဓာတ်ပုံရိုက်ယူလိုက်ပါသည်။ (ညောင်ခရမ်းသီးပုံကို တော့ ဓာတ်ပုံအား ပြန်လည်ရိုက်ယူခြင်းဖြစ်သည်။)

လိုအပ်သော ဓာတ်ပုံများကို ရိုက်ကူးပြီးသည့်နောက် ဆရာဦးအား ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြောပြီး ပြန်လာသောအခါ ဆရာဦးက သူ ဖော်စပ်ရောင်းချသော နေ့လအမှတ်တံဆိပ်တော့ရှောက်ပေါင်းလိမ်းဆေး တစ်ပုလင်းကို စာရေးသူအား လက်ဆောင်အဖြစ် ပေးလိုက်ပါသေးသည်။

ထူးခြားသော ပစ္စည်းများရှိသည့် ဆရာဦးထံသို့ လိုက်ပါဖို့ဆောင်ပေးသော ကိုရဲနောင်နှင့် ထူးခြားပစ္စည်းများ အကြောင်းကို စိတ်ရှည်လက်ရှည် ရှင်းလင်းပြောပြသည့် ဆရာဦး၏အားကျေးဇူးအထူးတင်ရှိပါကြောင်း...

မောင်မောင်ထွန်း(မှီခွာ)

ကြော်ငြာစာအုပ်(၁)

အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက်

ကြောပင်း

အမှတ်တံဆိပ်

ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်

ကြော်ငြာစာအုပ်
(စက်မှ-၁)

'ဟေ့... ကိုဉာဏ်ထွန်းရှိန် ရုံးမတက်ဘူးလား'
 'ဪ... စာရေးဆရာကြီး မောင်ကိုဇော် (ဥက္ကဋ္ဌလာ)ပါလား။
 လာတိုင်များ ကျွန်တော် ခွင့်ယူထားရတယ်ဗျ။ နေမကောင်းလို့'
 'ကိုဉာဏ်ထွန်းရှိန်က ဘာရောဂါတွေ ဖြစ်နေလို့တုံး'
 'မသိပါဘူးဗျာ။ ဓာတ်မှန်ရိုက်ပြီး ဆေးစစ်ချက်အရကတော့
 တွန့်တော် ကုပ်ဆက်ရိုးအဆစ် (၄ + ၅ + ၆ + ၇)မှာနဲ့ ခါးဆက်
 နို့ (၄ + ၅) အဆစ်တွေမှာ အရိုးကျိုးပေါင်းတက်တဲ့ရောဂါလို့
 ချောကြတာပဲ'

'ဆေး မကုဘူးလား'
 'ကုတာမှ စုံနဲ့တာပဲ။ လေ့ကျင့်ခန်းတွေလဲ လုပ်တယ်။
 ဒီပေမယ့် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကတော့ ကျွန်တော့်ကို နှိပ်စက်
 နေတုန်းပဲ'

'ဒါဆို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းထဲမှာ ကျွန်တော် ဖတ်လိုက်
 ဆတဲ့ ကိုယ်တိုင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်း
 သွားကြတဲ့ ကိုဘုန်းဝေ၊ ပြီးတော့ ရှေ့နေကြီး ဦးညွန့်လှိုင်
 (ဪပင်)တို့ ကုသကြ။ သုံးစွဲကြတဲ့ ဆရာမြင့် ကိုယ်တိုင်ကု၊
 ဆုတ်လုပ်ထားတဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက်
 သောက်ဆေး။ လိမ်းဆေးတစ်စုံကို သုံးစွဲကြည့်ပါလား။'

ဒီဆေးဟာဆိုရင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရင်တွေကို စနစ်တကျ
 ကုသပေးရာမှ စနစ်တကျ ဖော်စပ်ထုတ်လုပ်ထားတဲ့ ဆေးဖြစ်လို့
 ဆင်များအတွက် အကျိုးမယုတ်နိုင်ပါဘူး'

'ဒါဖြင့် အဲဒီဆရာကြီး ဆရာမြင့်ဆီ ကျွန်တော့်ကို လိုက်ပို့
 နေရာ'

'က... လာ သွားကြမယ်'

*****

'သိပ်လဲ မစိုးရိမ်ပါနဲ့ ကိုဉာဏ်ထွန်းရှိန်ရယ်။ အနာရှိရင်
 ဆေးပေးတယ်။ ဒီခေတ်မှာတော့ ဇက်ကျိုးပေါင်းတို့၊ ခါးကျိုးပေါင်း၊
 နူးဆစ်ကျိုးပေါင်းတို့၊ ခြေဖနောင့် အတက်ထွက်တာတို့ ဆိုတဲ့
 အနီးဘက် ပျက်စီးရာမှ အရွတ်တွေ၊ အကြောတွေ၊ အာရုံကြော
 တွေ ရုန်းပြန်ကြွက်သားတွေ ချို့ယွင်းပျက်စီးတဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်း
 ရောဂါဟာ တော်တော် အဖြစ်များနေတဲ့ ရောဂါတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။
 ကျွန်တော့်ဆေးကုခန်းမှာလဲ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အမျိုးမျိုးကို
 ဆေးပေး ကုသပေးနေရပါတယ်'

'ဇက်ကျိုးပေါင်းနဲ့ ခါးကျိုးပေါင်း လက္ခဏာတွေက ဘယ်လို
 နှိုင်းသလဲ ဆရာ'

သာယံတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၅၁၃ YR ၀၀၅၃၆၉

ကြော်ငြာစာအုပ်
တစ်ဆင့်(စာနယ်ဇင်း) ၅၆/၀၅၁၃

'ကုပ်ဆက်မှာ ကျိုးပေါင်းတက်လာရင်တော့ ဇက်ကြောတွေ
 တက်ခြင်း၊ ယိုးခြင်း၊ ခေါင်းမကြည်လင်ခြင်း၊ နားထင်ကြောတွေ
 မျက်ကြောတွေထိုခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊ ခေါင်းငုံ့ရင် နောက်ကြော
 တက်ခြင်း၊ ဆွဲထားသလိုဖြစ်ခြင်း၊ မိုက်ခနဲမူးခြင်း၊ ချာချာလည်
 အောင်မူးခြင်း၊ ဟိုဘက်ဒီဘက် ခေါင်းလှည့်ရခက်ခြင်း၊ ဇက်ခိုင်
 ခြင်း၊ ခေါင်းငုံ့မရခြင်း၊ လက်ပြင်ကြော မကြာခဏ ငုပ်တတ်ခြင်း၊
 မကြာခဏ အုံးလွှဲခြင်း၊ လက်ကြောများကိုက်ခြင်း၊ လက်ဖျားများ
 ထုံကျဉ်ခြင်း၊ ကြာလာတဲ့အခါ လက်တွေ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊
 အကိုင်အတွယ်မပြေခြင်း၊ စိတ်ကြည်လင်မှုမရှိခြင်း၊ ဗဟို အာရုံ
 ကြောကြီးတွေကို အရိုးကျိုးပေါင်းများမှ ဖိတောက်ပိတ်ဆို့မှုပြု
 နေရင် အောက်ပိုင်းလေးခြင်း၊ ဆွဲခြင်း၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်းများကို
 ဖြစ်ပေါ် ခံစားရတတ်ပါတယ်။'

ခါးဆစ်မှာ ကျိုးပေါင်းတက်နေရင်တော့ ခါး မကြာခဏနာခြင်း၊
 တောင်တင်းကိုက်ခဲခြင်း၊ တင်ပါးဆုံထဲက အောင့်ခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊
 ခြေထောက်အကြောတွေ ကိုက်ခြင်း၊ တင်းခြင်း၊ ခြေဖျားလှေ့
 ထုံကျဉ်လေးလံတတ်ခြင်း၊ ကြာလာပါက ခြေထောက်ငွေ့ဟာ
 သွားရလာရ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း စတဲ့ လက္ခဏာတွေကို

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၆၃

www.burmeseclassic.com

စကြာမင်းပေါင်း

လာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၆၁၂YR ၀၀၆၇၀၀

ခံစားရတတ်ပါတယ်။ ပြင်းထန်လာပါက အောက်ပိုင်းတွေ ချဉ်သွားစေနိုင်သလို အကြော လုံးဝ ဆေးသွားတဲ့အထိလဲ ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်ပါတယ်။

ဟုတ်ကဲ့ပါဆရာ ကျွန်တော်ဖြစ်နေတာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်းပါပဲ။ ကျွန်တော့်ကို လိုအပ်တဲ့ အကောင်းဆုံး ကုသမှုတွေ ပေးပါဆရာ။

လိုအပ်တဲ့ ကုသမှုတွေ ပေးရမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော့်ရဲ့ ကုထုံးစနစ်က နှစ်မျိုးရှိတယ်ဗျာ။ ပထမစနစ်က - စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးနဲ့ ကုသတဲ့နည်း။ ဒီနည်းစနစ်က ကျွန်တော်တို့ရဲ့ဆေးခန်းမှာ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်ပေါင်းများစွာကို သုတေသနပြု ကုသရင်းမှ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကို ထိရောက်ပျောက်ကင်းတဲ့အတွက် ကျွန်တော့်ဆေးတိုက်က ထုတ်လုပ်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် (သောက်ဆေး)နဲ့ လိမ်းဆေးကို ဝယ်ယူပြီး ဆေးညွှန်းအတိုင်း သုံးစွဲတဲ့နည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒုတိယနည်းကတော့ အစွမ်းထက်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက်ဆေး (သောက်ဆေး) လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး အနာရောက်ရာ၊ ဆေးရောက်ရာဆိုတဲ့ ရောဂါကို အလျင်အမြန် နှိမ်နင်းတဲ့ ကုထုံးစနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနည်းစနစ်ကုထုံးကတော့ အရိုးကျိုးပေါင်းဖြစ်ရာ အစိတ်အပိုင်းကို ဆေးကြောထုတ်တွေ့ထိုးဆေးခြင်း၊ ကျိုးပေါင်းဖြစ်ရာ နေရာရှိ ပျက်စီးနေတဲ့ အရွတ်တွေနဲ့ ပိုလျှံ အရိုးကျိုးပေါင်းတွေကို ခြေဖျက်ပေးနိုင်ပြီး အာရုံကြောတွေ အကြောတွေကို အားရှိ ပွင့်လန်းစေတဲ့ ဆေးတွေ အုံပြီး စည်းပေးတဲ့စနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီကုထုံးစနစ်နဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက်သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး ကုသမှုခံယူရင်တော့ နှစ်ပတ်အတွင်း သက်သာပြီး လေးပတ်မှ ခြောက်ပတ်အတွင်း သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါတယ်။

ကျွန်တော်လဲ အားတက်သွားပြီး စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် သောက်ဆေးရော လိမ်းဆေးပါ သောက်၊ လိမ်းပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ဒုတိယကုထုံးစနစ်နဲ့လဲ ကုသမှု ခံယူလိုက်တာ နှစ်ပတ်အတွင်းမှာ သိသိသာသာ သက်သာလာပြီး တစ်လ

အတွင်းမှာ ကျွန်တော် ခံစားနေရတဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါဟာ သက်သာ ပျောက်ကင်းချမ်းသာမှု ရခဲ့ပါပြီ။

ဆရာကို အရမ်း ကျေးဇူးတင်တာပဲခင်ဗျာ။ ကျွန်တော်ကတော့ တစ်သက်လုံး မပျောက်တဲ့ရောဂါမှ ငါ့ကို လာဖြစ်ရတယ်လို့ စိတ်ဓာတ်ကျနေတာ အခု ဆရာရဲ့ စကြာမင်းဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်ကြောင့် ဇက်ကျိုးပေါင်းရောဂါ၊ ခါးရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါဘေးမှ စိတ်ရောကိုယ်ပါ လွတ်မြောက်ခဲ့တာပါ ဆရာ။

ဒီလိုပေါ့ဗျာ အနာမသိတော့ ဆေးမရှိ၊ အနာသိရင် ဆေးရှိတယ်ဆိုတဲ့ ရှေးတိုင်းရင်း ဆေးပညာရှင်ကြီးတွေရဲ့ အဆိုအမိန့်အတိုင်းပေါ့လေ။ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါလို့ သိရတော့ ဆေးတွေပြီး ဦးလေးရဲ့ရောဂါဟာ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတာပေါ့။

ကျွန်တော့်လို ဆရာဆီလာရောက်ပြီး မကုသနိုင်တဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေအတွက် ကိုယ်ချင်းစာမိတယ်ဆရာ။

ဒီအတွက်တော့ ဘာမှ စိတ်မပူပါနဲ့ ကိုညွှန်ထွန်းရိန်ခင်ဗျားလိုပဲ အများရဲ့ တောင်းဆိုတိုက်တွန်းချက်ကြောင့် ကိုယ်တိုင်ကူပြီး လက်တွေ့ပျောက်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်ဆေးကို ဗဟို တိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်ဌာနသို့ မှတ်ပုံတင်စစ်ဆေးမှု ခံယူပြီး ဗဟိုတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်နဲ့ ထုတ်လုပ်ဖြန့်ဖြူးခွင့် ရရှိထားလို့ တစ်ပြည်လုံးကို ဖြန့်ချိနေပါပြီ။

ကျွန်တော့်ဆေးခန်းကို လာရောက်ပြီး ကုသမှု ခံယူနိုင်တဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေအနေနဲ့ အမြို့မြို့အနယ်နယ်ရှိ ဆေးမျိုးစုံဆိုင်ကြီးများနဲ့ မိမိတို့ရဲ့ လက်တစ်ကမ်းရှိ ဆေးမျိုးစုံဆိုင်များမှာ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်ဆေး၊ သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးတစ်စုံကို လွယ်လင့်တကူ ဝယ်ယူပြီး ဆေးညွှန်းပါ အတိုင်း စနစ်တကျ သောက်ကြလိမ့်မည်အတွက် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါဘေးဒုက္ခမှ ကင်းဝေးကြပါလိမ့်မယ်။

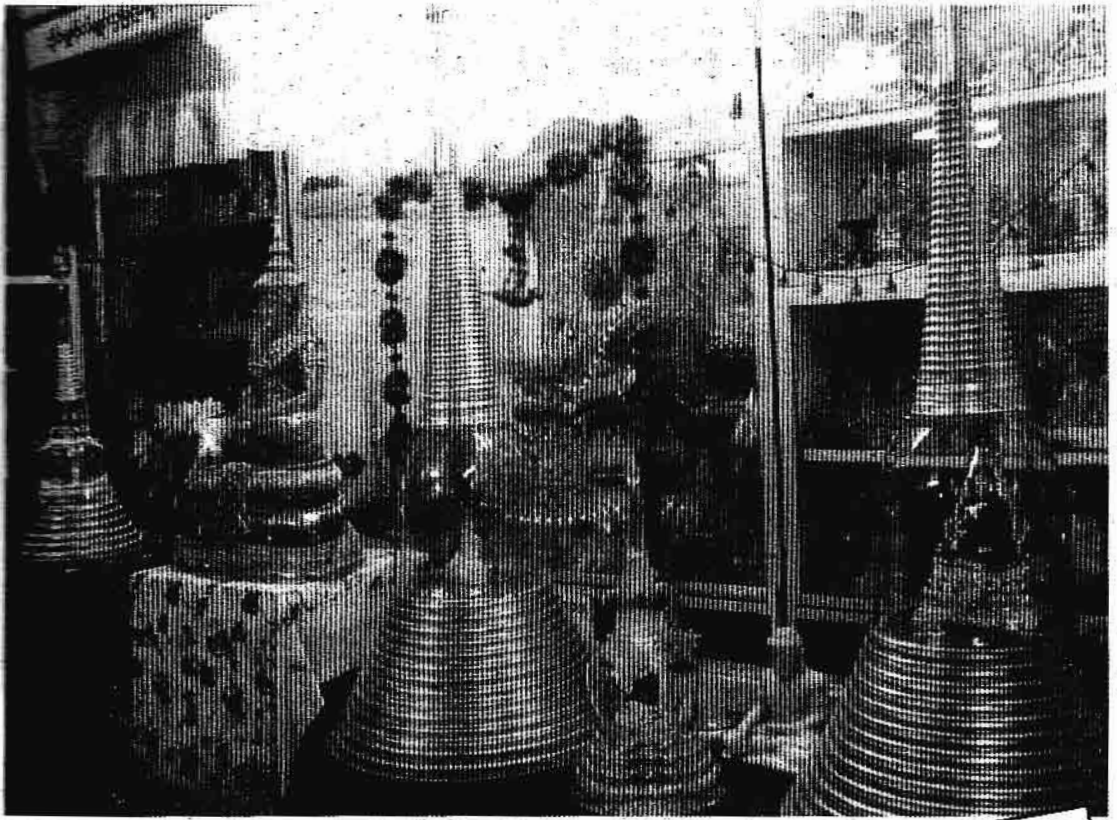
က... အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်များ ပေါ့ပေါ့ဆဆ မနေကြပါနဲ့။ ကျွန်တော်ရဲ့ ဇက်ကျိုးပေါင်း၊ ခါးရိုးဆစ်ကျိုးပေါင်းရောဂါကတော့ ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ကုသမှုနဲ့ ကိုယ်တိုင်ကု လက်တွေ့ပျောက်ကင်းတဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက်တဲ့ သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေး ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်ကြောင့် ကင်းဝေးခဲ့ပါပြီ။

ကျွန်တော်လို ဘဝတူ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်များအနေနဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေး တစ်စုံလောက်ကို သုံးစွဲကြည့်လိုက်ပါ။ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါဘေးမှ ကင်းဝေးကြမှာ အမှန်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

မှတ်ထားနော် "စကြာမင်း" လို့ မေးဝယ်ပါ။

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းသေတ္တာ
 အမှတ်-၈/၆၆၆ သုဗ္ဗောလမ်းမကြီး
 သန္တာမှတ်တိုင်အနီး
 မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်။

/// ဦးညွှန်ထွန်းရိန် (စက် ၅-၁) ///

နားနေခန်းမှ ရုပ်ပွားတော်အချို့

ခံတွန်းသာ

ဧကိတထောင်သာသနာမြေနှင့် ဧကိတထောင် ဆရာတော်ကြီး

ဒီးနားရားရား၏ ဘဝပျံ့ချိပ်ပျား (၂)

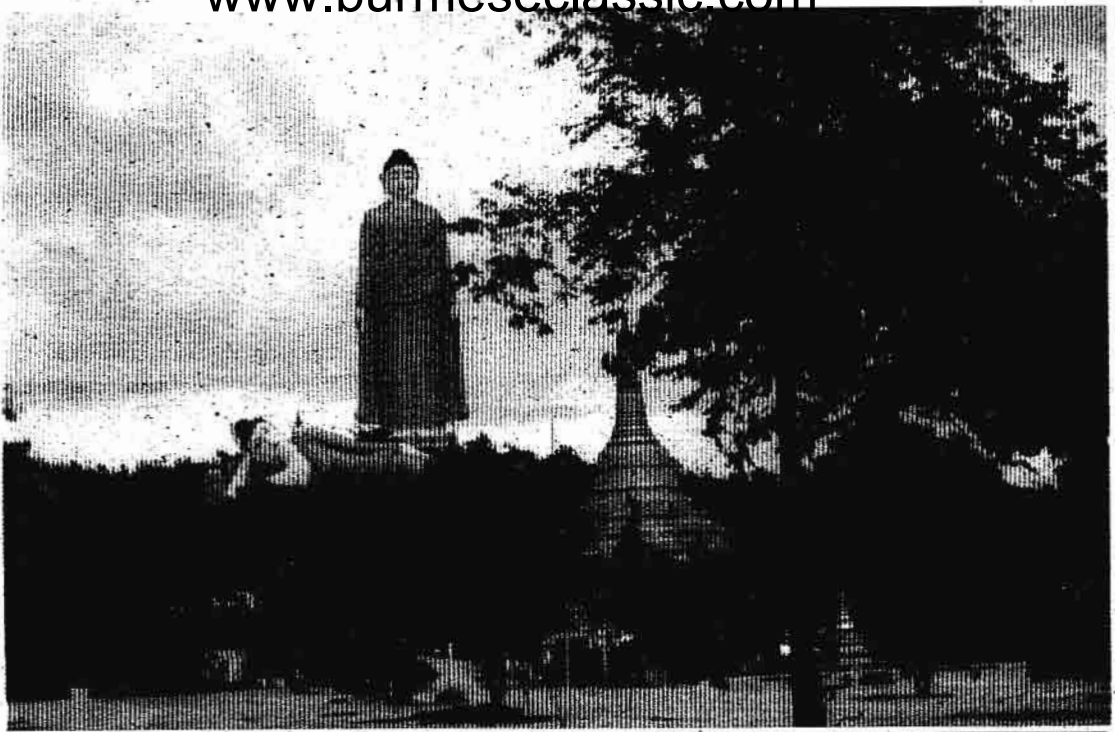
သင်္ခါလမှ အဆတ်
ဆရာတော် စွန်လှေ့ရှိသည်
လက်ဆောင်များ

ဆရာတော်၏ နားနေခန်းတွင်း၌ ကြည်ညို လေ့လာကြပြီးနောက် အောက်ထပ်သို့ ပြန်ဆင်းခဲ့ရာ လက်ရှိ ဆရာတော် ဦးသောဘိတ ထိုင်တော်မူ သည့် ကုလားထိုင်ရှေ့၌ ဖလားကြီး အတွင်း ထည့်ထားသော ပုတီးကုံးများ

F.9A. August, 2014.

စွာကို တွေ့ရသည်။
ကျောင်းတိုက်အနီးရှိ ဒေတက္ကန် အလယ်တန်းကျောင်းမှ အဖြူအစိမ်း ဝတ်စုံနှင့် ကျောင်းသားငယ်သုံးဦးက ဆရာတော်ထံမှ ပုတီးကုံးများ တောင်းခံ နေသည်ကို တွေ့ရသည်။
ဆရာတော်ကြီး ရှိစဉ်ကာလက လာရောက် ဖူးမြော်ကြသူတို့အား ဤ ကဲ့သို့ ပုတီးကုံးများ၊ ဓာတ်လုံးများ၊ ရုပ်ပွားဆင်းတုငယ်များ စွန့်လှူလေ့

ရှိသည်။ ကံထူးသည့် ပုဂ္ဂိုလ်အချို့မှာ ဣစ္ဆာပုတီးကုံးများ လက်ခံရရှိကြသည်။ ရှားပါးသော မျက်စိနှစ်လုံးအုန်း၊ မျက်စိလေးလုံး အုန်းမှတ်ရာဖြင့် ပြုလုပ်ထားသည့် ပုတီးများ ဖြစ်ကြ သည်။ ရမ်းမြန်ယ်ဘက်ရှိ ရခိုင်ရိုးရာ ပုတီးများကဲ့သို့ အပိုင်းပြားအလယ် အပေါက်ဖောက်ကာ ကြိုးသီထားခြင်း ဖြစ်သည်။
ပဋ္ဌာန်းဓမ္မ တောင်ဆိပ်ဆီနှင့် နက္ခတ္တဓမ္မာင်ဒြဏ်လှောင်း ၆၅

ဇနီးတော်အဖြစ်မှ ဖွဲ့စည်းရသော ဇာတိတထောင်ရပ်ပွားထော်များ

နဝင်းပြာ ပျားရည်တို့ကိုလည်း စွန့်လျှ
လေ့ရှိသည်။ ပဋ္ဌာန်းရေမှာ ဗောဓိ
တထောင် သာသနာမြေတွင် နှစ်စဉ်
ကဆုန်လဆန်း(၁၀)ရက်နေ့မှ လပြည့်
နေ့အထိ ပဋ္ဌာန်းဒေသနာတော် ရွတ်
ဖတ်ပူဇော်ပွဲ ကျင်းပရာမှ ရသောရေ
ဖြစ်သည်။

ဗောဓိတထောင်သို့ ဘုရားဖူးရောက်
လာသူတိုင်း အန္တရာယ်ကင်း၊ ကျန်းမာ
ခြင်းအတွက် သောက်သုံးနိုင်ကြသည်။
တောင်ဆိတ်ဆီမှာ အကြောအခြင်
ထုံကျဉ်းကိုက်ခဲနာကျင်မှုများ၊ အရိုး
အဆစ်ဒေဒနာများအတွက် တောင်းယူ
လိမ်းကျုံးနိုင်ကြသည်။

နဝင်းပြာပျားရည်ကိုကာ လိုအပ်
သည့် ဝေဒနာရှင်များကို ဆရာတော်က
ဆေးအဖြစ် စွန့်လျှူခြင်းဖြစ်သည်။
ရောဂါအခြေအနေအရ သောက်သုံးရန်
အကြိမ်၊ ပမာဏ၊ ရက်ကာလတို့ကို
ညွှန်ကြားတော်မူသည်။

နဝင်းပြာသည် ရွှေအပါအဝင်
ဓာတ်ပစ္စည်း(၉)မျိုးကို (၂၄)နာရီ
အချိန်ပြည့် (၄၅)ရက်တိုင်အောင် မရပ်
မနား ချက်လုပ်ရသည်။ ရွက်ဖွင့်တဲကြီး
ထိုး၍ လူ(၁၅)ယောက်ခန့် အလှည့်ကျ
မပြတ်မလတ် ချက်လုပ်ပေးရသည်
ဆို၏။

ဆရာတော်ကြီး လက်သုံး အလွန်
အစွမ်းထက်လှသည့် ဆေးပျားရည်
ဖြစ်ကြောင်း သိရပေသည်။

ကျန်းတော်တစ်ခွင်

ထို့နောက်တွင် ဆရာတော်
ဦးဩဘာသက ဆရာတော် ဦးနာရဒ
၏ ထေရုပ္ပတ္တိ မှတ်တမ်းနှင့် ဓာတ်ပုံများ
စွန့်လျှူတော်မူသည်။

‘ဘုရား ဖူးပြီးကြပြီလား’
‘ကျောင်းကို အရင်ဝင်လာတာပါ
ဘုရား’
‘ဒါဖြင့် ဘုရားဖူးကြပါဦး၊ ရပ်တော်မူ’

ရှေ့ တောင်ထိပ်အထိ ဆိုင်ကယ်နဲ့
သွားလို့ရတယ်။ ရပ်တော်မူ မြောက်
ဘက် ဝင်ပေါက်ကနေ အတွင်းဝင်
လေ့လာလိုက်ပါ။ လေးထပ်လောက်
အထိ တက်လို့ရတယ်။

တောင်ဘက်အခြေကနေပြီး ဘုရား
ကြီးကိုယ်လုံးတော်ပြည့် ဓာတ်ပုံရိုက်
လို့ရပါတယ်။ ရိုက်ရခက်တဲ့ နေရာ
တွေကိုတော့ မှတ်တမ်းစာအုပ်ထဲမှာ
ဓာတ်ပုံတွေ ရှိပါတယ်’

တောင်ပြုန်း ရတနာတူဘုရားပွဲအပြန်
မိုးညှင်းသမ္ဗုဒ္ဓနှင့် ဗောဓိတထောင်သို့
ဝင်ရောက်ဖူးမြော်သူ ဘုရားဖူးမပိုင်သတ်
များပြားလှသည်ဖြစ်ရာ လုံခြုံရေး
ဝန်ထမ်းအင်အား နည်းပါးသဖြင့်
လေးထပ်အထိသာ ဖွင့်ထားသည်။

သာမန် ကြားကာလများတွင်မူ
မတ်ရပ်တော် အတွင်း(၃၅)ထပ်စားသို့
တက်ရောက် ကြည့်ညှိနိုင်ကြောင်း
သိရသည်။

ဆရာတော်တို့အား နှုတ်ဆက်
တန်တော့ကာ အရှေ့ဘက်ဆီသို့ ထွက်
ခဲ့ကြရာ ဗောဓိတထောင် သာသနာမြေ
မှ အဓိကရဟန်းများ ဖြစ်ကြသည့်
အောင်စကြာစေတီ၊ လျောင်းတော်
ဗုဒ္ဓနှင့် ရုပ်တော်မူရုပ်ပွားတော်ကြီး
တို့ကို အဝေးမှပင် လှမ်းမျှော်ဖူးမြင်နိုင်
သည်။

တောင်တက် ကတ္တရာလမ်းမှာ
အနည်းငယ် မတ်စောက်သော်လည်း
အတက်လမ်း၊ အဆင်းလမ်း ခွဲခြား
ထားသဖြင့် စိတ်ဖိစီးမှု နည်းပါးစွာ
တက်ဆင်းနိုင်ကြသည်။

လေးကျွန်းစကြာ

ရုပ်တော်မူရုပ်ပွားတော်

ဉာဏ်တော်အမြင့် (၄၂၄)ပေရှိ၍
အထပ်ပေါင်း(၃၃)ထပ်ရှိသည့် လေး
ကျွန်းစကြာ ရုပ်တော်မူ ရုပ်ပွားတော်
အား တောင်ဘက်အခြေမှ တတ်ပုံ
ခိုက်ကူးပူဇော်ဖြစ်ခဲ့သည်။

ရုပ်တော်မူ ရုပ်ပွားတော်ကြီးကို
၁၉၅၅ ခုနှစ်၊ မေလ(၈)ရက်နေ့ နံနက်
(၉)နာရီတွင် ပန္နက်တင်၍ စတင်
ဆောက်လုပ်ခဲ့ရာ ၂၀၀၈ ခုနှစ်(ဆရာ
တော် ပျံလွန်တော်မူပြီးနောက်)တွင်မှ
အပြီးသတ်နိုင်ခဲ့သည်ဟု သိရသည်။

ဆရာတော်သည် ဂျပန်နိုင်ငံ တိုကျို
မြို့ ယူရှိကုအရပ်ရှိ “ဒိုင်ဘုစ”ရုပ်
တော်မူကြီးကို ဖူးမြော်ခဲ့ပြီးနောက်
ထိုရုပ်ပွားတော် ဉာဏ်တော်အမြင့်
(၃၉၄)ပေထက် ပို၍မြင့်သော ရုပ်ပွား
တော်ကြီး တည်ဆောက်ပူဇော်ရန်
ဆုံးဖြတ်၍ ကြိုးပမ်းခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း
သိရသည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ နောက်ဆုံး
ကောင်းမှုတော်ဖြစ်သည်။ ပါရမီ
ကျင့်စဉ်လမ်း၌ ကြိုးစားအားထုတ်နေ

ဉာဏ်တော်(၄၂၄)ပေရှိသော လေးကျွန်းစကြာ ရုပ်တော်မူရုပ်ပွားတော်

ကြသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များက ရုပ်တော်မူ
ရုပ်ပွားတော် တည်ဆောက်ခြင်းဖြင့်
ဆရာတော်သည် ဗောဓိတထောင်
သာသနာပြုလုပ်ငန်းနှင့်တကွ တစ်တဝ
ခန္ဓာကို ရုပ်ဆိုင်းထွက်ခွာတော့မည်ဟု
ရိပ်စားမိကြသည်။

ဆရာတော် ကိုယ်တိုင်ကလည်း
“ငါ့သက်တမ်းက (၇၅)နှစ်ပဲရှိတယ်”
ဟု မိန့်ကြားတော်မူခဲ့ကာ (ဗောဓိ
တထောင်ဆရာတော်၏ ဘဝသမိုင်းမှတ်

တိုင်၊ စာမျက်နှာ-၁၄၆)တပည့်ရင်းဖြစ်
သူ ဦးသောဘိတ(ယခုလက်ရှိ ဒုတိယ
မြောက် ဗောဓိတထောင်ဆရာတော်)
အားလည်း...

‘ငါ ရုပ်တော်မူတရားကြီး စိန်တုဗွေနေ
ပွဲအပီ ပြီးချင်တယ်၊ အနည်းဆုံး တစ်လ
တစ်ထပ်ပြီးအောင် လုပ်ချင်တယ်’
ဟု မိန့်ကြား တာဝန်ပေးခဲ့လေ
သည်။(ဆရာတော်၏ ဘဝသမိုင်းမှတ်
တိုင် စာမျက်နှာ-၈၀)

ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် ကြိုတင်
ပိန်ကြားခဲ့သည့်အတိုင်း သက်တော်
(၇၅)နှစ်ပြည့်၍ (၇၆)နှစ်အဝင် (၂၂-
၁၁-၂၀၀၆)နေ့တွင် ခန္ဓာဝန် ချတော်မူ
လေသည်။

ရုပ်ပွားတော်တွင်ဝယ်

ရုပ်တော်မူကြီး၏ ကြာပလွင်
မြောက်ဘက်အခြေရှိ တံခါးမှ အတွင်း
သို့ ဝင်ရောက်ကြည့်လိုရာ အဝင်ဝ
အရှေ့ဘက်၌ ဆရာတော်ကြီး၏
မတ်ရပ် ပုံတူပန်းချီကားကြီးကို ဖူးမြင်ရ
သည်။

အလယ်မထိုင်ကို ဗဟိုပြု၍ တင်ပျဉ်
ခွေရုပ်ပွားတော်ကြီးလေးဆူ ပူဇော်ထား
ကာ ဖတ်လည်စကြို နံရံတွင် ငရဲခန်း
သရုပ်ဖော်ပန်းချီများ ရေးခြယ်ထား
သည်။ အရံထောက်တိုင်များတွင် ပါဒ
စေတီ ခြေတော်ရာအစုံကို စက်
လက္ခဏာ ပြည့်စုံစွာ ပူဇော်ထားသည်။

အထက်သို့တက်ရန် လှေကားများ
ရှိ၍ အထက်ထပ်များတွင်လည်း
မထိုင်ပတ်လည် တင်ပျဉ်ခွေရုပ်ပွား
တော်လေးဆူနှင့် စကြို နံရံတွင် ဆေး
ရေးပန်းချီများ တွေ့ရသည်။

အရံထောက်တိုင်များတွင် မတ်ရပ်
တော်များ ပူဇော်ထားသည်။ လေးဆင့်
မြောက် တက်ရောက်ပြီးသောအခါ
ဘုရားကြီး၏ ခြေဖဝါးတော်အစုံ ချရုပ်
တော်မူသည့် ကြာပလွင်သို့ ရောက်ရှိ
လေသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်ရှုခင်းများကို လှမ်းမျှော်
ကြည့်ရှုနိုင်သော လသာဆောင် စကြို
ပမာဖြစ်သည်။ ဘုရားကြီး၏ အနောက်
ဘက်အခြမ်းသာ ဖွင့်လှစ်ထား၍
ခြေဖဝါးရှေ့တော် (အနောက်ဘက်
အရပ်)စကြိုသို့ သွားရောက်နိုင်ခြင်း
မရှိခဲ့ပါ။

၆၈ နက္ခတ္တပျော်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

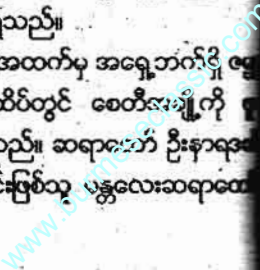
ရုပ်တော်မူလိုက်အောက်ထပ်မှ ရုပ်ပွားတော်တံခါးဆူ

တစ်ထပ်လျှင် လုံခြုံရေးနှစ်ဦးကျ
တွေ့ရှိရသည်။ လူ့အင်အား နည်းပါး
သဖြင့် ဤမျှသာ ဖွင့်လှစ်ထားရ
ကြောင်း လုံခြုံရေး တာဝန်ကျတစ်ဦးက
ပြောပြသည်။

ဘုရားကြီး နောက်ကျောဘက်
(အရှေ့အရပ်) စကြိုမှနေ၍
တောင်ဘက်အခြေရှိ ဗောဓိတထောင်
ရေလှောင်တံကို လှမ်းမြင်ရသည်။
ရှေးယခင်က ရေ အလွန်ရှားပါး

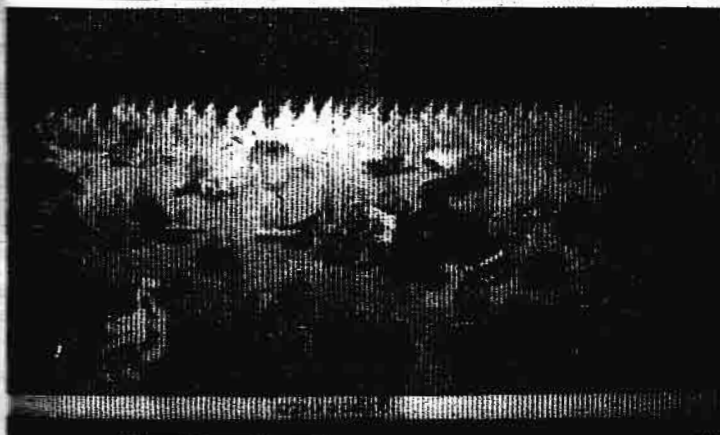
သော အရပ်ဒေသဖြစ်ရာ ဆရာတော်
ကြွရောက်၍ သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်
ထွက်များ ရှာဖွေတူးဖော်ခြင်း ဤတံ
သို့ တံခါးများ ဆည်ဖို့ခြင်းဖြင့် သောတံ
သုံးရေ လုံလောက်စွာ ရရှိနိုင်ကြသည်
ဟု သိရသည်။

စကြိုအထက်မှ အရှေ့ဘက်ရှိ ဇေယျ
တောင်ထိပ်တွင် စေတီအမျိုးမျိုး
တွေ့ရသည်။ ဆရာတော် ဦးနုအား
ဆရာရင်းဖြစ်သူ ပန္နလေးဆရာထံ

နန်းဗု တာသုတေသီ သရုပ်ဆွဲသည့်

ကိုယ်တွင်ရှိ မော်ဂျင်ဆက်တက်သူ

◆ လိုက်နာဖွယ်သော ရုပ်ပွားတော်

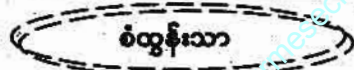
ဦးနန္ဒိယ၏ အရိုးဂူစေတီ၊ ဆရာတော် ဦးနာရဒ၏ အရိုးဂူစေတီလည်း ပါဝင် ကြသည်။

နန်းဦးဆရာတော်

နန်းဦးဆရာတော် ဦးနန္ဒိယသည် မန္တလေးတောင် ကျောက်တော်ကြီး အနီး မဟာဒဿန ရွှေကျင်တော ကျောင်း သံဃာ့ရာဇာ နန်းဦးကျောင်း ဆရာတော်ဖြစ်သည်။

ဦးနာရဒ ရဟန်းငယ်ဘဝ အဆုတ် နာရောဂါကြောင့် မန္တလေးဆေးရုံသို့ တက်ရောက်ကုသမှု ခံယူရစဉ် ဆေးရုံ ဝန်ထမ်း ဦးမောင်ကိုက နန်းဦးဆရာ တော်သည် အကြားအမြင် ထူးခြား သည်ဟု ပြောပြခဲ့သည်။

ရွှေလ ဆက်ဝတ်ပါရန်

စံထွန်းသာ

ရှားပါး သဘာဝဖြစ်စဉ်ကြောင့် ရရှိသောပစ္စည်းတို့ကို အမြဲတေဟု ခေါ်ကြသည်။ ကွမ်းသီးထဲမှရသော ကွမ်းသီးအမြဲတေ သဘောသီးထဲ မှရသော သဘောအမြဲတေ ရှောက် သီးထဲ မှရသော ရှောက်အမြဲတေ စသည်ဖြင့် သီးနှံများအတွင်း သဘာဝ ဖြစ်စဉ်များကို ကျော်လွန်၍ ထူးထူး ဆန်းဆန်း ဖြစ်ပါနေတတ်သော ပစ္စည်းများ ရှိသည်။

သတ္တဝါကြီးငယ်များမှလည်းထူးခြား ဆန်းကြယ်သော အမြဲတေများ ရတတ်ကြသည်။ ချိုးငှက်အသိုက် တွင်းမှရသော ချိုးအမြဲတေဆိုလျှင် လူမြောများပြီး ထင်ရှားသည်။

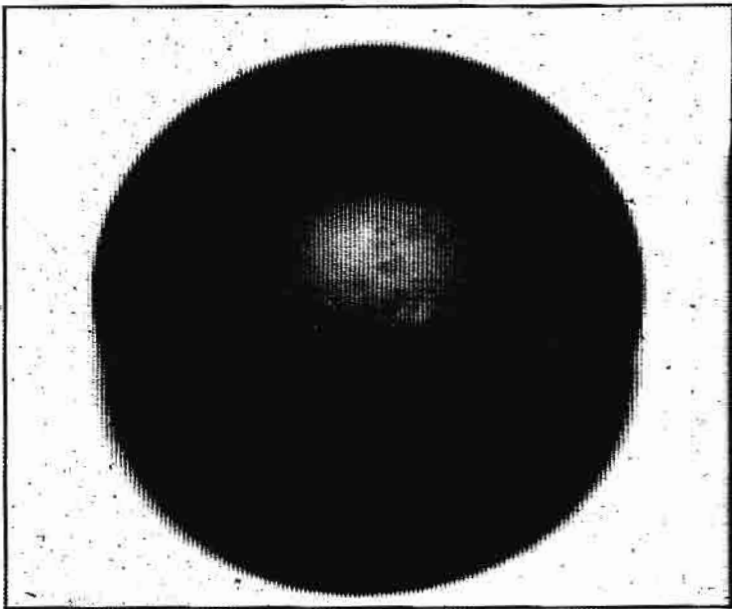
တစ်နေ့တွင် စာရေးသူထံသို့ လက် သမားဆရာ ဦးစိုးလွင် (မဒေါက်)သည် ဘဲဥတစ်လုံးမကကြီးသော ဘဲဥပုံ သတ္တန် လုံးဝန်းရှည်သွယ်သော ကျောက်တုံးတစ်တုံးကို လာရောက် ပြသသည်။

‘ဆရာက ဂန္ထိရုပစ္စည်းတွေကို ဝါသနာပါတာကြောင့် လာပြတာပါ’ ဟု ပြောသည်။

ထိုကျောက်တုံးကလေးမှာ ပေါ်လစ် တင်ထားသကဲ့သို့ နက်မှောင် ပြောင် လက်နေသည်။ သပိတ်ရောင်ထနေ သောကျောက်တုံး(ကျောက်ဥ)ကလေး ဖြစ်သည်။ ထိုကဲ့သို့သော ကျောက်တုံး ကလေးမျိုးကို စာရေးသူ ယခင်က လုံးဝ မမြင်တွေ့ဘူးခဲ့ပါ။

‘ဘယ်လို ရလာတာလဲ’ ဟု မေးကြည့်သည်။

‘ကျွန်တော်က လက်သမားဆရာ ဆိုတော့ ရွှေကျင်ဘက် တောင်ပေါ် ကရင်ရွာလေးမှာ အိမ်တစ်လုံးအရောင်း အဝယ်ဖြစ်လို့ သွားဖျက်ပေးရတယ်။ အဲဒီအိမ်က ရလာတာပါ။

ထူးဆန်းသော ကျောက်အမြဲတေ

ထူးဆန်းသော

ချိုးတုံး (ညောင်လေးပင်)

ကျောက်အမြဲတေ

‘ဘာတွေ အသုံးဝင်လို့လဲ’ ဟု စုံစမ်းကြည့်သည်။

‘အဲဒါ ကျွန်တော်ယယ်လို ဆရာ့ကို မေးလို့ ပါ။ ကျွန်တော်ကတော့ ဒီကျောက်တုံး ကလေးက ထူးထူးခြားခြားလေး ဖြစ်နေတာ ပို ရှေးဆေးပြီး ဘုရားစင်ပေါ်မှာ တင်ထား တာပါ။ “ပုတ်”တိုက်မယ်ဆိုရင်တော့ ပုတ်တင်လို့ရတဲ့ အနက်ရောင်ကျောက်ပါ။’ ဟု ပြောသည်။

ကျောက်တုံးကလေးကို စာရေးသူ က လက်နှင့်ဆဲကြည့်သည်။ တစ် ဆယ်သားလောက် အလေးချိန်ရှိ သည်။ သိပ်သည်းကျစ်လျစ်၍ သတ္တု ဓာတ်များနှင့် ဖွဲ့စည်းထားပုံရသည်။ ထိုကျောက်တုံးကလေးမှာ ရှားပါး

ပစ္စည်းများဖြစ်ပြီး တစ်စုံတစ်ခု စွမ်းအင် ရှိမည်ဟု တွေးထင်မိသည်။

ဘဲဥကောင်၏ ဥလောက်မကြီး တတ်၊ ဝမ်းဘဲဥထက် အနည်းငယ် ပိုကြီးသည်။ ဘဲဥနှင့် ငန်းကောင်တို့ အကြား မန်ဒါလီဥလောက်ရှိနိုင်သည်။ မန်ဒါလီနှင့် ဝမ်းဘဲတို့မျိုးစပ်၍ ပေါက် ဖွားလာသော “ဂတ်ရှူ”ခေါ် သတ္တဝါ တစ်မျိုးရှိသေးရာ ဂတ်ရှူဥလောက်ဟု လည်း ဆိုနိုင်သည်။

မန်ဒါလီ ဂတ်ရှူကောင်များမှာပျံသန်း အားကောင်းသည်။ တောတောင်များ နှင့် ဆက်စပ်နေသော ကျေးရွာများတွင် ရွာထဲမှ တောထဲ တောင်ထဲသို့ ပျံသန်း ထွက်ခွာသွားကြပြီး လှည့်လည်

သွားလာကြသည်။ သဘာဝတောရိုင်း
 ဆောင်းဘဝသို့ ပြောင်းသွားသည်။
 စာရေးသူ၏ထင်မြင်ချက်မှာ ထို
 ဆောက်နက်ဥမှာ သဘာဝတရား
 အတိုင်း ဖြစ်ထွန်းနေသော ကျောက်
 ထုံး(သို့မဟုတ်) မန်ဒါလီသော် လည်း
 ဆောင်း၊ ဂတ်ရဲသော် လည်းကောင်း၊
 သတ္တဝါတစ်ကောင်ကောင်မှ ဥထား
 သော အမြဲတောဟူ၍ တွေးကြည့်မိ
 သည်။
 ထိုကျောက်အမြဲတောနှင့် ပတ်
 သက်၍ စာရေးသူ တိကျသော
 ဆင်ခြင်ချက် မပြုနိုင်ခဲ့ပါ။ ထူးခြား၍
 ဖြစ်ခဲ့သော “ကျောက်အမြဲတော့”
 ကလေးကို စာဖတ်သူများ သိရှိလေ့လာ
 နိုင်ရန် တတ်ပုံရိုက်ကူး၍ တင်ပြရန်
 စိတ်ကူးမိသည်။
 ထက်သမားဆရာ ဦးစိုးလွင်မှာ
 ဆေးကိစ္စကလေး၌ ဆောက်လုပ်ရေး
 ဖွဲ့စည်းများ လက်မလည်အောင် လုပ်
 နိုင်နေရသူဖြစ်သည်။ စီးပွားရေး ပြေ
 သည်၍ ရတနာသုံးပါး ကိုင်းရှိုင်းသူ
 ဖြစ်သည်။
 ဒီလိုတယ် ကိုစိုးလွင် အမြဲတော့ပစ္စည်း
 သိထား ကောင်းတံ့စိတ်မွေပြီး ရှာနာ
 သုံးစွဲ ကြည့်ညိုကုလုတွေအတွက်တော့
 အဆောင်အကင်ပါ။
 ဒီတော့ ဒီလိုရှာပါတဲ့ ပစ္စည်းကလေးကို
 ခြိုင်းသေဆောင်ထား ရှာနာသုံးစွဲ
 အလုပ်ကြိုးစား ကြီးပွားရမှာပေါ့ဟု
 ထင်တယ်။
 ဟု ပြောရင်းမှ...
 ဒီ ကျောက်ဥအမြဲတော့ ရလာတာ
 ဆင်လောက်ကြာပြီလဲ’
 ဟု မေးကြည့်မိသည်။
 (၁)နှစ်လောက် ရှိပါပြီ’
 ဒီအတောအတွင်း မိသားစုမှာ
 ဆူညံတဲ့ အပြောင်းအလဲများ မရှိ

ဘူးလား’
 ဒီ ကျောက်အမြဲတော့ကလေး ပြီး
 ကျွန်တော်တို့မိသားစုမှာ သားကလေး
 တစ်ယောက် ထွန်းကားခဲ့ပါတယ်။ အရက်
 တော့ သမီးလေး (၃)ယောက်ပါ။ သား
 နာပျက် နေလင်ဆက်တဲ့ အဲသားလေး
 ရပြီတဲ့နောက်ပိုင်း လုပ်ငန်းကိုင်ငံနေတွေ
 အဆင်ပြေလာပါတယ်’
 ‘ဒါပေါ့ ကိုစိုးလွင်ရယ်၊ ဒီကျောက်
 အမြဲတော့ကလေးက ကိုးစိုးလွင်တို့
 မိသားစုကို အကျိုးပြုတယ်ဆိုတာ
 သတိပြုစရာပဲပေါ့။ ရိုဂိုသေသေ ဆောင်
 ထား။ ရတနာသုံးပါးကို ကြည့်ညိုရင်
 ကြည့်ညိုနိုင်သလောက် အကျိုးအနှံ့ရ
 မှာပေါ့’
 ဟူ၍ ကောင်းသောနိမိတ်စကား
 ပြောကြားရင်း ကိုးစိုးလွင်လက်သို့ ထူး
 ဆန်းသော သူ၏ ကျောက်အမြဲတော
 ကလေးကို ပြန်ပေးခဲ့ပါသည်။
 စာရေးသူသည် ကိုးစိုးလွင်၏ ခွင့်ပြု
 ချက်နှင့် ကျောက်အမြဲတော့ကို တတ်ပုံ
 ရိုက်ယူထားသည်ကို စာဖတ်သူတို့
 လေ့လာနိုင်ရန် ဖော်ပြပေးလိုက်ပါ
 သည်။
 လေ့လာလိုသူများ ကိုးစိုးလွင်ဇနီး
 ဒေါ်စန်း(လက်သမားဆရာ)တံ့ခွန်တိုင်
 ရပ်၊ မြို့မ(၂)၊ မဒေါက်မြို့၊ ညောင်
 လေးပင်မြို့နယ်၊ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး
 ထံတွင် လေ့လာနိုင်ပါသည်။
 တတ်သိစွမ်းနိုင်သူတို့က ထို
 ကျောက်အမြဲတော့၏ စွမ်းအင်သတ္တိ
 ထူးများကို ဖော်ညွှန်း တင်ပြမည်ဆိုပါက
 ကောင်းလေစွဟု ကြိုဆို ဖိတ်ခေါ်လိုက်
 ပါသည်။
 မေတ္တာရည်လွက်...

မျိုးတင့် (ညောင်လေးပင်)

အနာများ

အတွက် ဘုံစဉ်းဆေး

အနာစိမ်း၊ သွေးစုနာ၊
 မွေးကွဲတံ့နာ၊ ကိန္နရာ
 နာ၊ ဒူးခေါင်းတွင်
 ပေါက်တတ်သော
 အနာသစ်ငုတ်တို့သည်
 အပူများ၊ သွေးပုပ်၊ သွေး
 ဆိုး၊ သွေးညစ်များစွာဖြင့်ပေါက်ခြင်းဖြစ်
 သဖြင့် “အပူနာ” များသည်ဖြစ်ပါသည်။
 အထက်ပါ အပူနာများအတွက်
 အံ့ပေး၊ စည်းပေးရသည် ဆေးနည်းကို
 မကျေးမြို့မှ တိုင်းရင်းဆေးသမား
 တော် ဆရာဦးစိန်ဟန်မှ ချီးမြင့်
 ပြောပြသဖြင့် ရေးသား တင်ပြနိုင်ရ
 ပါသည်။
 သင်တို့၏ မီးဖိုချောင်ထဲမှာပင် ဖခင်း
 ဆေးကို အောက်ပါအတိုင်း ဖော်စပ်
 ကုသနိုင်ပါသည်။
 ထမ်းပူ ဟင်းသောက်ရွှံး တစ်လွှဲ၊ သံ
 ဟူပြီး နှင်းနှင့် လက်ဖက်စားရွှံးတစ်ဝက်၊
 ဆား လက်ဖက်စားရွှံးတစ်ဝက် ယင်းတို့ကို
 ရော၍ ညက်စွပ်ကြိတ်ပြီး အနာပေါ်အံ့ပေး
 ကပ်ပေးထား။ စုန်ချရသော နေရာဆို
 လျှင် အထက်သန်သန်ဖြင့် စုန်ပေးထား။
 လေးနက်တစ်ကြိမ်(လုပ်ဟုတ်) အနည်းဆုံး
 နှစ်ကြိမ် တစ်ကြိမ် ညနေပိုင်းတစ်ကြိမ် အသစ်
 လဲလှယ် အသုံးပေးထား။ ထိုနက် ငါနက်
 တစ်ပတ်ခန့် ပြုတတ်ပေလျှင် မလျှင် ဖိနက်
 သွားပြီး ရင်သွင် ပြုပေးကိစ္စ သက်သာ
 ပျောက်ကင်းပြီ ဖြစ်ပါသည်။
 အထူးမှာ အနာပေါက်သူတိုင်း
 အညော်မခံပါနှင့်။ အနာ မြေသွားခြင်း၊
 အနာဝင်ခြင်း ဖြစ်တတ်ပါသည်။ ငရုတ်
 ကောင်း ငါးစေ့နှင့် ရှိန်ဆို တစ်ပဲသား
 ရောကြိတ်ပြီး ရေစွန်းပူနှင့် သောက်
 စားပေးပါ။ ညောင်ကို ထုတ်ပေးပါ
 လိမ့်မည်။ မစီးရိမ်ပါနှင့် သက်သာ
 ပျောက်ကင်းပါသည်။
 ဆရာဦးစိန်ဟန်မှ ဂဗာနထ ရှင်းပြ
 ပြောဆိုသဖြင့် ယခုကဲ့သို့ ရေးသား
 တင်ပြနိုင်ရခြင်းဖြစ်၍ ကျေးဇူး အထူး
 တင်အပ်ပါသည်။
 ကျန်းမာ ရှင်းသာ ထင်မြင်ကြပါစေ။
 နေမဝင် (မှတ်မောက်)

ကျန်းမာပါဝေဆေးတိုက်မှဖြန့်ဖြူးသောဆေးဝါးကောင်းများ ထုတ်လုပ်ဖြန့်ဖြူးချိလျက်ရှိပါသည်။

ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၊ ဆရာမကြီး ဒေါ်လှသိန်းနှင့် သားဆရာ ဦးသိဟတီက နှစ်(၃၀)ကျော် ကုသ
အောင်မြင်ခဲ့သောဆေးများကို ရောဂါဝေဒနာရှင်များ ကောင်းဆိုချက်အရ ထုတ်လုပ် ဖြန့်ဖြူးလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါကြောင်း
ဆီး ၊ ဝမ်း ၊ လေ မှန်ပြီး အကြောမျှားပြေစေဖို့အတွက်

ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၏ **ကျန်းမာပါဝေ အကြောဖြေဆေး**
အုတ်တံဆိပ် မှတ်ပုံတင် TMR 011801(1215)

အကြောတက်ခြင်း၊ သွေးကြောလေကြောပိတ်ခြင်း၊ မျက်စိရောဂါ၊ အတွင်းတိမ်၊
အပြင်တိမ်၊ စင်္ချာ၊ ဆီးဝမ်းလေအူဝင်ရောဂါများအတွက် ၊ ဝမ်းတွင်းရှိ အပူအပုပ်
အညစ်ကို ယူထုတ်ဝမ်းသလိုက်ခြင်း၊ ခြေသွက်လက်ပေါ့ပါးကျန်းမာစေပါသည်။

နေပူ ၊ မီးပူ ၊ ရင်တွင်းသောက်အပူ မှန်သမျှ ဖြိုင်းစေမည့်
ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၏ **ကျန်းမာပါဝေ အပူဖြိုင်းသွေးဆေး**
အုတ်တံဆိပ် မှတ်ပုံတင် TMR 011800(1215)

နှလုံးတုန်ရင်ခုန်ရောဂါဖြင့် ဖူးဝေခြင်း၊ အိပ်မပျော်ခြင်း၊ ဦးနှောက်သွေးရေနှင့်
သွေးသားမကြည်လင်ခြင်း၊ အသားအရေ ခြောက်သွေ့ခြင်းတို့ကို သက်သာပျောက်
ကင်းစေပါသည်။

ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်း ရုပ်ပျောင်းနေသည့် အခိုးအကင် မှန်သမျှ ပြိုင်းစေမည့်
ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၏ **ကျန်းမာပါဝေ အခိုးဖြိုင်းဆေး**
အုတ်တံဆိပ် မှတ်ပုံတင် TMR 011625(1215)

တိုက်ခတ်ခြင်းတို့ကို ဖြိုင်းသွေ့ပျက်ခြင်း၊ ဝမ်းကိုက်ခြင်း၊ အစိတ်ကွဲခြင်း
အနာရောဂါအမျိုးအစားတို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေခြင်းနှင့်
အမျှားရောဂါများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ပျက်စီးပါးလမ်းစေရန်နှင့် သေဆုံးစေရန်ဖြင့် သွေးယိုဖျားရောဂါများ
ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၏ **ကျန်းမာပါဝေ အကျောရောဂါဆေး**
အုတ်တံဆိပ် မှတ်ပုံတင် TMR 011625(1215)

အကြောတက်ခြင်း၊ အကြောပိတ်ခြင်း၊ အကြောဆန့်ခြင်း၊ အကြောအဆစ်ခြင်း၊
အညစ်အမှက်များဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်တွင် ဖုန်ညစ်ခြင်း၊ ရှောင်ရန် ဖြစ်
ခြင်းကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ကျန်းမာပါဝေ

အကျောရောဂါသည် ခန္ဓာကိုယ်အတွင်း ဖုန်ညစ်ခြင်း၊ အကြောတက်ခြင်း၊
အကြောပိတ်ခြင်း၊ အကြောဆန့်ခြင်း၊ အကြောအဆစ်ခြင်း၊ အညစ်အမှက်
များဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်တွင် ဖုန်ညစ်ခြင်း၊ ရှောင်ရန် ဖြစ်ခြင်းကို သက်သာပျောက်
ကင်းစေပါသည်။

▲ မိမိ၏အောင် အောင်အောင်အောင်အောင်အောင် မိမိ၏အောင်အောင်အောင်အောင်အောင်

ဝက်ခေါင်းပင်း၏

၆၅၇၆ (L.L.B)

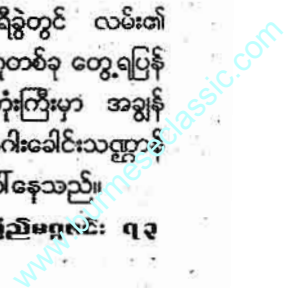
စိန္တာဖြူပေးမင်းဆီသို့ (၂)

ယခင်လမှ အဆက်

အရွက်မှာ ဆိပ်ဖူးရွက် သဏ္ဍာန် ဖြစ်ပြီး ပုံ၍ကြီးသည်။ ရိုးတံနှင့် အရွက် အပင်ပင်အိုးရောင် နီသည်။ နေရောင် ကျရောက်သောနေရာတွင် ရှိ၏။ အရွက်များဝါ၍ အပင် ကျလှနိုးနေပြီ။ မြင်ရင်ချင်းပင် ဂမုန်းနီဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်သည်။ တူးဆွစရာ ဘာပစ္စည်း မတွေ့ရဘဲ မရှိ။ ပေါက်နေသည်က ဘာကြားထဲမှာ။ နတ်တမ်းတင် ဓာတ်ပုံရိုက်ပြီးမှ အပင်ရင်းကို ဂရုစိုက်၍ ဖြည်းဖြည်းချင်း

နုတ်ယူလိုက်၏။ ညှိုးရော်စပြုနေ၍ အပင်ရင်းမှ အရွက်များသာ ကျွတ်ထွက် လာကြသည်။ ဂမုန်းဥများ မပါလာပေ။ လက်ချောင်းများနှင့် ထိုးနှိုက်ရှာဖွေပါ သော်လည်း ကျောက်ကြားတွင်ဖြစ်၍ အကျိုးမရှိ ဖြစ်ရသည်။ အနီးအနားတွင်လည်း ကျောက်ကို ထွင်းဖောက်နိုင်လောက်အောင် တူးဆွ ရန် ပစ္စည်းမရှိ။ ခဲရာခဲဆစ် နေရာ၌ ပေါက်တတ်သော ဂမုန်းနီပင်ကိုသာ အပြစ်တင် ကျိန်ဆဲလိုက်မိသည်။ နေရာကိုမှတ်၍ ဥမရဘဲ အရွက်များ သာ ယူပြီး နေရာမှ ခွာခဲ့ရလေသည်။

ဂမုန်းနီပင်ကြောင့် အရှိန်တတ်ပစ္စည်း များနှင့် ပေါင်းစပ်၍ ရွာလှုပ်နိုင်ကြောင်း ဆော်ဖက်တွင်လည်း အသက်ရှည်အရွယ် နှစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်ကြောင်း... ရသေ့ကြီး ဦးပညာကုဒိဗ္ဗိမှ ရှင်းပြ လေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ထိုနေရာမှ ဆက်တက်ကြသောအခါ မွန်းလွဲ နှစ်နာရီ ရှိနေပြီ။ မွန်းလွဲ နှစ်နာရီခွဲတွင် လမ်း၏ ညာဘက်၌ လိုဏ်ဂူတစ်ခု တွေ့ရပြန် ၏။ ဂူဝကျောက်တုံးကြီးများ အခွန် အတက်များနှင့် နဂါးခေါင်းသဏ္ဍာန် ထူးဆန်းစွာ ဖြစ်ပေါ်နေသည်။

‘အဲဒါ ဝိဇ္ဇာလိင်္ဂသို့ ဝေါဟာယ်။
ဝိဇ္ဇာသင်္ဂဟံ ဝိဇ္ဇာသင်္ဂဟံ လာ
အောက်အောက်တတ်ကြတယ်။ ဒီအခါ
ဝန်းကျင်မှာ ထောင့် ဝါထင်တွေ
အင်မတန် ဝေါဟာယ်ကွယ်’

ရသေ့ကြီးမှ ခေတ္တ ထိုင်နားသဖြင့်
ကျွန်ုပ်မှာ ဂူတွင်းပူပြင် ဝင်ရောက်
သွားလာ လေ့လာပြန်သည်။ ဂူတွင်း
၌ အတော်ကျယ်သည်။ လူသုံး၊ လေ့ဦး
ကောင်းစွာ နေထိုင်နိုင်သော မိုးလုံ
လေလုံ ဂူတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

ဂူ၌ မိုးထောင့် ကျန်ပြန်သော် တွင်
ထောင့်ဝက်ဝင်အပင်များ၊ အရလိုက်
ပေါက်ရောက်နေကြ၏။ တာမင်တိုက်
တာမည်လား။ သဘာဝအတိုင်း
ပေါက်သည်လား။ မြွေခြားချိန်။

‘အဲဒါ တောရောက်ပင်၊ လေရောက်
တွေမှာ အမြစ်သွေးသောက်ရတယ်။
သူ့အသီးကို ပါးပါးလှီး အရက်နှစ်မိပြီး
အကြောရောဂါတွေ လိမ်းရတယ်။
အဖောအရောင် ရောဂါတွေမှာ အမြစ်
သွေးလိမ်း အရွက်ကြမ်း ပြုတ်ချိုးရ
တယ်။’

ဟောဟိုက အုပ်ကတော့ ကျွန်ုပ်လက်
သည်။ အိပ်တွေ မြင်တွေ့မှာ စိုက်ပျိုးထား
ရင်၊ အေးချမ်းတယ်။ အနာပီး အနာစက်
ပေါက်ရင် သွေးဖြစ် သွေးလိမ်းရတယ်။

ဟိုအပင်တွေက နတ်ပန်းညိုလို့
ခေါ်တယ်။ ပန်းနားရင်ကွမ်း နတ်ကရည်
ဆောင်ဆိုင်ရင်ကွမ်း နောက်တွေမှာ
အရွက်ကိုပေါင်းပြီး ကြော်ညှို့ကြော်အောင်
ဆွတ်တယ်။

အရွက်ထိုင်ရင်း အုပ်ပုတွေက အကြော
တစ်ထောင်ပန်းလို့ ခေါ်တယ်။ အကြော
ရောဂါ အပျိုးကို ပျောက်စေတယ်။
ယွင်းပါးကို ရေနဲ့ သုံးခွက်တစ်ခွက်တင်
ပြုတ်သောက် ဖုထောင်ပြီး သတ္တန္တည်ပွစ်
လိမ်း ပြုတ်ပြီး အပျိုးသုံးနိုင်တယ်’

အနီးသို့ ရောက်လာခဲ့သော ရသေ့
ကြီးမှာ ဆေးပညာ ဗဟုသုတကို ရှင်းပြ
ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့လည်း ထိုနေရာမှ

၇၄ နဂါးကျောင်းခြေချိ။ဂူစင်

▲ တာမင်တိုက်

ဆက်၍ တက်ခဲ့ကြပြန်သည်။ (၁၀)
မိနစ်ခန့် ကြာသောအခါ လမ်းအလယ်
ကောင်၌ ကျောက်တုံးကြီးတစ်တုံးပေါ်
တွင် ကျောက်တုံးငယ်များ စုပုံစီထပ်
တင်ထားသည်ကို ထူးဆန်းစွာ တွေ့ရ
၏။

‘အဲဒါ အမောပြေနတ်လို့ ခေါ်ကြ
တယ်။ ဒီလမ်းက ဘုရားဖူးတက်ကြသူ
တွေဟာ မတ်စောက်တဲ့ အတက်လမ်း
ကို လာရတော့ ဒီနေရာမှာ ခဏနား
ကြတယ်။’

လမ်းလယ်က ကျောက်တုံးကြီးပေါ်မှာ အနီး
အနားမှာ ကျောက်တုံးငယ်တွေ သူတစ်တုံး
တစ်တုံး ကောက်ပြီးတစ်ရင် အပေးအပန်း
ဖိုအောင် ကူညီပေးလို့ တောင်စောင့်နတ်ကို
တိုက်တည်ဆုတောင်းကြတယ်။ ဒီလိုလုပ်ပြီး
ဆက်တက်ရင် တောင်ထိပ်ရောက်တဲ့အထိ
ပမောတော့တုန်းလို့ အယုံအကြည် ရှိကြ
တယ်လေ’

ကျွန်ုပ်လည်း ကျောက်တုံးငယ်တစ်
တုံး ကောက်တင်ပြီး ဆုတောင်းလိုက်
ပါသည်။ သူ့ရိုးရာယုံကြည်မှု ဓလေ့
ထုံးစံကို မပစ်ပယ်စကောင်းပေ။ ဤသို့
ဆုတောင်းခြင်းဖြင့် ဘာမှ ပင်ပန်းသည်
လည်း မဟုတ်။

ထိုနေရာမှ ဆက်တက်၍ မွန်းလွဲ
(၂)နာရီ(၁၅)မိနစ်တွင် လမ်း၏ ညာ
ဘက်၌ ဖျက်နှာဝ ထောင်လိုက် အလျား
ရှည်ပြီး အနံ့ကျဉ်းသည့် လိုဏ်ဂူကြီး
တစ်ခု တွေ့ကြပြန်သည်။ အတွင်း၌
(၁၀)ပေခန့်ကျယ်သော အခန်းသဖွယ်
ဖြစ်နေသည်။

‘ဒီလိုဂူကြီးက ရသေ့လိင်္ဂသို့ တွေ
ဒီတောင်ကို ရောက်သမျှ ရသေ့
သူတော်စင်တွေဟာ ဒီဂူမှာပဲ သီတင်း
သုံးခဲ့ကြတယ်။ ဟိုအောက်က ထွက်
ရင်ပေါက် ရသေ့ဝိဇ္ဇာချိန်တွေ တရား
အားထုတ်ရာ ရသေ့အောင်မြေပေါ်’

ထိုရသေ့လိုဏ်ဂူကြီး၏ ဘေးကပ်
လျက် မြေပြင်၌မှ ဆင်တုံးမနွယ်ဥကြီး
တစ်လုံးမှာ အနွယ်အရွက်များ ဝေဖြာ
လျက် အလေးချိန်(၁၀)ပိဿာမက
ရှိပေမည်။ ရသေ့တစ်ပါးမှ ဆေးဝါး
မိဝဲရန် အလိုငှာ ဆောင်ယူချထားခြင်း
ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ယူဆမိပါသည်။

‘ဒီဆင်တုံးမနွယ် ဥကြီးမျိုးဟာ ဒီလို
အသက်ရှင်နေတဲ့အတိုင်း အပေါက်
ဖောက်ပြီး ပျားရည်ထည့်၊ ပြန်ပိတ်
ထား တစ်လ၊ နှစ်လကြာမှ မွန်းကူးယု
နဲ့ ခပ်သောက်။ အဖျားနဲ့ လေရောဂါ
တွေ ကာကွယ်ပြီးသား ဖြစ်နေမယ်။’

► ဖြစ်သွားရန်

မိခင်တောင်တောက်လမ်းမှ တော့က်ဟားလိုက်လို့

ဒီဥကို အမှုန်ထောင်၊ ပျားရည်နဲ့ ဇီ(ဆီး)ကင်းလောက် လုံးထားပြီး ညအိပ်ရာဝင် စားပေးရင် အကောင်းဆုံး အိပ်ဆေးပဲ။ ဟိုတုန်းကဆိုရင် စိတ်ဝေဒနာရှင်တွေကို စိတ်ငြိမ်ဆေးအဖြစ် ကျွေးခဲ့ကြရတယ်။ ကြာကြာကျွေးရင် စိတ်ရောဂါပါ ပျောက်နိုင်တယ်။

ထိုနေရာမှ ကျွန်ုပ်တို့ ဆက်တက်၍ ကြာမီ လမ်းဘေးဝဲယာ၌ ရွက်လှပန်းပင် ကြိုကြားတွေ့လာရသည်။ တောင်ထိပ်နှင့် နီးလာကြောင်း သိနိုင်၏။ လမ်းချိုး တစ်နေရာရောက်သော် ရသေ့ကြီးမှ တောထဲသို့ ဦးဆောင်ခေါ်သွားလေသည်။ တစ်နေရာ၌ အရွက်စားဖား၊ ပင်စည်လုံးကြီးကြီး ပိန်းပင်သုံးလေးပင် တွေ့ရသည်။

“ဒါဟာ အစိုဓာတ်မှာ အလွန် အသုံးဝင်တဲ့ ခြံနံဆေးပဲ။ ဟိုတုန်းက ဒီအစိုဓာတ်တွေ နီးတောင်မှာ အကျုံးဝင်သော နှီးနီးသွားခဲ့ကြတယ်။ တောင်ရိုးပု ရှာတွေ့ရှိ ဖြစ်သွားတာပဲ။”

ကျွန်ုပ်လည်း မှတ်တမ်းတင်ဓာတ်ပုံ ခိုက်ပြီး ထိုနေရာမှ ပြန်ထွက်လာခဲ့ကြသည်။ မကြာမီ လမ်း၏ ဝဲဘက်၌

ဆွေးမြည့်အိုမင်းနေသော သစ်သား ဧရပ်ကြီးနှစ်လုံးကို တွေ့ရှိရသည်။ ထိုမှ မနီးမဝေးတွင် ကျောင်းအိုကြီး တစ်ဆောင် အုတ်အင်္ဂတေနှင့် သွပ်မိုးရေကန်ကြီးနှစ်လုံး တွေ့ရပြန်သည်။

ထိုအရှေ့ကုန်းပြန့်၌ ဖက်မိုး ထရံက အင်္ဂတေခင်း ဝတ်ပြုတန်ဆောင်းနှင့် လွန်စွာ သပ္ပာယ်လှသော စေတီတော်ကြီးတစ်ဆူကို ဖူးမြင်ရပါသည်။ အချိန်ကား မွန်းလွဲ(၃)နာရီ (၁၅)မိနစ်။ ကျွန်ုပ်တို့ကား ဗဟုသုတရှာရင်း နားနားနေနေ ဖြည်းဖြည်းတက်ခဲ့ကြရင်း တောင်ထိပ် ဘုရားရင်ပြင်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ပေပြီ။

တောင်ထိပ်ဟု ဆိုရသော်လည်း တောင်ကုန်းတစ်ခု၏ ထိပ်ပိုင်းသာ ဖြစ်သည်။ မိခင်တောင်မကြီး၏ ထိပ်သို့ ဘုရားတော်များ နောက်ထပ် သုံးထပ် ဆက်၍ တက်ရန် လိုသလောက်ပင်။

ကျွန်ုပ်ကား စေတီတော်ကြီးကို ဦးချွန်ပြီးမှ အင်္ဂတေ ရေကန်ဟောင်းအနီး တောင်စောင်းပေါ်မှ တောင်ပိုင်ဘိုးဘိုးကြီး နန်းဆောင်သို့ သွားပြီး ပူဇော်ဆုတောင်းမှု ပြုပါသည်။ ထို့နောက် ရွှေအင်ဒိုစေတီတော်ကြီး၏ ရင်ပြင်

တစ်ပတ်လှည့်၍ လျှောက်ရင်း လေ့လာရင်း မှတ်တမ်းတင်ဓာတ်ပုံများ ခိုက်လျက်ရှိသည်။

ရွှေအင်ဒိုစေတီဟု မည်သည့်ခေတ်အခါက ခေါ်ခဲ့ကြသည်မသိ။ ပေါင်မြို့နယ်၊ နတ်မှော်ရွာအနီးတွင်လည်း ရွှေအင်ဒိုစေတီတစ်ဆူရှိသည်။ ဘီလင်းမြို့ အဝင်အဝတွင်လည်း ရွှေအင်ဒိုစေတီတစ်ဆူ ရှိသည်။

ထိုရွှေအင်ဒိုစေတီတိုင်းသည် ဝိဇ္ဇာလမ်းစဉ် ကျင့်ကြံအားထုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အောင်မြေကမ္ဘာဦစခန်းများသာ ဖြစ်နေသည်မှာ တိုက်ဆိုင်ခြင်း တစ်ရပ်ပင်တည်း။

‘ဒီမီးခိုင်းတောင် ဆုတောင်းပြည့်စေတီတော်ကြီးကို သက္ကရာဇ် ၁၀၉၃ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလပြည့်နေ့မှာ ထီးတော်တင်တယ်လို့ ရှေးပုရပိုက်ဟောင်းမှာ ဖတ်ခဲ့ဖူးတယ်။ မြိုင်ကြီးငူဒေသက ကေလာသ စေတီတော်ကြီးကလော့ သက္ကရာဇ် ၁၂၃၂ ခုနှစ်မှာ ထီးတော်တင်ခဲ့တယ်။ ဘရသေ့ ဒီမီးခိုင်းတောင်

မှာ အားထုတ်နေစဉ်က သတ္တရာဇ် ၁၃၃၃ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆုတ်မှာ မီးခိုးဘုရားဖူး အတက်လမ်းကို ပြန်ပြီး ပြုပြင်ခဲ့ကြသေးတယ်

ရသေ့ကြီးမှ မှတ်စုစာအုပ်ငယ်ကို ထုတ်ဖတ်ပြီး ပြောပြခြင်းဖြစ်၏။ ထူးခြားမှုများကို မှတ်တမ်းလေ့ရှိသော ရသေ့ကြီးဖြစ်၍ ဗဟုသုတ ကြွယ်ဝ ပြည့်စုံခြင်း ဖြစ်လေသည်။

မီးခိုးဘုရား၏ မြောက်ဘက် ရင်ပြင်မှ မြောက်ဘက်သို့ လှမ်းမျှော် ကြည့်လိုက်သောအခါ အနီရောင် ကျောက်သားများဖြင့် တင်းတောင်း မှောက်ထားသည့်သတ္တရာဇ် တောင်မြင့် မြင့်တစ်လုံးကို မလှမ်းမကမ်း နှစ်မိုင်ခန့် အကွာအဝေး၌ မြင်တွေ့ရသည်။

‘အဲဒီတောင်ကို အရောင်တောင်လို့ ဒေသခံတွေက ခေါ်ကြတယ်။ အဲဒီတောင်မှာ ပိစွာ ပြီးတော် အလုံခြုံ က မင်း ပိစုရား ပူးပတ် သေနာပတိတွေရဲ့ ယဉ်ကျေး ရတနာ စိန်ကျောက် နီလာ ယဉ်ကျေးတွေကို အမှတ်အသားပြုပြီး အသီးသီး ပြုလုပ်ထားခဲ့ကြတယ်။’

အရောင်တောင်ခြေရင်း တောင်ကြားမှာ ဝတ်ဆင်မင်းရဲ့ နန်းစဉ် ယဉ်ကျေးကြီး နှစ်နှစ်တာတာ အရောင် နဲ့ တစ်နှစ်မှာ တစ်ကြိမ်ကြိုရာတဲ့အခါ တစ်တောင်လုံး တစ်တောင်လုံး အနီအရောင်နဲ့ တောင်တော်ပြောင်လင်းလက်လာလေ့ရှိတယ်။ ဒါကို လူတန်းခြင်ဆွေကြတော့ ဒီတောင်ကို အရောင်တောင်လို့ ခေါ်ကြတာပဲ’

ရသေ့ကြီးမှ ရှင်းပြလေသည်။ ကျွန်ုပ်မှာ ရင်ပြင်၏ တောင်ဘက်သို့ ဆက်လျှောက်လာသောအခါ လူတစ်ဖက်မက ကြီးမားသော ကြေးသွန်းငွေစပ် ရှေးခေါင်းလောင်းကြီးတစ်လုံး တွေ့ရသည်။

ထိုခေါင်းလောင်းကြီးကို ထိုးကြည့်သောအခါ လွန်စွာ အသံသာယာလှ

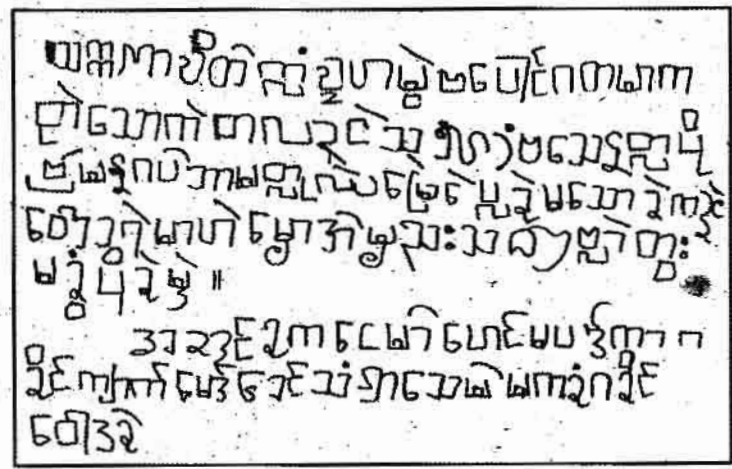
ပေသည်။ ကြားဖူးသမျှ ခေါင်းလောင်းသံတို့တွင် အသာယာဆုံးဟု ထင်ပါသည်။ ခေါင်းလောင်းကြီးမှာ ကြေးရောင်မပေါက် ခပ်ဖြူဖြူအဆင်းရှိသဖြင့် ရွှေ ငွေ ပါဝင်မှု အချိုးအဆများလိမ့်မည်ဟု ထင်ရသည်။

ခေါင်းလောင်းကြီး၏ အပြင်ဘက်ပတ်လည်တွင် မန်ကျည်းစေ့သတ္တရာဇ်လေးထောင့် မကျတကျ ရှေးခေတ်ရှမ်းစာလိုင်းစာဖြင့် ရေးထားသည်ဆိုသော ကမ္ပည်းစာတန်းများကို တွေ့ရသဖြင့် မှတ်တမ်းတင် ဓာတ်ပုံရိုက်ယူပြီး ထိုစာကို တတ်စွမ်းသမျှ ကူးရေးခဲ့လေသည်။ သုတေသီ စာဖတ်ပရိသတ်များ လေ့လာနိုင်စေရန် ဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

* * *

‘အဲဒါ မင်းတက်ကျောက်ဖျာလိုခေါ်တယ်။ ရှေးအခါက ရှင်ဘုရင်တွေဘုရားဖူးတဲ့အခါ ဒီကျောက်ဖျာပေါ်က ထိုင်ပြီး ရိုးဝတ်ပြုတယ်။ ပုတီးစိပ်အင်္ဂါဝတ်ကြတယ်။ အောင်မြေသဘောမျိုးပေါ့။ ဒီကျောက်ဖျာကြီးကို တောင်ပေါ်ရောက်အောင် ထိပ်ကနဖားပေါက်မှာ ကြိုးချည်ပြီး ဆင်နဲ့ ဆွဲတင်လာတယ်လို့ ဆိုကြတယ်။ ဒီကျောက်ဖျာပေါ်မှာ ဟိုတုန်းက သာမန်အရပ်သားတွေ လုံးဝ မတက်ခဲ့ရဘူး’

ရင်ပြင်တော်ကို တစ်ပတ် ပတ်ပြီး သောအခါ ဝတ်ပြုတန်ဆောင်းအတွင်း၌ ခေတ္တထိုင်နားကြ၏။ ထိုအခါ ရသေ့ကြီးမှ မီးခိုးတောင်၏ ကမ္ဘီရသုတများကို ပြောပြလေသည်။

ခေါင်းလောင်းကြီးမှ စာများ ကူးရေးပြီးသောအခါ မနီးမဝေးတွင် ဆန္ဒင်းမကင်းပုံ ကျောက်ဖျာကြီးထစ်ချပ် ရှိရာသို့ သွားရောက် လေ့လာပြန်သည်။ အလျား(၇)ပေ အနံ(၄)ပေခန့်ရှိသော ကျောက်ဖျာမှာ အထူ တစ်မိုက်ကျော်ခန့်သာရှိသည်။ ထိပ်အစွန်းဘက်၌ အချင်း(၄)လက်မခန့် အပေါက်တစ်ခု တွေ့ရ၏။

‘တို့အခုတက်လာခဲ့တဲ့ မီးခိုးဘုရားအရှေ့ဘက် တောင်စောင်းနှစ်ခေါ်လောက်မှာ ဟိုတုန်းက စေတီလေးဆူ ရှိခဲ့တယ်။ အခုတော့ တစ်ဆူပဲ ရှာတွေ့ပြီး ပြန်ပြုပြင်ထားတယ်။ ကျန်တဲ့ သုံးဆူကို ရှာမတွေ့ကြသေးဘူး။’

အဲဒီလေးဆူအနက် အငယ်ဆုံးတစ်ဆူမှာ စိန်သေ အလုံးပေါင်း ငါးရာ ဖြည့်နှံထားခဲ့တယ်။ စိန်သေကို ယူလိုရင်

www.burmeseclassic.com

• ကျော့လှမ်း

• ကျော့လှမ်း

တောင်စောင့်နတ်ကို ပူဇော်ပသပြီး ယူလေလို သိုက်ညွှန်းက ဆိုထားတယ်။ တောက သိပ်နက်လွန်းတော့ အထိတ်တိုတွေ ရှာဖွေရတာ မလွယ်ဘူး။

ဒီဒီခိုင်းဘုရားမှာ ဟိုစဉ်က အုတ်တံတိုင်း အသေအချာ ခတ်ပြီး ကာရံထားတယ်။ ခုတော့ မြို့ကျပျက်စီးသွားပြီ။ အဲဒီ တံတိုင်းအတွင်းဘက်မှာ ကျောက်တိုင်နှစ်တိုင်ရှိတယ်။ လက်ထောက်က ကျောက်တိုင်မှာ ကြက်ခြေထိ အမှတ်အသား ထွင်းထားတယ်။

အဲဒီတိုင်ရဲ့ အောက်ခြေကို တစ်တောင်လောက် တူးရင် ရတနာတွေ ပြည့်ရှိတဲ့ စဉ့်အိုးကို တွေ့လိမ့်မယ်။ ယူလိုသော် တောစောင့်နတ် တောင်စောင့်နတ်များကို ပူဇော်ပသ၍ ယူလေအံ့ဆို သိုက်ညွှန်းက ဆိုထားတယ်။ ဘရသေ့တို့ ဒီရောက်စက ကျောက်တိုင်တွေ သေးတယ်။ ခုတော့ မတွေ့ဘူးဘူး။ ဘယ်သိုက်ဆရာတွေ တူး

မြို့လိုက်သလဲ မသိပါဘူး။ အဲဒီကျောက်တိုင်က ပြောက်ဘက် ယင်းဟမ်းမှာ သပ်ပတ်ပလ္လင်ရှိတယ်။ ပလ္လင်အောက်ကို တစ်တောင်ခန့်တူးရင် ရွှေလှည်းတီးကို တွေ့လိမ့်မယ်လို့ ဆက်ပြီး ညွှန်းထားသေးတယ်။ အဲဒီ ပလ္လင်ဆိုတာကိုတော့ ဘရသေ့လဲ မတွေ့ဖူးဘူး။ တောင်စောင့်နတ်တွေ ကွယ်ထားသလား။ ကိုယ့်ရှေ့က သိုက်ဆရာတွေ မြို့ပျားသလား မသိဘူး။ ရသေ့ကြီး စကားဆုံးသည်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ နေရာမှ ထကြ၏။ စေတီတော်၏ မြောက်ဘက်ရင်ပြင်မှ အနိမ့်ပိုင်းတောင်စောင်းတွင် သွပ်မိုးကျောင်းဆောင်သစ်များ ရှိသည်။ နှစ်ထပ်ကျောင်းဆောင်ကြီးတစ်လုံး၊ ဆောက်လုပ်စ ရေပ်တစ်လုံး၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းငယ်တစ်လုံး၊ အင်္ဂတေရေကန်၊ ဆွမ်းစားရေပ် စသည်တို့ကို တွေ့ရသည်။ ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦး ကျောင်းသို့ တက်သောအခါ ဆရာတော်ကို ဖူးတွေ့ရလေသည်။ မီးခိုင်းတောင်ပေါ်တောရကျောင်း ဆရာတော်၏ ဘွဲ့အမည်မှာ ဦးဩဘာသဖြစ်ပြီး ထိုစဉ်က သက်တော်(၅၅)၊ ဝါတော်(၂၀)ဟု သိရပါ

သည်။ ဤကျောင်းမှာ ဘေးမဲ့ သက်ပယ်ဖြစ်ပြီး ဦးပွင်းငါးပါးနှင့် ကိုရင်နှစ်ပါး ရှိလေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့လည်း လာရင်းကိစ္စကို လျှောက်ထားပြီး ပါသွားသော လှူဖွယ်ပစ္စည်း စားသောက်ဖွယ်ရာများနှင့် ဝတ္ထုကြေးငွေတို့ လှူဒါန်းလျက် ပစ္စည်းများ ထားခဲ့ကာ ဘုရားကြီး၏တောင်ဘက် သုံးဖာလုံခန့် တောင်ကုန်းအမြင့်ပေါ်ရှိ ဆုတောင်းပြည့်စေတီသို့ သွားရောက်ကြပါသည်။

ဆုတောင်းပြည့် စေတီတော်သို့ အတက်လမ်းမှာ အတော်ကျယ်သော်လည်း မတ်စောက်လှသည်။ စေတီတော်ရင်ပြင်မှာ သိပ်မကျယ်လှပါ။ စေတီတော်မှာ ဉာဏ်တော်ကိုးတောင်မျှသာမြင့်သည်။

တောင်ဘက်စောင်းတွင် ဦးပွင်းတစ်ပါး သီတင်းသုံးနေသော ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းငယ်တစ်ဆောင်ရှိ၏။ အရှေ့ဘက်ရင်ပြင်ထိပ်တွင် ဂမုန်းပင်တစ်စု တွေ့သဖြင့် ရသေ့ကြီးအား မေးမြန်းရာ...

* အဲဒါ နာမည်ကောင်းနန်းလို့ ခေါ်တယ်။
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၇၇

သတ္တဝါကုန်း

ဒီပိုင်တောင် အတက်လမ်းမှ ထူထပ်သော သစ်တန်းပင်

ကုလားတောင်မှ မြင်းခွာငြီး

ဒီလို အားဦး နှစ်ဘက်ကုန်း တဲ့အသံမှာ နာထထော၊ နာနှစ်တာ၊ သိမ်းကိုက် ကော်ထိုကာထွာ မကြာဘဲ ဖြစ်လေ့ ရှိကြောင်း။

ဒီအုပ်စု နှစ်ခုညီ ခွဲယူပြီး နာသိမ်း ငမှာ အားပျက် တစ်ခုကုန်းကို နှစ် ဟတ်ချိုး အသံများစွာ ထွာတော့တာပဲ။ ထေအာလဲပျောက်၊ ကိုယ်လက်အိမ်၊ ဦးစောက်ကြည့်လင်အိုးကွာ'

ဆုတောင်းပြည့် တောင်ကုန်းပေါ်မှ ကမမောင်းဒေသနှင့် သံလွင်မြစ်ဘက် သို့ ရှောင်းမှာ လွန်စွာ သာယာလှပါ သည်။ သံလွင်မြစ် အရှေ့ဘက်ကမ်းမှ

ရမ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မြင့်မြင့်မားမား ပန်းတောမင်းတောင် ကြီးကိုလည်း အနီးကလေးလို့ ထင်ရ မြင်ရ၏။

'ဟောဟို ပန်းတောမင်းတောင်မှာ ခုချိန်အထိ အင်္ဂိုလတ်ပိဇ္ဇာတွေ ရှိနေကြ တုန်းပဲ။ တောင်ခုလတ်ဂူတွေမှာ ရှာရင် ပီဟောင်းတွေ၊ လုံကွဲတွေ အများကြီး တွေ့ရတယ်။ ရသေ့ဝတ်နဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ များကြတယ်။ အင်္ဂိုလတ် သိုက်ဝင်ဇာတ် ပစ္စည်းတွေလဲ အဲဒီတောင် ဝန်းကျင်မှာ ပေါ့တယ်'

ဆုတောင်းပြည့်စေတီမှ ပြန်ဆင် လာကြသောအခါ လမ်းခုလတ်မှ စု မြင်ရသော ရွှေအင်ဒုံစေတီတော်မှာ လွန်စွာ သပွယ်လှသဖြင့် ဓာတ်ပုံ မှတ်တမ်း တင်လိုက်မိသေးသည်။

'ဒီပေါ်က လှမ်းကြည့်လိုက်၊ ရွှေအင် ဒုံဘုရားကြီးရဲ့ အင်္ဂါထောင့် တစ်ပိုင်း လောက်မှာ တွေ့လား တောင်တစ်လုံး ရှိတယ်။ အဲဒီ တောင်ထိပ်ပေါ်မှာ စေတီ ငုတ်တိုရှိတယ်။ အောက်မှာ သုဝဏ္ဏ မာလာချိတ် တစ်စဉ့်အိုးရှိတယ်။ အင်္ဂိုလတ်နည်းနဲ့ ရွှေဖြစ်အောင် လုပ်နဲ့ တာပေါ့'

နောက်ပြီး ဆေးကျွေးခေါက်ပင်ဆိုတာပဲ ဝါးတစ်ချက်လောက်အကွာမှာ ရှိသေးတယ်။ သိုက်ဝင်ပင်ပေါ့ကွာ'

ရွှေလ ဆက်စတီယိုရ်

အောင်စု (L.L.B)

အသိကျ အလှပို ဆီးဝမ်း မှန်စေလိုလျှင်

ဆရာမြင့်ရဲ့ မြင့်မြန်မာ အကြောပြေ ဝမ်းမှန်ဆေးကို မှီဝဲပါ

ကျွန်မတို့လို မိန်းမသားတွေဟာ အမျိုးသားတွေ ထက် အနာရောဂါပိုပြီး ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိပါတယ်။ အမျိုးသမီးများ အနေနဲ့ အထူးအလေးပေး ဂရုတစိုက်ရှိတာကတော့ ဓမ္မတာ ဆီ လစဉ် ၂၈ ရက်တစ်ကြိမ် ဆင်းသက်လာတဲ့ သွေးသား ချိတ်။ အဲဒီသွေးသား ဓမ္မတာမမှန်ကန်ဖောက်ပြန်ခြင်း ကြောင့် ရောဂါပေါင်းမြောက်မြားစွာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရသလို သွေးသားမှန်ကန်နေရင်လည်း အသားအရေ စိုပြေဝင်းပ တုန်းမာပြီး လှပတင့်တယ်လို့နေပြန်ပါတယ်ရှင်။

ယနေခေတ်မှာ ခေတ်မီသော အမျိုးသမီးများအတွက် သန္ဓေတားဆေးတွေ သုံးစွဲခြင်းကြောင့်လည်း ရောဂါတစ်ခု သတ်တစ်ခု ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရတယ်လို့ သမားတော်ကြီး ဆရာမြင့်မှ ပြောပြခဲ့ဖူးပါတယ်။ အလွန်မှန်ကန်တဲ့ ကျန်း မာရေးပညာပေးစကားဖြစ်ပါတယ်။ ယင်းပညာသန္ဓေတားဆေး များ သုံးစွဲခြင်းကြောင့် ၂၈ ရက် တစ်ကြိမ် သွေးဖွားရမည့် တော် နှစ်ကျော်တဲ့အထိ ဓမ္မတာသွေးဟာ ဖွားခြင်းဆင်း ခြင်းဖြစ်တဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်း ခိုအောင်းနေတတ်ကြပါတယ်။ ဒီလို သွေးဟောင်းလည်း မဆင်း၊ သွေးသစ်လည်း မပေါ် လနစ်ကြာလာသော် ကျွန်မတို့လို အမျိုးသမီးများမှာ အသားအရေ မကြည်လင်တော့၊ ပွယောင်ယောင်နှင့် ညို ခြင်ဆောင်သန်းလာပြီး ဝိုက်ခေါက်ထူကာ ဝ၊ သထက် ဝ၊ လာ ကြပါတော့တယ်။ ခန္ဓာကိုယ် ဝ၊ လာတာနှင့်အမျှ ရောဂါ တစ်လည်း ခုတစ်မျိုး၊ တော်ကြာတစ်မျိုးနဲ့ အမျိုးမျိုးဖြစ်လာ တာပေါ့ရှင်။

ကြာတော့ လူလည်း အလှပျက်၊ အသားအရေလည်း ကြည်လင် ဝိုက်ပူနံ့ကား ငါးစိပူခါးလို ပုံကပျက်၊ ရောဂါက တစ်တော့ စိတ်ပျက်ရတော့တာပေါ့။ ဒီလိုနဲ့ သင့်တော်မယ့် ကို ရှာမိပါတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ သမားတော်ဆရာမြင့်ထံ ကျော်သွားပါတယ်။ ဆရာ့ကို ဖြစ်ပျက်ခံစားနေရတာတွေ အတုနဲ့ပြောပြဆွေးနွေးမိတော့ ဆရာက-

“ကေသီအောင်ရေ အခုခေတ်မှာတော့ အများစု အမျိုးသမီးတွေ ဖြစ်ပေါ်ခံစားတွေ့ကြုံနေရတဲ့ အနာရောဂါပေါ့ဗျာ” တဲ့လေ...။

“ဆရာရယ် ဘယ်လိုကြောင့် ဒီလိုဖြစ်ရတာလည်း”

“မကေသီအောင်ရေ မကေသီအောင် ပြောသလို ပဋိ သန္ဓေတားဆေးတွေကြောင့် ပါသလို နေ့စဉ် စားသောက်နေ ရတဲ့ အစားအသောက်တွေကြောင့်လည်း ပါပါတယ်။ ပြီး တော့ လူနေထိုင်မှုပုံစံ၊ နောက် ပတ်ဝန်းကျင်စတဲ့ အ ကြောင်းတွေကြောင့်လည်း ဒီလိုဖြစ်တတ်ပါတယ်”

“ကျွန်မတို့လို အိမ်ထောင်ရှင်အမျိုးသမီးများ အနေနဲ့ မကင်းနိုင်တဲ့ ပဋိသန္ဓေတားဆေးတွေကြောင့် လစဉ်ဓမ္မတာ မလာတာကနေစပြီး အမျိုးသမီးတွေ ဝ၊ လာတယ်၊ ရောဂါ တွေ ပိုထူပြောလာတယ်လို့ ခံစားရပါတယ် ဆရာ၊ အဲဒါကို ဘယ်လိုကုသပြီး ဘယ်လိုဆေးမျိုးတွေ သုံးစွဲသင့်ပါလဲ ဆရာ” ဆိုတော့ -

“မကေသီအောင်မေးတဲ့ မေးခွန်းက ကောင်းပါတယ်။ အမျိုးသားတွေနဲ့ အမျိုးသမီးတွေရဲ့ စွန့်ထုတ်ပစ္စည်းမလ ကွာခြားချက်က ဓမ္မတာသွေးသားပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျန်တာ ကတော့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေး တွေဟာ အမျိုးသားရော အမျိုးသမီးပါ တူညီနေပါတယ်”

“ဟဲ့ဟဲ့ကဲ့ ဆရာ”

“ဒီတော့ အမျိုးသမီးအနေနဲ့ အထူးသဖြင့် ပဋိ သန္ဓေ တားဆေးတွေ သုံးလို့ပဲဖြစ်ဖြစ် အစားအသောက် အနေအ ထိုင်တွေကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ် ဓမ္မတာမမှန် ထိန်ကျန်ချုပ် ငုပ်နေ တာ ကြာလာတာနဲ့အမျှ ရောဂါတစ်ခု မဟုတ်တစ်ခုတော့ စွဲကပ်လာပါတယ်။ ဒီလိုအခါမျိုးမှာ တားဆေးတွေကြောင့် ဓမ္မတာမပေါ်တာကို ကုစားဖို့လိုပါမယ်”

“ဘယ်လိုများ ကုစားရမလဲဆရာ”

“စောစောက ဆရာပြောခဲ့သလိုပေါ့ လူသားတွေ အ နေနဲ့ နေ့စဉ်စွန့်ထုတ် ဖယ်ရှားပေးရမယ့် မလအဆိပ် ဓာတ် တွေရှိပါတယ်။ ဒါတွေကတော့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေး ငြီးတော့ အမျိုးသမီးတွေလစဉ်စွန့်ပေးရတဲ့ သွေးသားဓမ္မတာပေါ့။ သွေးသားဓမ္မတာကတော့ တားဆေးတွေကြောင့် ဖြစ်ဖြစ်၊ အစားအသောက်ကြောင့်ဖြစ်ဖြစ် လစဉ်မပေါ်ဘူးဆိုရင် ကျန်တဲ့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေးတွေ မှန်နေဖို့လိုပါတယ်။ ဒီ မလလေးမျိုးထဲက ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အစိတဖြစ်ပါတယ်။ နေ့စဉ် ဆီး၊ ဝမ်း မှန်စေရန် ဂရုတစိုက် ပြုပြင်နေထိုင်ပေး လိုမယ်။ အဲဒီလိုတားဆေးသုံးသူတွေရော၊ တားဆေးမသုံးသူတွေ

ပါ ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိတဲ့ ဗိုက်ပူခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်တွေထူလာခြင်း၊ အဆီတွေ ဝမ်းဗိုက်ပြင်မှာ စုလာခြင်း၊ အသားအရေ စိုပြည်မှု မရှိခြင်း၊ ကြည့်လင်တောက်ပဝင်းလက်မှုမရှိခြင်း၊ နောက် ကြောတစ်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းအုံ ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်များ လေးလံထိုင်းမိုင်းခြင်း၊ ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ပေါ့ပါးသွက်လက်မှု မရှိခြင်း၊ ဆီးချို သွေးတိုး အသည်းအဆီဖုံး၊ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်း စတဲ့ ရောဂါများနဲ့ အမျိုးသမီးရောဂါများကို ဖြစ်ပေါ်လာစေပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ၊ ချွေးတို့ကို မှန်မှန်စွန့်ထုတ်နိုင်စေရန် နေထိုင်စားသောက်ရပါမယ်။ အကယ်၍ ကျန်းမာပြီး စိုပြည်လှပ အချိုးအစားကျတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို ပိုင်ဆိုင်ချင်တယ်ဆိုရင်တော့ ဆီးနဲ့ဝမ်းကိုတော့ မှန်ကို မှန်နေအောင် ပြုပြင်နေထိုင်ရပါမယ် မကေသီအောင်”

“ဒါဆို တားဆေးတွေကြောင့် သွေးသားမပေါ်ရင် ဆီး၊ ဝမ်းမှန်အောင် ပြုပြင်ပေးရင် အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ပူခြင်း၊ အသားအရေညစ်ထေးခြင်း၊ အကြောတက်ညောင်းညာခြင်းများနဲ့အတူ အခြားသောရောဂါတွေပါ ဖြစ်ပွားမလာအောင် တားဆီးနိုင်တာပေါ့ နော်... ဆရာ”

“ဟုတ်ပါဗျာ...”

“အဲဒါဆို ဘာဆေးသောက်မလဲ ဆရာ”
“ဆရာဆီလာတော့လဲ ဟောဒီ မြင့်မြန်မာ တောရောက်သီး အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကိုပဲ ညွှန်ရမှာပဲဗျ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးက ဘာတွေကောင်းလဲဆရာ”

“ဘာတွေကောင်းလဲဆိုတော့ ဆီးချုပ်၊ ဝမ်းချုပ်၊ လေချုပ်ရောဂါတွေ၊ စမြင်းခဲခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်တွေ လေးလံညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဒူးလာလိပ်ခေါင်းဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပူအပုပ်များခြင်း၊ ဆီးချုပ်၊ ဆီးကျန် ဝမ်းချုပ်၊ ဝမ်းကျန်ခြင်း၊ လေချုပ်ခြင်း၊ အသားအရေ ယားယံခြင်း၊ အသားအရေ ညစ်ထေးမွဲခြောက်ခြင်း၊ အဖုအပိနဲ့အကွက်များဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ သွေးမသန်ခြင်း၊ ပါးစပ်နံ့ခြင်း၊ ကိုယ်နံ့ပြင်းခြင်း၊ အပူခိုး၊ အပုပ်ခိုးများ အပေါ်ကို ဆောင်တက်ပြီး လည်ချောင်းနာခြင်း၊ မျက်ရည်ပူများကျခြင်း၊ လျှာ၊ နှုတ်ခမ်း၊ အာခဲတွင်းတွေမှာ အဝန်နာတွေဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးပူ၊ ဆီးအောင်ဆီးဝါ၊ ဆီးနီ၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ မျက်နှာမှာ တင်းတိပ်၊ ဝက်ခြံမှည့်ခြောက်ထွက်ခြင်း၊ သွေးဓာတ်ထဲနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ မလီအပ်တဲ့ အဆီပို(မလ)တွေ ပွားများလာပြီး အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်ထူခြင်း၊ စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်ပြီး အကြောပြေတာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလှုံ့နေသော အဆီပိုများကို ဖယ်ရှားပေးနိုင်ပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေညီညွတ်မှန်ကန်စေပြီး ကျန်းမာပေါ့ပါးလန်းဆန်း တက်ကြွစေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဘယ်လိုသုံးစွဲရမလဲ ဆရာ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို ညအိပ်ရာဝင် ရေအေးနဲ့ ဆေး ၅ ပြားကို အစာနဲ့ဝေးဝေးမှာ သုံးစွဲပေးခြင်းဖြင့် အထက်ပါရောဂါတွေကို ပျောက်ကင်းသက်သာပြီး မဖြစ်သေးရင်လည်း ကာကွယ်ပြီးသားဖြစ်စေပါတယ်” (ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်၍ နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။ ဝမ်းချုပ်တတ်သူများ ဆေး ၅ ပြားမှ ၇ ပြား အထိ သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။)

“ဟုတ်ကဲ့ အခုလို ကျန်းမာနေပဟုသုတတွေရရှိအောင် ပြောပြလမ်းညွှန်ပေးတဲ့အပြင် သုံးစွဲရမယ့်ဆေးပါ ညွှန်ပြပေးတဲ့အတွက် ဆရာကို အထူးပဲကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာ”

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၆၆၆) (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဗျောလင်း
မြောက်ဥက္ကလာပ၊ ဝန်း - ၀၁၆၉၁၀၉၁၊ တွဲ ၇၃၂၃၇၂၂

မြတ်သဏောတို့ စံပျော်ခြင်းသည်

ထုံးတောင်းပြော ဘာစာနားဆီသို့ (၆)

ယခင်လူမှု အဆက်

ဆရာတော်ကို အနီးကပ်ဖူးရဖန် များသော် ဆရာတော်၏ အလေ့အထ ကို အသင့်အတင့် မှန်းဆနိုင်လာသည်။ ဆရာတော်သည် အကျင့်သီလ ပြည့်စုံ ၏ ဝိနည်းတော်အတိုင်း နေထိုင် တွင်ကြံ၏။ ဆရာတော် အဓိက ပြု သည်မှာ ဘာဝနာပွားခြင်းဖြစ်၏။ ဆရာတော်၏ ထိုထက်ပိုသော ကျင့်ကြံ အားထုတ်မှုကို ကျွန်တော် မသိပါ။

သီလနှင့် ပြည့်စုံသော မေတ္တာ ဘာဝနာ ပွားများလေ့ရှိသော ရဟန်း တော်များ၏ အရိပ်အာဝါသသည် ငြိမ်းချမ်းအေးမြသည်က အမှန်ပါ။ ဆည်သည့်ဘုန်းကြီးကျောင်း ဖြစ်ပါစေ၊ ကျောင်းဝင်းထဲ ဝင်လိုက်သည်နှင့် ဆူညံရွှပ်ပွခြင်းမှ ယာယီမျှ ကင်းဝေး သွားသည်မှာ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ပါ၏။

ထို့ကြောင့် ထိုစဉ်က တောရ ဆောင်းများသို့ တစ်နှစ်လျှင် တစ်ခေါက် ဆောက်အောင် သွားလေ့ရှိပါသည်။ ကျွန်တော်၏ သားသမီးများလည်း ဆောရကျောင်း၏ အရသာကို တွေ့နေ ကြပါပြီ။ မကြာမီတွင် ဒါယကာ အိမ်ကမမထိုက် တိုက်ရေပြိုကြီး ဆောက်လုပ်ရန် စီမံပါသည်။

ထဲကျောင်းကို တိုက်ကျောင်းကြီး ဖြစ်ရန် ကြိုးစားကြခြင်းကို ကျွန်တော် သဝဏ်မကျခြင်းတော့ မဟုတ်ပါ။ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲတွင် တောထဲမှ သစ်သားကျောင်းကို ပို၍ကျေနပ်၏။

ဆရာတော် ဦးဆာအိုလ ဖွံ့ဖြိုး၍ (၇)ရက်အကြာတွင် ရိုက်ကူးထားသည့် ပုံတော်

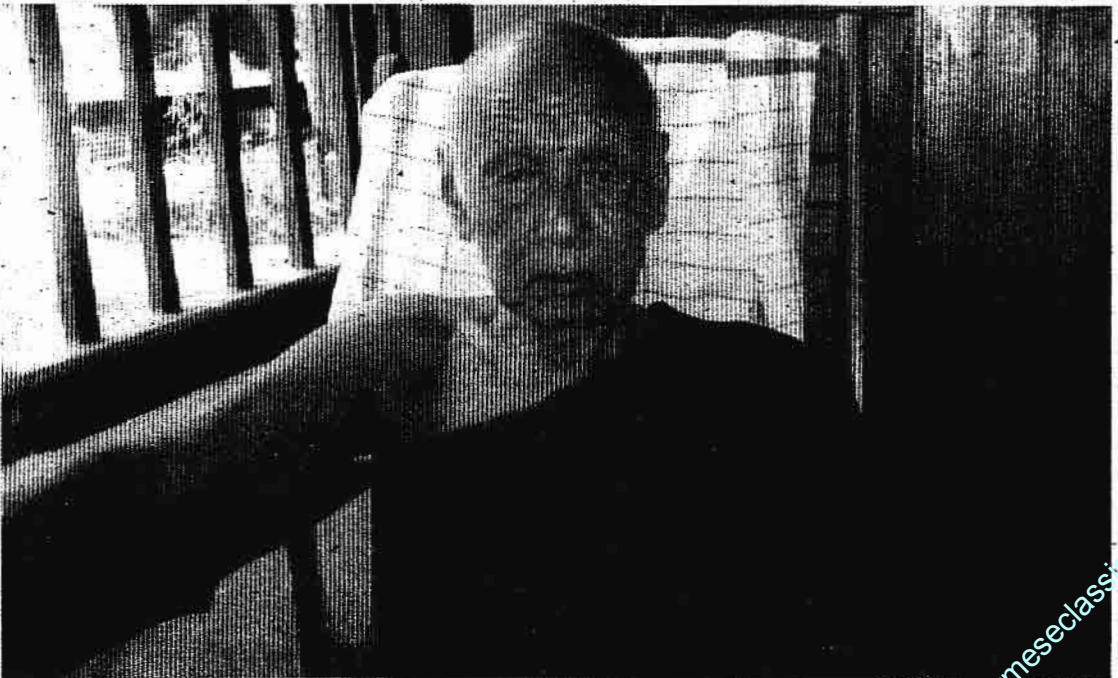
ဖက်မိုး တောကျောင်းကလေးပေါ်သို့ မိုးစက်တို့ ဖာဖြောက်ဖြောက် ကျသံ ကို ကျွန်တော် သာယာနာပျော်၏။ ခြေတံရှည် သစ်သားရေပြိုကြီးက ကျွန်တော့်ကို ဆွဲဆောင်ထား၏။ ထိုပတ်ဝန်းကျင် ထိုအငွေ့အသက်

မပျောက်ပျက်စေချင်ပါ။ သို့သော် တိုက်ကျောင်းကြီး ဆောက်မည် ဆိုသောအခါ ကျွန်တော့်ဖေဖေ ထားခဲ့ သော ရုပ်ရှင်ရိုက်ရာတွင်သုံးမည့် နိုင်ငံ ခြားဖြစ် ကျောက်ပြားများကို လိုက် ကျောင်းဆောက်မည့် အဖွဲ့သို့

◆ ထာရာထာရ်ဦးထာရ်နိယံ လွှမ်းထေဟ်

◆ လာဟ်နိယံထာရ်ထာရာထာရ် ဦးကုမာရ်

ဗျ နာမာရ်ရောင်မြဲဗျာရ်

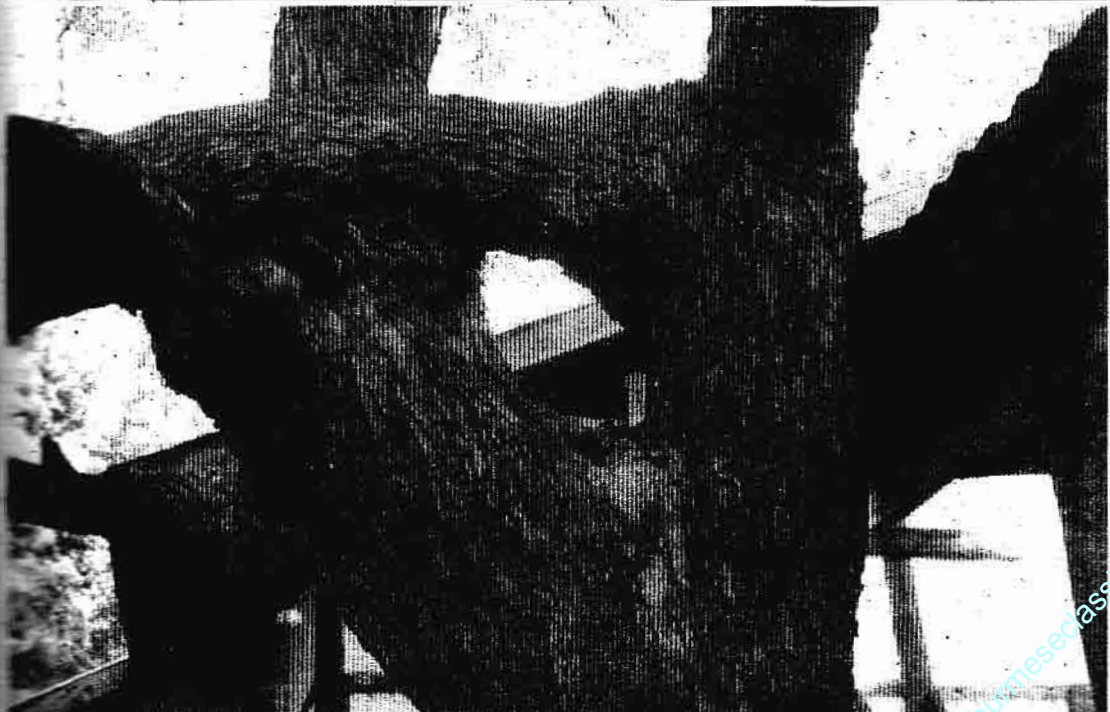

◆ ကန္တော်စိရိကလေးထော်

◆ ဗဟာဝိဇယထော်

◆ ကျောင်းမြေအဝန်းမှ သစ်ကွင်း

◆ မောင်ယောင်ဗွားတော်

◆ သိမြိုင်ဆရာတော် ဦးမိဝါ

လှူလိုက်၏။

တစ်နှစ်ကျော်ကျော် ကြာသောအခါ တိုက်ကျောင်းကြီး ဆောက်ပြီးပြီဟု ပြောကြ၏။ တောရကျောင်းဝင်းတွင် တိုက်ရေပ်ကြီး ဟည်းနေပြီဟု ဆိုကြသည်။ ဓာတ်ပုံများလည်း ယူလာကြ၏။

ကျွန်တော်သည် ခမ်းနားသော တိုက်ကျောင်းကြီး၏ ဓာတ်ပုံကို

၈၄ နက္ခတ္တမောင်မြည်မဂ္ဂဇင်း

ကြည့်ရင်း လျှာထိုးခင်း လျှာထိုးကာ ခြေတံရှည် သစ်သားရေပ်ကြီးကို လွမ်းနေမိသည်။ ထိုတိုက်ရေပ်ကြီး ဆောက်ပြီးချိန်မှစ၍ ယခုထိ ထိုတောရကျောင်းသို့ ကျွန်တော်တို့ မိသားစု မရောက်ဖြစ်တော့ပါ။

ဆရာတော် ကျန်းမာရေး ဆေးစစ်ရန် ရန်ကုန်သို့ ခေတ္တကြွချိန်၌ သွားဖူးသည်မျှသာ ရှိပါသည်။ ဆရာတော်

သည်လည်း ကျန်းမာရေး ဆေးစစ်ပြီး သည်နှင့် တောကျောင်းသို့သာ ပြန်ကြွ၏။ သက်တော်ကြီး၍ ရောဂါဝေဒနာ ခံစားရသဖြင့် အထူးကု ဆေးခန်းကြီးသို့ ပင့်ဆောင်ခဲ့သော်လည်း ဆရာတော်က တာရှည်သီတင်းမသုံးလို တောကျောင်းသို့သာ ပြန်ကြွလို၏။

* * *

ဤစာစုတွင် မောင်ဝဏ္ဏက တောရမြေနှင့် တကျောင်းကလေးကို သဘာဝအလှအဖြစ် အထူးပြု ရေးဖွဲ့ထားခြင်း ဖြစ်၏။ နေရာအတိအကျ မပါသော ထိုတောရ၏ ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် ထုံးတောင်တောရနှင့် ဆင်တူသော

တောရဆရာတော်၏ သီတင်းသုံးတော်မူသော အလေ့အထမှာလည်း ထုံးတောင်တောရ ဆရာတော်

ဦးကုမာရနှင့် ဆင်တူ၏။ ဆရာတော် ဦးကုမာရ တောင်ဝေးတစ်ချောင်းဖြင့် တောရသို့ စတင် ရောက်ရှိစဉ် ဓာတ်ပုံ ကိုလည်း အလားတူ ရေးဖွဲ့ထား၏။

မည်သည့်နေရာ၊ မည်သည့်ဆရာ တော်ကို ရည်ညွှန်းသည်ဟုကား ဆရာမောင်ဝဏ္ဏသာလျှင် သိပေမည်။ သူ၏ ရေးဖွဲ့ပုံက ထုံးတောင်တောရ နှင့် ဆရာတော်၏ အလေ့အထကို စံနမူနာပြုသည်ပမာ တူညီလှသဖြင့် ထပ်ဆင့် တင်ပြခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

ဤစာစုကို ငမင်ကျေးရွာ အ.လ.က ကျောင်းခွဲ ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုး "ပြင်ရတနာ" ကျောင်းဆောင်သစ်ဖွင့်ပွဲ တွင် ဓမ္မဒါနအဖြစ် ဖြန့်ဝေသည့် (၄)လက်မ x (၅)လက်မအရွယ် အိတ် ဆောင်စာအုပ်ငယ်တွင် ထီးလှိုင်ရှင်၏ အိနဖြင့် ပညာရေးမြှင့်တင်ပေးပါ စာစု နှင့်အတူ ဖော်ပြထားခြင်းဖြစ်သည်။ တောင်တွင်းကြီးမြို့ ပဋိပက္ခကုန်ဆိုင် ခု ဒါနမြို့ကြောင်း ရေးသားထားပေ သည်။

လမ်းညွှန်

ဤသို့လျှင် ထူးခြား၍ သာယာ အေးချမ်းလှသော ထုံးတောင်တောရ သို့ သွားရောက်ကုသိုလ်ပြု ကြည့်ညို ထိုပါက တောင်တွင်းကြီးမြို့ အရှေ့ ဘက်(၆)မိုင်အကွာရှိ ငမင်ရွာခေါ် ရွာသစ်မြို့ဟောင်းမှ ငမင်ချောင်း ခေါ် ခြစ်ကာ (၁၀)မိနစ်ခန့် ရေကြောင်း အောက်ခြင်းဖြင့် ထုံးတောင်တောရ နှစ်ဦးသို့ ရောက်ရှိနိုင်ပါသည်။

တောရအတွင်းရှိ ရှစ်ပွားစေတီများ ခေါ် သစ်ပင်ရိပ်၊ အင်္ဂတေလမ်းအတိုင်း သက်သောင့်သက်သာ လှည့်လည် နှုတ်နိုင်သကဲ့သို့ ဆရာတော်ကြီး အဋ္ဌာန်းသိမ်း၍ အနားယူချိန်နှင့်

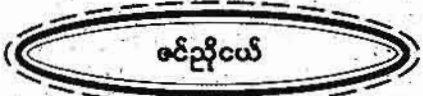

၆၄ - ဆရာတော် ငမင်ရွာအတွင်း လှိုင်စေတီ

ကြိုကြိုက်ပါက အယုတ်အလတ် အမြတ်မရွေး ဖူးမြော်ခွင့် ရနိုင်ပါလိမ့် မည်။

စက်ဘီး ဆိုင်ကယ်ဖြင့်သာမက မော်တော်ယာဉ်ဖြင့်လည်း ငမင်ရွာအထိမောင်း နှင့် ရောက်ရှိနိုင်ကြောင်း လမ်းညွှန်တင်ပြလိုက်ပါသည်။

[ဤခရီးစဉ်တွင် စိတ်ရောက်ဖွယ် ပြည်စုံစွာ ကူညီပေးတော်မူသည့် ထုံးတောင် အရှင်ဓမ္မဝိယ(မြောင်)အား ကျေးဇူးအထူးတင်ရှိပါသည်။]

စင်ညိုငယ်

သစ်တံခါးဆရာတော်

ဘဒ္ဒန္တမင်္ဂလာတော(ယော)၏

ကမ္ဘာပေတ္တာဓာတ်

ပိုလွတ်နည်း

သန်းဝေါင်
(ပညာရေး)

သစ်တံခါးဆရာတော်
ဘဒ္ဒန္တမင်္ဂလာတော(ယော)

ကမ္ဘာပေတ္တာဓာတ်ကို အားထုတ်
မည့်ပုဂ္ဂိုလ်သည် အရင်သိထားရ
မည့်အချက်က...

- ❶ သတ္တလောက သင်္ခါရလောက ဩကာသ
လောကဟူသော လောကသုံးပါးကို သိထား
ပါ။
- ❷ (၃၀)တုံတည်နေပုံကို သိထားပါ။ အက္ခရာ
အရေးပါ သိက ပိုကောင်းပါသည်။
- ❸ ပြန်ဟန်ပုံပြင်ပုံဟာက ရှာနယ်ပြေကို
သိပြင်ပါ။

ကမ္ဘာပေတ္တာဓာတ်ကို ရက်ပိုင်း
လပိုင်း ပိုင်းပြီး အားထုတ်နိုင်ပါက
အတိုင်းထက်အလွန် ကောင်း၍ ပေါက်
ရောက် အောင်မြင်လွယ်သည်။ မြတ်
ပုဒ္ဒကလည်း မေတ္တာဓာတ်၏ အကျိုး
ကြီးပုံကို ဤသို့ မိန့်ဆိုလေ၏။

တစ်နေ့သို့ခါ အိုတစ်ရာဖြင့်
ချက်ကာထမ်း ကျွေးလှူခြင်းထက်
ယောင်စစ်စစ် နို့တစ်ညစ်စာ ကြပ်သုံးပါး
ပေတ္တာပွားများ ကျိုးကြီးဟူသည်
ဘုရားမြတ်စွာ ပိန္နဲခွေးတည်း။

အသက်စားသော်လည်း ဖြစ်ပါ၏။
မစားဘဲ အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် (၉)ရက်၊ (၁၀)
ရက် ပွားက ပိုပြီး အကျိုးများပါ၏။
ကမ္ဘာပေတ္တာဓာတ်ပွားမည့် ပုဂ္ဂိုလ်
သည် (၃၀)တုံတွင် တာဝတိံသာနတ်
ပြည်သည် မြေကြီး၏ အထွတ်အထိပ်
ဖြစ်၍ အရပ်ဆယ်မျက်နှာ စကြဝဠာ၏

၈၆ နက္ခတ္တရာဇ်ခြေစံပုဂ္ဂိုလ်

ဗဟိုချက်မအလယ်လည်း ဖြစ်သည်။
သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော လက္ခဏာ
လည်းရှိသဖြင့် လည်းကောင်း၊ သုခိတ
ဒုက္ခိတသတ္တဝါတို့၏ ရောပြွမ်းရာ
အထွတ်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊ ကမ္ဘာ
ဓာတ်တို့၏ ဗဟိုဌာနဖြစ်၍ လည်း
ကောင်း၊ ကမ္ဘာပေတ္တာကို ပွားများ၍
အကောင်းဆုံးဌာနဖြစ်ပေ၏။

တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့ ရောက်နည်း

- ၁။ မိမိကျင့်ကြံအားထုတ်ဖူးသော စရာန်
ကုသိုလ်၊ ဒါနကုသိုလ်၊ သီလ
ကုသိုလ်ထူးတို့၏ တန်ခိုးတော်
ကြောင့်လည်းကောင်း...
- ၂။ ကြိုးစား အားထုတ်လျက်ရှိသော
ကမ္ဘာပေတ္တာ သူထူးထူးကြောင့်
လည်းကောင်း...
- ၃။ တပည့်တော် (တပည့်တော်မ)တို့
အား မစောင့်ရှောက်လျက်ရှိ
သော အရိယာဝိဇ္ဇာဆရာတော်ကြီး
များ၊ သူတော်စင်တို့၏ အာနုဘော်
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဓာတ်စီး
ဓာတ်နှောအစွမ်းကြောင့် လည်း
ကောင်း...
- ၄။ မိမိ၏ သစ္စာအဓိဋ္ဌာန် စိတ်ဓာတ်စွမ်း
အားကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဘုန်း

ကံ ပါရမီထူးကြောင့် လည်း
ကောင်း...

ဤဆိုခဲ့ပြီးသော စွမ်းအင်သတ္တိထူး
တို့ကြောင့် အာရုံပြုပါ (ငါ့ကိုယ်သည်
တာဝတိံသာ၌ တည်ပါစေ) လူသွင်
ပျောက် နတ်သွင်ရောက်(လူစိတ်ပျောက်
နတ်စိတ်ပေါက်)ပါစေသတည်း ဟု
ပြော ပါဠိလိုလည်း ရပါသည်။ "မယုံ
ကာယော တာဝတိံသေ တိဋ္ဌတု" ဟု
ဆိုပါ။

ဆိုပြီးလျှင် လူပြည်မှခွာပြီး တာဝတိံ
သာနတ်ပြည် သိကြားစံရာ သုဒဿန
မြို့တော် ဝေယျန္တာပြာသာဒ်၏အပြင်
တနင်္ဂနွေအရပ်၌ရှိသော စူဠာမဏိ
စေတီတော်၏မြောက်ဘက် ရင်ပြင်ပေါ်
တွင် အရှေ့သို့မျက်နှာပြု၍ စေတီအား
ဖူးမြော်ပြီး ထိုင်ပါ။

ဤကဲ့သို့ ထိုင်ပြီး (၃၀)တုံ စုစည်း
ပိုက်ကွန်မှာမိသော ငါးကဲ့သို့ စုပြီး
(ဆွဲသေးပြီး) မေတ္တသုဂ်းကို တစ်ဦး
တည်းသာရှိသောဒားကို မိခင်တ

ခင်ခင်သကဲ့သို့ မေတ္တာစိတ်ထားပြီး အထက် နေဝသညာနာသညာတုံမှ သတ်တိုင်အောင် လည်းကောင်း၊ အောက်အဝီစိ ငရဲတိုင်အောင် ထည်းကောင်း၊ အရပ်လေးမျက်နှာ ဟောရံတံတိုင်းထိအောင် လည်းကောင်း အလုံးစုံသော မြေ၊ ရေ၊ လေ၊ ဘောတောင်၊ သမုဒ္ဒရာ၊ မြစ်ချောင်း အင်းအိုင်မကျန် ထွင်းဖောက်ပျံ့နှံ့အောင် ပွားပါ။

စိတ်ကို တည်ငြိမ်စွာထားပြီး မနောသတ်ဖြင့် ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာကြံ့ခိုင် အေးချမ်းကြပါစေ၊ သာယာကြံ့ခိုင်စေဟု အဆက်မပြတ် ပို့လွှတ်ပါ။

● နှုတ်ငယ်၊ ညှစ်ပြီး မေတ္တာပို့တွေ ရွာသွန်း

● နှုတ်ငယ်၊ မေတ္တာတည်းဟူသော အခိုးငွေ

● နှုတ်ငယ်၊ မေတ္တာတတ်တည်းဟူသော ဝတ်စုံအင်္ကျီအင်္ကျီ

● နှုတ်ငယ်၊ မေတ္တာတတ်တည်းဟူသော ဝတ်စုံအင်္ကျီအင်္ကျီ

● နှုတ်ငယ်၊ မေတ္တာတတ်တည်းဟူသော ဝတ်စုံအင်္ကျီအင်္ကျီ

● နှုတ်ငယ်၊ မေတ္တာတတ်တည်းဟူသော ဝတ်စုံအင်္ကျီအင်္ကျီ

● နှုတ်ငယ်၊ မေတ္တာတတ်တည်းဟူသော ဝတ်စုံအင်္ကျီအင်္ကျီ

● နှုတ်ငယ်၊ မေတ္တာတတ်တည်းဟူသော ဝတ်စုံအင်္ကျီအင်္ကျီ

● နှုတ်ငယ်၊ မေတ္တာတတ်တည်းဟူသော ဝတ်စုံအင်္ကျီအင်္ကျီ

● နှုတ်ငယ်၊ မေတ္တာတတ်တည်းဟူသော ဝတ်စုံအင်္ကျီအင်္ကျီ

● နှုတ်ငယ်၊ မေတ္တာတတ်တည်းဟူသော ဝတ်စုံအင်္ကျီအင်္ကျီ

သမုဒ္ဒရာ ရေမျက်နှာပြင်ပြီး မြေသပြေပင်ပေါက်ရောက်ရာ မြေအောက်သို့ မိုးရွာပါ။ ပို့လွှတ်ပါ။

ထိုမှ မိမိတို့နေရာထိုင်ရာ ဌာနနေရာ အိမ်သို့ ပြန်လာပြီး “ငါ၏ နေရာဌာန၊ ငါ၏နေထိုင်ရာ ဒေသကြီးသည် ကမ္ဘာ့မေတ္တာဓာတ် ပို့လွှတ်ရာဌာန၊ ကမ္ဘာ့မေတ္တာဓာတ်ပွားများရာ ဌာနကြီးပါတကား” ဟု မေတ္တာပို့ရွာသွန်းပြီး မိမိချက်မြှုပ်ရာ ရွာဒေသမှစ၍ တစ်ကမ္ဘာလုံး တိုက်ကြီးတွေ၊ နိုင်ငံတွေ အရပ်ဒေသတွေကို ကိုယ့်နေရာဌာနမှ မေတ္တာပို့ရွာပါ။ အခိုးအငွေလွှတ်ပါ။ ရောင်ခြည်လွှတ်ပါ။ လေပြည်လေညင်း တိုက်ပါ။ မိမိကျေးဇူးရှိသူ သိသူ မိဘတွေ၊ ဆရာသမားတွေ မေတ္တာဓာတ်ပွားနည်း ညွှန်ကြားသူတွေကို မေတ္တာပို့လွှတ်ပါ။

ဤကဲ့သို့ မိမိ ကမ္ဘာ့မေတ္တာချာန်အားထုတ်ပါ။ သမာဓိကုသိုလ်မှ ဝိပဿနာ ကုသိုလ်တိုင်အောင် အကျိုးပြုပြီး အေးချမ်းသော ဘဝပိုင်ရှင်၊ ငြိမ်းချမ်းသော မေတ္တာဓာတ်ပိုင်ရှင် အမြန်ဖြစ်ကာ အေးချမ်းသာယာ၍ ကမ္ဘာ့မေတ္တာဓာတ်ကြီးပိုင်ရှင်ဖြစ်နိုင်ပါစေဟု မေတ္တာပို့သလိုက်ရပါတော့သည်။

မြေရင်မှာ ရှိပါစေ။

သန်းခေါင်(ပညာရေး)

မိမိအားကိုးကား သစ်တံခါးဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တမထိဇောတ(ယော)၏ ကိုယ်တွေ့အားထုတ်မှုကျင့်စဉ်များ (စာသုတ္တ-၁၈၁)

ဝက်ခြံပေါက်သော်

“မေ့ထက် ဝက်ခြံ ကျောက်ထက် အပန်းက မတော်ရင် အသက်ဟန်လို့”

ရှေးလူကြီးတွေ ကတစ်ဆင့် ကြားဖူးတယ်။ လိုရင်းကို တော့ သေသေချာချာ မသိဘူး။ တစ်နေ့ ကျွန်တော်ရဲ့ မေးဖျားလေးမှာ အနာဖုလေးတစ်ခု ပေါ်လာတယ်။ နာလဲနား ကိုက်လဲ ကိုက်တာမို့ အမေဆီသွားပြတော့...

အေး... ဒါ ဝက်ခြံတဲ့ အနာညွှန်တွေ မကျိုးစေနဲ့၊ ညှော်တွေ မမိစေနဲ့ တော်တော် ကြောက်စရာကောင်းတယ်။ သွား... သွား ဟိုဗိုရိုထဲက မင်းအဘိုးက ထားခဲ့တဲ့ ဆေးကျမ်းစာအုပ် သွားယူ” လို့ ပြောတော့ ကျွန်တော် စာအုပ်ယူပြီး ရှာဖတ်ခဲ့တယ်။

ဝက်ကိုတွေ့ရင် ငွေနှိုင်းလေးနဲ့ပဲ သေ၏” လို့ ရေးထားတာ တွေ့ရတယ်။ ဘာတွေလဲ မသိဘူး။ လွယ်မယောင်နဲ့ တော်တော် စဉ်းစားယူရမယ်။ ဆေးစာကြောင်းလေးတစ်ခု စဉ်းစားမရတဲ့ အဆုံး အမေဆီ သွားပြတော့...

အဲဒီဆေးစာဟာ သူ့ယိုက်ပြီး ရေးထားတဲ့စာကြောင်း ဝက်ကိုတွေ့ရင် ငွေနှိုင်းဆိုတာက ငွေထောက်ပံ့ကာ အမြန်ယူပြီး ကျောက်ပျံ့ယူသွေးကာ အဲဒီအနာနား တစ်ဝက်မှာ ပိုင်းထား လေးနဲ့ပဲ ဆိုတာက လေညှင်းဆွဲကို ထုထောင်ပြီး အဲဒီအနာမှာ အံ့ထားလိုက်လို့ ပြေတာ

ကျွန်တော်လဲ ဆောင်ရွက်လိုက်ရာ အံ့ညှစ်ရာ ကောင်းလောက်အောင် ဆေးထိုး၊ ဆေးသောက်စရာမလိုဘဲ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားပါသဖြင့် ရှေးလူကြီးများရဲ့ ဆေးနည်းတစ်နည်းကို ဖော်ပြပေးလိုက်ပါတယ်။

ဦးရာစ်မြေရင်ပြည်ဟိန်း

နုလုံးရောဂါ ကင်းဝေးအောင်

ပုဂံ၊ ဇူလိုင်လ ၇ ရက်၊ ၁၉၅၅ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၇ ရက် (၁၃၅၅)

မုံရွာဆရာမိုး

အမှတ်တံဆိပ်

အမောလုံ နုလုံးအားဆေးကိုသောင်

ဆရာမိုးကိုယ့်တင်နဲ့ တွေ့ချင်နေတာ အတော်ပဲ။ ခုတလော အသက်ရှူကျပ်ပြီး မောတယ်များ ညဘက်လည်း အိပ်မပျော်ဘူး။ တစ်ခါတစ်ရံ နုလုံးနေရာက အောင့်တယ်။ ကိုယ့်တင်က တိုင်းရင်းဆေး သုတေသီဆိုတော့ ကျွန်တော်ရဲ့ ဝေဒနာကို ဆန်းစစ်ပါဦး။

ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ နုလုံးရောဂါပါ။ နုလုံးရောဂါဟာ ကံ၊ စိတ်၊ ဥ တု၊ အာဟာရဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန်လေးပါ။ ညီညွတ်မှုဟာအောင် နေထိုင်စားသောက်မှုမရှိတဲ့ အတွက် ဖြစ်ရတဲ့ရောဂါပါ။ အထူးသဖြင့် စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ရတာများပါတယ်။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ လွန်ကဲတဲ့သူတွေ ပရိဒေဝမီးတောက်လောင်ပြီး နုလုံးအိမ်ကို လောင်မြိုက်တဲ့အတွက် နုလုံးရောဂါဖြစ်စေတာပါ။

နုလုံးရောဂါဟာ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်ရတယ်ဆိုတာ လက်ခံပါတယ်။ ဆက်ပြောပါဦး။

နုလုံးဟာ ပွေးဖွားသည်မှ အသက်ရှင်နေသမျှကာလပတ်လုံး နေ့၊ ညမပြတ် အလုပ်လုပ်ရတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက သက်စောင့်စက်ယန္တရားတစ်ခုပါ။ နုလုံးရောဂါ ခံစားနေရတာမသိဘဲ သန့်ပါတီနုလုံးရောဂါဖြစ်လာပြီဆိုရင် ညဘက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ မူးခြင်း၊ မောခြင်း၊ အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ ပူခြင်း၊ အသက်ရှူကျပ်မောခြင်း၊ နုလုံးနေရာမှ အောင့်ခြင်း၊ ခြေဖျားလက်ဖျားအေးခြင်း၊ ဘယ်သူမှ စကားမပြောဘဲ စကားပြောသံကြားရခြင်း(စိတ်မှ ထင်မှတ်ခြင်း)၊ နုလုံးနေရာမှာ အပ်နဲ့ ဆွသလို နာကျင်ခြင်း၊ လက်သည်းခွဲအောင်မမှန်ခြင်း၊ လက်သည်းများ ပြာ နှမ်းလာခြင်း၊ အိပ်နေရင်း ကယောင်ကတမ်းပြောခြင်း၊ သွေးစမ်းကြည့်ပါက သွေးတိုးမမှန်ခြင်း၊ နုလုံးနေရာ အောင့်နေခြင်း၊ တစ်ကိုယ်လုံး အေးစက်နေခြင်း၊ လေးလံနေခြင်းစတဲ့ လက္ခဏာတွေ ဖြစ်တတ်တယ် ကိုချစ်ဆွေ။

ကိုယ့်တင် ပြောခဲ့တဲ့ နုလုံးရောဂါလက္ခဏာတွေထဲက ကျွန်တော် ခံစား နေရတဲ့ အချက်သုံးချို့နဲ့ တူတယ်။ ဒါဆို ဘာဆက်လုပ်ရမှာလဲ။

ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ။ ဖြစ်တာ မကြာသေးဘူးဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပြီး ရောဂါ သက်ကြာရင်တော့ ဆေးရုံဆေးခန်းပြရမှာပေါ့။

ကျွန်တော် ခံစားနေရတာ ဆယ်ရက်၊ ဆယ်ငါးရက်လောက်ပဲ ရှိသေးတယ်။

ဒါဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပါတယ်။

သက်သာပျောက်ကင်းဆိုဆိုရင် ဘယ်ဆေးစားရင် ကောင်းမယ်

ဆိုတာ ကိုယ့်တင် ညွှန်ပြပေးပါဦး။ သမားတော်ကြီး မုံရွာဆရာမိုး ကိုယ်တိုင် ကုသအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံနုလုံးအားဆေးသောက်ရင် ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတဲ့ နုလုံးရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ်။

ဒါဆို မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးသောက်မယ် ဟု။ ဆေးအညွှန်းကို သိပါရစေ။

ကံ ကိုချစ်ဆွေ နားထောင်ပြောပြမယ်။ အညွှန်းက နုလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ ရင်ညွှန်၌ စူး၍ အောင့်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊ အသက်ရှူ

ကျပ်ခြင်း၊ သွေးတိုးခြင်း၊ ကျောနှင့်ရင် ညှပ်အောင့်ခြင်း၊ နုလုံးတုန်ရင်ရန် မောပန်းနှမ်းနယ်ခြင်း၊ နုလုံးအားနည်းခြင်း၊ ရောင်ခြင်း၊ အနည်းငယ်လှူခံရှားရုံဖြင့် မောပန်းခြင်း၊ ဆွေးထွက်လွန်၍ နုလုံးဆုန်မမှန် မောပန်းခြင်း မှုခေခြင်း၊ စိတ်ထိမ့်မှုများ၍ အိပ်မပျော်၊ စားမဝင်၊ စိတ်မကြည်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခမ်းစိတ်မရွှင်လန်းခြင်းတို့အတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်တဲ့။

ကိုယ့်တင် ညွှန်မှတော့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားတိုးဆေးဟာ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ဖြစ်တာ သေချာတယ်။ သောက်မယ်ဟု။ အဲဒီဆေးကို ဘယ်ဆိုင်တွေမှာ ဝယ်ရင်ရနိုင်မှာလဲ။

အဆိုကျ၊ အကြောပြေ၊ ဆီး၊ ဝမ်း မှန်စေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးဆေး ရောက်တစ်လုံး ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ တိုင်းသိပြည်ကျော်ဖြစ် ပြီးအားနဲ့ အထူးညွှန်းစရာမလိုတဲ့ ဆေးဖြစ်ပြီး ဒုအသစ်တစ်ခု ထုတ်လုပ်လိုက်တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးကိုလည်း မြန်မာ့ဆေးဗျူဟာ ဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါတယ်။ ကံ ကိုချစ်ဆွေ ယုံယုံကြည်ကြည် သောက်ကြည့်လိုက်စမ်းပါ။ ခင်ဗျား ခံစားနေရတဲ့ နုလုံးရောဂါဝေဒနာဟာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ်။

ရန်ကင်းမြို့၊ ယန္တလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့၊ မော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးဗျူဟာ ဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံး ဖြန့်ချိပေးနေပါပြီ။

ပင်ရင်း

မုံရွာဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး

အမှတ်-(၅/၁၆)လမ်းလမ်းပြား၊ ပြောက်တူကလေး၊ မြန်မာပြည်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ဖုန်း-၆၄၀၇၉၊ ၆၄-၇၀၀၆၃

ဖြန့်ဖြူးခြင်း ဝန်ထမ်းများ

www.burmeseclassic.com

အင်းကြူလွင်

မင်းစုံတောင်စွင်

အဓိပ္ပာယ်ဝင်ပါ (၄)

ဘုန်းကျော်စွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

ယခင်ယခင် အာဆက်

“မင်းစုံ”ပညတ်အရ ကြာသပ
တေး+အင်္ဂါ= ၁၉ + ၈ = ၂၇= သောမ
နဝင်းဖြစ်နေရာ လျှို့ဝှက်ခြင်း၊ ငြိမ်းအေး
ခြင်းသဘော ဆောင်သဖြင့် ကျွန်ုပ်၏
စိတ်တွင်းဆန္ဒများ ပြည့်ဝဝေရန် ဆုပန်
ဖြစ်ခဲ့သည်။

ကာရက အာထောက်အပံ့

စွမ်းအင်များ

ကျောင်းသို့ ပြန်ရောက်သောအခါ
ဆရာတော်က မုန့်နှင့် ကော်ဖီမိတ်များ
သုံးဆောင်ရန် တိုက်တွန်းပြန်သဖြင့်
ကော်ဖီတစ်ခွက် သောက်သုံး၏။ အချိန်
အတန်လင့်ပြီဖြစ်၍ အလိုက်သိစွာ
ခိန့်တော်မူခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထို့နောက် ဝိဇ္ဇာအပေါင်း စုရုံးရောက်
ခိုကာ ကျင့်ကြံအားထုတ်၍ ပေါက်
မြောက်ခဲ့ရာ အောင်မြေတောင်တော်
ဟု ညွှန်းဆိုကြသည့် အကြောင်းကို
မေးလျှောက်ဖြစ်သည်။ ဝိဇ္ဇာဟူသည်
အသိအလိမ္မာ ပညာကို ညွှန်းသည်ဖြစ်
၍ မိမိကိုယ်တိုင် သိအောင် ကြိုးစားပါ
က သာ၍ ကောင်းပါမည်။

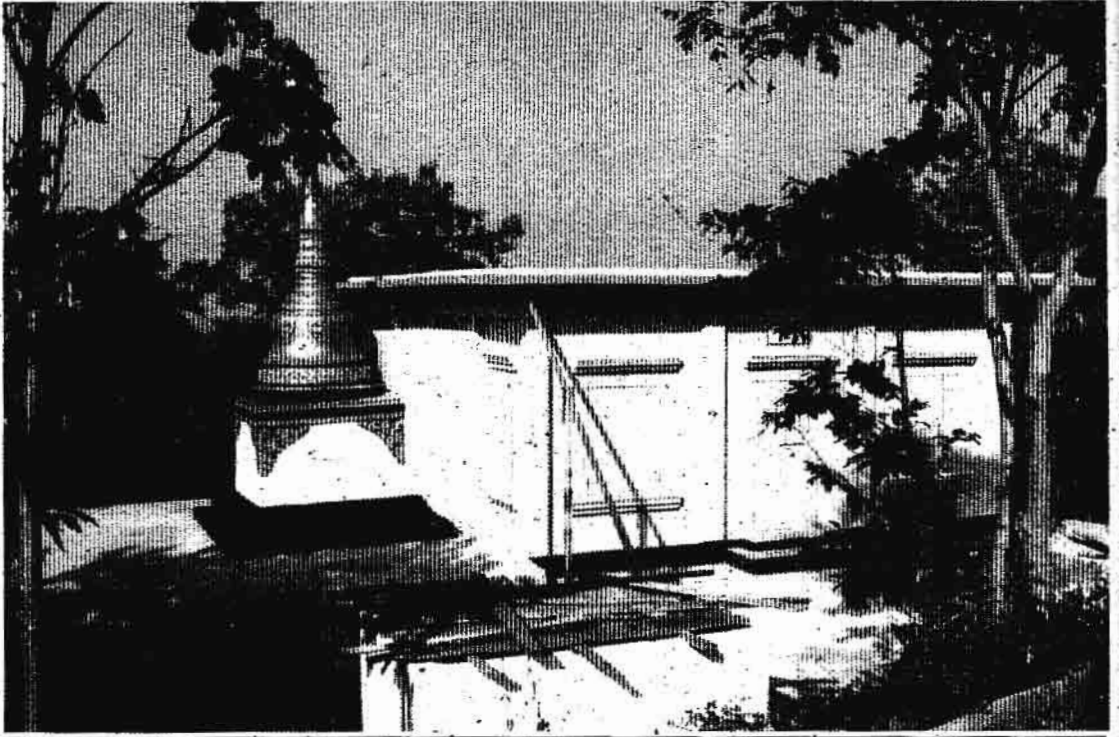
မကြာမတင်ကာလ(၁၃၇၅ ခုနှစ်
ဝါတွင်းကာလ)က ဤမင်းစုံတောင်၊
တို့မန်းတောင်ကုန်၌ ဝါဆို၍ ကျင့်ကြံ
အားထုတ်တော်မူသော အရှင် ဝိသုဒ္ဓ
သည်လည်း သူ၏ ပညာ၊ အသိဖြင့်
သာသနာအကျိုး၊ လောကအကျိုး
ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့သည်ဟု ကြားနာ

◆ တွေဝေတို့ကြီးကို အနီးကပ်စွာရင်

ရလေသည်။
ကျောင်းနံရံတွင် သရုပ်ဖော်ပုံများ
နှင့်တကွ...
‘ယခုလက်ရှိ တောင်ဇော်တွင်
ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် အရှင်ခေမိန္ဒ
သည် သက်တော်(၆၄)နှစ်ရှိပြီး သီတင်း
သုံးပါ (၁၀)ရက်ပါပြီ။
ထနောင်းပင်လဲရွာ ဇော်မြစ်၌
နာမကျော်အောင်မြင်မှုရင်း ၈၉

www.burmeseclassic.com

◆ မြောက်ဘက်မှ ရှုသည့်အခါနှင့် အထောက်အပံ့ရပ်

◆ နတ်ဆင်တောင်းခိုင်း

ဗုဒ္ဓ နက္ခတ္တဗျူဟာမြေပုံစံ:

F.12D. August, 2014.

◆ နတ်တော်တော်တော်နှင့် နတ်တော်တော်တော်

ဆောင်တော်ကို သာသနာပြုရာ
 နှစ်ထိုးကြီးမြို့နယ် သံဃနာယကများ
 နှင့် ညှိနှိုင်းဆန္ဒအရ ဆောင်ရွက်ခြင်း
 အပြင် ဆရာတော်သည် ဝါသနာဘာဂီ
 ဆက်တိုင်းမိ၍ ဆေးဝါး အတတ်ပညာ
 နှစ်ကို ဒေသန္တရ လှည့်လည်ခဲ့ရာ
 သူ ပဋ္ဌာန်းဆက်ဖြင့် ဝိဇ္ဇာဇော်ရှိ
 အထိ ထွက်ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ
 အနိန္ဒာဆန္ဒ ခံယူ၍ ကျင့်ကြံအားထုတ်
 အာ လောကီ၊ လောကုတ္တရာ နှစ်ဖြာ
 အားဖြင့် ရည်သန်ပြီး တောင်ပေါ်ရှိ
 သူများအပြင် အခြားစေတီကျောင်း
 အနိန္ဒာသာယာ အဆောက်အအုံများ
 နှင့် ဆရာတော်နှင့် ဂေါပကအဖွဲ့က
 အညီဆောက်လုပ်ခဲ့သည်...

ဟု ဖော်ပြထားသည်။ ၁၃၆၆ ခုနှစ်
 တွင် နတ်တော်တော်တော်တော်တော် ယခု
 သူရဋ္ဌ ခုနှစ်တွင် သီတင်းသုံးပါ (၁၉)
 တွင် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်...

ဒီဇာဇော်ဂိုတပသီ ထွက်ရပ်ပေါက်

ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများရဲ့ အမိန့်ဆန္ဒခံယူပုံကို
 သိခွင့်ရှိရင် မိန့်တော်မူပါ ဘုရား'

ဟု လျှောက်ထားသည်။ ဆရာ
 တော်က...

'ဒီကိစ္စအတွက် ယုံကြည်စိတ်ချရ
 တဲ့ ဓာတ်စီးပုဂ္ဂိုလ်ကတစ်ဆင့် ကြား
 နာရတာပါ'

'တင်ပါ ကြားခံ ဆက်သွယ်ပေးတဲ့
 ဓာတ်စီးပုဂ္ဂိုလ်က တစ်မျိုးတမည်
 ဖြစ်နေရင် ကမောက်ကမ ဖြစ်ရတတ်
 တာ တပည့်တော်လဲ ကြုံဖူးပါတယ်
 ဘုရား'

ဆရာတော်က ယောဂီတစ်ဦးကို
 ခေါ်ယူပေးသည်။

'သူက ယောဂီအောင်ကြင်တဲ့ သူရဋ္ဌ
 နှစ်ထဲက ယောဂီဖြစ်တာ။ သူ့လဲ နှစ်မှာမှ
 ယင်ခံတောင်ကိုရောက်ပြီး ကျုပ်ကြံ အား
 ထုတ်နေပါတယ်။ သူ့အာရုံမှာ စာမေ့ပြေ
 တိုင်း ကျွန်ုပ်တယ်လို တွေကြမ်းစားပြီ။
 ဒီကို ရောက်လာပါတယ်'

ဆရာတော် မိန့်ကြားချက်မှာ မိမိနှင့်
 လည်း တိုက်ဆိုင်နေသည်။

'တပည့်တော်လဲ အခုအချိန်အထိ
 စာမေးပွဲဖြေရဦးမယ်။ စာတွေလဲ မရ
 သေးပါလားလို့ ပုပန်ရတဲ့ အိပ်မက်တွေ
 မက်နေတုန်းပါပဲ ဘုရား'

'အေးကွယ် ဒီဟာ ဆက်လက် သယ်ပြီး
 ရှဦးမယ် ယူပါ။ လောကဟာ သာသန
 ဟာ တာဝန်တွေ ကျန်သေးတာကို ဆိုလို
 ဟန်တူပါရဲ့'

ဒေါ်အောင်ကြင်က ဘုရားရှိခိုး
 သီလခံယူပြီးနောက် ပေါက်ဆရာ (၆၄)
 ပါး အပါအဝင် ရသေ့ရှစ်သောင်း
 ဆရာပေါင်းတို့အား ရှိခိုးမေတ္တာ ပို့သ
 လျက် အာရုံပြုနေသည်။

'ကာယကံရှင်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့
 ပဋ္ဌာန်းဆက်ပုဂ္ဂိုလ် ကြွရောက် ကူညီ
 ပေးပါလိမ့်မယ်'

စေတီမွမ်းမံခြင်း စသည် ကိစ္စများ
 အတွက် တာဝန်ယူနိုင်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်

ကြွရောက်သည်ဟု သိရသည်။

‘နာမည်နေ့သားတွေ ပြောရဦး
မလား အရှင်ဘုရား’

‘လိုအပ်ရင် မေးပါလိမ့်မယ်’

အတန်ကြာသော် ဒေါ်အောင်ကြင်
သည် တင်ပျဉ်ခွေ ချိတ်ထိုင်ကာ ဟိန္ဒူ
ဝကားနှင့် ဆင်တူသည့် ဝေါဟာရများ
ကို ဗလုံးဗထွေး ပြောဆိုပြီးနောက်
“မင်း ဘယ်နေရာတွေ ရောက်ဖူး
သလဲဟေ့” ဟူ၍ မေးသည်။

‘မြန်မာနိုင်ငံ တစ်နံတလျား နေရာစုံ
သလောက်ပါပဲ’

‘ပုပ္ဖားတောင်ရောက်ဖူးရဲ့ မဟုတ်
လား။ သီလောက်ရောပေါ့။ ဘာများ
မေးချင် သိချင်တာတုံး’

‘ကျန်းမာပြည့်စုံစွာနဲ့ သာသနာပြု
ချင်ပါတယ်။ ဆန္ဒပြည့်ဝပါ့မလား’

‘ဟေ အခုလဲ ပြန်ပြန်ပဲ ပယ်ပန်းတာတွေ
ထည့်ပစ္စုပ္ပန်နဲ့ ကိုယ်က လမ်းဆွဲပေးလို့
လမ်းပေါက်လာတာ ပီတိဖြစ်စရာပဲ။ ပျိုလှယ်
တစ်ပါးသီက တစ်ခုခု ရူးသလား’

‘သက်တော်(၁၀၈)နှစ်ရှိတဲ့ ကော့
ပေါက် ဆရာတော်ကြီးက ဓာတ်လုံး
တစ်လုံး စွန့်တာ ရဖူးပါတယ်’

‘ပါလာသလား ပြစ်မင်းပါဦး’

‘ဘုရားစင်မှာပဲ တင်ထားပါတယ်။

နယ်လှည့်သွားလာနေရတော့ အစာ
ရွေး၊ အအိပ်အနေရွေးလို့ မရဘူးလေ။
ကြုံသလို ဖြစ်သလို နေထိုင်သွားလာ
ရတာမို့ အ၊ဂါရဝဖြစ်မှာ စိုးလို့ပါ’

‘အေး ကောင်းပါရဲ့။ မင်းစုံတောင်
အကြောင်း ရေးပြီးရင်တော့ ထူးခြား
လာမှာပါ။ မင်းသီမှာ မိစ္ဆာအဖျက်မရှိလို့
ဝိဇ္ဇာလဲ စွက်ဖက်စရာမလိုဘူးပေါ့
ကွယ်’

‘ဒကာကြီး အရေးကိစ္စရှိရင် မေးလို့
ရပါတယ်’

ဟူ၍ ဆရာတော်က တီးတိုးပြောပြ

၉၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

• ကျီးနားတော်

သဖြင့် ကိစ္စတစ်ခုကို မေးကြည့်သည်။

‘အဘ ရေအိပ်ကျင်းဆရာတော်
ဆိုတာ သိသလား’

‘ဘွဲ့တော်က ဘာတဲ့လဲ။ ဘယ်မြို့
ဘယ်ရွာနဲ့ နီးသလဲ’

‘ဘွဲ့တော် မသိရပါဘူး။ မလှိုင်ဝန်း
ကျင်မှာပဲ ထင်ပါတယ်။ တောင်သာ
မြင်းခြံ ရွှေပေါ်ကျွန်း၊ ပြင်စည်၊ ဝက်လူး
စတဲ့ နေရာတွေမှာ စုံစမ်းတာ မရခဲ့ပါ
ဘူး’

‘အင်း ဒါမျိုးဆိုတာ ဖော်ပေမယ့်

မပေါ်တာ ရှိသလို မဖော်ဘဲနဲ့ ပေါ်တ
လဲ ရှိပါရဲ့။ အချိန်မတန်သေးလို့ နေရာ
ပေါ့ကွယ်’

ထွေထွေထူးထူး မေးစရာ မရှိသဖြင့်
ဤမျှနှင့် အဆုံးသတ်ခဲ့သည်။ ဆရာ
တော် ဦးခေမိန္ဒ၏ သာသနာပြုလုပ်ငန်း
များတွင် အခက်အခဲကြုံပါက သူ
ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်က ဓာတ်စီးကာ ကူ
ပေးကြောင်း သိရသည်။

ထိုမှအပြန်တွင် မြင်းခြံ ဓာတ်ထေ
တိုက် ကျောင်းဆရာတော် ဦးသူရိ

• သောဂီဝါတောင်ကြင်

တ ဖိတ်ခေါ်သဖြင့် မြင်းခြံမြို့နယ်၊
ဆောင်ကားရွာ ရှေးစေတီမွမ်းမံ တည်
ဆောက်ရာသို့ ရောက်ရှိသွားသည်။
ဒေသခံများက ဤစေတီပျက်ကို
ဘုရားဟော၍ အသစ်တည်ဆောက်ရာ
တွင် ခက်ခဲကြန့်ကြာနေရာ မင်းစုံ
တောင်ဆရာတော် ဦးခေမိန္ဒအား
ဆွားရောက် ပင့်လျှောက်ရသည်။

ဆရာတော်ကြွရောက်၍ ပုဂ္ဂိုလ်များ
အကူအညီဖြင့် ဖြေရှင်းပေးခဲ့သဖြင့်
ဆရာမောစွာ တူးဖော်ရှင်းလင်းနိုင်ကာ
ပြန်လည်တည်ဆောက်ရန် စီစဉ်နေပြီ
ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြကြလေသည်။

မြင်းခြံ၊ တောင်သာ၊ နွားထိုက်ကြီး
မြို့နယ်များရှိ ရှေးဟောင်း ဘုရားပြု
ဘုရားပျက်များစွာကို မင်းစုံတောင်
ဆရာတော်ကြီး၏ ကူညီမှုဖြင့် မွမ်းမံ
ပြုပြင်နိုင်ခဲ့ကြသည်ဟု သိရှိရပေ
သည်။

မင်းစုံတောင်မှ ဖိတ်ခေါ်ပါသည်

ဆရာတော်ဦးခေမိန္ဒအား နှုတ်ဆက်
ကန်တော့၍ ပြန်လာရာတွင်
ဒေါ်အောင်ကြင်က စောင်းတန်ခိုး
စေတီအထိ လိုက်ပါ ပို့ဆောင်ပေး

သည်။
'အင်းကြဲရင် မင်းစုံတောင်ကို လာပါ။
ကိုယ်တိုင် ကျင့်ကြံအားထုတ်ပြီး လယ်ချွန်
ချင်း အကြံပြုရက်တွေ ရယူနိုင်ပါတယ်'
ဟူ၍ ဖိတ်မန္တကပြုသည်။

မင်းစုံတောင်ကား မိမိ၏ အကျင့်
စရထ အားလျော်စွာ အကျိုးထူး
ကောင်းစွာပေးသည့် နေရာထူးဖြစ်
သည်။

နွားထိုက်ကြီး-ပြင်စည် ကားလမ်း
နံဘေး "မင်းစုံတောင် ဘေးမဲ့တော"
ဆိုင်းဘုတ်အနီး မြေလမ်းမှတစ်ဆင့်
သုံးမိုင်ခန့် ဝင်ရောက်ခြင်းဖြင့် မင်းစုံ
တောင်ခြေသို့ ရောက်ရှိနိုင်ပါသည်။

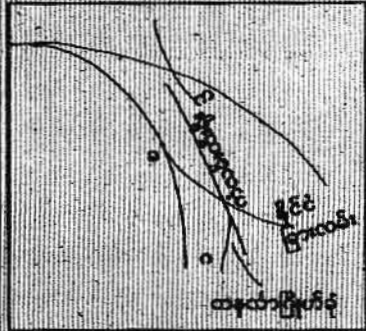
ကုသိုလ်ရှင်များ ကောင်းမှုကြောင့်
တောင်တက် အမိုးစောင်းတန်းများ
ပေါ်ပေါက်နေပြီဖြစ်ရာ တောင်ခြေ
အဝင် ကတ္တရာလမ်းနှင့် မင်းစုံတောင်
ဘုရားစေတီသာသနိက အဆောက်
အအုံများစွာ ပွင့်လင်း စည်ကားလာ
တော့မည်ဟု ဝမ်းမြောက်ကြည်နူးစွာ
မှန်းဆ သာသုခေါ်ရပေသည်။

**ဘုန်းကျော်စွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)**

စာမျက်နှာ (၉၄)မှ အဆက်

“ဝ”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထား
သည်မှာ ကံလမ်းထိန်း တနင်္လာဂြိုဟ်နှင့်
တက်မှ စတင် ထွက်ခြင်းဖြစ်သည်။
နိုင်ငံခြားနှင့် အကျိုးပေးသူလည်း
ဖြစ်သည်။

***

မှတ်ချက် : အထက်ပါ လက္ခဏာ
ရှင်မှာ အသက် (၃၄)နှစ်တွင်ပင် (DV)
ပေါက်ပြီး အမေရိကန်သို့ သွားရောက်
နေထိုင် လုပ်ကိုင်နေလေပြီ။

စာတော်သူများလည်း အမေရိကန်
ဗီဇာကံစမ်းခံ (DV)ပေါက်ရန် မွှော်လင့်
နေသဖြင့်မိမိက မိမိတို့လက္ခဏာမှာ
ကံလမ်းအပြောင်းအလဲ ကံလမ်း
ထိန်းအပျိုးပုံ နိုင်ငံခြားခရီးလမ်း
စသည့် သင်္ကေတများ နီးစပ်တူညီမှု
ရှိမှသာ မွှော်လင့်ချက် ပြည့်ဝနိုင်
ကြောင်း သိပါလော။

လက္ခဏာပညာဆရာတော် တို့များကြ
ပါ။

ဒေါ်မြိုင်ကျော်စွာ၊ မျက်နှာကြီး
ရွာအောင်...

**ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာဓမ္မဒင်ပညာသုတေသီ**

အပေရီကန်ဖိက

တံစမ်းခဲ(DV) ဝေါက်လေး

သရုပ်ဖော်ခြင်း
(ဥပဒေဆိုင်ရာ)
လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

ညာ

(၁၃-၁၀-၁၉၇၃)ခုနှစ် မွေးဖွား
သော အမျိုးသားတစ်ဦးက သူ့
အသက်(၃၄)နှစ်အရွယ်တွင် ကျွန်ုပ်နှင့်
လာရောက်တွေ့ဆုံပြီး အဲမေရီကန်ဖိက
ကံစမ်းခဲ(DV) အဖြစ်ဆုံး ပေါက်စေဖို့
အစီအရင် တောင်းခံ ဆောင်ရွက်ရင်း
ပေါက်နိုင်ကိန်း ရှိ မရှိကိုလည်း မေးပါ
သည်။

“က”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထား
သောနေရာကို ကြည့်ပါ။ ကံလမ်း
ကြောင်း အပြောင်းအလဲ ဖြစ်နေ
ကြောင်း တွေ့ရမည်။

အသက်(၃၅)နှစ်ဝန်းကျင်တွင် ဖြစ်
ရာ ယခု အသက်(၃၄)နှစ်မှာ အပြောင်း
အလဲ ဖြစ်နိုင်သည် သင်္ကေတ ဖြစ်နေ
သည်။

အင်္ဂလိပ်လို မွေးရက်(၁၁)ကို ပေါင်း
လျှင် (၄)ဂဏန်း ရသဖြင့် သူ့အသက်
(၁)၊ (၂)၊ (၄)၊ (၇) တစ်ခုခုရသော
အသက်ပိုင်းမှာ ကံကြမ္မာထူးခြား
ပြောင်းလဲမှု ကြုံနိုင်ကြောင်း သင်္ချာ
ဗေဒင်ပညာနှင့် ညှိနှိုင်းရရှိသဖြင့်

(၃၄)မှာ ကံကြမ္မာ
အပြောင်းအလဲဖြစ်ဖို့ သေချာပြီ။

“ခ”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထား
သည်မှာ အသက်လမ်းကြောင်းမှ
တနင်္လာဂြိုဟ်ဆက်သို့ ခွဲဆင်းနေ
သော နိုင်ငံခြားသွားလမ်းဖြစ်သည်။
ထင်ရှားအားကောင်းနေသဖြင့် နိုင်ငံ
ခြားသွားရဖို့လည်း သေချာသည်။

၉၄ နက္ခတ္တဗေဒင်ခြေညှိမဂ္ဂဇင်း

စာလွှက်မှာ (၃၃) သို့

ကျေးဇူးတင်ပါ။

အသည်းရောဂါအတွက် ကိုယ်တိုင်ကုသထုတ်လုပ်ထားတဲ့

မန်းဂျာလာ အသည်းအားဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

ဦးဘိုက်ခံ(လားရှိုး)

ယနေ့ခေတ်၊ ယနေ့အခါတွင် ရောဂါများသည်ခေတ်နှင့် ဖြည့်လိုက်၍ ထူးဆွေဆန်ပြာစွာ ပေါ်ပေါက်၍လာပေသည်။ နှစ်သို့ ပေါ်ပေါက်စွဲကပ်လာသော ရောဂါများအနက်လွယ်ကူ ကုသပေးနိုင်သော ရောဂါများရှိသကဲ့သို့ ခက်ခဲနက်နဲပြီး ထူးထူးကင်းကင်းသောအောင်ကုသခဲရတဲ့လျက်သက်သာရုံ သာမက ထိန်းချုပ်ထားရုံမျှသာ တတ်နိုင်သော ရောဂါများ ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

ထိုခေတ်နှင့်အပြိုင် ဆန်းပြားထွေလာသောရောဂါများ အနက်မှ အသည်းနှင့်ထိသက်သောရောဂါသည်လည်း ယနေ့ နှစ်အခါတွင် ခေတ်စားအဖြစ်များသော ရောဂါတစ်မျိုးပင်ဖြစ် သည်။ အချို့အသည်းရောဂါများသည် ကာကွယ်ရုံမျှသာစွမ်း မြတ်ပေါ်လာခဲ့လျှင် လုံးဝပျောက်ကင်းအောင်ကုသမှုခံယူ ခြင်းနိုင်ဘဲလျက် ရောဂါကို ထိန်းထားရုံမျှသာ စွမ်းနိုင် သောရောဂါဖြစ်ပါသည်။

လွန်ခဲ့သောနှစ်နှစ်ကျော်လောက်က ကျွန်တော်၏ဝမ်းဗိုက် သို့မဟုတ် ညာဘက်ခြမ်းနံရိုးအောက်မှာ အောင့်နာသည်။ ရင်ခေါင်း နှစ်ထပ်။ ဟိုအနံ့၏။ အစားအစာများစားချင်သောက်ချင်စိတ် မရှိ။ ဝမ်းဗိုက်ထဲမှာလေသံများ တက်ပျက်ကြားနေရ၏။ ယျက်စီနှင့် အရေးများ ဝါဖျော့လာ၏။ ဆီးနည်းလာ၏။ ရင်ခေါင်းချုပ် မိတ် အပူဝမ်းကဲ့သို့ နည်းနည်းနှင့် ပျော့ပျော့သွား၏။ အားအင် မရှိ။ အိပ်မပျော်ဖြစ်လာ၏။ အစားပျက်၊ အအိပ်ပျက်ကာ ဖြစ်လာ၏။ လူကသာပိန်လာသော်လည်း ဝမ်းဗိုက်ကလေး မှာ ပူတင်းနေ၏။ ဘာမှန်းမသိရသော ရောဂါတစ်မျိုးကို ကျွန်တော်ခံစားလာရသည်။

အစာမစားနိုင်သည်မှာ နှစ်လလောက် ဖြစ်လာတော့ သော်လည်း ရောဂါလို့ထင်ခဲ့၏။ သည်လိုနှင့် ကျွမ်းကျင်သော ကုသပေးတော်ကြီးများနှင့် ပြသကြည့်တော့ လိုအပ် သောဆေးစစ်ဆေးမှုများခံယူခိုင်း၏။ သည်မှာ ကျွန်တော်ကို ကျော်ကျော်နိုင်စက်နေသော အနီးရန်သူသည် B-ဝိုး ဖြစ်၏။ ယင်းဝိုးကြောင့် ကျွန်တော်၏အသည်းမှာ မာ ညာနေ၏ဟု ဆရာဝန်ကြီးကမိန့်ကြား၏။ ထိုခဏမှာပင် ဆေးဝါးနှင့် ဇနီးဖြစ်သူတို့မှာ နွေခေါင်ခေါင် မိုးကြိုးပစ်ခံ နေသလို ခံစားလိုက်ရ၏။

ကျွန်တော်ရောဂါအတွက် ရောဂါနှင့် ရောဂါကိုဖြစ်စေ

သော လက်သည်ကိုတော့ တွေ့ပါ၏။ သို့သော် ထိုလက် သည် B-ဝိုးနှင့် အသည်းမာခြောက်သောရောဂါကို လုံးဝ ကင်းစင်သွားအောင် ကုသနိုင်သောဆေးဝါးက နတ္ထိတဲ့လေ။ အသည်းပျက်စီးမှုကို ပြန်ပြန်မပျက်စီးစေရန် ထိန်းထားရုံနှင့် B-ဝိုးကို အကောင်ရေ လျော့ချရုံမျှသာစွမ်းနိုင်၏ဟု သမားတော် ကြီးက ဆိုလာလေတော့ ဆောက်တည်ရာမရခဲစားပြန်သည်။

သည်လိုနှင့် ဟိုဆရာ ဟိုဆေးကောင်းနိုးနိုး သည်ဆရာ သည်ဆေးကောင်းနိုးနိုးနှင့် လိုက်ကလိုက်တာ ရန်ကုန်ကို ရောက်လာပါလေရော။ ခေတ်မီဆေးဝါးများနှင့် ပျောက်ကင်း အောင် ကုသမှုမပေးနိုင်ဘူးဆိုတော့ ရေနစ်သူအတွက် ကောက်ရိုးတစ်မျှင်ကို ရှာရ၏။ မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏အကြံပေးမှု ကြောင့် တိုင်းရင်းဆေးနှင့် ကုသရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ သည် လိုနှင့် ထိုမိတ်ဆွေမှ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အထူးကုပေးနေ သကဲ့သို့ ဆေးကျမ်းများစွာလည်း ရေးသားနေသော သမား တော်ဆရာမြင့်ရှိရာ စကြာမင်း တိုင်းရင်းဆေးကုခန်းသို့ လိုက်ဖို့ပေး၏။ သမားတော် ဆရာမြင့်ထံရောက်တော့ ဆရာက "ကျွန်တော်က အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကိုပဲ အဓိက ကုသပေး နေတာပါ။ ဒါပေမယ့် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါတုန်းကလိုပဲ ယနေ့ခေတ်မှာအဖြစ်များပြီး ဆေးတွေဖို့ခက်ခဲနေတဲ့ အသည်း ရောဂါအတွက်လည်း ကုထုံးဆေးဝါးတွေ တစ်နိုင်တစ်ပိုင်

ကျွန်တော်ရောဂါဖြစ်စေ

www.burmeseclassic.com

ကုသရင်း သုတေသနပြုနေပါတယ်။ အခုတော့ အသည်း
ရောဂါအတွက် ဆေးတစ်လက်တော့ တွေ့ထားတယ်။ အဲ့ဒါ
ဦးအိုက်စံ ယူသွားပြီး တစ်ကြိမ် ဆေး ၅ ပြား တစ်နေ့ ၃ ကြိမ်
သောက်ပေးပေါ့။ သဘာဝ တိုင်းရင်းဆေးဖြစ်လို့ ဘေးထွက်
ဆိုးကျိုးမရှိပါဘူး။ “ဟုတ်ကဲ့ပါ။ ကျေးဇူးအများကြီး တင်ပါ
တယ်” ဟု ဆရာ့ကို နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်လာခဲ့ပါသည်။

အိမ်ရောက်တော့ သမားတော်ဆရာမြင့် ပြောကြားသည့်
အတိုင်း ငါ့အတွက် အကျိုးတော့မယုတ်တန်ကောင်းဘူး
ဆိုပြီး သမားတော်ဆရာမြင့်ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကို ညွှန်ကြား
ချက်အတိုင်း ပုံမှန်သုံးစွဲပါသည်။ သည်လိုနှင့် တဖြည်းဖြည်းနှင့်
ကျွန်တော် စောစောကပြောခဲ့တဲ့ ကျွန်တော်ခံစားနေရတဲ့
ရောဂါလက္ခဏာတွေ တစ်စတစ်စ သက်သာလာတာကို
သတိပြုမိလာသည်။ ပုံမှန် အိပ်ရသည်။ ပုံမှန်စားကောင်း
လာသည်။ ဝမ်းဗိုက်၏ ညှာဘက် နံရိုး အဆုံးနားမှာ တစ်ဖျင်း
ဖျင်းနှင့် အောင်နားနေသော နာကျင်မှုမရှိတော့။ ဒါနှင့် အား
တက်သွားပြီး ဂရုတစိုက်ဆေးကို သောက်မိ၏။ ဆေးသောက်
လို ၆ လလောက်ကြာတော့ ကျွန်တော် အတော်လေး ကျန်းမာ
ဝဖြိုးလာသည်။ ပုံမှန် အသားအရေနှင့် နှုတ်အတိုင်း အားအင်
အပြည့်နှင့် လုပ်ငန်းဆောင်တာတွေကို လုပ်လာနိုင်သည်။

ကျွန်တော်လည်း ကျေးဇူးရှင် သမားတော်ဆရာမြင့်ရှိရာ
ရန်ကင်းလို့ မိရာ မန်းရွှေပြည်ကားနှင့် လိုက်လာခဲ့ပါသည်။ ဆရာထံ
ရောက်တော့ “ဆရာရဲ့ကျေးဇူးကို ဘယ်လိုဆပ်ရမှန်းကို မသိ
တော့ပါဘူး” လို့ ဆိုတော့ ဆရာက တွေ့တွေ့လေးစိုက်ပြီး
ကျွန်တော့်ကို ကြည့်နေတယ်။ “ဆရာ ကျွန်တော့်ကို မမှတ်
မိဘူးလား။ ကျွန်တော် အိုက်စံလေး။ အသည်းရောဂါဖြစ်လို့
ဆရာ့ဆီလာပြတာ ဆရာ ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကြောင့် အခု
ကျွန်တော်ရဲ့အသည်းရောဂါဟာ သက်သာကင်းဝေးသွားပြီ
ဆရာ” ဆိုမှ “ဪ မှတ်မိပြီ ဦးအိုက်စံကိုး အခုလို
ကြားရတာ ဝမ်းသာပါတယ်ဗျာ” “ဆရာ့ကို ကျွန်တော် တစ်ခု
လောက် တောင်းဆိုချင်ပါတယ်ဆရာ” “ပြောပါ။ ကျွန်တော်
ဘာကူညီရမလဲ” “ဒီလိုပါဆရာ၊ ကျွန်တော့်လို အသည်း
ရောဂါရှင်တွေအတွက် ကျွန်တော့်ကိုပေးတဲ့ဆေးကို ထုတ်လုပ်
ဖြန့်ဖြူးပေးပါလားဆရာ” “အင်း... ဦးအိုက်စံအနေနဲ့ အသည်း
ရောဂါသည်တွေအပေါ်ထားတဲ့ စိတ်စေတနာကို ကျွန်တော်

လေးစားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်မှာက ဆေးကုခန်း
ကတစ်ဖက်၊ အခြား ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိနေတဲ့ဆေးတွေက
တစ်ဖက်ဆိုတော့ ဒီအသည်းဆေးကို ထုတ်လုပ်ဖို့ မလွယ်
ကူသေးပါဘူး”

“ဆရာခွင့်ပြုမယ်ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်လို စိတ်ထောင့်
ကိုယ်ပါ နာကျင်ခံစားနေရတဲ့ အသည်းရောဂါဝေဒနာရှင်တွေ
အတွက် ကူညီပေးချင်လို့ ဆရာမထုတ်ရင် ဒီအသည်းဆေးကို
ကျွန်တော် ထုတ်လုပ်ချင်ပါတယ်ဆရာ။ အသည်းရောဂါ
ဝေဒနာရှင်များ အလွယ်တကူသုံးစွဲနိုင်အောင်လို့ပါ။ “ဟာ...
ကောင်းတဲ့အကြံပဲဗျာ။ ဦးအိုက်စံထုတ်လုပ်ချင်ရင် ထုတ်ပါ။
“ဖော်ပြုလွှာလာဆရာက ပေးမှာလား။” “ပေးပါဗျာ၊ ပေးပါ။
ဖော်ပြုလွှာတင်မဟုတ်ဘူး လိုအပ်တဲ့အရာတွေကိုလဲ ကူညီ
ပေးပါမယ်” “ပြင်မြတ်တဲ့ ဆရာ့စိတ်ထားကို အရမ်းထေး
စားပါတယ် ဆရာ”

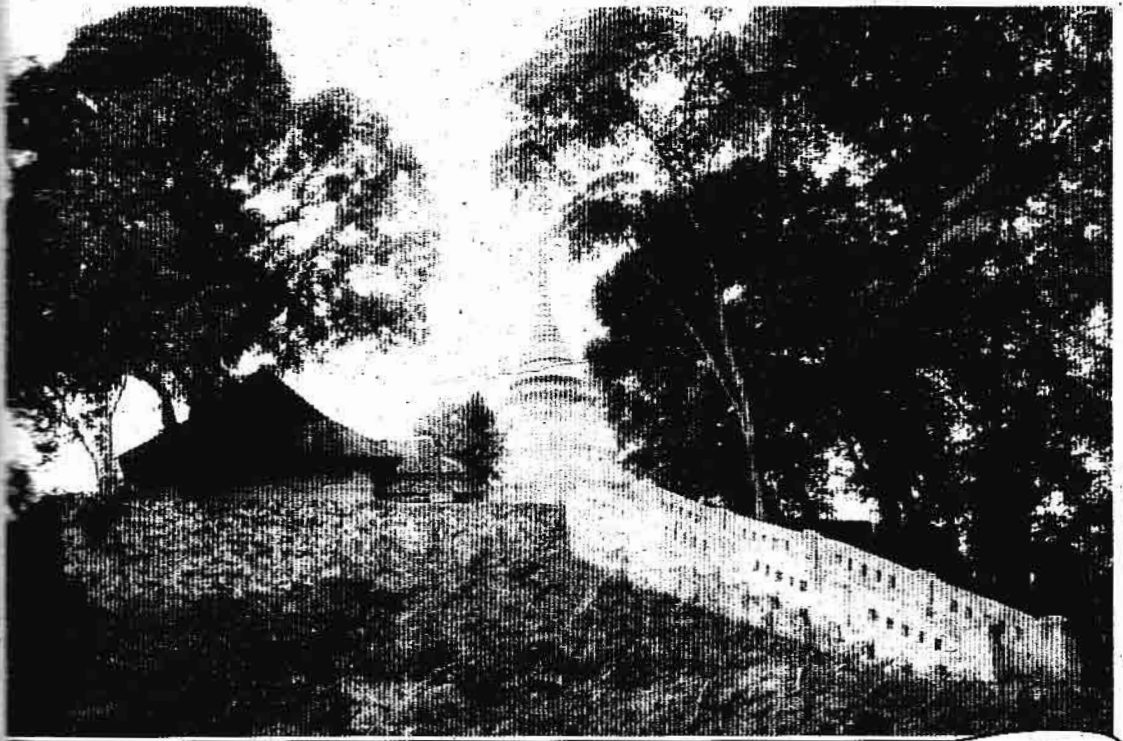
ကဲ ကျွန်တော့်လိုအသည်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဝေဒနာခံ
နေကြရသော အသည်းရောဂါရှင်များ... သမားတော် ဆရာမြင့်
ရဲ့စေတနာ၊ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် အသည်းရောဂါရဲ့ နှိပ်စက်
ကို ခံစားခဲ့ရသည်မှလွတ်မြောက်၍ ရရှိခဲ့သော ပျော်ရွှင်
အရသာကို အသည်းရောဂါရှင်များထံ ဖြန့်ဝေပေးလိုက်
ပါသည်။ ကျွန်တော့်ကို အသည်းရောဂါဝေဒနာ ဘေးဒုက္ခ
လွတ်မြောက်စေသော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ကပေး
မန်းရာစာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေးပဲ ဖြစ်ပါသည်။
ဤမန်းရာစာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး၏ အာနိသ
ကတော့ အသည်းအားနည်းခြင်း၊ အသည်းရောင်အသား
ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းအဆီဖုံးခြင်း၊ အသည်းမာ၊ အသား
ကြီး၊ အသည်းခြောက် ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းတစ်ဖို
အောင်နားနေခြင်း၊ ဖျိုအန်ခြင်း၊ ပိုးကြောင့်ဖြစ်သောရော
များအတွက် ထိရောက်သောဆေးဖြစ်သည်။ မန်းရာ
အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေးကို အသည်းရောဂါအမျိုး
ခံစားနေရသူများ အသည်းကိုထိခိုက်စေတဲ့ အရက်သေစာ
မကင်းနိုင်သူများ အသည်းမပျက်စီးအောင် ကာကွယ်လိုသူ
မဖြစ်မနေသုံးစွဲသင့်တဲ့ဆေးကတော့ မန်းရာစာအမှတ်တံ
အသည်းအားဆေးပဲဖြစ်၏ ဟူ၍ သတင်းကောင်းလေး
လိုက်ပါသည်။

ဦးအိုက်စံ (ဇာ)

ဤဆေးသည် သဘာဝဆေးဖက်ဝင်ပစ္စည်းများဖြင့် စီမံဖော်စပ်ထားခြင်းကြောင့်
အသည်းပျက်စီးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပေးနိုင်သော ဆေးဖြစ်ပါသည်။

ပင်ရင်း-မန်းရာစာတိုင်းရင်းဆေးထိထုတ်လုပ်ရေး
အမှတ်(ဆ/၃၆၀) ၁၂၄၄(ဂ)လမ်း၊ မ/ဥက္ကလာပဗလိယန်း ရန်ကင်းမြို့။
ရန်-သစ်ဧရာဝတီ၊ ၀၉၇၂၂ ၄၀၉၄

ရန်ပြည်ပဖြန့်ချိရေး
အမှတ်(ဥ/၉) ၅၇၀လမ်း၊ ရန်ကင်း-၁၀၊ မာရ်မြို့။
ရန်-၀၇၂ ၂၆၂၁၊ ၀၉၇၀၂ ၂၂၁၃။

ကိုးမင်း ဗုဒ္ဓဘိဝံသ ဇေတီကန်တော်

ရန်ကင်း ကင်းစေသည့် ကောလင်းနယ်မှ

ယက်မင်းကျော်စွာ

အောင်ဆီပိတ်အောင်

ခမောက်ခမောက် (၉)

ယက်မင်းကျော်စွာ

ဒါနဲ့ အိုအို(အဘွား ဒေါ်မမကြီးကို ခေါ်သည့်အမည် ဖြစ်သည်။)ကော ခမေခနဲ့ ကျွန်မတို့ပါ ဘိုးဘိုးဆုံးလို့ ဆောက်တည်ရာမရ ကြေကွဲမှုတွေ သက်သာရာ ရကြပါတယ်'

ပွဲခင်းဆီသို့

ဣန္ဒာစက္ကရသေ့ကြီးဦးစီ အုတ်ဂူ အား ဂါရဝပြုပြီးနောက် တောင်ဘက် အဝင်မုခ် ခြင်္သေ့နှစ်ကောင်နှင့် ပွဲစင် ဆီအား လေ့လာကြသည်။ ပွဲစင်မှာ

သစ်သားများဖြင့် အခိုင်အမာ တည်ဆောက်ထားကာ အရှေ့တောင်ယွန်းယွန်း နတ်သျှင်တောင်ဆီသို့ မျက်နှာပြုထားသည်။

ရပ်လေ့ဒဏ္ဍာရီအရ စန္ဒာသူရိယမင်းအဖြစ်မှ နတ်ရွာစံပြီးနောက် နတ်သျှင်တောင်ပိုင် ဖြစ်လာသည့် ဘိုးတော်နတ်မင်း၌ စစ်ကဲနှစ်ဦးရှိရာ ခမောက်တောင်ပိုင် ဘိုးတော်စစ်ကဲမှာ လက်ယာစစ်ကဲဖြစ်၍ အစိမ်းရောင် ချပ်မိန့်ညို ဝတ်ဆင်သည်။

“စစ်သည်”တောင်ပိုင် ဘိုးတော်စစ်ကဲမှာ လက်ဝဲစစ်ကဲဖြစ်၍ အနီ

ရောင် ချပ်မိန့်ညိုဝတ်ဆင်သည် ဆို၏။ ထို့ကြောင့် ပွဲစင်ကို နတ်သျှင်တောင်ရှိရာသို့ တူရှုပြုထားရသည် ဆိုလေသည်။

ခမောက်တောင် ဘုရားပွဲခေါ်သာသနာအောင်လံတင် ထီးတော်ဖွင့် ပွဲတော်ကြီးကို ၁၃၀၇ ခုနှစ်တွင် ပထမဆုံးအကြိမ် စတင်ကျင်းပရာ ပွဲစင်ရှေ့တွင် ကောက်ရိုးဖြင့် လူရုပ်များစွာ ပြုလုပ်၍ ခမောက်များ ဆောင်းပေးထားခဲ့သည်။

ခမောက်တောင် သာသနာ အခွန်ရှည်ကြာပြန်ပွားစေရန် ကော်ပဇွက်

ဆင်ခြင်ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ပူဇော်ယဉ်တော်ကို နှစ်စဉ် (၅)ရက် ကြာ ကျင်းပလေ့ရှိရာ ပွဲတော်လာ ပရိသတ်များ၊ သံဃာများအားလုံးကို ဆွမ်းကပ် ကျွေးမွေးသည်။ နောက်ဆုံး နေ့နံနက်တွင် အရုဇ်ဆွမ်းကပ်ပြီး နောက် ဆွမ်းကြီးလောင်းပွဲ ကျင်းပကာ ပွဲတော် ပြီးဆုံးသည်။

ကျွေးမွေးရန် ထမင်းချက်ရာ၌ ရသေ့ဦးစီက ပြည်ဝင်အိုးဖြင့်သာ ချက်စေသည်။ ပရိသတ်ထောင် သောင်းချီ များပြားစေကာမူ ပြည်ဝင် အိုးဖြင့်သာ ချက်ရသည်။

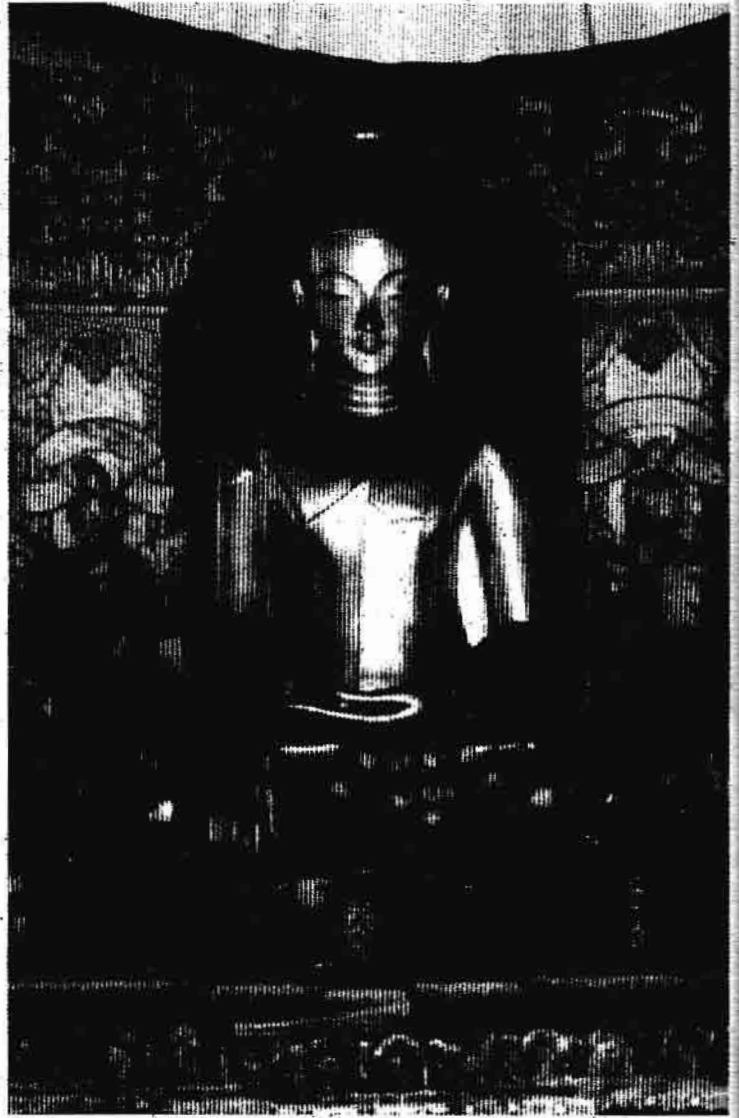
တစ်ပြည်လုံး ဖူလုံလောက်ခြင်း၊ ဝိပုတ္တိယုဂသို့ တစ်ကြော့ ပြန်ရောက် ရှိ၍ ဘုရားရှင် ကြွလှမ်း ဝင်ရောက် တော်မူသည်ဟု ရည်မှတ်ပူဇော်ခြင်း၊ ဘုရားရှင် ဟောကြားသည့် တရား တော်များအတိုင်း လိုက်နာကျင့်ကြံ အားထုတ်လျက် နိဗ္ဗာန်ရွှေ့ပြည်သို့ ဝင်ရောက်နိုင်ခြင်း စသည့် နိမိတ် ကောင်းများဆောင်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း သိရပေသည်။

စိန်ဖူးကျောင်း

ကောလင်းမြို့၊ မြောက်အင်းရပ် ကွက်တွင် တည်ရှိသည်။ ဦးစိနှင့် ဒေါ်မမကြီးတို့ အခြေချ နေထိုင်သွား ခဲ့သော မြေကွက်ဖြစ်သည်။ ၁၃၁၂ ခုနှစ်တွင် ကျောက်ထီးစေတီကို အနေကဇာတင် အောင်မြင်ပြီးစီးသည် ဆိုရာ၌ အထွတ်ထီး တင်လှူခဲ့ခြင်း မရှိသေးပါ။

အထွတ်ထီးတော်ကို မြောက်အင်း ရပ် မြေကွက်တွင် ကျောင်းတစ်ဆောင် ဆောက်လုပ်ပူဇော်ထားခဲ့သဖြင့် စိန်ဖူး ကျောင်းဟု ခေါ်တွင်ခြင်း ဖြစ်သည်။

၉၈ နာမဂ္ဂရာဇာဓိပတိမဂ္ဂလင်း

• ဗုဒ္ဓါဝိသံ၊ ထင်ရှားသော

ထိုထီးတော်တွင် ငှက်မြတ်နား အပါအဝင် ငွေသားစစ်ဖြင့် ပြုလုပ်ထား ကာ စိန်ဖူးမှာ ဘိုးတော်ဘုရား(အဘ အောင်မင်းခေါင်)၏ ဝရဇိန် ရောင်လှုံ တော်ဖြစ်၍ ရွှေငွေ နဝရတ်ကိုးပါး ပတ္တမြား အစစ်ပါဝင်ကြောင်း ရသေ့ ကြီး ရေးသားထုတ်ဝေသော စာအုပ် ကြီး အချို့၏ မျက်နှာဖုံးအတွင်းဘက် စာ မျက်နှာ၌ ဖော်ပြထားသည်။

နောင် သင့်မြတ်သော အချိန်အခါ နက္ခတ်ကြုံလေမှ ထီးတော်တင်လှူ ပူဇော်မည်ဆို၏။

ထိုထီးတော်ကြီးကို ယခင် အစိုးရ လက်ထက် ဌာနဆိုင်ရာ အကြီးအကဲ အချို့က ၁၉၉၂ ခုနှစ်တွင် ယူငင်မွမ်းမံ ကာ (၁၆-၃-၁၉၉၂)နေ့တွင် ကျောက် ထီးစေတီတော်တွင် တင်လှူပူဇော်ခဲ့ ကြသည်ဟု သိရသည်။

• ကျောင်းတော်ကြီး

စိန်ဖူးကျောင်းသို့ သွားရောက် မှာ ပြုပျက်သွားပြီဖြစ်ကာ အရှေ့ဘက် ဆူလာသောအခါ စိန်ဖူးနှင့် ထီးတော် "လေးတိုင်စင်မြင့်" ခေါ် ဘုရားခန်းပါ ဖောက်ထားသည့် ပင်မကျောင်းဆောင် အဆောင်သာ ကျန်ရစ်သည်ကို တွေ့ရ

သည်။

ဆရာကတော် ဒေါ်မမကြီး၊ သမီး ဒေါ်တင်ဥတိုသည်လည်း ကွယ်လွန်ကြ ပြီဖြစ်ကာ မြေး ဒေါ်အေးကြည်တစ်ဦး တည်းသာ နေထိုင်လျက် ရှိကြောင်း သိရသည်။

လေးတိုင်စင်မြင့် ကျောင်းကလေး ၏ ဘုရားခန်းတွင် မဟာမုနိ ပုံတော် ကားချပ်နှင့် ဆင်းတုတော်အချို့ ပူဇော် ထားကာ သာသနာ့အလံ လေးစင်း ဖိုက်ထူထားသည်။ ဘုရားခန်းအောက် နံရံအနီးတွင် ရသေ့ကြီးဦးစီ ကျိန်းစက် လေ့ရှိသော ညောင်စောင်းကို သူ့ရှိစဉ် ကအတိုင်း ပြင်ဆင်ထားသည်။

ရသေ့ကြီးသည် ဤညောင်စောင်း တွင် ပင်ဘဝတစ်ပါးသို့ ကူးပြောင်းခဲ့ သည်ဆို၏။ ဒေါ်အေးကြည်က အမှတ် တရ သိမ်းဆည်းထားသော အဘိုးစိ၏ ချည်တိုက်ပုံအင်္ကျီကို ထုတ်ပြသည်။ ဓာတ်လုံးများ သိမ်းဆည်းလေ့ရှိသည့် မြေအိုးကလေးကိုလည်း တွေ့ရသည်။ ဓာတ်လုံးများကား မရှိတော့ပါ။

ဦးနု လှူဒါန်းသော သာသနာ့အလံ တစ်ခု ကျန်ရှိကြောင်း ယူပြသဖြင့် မှတ်တမ်းပြု တင်ပြလိုက်ပါသည်။ ယခု အခါ မြင်တွေ့ရသော သာသနာ့အလံ နှင့် မတူပါ။

အနီရောင်အပိုင်းကို အဝါရောင် ကွပ်၍ အနီပိုင်းအလယ်တွင် ကန့်လန့် စင်းများ ကန့်ထားသည့် အဖြူရောင် စက်ပိုင်း ပါဝင်သည်။ ခေါက်၍ သိမ်း ထားသဖြင့် မှန်ကြည်တစ်ချပ်ခံ၍ မူလ ပုံစံ ပေါ်နိုင်သမျှ ကြိုးစား ရိုက်ကူးထား ပါသည်။

ခြံဝင်းတစ်နေရာတွင် ရသေ့ကြီး၏ ဖိခွင်ကို တွေ့ရသည့်အပြင် သူ့ကိုယ် တိုင် ထုတ်ဖော် ရေးသားချက်များအရ

လောကီပညာရပ်များ လိုက်စား မှတ်
သားခဲ့ကြောင်း သိရသည်။

လောကုတ္တရာ ပရိယတ္တိ စာပေနှင့်
ပတ်သက်၍ ဒေါ်အေးကြည်ထံ ကျန်ရှိ
သမျှ မှတ်တမ်းအချို့အနက် ၁၃၁၅
ခုနှစ်ထုတ် ဝိပဿနာကျင့်စဉ်ကျမ်း
စာမျက်နှာ(၆)တွင် အောက်ပါအတိုင်း
တွေ့ရသည်။

ပျိုးတောင် အောင်ပင်းခေါင် ဘိုးတော်
တရား၏ ဓမ္မာရောင် လောကီရသော
ဣန္ဒာဓက္က ယောဂီဝတ္ထု ဆရာကြီးမိ
သည် ပိဋကတ်သုံးပုံ ပါဠိနိဿယကို ရန်ကုန်
မြို့ တွေ့ရန်ဆရာတော်တရားကြီးထံမှ
သင်ကြားခဲ့ရာ တစ်ခေါက် ကုန်ပေါက်
ရောက်ပြီး...

အဋ္ဌကထာ ဇိုကာ အဘိဓမ္မတ္ထ သင်္ဂြိုဟ်
နှစ်ဘက္က ကျမ်းကြီးကျမ်းခိုင် အစောင်စောင်
တို့ကို သင်ကြားကြည့်ရှုပြီးလျှင် သီလ
သဟာမိ ဟော ဟိုဝေဝ ပိဿနာ ကမ္မဋ္ဌာန်း
အလုပ်ကို ထိကိယတိုင် အားထုတ်ခဲ့သည်
မှာ...

၁၂၈၅ ခုနှစ်မှ ၁၃၀၄ ခုနှစ်အထိ (၂၉)နှစ်
ကြာပြီဖြစ်၍ လူအများ ထိကံသို့ ပွားများ
အားထုတ်၍ နိဗ္ဗာန်သို့ အပြန်ရောက်စေနိုင်
သော လိုင်းအကျင့်ချုပ် တရားတော်ကြီး
ကို ရေးသားပေးအံ့

ဟူ၍ နိဒါန်း ချီးထားပေသည်။
ဤအချိုးစာသားအရ ပရိယတ္တိ
ပဋိပတ္တိတို့တွင် ကောင်းစွာ အားထုတ်
ခဲ့သည်ဟု သိရှိရသည်။ တရားထူး
ပေါက်မြောက်သည်ဟု ရေးသားခြင်း
ကား မတွေ့ရပါ။

အာရိယာပိဋကလမ်း

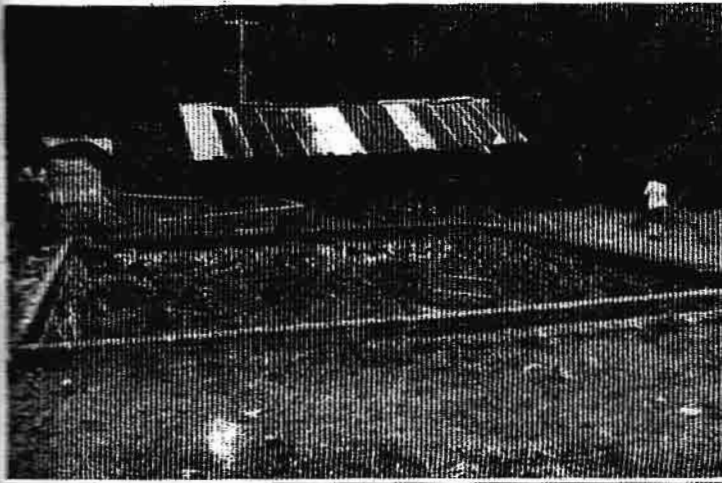
မင်္ဂလိလ်နိဗ္ဗာန်ကို ရောက်ရှိနိုင်သော
နည်းလမ်းဖြစ်သည်။ ယင်းနှင့် ပတ်
သက်၍ ဦးစီက အရိယာပိဋကမဟိဒ္ဓိ
ကျင့်စဉ်စာအုပ်၊ စာမျက်နှာ(၁၀)မှ (၁၂)
၁၀၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အလောင်းတော်ကိုစုမ်းလှမ်း

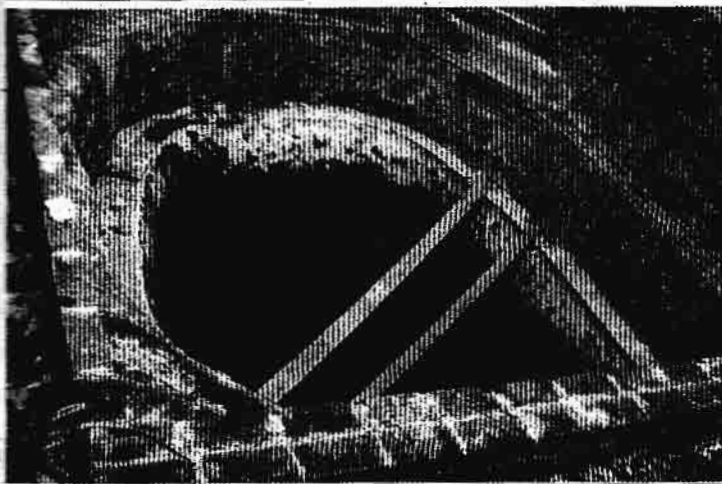
အတွင်း အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြ
ထားသည်။
သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ကောင်းစွာ သိမြင်ခြင်း။
သမ္မာသင်္ကပ္ပ၊ ကောင်းစွာ ကြံခြင်း။
သမ္မာဝါစာ၊ ကောင်းစွာ ပြောဆိုခြင်း။
သမ္မာကမ္မဋ္ဌ၊ သမ္မာအာဇီဝ၊ ကောင်း
စွာ အသက်မွေးခြင်း။ **သမ္မာဝါယမ၊**
ကောင်းစွာ အားထုတ်ခြင်း။ **သမ္မာ
သတိ၊** ကောင်းစွာ အမှတ်ရခြင်း။

သမ္မာသမာဓိ၊ ကောင်းစွာ တည်ကြည်
ခြင်း။
ဗုဒ္ဓရှင်တော် ဟောကြားတော်မူ
သော တရားတော်များ၏အနှစ် နိဗ္ဗာန်
သွားရာလမ်းသည် ဤမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးသာ
ဖြစ်၏။
ဤရှစ်ပါးတရားကို အားလျှော်လျှော်
မုချ မင်္ဂလိလ်ရနိုင်၏။ ယုတ်မဟာမိ
ပိဋံ ၌ (၁)သီလလောင်းနိး စောင့်စည်းမှု

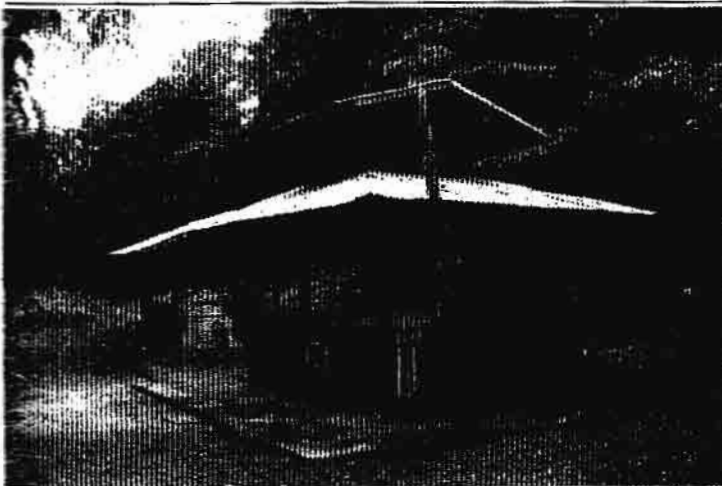

◆ ဘုတ်တလုပ်ကန်

◆ ဘုတ်တလုပ်ကန်တွင်မြင်ကွင်း

◆ ရတနာကြီးတော်ကွ

(၂) သမာဓိလုပ်ငန်း တည်ကြည်မှု၊
(၃) ပညာလုပ်ငန်း ဝိပဿနာစခန်း
ဉာဏ်နှင့်ယှဉ်၍ သိမြင်မှုဟူ၍ လာ၏။

သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာ
အာဇီဝ ဤသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံလျှင်
ကာယကံ၊ ဝစီကံ၌ဖြစ်သော ဒုစရိုက်
ခုနစ်ပါး လုံခြုံသဖြင့် သီလလုပ်ငန်း
ပြီးမြောက်၏။

သမ္မာဝါယမ၊ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာ
သမာဓိ ဤသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံလျှင်
မနောကံ၌ ဖြစ်သော ဒုစရိုက်သုံးပါး
လုံခြုံသဖြင့် တည်ကြည်၍ သမာဓိ
လုပ်ငန်း ပြီးမြောက်၏။

သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာသကပ္ပ ဤနှစ်မျိုး
နှင့်ပြည့်စုံလျှင် သိမြင်မှု၌ စင်ကြယ်
၍လုပ်ငန်း ဝိပဿနာစခန်း ပြီးမြောက်
၏။

ဆိုခဲ့ပြီးသော လုပ်ငန်းသုံးမျိုးတွင်
ဒါနလုပ်ငန်းကို ပြည့်စုံသင့်၏။ ဒါန
လုပ်ငန်း ပြည့်စုံလျှင် သီလလုပ်ငန်းသို့
တက်နိုင်၏။ သီလလုပ်ငန်း ပြည့်စုံလျှင်
သမာဓိလုပ်ငန်းသို့ တက်နိုင်၏။

သမာဓိလုပ်ငန်း ပြည့်စုံလျှင် ပညာ
လုပ်ငန်း ဝိပဿနာစခန်းသို့ တက်နိုင်
၏။ အဆင့်ဆင့် တက်နိုင်လျှင် မဂ်ဖိုလ်
အရိယာဝိဇ္ဇာအဖြစ် နိဗ္ဗာန်သို့ တက်
နိုင်၏။

ဤလုပ်ငန်းကြီးလေးမျိုးကို ကြိုးစား
၍ ကျင့်ကြံအားထုတ်သူသည် ပညာ
လုပ်ငန်း ဝိပဿနာစခန်း ပြီးမြောက်
လျှင် သီ၊ ပယ်၊ ဆိုက်၊ ပွား သစ္စာ
လေးပါးကို သိမြင်ကာ အကုသိုလ်
အညစ်အကြေး ကင်းစင်သော နိဗ္ဗာန်
ကို ရတော့သည်။

ရွှေလ ဆက်စပ်ပါရန်

ထက်မင်းကျော်စွာ

နက္ခတ္တဗေဒနှင့်မြေညီမျှမှုပညာ ၁၈၁

ကောသလမြို့မြတ်စွာ

“မသိသူကျော်သွား သိသူဖော်စား” ဆိုတဲ့ စကားလုံးဟာ ကျွန်တော်တို့ မြန်မာစကားမှာ လူတိုင်း ကြားဖူးပါတယ်။ အထူးသဖြင့် ဒီစကားပုံဟာ မြန်မာ့ဂန္ထဝင်နယ်ပယ်မှာ ပိုမိုနက်နဲ ထင်ရှားပါတယ်။

ယခုလဲ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်ကြီး ဖော်စားနိုင်ဖို့ အသိပေး ဖော်ပြချင်တာကတော့ ထူးဆန်းတဲ့ အမြီးနှစ်ခွ အိမ်မြှောင် အကြောင်းပါ။

လက်တွေ့ အကြောင်းအရာကို ဖော်ပြပေးမှာပါ။ လက်တွေ့မျက်မြင် တွေ့မြင်ဖူးချင်တယ် ဆိုရင်တောင် သွားရောက် ကြည့်ရှုလေ့လာနိုင်ပါတယ်။

ပင်းတယမြို့နယ် အုပ်ချုပ်ရေး မှူး ဦးအောင်ကျော်စိုးရဲ့အိမ်မှာ ညတစ်နာရီဆိုရင် ထူးဆန်းတဲ့ အိမ်မြှောင်တစ်ကောင်ကို တွေ့ရပါတယ်။

အဲဒီအိမ်မြှောင်လေးဟာ အလွန် ထူးခြားပါတယ်။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ အဲဒီအိမ်မြှောင်လေး ရောက်လာရင် အခြားအိမ်မြှောင်တွေ အဲဒီနေရာမှာ မနေတော့ဘူး။ ဖယ်ပေးကြတယ်။

အဲဒီအိမ်မြှောင်လေးဟာ ဦးအောင် ကျော်စိုးရဲ့ အိမ်မှာရှိတဲ့ ကွမ်ယင်မယ် တော်ရုပ်တုဆီကိုပဲ လာလေ့ရှိပါတယ်။ ကွမ်ယင်မယ်တော် ရုပ်တုပေါ်မှာပဲ နေလေ့ရှိပါတယ်။ မနက်လင်းရင်တော့ မရှိတော့ပါဘူး။

ယခု ဖော်ပြထားတဲ့ ဓာတ်ပုံဟာ ကွမ်ယင်မယ်တော်အနီးကို ရောက်လာ တဲ့ အဲဒီအမြီးနှစ်ခွအိမ်မြှောင် ဖြစ်ပါ

၁၈၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

လျှို့ဝှက်ရွားပါးတဲ့

အမြီးနှစ်ခွ အိမ်မြှောင်

တယ်။ ဒီဓာတ်ပုံကို ကျွန်တော်ကိုယ် တိုင် အိမ်မှာ ဆောင်ထားပါတယ်။ လျှို့ဝှက်နက်နဲတဲ့ ဂန္ထီရစ္စမ်းအားတွေ ရှိပါတယ်။

ကျွန်တော်ရဲ့ ဂန္ထီရ အတွေးအမြင် အရ ပြောရရင်တော့ အိမ်မြှောင်ဟာ

အောင်ပမိတ်ဓာတ် ဖြစ်ပါတယ်။

ယခု အိမ်မြှောင်ဟာ ရိုးရိုးမဟုတ်ပါဘူး။ အလွန် ထူးဆန်းရှားပါးတဲ့ ဒေသန္တရအိမ်မြှောင် ဖြစ်ပါတယ်။ အကြောင့် “အောင်ပမိတ်ဓာတ်” အကြီးနားနား သေချာပါတယ်။

ပြီးတော့ ကွပ်ယင်မယ်တော်ဟာ
အားလုံးရဲ့ ချစ်ခင်မြတ်နိုးခြင်း ခံရတဲ့
အိမ်ထောင်ပါ။ (ဂန္ထီရုပ်ပုံပယ် လောကီ
အတ္ထု နယ်ပယ်ကနေပြီး ယူဆတာ
အိမ်နဲ့ရောမှာ လောကုတ္တရာနယ်၊
အာသာရေးနယ်ကနေ မယူဆစေ
နိုင်ပါဘူး။)

အိမ်ထောင်တို့ဟာ လောကီနယ်က
အထွတ်သေးသူတွေဆိုတော့ လောကီ
အိမ်ထောင် အောင်မြင်အောင်လဲ လုပ်
ကိုင်ကြိုးစားနေကြရပါတယ်။ စိတ်ရဲ့
အကြည်မှစွမ်းအားနဲ့ ကိုယ်ယုံကြည်
မှုလုပ်ဆောင် အောင်မြင်နေကြပါ
တယ်။

“တွမ်ယင်”ဆိုတာ “ကုလား”
အိမ်ထောင် ဖြစ်ပါတယ်။ တွမ်ယင်မယ်
အိမ်ထောင်လဲ ဂန္ထီရုပ်ပုံလည်းပါ။ စွမ်း
အားကြီးမားသူပါ။ ဒါကြောင့်
“အုလားမိတ်” အားကြီးနေပါတယ်။
ဒီတော့ ဒီဓာတ်ပုံဟာ အပြီးနှစ်ခွ
အိမ်မြှောင်နဲ့ ကွပ်ယင်မယ်တော်ဖြစ်လို့
“အောင်မ၊ ကုလား” မိတ်ဓာတ်
ဖြစ်ထွန်းနေပါတယ်။

အုန်းလှိုင် ထိမ္မာခြင်း၊ မျက်နှာ
ခြင်း၊ ဝမ်းဗိုက်ထိမ္မာခြင်း၊ လှုပ်ခန်း
အားကြီးခြင်း၊ ရန်ကိုအာရုံပြုခြင်း၊
အောင်မြင်ခြင်း၊ လာဘ်ထိမ္မာခြင်း
အိမ်နဲ့ ကောင်းကျိုးတရားတွေ ဖြစ်ပေါ်
နိုင်ပါတယ်။

အထက်လူကြီး မခြေ၊ အောက်
အိမ်ထောင်များက ကောင်းကျိုး
ဖြစ်တတ်တော့ မိတ်ဆွေအားကတော့
အောင်မြင်တော့ ရရှိပေပါတယ်။

အပြီးနှစ်ခွအိမ်မြှောင်ရှိတဲ့ အိမ်တွေ
အထူးပင် လာဘ်ပေါများကြပါ
တယ်။ အိမ်သာလို့ ဧည့်သာဆိုသလို
အိမ်သာသက်ဟာတွေ ဝင်ထွက်သွားလာ
အောင်မြင်နေကြလေ့ ရှိပါတယ်။
အိမ်ထောင် ချမ်းသာကြရပါတော့တယ်။
အထိထားရမှာကတော့ စုတ်ရော

စန်းရော ဝင်တတ်လို့ ကိုယ်ကျင့်
သီလသိက္ခာ စောင့်ထိန်းဖို့ လိုပါတယ်။
ကိုယ်ကျင့်သီလ ချို့ယွင်းသွားခဲ့ရင်
တော့ အကောင်းက အဆိုး ဖြစ်သွားပါ
တော့တယ်။

အိမ်မြှောင်အပြီးနှစ်ခွရဲ့ စွမ်းအားက
ဘယ်လောက် ကောင်းသလဲဆိုတော့
ရှေးက ဂန္ထီရုပ်ပုံတွေဟာ အိမ်
မြှောင်အပြီးနှစ်ခွနဲ့ ဝိယဆေး ဖော်ခွဲကြ
ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

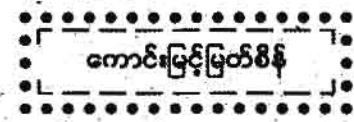
ကိုယ်ကျင့်သီလ ဖောက်ပြန်ဖို့
မဟုတ်ဘဲ လူချစ်လူခင် ပေါများကာ
ကိုယ့်လုပ်ငန်း အောင်မြင်ပွင့်လန်းစေ
ဖို့ ရည်ရွယ်လုပ်ဆောင်ကြတာပါ။
တလွဲဆံပင်ကောင်းပြီး တလွဲအသုံးချ
ရင်တော့ အောင်မြင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။

ဂန္ထီရုပ်ပုံစည်းဆိုတာ အင်မတန်
လျှို့ဝှက်နက်နဲ ထူးဆန်းပါတယ်။
ထိုက်တန်သူဆိုကိုပဲ ရောက်လေ့ရှိပါ
တယ်။

ဒီအိမ်မြှောင်အပြီးနှစ်ခွကိုလဲ ရှာ
တိုင်းမတွေ့နိုင်ပါဘူး။ ရှာတွေ့လို့ ဝယ်
ယူရင်တောင် ကိုယ်နဲ့မထိုက်တန်ရင်
သေသွားတာ၊ ပျောက်သွားတာမျိုး
ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ ကိုယ့်ထိုက်နဲ့
ကိုယ့်ကံ ကိုယ့်အိုးနဲ့ ကိုယ်ဆန် တန်ရှိ
ပဲ ရတတ်ပါတယ်။

“သိသူတွေ ဖော်စားနိုင်အောင်”
လို့ ကျွန်တော် သိထားတဲ့ ဂန္ထီရုပ်ပုံ
နှစ်ခွအိမ်မြှောင်အကြောင်း လက်
တွေ့အကြောင်းကို ဖော်ပြပေးလိုက်ပါ
တယ်။

ဒီဓာတ်ပုံလေးကိုလဲ မိတ္တူကူးပြီး
လက်တွေ့ ဆောင်ထားလိုက်ပါလို့
ထိုက်တွန်းချင်ပါတယ်။

သိသွင်းပျက်ပြတ်

လျှာခါးနေလျှင်

လူတို့တွင် အရသာခြောက်ပါး ခံစား
သိရှိစေရန် လျှာသည် အဓိကကျပါသည်။

“အရသာ လျှာကသိ၏” ဟူသော
စကားအရ အရသာခြောက်ပါးကို ခံစား
သိရှိခြင်းသည် လျှာဖြစ်ပါသည်။ ကျန်းမာ
ရေး မကောင်း၍သော် လည်းကောင်း၊
အခြားအကြောင်းအရာ တစ်စုံတစ်ခုကြောင့်
သော်လည်းကောင်း လျှာခါးပြီး ခံတွင်း
ပျက်နေပါက စားသမျှ အရာအားလုံးတို့
သည် အရသာမရှိဘဲ ဖတ်သလတ်ကြီးဖြစ်
နေတတ်ပါသည်။

စာရေးသူကိုယ်တိုင် လျှာခါးပြီး
ခံတွင်းပျက်ခဲ့ဖူးပါသည်။ ထိုစဉ်က တိုင်း
ရင်းဆေးဆရာ ဦးစိုးနိုင်ပေးသောနည်း
ဖြင့် ပြုလုပ်ကြည့်ရာ တစ်ရက်၊ နှစ်ရက်
အတွင်း ပြန်လည် ကောင်းမွန်သွားပါသည်။
ထိုဆေးနည်းကို ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

က = မန်ကျည်းပင်နီပင်၏ အခေါက်
ပျစ်ပျစ်သွေး၊ ခ = ဆီး(ဖီး)ပင်၏ အခေါက်
ပျစ်ပျစ်သွေး၊ ဂ = သရက်ပင်၏ အခေါက်
ပျစ်ပျစ်သွေး၊ ဃ = မာလကာပင်၏
အခေါက်ပျစ်ပျစ်သွေး။

အထက်ပါ (၄)မျိုး အခေါက်များကို
သွေး၊ ဆက်စုပေါင်းထည့်၍ ငရုတ်ကောင်း
စေ့သုံးစေ့ကို မှန်နေအောင်ထောင်၍ ထည့်
ပြီးလျှင် စုပေါင်းသမအောင် ရောမွှေပြီး
လျှာကို ပွတ်ပွတ်ပေးပြီး အာခေါင်ထဲအထိ
နှိပ်ပါ။ ပြီးသော် လျှာကို ခြစ်ပစ်ပါ။

ဤကဲ့သို့ တစ်နေ့ သုံး၊ လေးပါး ပြုလုပ်
ပေးပါက ခံတွင်းပျက်၍ လျှာခါးခြင်း၊
လျှာခါး၍ ခံတွင်းပျက်ခြင်း ဝေဒနာ
သက်သာပျောက်ကင်းပါသည်။

ယုံယုံကြည်ကြည်အသုံးပြုကြပါက
မောင်စိုးရွယ် (နတ်မောက်)

ကြေးခြားဆောင်းပါး

နှလုံးရောဂါနဲ့ ပတ်သက်လာလျှင်

တန်ခိုးရှင် နှလုံးအားတိုးပေးဖို့

တွေ့အောင်

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်

ပဌာန Y ၀၆၆၆၅၃

လိုင်စင်-၃/၂၀၀၄

တဆထလ (၁၂၅၁)

မြောက်ဥက္ကလာပ ဗြူနယ်၊

ရောက်တဲ့အခါ “နှလုံးရောဂါနဲ့ ပတ်သက်လာရင် တန်ခိုးရှင် နှလုံးအားတိုးပေးဖို့တွေ့အောင် ရှာ” ဆိုတဲ့ ဆိုင်းဘုတ်စာတန်းတစ်ခု ကို စတွေ့စဉ်ကဖတ်ပြီး ပြုံးခဲ့မိပါတယ်။

အလေးအနက် မထားမိရိုး အမှန်ပါ။ ဒါပေမယ့် ပန်းသတင်း လေညင်းဆောင်ဆိုသလို တန်ခိုးရှင် နှလုံးအားတိုးပေးဖို့ သောက်

ပြီး နှလုံးရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ သက်သာပျောက်ကင်းသွားကြတဲ့ သတင်းကို တစ်ဆင့်စကားတစ်ဆင့်နားနဲ့ ကြားရဖန် များလာတဲ့အခါ စိတ်ဝင်တစား ရှိလာပါတယ်။

နှလုံးရောဂါအကြောင်းကိုလည်း သေသေချာချာ လေ့လာမိပြီး အမြဲမြဲ အနယ်နယ်မှာ ရှိတဲ့ နှလုံးရောဂါဝေဒနာရှင်များ သိရှိနိုင်ဖို့ အကျိုးပျော် နိုးဆော်တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

ယနေ့ခေတ်တွင် အဖြစ်များသော ရောဂါများအနက် နှလုံးရောဂါ လဲ အပါအဝင်ဖြစ်ပါတယ်။ နှလုံးဟာ ဟဒယဝတ္ထုရှင် ဖြစ်ပါတယ်။ လူခန္ဓာကိုယ် ရင်၏ အတွင်းသားမြစ်နှစ်ခု အလယ် ပဒဗ္ဗာကြောင့် သတ္တန်တည်ရှိပါတယ်။ လူခန္ဓာကိုယ် တည်ဆောက်မှုမှာ ဟဒယ ခေါ် နှလုံးဟာ အဓိကအကျဆုံး ဖြစ်ပါတယ်။

နှလုံးဟာ မွေးဖွားသည်မှ အသက်ရှင်နေသမျှ ကာလပတ်လုံး နေ့ညမပြတ် အလုပ်လုပ်နေရတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက သက်စောင့် စက်ယန္တရားတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးမှာရှိတဲ့ လှည့်ပတ်နေတဲ့သွေးများကို သွေးဟောင်းက သွေးသစ်ဖြစ်အောင် ပြုလုပ်ပေးနေရပြီး တစ်ကိုယ်လုံးရှိ သွေးကြောအားလုံးကို ပို့ဆောင် ဆက်သွယ်ပေးနေရတဲ့ စက်တစ်ခုဆိုရင် မမှာပါဘူး။

နှလုံးသွေး ပုံမှန်လည်ပတ်စေဖို့ အဓိက အချက်ကတော့ ဝမ်းတွင်းမှာရှိတဲ့ လေ(ဝါယော)ဟာ အဓိကကျပါတယ်။ လေအား နည်းရင် သွေးအားပုံမှန်တန်းမပိုနိုင်တဲ့အတွက် နှလုံးသွေးဟာ ပျစ်ခဲပြီး နှလုံးသွေးလည်ပတ်မှု အားနည်းလာပါတယ်။

အဲဒီအခါ လေဖက်နား လေငန်းလေမြစ်ရောဂါများ နောက်ဆက်တွဲ ဖြစ်ပွားလာနိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် နှလုံးရောဂါဟာ ဘယ်လောက် အရေးကြီးတယ်ဆိုတာ သိခွင့်ရခဲ့ပါတယ်။

နှလုံးတုန်ခြင်း၊ နှလုံးအောင်ခြင်း၊ နှလုံးစူးခြင်း၊ မောခြင်း၊ ကျပ်ခြင်း

၁၀၄ ၃၅၅၅ရောင်ခြည်ပစ္စည်း

တို့ဟာ သိတနဲ့ပျာ ဝိရောဓိပစ္စယ ကြောင့် ဖြစ်လာခြင်းပါ။ အချို့အစိတ် အဆီးအစားများသော အစာအာဟာရများ လွန်ကျွေးစားစားသုံးခြင်း၊ အရက်အမျိုးမျိုး ဆေးလိပ်၊ စီးကရက်တို့ သောက်သုံးခြင်း၊ စိုးရိမ် ပူပန်မှုများခြင်း၊ စိမ်းခဲမှုများခြင်း၊ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှုနည်းခြင်း၊ နေပူ မီးပူခံပြီး ရေချိုးခြင်း၊ ပန်ကာလေ၊ ဝေအေးစက်တို့တွင် နေထိုင်မှုများခြင်း စတဲ့ အကြောင်းအချက်များဟာ နှလုံးရောဂါ ဖြစ်ပွားလာခြင်းရဲ့ အဓိကအချက်များ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီ နှလုံးရောဂါကို လျင်မြန်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေဖို့ ဆေးကတော့ တန်ခိုးရှင်နှလုံးအားတိုးပေးပါ။ ဘယ်လိုရောက်တွေ့ သက်သာပျောက်ကင်းစေနိုင်တယ်ဆိုတော့ နှလုံးသွေးကြော ကျဉ်းခြင်း/ကျယ်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်နှုန်းမြန်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊ အချိန်ပြည့် သွေးတိုးနေခြင်း၊ စိတ်ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ခြင်း၊ ပြင်းထန်စွာ လှုပ်ရှားမှုကြောင့် မောပန်းခြင်း၊ အိပ်ပျော် စားမဝခြင်း၊ သွေးအားနည်းခြင်း၊ ရင်တုန်မှုစေခြင်း။

ကျောရင်ညှပ်အောင်ခြင်း၊ လေထိုးလေအောင်ခြင်း၊ နှလုံးစူးအောင်ခြင်း၊ မီးယပ်ထိမ်း၊ မီးယပ်ကျန်း၊ မီးယပ်ငုပ်ခြင်း စသည့် ရောဂါများအတွက် ရေလဲအမျိုးမျိုးဖြင့် သောက်သုံးနိုင်ပြီး ကလေးငယ်မှအစ ကျား/မ အရွယ်မရွေး သောက်သုံးပါက ဆိုး၊ ဝမ်းလေ မှန်ကန်၍ အိပ်ပျော်စားဝင် အားအင်ပြည့်ဝပြီး လန်းဆန်းစေပါတယ်။ ဤဆေးကို နေ့စဉ် သောက်သုံးခြင်းဖြင့် ဘာကြောင့်မောမော အမောပြေစေပါတယ်။

အမြဲမြဲ အနယ်နယ်ရှိ နှလုံးရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ အလွန်တကူ ဝယ်ယူ သောက်သုံးနိုင်ရန် တန်ခိုးရှင်ဆေးတိုက်မှ မြန်မာပြည်တစ်ဝန်း မြန်မာ့ ရောင်းချလျက်ရှိကြောင်း မင်္ဂလာသတင်းကောင်း ပါးလိုက်ပါတယ်။

ပင်ရင်း

တန်ခိုးရှင် ဆေးတိုက်

အမှတ်-(၁၃၂) ရောဂါဝမ်း (ည)ရပ်ကွင်း

မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ် ရန်ကင်းမြို့၊ ဇွန်လူ ၀၆၅၅၂၅

မြောင်မြဲ မောင်ယုတ်တင်

စေတော်ဝင် သာသနာမြေမှ

နေရာထူးများနှင့် ဆရာတော်ကြီး၏ ဩဝါဒများ (၂)

နယုတ်ပွားတော်

သခင်လှမှ အဆက်

ဓာတ်ရှင်းစေတီ

ဦးလှိုင်ဓမ္မာရုံ၏ တောင်ဘက်တွင် သီခြားအရံတံတိုင်းဖြင့် တည်ဆောက် ဖူးစေထားသော ဓာတ်ရှင်းစေတီကို နှိုင်းရသည်။

အဝိုင်းပုံ ပစ္စယံသုံးဆင့် အထက် ခေါင်းလောင်းမှောက်စေတီ ပေါက် ထားကာ မြောက်ဘက်ရင်ပြင် တံတိုင်း အနိ၌ မဏိမေခလာ နတ်သမီးရှင်တု နိသည်။

စေတော်ဝင် သာသနာမြေသို့ ရောက်ရှိလာကြသူတို့သည် မိမိတို့ ခန္ဓာကိုယ်၌ စွဲကပ်ဖိစီးနေသော ရောဂါ ဘယများ၊ မလိုလားအပ်သော အစွဲ အလမ်း အနှောင့်အယှက်များ ကင်း ခင်းပပျောက်စေရန် ဤစေတီတွင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင် ကမ္မဋ္ဌန်းဆောက်တည် ကြရသည်။

မဏိမေခလာ နတ်သမီးသည် နေ့ကြူမင်းသားအား ပင်လယ်ပြင်မှ တယ်တင်ပေးသကဲ့သို့ ဝေနေယျ အပေါင်းသည်လည်း ဒုက္ခပင်လယ်မှ လွတ်မြောက်စေရန် ရည်ရွယ်ခြင်း ဖြစ် သည်ဆို၏။

မေတ္တာဘုံ

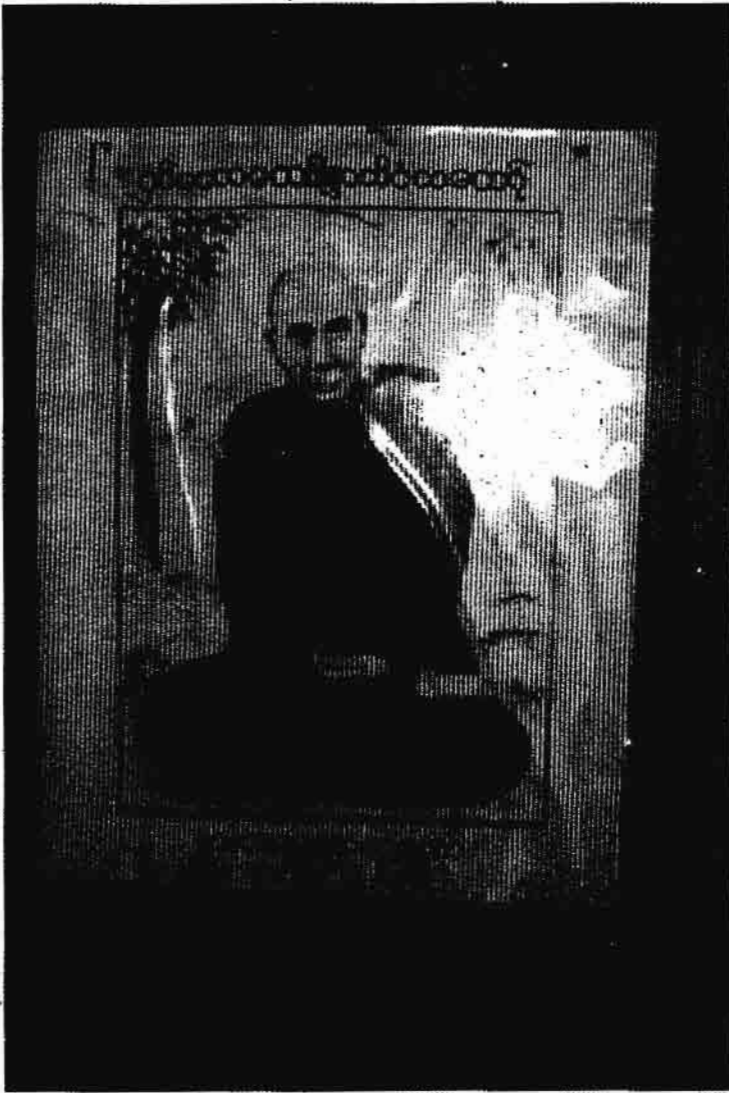
ယင်းနောက်တွင် မေတ္တာဘုံဟု တမ္ပည်းတင်ထားသော ကျောင်း ဆောင်သို့ သွားရောက်ကြသည်။ နှစ်ထပ်ကျောင်းဆောင်ဖြစ်၍ အလယ်

နတ်(၇)ကောင်ရုပ်ပွားတော်

တွင် ကြောင်လိမ်လှေကား တပ်ဆင် ထားသည်။ အပေါ်ထပ်တွင် ရွှေပေါ် ကျွန်း ဆရာတော်ကြီး၏ အိပ်ရာတင် နှင့်ခေါင်းရင်း၌ ရုပ်ပွားတော်အချို့ ဖူးမြင်ရသည်။

ဆရာတော်၏ ဓာတ်ပုံကိုလည်း ချိတ်ဆွဲထားသည်။ အိပ်ရာပေါ်တွင် ငွေစက္ကူများနှင့် အုန်း၊ ငှက်ပျော ကန်တော့ပွဲတစ်ပွဲ မြင်ရသည်။ ကြောင်လိမ်လှေကားကို မပျံ့ပြု၍

တေးဂျာနယ်တိုက်ထက်

အခန်းလေးခန်း ဝန်းရံထားရာ ကျန် အခန်းများတွင် ရုပ်ပွားတော်များ စီတန်း စံပယ်တော်မူကာ ထုလုပ်မှု လက်ရာ စုံလင်လှသည်။

နဂါးရုံဘုရား ဆင်ခံဘုရား မတ်ရပ် တော်များလည်း ပါဝင်၍ အများစုမှာ မကိုဋ်စလွယ်ဆင် မင်းဝတ်ဘုရားများ ဖြစ်ကြသည်။

ယင်းတို့အနက် မှန်ခန်းဖြင့် ပူဇော် ထားကာ ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူမှာ ရှာန မုဒြာဟန်တော်ဖြစ်၍ ဦးခေါင်း၊ မဏိ

သမင် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တော်နောက်၌ နဂါး(၇)ကောင် တံက ကို တွေ့ရသည်။

ထိုရုပ်ပွားတော်အား ငွေစက္ကူများစွာ ကပ်လှူထားရာ နိုင်ငံခြားငွေစက္ကူများ လည်း ပါဝင်သည်ကို တွေ့ရလေ သည်။

အောက်ထပ် အခန်းလေးခန်းတွင် သွားဒီမယ်တော်၊ ဂဟပတိမယ်တော်၊ ဝိသာခါမယ်တော်နှင့် စိတြမယ်တော် ရုပ်ပုံများကို စမ္မဒေဝီတွင် အမည် ကမ္ပည်းနှင့်တကွ တွေ့မြင်ရသည်။

သာသနာပြု အထက်မယ်တော်များ ဖြစ်ကြကာ လူတို့တွင် စီးပူးခြင်း၊ ညှိုး နှမ်းစေခြင်းများ မပြုကြ။ သာသာနာ တော် အပွားအစီးကိုသာ ရည်ရွယ်၍ ဆိုင်ရာသာဝကတို့အား စောင့်ရှောက် ကယ်တင်ပေးလေ့ရှိကြောင်း သိရ သည်။

ထိုမယ်တော်များအနက် ဂဟပတိ မယ်တော်နှင့် ပတ်သက်၍ ကြားဖူး နားဝ ရှိခဲ့သည်။ သိကြားစမတ်ဆိပ် ခတ်နှိပ်ပူဇော်ခဲ့သော နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ ဘုရားများတွင် အဝင်အပါဖြစ်သည့် တောင်ငူ မြတ်စောညီနောင်စေတီ ပူဇော်မှုခရီးတွင် စာတည်းချုပ် တာဝန် ပေးလမ်းညွှန်လိုက်သည့် ကိုးသိမ်ကိုး ပေါက် သာသနာမြေသို့လည်း ဝင် ရောက် လေ့လာခဲ့သည်။

ကိုးသိမ်ကိုးပေါက် သာသနာပြု ရသေ့ဖြစ်သော အဘအောင်ဓမ္မသိဒ္ဓိ နှင့် ဆုံတွေ့ခွင့်ရကာ ဖြစ်စဉ်တော်များ၊ ဝန်ကျင်၌တွေ့ရသော ပရဆေးပင်များ ၏ အသုံးဝင်ပုံများကို ကူညီဖြည့်ဆည်း ပေးပြီးနောက် ပုတီးစေ့ တစ်စေ့ ထုတ် ပေးသည်။

‘ဒါ... အဘအောင်မင်းခေါင် စိပ်ပွားတဲ့ ပုတီးကိုးက တစ်လုံးပဲ။ ပင်း ဒီကို စ...ဝင်လာ ကတည်းက ဝါကို တစ်ခုပေးရင် ကောင်း ပြာပဲလို့တွေ့နေတယ်ဟုတ်လား။ ယူသွား ပေးတော့ နောက်ထပ် ဘာသိရင်သေးသလဲ လူလေး’

‘သေရေးရှင်းရေးကိုစွဲ ကြုံရတဲ့အခါ တစ်ယောက်ယောက်က ကာကွယ် သတိပေးနေတယ်လို့ ထင်မိပါတယ်။ ဘယ်သူကများ စောင့်ရှောက်နေသလဲ ဆိုတာ သိနိုင်မလားအဘ’

‘ဘယ်လို ကြုံရတာလဲ’
‘ရထားလမ်းဖြတ်ကူးတဲ့ဒေါ် အတွေး လွန်ပြီး သတိလက်လွတ် ဖြစ်နေချိန်မှာ

မျက်စိရှေ့မှာ အဖြူရောင် ကန့်လန့်
ကာ လွှမ်းခြုံသလို မြင်လိုက်လို့
ခြေလှမ်း တန့်သွားတော့ ရထားကြီး
အရှိန်ပြင်းပြင်းနဲ့ ကျော်သွားတယ်။

ထိုင်း-မြန်မာနယ်စပ် "ဝါးစကင်း"
နေရာနားက "ရွှေလိုဏ်ဂူ" ကို သတင်း
သွားယူတုန်းကလဲ ဒေသခံတွေ အထင်
လွဲပြီး အသက်အန္တရာယ်ပြုတာ ကြုံရ
တယ်။ "မယ်တော်" အုပ်ချုပ်ရေးမှူး
ချောက်လာတော့ ရည်ရည်မွန်မွန်
ပြောဆိုဆက်ဆံပြီး ပြေတီဘက် ပြန်ပို့
ပေးပါတယ်။

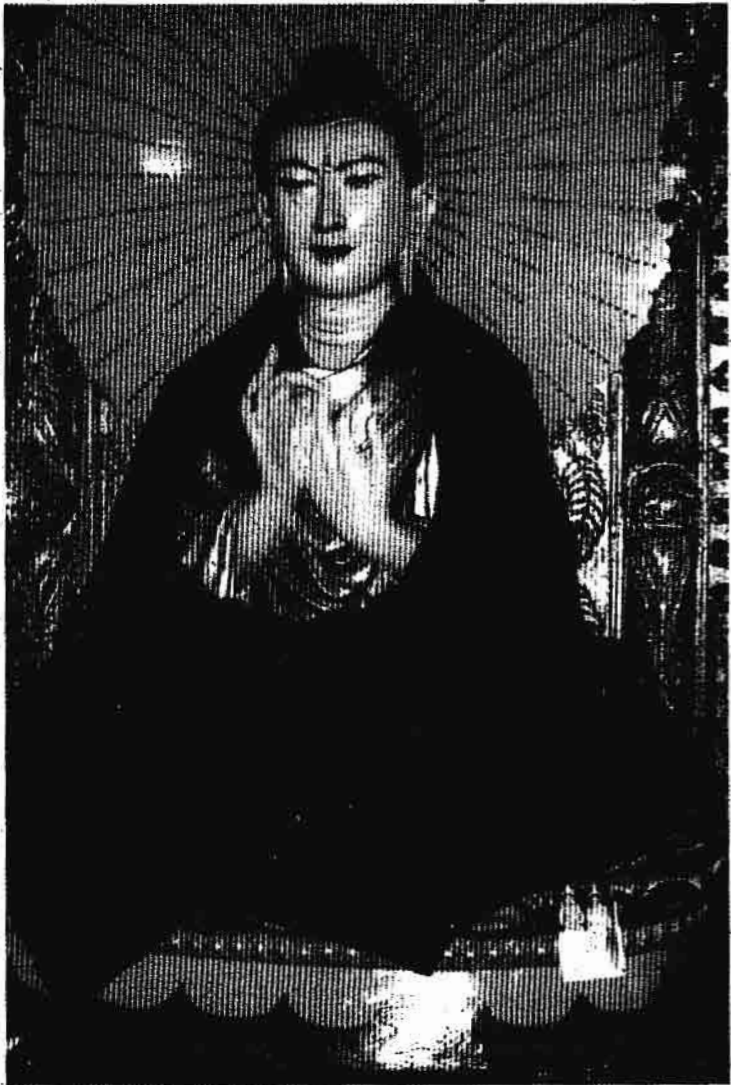
အဲဒီအချိန်တွေမှာ မင်း ဘာလုပ်နေ
တာလဲ

မေတ္တသုတ် ရွတ်ပါတယ်။ မြတ်စွာ
ဘုရားဂုဏ်တော် ပူဇော်တယ်။ ပဌာန်း
၂၄ ပစ္စည်းနဲ့ ဂုဏ်တော်တွဲပြီးလဲ ပူဇော်
မိတယ်။ ၁၉၇၇ ခုနှစ်ကတည်းက
လုပ်ခဲ့တာပါ။

မင်းကို စောင့်ရှောက်နေကြတာက
ကွမ်းယင်းမယ်တော်နဲ့ ဂဟပတီမယ်တော်၊
စောင့်ရှောက်ပေးမယ်လဲ မင်း ရွတ်ဆိုပွားများ
တဲ့ ဘာဝနာကုသိုလ်ကြောင့် ဘေးမသိ
ရန်မအောင် ကယ်တင်စောင့်ရှောက်နိုင်
တာ။ ဒါကို မင်း သဘောပေါက်ရလား။

အဘ ဆိုလိုရင်းမှာ အတိတ်ကံ
ကြောင့် စောင့်ရှောက်တယ်တင်မူ
ခံစားရသော်လည်း ပစ္စုပ္ပန်ကုသိုလ်ကံ
က ပိုမိုကောင်းမွန်သော အခြေအနေ
သို့ ရောက်အောင် ပံ့ပိုးပေးနိုင်သည်။
ပစ္စုပ္ပန်ကုသိုလ်ကို မမေ့မလျော့ ပြု
လုပ်ဖြည့်ဆည်းသင့်ကြောင်း သိစေလို
ခြင်းဖြစ်သည်။

မိနိုးမလာ တရုတ်ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်
ဖြစ်သောကြောင့် "ကွမ်းယင်း" အရှင်
နှင့် ပတ်သက်၍ သိရှိနားလည်သော်
လည်း "ဂဟပတီ" မယ်တော်ကား
ဆရာမသာ ကြားဖူးခြင်းဖြစ်သည်။ အဘ

မာမာထွန်းအောင်မှ မြတ်စွာဘုရားဂုဏ်သွားတော်

အား ဖြစ်စဉ်တော်ကို မေးမြန်းသော
အခါ...

'နောင်တော့ သိလာမှာပေါ့'
ဟုသာ ဖြေကြားခဲ့သည်။

ယခု ဖူးတွေ့ရသောအခါ သံသရာ
ဘဝအဆက်ဆက်က တော်စပ်ခဲ့သော
မာတာမိခင် ဒေဝီသခင်အဖြစ် ဂါရဝပြု
မေတ္တာပို့ အမှုဝေဖြစ်ခဲ့သည်။ ရွှေပေါ်
ကျွန်းဆရာတော်ကြီး ထင်ရှားရှိခဲ့လျှင်
ဖြေရှင်း မိန့်ကြားနိုင်လိမ့်မည်ဟု

တွေ့တောမိလေသည်။

အတုမရှိသော အနန္တမေတ္တာရှင်
မြတ်စွာဘုရားအား အမှူးထား၍
သာသနာပြု အထက်မယ်တော်များနှင့်
ရွှေပေါ်ကျွန်း ဆရာတော်ကြီးတို့ကို
ရည်မှန်းပူဇော်ကာ မေတ္တာဖြင့် အောင်
နိုင်စေသော နေရာဖြစ်၍ "မေတ္တာဘုံ"
အမည်ပညတ်ရှိကြောင်း သိရမည်
သည်။

မေတ္တာဘုံ ခန်းဆောင်မှ ပြန်ထွက်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇာန် ၁၉၇၇

◆ ဘိုးတော်သိကြားရုပ်တု

◆ ခရောင်းကိုင်နတ်သားရုပ်တု

လာသောအခါ နံရံအတွင်းဘက်၌ “မားတမော့ဆရာတော် ရှင်မဟာ တေဇိန္ဒာဘိဝံသထေရ်” ပုံတော်နှင့် “ထွက်ရပ်ပေါက် ပုဂ္ဂိုလ်များ” ပုံတော်တို့ကို ဖူးမြင်ရပေသည်။

ဘိုးတော်သိကြား ကျောင်းဆောင်

ဤကျောင်းဆောင်ကို မာယ ကျောင်းဆောင် (သို့မဟုတ်) ဒါယကာ ကျောင်းဆောင်ဟုလည်း ခေါ်တွင် ကြောင်း သိရသည်။ ခန်းမအလယ် ခေါင်းရင်းဘက် မှန်ခန်းအတွင်း မြတ်စွာဘုရား ဓမ္မစကြာတရားဦး ဟောကြားဟန်နှင့် တာဝတိံသာနတ် ပြည်မှ ဆင်းကြွတော်မူဟန် ရုပ်ပွား တော်များ ဖူးမြော်ရကာ ခရုသင်းကိုင်

၁၀၈ နက္ခတ္တကျောင်းခြေဤပုဂ္ဂလင်း

နတ်ရုပ်နှင့် ဘိုးတော်သိကြား လက်အုပ် ချီ ပူဇော်နေပုံရုပ်တုကိုလည်း တွေ့ရ သည်။

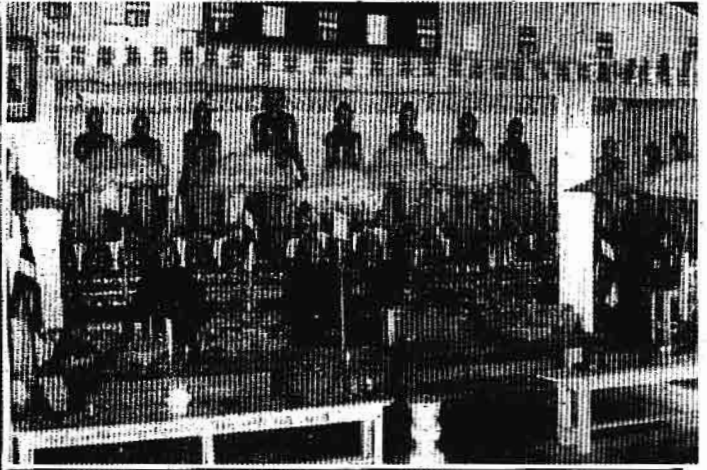
ရွှေပေါ်ကျွန်း ဆရာတော်ကြီးသည် သာဝက ပရိသတ်အခြေအနေ၊ စရိုက်၊ ပါရမီနှင့် အချိန်အခါကို ကြည့်၍ ဤ မာယကျောင်းဆောင်ပေါ်တွင် အဖူး အမြော်ခံယူကာ စရဏကျင့်စဉ်များ ချီးမြှင့်ပေးတော်မူကြောင်း သိရသည်။

ခန်းမနံရံတွင် **သိကြားမင်း စစ်တက်ဂါထာ**ကို ဗိနိုင်းကားချပ်ဖြင့် ကမ္ပည်းထိုး ချိတ်ဆွဲထား၏။ လောကီ မျက်နှာစာတွင် အနှောင့်အယှက်၊ အဟန့်အတားများ ကြုံရပါက အောင်မြင်စွာ ကျော်ဖြတ်နိုင်သော ဂါထာ ဖြစ်သည်။

သိကြားမင်း စစ်တက်ဂါထာ

ဥုံ သက္ကော ဒေဝိနမိန္ဒော သက်ပကော
ယေ ဝေဂ္ဂဥုံ လောကယုတံ အာဏာယတီ
သပဝက္ခိယထာကောဟိတိက္ခန္ဓံ အာဏာ
ယတီ ဣတ္ထာယု။

ဗုဒ္ဓံသုတံအသံ ဝိသုဇဏ ပုသဗုဒ္ဓာ
ဓမ္မာနုသုတံလ္လှာ သံအာဇဠဇေ။
သံသံနုသုတံ သုဗုညသာအာပါဒအံဉ်။
ပရေက္ကံ ပဗဒ္ဓံ နယော ဗုဒ္ဓိယ သိဒ္ဓိ ဣ
တ္ထာယု နာနာ ဝိဝိ သတ္တန္တရ အာပဒန္တရာ
ယာဝိနုသုယနသိဒ္ဓိ နယောဗုဒ္ဓိယ ဣ
တ္ထာယု ဝေရိန္နံ ပဇယန္တံ၊ ဝိဇယန္တံ၊
နယော ဗုဒ္ဓိယ သိဒ္ဓိ ဣတ္ထာယု ဝိဇယဝန်
ဇယဟိလံ သိဒ္ဓိ နယောဗုဒ္ဓိယ ဣတ္ထာယု။
[၁၃၄၁ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆန်း(၁၃)
ရက်၊ ဓမ္မသာယာကျောင်းဆောင်တွင်

◆ နတ်ရိုင်းရှင်သူ ရုပ်ပွားတော်များ

◆ သိန္နဲရုပ်ပွားအတွက် ကုလားသိုင်းများ

◆ မဟိန္ဒီတော်များ
ထာရာတော်စိန်ပိဏ္ဍ

ဆရာတော်ချီးမြင့်သည့် သိကြားမင်း၊
စိန်ထက်ဂါထာကို ဝေနေယျများအတွက်
ဆက်ထုတ်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ သိန်းထွန်း
ကြည်(အင်းဝ) စေတီဝင်ကျောင်း
ရွှေပေါ်ကျွန်း၊ ဟူ၍ အောက်ခြေ
မှတ်တမ်း ဖော်ပြထားသည်။

သိန်းထွန်းကြည်(အင်းဝ) ရေးသား
ထုတ်ဝေသော ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်
အံ့ကွင့်စဉ်နှင့် တရားတော်များ စာအုပ်
တွင် မပါရှိသဖြင့် မှတ်တမ်းပြု ဖော်ပြ
လိုက်ပါသည်။

ဤ မာဃကျောင်းဆောင် (ခေါ်)
အံ့တော်သိကြား ကျောင်းဆောင်
သည် ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၁၉ ခုနှစ်
(ခန့် ၁၉၅၇)ခုနှစ်တွင် ဆရာတော်
အရှင်ဇေယျသိန္နိဓမ္မဉာဏိက စတင်
တည်ထောင်ကာ ရွှေပေါ်ကျွန်းရွာ
အတော်ဝင် သာသနာပြုစခန်း
ဆူထောင်စဉ်က တစ်ခုတည်းသော

◆ သိန္နဲရုပ်ပွားစိန်ပိဏ္ဍ

အဘအောင်မင်းဆိုင်နှင့် ဘိုးဘိုးအောင် ရုပ်တုများ

ကျောင်းဆောင် ဖြစ်ခဲ့သည်။

ကျောင်းဧရိယာမှာ ဇေတုတစ်ဝက်သာရှိ၍ ဤကျောင်းမှာလည်း (၁၀)ပေပေ (၂၀)ကျယ်ဝန်းသော ခြေတံရှည်တစ်ထပ်ကျောင်းဖြစ်ကာ သက်ငယ်မိုးထားသည်ဟု ဆိုသည်။

ယခုအခါ နှစ်ထပ်အုတ်တိုက်ကျောင်းဆောင်ကြီးဖြစ်လျက် ကျယ်ပြန့်ခဲ့ထည်စွာ မြင်တွေ့ရသည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ ဩဝါဒ

ရွှေပေါ်ကျွန်း ဆရာတော်ကြီးသည် ဤကျောင်းဆောင်တွင်...

‘မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်နှစ်ပေါင်း (၂၅၀၀) ကျော် သာသနာနှစ် (၅၀၀၀)တွင် ထက်ဝက်ကျော်ပြီဖြစ်ကာ သိကြားစောင့်သည်ဆိုကြသည်။ သိကြားစောင့်သည် ဆိုသော်လည်း မိမိကိုယ်တိုင် အားထုတ်မှသာရမည်။ သိကြားကိုသာ အားကိုးနေရုံဖြင့်

၁၁၀ နက္ခတ္တဓမ္မာဓိဋ္ဌိတီတော်

အကျိုးမထူးနိုင်ပါ။

သိကြားလက်မှတ်နှင့် တရားလက်မှတ်နှစ်စောင်တွင် တရားလက်မှတ်ကို ရအောင်ယူကြ။ ကိုယ့်သာသမီးဆွေမျိုးတွေကို သွားမကြည့်နဲ့။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်သာနား၊ ကိုယ်သာအနေကောင်းအောင်လုပ် “သာသနာတစ်ဝက် မင်းခေါင်းတစ်ဆက်” ဆိုတာ မင်းတို့ ငါတို့ ကောင်းမှလို့ ဆိုတာပါ။ မန္တလေးသာသနာ နောက်ဆုံးတည်ပြီး ခါးပြတ်သွားပြီ (၁၃၁၈ ခုနှစ်၌ သာသနာနှစ် ၂၅၀၀ပြည့်ခြင်းကို ဆိုလိုသည်။) တို့လုပ်ဆောင်နေတဲ့ သာသနာကို ထွန်းလင်းအောင်၊ တောက်ပအောင်၊ စည်းစိမ်အသက်ကို မငဲ့ကွက်ဘဲ ဆောင်ရွက်နေကြတဲ့ တို့ဒါယကာ၊ ဒါယကာမ အပေါင်းက ကောင်းကြပါမှ ခါးပြတ်သွားတဲ့ သာသနာကို ပြန်ဆက်နိုင်မှာ။

ကျွန်တို့ သာသနာကို တို့က ပြန်ပြီး

တော့ ဆက်ရာမှာ မင်းတို့ ငါ့ကောင်းမှ ဆက်နိုင်မယ်။ တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်တဲ့ မင်းကို ပြောတာမဟုတ်ဘူး။

အခုအချိန်ဟာ ကာလဝိပဗ္ဗတ္တိအလို ကာလကြီး ပျက်စီးနေတာ။ ရဟန်းတွေလူ လေးပုံတစ်ပုံသာ တရားရကျန်တဲ့သုံးပုံက မကောင်းတဲ့ ဒုဓိကတရားတွေ လိုက်စားနေတဲ့ အချိန်ဖြစ်တယ်။

ပျက်စီးနေတာ သူတစ်ပါးပျက်ထဲ သွားမကြည့်နဲ့။ ကိုယ် မပျက်အောင် လုပ်ရမယ်။ ဘယ်သူပျက်ပျက်၊ မြန်ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်ကြည့် ကိုယ့်စိတ်ကို ကိုယ်တိုင်က ရအောင် ဆုံးမကြ

ရွှေထ ဆက်ဖတ်ပါရန်

နယ်လှည့်သူလေသိ

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

လေးဖက်နာရောဂါအတွက်

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

လေးဖက်နာရောဂါဆေးနဲ့ လိမ်းဆေး

“မေချိုးရေ မမချိုး”
“တဲ့ ဘယ်သူတုံး”
“ညီမလေး ခင်ခင်ပါ”
“ဪ ညီမလေး လာ အထဲကို
ထည့်တယ်”

“မေချိုး အပြင်တောင် မထွက်နိုင်
အင် ဘာရောဂါတွေ ဖြစ်နေလို့လဲ”
“အဝန်းပြင်ထွက်ဖို့ နေနေသာသာ
အဝန်းပြင်ထွက်ဖို့ ရောင်ရမ်း
ရောင်ရမ်းတွေ အိပ်ရာထဲ
ထည့်တိုက်ခဲနေလို့ အိပ်ရာထဲ
ထည့်တိုက်ခဲနေလို့ အိပ်ရာထဲ
ထည့်တိုက်ခဲနေလို့ အိပ်ရာထဲ

“ဒီလောက်ဖြစ်နေတာ ဆေးခန်းမပြု
ရဘူး”

“ဆေးခန်းလဲပြတယ်။ လိုအပ်တဲ့
ဆေးတွေလဲ ခံယူတယ်”

“မေချိုးဖြစ်တာ ဘာရောဂါတဲ့လဲ”

“ဆေးညှာရှင်တွေ ကတော့
အိမ်မှာရောဂါတဲ့။ ဆေးမတွေ့ဘူး
အထဲထည့်။ အဲဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ
အထဲထည့်။ အဲဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ
အထဲထည့်။ အဲဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ

“အထဲထည့်။ အဲဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ
အထဲထည့်။ အဲဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ
အထဲထည့်။ အဲဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ

“အထဲထည့်။ အဲဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ
အထဲထည့်။ အဲဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ
အထဲထည့်။ အဲဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ

“အထဲထည့်။ အဲဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ
အထဲထည့်။ အဲဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ
အထဲထည့်။ အဲဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ

“အထဲထည့်။ အဲဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ
အထဲထည့်။ အဲဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ
အထဲထည့်။ အဲဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ

“အထဲထည့်။ အဲဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ
အထဲထည့်။ အဲဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ
အထဲထည့်။ အဲဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ

“အထဲထည့်။ အဲဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ
အထဲထည့်။ အဲဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ
အထဲထည့်။ အဲဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ

“အထဲထည့်။ အဲဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ
အထဲထည့်။ အဲဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ
အထဲထည့်။ အဲဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ

“အထဲထည့်။ အဲဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ
အထဲထည့်။ အဲဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ
အထဲထည့်။ အဲဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ

“အထဲထည့်။ အဲဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ
အထဲထည့်။ အဲဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ
အထဲထည့်။ အဲဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ

“အထဲထည့်။ အဲဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ
အထဲထည့်။ အဲဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ
အထဲထည့်။ အဲဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ

(ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါး
မှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၃၀၁ YR ၀၀၆၀၂၇)

(ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါး
မှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၆၃၇ Y ၀၀၀၅၀၃)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်
တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၅/၀၅၁၃

များ တင်းခြင်း၊ ကျိန်းခြင်း၊ အဆစ်အပျက်များ
ကိုက်ခဲနာကျင်ခြင်း၊ ခြေဆစ်၊ လက်ဆစ်များ
ရောင်ပွပြီး ကြီးနေခြင်း၊ နံနက်အိပ်ရာထခဲ့
ကြာကြာထိုင်ပြီး ပြန်အထများတွင် လက်ဖဝါ၊
ခြေဖဝါ၊ ပို၍ တင်းခြင်း၊ ကျိန်းခြင်း၊ နာကျင်မှု
ပိုများခြင်း။

အဆစ်အပျက်များ အနည်းငယ် လှုပ်ရှား
ရုံဖြင့် နာကျင်ခြင်း၊ အကြောများ တောင့်တင်း
၍ ဆိုင်းနေခြင်း၊ လှုပ်ရှားမှုများ အားနည်း
ရေးကျေနေခြင်း၊ လက်မြှောက်မရခြင်း၊ ခါးနာ၊
ခါးတောင့်၊ ခါးကိုက်ခြင်း၊ တင်ပါးခွက်ကြောနှင့်
ပေါင်တွင်းကြောများ ထုံကျဉ်းကိုက်ခဲခြင်း၊
ဒူးနာ၊ ဒူးကိုက်၊ ဒူးဆစ်ရောင်ခြင်း၊ တံကောက်
ခွက်ကြော တင်းခြင်း။

ဒူးဆစ် အကျောအဆစ်နဲ့မရခြင်း၊ အောက်
ပိုင်းများလေးလံ ညောင်ညှာ ကိုက်ခဲနေခြင်း၊
လက်ခြေများ မယယ်နိုင်ခြင်း၊ အာရုံကြောနဲ့
အကြောများ အားနည်းခြင်း၊ လေအားနည်း
ခြင်း၊ လေဖြတ်၊ လေငန်း၊ သွက်ချာပါဒ်ဖြစ်
ခြင်း၊ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အမျိုးမျိုးဖြစ်ခြင်းနဲ့
အရိုးအဆစ်အကြောနဲ့ လေးဖက်နာရောဂါ
များကို သက်သာပျောက်ကင်းစေတဲ့ဆေး
ဖြစ်ပါတယ်။

ကံ စာဖတ်ပရိသတ်များ ညီမလေး ခင်ခင်
အညွှန်းကောင်းတာနဲ့ စကြာမင်း လေးဖက်နာရောဂါဆေးနဲ့
လေးဖက်နာလိမ်းဆေးကို သုံးစွဲလိုက်တာဟာ အခု ကျွန်မ
ခံစားဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ လေးဖက်နာရောဂါဟာ သက်သာပျောက်
ကင်းသွားပါပြီ။ အဲဒါကြောင့် ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ကို
သတင်းကောင်းလေး ပါးရတာလေး။

“မှတ်ထားနော် လေးဖက်နာရောဂါဖြစ်ရင် စကြာမင်း လေး
ဖက်နာရောဂါဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးကို ပမေ့နဲ့နော်”

ခရုဖြင့်
စကြာမင်းတိုင်းရင်းဆေးတိုက်
အမှတ်-၈/၆၆၆၊ သုဗောဇယံမကြီး၊
သက္ကရာဇ်တိုင်အနီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပဒြိုနယ်၊
၇နီး-၂၂၅၄၁

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

အာရုံကြောနှင့် အကြောအားနည်းသူများအတွက်

စကြာမင်း အကြောအားဆေး

(ဟာယ် တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၇၀၀YR ၀၀၆၀ ၅)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်
တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၂/၀၅၁၃

‘မင်္ဂလာပါ ဆရာ’

‘မင်္ဂလာပါဗျာ။ ဘယ်သူတွေများလဲ မှတ်တယ် ရှေ့နေကြီး ဦးအောင်ဝင်းနိုင်တို့ကို။ ဘယ်က လှည့်လာကြတဲ့’

‘ဆရာ့ဆီ သက်သက်လာတာပါ။ ဒီ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ ဦးဇော်ထွန်းက ရုံးဝန်ထမ်းဆိုတော့ အလုပ်များ၊ အထိုင်များလို့နဲ့ တူတယ်။ ထိုင်ခိုင်းလေးလံနေပြီး အမြဲတမ်း ညောင်းညာကိုက်ခဲကာ အကြောတွေတာကနေလို့ ညတိုင်းလိုလို နင်းခိုင်း၊ နှိပ်ခိုင်းနေတာ တွေတာနဲ့ ဆရာ့ဆီ ခေါ်လာတာ’

‘ဒါဆိုရင် ဦးဇော်ထွန်းရဲ့ ညာဘက်လက် တစ်ချက်လောက် ပြပါဦး။ ကျွန်တော် သွေးစမ်း အဖြေရှာကြည့်မယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ။ လိုအပ်သလိုသာ ကုသပေးပါ’

‘ညော်... ဦးဇော်ထွန်းမှာ အာရုံကြောအားတွေ့ အကြောအား တွေ နည်းလာလို့ အခုလို ဖြစ်လာတာပါ’

‘အာရုံကြောအားနည်းရင် ဒီလိုမျိုး ခံစားရသလား ဆရာ’

‘အာရုံကြောတွေ့ အကြောတွေ့ အားနည်းလာရင် နောက် ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေလက်တွေ့ အားမရှိသလိုဖြစ် ခြင်း၊ ခြေလက်တွေ့ တုန်ယင်လာတတ်ခြင်း၊ အမြဲတမ်း လေးလံ ထိုင်ခိုင်းနေခြင်း၊ ခြေကုန်လက်ပန်းကျသလိုခံစားခြင်း၊ အမြဲတမ်း လိုလို ခြေလက်တွေ့ ညောင်းညာတောင့်တင်းခြင်း၊ ခြေလက်တွေ့ ကပ်ခြင်း၊ လုပ်ချင်ကိုင်ချင်စိတ်တွေ့ လျော့နည်းလာပြီး နုံးချည့် သလိုမျိုး ခံစားရတတ်ပါတယ်။’

အာရုံကြောနဲ့ အကြောတွေ့ အားနည်းတော့ ကြွက်သားတွေ့ အဆစ်အဆက်အရွတ်တွေ့ပါ အားနည်းသွားစေပါတယ်။ ဒီအခါမှာ လေးလံထိုင်းခိုင်း ကိုက်ခဲခြင်း၊ အားမရှိသလိုမျိုး ခံစားခြင်း၊ အကြောတက် ညောင်းညာခြင်း၊ လေဖြတ်၊ လေဖြတ်၊ သွက်ချပါဒ် ရောဂါတွေ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ ခြေတုန်၊ လက်တုန်၊ လည်ပင်း၊ ဦးခေါင်း တွေ၊ တုန်ယင်ခြင်းတွေ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရတတ်ပါတယ်’

‘ဟုတ်လား ဆရာ။ ကျွန်တော့်ကို အကောင်းဆုံးဆေးတွေ့ လမ်းညွှန်ပေးပါ’

‘ဦးဇော်ထွန်းအတွက် အကောင်းဆုံးဆေး ပေးရမယ်ဆိုရင် အာရုံကြောနဲ့ အကြောအား အဆစ်အရွတ် ကြွက်သားအားတွေ့ အထူးကောင်းမွန်စေတဲ့ စကြာမင်း အကြောအားဆေးကိုသာ မှီဝဲပါ’

‘စကြာမင်း အကြောအားဆေးက ဘာတွေ့ကောင်းလဲ ဆရာ’

‘ဘာတွေ့ကောင်းလဲဆိုရင်တော့ အာရုံကြောနဲ့ အကြောများ ပိတ်ဆို့ရောင်ရမ်းပြီး နောက်ကြောတက် ဇက်ကြောထိုးခြင်း။

၁၁၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်စုရောင်

သတိမှတ်ဉာဏ်နည်းခြင်း၊ အာရုံကြောများ၊ အကြောများ၊ ကြွ သားများ အားနည်းရောင်ရမ်းခြင်း၊ အရိုးကျိုးပေါင်းတက်ခြင်း လက်ခြေများ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊ အကိုင်းအတွယ်မမြဲခြင်း ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ အကြောများ တောင့်တင်း၍ ဆိုင်းနေခြင်း လှုပ်ရှားမှုများ အားနည်းနေကြခြင်း၊ ခြေကပ်လက်ကပ်ဖြစ်ခြင်း လက်မြောက်မရခြင်း၊ ခါးနာ၊ ခါးတောင့်၊ ခါးကိုက်ခြင်း၊ အော့ ပိုင်းများ ထုံကျဉ်လေးလံညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခြေလှ မသယ်နိုင်ခြင်း၊ အထိုင်အထလေးလံခြင်း၊ အမျိုးသားများ ပန်းသေ ပန်းညှိုး ဖြစ်ခြင်း၊ အကြောသေခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ဒူးကိုက် ဒူးရောင်ခြင်း၊ ဒူးဆစ် အကွေးအဆန်မရခြင်း၊ အဆစ်ရော အဆစ်နာ၊ အဆစ်ကိုက် လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း၊ အဓာတ်စာနဲ့ နည်းစားရုံနဲ့ အကြောတက် ညောင်းညာလာခြင်း တစ်ကိုယ် သွက်လက် ပေါ့ပါးမှုမရှိခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်း ကျန်းမာသန်စွမ်းကာ သွက်လက်ပေါ့ပါးစေတဲ့ဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် လေဖြတ်၊ လေလန်း၊ သွက်ချပါဒ်ရောဂါများအတွက် ကာကွယ် ဆေးအဖြစ် တစ်နေ့တစ်ကြိမ် ဆေး(၅)ပြား မှီဝဲ ကြိုတင် ကာကွယ်နိုင်ပါတယ်’

‘ဒီဆေးဟာ ဆရာ့ဆေးတိုက်မှာပဲ ရသလား ဆရာ’

‘ကျွန်တော်ဆေးတိုက်အပြင် အမြို့မြို့ အနယ်နယ်ရှိ ဆေးခန်း ဆိုင်တိုင်းမှာ ရနိုင်ပါတယ်’

‘အခုဆိုရင် ကျွန်တော်မှာ စကြာမင်း အကြောအားဆေးအာ ရုံကြောနဲ့ ကျန်းမာသန်စွမ်းပြီး သွက်လက်ပေါ့ပါးနေပါပြီ။ အ ကြော အားနည်းနေသူများ၊ အကြောအားနည်းသူများ၊ အဆစ် အရွတ် ကြွက်သားအားနည်းသူများ၊ အသက်(၄၀)ကျော်သူ မှုနဲ့ အာရုံကြောအားနည်းတဲ့ ကလေးလူကြီး၊ အမျိုးသား၊ အ သမီးများအတွက် အကောင်းဆုံး အဖော်မွန်ဖြစ်တဲ့ စကြာမင်း အကြောအားဆေးကို အိမ်တိုင်းဆောင်ထားပြီး မှီဝဲကြပါ အကြံပြုပါရစေ’

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ်စ/၆၆၆ သုဗ္ဗလယ်ပင်ကြီး သွာယုတ်တိုင်းအနီး
မြောက်တူကလေးမြို့နယ်၊ ဇွန်ပျံ ၂၄၁

ဦးဇော်ထွန်း

www.burmeseclassic.com

စစ်ကိုင်းတောင်တွင် ချစ်ခင်အေးတော်များ

၏ အောင်မြင်နှင့် ဂြိုဟ်ပုလဲပါယာတော်များ (၁၈)

အောင်မြင်မြတ်
(စစ်ကိုင်းတောင်)

ရှင်စောပု ဆုတောင်းပြည်

စေတီတော်

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟ
တော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

[၃-ကြိမ်ခွတ်ဆိုပါ။]

ဗညားကျန်းတော နာမကေန၊
ရာဇဒေဝီရု ကာဂိတံ၊
အတိသုခံ ဝေယျထူပံ၊
ဝေန ယန္တံ သုခါဟံ။

မြန်မာပြန်

ဗညားကျန်းတော နာမကေန၊
ဗညားကျန်းတော အမည်ခံယူ ရရှိပါ
ဿာ။

ရာဇဒေဝီရု ဟံသာဝတီမင်း
နေပြည်၏ မွန်ဘုရင်မကြီး ရှင်စောပု
ထည်။

သုခါဟံ။ လူနတ်နိဗ္ဗာန် သုံးတန်
ဿာ ချမ်းသာကို ဆောင်နိုင်ရန်။

ယံ အတိသုခံ ဝေယျထူပံ။ အကြင်
ရှင်စောပု ဆုတောင်းပြည်စေတီတော်
တို့။

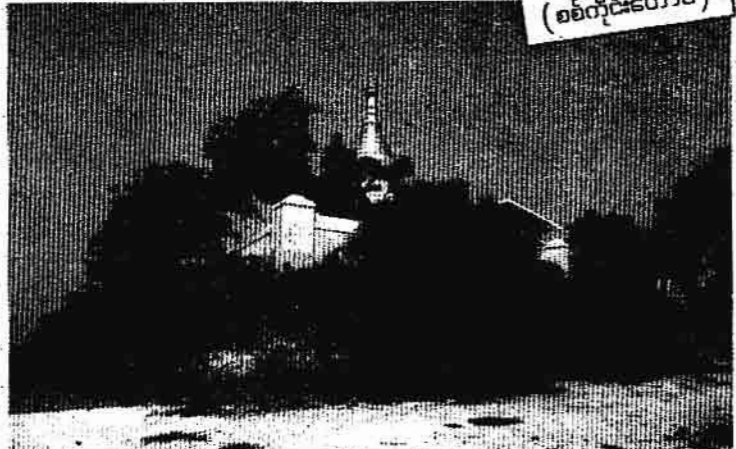
တာရိတံ၊ တည်ထားစီရင် ကိုးကွယ်
ခြင်း ပြုအပ်ခဲ့လေပြီ။

ထံ၊ ထိုရှင်စောပု ဆုတောင်းပြည်
အတိတော်မြတ်အား။

အဟံ၊ “.....”ဟု နာမသမုတ်
အကျွန်ုပ်သည်။

မြတ်ချက်၊ ။ “.....”နေရာတွင်
ခွတ်ဆိုကန်တော့သူ၏အမည် ထည့်
ပါ။

ဝနေ ဝဇ္ဇာမိ၊ သက်တော်ထင်ရှား
မြတ်ဘုရားအား စိတ်ထားကြည်ညို

◆ ရှင်စောပု ဆုတောင်းပြည်စေတီအား ထောင်ဘီလူးထောင်နှစ်
အကြိမ်ဆုံးတောင်းထွတ်တွင် ငွေထွေရစဉ်

◆ ရှင်စောပု ဆုတောင်းပြည်စေတီအား ပြန်ဆောက်ရာမှ ငွေမြင်ရစဉ်

အရိုအသေ အလေးအနက် လက်အုပ်
ယက်၍ ရိုခိုးပါ၏ဘုရား။

ဘုရားတည်နှစ်
သက္ကရာဇ် ၉၅၁ ခုနှစ်။

ဘုရားဒါယကာ
ဟံသာဝတီပြည်ရှင် ဗညားကျန်း
တောခေါ် မွန်ဘုရင်မကြီး ရှင်စောပု။

တည်နေရာ
စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး ငှေတာတောင်

ဘီလူးတောင်ထိပ်။
ပွဲတော်ရက်
အတိအကျသတ်မှတ်ထားခြင်းမရှိပါ။
အောင်မြင်နေရာ
ရင်ပြင်တော်၏ တနင်္ဂနွေထောင့်
“ထီးစေတီ”ရှိရာဌာန။
အစောင့်အရှောက်
တောတောင်နတ်ဘီလူးကြီး။
နဂါးရွာရောင်ခြည်မရောင်။ ၁၁၃

www.burmeseclassic.com

◆ ရှင်စောပု ဆုတောင်းပြည့်စေတီမှ နတ်လမ်း(၄)စင်းမှ တစ်စင်းပုံ

ရှင်စောပု ဆုတောင်းပြည့် အထိမ်းအမှတ်တူရားတော်

◆ ရှင်စောပု ဆုတောင်းပြည့်စေတီ နတ်လမ်းအား မကန်ရင်းများအား

ထမ်းထားသော ဖာဆီလှပုံ

ထူးခြားချက်

ရှင်စောပု ဘုရင်မကြီးသည်ကား မြန်မာရာဇဝင် သမိုင်းတစ်ခေတ်၌ စံတင်ရမည့် ထူးခြားသော စွမ်းရည် စိတ်ဓာတ်နှင့် တက်ကြွလှသော မွန်တိုင်းရင်းသူကြီး ဖြစ်လေသည်။

ဟံသာဝတီပြည်ရှင် ရာဇဓိရာဇ် မင်းကြီးနှင့် မိဖုရား သုဒ္ဓမာယာတို့မှ သက္ကရာဇ် ၇၅၅ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆန်း(၁၂)ရက် ဗုဒ္ဓဟူးသမီးဖြစ်ကြောင်း ပညာဝန်ဦးဖိုးကျား၏ မြန်မာ

သဒ္ဒါ နက္ခတ္တရာဇဝင်ခြေညှိမဂ္ဂဇင်း

ရာဇဝင်အကျဉ်းတွင် ဖော်ပြထားလေသည်။

ရှင်စောပု၏ ဘဝတစ်သက်တာတွင် အောက်ပါအတိုင်း မှတ်သားထားလေ၏။

၁။ ဘုရင်သမီးတော် “ရာဇဓိရာဇ် မင်း၏ သမီးတော်”

၂။ ဘုရင်၏ နှမတော် “ဗညားရံ၏ နှမတော်”

၃။ ဘုရင်၏ မိဖုရား “ဆင်ဖြူရှင် သီဟသူ”

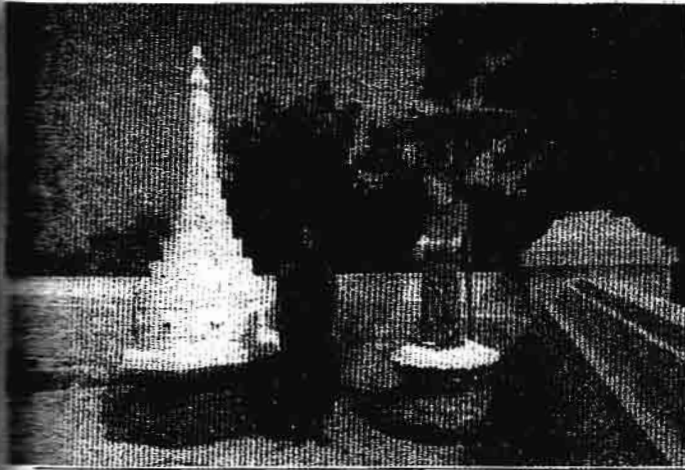
၄။ ဘုရင်၏ မိခင် “ဓမ္မစေတီမင်းနှင့် သမီးတော်”

၅။ ကိုယ်တိုင် ဘုရင်မ ဖြစ်ခဲ့သောကြောင့် အလွန် မှတ်သားဖွယ် ကောင်းလှပေ၏။ မြန်မာ့ရာဇဝင် သမိုင်းတွင် တစ်ဦးတည်းသော ဘုရင်မကြီးဖြစ်လေသည်။

သက္ကရာဇ် ၇၈၄ ခုနှစ်တွင် မောင်တော်သူ ဗညားရံမှ အင်းစဆင်ဖြူရှင် သီဟသူသို့ အဆက်ခံရပြီး အင်းစနေပြည်တော်တွင် မိဖုရားကြီး ဖြစ်ခဲ့ရလေ၏။

ရှင်စောပု အသက်(၂၀)အရွယ်တွင် ခမည်းတော်မင်းကြီး ရာဇဓိရာဇ်၏ တူတော် သမိန်စည်သူနှင့် လက်ထပ်၍ သား(၁)ယောက်၊ သမီး(၂)ယောက် ရရှိပြီးနောက် အသက်(၂၅)နှစ်တွင် သမိန်စည်သူ အနိစ္စ ရောက်လေသည်။

၇၈၄ ခုနှစ်တွင် အင်းစနေပြည်မှ သီဟသူ၏ မိဖုရားအဖြစ် (၃)နှစ် မင်းလှငယ်နှင့် (၃)လ၊ ကလေးကျော

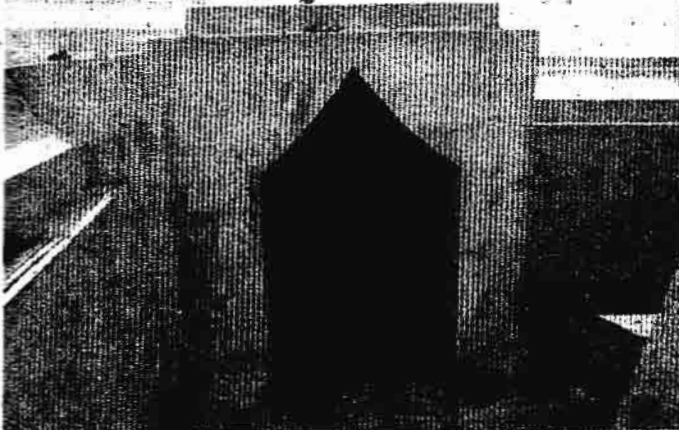
◆ ရှင်စော့ ဆုတောင်းပြည့်စေတီ
တနင်္သာရေနှင့် အောင်မြင်စေရန်မှ မူလ တက္ကသိုလ်တော်

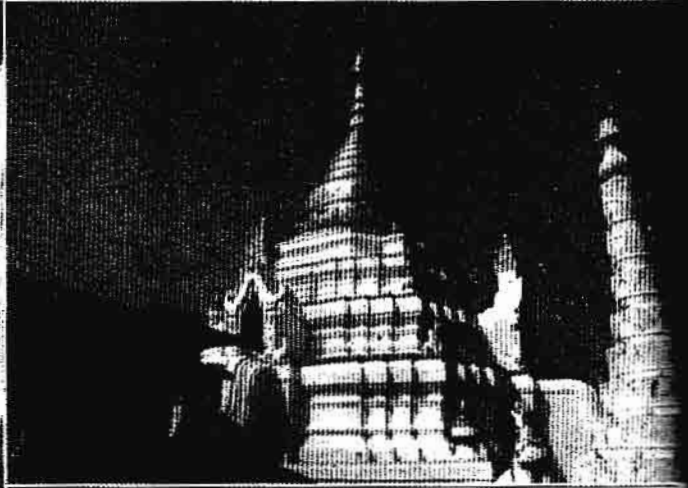
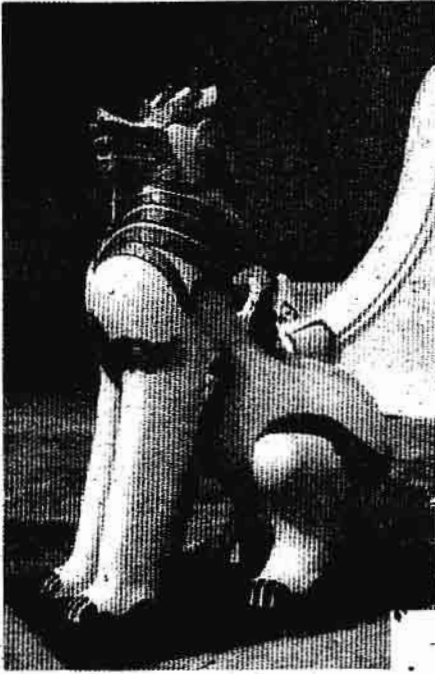

◆ ရှင်စော့ ဆုတောင်းပြည့်စေတီ
အထက်ပစ္စယံမှ ဆူစေတီ
◆ ရှင်စော့ ဆုတောင်းပြည့်စေတီမှ
ငုံကြည့်ရာသော အုယီတရုင်

◆ ရှင်စော့ ဆုတောင်းပြည့်စေတီမှ အိမ်လောင်းတော်
◆ ရှင်စော့ ဆုတောင်းပြည့်စေတီတော်၏ မူလတက္ကသိုလ်တော်

◆ ရှင်စောပု ဆုတောင်းပြည့်စေတီအား ယောင်မြော့ ဖူးမြင်ရမည်

◆ ရှင်စောပု ဆုတောင်းပြည့်စေတီမှ ထွန်းပြန်သောကြီး

◆ ရှင်စောပု ဆုတောင်းပြည့်စေတီတော်၏ အစီအစဉ်မှ နှစ်ပတ်ပတ်နှင့် ငါးပတ်ပတ်

တောင်ညိုနှင့် (၇)လ၊ ပခန်းတရဖျားနှင့် (၃)နှစ် စုစုပေါင်း (၇)နှစ် အင်းဝတွင် မိဖုရား ဖြစ်ခဲ့လေ၏။

အင်းဝတွင် မိဖုရားအဖြစ် မင်း(၅) ဆက်တိုင် စံမြန်း၍ ပျော်မွေ့ခြင်း မရှိသောကြောင့် ဗားမဲ့ဆရာတော်ကြီး၏ တပည့်ရင်းများဖြစ်သော မွန်ရဟန်းတော် “ရှင်ဓမ္မဓရ”နှင့် “ရှင်ဓမ္မဉာဏ”တို့ထံ တိတ်တဆိတ် အကူအညီ တောင်းလေ၏။

လောကီအစီအရင် တတ်ကျွမ်းသော မွန်ရဟန်းတော်များ၏ ဗားမဲ့အစီအရင်ဖြင့် စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး တောတောင်ဘီလူးတောင်ထိပ်တွင် “ဆုထောင်းပြည့်စေတီတော်”ကို တည်ထားစီရင် ကိုးကွယ်ခြင်း ပြုလေသည်။

ရှင်စောပု ဆုတောင်းပြည့်စေတီတော်မြတ်အား စီရင် တည်ထားခဲ့ရသော ရည်ရွယ်ချက်မှာ ဩဇာအာဏာနှင့်တကွ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ရှိရန် အချက်နှင့် နောင်သံသရာ အကျိုး

သဒ္ဓါ နုဗ္ဗတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

စီးပွားအလို့ငှာ မွန်ရဟန်းတော် နှစ်ပါး၏ ဗားမဲ့ အစီအရင်တော် ကြီးကို အသုံးပြုခဲ့ကြလေသည်။

ရှင်စောပု ဆုတောင်းပြည့်စေတီတော်၏ ပုံဟန်အနေအထားမှာ ပစ္စယံ(၃)ဆင့်ကို အဓိကထား၍ပစ္စယံများကို မြှင့်၍ထားလေသည်။

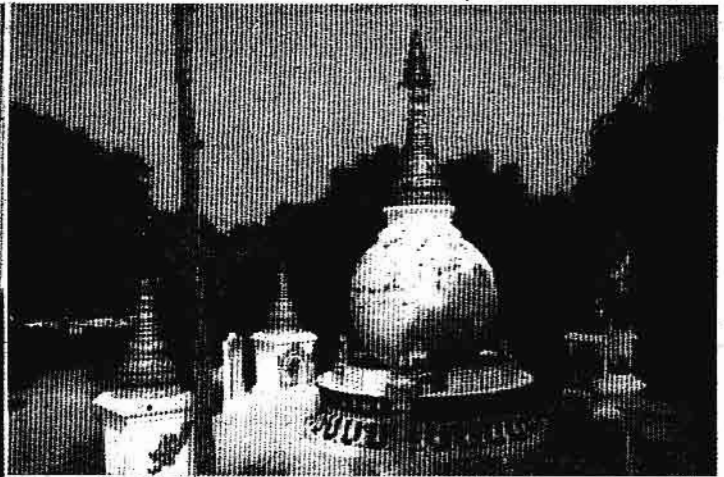
အရှေ့အနောက်နှင့် တောင်မြောက်လေးမျက်နှာတွင် နတ်လှေကားများကို မှင်ဦးအထွတ်တင်၍ တတိယပစ္စယံအဆုံး၌ ပလ္လင်တော်နှင့်တကွ ကကုသန်၊ ကောဏဂုံ၊ ကဿပ၊

ဂေါတမဘုရား(၄)ဆူတို့အား တစ်ဆူစီ ကိန်းစပ်စံပယ်တော်မူထားလေ၏။

နတ်လှေကားတို့၏ အစနေရာတွင် ဝဲယာ(၂)ဖက်၌ မကန်းရုပ်များကို တပ်ဆင်ထားရှိလေ၏။

မကန်းရုပ်များ၏ ယောင်တောင်ထိပ်အား ဦးထိပ်ဖြင့် ယုံထားဟန်မှာ ထူးခြားဆန်းကြယ်လှပစွာ

ပထမပစ္စယံ၏ အရှေ့မြောက်ထောင့်၊ အနောက်မြောက်ထောင့်၊ အရှေ့တောင်ထောင့်နှင့် အနောက်တောင်ထောင့်တို့တွင် ရွှေပန်းခိုင်တစ်လုံးစီ လှူထားလေ၏။

◆ ရှင်စောပု ဆုတောင်းပြည့်စေတီ၏ အင်္ဂုဏ်တော်ဖြစ်သော ဝိမာန်ထောင်မြင့် သံသရာအားစေတီ

◆ ရှင်စောပု ဆုတောင်းပြည့်စေတီ၏ အင်္ဂုဏ်တော်တော် “မဟာရာဇာနာသု ဝိမာန်ရှိစေတီ”

◆ ရှင်စောပု ဆုတောင်းပြည့်စေတီထက်၏ အင်္ဂုဏ်တော်ဖြစ်သော “မဟာရာဇာနာ ဝိမာန်ရှိစေတီ”

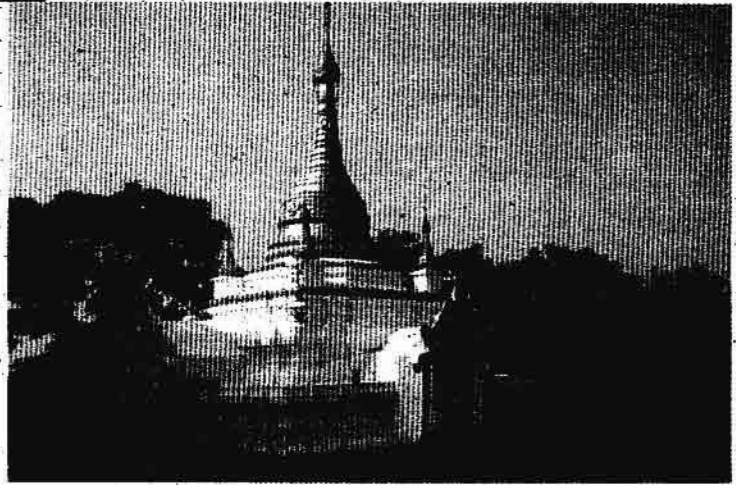
ဒုတိယပစ္စယာ၏ အရှေ့မြောက် ထောင့်၊ အနောက်မြောက်ထောင့်၊ အရှေ့တောင်ထောင့်နှင့် အနောက် ထောင်ထောင့်တို့တွင် ငုံ့ကြည့်နေဟန် နှိုသော မနုဿီဟရုပ်များကို ထည့် ညွှင်ထားလေ၏။

တတိယပစ္စယာ၏ ထောင့်(၄) ထောင့်တွင် အရံစေတီတစ်ဆူစီ တည် ထားတော်မူလေ၏။

ဖိနပ်တော်ထောင့်များ၏ (၄) ထောင့် တစ်နေရာစီတွင် “ခြင်္သေ့မြေ နန်း” ပုံဟန်များမှာ ထူးခြားဆန်းပြား ထူးလေ၏။

ဉာဏ်တော်(၄၅)တောင် အမြင့်ရှိ သော အထွတ်တွင် ကျောက်ထီးတော် ခြံနှင့် တည်ထားလေ၏။ ယခုအခါ ကျောက်ထီးတော်ကြီးအား ခေတ်မီ ထိန်းသိမ်းတော်ကြီးဖြင့် အစားထိုး၍ နှုတ်ထားပါသည်။

ရှုလထီးတော်ကြီးအား တနင်္ဂနွေ

ထောင့်အောင်မြေနေရာတွင်အောင် စေတီအဖြစ် အပူဇော်ခံထားပါသည်။

ရင်ပြင်တော်၏ မီးတား တံတိုင်းကြီး များမှာ (၄)ပေခွဲခန့်တွင် ထုထည် ကြီးမားလှစွာ ခံတပ်ကြီးကဲ့သို့ ရှိနေ လေ၏။

ဤသို့အားဖြင့် အစီအရင်များစွာဖြင့် ရည်ရွယ်ချက်ကြီးမားစွာ ဗုဒ္ဓသရီယ တတ်တော်များကို ဌာပနာ၍ ရှင်စောပု ဆုတောင်းပြည့် စေတီတော်မြတ်အား တည်ထားလေ၏။

စေတီတော်ကြီး ပြီးမြောက် အောင် မြင်သောအခါ ဗားမဲ့ဆရာတော်ကြီး၏ တပည့်ဖြစ်သော ရှင်ဓမ္မရေနှင့် ရှင်ဓမ္မ ဉာဏတို့(၂)ပါးသည် မင်းဖြစ်မင်းဘေး မှ ကင်းဝေးရန် မိဖုရားကြီး ရှင်စောပုနှင့် အတူ ဟံသာဝတီသို့ တိတ်တဆိတ် ထွက်ခွာခဲ့ကြလေသည်။

ယင်းသို့အားဖြင့် ရှင်စောပုသည် ဟံသာဝတီ၌ များမကြာမီ မွန်ဘုရင်မ ကြီးအဖြစ်ထီးနန်းစံတော်မူလေသည်။ ရှင်စောပု ဘုရင်မကြီးသည်

◆ ရှင်စောပု ဆုတောင်းပြည့်စေတီမှ ပူဇော်ထားသော ရှင်ဥပတ္တရုံတော်

◆ ရှင်စောပု ဆုတောင်းပြည့်စေတီ၏ ဂန္ဓာနိရိုင်းကို

◆ ရှင်စောပု ဆုတောင်းပြည့်စေတီတော်မှ ထူးခြားစွာပတ်မင်း ထိထရညာဏ်တော်

“ဗညားကျန်းတော” ဘွဲ့အမည်ဖြင့် ဟံသာဝတီ မွန်ဘုရင်မကြီးအဖြစ် ချစ်ခင်လေးစားစွာ ခံယူရရှိခဲ့၍ သက်တော် ကြီးရင့်သောအခါတွင် သမီးတော်ကို “ဓမ္မစေတီ”အား လူ့ဝတ်လဲစေပြီး လက်ဆက်စေခဲ့လေ၏။

ရှင်ဓမ္မစေတီသည်ကား ရှင်စောပု၏ သမက်အဖြစ် ဟံသာဝတီထီးနန်းကို လက်ခံရရှိလေရာ “ဓမ္မစေတီ”မင်းအဖြစ် ကောင်းမွန်စွာ အုပ်စိုးနိုင်ခဲ့လေ၏။

ရှင်စောပုသည်လည်း သက်တော် (၇၆)နှစ်တွင် တိဂုံ၌ နတ်ရွာစံတော်မူလေ၏။

“ဓမ္မစေတီမင်းကြီး” သည်ကား ဘုရင်မကြီး ရှင်စောပုလက်ထက်က နိုင်ငံတော် အေးချမ်းသာယာစွာနှင့် သာသနာရေးကို ချီးမြှင့်ခဲ့သကဲ့သို့ တိုင်းသူပြည်သားများ၏ နှစ်လို

၁၁၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကြည်ဖြူခြင်းကို ခံယူရရှိလေ၏။ ဓမ္မစေတီမင်းကြီး လက်ထက်တွင် နိုင်ငံတော်အတွင်း လူဦးရေစာရင်းကို ကောက်ယူခဲ့ရာမှ အလှူခံရရှိသော ကြေးသတ္တများကို ခေါင်းလောင်းတော်ကြီးအဖြစ် သွန်းလုပ်ခဲ့လေ၏။

ထိုဓမ္မစေတီမင်းကြီး၏ ခေါင်းလောင်းတော်ကြီးကား ယနေ့ ယခုတိုင် အောင် ဒေါပုံမြစ်အတွင်း၌ ရှိနေဆဲ၊ လျောင်းနေဆဲ ဖြစ်လေသည်။

ရှင်စောပု ဆုတောင်းပြည့်စေတီတော်မြတ်ကြီးအား သဘာဝ ရာသီဥတုနှင့် နှစ်ပေါင်း(၆၀၀)မျှ ရှိခဲ့လေရာ ဇရာထောင်း၍ နေလေပြီ။

သို့အတွက် စစ်ကိုင်းတောင်မိုး ဇေယျာရွှေမြေချောင် ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တကောဝိမထေရ်နှင့် တောတောင်ဘီလူးဆရာတော် ဦးအာစရာတို့မှ အရှင်မြတ်နှစ်ပါးဦးဆောင်၍

နိုင်ငံတော် အကြီးအကဲနှင့် ဒကာများ စုပေါင်း ပြုပြင်မွမ်းမံခဲ့ကြလေ၏။

၁၃၇၂ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုလပြည့်နေ့ မင်္ဂလာအပေါင်းနှင့် ပြည့်သော တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက်တွင် “မြန်မာနိုင်ငံတော်အတွင်းမှ အလွန်ထင်ရှားသော “၁၀၈”ဌာနမှ အောင်မြေမှုကို” စုစည်းသွင်းနဲ့ ဌာပနာတော်မူခဲ့သည်။

ရှင်စောပု ဆုတောင်းပြည့်စေတီမြတ်ကြီးကား ဗာမဲ့အစီအရ အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ မဟာအောင်မြေ(၁၀၈)အားဖြင့် လည်းကောင်း တောတောင် ဘီလူးတောင်တော်ထဲတွင် အောင်ဓာတ်၊ အောင်နိမိတ် အောင်ဟိတ်ယူရာ အစီအရင် အောင်မြေ နေရာထူးဖြစ်ပါသည်။

အောင်မြေမြို့ (စစ်ကိုင်းတောင်)

ခမောင်းခါး (ခေါ်)

ပျဉ်းမပင်၏ အပွင့်

စာရေးသူ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဧပြီလဆန်းတွင် ရခိုင်ပြည်နယ်၊ ရသေ့တောင်မြို့နယ်၊ စေတီပြင်ရွာမှာ ညီလေးဖြစ်သူ ဦးသန်းရွှေ(စာဖတ်ဆရာ) နေအိမ်သို့ အလည်ရောက်ရှိခဲ့ရာ မမျှော်လင့်ဘဲ အခေါ်ဖြစ်သူ ဒေါ်လေး မစိန်တင့်နှင့် ဆွေဆုံခွင့် ရရှိခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူနှင့် အနှစ်(၃၀)ခန့် ကွဲကွာသော ဒေါ်လေးကို တွေ့ဆုံရ၍ ဝမ်းသာအားရနှင့် စာရေးသူက...

‘ဒေါ်လေး ကျွန်တော်ကို မှတ်မိရဲ့အား ကျွန်တော်က မောင်အေးထွန်း’

ဟု ပြောပြလိုက်ရာ ဒေါ်လေး မစိန်တင့် မှတ်မိသွားသဖြင့်...

‘ဟေ့ မောင်အေးထွန်း နှင့် ဘယ်အခါက ရောက်နေတာလဲ အလည်လာတာလား’

‘ဗျာတ်ကဲ့ ဒေါ်လေး ကျွန်တော်က ကျွန်းမြို့နယ်၊ ကန်ပူးကျေးရွာမှာ အညည်းပူဇော်တဲ့ စေတီတော်မြတ်အထိမ်းတော် တင်လှူပွဲကို လာရင်းနဲ့ ဒီလို အလည်ရောက်လာတာပါ’

ဒေါ်လေးက...

‘ဟေ့ နှင့်မျက်နှာပြင်မှာ နီရဲနေပါသေး ဘာဖြစ်တာလဲ’

‘ဘာဖြစ်တာလဲတော့ မသိဘူး ဒေါ်လေးရယ် ဒီကိုရောက်မှ နေပုဒ်ထပ်ကြောင့် ဝက်ခြံလို အနာဖလေးတွေ မျက်နှာမှာ ထွက်နေတယ်။ ညှော်လဲ ဒီထယ်’

ဒေါ်လေးက ဆေးဦးတိုတို့ကို ဆွဲလာလိုက်စားသူဖြစ်၍...

‘ဒီလိုဆို ငါ့အိမ်မှာရှိတဲ့ ခမောင်းခါးသားကို သွေးလိမ်းကြည့်။ အဲဒီခမောင်းခါးသားဟာ အနာဖု၊ ဝက်ခြံ၊ ဆူငှက်နာ၊ ရမ်းနာတို့ကို ပျောက်ကင်း

တယ်။ သွေးဦး ညဘက်မှာ လိမ်းကြည့်ပါ။ (၂)ခါလိမ်းရုံနဲ့ ပျောက်တယ်’

ဟု ဒေါ်လေး ပြောပြသဖြင့်...

စာရေးသူလည်း ခမောင်းခါးသားကို ယူသွေးဦး လိမ်းကြည့်ရာ နံနက်မိုးလင်းသောအခါ အနာဖလေးတွေ ပိန်ပြီး နီရဲနေသော မျက်နှာလည်း မူလအတိုင်း သက်သာပျောက်ကင်းသွားပါသည်။

နောက်နေ့တွင် ခမောင်းခါးပင် အကြောင်းကို မေးမြန်းကြည့်ရာ ခမောင်းပင်ဟု ရခိုင်လိုခေါ်သော အပင်မှာ မြန်မာလို ပျဉ်းမပင်ဖြစ်သည်။

ပျဉ်းမပင်တွင် ရွက်ကြီး၊ ရွက်သေးဟူ၍ (၂)မျိုးရှိသည်။ သစ်မာအမျိုးအစား အပင်ကြီးမျိုးဖြစ်သည်။ မြန်မာနိုင်ငံ ဒေသအသီးသီးတွင် ပေါက်ရောက်သည်။

ယခု သစ်ပင်မျိုးသည် ပျဉ်းမ(ခါး) ဖြစ်သည်။ ခါးသောအရသာရှိပါ

သည်။ ရွက်ကြီးမျိုးဖြစ်သည်။ အသီးမှာ နီညိုရင့်ရောင်ဖြစ်ပြီး ကွမ်းသီးလုံးခန့် အသီး သီးသည်။ အသီးထဲမှာ အဆန်ပါရှိသည်။

‘အဲဒီအဆန်ကို သွေး၍ သွားနာသွားကိုက် သွားနာရောင်နာပျားကို လိမ်းပါက ပျောက်ကင်းတယ်’

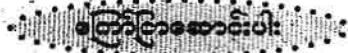
ဟု ဒေါ်လေး မစိန်တင့်က ပြောပြပါသည်။

စာရှုသူများလည်း ခမောင်းခါး (ခ) ပျဉ်းမခါးပင်၏ ဆေးဖက်ဝင်ပုံကို စာရေးသူကိုယ်တွေ့ ပျောက်ကင်းဖူးပါသဖြင့် စေတနာမေတ္တာဖြင့် ရေးသား ဖော်ပြအပ်ပေသည်။

[ဆေးနှင့် ဆေးနည်းကို ပြောပြပေးခဲ့သော စေတီပြင်ရွာလေး ဒေါ်လေး မစိန်တင့်အား ကျေးဇူးတင်လျက်...]

ဗိုလ်မင်း (မင်းကျ)

အမျိုးသမီးများ သွေးသားမှန်ကန်ပြီး စိတ်ပြည့်လှစေဖို့ဆိုရင်

တင်တင်အောင်

အမှတ်တံဆိပ်

အကိုက်အခဲပျောက် မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေး

(တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၁၁၂ Y.R.၀၀၇၉၈)

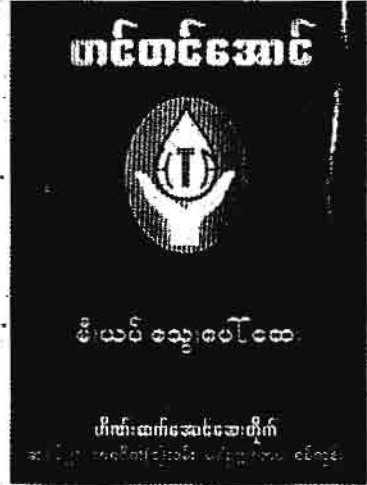
‘ကူထွိုယ မိန်းမတို့၏ ဥစ္စာဝန်ကား အဆင်းတည်း’ ဟု လောကနီတိဆရာများက အဆိုရှိပါတယ်။ အမျိုးသမီးတိုင်း ရွှင်လန်းကျန်းမာပြီး စိတ်ပြည့်လှစေဖို့ဆိုရင် သွေးစ၊ သွေးလယ်၊ သွေးဆုံး အရွယ် (၃)ပါးလုံး ဓမ္မတာရာသီပန်း * တစ်လ တစ်ကြိမ် မှန်မှန် ပွင့်လန်းဖို့လိုပါတယ်။ အမျိုးသမီးများအနေနှင့် ကိုယ်ဝန် ဆောင်စဉ်ကာလ၊ သားဖွားပြီးစ ကာလ များမှလွဲ၍ လစဉ် ဓမ္မတာ မှန်မှန်လာဖို့ လိုပါတယ်။ မီးယပ်ထိမ် ၎င်း၊ ချွပ်၊ ကျန် ဖြစ်ခဲ့လျှင် အသားအရေ ညှစ်ညှစ်နှင့် ယဉ်ဆိုသမျှ ပင်ကိုအလှများ ပျောက်ကွယ် တတ်ပါတယ်။

ဒါဆိုရင် မီးယပ်သွေးပေါ် ဆေးကောင်း တစ်လက် သုံးစွဲဖို့ လိုနေပြီ ဖြစ်ပါတယ်။ မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေး အမျိုးမျိုးထဲက ဘယ်ဆေး အကောင်းဆုံးလဲလို့ မေးလာခဲ့ရင် အမျိုးသမီးများ မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေးကို အမျိုးသမီးတိုင်းရင်းဆေးဆရာမ ဒေါ်တင် တင်အောင်(တဆ-၄၉၅၃)ကိုယ်တိုင် စီမံထုတ်လုပ်တဲ့ ဒေါ်တင်တင် အောင် အကိုက်အခဲပျောက် မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေးဟာ အကောင်း ဆုံးပဲလို့ ပြောလိုက်ပါရစေ။

တင်တင်အောင် အကိုက်အခဲပျောက် မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေးဟာ ဘယ်လိုရောဂါ တွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် မီးယပ်မမှန် ထိမ်ကျန်၊ ၎င်းခြင်း၊ နည်းခြင်း၊ အတုံးအခဲများ ဆင်းသက်ခြင်း၊ ရာသီသွေးပေါ်ခါနီးနှင့် ဖြစ်ပေါ်ဆဲ အချိန်အခါများ တွင် ခါး၊ ရင်၊ ဆီးစပ် ကိုက်ခဲသူများ ဓမ္မတာမလာမီ (၃)ရက်ဆက်၍ တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် သောက်နိုင်သလို ရာသီသွေးပေါ်ရမည့်ရက်ထက် တစ်ပတ် (သို့မဟုတ်) အရက်နဲ့ နှစ်ပတ် ကျော်လွန်နေပါက တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် (၃)ရက် ဆက်သောက်နိုင်ပါတယ်။

သုံးပတ်၊ လေးပတ် ကျော်လွန်နေပါက တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် (၃)ရက် ဆက်သောက် နိုင်ပါတယ်။ သုံးပတ်၊ လေးပတ် ကျော်လွန် နေပါက တစ်ခါသောက် ဆေး(၅)ပြား တစ်နေ့ (၃)ကြိမ် (၃)ရက် ဆက်ပြီး(ချင်း+ထန်းလျက်+ကွမ်းရွက်ပြုတ်ရည်) (သို့မဟုတ်) အရက်နဲ့ သောက်မယ်ဆိုရင် ဓမ္မတာပန်း ပွင့်လန်းလာပါလိမ့်မယ်။ သွေးမသန်ခြင်း၊ သွေးပုပ်ကျန်ခြင်း၊ မီးယပ်ကွက်များပေါ်ခြင်း၊

၁၂၈ နက္ခတ္တရောင်ခြေဥပဂ္ဂဇာဏ်း

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်စင်း) ၅၁၀/၅၅၁၃

အသားအရေ ညှစ်ထေးမဲ့ခြောက်ပြာ နှမ်းခြင်း၊ ကိုယ်ခန္ဓာနဲ့ပြင်းခြင်း ဖြစ်နေသူ များ တစ်နေ့တစ်ကြိမ် ဆေး(၅)ပြား ရေနှေးနဲ့သောက်ရင် အသားအရေ စိတ်ပြည့်သန့်ရှင်းပြီး ကိုယ်ခန္ဓာရန့်ပြင်းခြင်း ကင်းဝေးစေပါတယ်။

အိမ်ထောင်ရှင်အမျိုးသမီးများ သား သမီးဝေးလို့ပါက ဓမ္မတာပေါ်မည့်ရက် မတိုင်မီ (၃)ရက်ကြိုတင်ပြီး တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် (၃)ရက်ဆက် ရေနှေးနဲ့ သောက် ပါ။ ဓမ္မတာပေါ်ပြီး နောက်တစ်ပတ်အကြား တွင် တစ်နေ့ (၂)ကြိမ်၊ (၃)ရက်ဆက် ရေနှေးနဲ့သောက်ပါ။ ဓမ္မတာပေါ်ပြီး (၃)ရက်ဆက်သောက်လျှင် သားသမီးဝေး ပြီး နုပျိုဖွံ့ဖြိုး အလှတိုးစေပါတယ်။ မီးမကင်ဆေးအဖြစ် မီးတွင်းကာလတွင် (၃)ရက်ခြား ဆေးတစ်ခွက်နှုန်း (၃)ခွက်

ပြည့်အောင် သောက်ပါ။ သွေးပုပ်၊ ချွေးပုပ်၊ အနိုးပုပ်များ ကင်း စင်ပြီး တစ်သားမွေး တစ်သွေးလှစေပါတယ်။

အသက် (၄၀)ဝန်းကျင် ရောက်ရှိလာသူ အမျိုးသမီးများ သွေးပေါ်ချည်တစ်ခါ၊ ၎င်းချည်တစ်လှည့် သွေးကစားခြင်း၊ ချွမ်း လိုက်ပူလိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ အပူဒဏ်၊ အအေးဒဏ် မခံနိုင်ခြင်း၊ သွေးဆုံးရောဂါ ဖြစ်နေသူများ တစ်နေ့တစ်ကြိမ် မှီဝဲသုံးစွဲပါက သွေးဆုံးမီးယပ်ရောဂါ ကင်းဝေးစေပါတယ်။

အမျိုးသမီးရောဂါမှန်သမျှ အမျိုးသမီးတိုင်းရင်းဆေးဆရာမ ဒေါ်တင်တင်အောင်နဲ့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပြီး ဆေးကုသမှုခံယူလိုက်မယ်ဆိုရင် အမျိုးသမီးရောဂါများသက်သာ ပျောက်ကင်းကာ အနာဂတ်ဘဝ သာယာစိတ်ပြည့်သွားမှာပါ။

ဆရာမ ဒေါ်တင်တင်အောင်
ပီဗီဗီအောင် ဆေးတိုက်
အမှတ် (ဆ/၂၆၀) ကရပိက် (၃)လမ်း၊ ဆရပ်ကွက်၊
(မြောက်ဥက္ကလာမဆေးကြိုအနီး) မြောက်ဥက္ကလာမလမ်း

မေမြတ်နိုးဦး (ပိစွာ/သိပ္ပံ)

လက်မငါးလက်ခွာ

သုခတင်တန်းတော်မဟိနှင့်

အဘအောင်မင်းခေါင် ဇာတ်ပညာကံစေတီ ၉

မင်းလှ အောင်

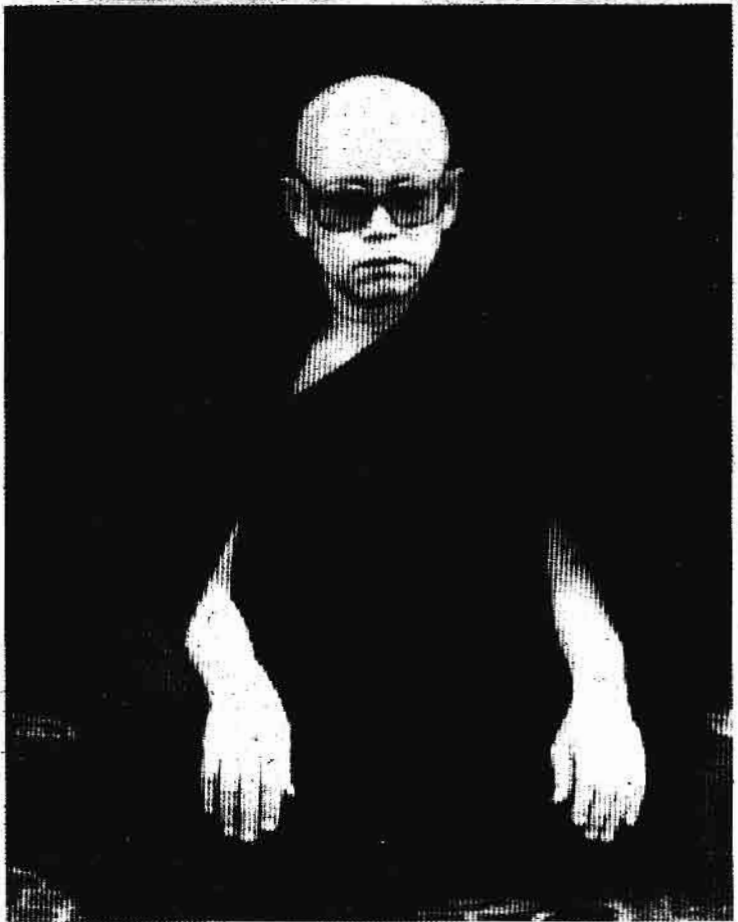
နောက်တော့ ရှေးသည်တွေ ရှေး
ဆောင်းမကောင်းလို့ လာလျှောက်ကြ
တာတွေ၊ အတိုက်အခံကိစ္စတွေ စတဲ့
အခက်အခဲ ရှိလာရင် အိပ်မက်ထဲ
ကြွပြီး လမ်းညွှန်ပေးတယ်။

(၂၃-၅-၂၀၁၂)ညမှာ ဆရာတော်
ကြွလာပြီး သင်းပိုင်တစ်ထည် တောင်း
အယ်။ ကိုယ့်အလုပ် ကိုယ်လုပ်ဖို့အရေး
ကြီးတယ်။ ဗောဓိပက္ခိယအင်းကို
အစားပါလို့ အိပ်မက်ထဲ မိန့်မှာတော်မူ
အယ်။

ဗောဓိပက္ခိယအင်းက အတိုက်အခံ
ကိစ္စမှာ အစွမ်းအလွန်ထက်တယ်လို့
မိန့်တော်မူတည်းက မိန့်မှာဖူးတယ်။
မြင်ခြံနယ် ခြေတော်ရာကျောင်းမှာ
အောင်းလှရာကစပြီး ရန်ငြိုးကြီးလာ
အယ်။ လက်ဝဲနည်းနဲ့ တိုက်တယ်။
အတ္တက တိုက်တယ်ပေါ့ဗျာ။

ဆရာ(၃၅)ယောက်ထိ လက်လျှော့
သွားကြပြီ။ ဆွမ်းဘုဉ်းခါနီးမှာ ဆွမ်း
စားခွဲကို ခေါင်မိုးထိ ပင့်သွားပြီး ပစ်ချ
ဖို့ဆွမ်းမဘုဉ်းရတာ။ ပုပ်ဟောင်းနံစစ်
ထဲ အနံ့ဆိုးတွေကြောင့် ကျောင်းထဲ
နေနိုင်တာအစ ဆိုးဆိုးဝါးဝါး ကြုံရ
ပြီးနောက်ပိုင်း ဆရာတော်ဆီ ရောက်
တာတယ်။

ဆရာတော်က သုံးလတော့ ကြာ
E.16A, August, 2014.

◆ သုခတင်တင်တန်းတော် ဦးတော်မူ

မယ်။ ဒီအင်းယူသွားပြီး ကျောင်းတိုင်
မှာ ကပ်ထားလို့ ပေးလိုက်တယ်။
ဗောဓိပက္ခိယအင်းပါ။ တစ်လကြာရင်
ပြန်လာလို့ မှာတဲ့အတိုင်း ရောက်လာ
ကြတော့ အတော်ကလေး လျော့သွား

ပြီလို့ ဆိုတယ်။ သုံးကြိမ်တိတိကပ်လို့
သုံးလပြည့်တော့ မူလပုံမှန် အခြေ
အနေ ပြန်ရောက်သွားပါတယ်။
(ဗောဓိပက္ခိယအင်း စီရင်ဖို့မှာ
အနည်းငယ် အသေးစိတ် လျှာသဖြင့်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်ဖျက်စင် သျှာ

ဦးတကသရ မန်ကုလွယ်ပင်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေကြရာ

နောင်အလျဉ်းသင့်သောအခါ ထပ်မံ လာရောက်ကာ လေ့လာပါရန် ဆရာတော်က မိန့်ကြားသည်။)

(၉) နာဂီဇာချိန်နှင့် အောင်ဇာတ်

ဒီနှစ် ဆရာနှစ်ပါး ပွေးနေပုံနေီယ ပွဲတော်မှာ လှူဒါန်းဖို့ အင်းပြာ ပျားရည် အဆောင်ဓာတ် လက်စွပ်တွေ ည ကတည်းက ကြိုတင်ပြင်ဆင်ပြီး မနက် ကျရင် စောစောစီးစီးပဲ ဝေငှကျွေးမွေး လိုက်မယ် စိတ်ကူးမိတယ်။ အိပ်ပျော် သွားတဲ့အခါ ဆရာတော်(ဦးကေသရ) ကြွလာပြီး...

“ဟော်ဟွင်း စောစောပေခဲ (၉) နာဂီဂိုယ ထရယ်”

လို့ မိန့်တော်မူပါတယ်’

ဟု ဦးဝိမလက ပြောပြသည်။

အဘ အောင်မင်းခေါင် ဓာတ်ပန္နက် စေတီ တည်စဉ်ကလည်း တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက်(၉)နာရီတွင် စတင်ခဲ့သည်။

၁၂၂ နက္ခတ္တရာဇာတ်ခြေညှိပုဂ္ဂလင်း

(၉)နာရီအချိန်သည် နေ့သခင်၏ စတုရန်းကျသော ဂြိုဟ်ပိုင်ဆိုင်သော အချိန်အစ ဖြစ်သည်ကို သတိပြုမိ သည်။

တနင်္ဂနွေ (၉)နာရီမှ (၁၀း၃၀)နာရီ အထိကို ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ် ပိုင်ဆိုင်၏။ အလားတူပင်...

တနင်္လာနေ့ (၉)နာရီမှ (၁၀း၃၀) နာရီအထိ ကြာသပတေးဂြိုဟ်။

အင်္ဂါနေ့ (၉)နာရီမှ (၁၀း၃၀)နာရီ အထိ သောကြာဂြိုဟ်။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ (၉)နာရီမှ (၁၀း၃၀)နာရီ အထိ စနေဂြိုဟ်။

ကြာသပတေးနေ့ (၉)နာရီမှ (၁၀း၃၀)နာရီအထိ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်။

သောကြာနေ့ (၉)နာရီမှ (၁၀း၃၀) နာရီအထိ တနင်္လာဂြိုဟ်။

စနေနေ့ (၉)နာရီမှ (၁၀း၃၀)နာရီ အထိ အင်္ဂါဂြိုဟ်။

စသဖြင့် အသီးသီး ပိုင်ဆိုင်ကြ

သည်။
နန္ဒိသေနဇာတ်မှ “အောင်လံတောစ သကျတို့အုံး နန္ဒိသေနထုံး” အရ စတုရန်း အောင်ဓာတ်ဆင်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ (အကျယ်ကို သိလိုပါက မုံရွာမြို့ အရှေ့လယ်တီဆရာတော် ဦးကုဗ္ဗလ၏ မဟာသုတဒီပနီကျမ်း ပထမတွဲ စာမျက်နှာ-၇၃၃ မှ ၇၃၅ ထိ ကြည့်ရှုပါ။)

တတိယဆရာတော်

ယခုအခါ (လက်ရှိ) သုခကောဓိ တတိယဆရာတော်အဖြစ် ဦးဝိမလက ဆက်ခံကာ သတ္တဝါများ ကယ်ဆယ် ၍ သာသနာပြုတော်မူသည်။

ဆရာတော်လောင်းလျှာကို မုံရွာ ခရိုင်၊ ဒီပဲယင်းမြို့နယ်၊ ပျံကျရွာ(ယခု အေးသာယာရွာ)နေ ဦးသိန်းဖေ- ဒေါ်တင်မာတို့မှ ၁၃၂၃ ခုနှစ်၊ နှောင်း တန်ခူးလဆန်း(၇)ရက် ကြာသ

ဝေတေးနေ့တွင် မွေးဖွားသော ဒုတိယ သားရတနာ ဖြစ်သည်။

အသက်(၈)နှစ်တွင် ရွှေတိဂြိုဟ် သုခ တာရီကျောင်း ဦးပညာစက္ကထံ ရှင်သာမဏေပြုရာ ပစ္စယာနုဂ္ဂဟ အေါ်လေး ရှုပဝတီက ဗုဒ္ဓဟူးသားဟု အမှတ်မှားကာ ရှင်ဝိမလ ဘွဲ့မည်ရ သည်။

ဦးပညာစက္က ဦးကေသရ ဆရာ နှစ်ပါးထံ ပရိယတ်စာပေပညာ၊ လောကီ ပညာများ သင်ယူကာ ၁၃၄၄ ခုနှစ်၊ ထပ်မံပေါ်ဆိုင်ရာဆန်း(၁)ရက်တွင် သုခ တာရီကျောင်း ခဏ္ဍသိမ်၌ ဒုတိယ ဆရာတော် ဦးကေသရအား ဥပဇ္ဈာယ် ဖြုကာ ရဟန်းဘောင်သို့ ရောက်ရှိ သည်။ ပစ္စယာနုဂ္ဂဟမှာ အခေါ်တော် ဖော်မည် အေါ်ရှုပဝတီပင်ဖြစ်သည်။

ဆရာတော် ဦးကေသရ၏ အန္တေဝါသီက အတွင်းနေ တပည့် အဖြစ် ဝေယျာဝစ္စများ ပြုစုကာ လောကီ ဆော့ကုတ္တရာ ပညာအမွေများ ဆက်ခံ ခဲ့သည်။

၁၃၇၃ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လတွင် အဘိဓမ္မာဆရာတော် ဦးကေသရ ပျံလွန် ဆော်မှုသဖြင့် သုခကာရီ တတိယ ဆရာတော် ဦးဝိမလ ဖြစ်လာခဲ့သည်။

သုခကာရီကျောင်း၏ အစဉ်အလာ နှစ်ဆယ့်တော်များကို ဆရာနှစ်ပါး၏ ဩဝါဒအတိုင်း ဆက်လက်ကျင်းပ နှုတ်ကာ ခုနစ်ရက်သားသမီးတို့၏ နက္ခတ်အခက်အခဲများ ကူညီ၍ သာသနာ ဖြံ့လုပ်ငန်းများ လုပ်ဆောင်တော်မူ ထုက် ရှိသည်။

မိမိ ရောက်ရှိစဉ်ကာလ သာမန် ဆရာဝါဝေဒနာရှင်များနှင့် လောကီ မျက်နှာစာမှ အခက်အခဲအချို့အတွက် ဘာရောက် လျှောက်ထားကြသော ပရိသတ်အတွင်းမှ အသက်(၆၀)ကျော်

ဦးကေသရနှင့်အောင်တော်

အမျိုးသားတစ်ဦး လာရောက်ကန် တော့ ဝတ်ဖြည့်ကာ လျှောက်ထား သည်။

'တပည့်တော် သားတစ်ယောက် လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးရက်လောက်က ဆိုင်ကယ် တိမ်းမှောက်ပြီး အရိပ်လိုလို အစိမ်းကပ် နေလို့ပါဘုရား'

'ပရိတ်ရေ ယူသွားတိုက်လိုက်ပါ။ မသောက်ရင် အတင်းချုပ်ကိုင် မာန်မဲ ပြီး ဝင်အောင်တိုက်ပါ'

'တိုက်ပြီးပါပြီ။ သောက်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ထမင်းဟင်းမစား။ အိပ်လဲ မအိပ်ဘဲ ကယောင်ကတမ်း ပြောနေပါ တယ်ဘုရား'

'ဒါဖြင့် သုံးဘီးနဲ့ သယ်လာခဲ့ပါ' နာရီဝက်ခန့်အကြာတွင် အဆိုပါ လူနာ ရောက်လာသည်။ တစ်ယောက် က ချီပိုးလာရခြင်းဖြစ်သည်။ ရှိခိုးဦးချ ခြင်းမရှိ၊ ကောင်းစွာမထိုင်၊ ဂနန်းမငြိမ် ဖြစ်နေသည်။

ဆိုင်ကယ်မှောက်ကာ အရိပ်ကြီး တစ်ခု လိုက်နေသည်ဟု အစချီကာ ထင်ရာမြင်ရာ အဆက်အစပ်မရှိ ပြော ဆိုလေသည်။

‘ဟင် ဘာမှလဲ ဝါမလာပါလား’

ဆရာတော်က ရေမွှေးကို လက် ချောင်းထိပ်ဖြင့် ဆွတ်ကာ လူနာ၏ မျက်ခမ်းစပ်နှစ်ဖက်၌ တို့ပေးပြီးလျှင် ငယ်ထိပ်ပေါ် လက်ဝါးအုပ်၍ မန်းမှုတ် ပေးသည်။

‘အမယ်လေး ပူတယ်ဗျ၊ အမေရေ ကျွန်တော် မနေနိုင်တော့ဘူး။ ဟား... စပ်တယ်ဗျ’

‘မိုးရိမ်ပါနဲ့ မျက်ရည်ပူတွေ ကျလာ ရင် ကောင်းသွားမှာပါ’

(၁၅)မိနစ်ခန့်အကြာတွင် ထိုလူနာ ဖြစ်သက်လာသည်။

‘ကဲ... အကာတို့ ဆရာဝန်ဆီ ခေါ်သွားပြီး အားဆေးလေး ထိုးပေးလိုက်ပါ။ ယင်းအဆင် ပြုသွားရင် ဝါမီလာပြီး အရက်လျှော့ပယ် ကြားလား’

‘လျှို့ဝါမယ် ဘုရား’

‘ဘယ်နှလလဲ’

‘သုံးလလျှို့ဝါမယ် ဘုရား။ အခု တော့ မဖြစ်နိုင်သေးပါဘူး’

‘အေးပါ ငါ သိပါတယ်။ ဒကာတို့ သားက အသောက်လွန်တာပါ။ ဘာ အစိမ်းမှ မရှိဘူး။ သူ့စိတ်ကို ထိန်းနိုင် လို့ အသောက်ရပ်ရင် ကောင်းသွား မယ်။ ဆက်သောက်နေရင် ကျွန်ုပ်ဆီ ခေါ်မလာနဲ့။ ဝါရဂူကြီးတွေလဲ ကုပေး နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ပြန်ကြပေရော့’ လူ အနည်းငယ် ရှင်းသွားသောအခါ ဆရာတော်က ဓာတ်လုံးနှစ်လုံး ထုတ်ပြသည်။ လက်တွင်း ထည့်ပေး သဖြင့် - ဆ၊ ကြည့်ရာ ယခုကောင်း (ကျစ်လျစ်သိပ်သည်းမှု အားကောင်း သည်။) လှသည်ကို သတိပြုမိသည်။

၁၂၄ နက္ခတ္တရာဇ်မြို့စံမဂ္ဂဇင်း

‘ဒီဓာတ်ကိုထိုးတော့ ဆရာတော်က ဝိုရုံ အပြင်ကနေ ထန်းယပ်တောင် ထောင့်ပြ တာကို သတိမထားဘဲ မီးရောင်လိုက်တာ ပြန်ဆို တစ်ဝက် ပျောက်သွားတယ်။ ဖွဲ့ဝယ်ထပ် ပျောက်သွားတာ။

ဆရာတော်က မင်းဓာတ် အခိုးခံ ရတာကွလို့ ပြောတယ်။ လုံဖင်မှာ အင်းချပြီး ပြန်ထိုင်ခိုင်းတော့မှ မူလ အတိုင်း တစ်ကျပ်ခွဲသားအတိ ပြန်ရ တယ်။ လုပ်ရတ်ပညာမှာ အကောင် မမြင်ရဘဲ အခိုးခံရတာ ဦးပွင်း ခဏခဏ ကြုံရဖူးတယ်။

ဆရာတော် ဦးကေသရ ရှိစဉ် တပည့်နှစ်ယောက်ကို ဖိုဆွဲခိုင်းပြီး အချိန်တန်တော့ ကျန်တပည့်လက်ထဲ ထည့်ခိုင်းတယ်။

‘အဲဒီမှာ လက်ခံတဲ့ တပည့်လက်ထဲ ရောက်မလာဘူး။ အစားလက် ဝင်ခံ သွားတယ်။ ဆရာတော်လဲ အတော့်ကို စိတ်ထိခိုက်ပြီး “မောင်ပွင်း အာရုံ ခံစမ်းကွာ” လို့ ခိုင်းပါတယ်။ တပည့် တွေ နေရာအနှံ့ ဝိုက်စိပ်တိုက်ရှာ တာမတွေ့လို့ ခိုင်းတာပါ။

ဒါနဲ့အဘအောင်မင်းခေါင်စေတီမှာ အဓိဋ္ဌာန်ဝင် ကမ္မဋ္ဌာန်း ဆောက်တည် တော့ မြို့အပြင် အတော်ဝေးဝေး ရောက်နေပြီ။ ဘုရားရတ် သားအမိ လက်ထဲမှာ တွေ့ရတယ်။ အဲဒီဓာတ်ကို ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် လိုက်ပြီး ယူခဲ့ရ တယ်။

ဒီဓာတ်ပြာနည်းနည်း လက်ချား တစ်ကျပ်သားရောထိုးရင် အခေါက် ရွှေ့ မီးလင်းရွှေ့ တစ်ကျပ်သားရတယ်။ ဒါပေမယ့် ဦးပွင်းမှာ ပစ္စည်းလေးပါး ပြည့်စုံနေပြီ။ ရွှေ့မလိုဘူး။ ခုနစ်ရက် သားသမီး ကယ်တင်ဖို့ပဲ လိုတယ်။ အာရုံစိုက်ပါတယ်။ ကဲ ဒကာကြီး လုတ်ဆေးလိုက်ပါဦး

ကျောင်းခန်းပြင်ရှိ ရေခိုးစင်သို့သွား ကာ ပလုတ်ကျင်းပြီး ပြန်လာခဲ့ရာ အကြမ်းပန်းကန်တွင်း ထည့်ထားသော ပျားရည် အနည်းငယ်ကို ကမ်းပေး သည်။

‘ဆုတောင်းပြီး ဂရုတစိုက် လျှောက် ကြည့်ပါ။ အရသာသုံးမျိုး ရှိတယ်’

‘အင်း ရှိတယ်။ ပြီးတော့ ချဉ်တယ်။ နှစ်မျိုးတော့ သိသာပါတယ် ဘုရား’

‘အို ချဉ် ခါး အရသာသုံးမျိုးရှိတယ်။ ပျားရည်ရဲ့ မူလသတ္တိ အချို့မဟုတ် လား။ ဓာတ်လုံးချော်နဲ့ ပျားရည် စိမ်ထားတာပါ။ ဓာတ်က အချို့ဓာတ် ကို ထိန်းချုပ်လိုက်လို့ အချဉ်အရသာ ပေါ်လာတယ်။ မျိုးချပြီး ရေခွေးကြမ်း သောက်လိုက်ပါဦး’

‘ခါးသက်သက်အရသာ ပေါ်ပါတယ် ဘုရား’

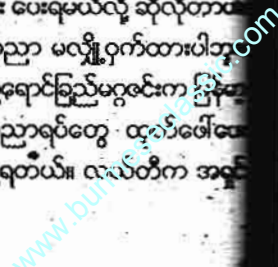
ဓာတ်လေးပါး ညီညွတ်မှုတစ် ကြောင်း သိရသည်။ ခရီးသွားစဉ်တွင် စားချိန်၊ နားချိန်၊ အိပ်ချိန် ပုံမှန်မရှိသော မိမိကဲ့သို့ နယ်လှည့်စာသမားတစ်ဦး အတွက် ကျေးဇူးကြီးသော ဆေး တစ်ခွက် ဖြစ်သည်။

နေဝင်လထွက် ကျင့်စဉ်

‘အရှင်ဘုရား ဆရာတော်နှစ်ပါးရဲ့ အင်း၊ လုပ်ရတ်၊ ဝါထာ၊ မန္တန်၊ ပညာတွေ မှတ်တမ်းပြုထားတာ မရှိဘူးလား’

‘ဦးပွင်း (၈)နှစ်သား ကိုရင်ဘဝ ကတည်းက လက်ထပ်သင်ယူခဲ့တာပဲ ရေးမှတ်ရင် ကုန်မှာ မဟုတ်ဘူး။ အချို့ အများကြီး ပေးရမယ်လို့ ဆိုလိုတာပါ။ ဦးပွင်း ပညာ မလျှို့ဝှက်ထားပါဘူး။

နက္ခတ္တရာဇ်မြို့စံမဂ္ဂဇင်းက ပြန်ပေး လောကီပညာရပ်တွေ ထုတ်ပေါ်ပေး တာ တွေ့ရတယ်။ လယ်တီက အရှင်

သီလစာရနဲ့ စပ်လျဉ်းပြီး မကြာခဏ
ဆတ်ရပါတယ်။

ဦးပဉ္စင်း အကြံပေးချင်တာက နောင်
မကြာမကြာ အလျဉ်းသင့်သလို
ဝင်လာပါ။ အမြဲတမ်းဖိတ်ခေါ်ပါတယ်။
စာဖြည်းဖြည်း စုဆောင်းမှတ်တမ်းတင်
ကြတာပေါ့။ အရေးကြီးတာက သီလ၊
သမာဓိ၊ ပညာပဲ သီလကို လုံခြုံအောင်
ထိန်းပြီး ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းကို မယုံ
လွင့်ဘဲ စူးစိုက်ပွားများရင် ပညာအား
ထုံးကို ထိန်းသိမ်းနိုင်မှာပါ။

ဦးသီလာစာရ ပြောဖူးတာက
ဆရာတော် အရှင်ကေသရဟာ
နေဝင်လထွက်ကျင့်စဉ် အောင်မြင်
ဆော်မှုတယ်လို့ ဆိုပါတယ်ဘုရား။
အဲဒီအကြောင်းလေး ရှင်းပြနိုင်မလား။

‘လစဉ် လပြည့်နေ့နေ နေဝင်သွားတဲ့
အချိန်ကစပြီး ဗုဒ္ဓါနုဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို
ပြုပါ(၈)ခွင် ပြုပါသက်အခါ (၁၀၈)လုံးပုဒ်
အုတ်ရေပြည့်အောင် စိပ်ရတယ်။

နံနက် လထင်လို့ နေထွက်စအချိန်မှာ ပြုပါ
သက်ပေါင်း (၁၀၈)နှစ် ပုဒ်အုတ်ရေပေါင်း
(၁၀၈)ပတ်ပြည့်ပြီး ပြစ်ရပါတယ်။

အဲဒီလို လစဉ် လပြည့်ပုဒ်ကို ကျွန်ုပ်တို့
ရတာပါ။ ကမ္ဘာတည်ပြုပေးနှစ်ပါးဖြစ်တဲ့
နေ့လကို အပိုပြုပြီး ဒီကမ္ဘာ့အတိုင်း
ကမ္မဋ္ဌာန်းဆောက်တည်လို့ အောင်မြင်သွား
ရင် လောကပျက်နာအလိမ္မာစာ အခက်
အခဲနဲ့သမ္မု ပြေလည်အောင် ပြေရှင်းနိုင်
ပါလိမ့်မယ်။

တချို့က တစ်နှစ်လောက်နဲ့ အောင်မြင်တယ်။
တချို့လဲ နှစ်ပေါင်းများစွာကုန်မှ ခရီးရောက်
တယ်။ ထိတို့ ဖြည့်ဆည်းခဲ့တဲ့ ပါရမီ အဟုန်
အလျောက် ကျွမ်းကျင်တယ် အားကြီး
ဆရာတော် ဦးဝိမလက ဘုရားဖူး
သောနာပြု ခရီးကြွရာမှ ရရှိခဲ့သော
ကျောက်ဘူးသီး၊ ကျောက်အံသွား၊
ကျောက်ဒေါက်ချာ၊ ကျောက်မြွေနှင့်

• (၅၅) ဂုဏ်အစိဋ္ဌာန်ထွက်စဉ်က ထူပြားစွာ ထိနေသည့်ဆက်

ညာတင်ကုတ်၊ ရုပ်တုများ စသည့်
ဂမ္ဘီရဆန်သောပစ္စည်းများကို ထုတ်ပြ
ပေးသည်။

ပိဋကဓာတ်ခန်း

ထို့နောက်တွင် ဝိဇ္ဇာဓာတ်ခန်းတွင်
ဝင်ရောက်ကြသည်။ ဂါရဝပြုသည်။
ခေါင်းရင်းဘက် မှန်ဗီရိအတွင်း
တင်ပျဉ်ခွေရုပ်ပွားတော်များ စံပယ်
တော်မူ၍ ရေချမ်းပန်း မြိုင်ဆိုင်ရွာ
ဆက်ကပ်ထားသည်။

လက်ယာဘက်နံရံတွင် အဘ
အောင်မင်းခေါင် ဓာတ်ပုံများ ဖူးမြင်ရ

သည်။ ဓာတ်ပုံတစ်ပုံမှာ ရင်ခွင်၌
ဦးထုပ်ဆောင်းထားသည့်ပုံငယ် ထပ်မံ
ပါရှိနေသည်ကို ထူးခြားစွာ မြင်ရ
သည်။

ဆရာတော် ဦးကေသရပုံတော်ကို
လည်း နှုလေးလုံးအလယ်သေအင်း
ပိုက်လျက် ဖူးတွေ့ရသည်။ အဝင်ဘက်
နံရံထွက်တွင် ထွက်ရပ်လမ်း ကြွမြန်း
လေပြီးသော ဝိဇ္ဇာများ စုဝေးရိုက်ကူး
ထားသည့်ပုံကို ချိတ်ဆွဲထားသည်။

ရန်ကုန်တိုက်ကြီးနယ်ရှိ ဂျိုးဖြူဘော
အတွင်း သက္ကဝတီ သာသနာ့အမြဲသို့

သွားရောက်လေ့လာစဉ်က ဆရာတော် အရှင်အဂ္ဂသာရ (ခေါ်) အဖေကြီး ဦးအေးဖေက လိုအပ်သည်များကို ကူညီပေးတော်မူ၍ အပြန်ခရီး ထွက် နှုတ်ဆက်ကန်တော့ရာ “**ဝိဇ္ဇာပိုက်ဆံ**” ဟု ခေါ်သည့် အဆောင်ငွေပွားကလေး စွန့်လှူခဲ့သည်။

၈.၈.၈.၀ စမလေးလုံးရုံသော အဘအောင်မင်းခေါင်ပုံနှင့် တစ်ဖက် တွင် ဤဝိဇ္ဇာပိုက်ဆံများ ရိုက်နှိပ်ထားသည်။ “ရှစ်သောင်းကျော် ဝိဇ္ဇာပေါလီမံ၊ စိတ်သာချ လုံးစဉ်သပုံ” ဟူသော စာ တန်း ပါရှိသည်။

ထိုအကြောင်း လေ့လာထားသော အခါ ဆရာတော်ဦးဝိမလက သုခကာရီ ငွေပွားအဆောင်တစ်ရွက် စွန့်လှူ သည်။ အဘအောင်မင်းခေါင် ကိုယ် တစ်ပိုင်းပုံနှင့် သရဏဂုံ (၂၇) ကွက် အင်းကို စမလေးလုံး ရံထားသည်။ ကျန်တစ်ဖက်တွင် ပုပ္ပားတောင်ပုံနှင့် သရဏဂုံအင်း ပါရှိသည်။

နှစ်ဖက်စလုံးတွင် “**ရှစ်သောင်း ကျော်ဝိဇ္ဇာပေါလီမံ**” ဟူသော နဖူးစည်းစာတန်း ရေးထိုးထားသည်။ ယင်းအပြင် ပြီးခဲ့သော ဝါခေါင်လဆန်း (၁၂) ရက်နေ့ ဆရာတော်နှစ်ပါး ပွေးနေ့ ပူဇော်ပွဲ၌ စွန့်လှူသည်။ ဓာတ်လက်စွပ် တစ်ကွင်းကိုလည်း ချီးမြှင့်တော်မူလေ သည်။

အဘအောင်မင်းခေါင်၏ ကပ်တော်စေတီ

ထို့နောက် ဆရာတော်က အဘ အောင်မင်းခေါင်၏ ဓာတ်ပန္နက်စေတီ အား သွားရောက် ဖူးမြော်စေကာ ပူဇော်မှုအပြီးတွင် အဝေးပြေးကားဝင်း သို့ လိုက်လံပို့ဆောင်ပေးရန် ဒါယကာ တစ်ဦးအား မိန့်မှာတော်မူသည်။

၁၂၆ နဂျာရာဇ်ခြင်္သေ့မဂ္ဂဇင်း

ကျောင်းဝင်းအလယ် ကုန်းမြင့်ထက် ၌ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ ကပ်ကျော်စေတီတော် ကို ဖူးမြော်ရသည်။

၁၃၀၉ခုနှစ် တပေါင်းလဆုတ် (၆) ရက် တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက်(၉) နာရီ အချိန်တွင် စတင်၍ ပန္နက်ရတည်ထား ခဲ့သည်ဟု သိရသည်။ ကုန်းတော် အထက် လှေကားအနီးတွင် “**ဘိုးတော် အောင်မင်းခေါင်ကြီး၏ သုခရေချမ်းစင်**” ဟူသော ကမ္ဘည်းနှင့် ရေချမ်းအိုးများ မြင်ရသဖြင့် ရေ တစ်ခွက် ခပ်ယူသောက်သုံးခဲ့သည်။

ကုန်းတော်အလယ်၌ အာရုံခံ တန်ဆောင်းပတ်လည် ဝန်းရံ၍ မုခ်(၂၈) မုခ်နှင့် တင်ပျဉ်ခွေရုပ်ပွားတော် လေးဆူ ပူဇော်ထားသော ကပ်ကျော် စေတီ ကိန်းဝပ်တော်မူသည်။

အောက်ခြေရှစ်မျက်နှာ (၈) မုခ်ရှိ၍ အထက်၌ လေးမျက်နှာ ပစ္စယံ(၅) ဆင့် ခံကာ မုခ်လေးခုစီနှင့် ရုပ်ပွားတော် လေးဆူစီ ပူဇော်ထားသည်။ အထက် စေတီငယ်ကို တန်ဆောင်းအပြင်မှသာ ဖူးတွေ့နိုင်သည်။

အာရုံခံတန်ဆောင်းကို ၁၃၄၂ ခုနှစ် တွင်မှ ဒုတိယဆရာတော် ဦးကေသရ ဦးဆောင်ဆောက်လုပ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည် ဆို၏။ ၁၃၅၄ ခုနှစ်တွင် ဤနှစ်ကျိပ်ရှစ် ဆူစေတီအား ထပ်မံမွမ်းမံခဲ့သည်ဟု သိရသည်။

အဘအောင်မင်းခေါင်သည် မြန်မာ နိုင်ငံအနှံ့အပြားတွင် ကပ်သုံးပါးမှ လွတ် မြောက်ကြစေရန်ရည်သန်၍ ကပ်ကျော် စေတီများ တည်ဆောက်ပူဇော်စေခဲ့ရာ ကိုးတောင်ပြည့်စေတီသာ များပြားကာ ဤစေတီကို ဆယ်တောင်ပြည့်စေတီ အဖြစ် တည်ဆောက်ခြင်းကား ထူးခြား ပါသည်။

ဤစေတီတော်အား နှစ်စဉ် တန်

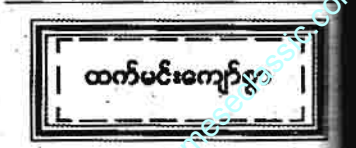
ပေါင်းလဆန်း(၈) ရက်နေ့တွင် ဆွမ်း ခဲဘွယ်၊ ဘောဇဉ်များ ကပ်လှူခြင်း ကြံရောက်လာသော ပင့်သံထ (၃၀၀) ကျော်အား လှူဖွယ်ပစ္စည်းများ လှူဒါန်းခြင်း ပဋ္ဌာန်းဒေသနာတော်များ ရွတ်ဖတ်သရဏယံခြင်းဖြင့် ပုံစံပွဲတော် ကျင်းပခဲ့ရာ ၁၃၃၇ ခုနှစ်၊ ၁၃၄၄ ခုနှစ်တိုင် (၃၇) ကြိမ်မြောက် ကျင်းပပြီးစီးခဲ့ကြောင်း သိရသည်။

ထို့အပြင် မြန်မာပြက္ခဒိန် လဆန်း (၁) ရက်နေ့မှ (၉) ရက်နေ့အထိ ဂြိုဟ် (၈) ခွင် ဂြိုဟ်သက်အရ (အဘ အောင်မင်းခေါင်၏ ပုတီးစိပ်နည်း အတိုင်း) ပုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန် ဆောက်တည်ကြသည့် ရဟန်းရှင်တို့ ပရိသတ် မပြတ်လပ်ကြောင်းကိုလည်း ကြားသိရသည်။

သို့ဖြစ်လေရာ အဘအောင်မင်း ခေါင် ကပ်ကျော်စေတီ ဖြစ်စဉ်တော်ကို လေ့လာကြည့်ညှိကြည့်ညှိသည်။ ကိန်းဝပ် တော်မူရာနေရာကား ရွှေဘိုမြို့၏ အရှေ့မြောက်ထောင့်အရပ်၊ မြို့ထောင့် စေတီခေါ် မော်စောမြင်သာစေတီ အနီး၌ ဖြစ်သည်။

တတိယ မြန်မာနိုင်ငံတော်ကြီး၏ စည်းရုံးထူထောင်ခဲ့သော အလောင်းမင်း တရားသည် “ဝရုဏ” ဟူ၍ သိကြား စမတ်ဆိပ် ခတ်နှိပ်ပူဇော်ခဲ့သော ဖဲခွေ မော်စောစေတီ ပုံစံတူစေတီကို ရွှေဘိုမြို့ မြောက်ဘက်အစွန်တွင် တည် ဆောက်ပူဇော်ကာ “**မော်စောမြင်သာ စေတီ**” ဟု ဘွဲ့မည်ကပ်လှူခဲ့သည်။

ရွှေလ ဆက်စပ်ပါရန်

ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲရအောင်

ဆရာမြင့်ရဲ့ မြင့်မြန်မာ အကြောပြေ ဝမ်းမှန်ဆေးကို ဆောင်

“ဆရာကို တွေ့မှတွေ့ပါ့မလားလို့”

“အော် အင်ဂျင်နီယာကြီး ကိုနိုင်ဦးပါလား၊ လာဗျာ ထိုင်”

“ဆရာကို အကူအညီလေး တောင်းချင်လို့”

“ရပါဗျာ... ပြောလေ”

“ဒီလိုပါ ဆရာ၊ ကျွန်တော် ကိုယ်လက်တွေ့လေးလံ

ညောင်းညာပြီး ဦးခေါင်းတွေလည်း အုံခဲနေတယ် ဆရာ။

အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့များလည်းလို့ပါ”

“ကိုနိုင်ဦး ညာဘတ်လက်လေးခဏပြဗျာ၊ သွေးစမ်း
ပြန်ရအောင်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

“တွေ့ပြီကိုနိုင်ဦးရေ ခင်ဗျားပြောသလို ခေါင်းတွေအုံ

နေမယ်။ မျက်လုံးမျက်ခွံတွေ လေးနေမယ်။ တစ်ကိုယ်လုံး

ညောင်းညာနေတာတွေဟာ ဝမ်းတစ်လုံးမကောင်း

ပါဗျာ”

“ဆရာပြောတာ ကျွန်တော်နားမရှင်းဘူးဖြစ်နေတယ်”

“ဒီလိုလေ ကိုနိုင်ဦးရဲ့၊ လူတစ်ဦးဟာ ကျန်းမာတယ်

ကျန်းမာဘူးဆိုတာကို သိချင်ရင် ဆီး၊ဝမ်း၊လေ၊ ခွေးလို့

ပြောတဲ့ မလကြီးလေးပါးကို စိစစ်ရမယ်ဗျာ။ ခင်ဗျားမှာက

အဲဒီမလကြီးလေးပါးထဲက အဓိကအကျဆုံးဖြစ်တဲ့ ဝမ်းလို့

ပြောတဲ့ ဓာတ်ချုပ်တတ်တဲ့ လက္ခဏာတွေ ရတယ်လေ”

“အော် ဟုတ်တယ်၊ ဟုတ်တယ်။ ကျွန်တော်က Con-

struction လုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်တာဆိုတော့ Site ထဲမှာ

လေးအပင်သွားချင်တဲ့အခါ အဆင်မပြေတာနဲ့ မသွား

ဘူး။ ဒီတော့ ဝမ်းကချုပ်တတ်တဲ့ အလေ့အကျင့်ဖြစ်နေ

တာ ဆရာ”

“အင်းပေါ့ဗျာ... မတားအပ်တဲ့အဟုန်ထဲမှာ ဆီး၊ဝမ်း၊

လေတို့ပါနေတော့ ဒီထဲက အထူးသဖြင့် ဝမ်းကို တားဆီး

တာမကောင်းတဲ့ ဆီးအဆိပ်၊ ဝမ်းအဆိပ်၊ လေအဆိပ်

တွေဟာ ခန္ဓာကိုယ်အပြင်ကို မရောက်တော့ပဲ ခန္ဓာကိုယ်ထဲ

မှာပဲ ဝှက်ဝှက် ဝှက်ဝှက် ဝှက်ဝှက် ဝှက်ဝှက် ဝှက်ဝှက် ဝှက်ဝှက်

ဝှက်ဝှက် ဝှက်ဝှက် ဝှက်ဝှက် ဝှက်ဝှက် ဝှက်ဝှက် ဝှက်ဝှက်

ဝှက်ဝှက် ဝှက်ဝှက် ဝှက်ဝှက် ဝှက်ဝှက် ဝှက်ဝှက် ဝှက်ဝှက်

ခန္ဓာကိုယ်အနှံ့ ဖုံးနှံ့ပါက ကိုယ်လက်တွေ့ လေးလံ ညောင်း

ညာတာတို့၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲတာတို့၊ မအိမသာ ဖြစ်ပေါ်

ခံစားရတတ်ပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ဆရာ၊ အခုလို ဆရာပြောပြတော့မှ ဆီး၊

ဝမ်း၊ လေတွေနဲ့ ကျန်းမာရေးဟာ ဆက်စပ်နေတယ်ဆိုတာ

သိရတော့တယ်”

“ဟုတ်တယ် ကိုနိုင်ဦးရေ ဒါကြောင့် ရှေးကသမားတော်

ကြီးတွေက ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း၊ ခေါင်းမခဲဘူးလို့ မိန့်ခဲ့တာ

ပေါ့ဗျာ”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာပြောမှ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲ

ဆိုတဲ့ ဆိုဖို့စကားရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို သိရတော့တယ်။ လူသား

တွေရဲ့ ကျန်းမာရေးဟာ ဒီ ဆီး၊ဝမ်း၊လေတွေနဲ့ ဆက်စပ်နေ

တယ်နော် ဆရာ”

“သိပ်ပြီး ဆက်စပ်နေတာပေါ့။ လူတစ်ယောက်ဟာ

မကျန်းမမာဖြစ်တော့မယ်ဆိုရင် အရင်ဆုံး Sign ပြတာက

ဆီးနီနည်းတာတို့ ဒါမှမဟုတ် ဆီးဖြူများတာတို့ ဝမ်းချုပ်တာ၊

ဝမ်းပျက်တာ၊ စမြင်းခဲတာ၊ ဝမ်းကိုက်တာ၊ အပူဝမ်းသွားတာ၊

လေချုပ်တာ၊ ခွေးငုပ်တာတို့ဆိုတဲ့ လက္ခဏာတွေ ပြတတ်

တယ်ဗျာ”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

“အဲ... အဲဒီထဲမှာ ဝမ်းပျက်ဝမ်းလျော့တာ၊ ဝမ်းကိုက်

တာတွေက ထင်ရှားတဲ့လက္ခဏာ ချက်ချင်းကုသရတဲ့ ရောဂါ

အဆင့်ပေါ်လွင်နေတော့ အများက သတိထားမိကြတယ်

ဗျာ။ ဝမ်းချုပ်၊ စမြင်းခဲတဲ့အခြေအနေကိုတော့ အမူမဲ့ အမှတ်မဲ့

နေတတ်ကြတယ်။ ဒီလိုဖြစ်တာ ကြာလာတာနဲ့အမျှ အဆိပ်

အတောက် အဆင့်ရောက်နေတဲ့ ဆီး၊ဝမ်း၊လေ ဆိုတဲ့ မလ

အညစ် အကြေးတွေဟာ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းမှာ ဖုံးနှံ့စီးဆင်း

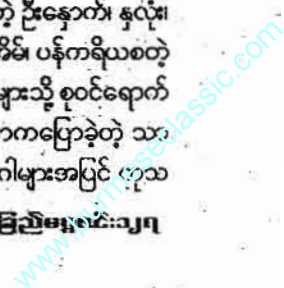
ကာ ကိုယ်တွင်းရှိ အတွင်းအင်္ဂါစုများဖြစ်တဲ့ ဦးနှောက်၊ နှလုံး၊

အသည်း၊ အဆုတ်၊ ကျောက်ကပ်၊ အစာအိမ်၊ ပန်ကရိယစတဲ့

ခန္ဓာကိုယ်အတွက် အရေးကြီးဆုံး အင်္ဂါစုများသို့ စုဝင်ရောက်

ရှိ ခိုအောင်းအပြစ်ပြု ရာကစလို့ စောစောကပြောခဲ့တဲ့ သာ

မန်ရောဂါလေးမှစပြီး ကင်ဆာလိုမျိုးရောဂါများအပြင် ကုသ

ဆီးဝမ်းမှန်၍ လေလည်းရ အဆီကုလို့ အကြောလည်းပြေတဲ့ မြင့်မြန်မာ ဝမ်းမှန်သေး...

ရခက်ခဲတဲ့ရောဂါတွေ စွဲကပ်ဖြစ်ပေါ်စေပါတယ်”

“ဟာ . . . ဟုတ်လားဆရာ၊ ကျွန်တော်တို့က ပေါ့ပေါ့ တန်တန်ထားတဲ့ ဒီဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ ဆီးနည်းခြင်းတွေဟာ အလွန် မတန်ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ ရောဂါကြီးတွေရဲ့ ရှေ့ပြေးလက္ခဏာတွေပေါ့နော်”

“ဟုတ်ပါ့ဗျာ၊ ဟုတ်ပါ့”

“ဒါဆို နေ့စဉ် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ခွေးတွေ မှန်နေအောင် ကျွန်တော်ဘာဆေးတွေ စားသင့်လဲဆရာ”

“ဆီး၊ ဝမ်းမှန်လို့လေရ အဆီပိုများကျပြီး ခန္ဓာကိုယ် ပေါ့ပါးကျန်းမာအောင်အတွက်ကတော့ ရော့ . . . ဒီမှာ မြင့် မြန်မာ တောရောက်သီး အကြောပြေဝမ်းမှန်သေးကို သုံးစွဲပေးပါဗျာ”

၁၂၈ နက္ခတ္တရာဇ်ခြင်္သေ့မဂ္ဂဇင်း

“ဒီမြင့်မြန်မာအကြောပြေဝမ်းမှန်သေးရဲ့ အာနိသင်က လည်း ပြောပါဦးဆရာ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်သေးရဲ့ အစွမ်းထက် တော့ ဆီးချုပ်၊ ဝမ်းချုပ်၊ လေချုပ်ရောဂါတွေ၊ စမြင်းခံခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းဖုံး၊ ခေါင်း ကိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်တွေ လေးလံညောင်းညာ ကိုက်ခဲ ခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဒုလ္လာလိပ်ခေါင်းဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပူအပုပ်များခြင်း၊ ဆီးချုပ် ဆီးကျန် ဝမ်းချုပ်၊ ဝမ်းကျန်ခြင်း၊ လေချုပ်ခြင်း၊ အသားအရေ ယားယံခြင်း၊ အသားအရေ ညစ်ထေ့မွှေးခြောက်ခြင်း၊ အ အပိန်အကွက်များဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ သွေးမသန်ခြင်း၊ ပါးစပ်နာ ခြင်း၊ ကိုယ်နံ့ပြင်းခြင်း၊ အပူခိုး၊ အပုပ်ခိုးများ အပေါ်ထိ ဆောင်တက်ပြီး လည်ချောင်းနာခြင်း၊ မျက်ရည်ပူများထွက် ခြင်း၊ လျှာနှုတ်ခမ်း၊ အာခံတွင်းတွေမှာ အပူနာတွေဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးပူ၊ ဆီးအောင့်၊ ဆီးဝါ၊ ဆီးနာ၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ မျက်နှာမှာ တင်းတိပ်၊ ဝက်ခြံ၊ မှည့်ခြောက် ထွက်ခြင်း၊ သွေးဓာတ်ထိနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ မလိုအပ်တဲ့ အဆီပို(မလ)တွေ ပွားများလာပြီး အဝလွန်ခြင်း၊ ပိုက်ခေါက် ထူခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်သုံးစွဲနိုင်ပြီး အကြောပြေတာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေသော အဆီပိုများထဲ ဖယ်ရှားပေးနိုင်ပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ ညီညွတ် မှန်ကန်စေ ပြီး ကျန်းမာပေါ့ပါးလန်းဆန်း တက်ကြွစေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဘယ်လိုသုံးစွဲရမလဲ ဆရာ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်သေးကို ညအိပ်ရာ ဝင် ရေအေးနဲ့ ဆေး ၅ ပြားကို အစာနဲ့ဝေးဝေးမှာ သုံးစွဲပေး ခြင်းဖြင့် အထက်ပါရောဂါတွေကို ပျောက် ကင်းသက်သာ ပြီး မဖြစ်သေးရင်လည်း ကာကွယ်ပြီး သားဖြစ်စေပါတယ် (ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်၍ နေ့ စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။ ဝမ်းချုပ်တတ်သူများ ဆေး ၅ ပြားမှ ၇ ပြား အထိ သုံး စွဲနိုင်ပါသည်။)

“ဟုတ်ကဲ့ အခုလို ကျန်းမာရေးပဟုသုတတွေ ရှိ အောင် ပြောပြလမ်းညွှန်ပေးတဲ့အပြင် သုံးစွဲရမယ့် ဆေးပုံ ညွှန်ပြပေးတဲ့အတွက် ဆရာ့ကို အထူးပဲကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာ”

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၆၆၆) (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဗျာလမ်း၊
မြောက်ဥက္ကလာမ၊ ဖုန်း - ၀၁၆၃၁၀၃၁၊ ၀၉၅၃၁၃၅၅၅၅

www.burmeseclassic.com

အိမ်မက်အရ ထွေထွေ

ထူးဆန်းသစ်ပင်

ကလေး ဝင်းသူ

ထူးဆန်းသစ်ပင်လေးနစ်ပင်

ဦးဝင်းသူ ထောက်ကြံ့ရွာသစ်မှာ ထူးဆန်းသစ်ပင် ပေါက်နေတယ်။ ထူထွေလဲ ဝိုင်းအုံကြည့်နေကြတယ်။ အကြော်ဆိုင်တွေနဲ့ လူတွေစည်လို့ပဲ။ သွားကြည့်ပါဦးလား။ ထောက်ကြံ့ရွာသစ်က ဦးထွန်းပေါက်အိမ်မှာတဲ့ အထက်ပါ စကားပြော၍ သတင်းဆေးလာသူကား နတ်ချောင်းရွာတွင် နေထိုင်သည့် ကျွန်တော်တို့ရပ်ကွက် (တွက်သစ်)အတွင်းက ဒေါ်နိုင်နိုင်၏ သောက်နား ဦးသောင်းထွေး ဖြစ်သည်။

“အေး...အေး... ပင်စင်ထုတ်သွားနင်း အချိန်ရရင် ဝင်ကြည့်ခဲ့မယ်” ဟု ပြောလိုက်ရသည်။ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ပင်စင်ထုတ်အပြန်တွင် ထောက်ကြံ့ရွာသစ်သို့ ဝင်ဖြစ်သည်။ ထောက်ကြံ့ရွာ အဝင်လမ်းတွင် နတ်ချောင်းရွာသူ မပြုံးပြီးနှင့်တွေ့ရာ... “ထောက်ကြံ့ရွာသစ်လမ်းက ဒီသစ်လားကွ”

“ဟုတ်တယ်၊ ဟုတ်တယ် ဒီအတိုင်းပဲ သစ်စီးသွား”

ဒီဇင်ဘာလ နေ့လယ်(၂)နာရီ ထောက်ကြံ့ရွာတွင် ကျွန်တော်၏ စီးတော်မြင်းထွန်းဒါဆိုင်ကယ်လေးသည် မြွေလိမ်ခြင်းကောက်ကဲ့သို့ ရွာတွင်းလမ်းတစ်ဖျက် အရှိန်မှန်မှန်ဖြင့် စီးလာခဲ့သည်။ ရွာအထွက်အရောက် အိမ်တစ်အိမ်ရှေ့ ဆိုင်ကယ်ရပ်ပြီး မေးရပြန်သည်။

“ဒီလမ်းက ထောက်ကြံ့ရွာသစ်မှာတဲ့ လမ်းပဲလား”

“ဟုတ်တယ်၊ ဟုတ်တယ် ဒီအတိုင်းပဲ စီးသွား။ ဟိုရှေ့က မြင်နေရတဲ့ သစ်ပင်တွေနဲ့ အိမ်ဟာ ထောက်ကြံ့ရွာသစ်ပဲ”

“ဟိုက မြင်နေရတဲ့ သစ်ပင်တွေနဲ့ ထွေဟာ ထောက်ကြံ့ရွာသစ်ပဲ”

ဟူ၍သာ ဆိုင်ကယ်ကို စီးခဲ့ရသည်။ တော်တော်နှင့် မရောက်။ နာရီဝက်ကြာကြာ ဆိုင်ကယ်ကို စီးလိုက်ကာမှ ရောက်တော့သည်။

ထောက်ကြံ့ရွာနှင့် ထောက်ကြံ့ရွာသစ်မှာ (၃)မိုင်ကျော်ကျော် (၄)မိုင်ခန့်ဝေးသည့် လယ်ပြင်လမ်းဖြစ်သည်။ ထောက်ကြံ့ရွာ-စံသာသွား လှည်းလမ်းဖြစ်သည်။ နေ့ရာသီ ထော်လာကို ကား သွားနိုင်သည်။ ယခုတော့ ဖုန်ထူစ

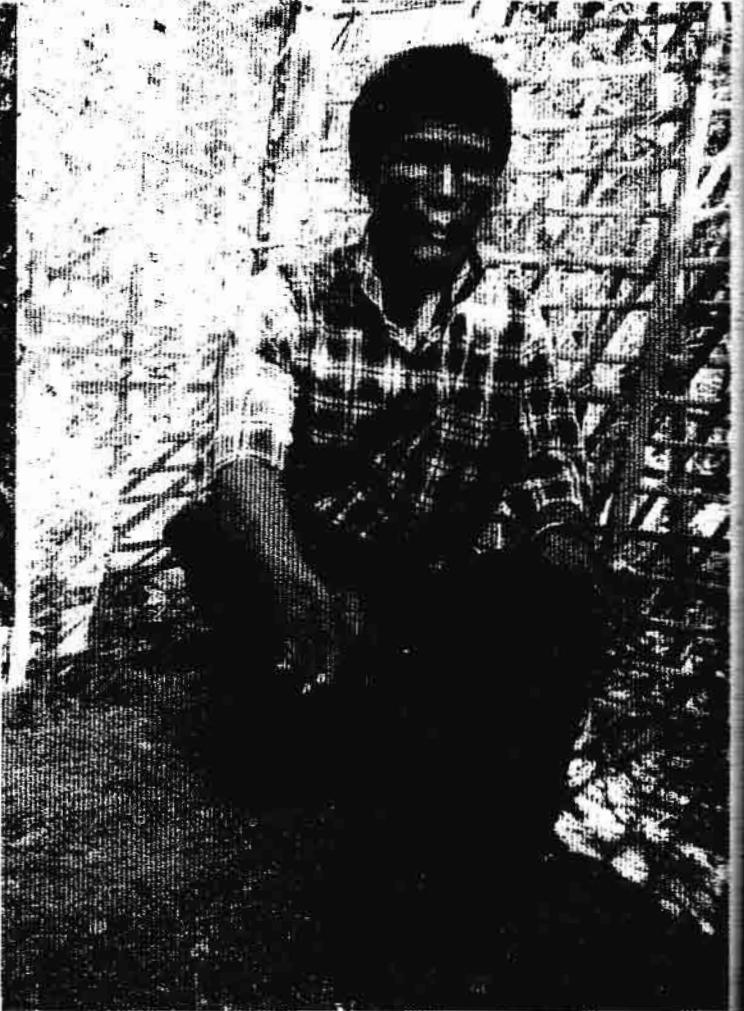
ပြုနေပြီ။

ထောက်ကြံ့ရွာသစ် အဝင်လမ်းတစ်ဝက်အရောက် အိမ်တစ်အိမ်ကို ဆိုင်ကယ်ရပ်၍ မေးရပြန်သည်။

“ဦးထွန်းပေါက်အိမ်ဟာ ဘယ်နားမှာလဲဗျာ”

“ကျော်လာခဲ့ပြီဗျာ ဟိုဘက် သုံးအိမ်ကျော်က အိမ်ပါ”

ဆိုင်ကယ်ကို ပြန်ကွေ့၍ ဝင်းပေါက်ကျယ်ကျယ် ကပ်မိုးကပ်ကာ အိမ်တစ်

ဦးထွန်းပေါက်အိမ်နီး၊ သီဟင်းသိမ်း(၆၉)နှစ်
ထူးဆန်းသစ်ပင်ကို ကိုင်တွယ်ပြောနေစဉ်
ထူးဆန်းသစ်ပင်ပတ်ဘိုကလေးကို
ဝံ့ပိုင်သေတွင် စောင်တွေ့ရှိခဲ့သော
ဦးထွန်းပေါက်အိမ်ကား ကိုဦးအောင် (၄၂)နှစ်
အား ထူးဆန်းသစ်ပင်ပတ်ဘိုက တွေ့ရစဉ်။

အိမ်ရောက်၍ မေးရပြန်သည်။
'ဒီအိမ်က ဦးထွန်းပေါက်အိမ်ဆို
တာလား'

'ဟုတ်ပါတယ်၊ ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ'
ထမင်းစားနေသော လူငယ်တစ်
ယောက်က သွက်သွက်လက်လက်
ဖြေဆို၍ ပြန်မေးပါသည်။

'ထောက်ကြန့်ရွာသစ်က ဦးထွန်း
ပေါက်အိမ်မှာ ထူးဆန်းတဲ့သစ်ပင်
ပေါက်တယ်လို့ ကြားလို့ လာခဲ့တာပါ။
ကျွန်တော်က နတ်ချောင်းက စာရေး
ဆရာ ကလေး ဝင်းသူပါ'

ဟု ပြောရာ ထိုလူငယ်က ထမင်း
စားရာက ထလာပြီး...

'ဟုတ်တယ် ရှိပါတယ်'
ဟု ဖြေသည်။

သူ ထမင်းစားနေရာသို့ သွားရာ
လူလတ်ပိုင်းရွယ် တစ်ဦးနှင့် အဘွား
အိမ်နီးကပ်မှ

ကြီးတစ်ဦးကို တွေ့ရသည်။ လူလတ်
ပိုင်းရွယ်မှာ ဦးထွန်းပေါက်အိမ်ကား
ကိုဝင်းအောင်(၄၂)နှစ်ဖြစ်ပြီး အဘွား
ကြီးမှာ ဦးထွန်းပေါက်အိမ်နီး အိမ်
သိန်း(၆၉)နှစ် ဖြစ်သည်။ ဦးထွန်းပေါက်
ကား မရှိ။

ဦးထွန်းပေါက်အိမ်ကား ရွာဦးလမ်း
ဘေး လမ်းကွေ့တွင် ရှိပါသည်။

'ထူးဆန်းတဲ့ သစ်ပင်က ဘယ်နား
မှာလဲဗျ'

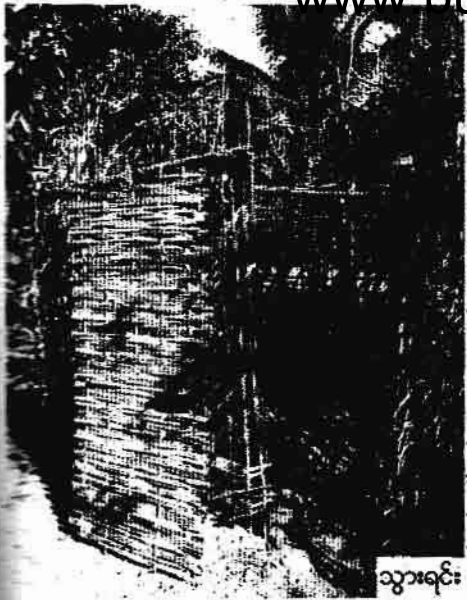
ဟု မေးရာ (၃)ဦးစလုံးက အိမ်ရှေ့
သို့ လက်ညှိုးထိုးပြကြပါသည်။

သွားကြည့်ရာ ထူးဆန်းသစ်ပင်ကို
အိမ်နီးကပ်မှ ကာရံထားပါသည်။

ရာမတ်ကွက်ကာသကဲ့သို့ ကြက်
ခွေး မဝင်နိုင်ရန် ကာရံထားခြင်း ဖြစ်
သည်။ လေးဖက်လေးတန် ကာရံထား
သော ကပ်များမှ နေပြောက်တို့မှာ
ထူးဆန်းသစ်ပင်ကလေးကို နေပြောက်
ထိုးနေသည်။

သစ်ပင်ကလေးမှာ အနက်ရောင်
နီညိုရောင်ဖြစ်သည်။ အပင်အကိုင်း
အခက်တို့ကို ကိုင်ကြည့်ရာ ဆူး
ကလေးများ တွေ့ရသည်။ ကန္တာရကျွန်း
ပေါက်အိမ်ကား အပင်ဟု မှတ်ယူ
ရသည်။

အပင်ကလေးမှာ မှတ်ပုံဖြစ်သည့်
အပြင်တစ်ပေသာသာရှိသည်။ အရွယ်
၁၇၀ ခန့်ရှိသည်။

◆ ဦးထွန်းသိန်း တစ်ခါတစ်ရံအတွင်းရှိ ထန်းရွာတစ်ခု

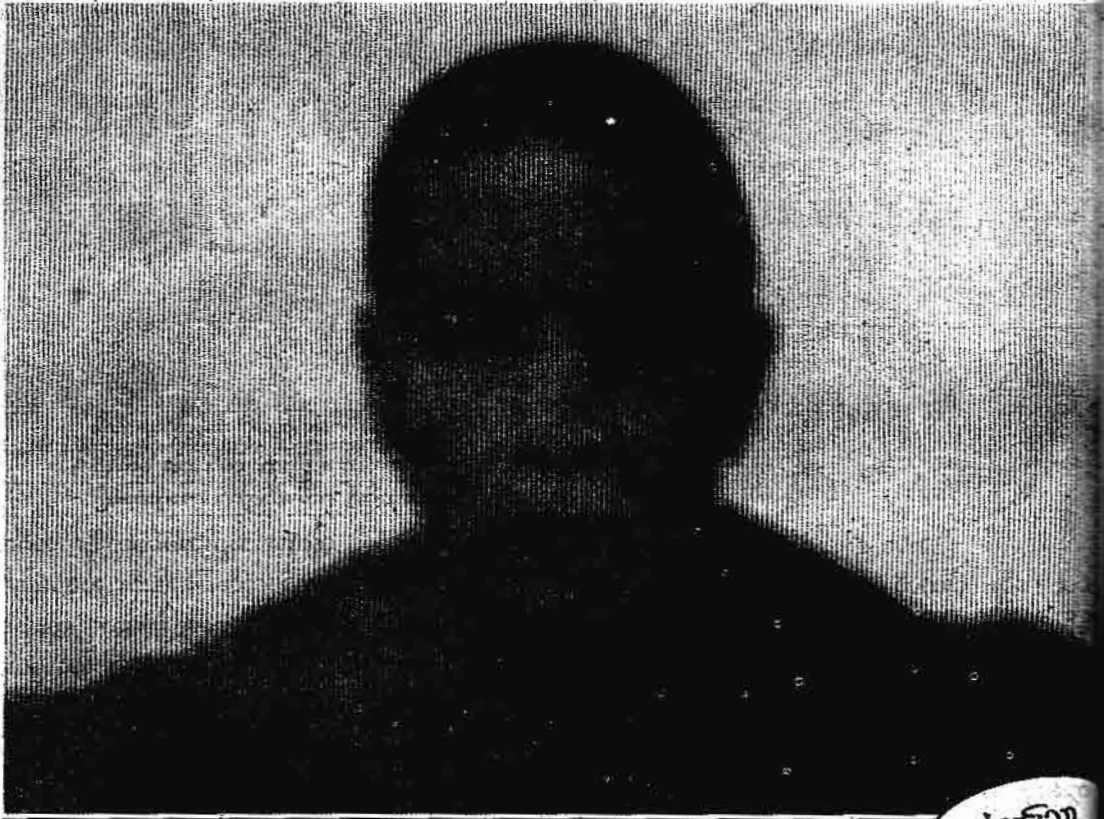
◆ ထူးဆန်းသစ်သစ်ကလေးများ ကြွား၊ ငက်၊ ထွေး ဖော်ခြင်းနှင့် ထွေးထွေးလှလှအောင် ဂုဏ်ထူးကုန် တာဝန်ထမ်းဆောင်

မရှိ။ ၎င်းတို့တို့ အပင်ရွယ်တူ
 နှစ်ပေါက်နေခြင်း ဖြစ်သည်။
 ကျွန်တော်လည်း တစ်ခါမှ မမြင်ဘူး
 ဆော့အပင် ဖြစ်သည်။
 သစ်ပင်ကား ထူးဆန်းနေသည်။
 ကျွန်တော်တို့ ကလေးဒေသ၊ ယော
 ဆန္ဒ ပေါက်လေ့ပေါက်ထရှိသော
 အပင် မဟုတ်ချေ။ ထူးခြားသော မမြင်
 ဘူးသော သစ်ပင်ဖြစ်သည်။ အပင်မှာ
 ဦးထွန်းနေဆဲဖြစ်သည်။
 'အပင်လေး တွေပုံပြောပါဦး'
 ဆိုရာ မိခင်ဖြစ်သူ ဒေါ်တင်သိန်း
 ညတစ်ညမှာ ကျွန်မ အိပ်မက်
 တွေ့ရတယ်။ အိပ်ခေါင်းရင်းမှာ အလင်း
 ချောင်းတွေ ထွက်နေတယ်။ ပြီးတော့
 ကျွန်မယောက်လိုလို ဘိုးတော်လိုလို
 နှင့်ကို သိန်း(၃၀)ပေးမယ်" လို့
 ပြောပါတယ်။
 ဒီသလို အိပ်မက် မက်ပြီး ၁၃၇၄
 ခုနှစ် တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း(၂)
 ရက်မှာ တွေ့ပါတယ်'
 သိလိုလုပ် တွေ့သွားတာလဲ'
 ကျွန်မ ဖရုံခင်းထဲ ဖရုံဆွတ်ခူး

သွားရင်း တွေ့တာပါ။ ဖရုံသီးတစ်လုံး
 ကောက်ပြီးတော့ ဒီအပင်လေး တွေ
 တာပါ။ တွေ့စက (၃)လက်မအမြင့်
 လောက်ပဲ ရှိပါတယ်။ အပင်အတက်
 ငုတ်တိုလေးပါ'
 သားဖြစ်သူ ကိုဝင်းအောင်(၄၂)နှစ်
 ကို မေးကြည့်ပြန်ရာ...
 'ကျွန်တော် သီတင်းကျွတ်လပြည့်
 ကျော်မှာ စတွေ့တာပါ။ တန်ဆောင်း
 မုန်းလပြည့်နေ့ရောက်တော့ တစ်ရွာလုံး
 အားလုံး သီကုန်တော့တာပဲ'
 'တစ်ရွာလုံးက ဘယ်လိုလုပ်
 သိသွားတာလဲ'
 'ကျွန်တော်တို့ အိမ်မှာ ဆန်ဖွတ်တဲ့
 မောင်းခါးရှိပါတယ်။ မောင်းမှာ ဆန်
 ဖွတ်လာကြရင်း ရွာသူရွာသားတွေ သိ
 သွားကြတာပါ'
 ဆန်ဖွတ်သော မောင်းခါးအား သွား
 ကြည့်ရာ မောင်းခါးမှာ အိမ်ရှေ့ ဝင်း
 ပေါက်အနီးတွင် ရှိသည်။ မောင်းခါးမှာ
 အိမ်ရှေ့ကို သည်အတိုင်း လှမ်းမြင်နေ
 ရသည်။
 မောင်းခါးက မောင်းထုသလို
 ကျော်ကြားသွားခြင်း ဖြစ်လေသည်။
 ကျွန်တော် ရောက်သွားချိန်မှာ

ထူးဆန်းသည့်အပင်တွေပြီး တစ်လ
 အကြာတွင် ဖြစ်သည်။ တန်ဆောင်း
 မုန်းလက တွေ့ရှိခဲ့သော ထူးဆန်း
 သစ်ပင်ကလေးမှာ သုံးလက်မအရွယ်မှ
 ယခုအခါ (၁၂)လက်မအရွယ်သို့
 ရောက်နေလေပြီ။ အပင်မှာလည်း
 ညှိုးခြောက်ခြင်းမရှိ။ ရှင်သန် ဖွံ့ထွား
 နေပါသည်။ အကိုင်းအတက်တွေနှင့်
 ဝေဆာနေပါသည်။ အရွက်ကား မရှိပါ။
 ရွက်နုလေးတွေလည်း မပေါက်ပါ။
 အကြောပြိုင်းပြိုင်းနှင့် အခက်အလက်
 တို့သာ ဝေပြောနေပါသည်။
 ပင်စည်နှင့် အကိုင်းအခက်ကို ကိုင်
 ကြည့်ရာ "ဆူးဖူး" ကလေးများ တွေ့ရ
 ပါသည်။ မျက်စိနှင့်တော့ မမြင်ရ။
 လက်က ကိုင်ကြည့်မှ သိရပါသည်။
 အိပ်မက်အရ ပေါ်လာသော ထူးဆန်း
 သစ်ပင်ကလေး ဖြစ်ပါသည်။
 အိပ်မက်အတိုင်း သိန်း(၃၀)ရ.မရ
 တော့မသိရပေ။ သစ်ပင်ကလေးကား
 ဆေးဖက်ဝင်မည့် အပင်ဟူ၍သာ ခန့်
 မှန်းမိတော့သည်။ ရုက္ခဗေဒပညာရှင်
 များမှာသာ အပင်၏ မျိုးရင်းအမှန်ကို
 သိရတော့မည်။

www.burmeseclassic.com

• ဘုရားလင်္ကျီ၊ ကြောင်ပန်းတောရ တာဝါယထာတော် အရှင်ဦးပိရိယ

ခံယူနိုးသာ

ကြောင်ပန်း(တာဝါယ) ဆရာတော် ဦးပိရိယသည် အတိတ်ဒါနကံ အောင်မြင်ထူးခြားသူဖြစ်သည်။ စာသင်သား ၁၀ မန္တလေးဘုရားကြီးတိုက် ဆရာတော် ဦးအာစရထံ စာသင်ယူနေစဉ် ရဟန်းဒကာ၊ ဒကာမများထံမှ ကျပ် (၁၀၀)ကို လစဉ် တောင်းခံလေ့ရှိသည်။ လျော့လျှင် ပြန်ပို့သည်။ ပိုလာလျှင်လည်း ပိုသမျှ ပြန်ပို့၏။

ထိုစဉ်က ရွှေဒဂါးတစ်ကျပ်လျှင် ၄၄ (၁၃)၊ (၁၄)ကျပ်ဈေး ရှိလေရာ ၄၄(၁၀၀)ကျပ်မှာ အလွန် တန်ဖိုးရှိလှသည်။ ရဟန်းဒကာတို့လည်း မပြီမငြင် ထောက်ပံ့နိုင်ကြသည်။

ဦးပွင်းထံမှ ဝတ္ထုငွေတောင်းသည့် စာရောက်ခါနီးလျှင် ရဟန်းဒကာတို့မှာ ဈေးရောင်း၍ လက်မလည်နိုင်အောင်

ကြောင်ပန်း(တာဝါယ)ဆရာတော် ဦးပိရိယ၏

မြို့ရွာစေသည် အခါအချိန်

ရှိ၏။ ထိုအခါ “မောင်ပွင်းဆီက စာရောက်တော့မယ်ထင်တယ်” ဟု ပြောစမှတ် ရှိလေသည်။

ထို့နောက် ဓမ္မိကာရာမတိုက်သို့ ပြောင်း၍ ပရိယတ္တိစာသင်ယူနေသော အခါ ဝံသနရက္ခိတအသင်း ပေါ်လာသည်။ ဦးပိရိယသည် ဝံသာနရက္ခိတ အသင်းခေါင်းဆောင် ဖြစ်လာကာ

အင်္ဂလိပ်အစိုးရကို တဖြည်းဖြည်း တိုးထုတ်၍ တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ် ဘုရင်ထုရန် ကြံစည်ခဲ့သည်။

နာမည် ကျော်စောလာသဖြင့် အင်္ဂလိပ်အစိုးရက လိုက်လံဖမ်းဆီးခံရ နောက်ဆုံးတွင် လူဝတ်လဲ၍ နောင်ရွက်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ ထိုအခါ လမ်းကြီးပေါ်၌ ဦးပိရိယ

၁၁၂ နဂါးရွာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဦးသုဇာတ(နောင်တွင် ကြောင်ပန်း ဒုတိယဆရာတော် ဖြစ်လာသည်။) သီတင်းသုံးရာ ကြောင်ပန်းတိုက်သို့ သွားရောက်ဖူးမြော်ရာမှ ကြောင်ပန်း ပထမဆရာတော်ကြီးနှင့် တွေ့ဆုံ တရားနာရသည်တွင် မူလအကြံ အစည်များ ပျောက်ပျက်၍ ဆရာတော် ထံမှ ပဋိပတ္တိ နည်းခံ ကျင့်ကြံတော်မူ လေသည်။

၁၂၈၈ ခုနှစ်တွင် ကြောင်ပန်းဆရာ တော်ကြီး အရှင်ကုဏ္ဍက ပျံလွန်တော် မှုရာ ဒုတိယဆရာတော် ဦးသုဇာတက ဦးသူရိယအား တောရကို လွှဲအပ်ကာ ဒေသစာရီ လှည့်လည် ကျင့်ကြံသဖြင့် နှစ်၊နှစ်မျှ အုပ်ချုပ်ပေးရသည်။

ထို့နောက်တွင် မိမိအတွက် ကြီးစား ဦးမည်ဟု ဒုတိယဆရာတော်ထံ ခွင့်ပန် တာ ပြည်ခရိုင်တွင်း တောတောင်များ ၌ ကြီးစား အားထုတ်တော်မူသည်။ ၁၂၉၈ ခုနှစ်တွင် ဒုတိယဆရာတော် ပျံလွန်တော်မူသောအခါ ခေတ္တမျှ ကြွ ရောက် တာဝန်ယူပြီးနောက် စတုတ္ထ ဆရာတော် ဦးတိတ္ထအား ကြောင်ပန်း တောရကို လွှဲအပ်ကာ ပြည်ခရိုင်၊ သရက်ခရိုင်နှင့် ဇာတိဖြစ်သော ချင်း တွင်းဖြစ်သော ဟုမ္မလင်းဒေသများတွင် လှည့်လည် သီတင်းသုံးခဲ့လေသည်။

တောတောင်များတွင် တောရ ဆောက်တည်စဉ် သူပုန်တို့ ငုံ့ခွဲသေနှုတ် ခစ်ခြင်း သဘာဝတောရိုင်းသတ္တဝါများ အနှောင့်အယှက်ပေးခြင်း ခံရသော် လည်း အသက်မသေဘဲ လွတ်မြောက် ခဲ့သည်။

ပြည်မြို့ ကေလာသတောင်၏ တောင်ဘက်အစွန် တောင်ထိပ်တွင် သီတင်းသုံးစဉ်က ကျားသစ်လေးများ လာရောက်လေ့ရှိသည်။ ကျိန်းနေစဉ် ဦးခေါင်း မျက်နှာတို့ကို လာရောက်

နမ်းရှုပ်လေရာ "အသာနေစမ်းပါကွာ" ဟု မိန့်မှ ရှောင်သွားကြသည်။

တောင်အောက်မှ လူစိမ်းတစ် ယောက်ယောက် တက်လာလျှင် အဝေးသို့ ရှောင်ပုန်းနေတတ်ကြ သည်။ သူတို့ ပျောက်သွား၍ မကြာမီ လူများ ရောက်လာကြလေသည်။

ဤသို့ တောတောင်များ၌ နေစဉ် မြေမြင့်ရာ၌ နတ်စင်း၊ ကျတ်စင်များ ဆောက်လုပ်ကာ ဥပုသ်နေ့တိုင်း ဆွမ်းဖြူ၊ သက်သတ်လွတ်ဟင်း၊ မုန့်၊ ငှက်ပျောသီး စသည်တင်လျက် ကျွေး မွေးရန် အကု သာမဏေရှင်နန္ဒိယ (နောင် ကြောင်ပန်းသတ္တမဆရာတော်) ကို ခိုင်းတော်မူ၏။

'သူတို့က အရှင်နေဟာ ကိုယ်က နောက်မှ ရောက်တား ပန်းရတနာ ပန်းကောင်သျှာ မိတ်ဆွေ့ပြီး နေရတယ်' ဟု ရှင်နန္ဒိယအား မိန့်ကြားတော်မူ သည်။

နတ္တလင်းမြို့ အရှေ့ဘက် (၄)မိုင်ခန့် ဝေးသော ပဲခူးရိုးမတောင်ခြေတွင် သီတင်းသုံးစဉ်ကာလ ၁၃၁၃ ခုနှစ်တွင် မိုးကြီးခေါင်သဖြင့် လယ်မစိုက်ရ။ လယ် သမားတို့ ဒုက္ခရောက်ကြသည်။ ထိုအခါ ဖလံပိုးရွာမှ ဒကာကြီး ဦးဖိုးရင်ကိုခေါ်၍ မိုးရွာစေသည့် ဗလီ နတ်စာကျွေးနည်း အစီအစဉ်ကို ရေး သားချီးမြှင့်ပေးသည်။ ဆရာတော်၏ လမ်းညွှန်ချက်အတိုင်း ပြုလုပ်ရာ ဗလီ နတ်စာကျွေးသူတို့ အိမ်သို့ မရောက်မီ မိုးသဲသဲမဲမဲ ရွာသွန်းချသည် ဆိုလေ

သည်။

ဆရာတော်၏ အစီအစဉ်

လယ်ကွင်းတွင် နတ်စင်ဆောက်၍ နတ်စင်၌ မုန့်ဖြူ၊ မုန့်နီ၊ ကျွဲရုပ်၊ နွားရုပ်၊ ပန်း၊ ရေချမ်း၊ သီမီ၊ နံ့သာ တင်ထားရမည်။ နတ်စင်သို့ အိုးစည် ငုံ့မောင်းတို့ဖြင့် မိုးသံချပ်များ ရွတ်ဆို၍ သွား ကြရမည်။

နတ်စင်သို့ ရောက်လျှင် နှစ်ကျိပ် ရှစ်ဆူ ဘုရားရှိခိုးကို ရသည့်သူက တိုင်ပေးရမည်။ နတ်တို့အား ဗလီနတ် စာ ကျွေးမွေးလှူဒါန်း၍ အောက်ပါ အတိုင်း တောင်းပန် တိုင်ကြားရမည်။

ကြိုမြတ်သော တန်ခိုးတော်၏ အာနန္ဒာဘော် နှင့် ပြည့်စုံကြကုန်သော ငိုနတ်မင်း၊ ပြေနှတ် မင်း၊ ရေနတ်မင်း၊ ငိုနတ်မင်း၊ လေနတ်မင်း၊ ထာရုနှတ်မင်း၊ ဝိဂ္ဂဟနတ်မင်း၊ ဝိဂ္ဂဟနွ နတ်မင်း၊ ကုဝေရနတ်မင်း၊ တိုင်းပြည်စောင့် နတ်မင်း၊ ပြိုစောင့်နတ်၊ ရွာစောင့်နတ်၊ နယ် စောင့်နတ်၊ တောစောင့်နတ်၊ ရုက္ခစိုး၊ တပွဲစိုး၊ အကာသစိုး၊ အစရှိကုန်သော နတ်မင်း အပေါင်းတို့ခင်ဗျား...

ကျွန်ုပ်တို့ ရွာသူရွာသား အများတစ်စုသည် အသင်နတ်အပေါင်းတို့အား ပြိုင်သုံးဆောင် ကြလေ့ရှိသော မိတ်ဆွေ့ဖြင့် စားသောက် ပွယ် ချိုင့်အရသာ ပန်း၊ ရေချမ်း၊ သီမီနံ့သာ အပြာပြာတို့ကို လှူဒါန်းကြပါ။ ကျွေးမွေး ကြပါ။ ပေးတန်ကြပါကုန်၏။

အသင်နတ်များ ဝမ်းမြောက်ပေးသော သဒ္ဓါ ကြည်မြို့ ခံယူသုံးဆောင်ကြကုန်လော့ အကျွန်ုပ်တို့ ရွာသူရွာသား လူအများတို့ကို ညီအစ်ကိုမောင်နှမ သားနှင့်အိမ်ကဲ့သို့ ချစ် ကြည်သော သတ္တစိတ် ရှိကြကုန်၍ ဘေး အမျိုးမျိုး ရန်အမျိုးမျိုး အန္တရာယ်အမျိုးမျိုး တို့မှ ပထွေ ပြကြစေခြင်းမှာ ကူညီစောင့် ရောက်ကြည့်ရှုတော်မူကြပါက အသုံးခံကြ ပါကုန်၏။

အကျွန်ုပ်တို့မှာ ကောက် ယူသိန် မိက်ပိုချိန် တန်သော ပိဏာလ ပိုးပေါက် ဖရပ်သော ကြောင့် ကိုယ်ကြော့စိတ်ပန်း ဖရွှင်လန်းကြဘဲ ပိုးခေါင်ချောင်းခြင်းကြော့ ဆင်ကြော့များနှင့် ရင်ဆိုင် တွေ့ကြုံနေကြရပါသည်။

အသင်နတ်အသစ်တို့သည် အကျွန်ုပ်တို့ ရွာသူရွာသားတို့အား ချစ်ကြည်သနားသော ယောက္ခမကုဏာ နှစ်ဖြာသော တာဝနာတရားကို ပွားများတော်မူကြ၍ ကောက်ယူသိန် အချိန်ပညာရှိ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါ ရန် တောင်းပန်တိုက်ကြား အသနားကြပါ ကုန်သည် နတ်ပန်းကြီးအပေါင်းတို့

နတ်များအား မေတ္တာပို့နည်း

- ◆ တေဇာတနိန်း ဖြူဖြူလှုံ့စ အေဒါနတ်များ ကုန်းယပါစေ။
- ကျေးရွာလူထု သနားဉာဏ် ပြီးသံဟိန်း

- ခြင်းလျက် ရွာသွန်းစေ။
- ◆ တေဇာတနိန်း ဖြူဖြူလှုံ့စ အေဒါနတ်များ ချင်းသပါစေ။
- ပိုးရေပိုးပေါက် ပြောက်ပြောက်ဆူး ၅ ကန် ချောင်းပြောင်း လှုံ့စ ပြည့်လှုံ့စ။
- ◆ တေဇာတနိန်း တက်ဖြူစေပြော အေဒါနတ် များ တရားဖက်ကာ ကျေးရွာလူထု သနား ဉာဏ် ပြီးသံဟည်း ကြီးရွာရွာသွန်းပါ။

⊙ အိုးစည်ခုံမောင်း အတီးအမှတ် သမားတို့က အောက်ပါ မိုးသံချွန် ကို ဝိုင်း၍ ဆိုကြပါ။

- ၁။ ပိုးနတ်ပင်းကြီး တို့တိုးအေ ပိုးရေထွေထွေ ရွာလိုက်ပီဦး။
- ၂။ အေဒါနတ်များ တို့ပိတ်ဆွေ ပိုးပေါက်မိုးရေ ပေးလိုက်ပီဦး။
- ၃။ အေဒါနတ်များ တို့သခင် ပိုးရေလွင်လွင် ရွာလိုက်ပီဦး။

၄။ ပိုးနတ်ပင်း ပိုးနတ်ပင်း တန်ခိုးကြီးတဲ့ ပိုးနတ် ပင်း။

၅။ ပိုးနတ်ပင်းကြီး တို့တိုးအေ ပိုးပေါက်မိုးရေ ရွာလိုက်ပီဦး။

ရွာသူရွာသား နယ်သူနယ်သားတို့ ဤအတိုင်း လိုက်နာ၍ ဗလိနတ်စာ ကျွေးပါက မိုးခေါင်သော နှစ်များတွင် အမှန်ပင် မိုးရွာသွန်းစေပါသည်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

(ကြောင်ပန်းတောရ သတ္တမ နာယကဆရာတော် ဦးနန္ဒိယ(လေး) ရေးသားတော်မူသည့် ကြောင်ပန်း တတ်ယဆရာတော် ဦးဝိနိယ၏ နုတ္တဘဝဇနီးစဉ် ဆောင်းပါးစုမှ ထုတ် နုတ်တော်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။)

စံထွန်းသာ

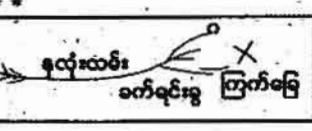
စာမျက်နှာ (၁၃၅)မှ အဆက်

လက္ခဏာဝစတင်၍ အစပြေစား

၁။ ဉာဏ်စည်ထက်မြက် ပညာထူးချွန် သူ ဖြစ်ပါသည်။
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဦးခေါင်းလမ်း ကြောင်း (ဉာဏ်လမ်းကြောင်း အဆိုမှာ) ကြာစူးမင်္ဂလာအခြအရံ သင်္ကေတရှိခြင်း ကြောင့်ဖြစ်သည်။ "က" အက္ခရာ

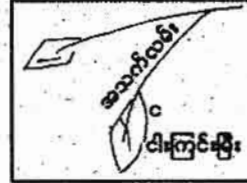
၂။ ဝင်ပွန်းကောင်းရမည့်သူ ဖြစ်သည်။
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် နှလုံးလမ်း ကြောင်း အများသည် လက်ညှိုးအောက် ကြာသပတေးဗြဟ္မာဟိန်တိုင် ခက်ရင်းလေး၊ ငါးခွသတ္တန် လှပနေသည့်အပြင် ကြာသပ တေးဗြဟ္မာဟိန်မှာ ကြက်ခြေသင်္ကေတလည်း ရှိခြင်း ကြောင့်ဖြစ်သည်။ "ဂ" အက္ခရာ

၃။ ခြေရံတပည့်တပန်း ပေါများမည် သူဖြစ်သည်။
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သောကြာ ဗြဟ္မာဟိန်မှာ ခြေရံလမ်းများစွာ ထင်ရှား ရှိခြင်း ကြောင့် ဖြစ်သည်။ "ယ" အက္ခရာ

၄။ လှနေ စည်ကားသော မြို့ကြီး မြို့ကြီးမှာ အခြေချ နေထိုင်ရမည် သူဖြစ်သည်။
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လက်ဖောက်ပိုင်၊ အသက်လမ်းကြောင်း အောက်ခြေမှာ မီးကြင်းနီး၊ မင်္ဂလာအခြအရံ သင်္ကေတရှိ ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ "င" အက္ခရာ

၅။ အိမ်အကူ(အိမ်ဖော်) မဖြစ်နိုင်ပါ။ အိမ်ရှင်သာ ဖြစ်ပါမည်။
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လက်ချောင်း

(၅)ချောင်းအနက် လက်ညှိုး လက်ချောင်း ထိပ်နှင့် လက်သူကြွယ် လက်ချောင်းထိပ် တို့မှာသာ ခရပတ်မွှေ အမျိုးအစား ရှိခြင်း ကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဩဇာအာဏာနှင့် စီးပွား ဥစ္စာ ဗြိုင်တူ ပြည့်စုံနိုင်သောကြောင့် ဖြစ် သည်။ "ခ" အက္ခရာ

မှတ်ချက်
အထက်ပါလက္ခဏာရှင်မှာ တက္ကသိုလ် ဝင်တန်း စာမေးပွဲကိုဂုဏ်ထူး(၄)ဘာသာ ဖြင့် အောင်မြင်ပြီး ဆေးပညာရပ် နောက် ဆုံးနှစ် ဖြစ်ပါသည်။

ပညာတတ် ရုပ်ချော သဘောကောင်း အလုပ်အကိုင်ကောင်း မိဘ သဘောကျသူ အမျိုးသားနှင့် စေ့စပ်ရန် အိမ်အစဉ် ခိုနေပြီး နှစ်ဖက်မိဘက ကိုယ်ပိုင်တိုက်တာ ယဉ်ကျား ဥစ္စာပစ္စည်း အထိုက်အလျောက် ပြည့်စုံကြ သည့်ရန်ကုန်မြို့တွင် လက်ရှိနေထိုင်ပါသည်။
အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီး ပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင် (ဥပဒေကျွဲ) လက္ခဏာမေဓင်ပညာသု(သေသီ)

လက်ဖျားပေးခြင်း

အခြေခံကြမ်း

ယခုလအတွက် ဖော်ပြပေးထားသော ဘယ်လက်ဖျားပေးခြင်းပုံစံ ပိုင်ရှင်မှာ ရန်ကုန်မြို့၊ ဇာတိ အသက်(၂၃)နှစ် ခန့် မိန်းမပျိုလေးတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။

လက္ခဏာပညာ ရှုထောင့်မှ သေချာစွာ ကြည့်ရှုလေ့လာစစ်ဆေးပြီး အောက်ဖော်ပြပါ အချက်များကို ဖြေကြည့်ပါ။

၁။ ညှစ်ရည်နိမ့်ကျ ပညာရေး ညံ့ဖျင်းသူလား။ ညှစ်ရည် ထက်မြက် ပညာထူးချွန်သူလား။

၂။ လင်ဆိုးယား တားတား ဖြစ်ပျံ့သူလား။ ဆံပွန်းကောင်း ရမည်သူလား။

၃။ ခြေဖောက်တန်း ပါးရှားမည်သူလား။ ခြေဖောက်တန်း ပါးမည်သူလား။

၄။ တောကြီးအကြား လူနေ ကဲ့ပါး ဖြစ် ပြီးရွာအေးမှာ အခြေချ နေထိုင်ရမည်သူလား။ လူနေ စည်ကား မြို့ကြီးကြီးမှာ အခြေချ နေထိုင်ရမည်သူလား။

၅။ အိမ်အကျ(အိမ်ဖော်) ဖြစ်မှာလား။ အိမ်ရှင် ဖြစ်မှာလား။ မိမိတို့၏ အဖြေကို အကြောင်းပြချက်နှင့်တကွ သိကြားစာရွက်လွတ်တွင် နေထိုင်ပြီးမှ လက္ခဏာပညာပေးခြင်းနှင့် ညှိနှိုင်းတိုက်ဆိုင် ကြည့်ပါရန် အကြံပေးအပ်ပါသည်။

ပေးတော်မူ အခြေများကို စာမျက်နှာ(၁၃၄)တွင် ကြည့်ရှုပါရန်။

ဖုန်းနံပါတ် ၀၁၁-၀၁၁၀၀၀၀၀၀၀၀-၀၁၁၂ YR 007991

သွေးတိုးရောဂါရှင်များ . .

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

သွေးတိုးကျဆေး ကိုဆောင်ထား

“အတော်ပဲ မြတ်တို့အိမ် အလည်လာတာ ထမင်းပွဲနဲ့ တန်းတိုးတယ်ဟေ့” “အော် မမမြင့် လာ တစ်ခါထိုင်စားလိုက်လေ” “ဘာဟင်းချက်လဲဟင်” “မမမြင့်ရေ မနေက စင်ကာပူက သားကြီးပြန်လာ တယ်လေ။ အဲဒါ သားကြီးက အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲ စားချင်တယ်ဆိုလို့ ထမင်းလွတ် ချက်စားနေကြတာပါ။” “အမလေး အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲဆိုရင် အသံကြားတာနဲ့စင် သွေးတိုးချင်ပြီး တော်ပါပြီအေမမစားရပါဘူး” “မမမြင့်ကလဲ ရောဂါရှိရင် ဆေးရှိပါတယ်။ ကျွန်မလဲ အစက ဒီလိုပဲလေ။ သွေးတိုးရှိလို့ ဟိုဟာမစားချီ ဒီဟာမစားရုံနဲ့ ရှောင်လိုက်ရတဲ့အစား အခုတော့ စားချင်တာစားလို့ရှိပြီ မမမြင့်ရဲ့” “အေး အဲဒါကြောင့် ငါအံ့ဩနေတာ အရင်ကဆို အစားအသောက်ရှောင်တာ မမထက်တောင် မြတ်ကပိုသေးတယ်။ ခုတော့ အံ့ဩဘာနန်းပဲ” “ဟုတ်တယ် မမမြင့်ရေ အရင်ကတော့ နည်းနည်းလေးအစားမှားတာနဲ့ သွေးကတိုးတိုးလာတော့ အစားတစ်လုပ်အတွက်နဲ့ ရောဂါမခံစားချင်တာနဲ့ အစားအသောက်ကို ဂရုတစိုက် ရှောင်ကြဉ်စားသောက်ခဲ့တာ။ အခုတော့ စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး အားကိုးရှိနေပြီ မမမြင့်ရဲ့” “ဟင် ဟုတ်လား တစ်ယောက်ထဲ ကိုတိုပြီး သုံးစွဲမနေနဲ့ဦး မမကိုလဲ ပြောအံ့လေ” “လာပါ မမမြင့်ရယ် ဆေးကို နောက်မှပေးမယ်။ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲကို အရင်တင်ကြီးစားပြီးမှ ဆေးဘယ်လောက်စွမ်းသလဲဆိုတာ လက်တွေ့ပြမယ်” “ဟုတ်ရဲ့လား မြတ်ရယ်” “အော် မမမြင့်ရယ် ကျွန်မကိုယ်တိုင် ဒီမှာအားရပါးရ စားနေတာပဲ။ မမမြင့်ကို ဘေးဖြစ်အောင်တော့ မလုပ်ပါဘူး” “စိတ်ချလက်ချသာစားပါ မမမြင့်၊ ကျွန်တော်နဲ့ မြတ်ကတော့ သွေးတိုးစေမယ့် အစားအစာတွေစားပြီးတာနဲ့ ဆေးသောက်လိုက်တာပဲ” “ကဲပါလေ လင်ရောမယားပါ ဒီလောက်ညွှန်းနေမှတော့ စားပြီးမှ ချားများသာထည့်” “ဟား ဟား ဟင်း ဟင်း ဟင်း”

“မြတ်တို့ဇနီးမောင်နှံတိုက်တွန်းလို့ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲကို တဝတပြီစားပြီးပြီနော်၊ ကံ ဆေးပြန်ပြန်ပေးတော့လေ” “ပေးပါမယ်မမမြင့်ရယ်၊ ရော ရော ၅ ပြားသောက်လိုက်” “မှန်း ဘာဆေးလဲ၊ ဟယ် စကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးကို” “ဟုတ်တယ်မမမြင့်ရေ သွေးတိုးရောဂါကာကွယ် ချင်လို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးနေလို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးရောဂါရှိလို့ စားချင်ရက်နဲ့ အစားအသောက် ရှောင်နေရသူများပဲဖြစ်ဖြစ် သွေးတိုးရောဂါနဲ့ပတ်သက်ရင် အိမ်တိုင်အပြုဆောင်ထား သင့်တဲ့

ဆေးကတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် သွေးတိုးကျဆေးပဲ ပြတ်ပါသတဲ့ရှင်” “သမားတော် ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးဆိုရင် ယုံကြည်ပါတယ်။ ဒါနဲ့အခြား ဘာရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲလို့ရလဲဟင်”

“သုံးစွဲနည်းတို့ ရောဂါတွေကတော့ သွေးတိုးရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတက်၊ သွေးတိုးခြင်း၊ သွေးပေါင် အမြဲတမ်းတက်နေခြင်း၊ နောက်ကျောတစ်ဖက် ဖက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းပူးခဲခြင်း၊ ခေါင်းအုံခဲ၍ လေးလံထိုင်းထိုင်းနေခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်းခြင်း၊ အကြောအားနည်းခြင်း၊ အဆစ်ရောင်အဆစ်ကိုက်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လက်ခြေများ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ အတက်စာ နည်းနည်း စားရုံဖြင့် သွေးတက်၊ သွေးတိုးလာခြင်း၊ အစားအိမ်အားနည်းခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်လည်း သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်”

“ဟယ် ! စကားကောင်းနေလိုက်တာ (၂)နာရီတောင် ကျော်ပါပေါ့လား ပြန်အုန်းမှ ပြန်အုန်းမှ” “ဘယ်လိုလဲ မမမြင့်” “အေးဟေ့ ဘယ်လိုမှမခံစားရဘူး အရင်ကဆိုရင် ဒီလိုသွေးတိုးစားတွေစားပြီးတာနဲ့ ဆေးခန်း တန်းပြုရတော့တာပဲ” “ဒါကြောင့် သွေးတိုးရောဂါအတွက် အကောင်းဆုံးဆေးပါလို့ဆို” “ဟုတ်ပဲတော်၊ တစ်သားလိုက်တာ။ အိမ်က ကိုရဲ့အတွက်လဲ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲ ယူသွားအုန်းမှပဲ” “ဒီမှာ မမမြင့်ရေ အဆင်သင့်ထည့် ထားပြီးပြီ နေ့၊ ဒါက စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး ကိုရဲ့ကိုလဲ ပြောလိုက်ပါ။ သွေးတိုးအတွက်တော့ စိတ်မညစ်နဲ့တော့လို့”

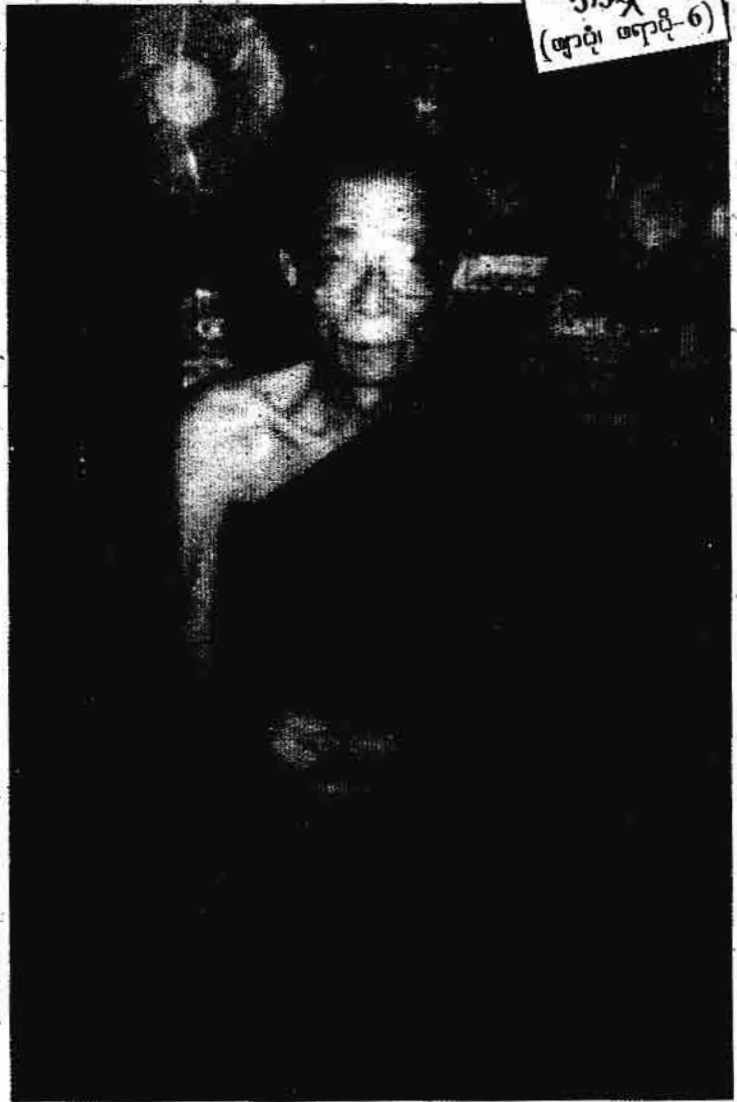
“အေးအေး၊ ပြောရုံမဟုတ်ဖူး လက်တွေ့ပြလိုက်မယ်” “ကဲ ကျွန်တော်ရဲ့ခန်းနဲ့ ညီအစ်ကိုမောင်နှမသမားပဲ ခင်မင်ရင်းနှီးတဲ့ ကိုအေးမင်းနဲ့မအေးမြတ်ဝင်းတို့ရဲ့ ဓေတနာ မေတ္တာကြောင့် အခု ကျွန်တော့်မှာစွဲကပ်နေတဲ့ သွေးတိုးရောဂါဟာ စိန်းကြာရွက်ပေါ် ရေတင်သလို ပျောက်ကင်း ချမ်းသာရာရပါပြီ။ ဒါကြောင့် စာပတ်ပင်သတ်ကြီးရေ ကျန်းမာခြင်း ဆုလာဘ်နဲ့ပြည့်စုံပြီး စားချင်တာစားရအောင်နော်၊ ဒါပေမဲ့...စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေးတော့ ဆောင်ထားဖို့တော့ လိုလိမ့်မယ့်...”

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၆၆၆)၊ (၈) ရပ်ကွက်၊ သုန္ဒရာလမ်း၊
မြောက်ဥက္ကလာပ၊ ဖုန်း - ၆၉၁၄၅၊ ၇၂၂၅၄၁။

ထူးခြားဆန်းကြယ်

အံ့ဖွယ်ဆရာတော်

ဘာသာ (ဇရာပုံ၊ ဇရာပို-6)

ဆရာတော်၏ ဇာတိချက်ကြောင့် နှစ်ပေါင်းများစွာ ဖျာပုံမြို့နယ်၊ ရှိမိ ဆရာကဲ့သို့ ဖြစ်လာခဲ့ပါသည်။ ဆရာတော် ဆောင်းလျှာအား အသာ ဦးဘိုးလှ၊ ဆီ ဒေါ်မြရင်တို့မှ ၁၂၅၉ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လဆန်း(၁၂)ရက် သောကြာနေ့ နံနက်အခင်းတက်ချိန်တွင် နေရာယူရုံစင် ဖွားမြင်တော်မူသည်။ ထပ်နားမည်မှာ မောင်သာကျန် ဖြစ်သည်။

(၅)နှစ်သားအရွယ်တွင် ရွာဦး ဆရာတော် ဆရာတော် ဦးတေထေထံတွင် သင်ယူသည်။ (၁၅)နှစ်သားတွင် ထိုကျောင်းတိုက် ထိုဆရာတော်ထံ၌ ခင် ရှင်သာမထေ ဝတ်သည်။ ဘွဲ့မှာ နှစ်သောဘာထ ဖြစ်သည်။

ဆရာတော်(၂၀)နှစ်တွင် ခမည်း ဆရာ ဦးဘိုးလှ၊ မယ်တော် ဒေါ်မြရင် တို့၏ ဖွဲ့စည်းရာတွင် ခံယူ၍ ဆရာ ဆရာတော်တို့ကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြုကာ မြတ်မြတ်သော ရဟန်းဘောင်သို့ ဆရာတော်ရှိတော်မူသည်။ ဘွဲ့တော်မှာ နှစ်သောဘာထ ဖြစ်ပါသည်။

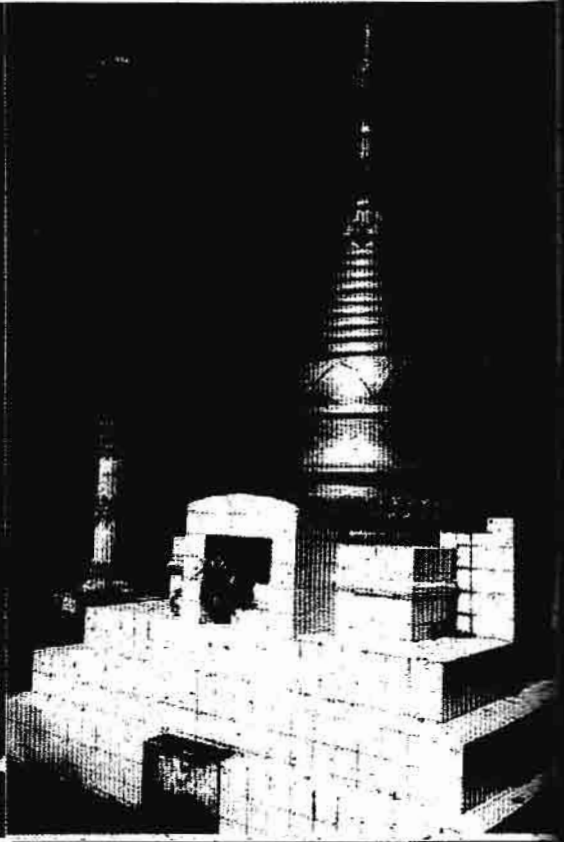
ရဟန်းဘောင်သို့ ရောက်ရှိတော်မူ ခြင်းနောက် ထိုကျောင်း၌ပင် ခန်းနေဘဝ မြင့် သီတင်းသုံးပါသည်။ အရှင် ဆရာဘာထ ဝါတော် (၂၈)ဝါအရတွင် ဆရာတော်ထိုင်ဆရာတော်ကြီး ဦးတေထေ နှစ်ထက် ၁၀၀နတ်ထံ ပျံလွန်တော်မူ ထေသည်။

အရှင်ဆရာဘာထ လွန်စွာ တုန်လှုပ် ထေသည်။ “သေခြင်းတရားသည် အချိန်မရွေး ကျရောက်နိုင်ပါသည်။ နေရာမှ ဝါသေသွားခဲ့ရင် ဘာ ဆရာတော်မှ မည်မည်ရရ မပါရှိပါ ထေ”ဟု တွေးပြီး ကြက်သီးထပ် ထေသည်။

ဆရာတော် ဦးသာဘာထ
ဈာပနပွဲပြီးသည်နှင့် ကမ္မဋ္ဌာန်း တရား ပွားများအားထုတ်ပါတော့ သည်။ ဆရာတော် ကျွန်ုပ်ကြီးအားထုတ် သည့် ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားမှာ စတုရဂဏ ကမ္မဋ္ဌာန်းဖြစ်သည်။ ကျောင်းကိုလည်း နန်းဦးလျောင်းဟု နာမည်ပေးရောင်ခြည်ဖြူရောင် ၁၃၇

◆ ဆရာတော် ဦးသာသာက၏ ဆရာတော်တော်

◆ သီရိဥပသုဒ္ဓါတော်တော်

ကမ္ဘာ့ဦးထိန်းလိုက်သည်။ သက်တော် (၆၀)နှစ် ကျော်လာသည်နှင့် သားငါးမစား၊ တရားမဟော၊ စကားများများ မပြောတော့ပါ။ ကမ္ဘာ့ဦးထိန်းတရားဖြင့် အချိန်ပြည့် ဓမ္မပျော်လျက်ရှိသည်။

နိသင်္ဂတင်ဆောင် ရဟန်းမဟုတ်သော်လည်း တစ်ညလျှင် သုံးနာရီထက် ကျိန်းစက်ခြင်းမပြု။ ကမ္ဘာ့ဦးထိန်းတရားအား မနားတမ်း ကြိုးပမ်းအားထုတ်တော်မူသည်။

ထိုအချိန်တွင် ဆရာတော်၏ ထူးခြားချက်များအား ဟိုမှဒီမှ သူတစ်မျိုး ငါတစ်စုံ မျိုးစုံအောင် ပြောကြဆိုကြသည်။ အသံများသည် တစ်နေ့တခြား ကျယ်လောင်လာပါသည်။

၁၃၈ နက္ခတ္တဓမ္မာဓိဗြည့်မဂ္ဂစင်း

ဆရာတော်နှင့် ပတ်သက်၍ စာရေးသူနှင့် အခြားသူများ ကြုံတွေ့ခံစားရသည်များကို စာဖတ်သူများအား မျှဝေခံစားလိုက်ပါသည်။ [(၁၀)နှစ်မြောက် နက္ခတ္တဓမ္မာဓိဗြည့်မဂ္ဂစင်း အထူးထုတ်နှင့် (၂၃)နှစ်မြောက် အထူးထုတ်တွင်လည်း ဆရာတော်၏ ဘဝတစ်စိတ်တစ်ဒေသကို စာရေးသူရေးသား ဖော်ပြခဲ့ဖူးပါသည်။]

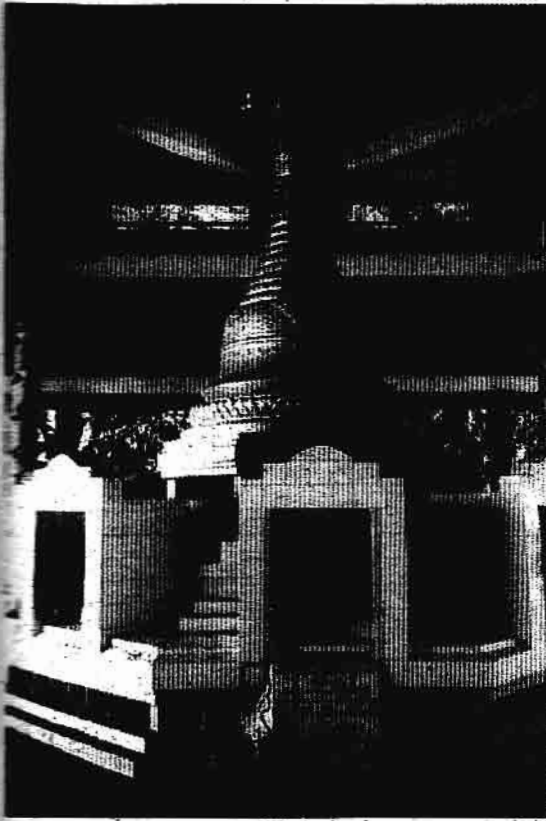
စာရေးသူ နွေရက်တွေကို အတိအကျ မသိတော့ပါ။ သို့သော်လည်း ဖြစ်ရပ်အားလုံးကိုတော့ ယနေ့တိုင် သတိရဆဲ ရှိပါသည်။

မိုးနှောင်း ဆောင်းဝင်စ ညတစ်ည...

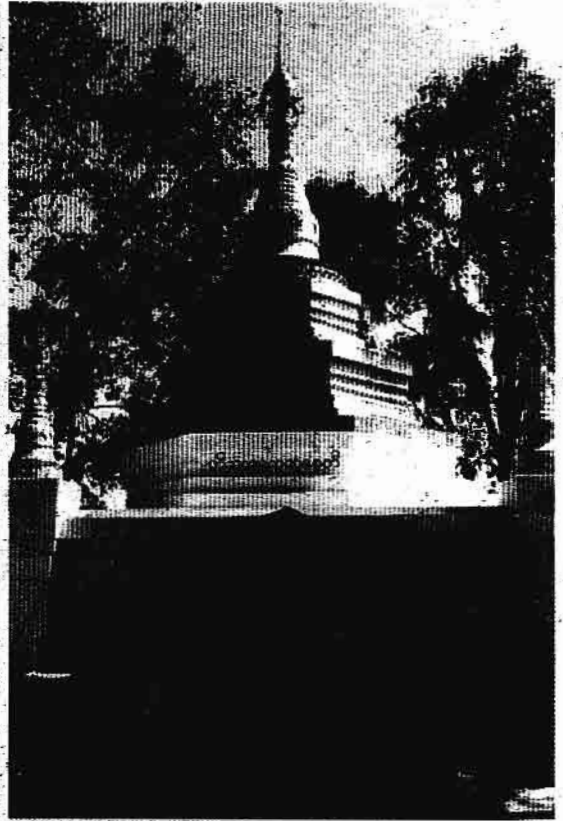
ဆရာတော် သီတင်းသုံးရာ နန်းဦးကျောင်းမှာ ဖြစ်ပါသည်။ မြန်မာ့ရုပ်ပြင်သံကြားမှ တိုက်တန်းနှစ် သဘောအစီအစဉ်အား စာရေးသူ ကြည့်ရှုနေပါသည်။ ထိုအချိန်တွင် ဆရာတော်သည် သူ၏ အခန်းထဲမှ ထွက်လာပြီး စာရေးသူအနီးသို့ လာရပ်သည်။ စီးကရက်အား ဖွာရှိုက်ရင်း တိုက်တန်းနှစ် အစီအစဉ်ကို ကြည့်နေသည်။

ဆရာတော် စီးကရက် သောက်နေသည်ကို မြင်မှ စာရေးသူ ဆေးလိပ်သောက်ချင်စိတ် ပြင်ပြုလာသည်။ ထိုစဉ်က စာရေးသူသည် စီးကရက်ကို လွန်စွာ ကြိုက်နှစ်သက်သလိုပင်။

ထိုညက စာရေးသူ့ စီးကရက် ကုန်နေသည်။ ဝယ်ယူအောင်ကလည်း

◀ (၉)သာသနာ့ဗိမ္ဗူဝါတီတော်

▶ တိဿဗန္ဓုရားတော်တော်

အနီးအနားတွင် ရှေးဆိုင်ကမရှိ။
“ဆရာတော် တစ်လိပ်လောက် စွန့်
ရင် ကောင်းမှယ်” ဟု တွေးမိသည်။
ကြောလိုက်ပါ။

“စန်းလွင် ရော့” ဟု အံသကိုင်ညှိထံ
မှ လန်ဒန်စီးကရက်တစ်လိပ် ထုတ်ပေး
သည်။

အဆိုပါ နန်းဦးကျောင်း၌ စာရေးသူ
သည် ရုပ်တု၊ ရုပ်ပွားများကို ရက်ရှည်
ထမ်း ထုဆစ်နေရသည်။ (အခ
ကြေးငွေနှင့်မဟုတ် လုပ်အားအလှူ
ဖြစ်ပါသည်။)

နံနက်တံ စားသည်အခါတိုင်း
အဝိဋ္ဌာန်ဝင်သူများနှင့် ဝိုင်းဖွဲ့စားလေ့
ရှိသည်။ ထိုစဉ်က အဝိဋ္ဌာန်ဝင်သူများ
မှာ ဂျီဝါရွာမှ ဒေါ်သန်းသန်း၊ ကျောင်းစု
ရွာမှ ဒေါ်အေးမြင့်၊ ကြာခင်းရွာမှ ဒေါ်စန်း

မြင့်၊ ဂုံညင်းတန်းရွာမှ ဒေါ်စိန်မိုး၊
ကျောက်ရွာမှ ဒေါ်ရင်မေတို့ ဖြစ်ကြပါ
သည်။

တစ်နေ့ အဆိုပါ သူများနှင့် ဝိုင်းဖွဲ့
ထမင်းစားနေစဉ်...

‘ဆရာတော်... ငှက်ပျောသီးတွေ
ဝိုင်းနေတယ်။ တစ်ယောက် တစ်ပိုင်းစီ
ဝေတော့မယ်ထင်တယ်’

ဟု ဒေါ်အေးမြင့်က ပြောသည်။

‘တစ်ပိုင်းတော့ မစားချင်ဘူး။
တစ်လုံးရမှ စားမယ်’

ဟု စာရေးသူက ဝိုင်းဖွဲ့စားနေသူ
များ ကြားရုံမျှ နောက်ပြောင် ပြောဆို
လိုက်သည်။ စာရေးသူတို့ ထမင်းဝိုင်း
နှင့် ဆရာတော် ငှက်ပျောသီး ဝိုင်းနေ
သည့် နေရာမှာ အတော်လှမ်းပါသည်။
စာရေးသူ ပြောသည်ကို မကြားနိုင်။

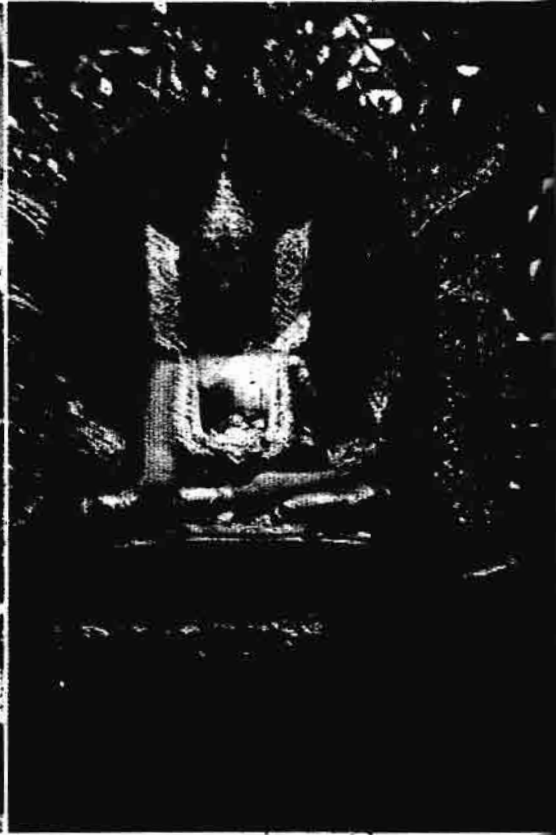
ကြားအောင်လည်း မပြောခဲ့ပါ။

မကြာမီ ခန်းနေဦးပဉ္စင်း အရှင်ဝိစိတ္တ
(ယခုလက်ရှိ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်)
သည် ငှက်ပျောသီးများအား ယူလာ၍
တစ်ယောက် တစ်ပိုင်းစီ ဝေငှပေးပါ
သည်။ ထိုသို့ ဝေငှပေးနေစဉ် ဆရာတော်
သည် စာရေးသူတို့ ထမင်းဝိုင်းဆီသို့
ကိုယ်တိုင် ကြွလာတော်မူသည်။ အနား
သို့ ရောက်သည်နှင့်...

‘စန်းလွင် ရော့’

ဟု စာရေးသူ စာစ်ယောက်တည်း
ကိုသာ ငှက်ပျောသီးတစ်ပိုင်း ထပ်မံ
စွန့်ကြဲတော်မူသည်။ နှစ်ပိုင်းပေါင်း
တော့ တစ်လုံးဖြစ်သွားသည် မဟုတ်
ပါလား။

စာရေးသူ ပန်းပုထုဆစ်ရာ ကျောင်း
အောက်သို့ ဆရာတော် နံနက်စာစားပြီး

ရန်ကင်းတောင်တော်တော်

ဘုရားတော်တော်တော်တော်တော်တော်တော်တော်

သည်နှင့် ကြွလာလေ့ရှိသည်။ ထုဆစ်
နေသည် ပန်းပုရုပ်များအား ကြည့်နေ
ပြီး လိုအပ်သည်များကို ညွှန်ကြားဝါ
သည်။ ထိုကဲ့သို့ ကြွရောက်ညွှန်ကြား
သည်မှာ စာရေးသူ ထုဆစ်နေသည်
(၄)လခန့်အတွင်း ထစ်နေမှ ပျက်ပါ။

သို့ဖြင့် ရွက်ဝါမြေလူးသည် နေ
ကန္တာဦးကို ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။ နေ
တွင်းကို ရောက်သည်နှင့် နေမင်းက
ပူပြင်းလွန်းပါသည်။

ညက အိပ်ရေးပျက်ထားသဖြင့်
အလုပ်ထဲသို့ စိတ်မပါ။ နံနက်စာ ထမင်း
စားပြီးစမို့ အိပ်ချင်စိတ်က အင်နှင့်
အားနှင့် နှိပ်စက်နေပါသည်။ စာရေးသူ
အနားမှာ ထိုင်ကြည့်နေသော အရှင်
ဝိစိတ္တ (ယခုထက်ရှိ ကျောင်းတိုင် ဆရာ
၁၄၀ နာမည်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ထော်)အား စာရေးသူက...
'တပည့်တော် သိပ်အိပ်ချင်လို့ ဆရာတော်
ကြွလာရင် ကောင်းမှာပဲ ဦးပွင့်ချာ'
ဟု ပြောမိသည်။ ထိုနေ့ ဆွမ်းစားပြီး
ချိန် ဆရာတော် ကြွမလာပါ။

* * *

ကြောင်းကျေးဇူးမှ ဒေါ်စန်းမြင့်သည်
ဆရာတော်အား လှူဖွယ်ဝတ္ထုများ လာ
ရောက်လှူဒါန်းသည်။ တျောင်း၏
တစ်နေရာ၌ ဝင်းမှည့်နေသော ရခိုင်၊
ဖိုးကြမ်းနှင့်သီးမွှေး ငှက်ပျောသီးများ
အား ဒေါ်စန်းမြင့် တွေ့လေသည်။
ဒေါ်စန်းမြင့်သည် ဖိုးကြမ်းငှက်ပျော
သီးအား အလွန်ကြိုက်သည်။ စားချင်
စိတ်လည်း ဖြစ်ပေါ်လာသည်။

'အာဟာရ ဖိုးကြမ်းငှက်ပျော သီး

ရင် ယူစားလေ'
ဟု ဆရာတော် မိန့်လိုက်သည်။
ဒေါ်စန်းမြင့် ကြက်သီးမွှေးညင်းများဆီ
ထသွားသည်။

ကမ္ဘာ့ဇာန်သမားမိ တည်ကြည်သူ
များသည် သူတစ်ပါး၏ စိတ်အကြံ
အစည်ကို သိရှိနိုင်သည်။ ပရမီတ္ထ
ဝိစာနာန အဘိညာဉ်ရ ပုဂ္ဂိုလ်များ
သည်လည်း သူတစ်ပါး၏ စိတ်အကြံ
အစည်ကို သိရှိသည်။

အမာမြို့နယ်၊ ခါးပြတ်ကျေးရွာနှင့်
ရန်ကုန်မြို့သို့ ပြေးဆွဲ ခုတ်မောင်းဆွဲ
သော "အောင်တံခွန်" ရေယာဉ်ပိုင်ရှင်
ဒေါ်အေးကျော်(ခေါ်) ပြုံးမေသည်
ကန်တော့ပွဲပြင်၌ ဆရာတော်ထံ
စိတ်ဖြင့် ပင့်ဖိတ်သည်။ မကြာလိုက်

◆ နန်ဦးကျောင်းတိုက်အတွင်း တစ်နေရာ

◆ နန်ဦးကျောင်းတိုက်

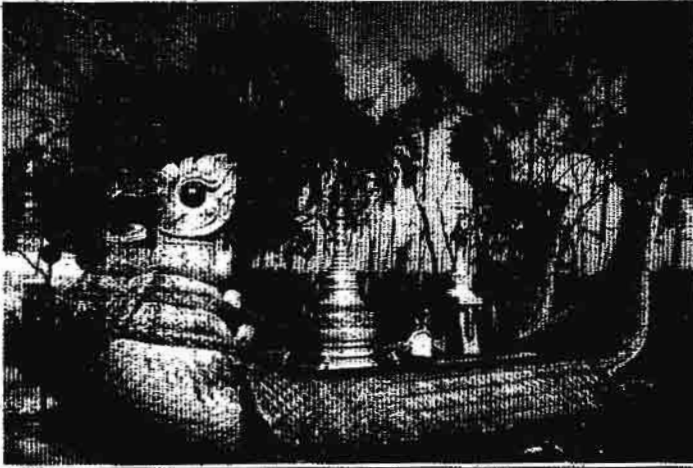
◆ နန်ဦးကျောင်းတိုက် အင်္ဂုလိ

◆ အင်္ဂုတစ်လုံးမှ ထွက်လာသော ထုခြားအုန်း(၅)ပင်

ဆရာတော် ကြွလာသည်ကို သွင်တစ်ပြက် ဖူးမြင်လိုက်ရသည်။
 ဇာပုံမြို့ ဝ.န.ပ.လ. ဂျိုဝါဆန်စက်
 အတွင်း နေထိုင်သူ ဦးစန်းမောင်
 သည် ကန်တော့ပွဲပြင်၌ ဆရာတော်ကို
 စိတ်ဖြင့် ပင့်ဖိတ်သည်။ သူလည်း
 ဆရာတော်ကို ဖူးမြင်လိုက်ကြောင်း
 စကားဆုံတိုင်း ဝမ်းပန်းတသာ အားပါး
 ထု ပြောပြပါသည်။
 ဝံ့ညင်းတန်းရွာသား ဦးသောင်း
 သည် ဖင်လယ်ကမ်းခြေရှိ ဗန်ဒါပင်ရွာ
 အတွင် စေတီတစ်ဆူအား သွားရောက်

တည်လေသည်။ မဏ္ဍပ်အတွင်း၌
 ဆရာတော်အတွက် နေရာထိုင်ခင်း
 အပြည့်အစုံ ခင်းကျင်းထားသည်။
 သက်တော်ကကြီး၊ ခရီးကလည်း
 ဝေးသဖြင့် ဆရာတော် တစ်ခါမှမကြွ
 သို့သော် ဦးသောင်းတစ်ယောက်
 အနှောင့်အယှက်၊ တစ်စုံတစ်ရာ ကြုံ
 လေသည့်အခါတိုင်း 'ဆရာတော်ကို
 စိတ်ဖြင့် ပင့်ရာ ဆရာတော် ကြွလာ
 သည်ဟု ဆိုသည်။
 တစ်ချိန်တစ်ခါက "ပဋိပတ်
 သာသနာဝင် သမိုင်းတစ်လျှောက်

ကားပိုင်ဆောင်ထားသော ဘေးတော်မှ မြေပြင်ရင်

ကားပိုင်ဆောင်ထားသော ဘေးတော်မှ မြေပြင်ရင်

နတ်နန်းများ

နေတစ်ဆူ လတစ်စင်းကဲ့သို့ တွန်းလှမ်း
တောက်ပသည်။ အနာဂါမ် ဆရာ
သက်ကြီးဟူသော ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်
တစ်ယောက် ဝေါ်ပေါက်ခဲ့ဖူးသည်။

ထိုဆရာသက်ကြီး ရွှေကျင်မြို့၌
တရားပြစဉ်က ဖြစ်ပါသည်။ တစ်စုံ
တစ်ခုသော ပြဿနာနှင့် ဆရာသက်
ကြီး ကြုံလေသည်။ မေးမြန်းလျှောက်
ထားရန် “လယ်တီဆရာတော်ကြီး
အား” စိတ်ဖြင့် ပင့်ဖိတ်သည်။
တစ်ခဏအတွင်းမှာပင် လယ်တီဆရာ
တော်ကြီး ကြွရောက်ကာ ရှင်းလင်းပေး
ခဲ့သည်။ ဆရာသက်ကြီး၏ ဖြစ်စဉ်နှင့်
ဦးသောင်းဖြစ်စဉ်မှာ အတော်တူပေ
သည်။

ကျွန်ုပ်လတ်မြို့မှ ပန်းချီဆရာ
ကိုတင်အောင်ကျော်သည် နေပြင်
မွန်းတည့် အိပ်တတ်သူဖြစ်သည်။
မိုးမလင်းမီ လိုင်းမော်တော်ဖြင့် အရေး
ပေါ် ခရီးထွက်ရန်ရှိသည်။ “မနက်စော
စော နိုးမှ နိုးပါ့မလား” ဟု တွေးပြီး
စိုးရိမ်စိတ်ဖြင့် အိပ်ပျော်သွားသည်။

အိပ်ပျော်နေစဉ် မိမိအား ဆရာ
တော် နိုးသံကို ကြားလိုက်သည်။
မျက်စိဖွင့်ကြည့်ရာ မိုးလင်းတော့မည်

၁၄၂ နက္ခတ္တဇရာင်ဒြညီမဂ္ဂဇင်း

ကို တွေ့ရသည်။ ဆရာတော်၏
သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ မညာ
ဂုဏ်တို့အား အကြိမ်ကြိမ်
ဦးချုကန်တော့မိပါတော့သည်။

ဒေးဒရမြို့နယ်၊ တမော့
ကျောင်းစုရွာတွင် သီဒီရှင်
အောင်စေတီတော်မြတ်ကြီးတည်
ထားကိုးကွယ်ရန် (၁၃၆၀
ပြည့်နှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်
ကျော် ၁၄-ရက်) ပဉ္စကံတင်
မင်္ဂလာအခမ်းအနားကျင်းပသည်။

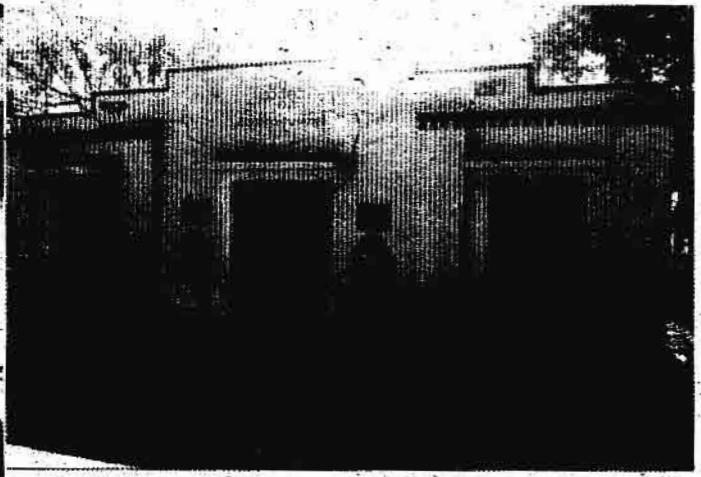
ဘုရားအမ ခေါ်မြင့်နှင့်
မောင်နမတစ်စုက ပင့်ဖိတ်သဖြင့်
ဆရာတော် ကိုယ်တိုင် ကြွ
ရောက် ချီးမြှောက်တော်မူသည်။
နေ့လယ် (၁၂)နာရီခန့်တွင်
ပဉ္စကံတင်မင်္ဂလာ အခမ်းအနား
အောင်မြင်စွာ ပြီးဆုံးသည်။
ဆရာတော်သည် ပြီးလျှင်ပြီးချင်း
ပြန်လည်ကြွရန် အစီအစဉ်
ရှိသော်လည်း မကြွဖြစ်သေး။
စကားနည်းသော ဆရာတော်မှာ
စကားတွေများစွာပြောနေသည်။

ညနေ (၃)နာရီခန့်တွင်
ဒေါ်ညွန့်ညွန့်ဝင်း (အရောင်း

BURMESE CLASSIC

ပိဋကတ်များ၏ တတ်ဆန်

၂ ယခု လက်ရှိ ကျောင်းထိုင်ထရာထောက် အချက်အလက်

ရန်ကင်းဟိုတယ်နှင့် ခရီးသွားလာရေး ဝန်ကြီးဌာန ဝန်ထမ်းများနှင့် ရန်ကင်း (၆) ဒေါ်သက်သက်ခင်နှင့် ဒေါ်ဌေးဌေး (ဦးလှတထောင် ရေတပ်ဈေး စတိုးဆိုင်) တို့ သုံးဦး အမေတာကော ရောက်ရှိ ထားကြသည်။

အပြေးအလွှား လာရသည်ဖြစ်၍ အာပန်းလာသော်လည်း လူက မနှမ်း ချွင်လန်းတက်ကြွနေကြသည်။ ဆရာ ထောက်ကိုလည်း ဖြစ်ပေနိုင်ကြ။ အဆိုပါ သုံးယောက် အဖူးပြော်ခံပြီးမှ ဆရာ ထောက် ပြန်လည်ကြွတော့သည်။

အဆိုပါသုံးယောက် ရန်ကင်းမှ အထွက် ကားအခက်အခဲနှင့် ကြုံရ သည်။ ဆရာထောက် (၁၂)နာရီတွင် ပြန်လည် ကြွမည်ဟုလည်း သိထား သည်။ ဆရာထောက် ပြန်လည်ကြွမိက နောက်လိုက်များကိုလည်း လွန်စွာ ပုပန် နေသည်။ ကြရာမရသည်အဆုံး အညွှန်ညွှန်ဝင်းက...

'တပည့်တော်မတို့ ဆရာထောက်ကို ဖြစ် ဖွန်းလို ပြန်ကြပါဦး၊ ဘုရား'

ဆရာထောက် စောင့်နေခြင်း ဖြစ်ပေလိမ့် မည်။

ထိုရွာ၌ ဆောက်လက်စ "တမဟု ရတနာ" တိုက်ကျောင်းမှာ လျှာထား ချက် ငွေနှင့် များစွာ ကျော်လွန်နေ သဖြင့် အပြီးမသတ်ဘဲ ရှိနေသည်။ ထိုကျောင်းမှ ဆရာထောက် ဦးဓမ္မပါလ အား ဆရာထောက်ကြီးက...

"သာသနာ့ ဝေပုတ္တရတနာတိုက် ကျောင်း" ဟု အမည်ပြောင်းခိုင်းသည်။

ဆရာထောက် မိန့်တော်မူသည့် အတိုင်း အမည်ပြောင်းလိုက်သည်။ ချက်ချင်း အလှူရှင်များ ပေါ်လာပြီး လပိုင်းအတွင်း ကျောင်းကြီး အပြီး သတ်သွားလေသည်။

ရန်ကင်းမြို့၊ လသာမြို့နယ်၊ စဉ့်အိုး တန်းလမ်းတွင် နေထိုင်သော တရုတ် အမျိုးသား ဦးလှတင်(နိုင်ငံခြား ဆေးဝါးဖြန့်ချိရေး မင်္ဂလာဈေး)သည် ဆရာထောက်ရှေ့...

'အဝတ်လျှော်စက် တစ်လုံးလောက် လိုချင်လိုက်တာ'

ဟု ညည်းတွားမိသည်။ ဆရာထောက် က ပြုံးလျက်...

'အင်း...ရမှာပေါ့'

ဟု မိန့်သည်။ မကြာမီရက်အတွင်း မပျော်လင့်ဘဲ အဝတ်လျှော်စက် ဝယ် နိုင်သော ငွေများ ဝင်လာသည်။

ရန်ကင်းမြို့၊ ဒဂုံအရှေ့ပိုင်း (၆) ရပ်ကွက်၊ ပင်းယလမ်းနေ ဒေါ်လှမြင့် နန်းဦးကျောင်းသို့ အဓိဋ္ဌာန်လာရောက် ဝင်သည်။ နယ်စုံရပ်စုံမှ ဒေါ်လှမြင့် ကဲ့သို့ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်သူများမှာ အယောက် (၃၀)ခန့်ရှိသည်။

တစ်နေ့သော အားလပ်ရက်တွင် ဆရာထောက်ကြီး၏ ထူးခြားချက်များကို ဝိုင်းဖွဲ့ပြောဆိုနေကြသည်။ ဒေါ်လှမြင့် ဝင်ရောက်မပြော "သူတို့ပြောသလို ရော ဆရာထောက်က ဟုတ်ရဲ့လား" ဟု သံသယ ရှိမိသည်။

သို့ဖြင့် ညအိပ်ချိန်သို့ ရောက်ရှိလာ သည်။ ယောက်အားလုံး အိပ်ရာဝင်ကြ သည်။ သန်းခေါင်ကျော်သည်တိုင် အောင် ဒေါ်လှမြင့် အိပ်၍မပျော်၊ ထိုစဉ် ဆရာထောက်ကြီး၏ အခန်းမှ တံခါးဖွင့် သံကြားလိုက်သည်။ ဒေါ်လှမြင့် ဗြင် ထောင်ကိုအသာမ၍ကြည့်လိုက်သည်။

ဆရာတော်သည် ကြမ်းပျဉ်နှင့် ခြေဖဝါး တစ်ထွာခန့်လွှတ်၍ ကုန်သို့ ကြွသွားသည်ကို ဖူးတွေ့လိုက်ရပါသည်။

သီလ၊ သစ္စာ၊ ခန္တီ၊ မေတ္တာ တန်ခိုး တို့ကား ယုတ္တိမတန်၊ လူ့ဉာဏ်နှင့် မမီနိုင်သော ရုပ်လွန် စွမ်းရည်ထူးများ ရှိနေသည်ဆိုခြင်းကို ဆရာတော် သက်သေပြလိုက်သည်လား မသိပါ။

ရန်ကုန်မြို့၊ လှိုင်သာယာ(၉) ရပ်ကွက်၊ ပတ္တမြားရတနာ (၁)လမ်းနေ ဦးသိန်းဝင်းသည် တစ်ခုသော ဝါဆိုဦး၌ ဘိုကလေးမြို့နယ်၊ မိန်းမလှကျွန်းရှိ မျောက်တစ်ရာ ဘုရားဖူးရန် ပဲ့ထောင် ဖြင့် ထွက်ခဲ့သည်။ သူနှင့်အတူ ဘုရား ဖူးသူ အချို့လည်း ပါလာကြသည်။

ကျွန်းညိုကြီးမှ ဆတ်ကျွန်းသို့ ဖြတ် ကူးရာ မိုးသက်လေနှင့် တိုးပါတော့ သည်။ မြစ်က ကျယ်၊ လေကထန်၊ လှိုင်းကကြီး မိုးကသည်းမို့ ပဲ့ထောင် တစ်စီးလုံး လှုပ်ယမ်းနေသည်။ တက်မ ကိုင်လည်း တက်မကို မနိုင်ချင်တော့။ ရေလှိုင်းများကလည်း ပဲ့ထောင်ဝမ်းထဲ သို့ ဝင်ရောက်လျက် ရှိသည်။

ဒီလိုသာဆိုလျှင် မိနစ်ပိုင်းအတွင်း ပဲ့ထောင်နှစ်မြှုပ်ပေတော့မည်။ ဒီနေရာ သည် ရော့သမ္ဗန်၊ သင်္ဘောများ မကြာ ခဏနှစ်မြှုပ်၍ အသက်ပေါင်းများစွာ ဆုံးရှုံးသည့်နေရာဖြစ်သည်။ ဦးသိန်း ဝင်းသည် နန်းဦးဆရာတော် ရှိရာသို့

ရည်မှန်းပြီး...

ဆရာတော် တပည့်တော်တို့ကို ကယ် ထောက်ပို့ပေးရာ

ဟု လက်အုပ်ချိန်း ရှိပြီးလျှောက်ထား လိုက်သည်။

ထိုခဏ၌ ပဲ့ထောင်ဦးတွင် ဆရာ တော်၏ သဏ္ဍာန်ကို မှန်ဝါးဝါး တွေ့ရ သည်။ လေလာရာသို့ မျက်နှာမူ၍ လက်ဝါးနှင့် တားနေသည်။ မကြာ လိုက်ပါ။ လေငြိမ်ကာ လှိုင်းပျော့သွား ပါသည်။

သီလ၊ မေတ္တာ၊ ခန္တီ၊ သစ္စာနှင့် ပြည့်စုံသည့် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် တိုက်နေ သောလေ၊ ရွာနေသောမိုး၊ လောင်နေ သောမီး စီးနေသောရေ ထန်နေသော

ပုန်တိုင်းတို့ကို ရပ်တန့် အားပျော့စေနိုင် သည်ဆိုခြင်းကို ယုံမှားသံသယ ရှိစရာ လိုမည်မထင်။

ဗကပြဟောလောင်း ရှင်ရသေ့ကြီး ပင်လျှင် လောကီတန်ခိုးဖြင့် သတ္တဝါ များကို ထိုင်ရာမထ ကယ်ခနိုင်သေး လျှင် ဘုရားရှင်၏ သာဝကများအား အဘယ်မှာလျှင် မတတ်နိုင်ဘဲ ရှိချေ လိမ့်မည်နည်း။

ဤသို့ဖြင့် ဝေနေယျတို့၏ အကျိုးကို နည်းဟန်အသွယ်သွယ်ဖြင့် သယ်ပိုး တော်မူခဲ့သော နန်းဦးဆရာတော် ဦးသောဘဏ အရှင်သူမြတ်ကြီးသည် သဂုဏ် ဝန်ခံ၊ နတ်တော်လပြည့်ကျော် (၁၀)ရက် တနင်္ဂနွေနေ့ နေ့လယ် (၁၂)နာရီ သက်တော်(၇၈)နှစ်တွင် ခန္ဓာဝန်ကို စွန့်တော်မူလေသည်။

ကျေးဇူးစကား

ဒီဆောင်းပါးအတွက် အကူအညီ ပေးခဲ့ကြသော နန်းဦးကျောင်းဆရာ တော်ဦးဝိစိတ္တ၊ ယမင်း(လှိုင်သာယာ) ယုမ္မန်(ဂျီဝါရွာ) ယုမာ(ကျောင်းစုရွာ) တို့အားအထူးပင် ကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။

ရွှင်လန်း ရုပ်ပုံပြန်ကြပါစေ။

ဘာသာမဲ့(ရှာပုံ၊ စရာပို-၆)

ကျမ်းဂါး ရဟန္တာနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ (၀ဇ္ဇာ စရိယ ဦးဋ္ဌေးလှိုင်)

စာအုပ်အသစ်နှင့် ဝါသနာရှင်များသို့

မိမိတို့အသစ် ဆရာတော်ကြီးများ၊ ဝုပ္ပိလ်ထူးကြီးများ၏ မိမိတို့သာသနာပြု သမိုင်းမင်္ဂလာ ဖြစ်ရပ်များကို ရေးသားဖော်ပြခြင်းဖြင့် ဤသို့ ရေးသားဖော်ပြခြင်းဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ဖြစ်နေသော အများစုသော ဖြစ်ရပ်များကို မှတ်တမ်းတင်ပြီး ဖြစ်သွားစေရန်၊ သမိုင်းမှတ်တမ်းတင်ပြီး ဖြစ်ပါသိမ့်စေရန်၊ ဤစာအုပ်ထုတ်ကြီးကို ပါဝင်ကူညီလ် ထောက် ယူကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

ဆေးစာအုပ်နှင့်...

ဦးကျော်စိုးသိန်း
ဇာတည်ချောင်
စာအုပ်အုပ်စု

ကလေးဝေရာတော်ကြီး

နှင့် ထူးခြားမှုများ

ဒေါ်လှနုဝိဇ္ဇာ
(B.Sc., H.G.P., Dip.Ed)

BURMESE CLASSIC

၁၉၈၀...၁၉၈၁ ၂နှစ်တာကာလ
 ဆရာသူ ရန်ကုန်ပညာရေးတက္ကသိုလ်
 တက်ရောက် စာသင်ရပါသည်။
 ဆရာရေးဒီပလိုမာ (Dip.Ed)ဘွဲ့
 အတွက်ပါ။ စာရေးသူတို့အထက်တန်း
 ဆရာ/မများအတွက် ပို့ချပေးခြင်း
 ဖြစ်ပါသည်။ စာရေးသူက ပြည်
 ဆောင်းဆောင်တွင် နေထိုင်ခဲ့ရပါ
 သည်။
 ရန်ကုန်မြို့၊ အင်းယားလမ်းမှ
 အိမ်ရှင်အန်ကယ်လှနှင့် အန်တီမြင့်တို့
 စောင့်ရှောက်ပေးခဲ့ပါသည်။
 ဆောင်သို့မဝင်မီ၊ အိမ်သို့ မပြန်မီ
 အချိန်များတွင် တည်းခို နားနေခဲ့ရပါ
 သည်။ ဘူတာရုံအကြိုအပို့ သွားလိုရာ
 ဆရာ၊ ဘုရားများကို ကားဖြင့် ပို့ပေးခဲ့
 သည်။ ကျေးဇူးကြီးလှပါသည်။
 အန်ကယ်နှင့်အန်တီတို့၏ ဆရာ
 ဆာမှာ ကလေးဝေရာတော်ကြီး
 (ဆာလိထိဂူ ဆရာတော်ကြီး) ဖြစ်ပါ
 သည်။ ရန်ကုန်၊ မရမ်းကုန်းမြို့နယ်
 ဆာလိထိဂူကျောင်း (ယခုအခါတွင်
 ဆာသင်တိုက်ကြီး ဖြစ်သွားပါပြီ။)တွင်
 သီတင်းသုံးပါသည်။
 အန်ကယ်နှင့်အန်တီတို့က ဆရာ
 ဆာကြီးထံ နေ့စဉ်(ညတိုင်း) သွား
 ဆက် ဖူးမြော်ပါသည်။ စာရေးသူတို့
 သည်း ကြုံတိုင်း ဖူးမြော်ခွင့်ရပါသည်။
 ဆရာတော်ကြီးအား လှူဖွယ်များကို
 ချွေခွင့်ရပါသည်။ တပည့်များ ကျောင်း
 အပြည့် လာရောက် ဖူးမြော်ကြပါ
 သည်။ အန်တီနှင့် အန်ကယ်က အလွန်

မတန် လေးစားအားထားကြပါ
 သည်။
 စာရေးသူတို့ သိခဲ့ရသော အဖြစ်
 အပျက်နှစ်ရပ် ရှိပါသည်။ အန်ကယ်
 က ရုံးအမှုထမ်း၊ အန်တီက လက်
 ဖက်ခြောက် ရောင်း/ဝယ်ရေးသာ
 လုပ်ပါသည်။ အင်းယားလမ်းတွင်တိုက်
 နှင့် ကားနှင့်နေနိုင်ပါသည်။ သားသမီး
 များကို တက္ကသိုလ်ထားနိုင်ပါသည်။
 ဆရာတော်ကြီး၏ လမ်းညွှန်မှု
 အတိုင်း နေထိုင်ကျင့်ကြံသောကြောင့်
 ပါ။ အန်တီ၏ညီမနှင့်မောင် အမေရိကန်
 သွားရန်ကိစ္စတစ်ခုကြောင့် အခက်အခဲ
 ဖြစ်နေရပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးအား
 လျှောက်ထား အကူအညီတောင်းခံပါ
 သည်။
 ခက်ခဲနေသောကိစ္စ လွယ်ကူသွားရ
 ပါသည်။ မောင်ဖြစ်သူအားလည်း
 ဆရာတော်ကြီးမှ ဆေးဖော်နည်း သင်
 ပေးခဲ့ပါသည်။
 အမေရိကန်သို့ လွယ်ကူစွာ သွား
 ရောက်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ အလုပ်အကိုင်
 လွယ်ကူခဲ့ပါသည်။ အမေရိကန်ရောက်
 မြန်မာနိုင်ငံ၌ မွေးခဲ့သော ပေါက်ဖော်
 များကြား ဆေးကုနိုင်ပါသည်။
 တစ်ညတွင် ဆရာတော်အား
 လျှောက်ကြားနေသော ဝန်ကြီးတစ်ဦး
 ရှိခဲ့ပါသည်။ ထောင်ကျမည့် အခြေ
 အနေတွင် ရှိနေပါသည်။ ထိုအခက်

အခဲကို ပြေရှင်းပေးပါရန် လျှောက်ထား
 ခြင်းဖြစ်ပါသည်။
 ဆရာတော်က ကျင့်စဉ်များ ပေးပါ
 သည်။ အဆောင်ပစ္စည်း စွန့်ပေးပါ
 သည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီး တရားရုံး၌ အနိုင်
 ရခဲ့ပါသည်။ ဆရာတော်၏ မေတ္တာ
 အစွမ်းဖြင့် ကူညီခဲ့သော ဖြစ်ရပ်များစွာ
 ရှိပါမည်။
 ဆရာတော်ကြီး ပျို့ရွယ်စဉ်က
 ကလေးဝေမှ မဟာမြိုင်တော်ကြီး(ရှေးက
 အလွန် ကြမ်းတမ်း ခက်ခဲလှပါသည်။
 တောတောင်ကြီးများ၊ နတ်ဆိုးကြီးများ
 ၏ အနှောင့်အယှက် လွန်စွာ များခဲ့ပါ
 သည်။)ကို ခြေကျင့်ခရီးဖြင့် ဖြတ်သန်း
 ခဲ့ပါသည်။ အိန္ဒိယရောက်သည်အထိ
 ပါ။
 အိန္ဒိယတွင် (ဆာဒူးများ၊ ဖင်္ဂါများ)
 ထံတွင် နှစ်ပေါင်းများစွာ သီတင်းသုံးခဲ့
 ပါသည်။ လောကီပညာရပ်များစွာ ရခဲ့
 ပါသည်။ ကလေးဝေရာတော်ကြီး
 တစ်ပါးတည်းရှိနေစဉ် ဓာတ်ပုံရိုက်ပါက
 ဓာတ်ပုံတွင် ဆရာတော်ကြီး၏ ကပ်
 လျက် ဆာဒူးကြီး(ခေါင်းထိပ်၌ သျှောင်
 ထုံးကြီးရှိပြီး နို့ညှိရောင်ဝတ်စုံ ဆင်ဖြူ

ထားသူတစ်ဦးပုံ ပေါ်ပါသည်။ အံ့ဖွယ် ရာပါ။ ဆရာတော်ကြီး ဗုဒ္ဓဂယာ၌ လည်း (၆)နှစ်မျှ သီတင်းသုံးခဲ့ပါ သည်။

ရခိုင်ရိုးမတောင် (တောင်ကုတ်- ပန်းတောင်း)လမ်းအတိုင်း ခြေကျင့်ဖြင့် ပြန်ကြွလာခဲ့ပါသည်။ ပြည်-ရွှေဆံ တော်၊ ပဲခူး-ရွှေမော်တော်၊ ရန်ကုန်- လေးဆူဓာတ်ပုံ ရွှေတိဂုံ၌ အဓိဋ္ဌာန်ဝင် ကျင့်ကြံခဲ့ပါသည်။

သူဌေးကြီးဦးညွန့်က ရန်ကုန် မရမ်းကုန်းမြို့နယ်တွင် မြေနေရာ လှူ ခဲ့ပါသည်။ ထိုနေရာ၌ ထိုအချိန်က တောထနေခဲ့ပါသည်။ ဆရာတော်ကြီး ၏ အကျင့်စရုဏတို့၌ လည်းကောင်း၊ မေတ္တာဖြင့် လည်းကောင်း အခုခက်အခဲ များကို ကျော်ဖြတ်၍ သာသနာပြုခဲ့ ပါသည်။

စာရေးသူတို့ ဖူးတွေ့ရချိန် သာသနာအဆောက်အအုံများ ပြည့်စုံ ၍ စည်ကားနေပါသည်။ နာဂလိုဏ်ဂူ ကျောင်းတွင် မညီသည့်အခါမျှ ရေ မဖြည့်ရသော ရေပြည့်အိုးကလည်း ထူးဆန်းမှုတစ်ရပ်ပါ။ လူစကား နားလည်သော ကျီးမဲကလေး တစ် ကောင်ရှိသည်။ ထူးဆန်းသော ကိစ္စ များ ဖြစ်လာတော့မည်ဆိုလျှင် ဆရာ တော်ကြီးအား အချက်ပြ အသိပေး လေ့ရှိပါသည်။ ထူးခြားကိစ္စများ ဖြစ် တော့မည်ဆိုလျှင် ရေအိုးမှ ရေလျှံကျ နေ၏။

ဆရာတော်ကြီးကျောင်း၌ မီးနင်းပွဲ တော်ရှိပါသည်။ မီးခဲရဲခဲဖြင့် တောက် လောင်နေသော မီးပုံပေါ် လမ်းလျှောက် ဖြတ်သန်းကြသူများ (တမိလ်လူမျိုး၊ ဟိန္ဒူလူမျိုး)ကို တွေ့ရပါသည်။ ခြေ ဖေါင်းသက်သက်ဖြင့် နင်းပြကြခြင်းပါ။ ပူလောင်သော လက္ခဏာမျိုး မတွေ့

ရပါ။ ခြေမျက်စိပုံးအောင် ဝတ်ထား သော ဝတ်ရုံဖြူတိုကိုလည်း မီးစွဲလောင် ခြင်း မတွေ့ရပါ။

ထိုပွဲတော်၌ အချို့သူများက ပါးကို ထက်လှသော သံချွန်ဖြင့် ထိုးဖောက်ပြ ပါသည်။ (နာကျင်မှုလက္ခဏာမျိုး မပြ ကြပါ) (၆")ဓားတို့ကို မျိုပြုကြသူများ လည်း ရှိပါသည်။ (သံဓားအစစ်ကို မျိုပြခြင်းပါ။) လည်ချောင်းအတွင်းသို့ ဝင်သွားပါသည်။ (နာကျင်မှုလက္ခဏာ မျိုး မပြကြပါ။)

အချို့က သံချွန်များဖြင့် တပ်ဆင် ထားသော သံခုတင်ပေါ် အိပ်ပြုကြပါ သည်။ (နာကျင်မှု လက္ခဏာမျိုး မပြကြ ပါ။) အချို့က မြွေများနှင့် ကစားပြုကြပါ သည်။ လိုရာစေခိုင်းပြပါသည်။

မီးနင်းပွဲတော်လာသူများကို သက် သတ်လွတ်ဟင်း၊ မုန့်ချိုများ၊ သစ်သီး များကို ဖက်ဖြင့်ခင်း၍ ဧည့်ခံကျွေးမွေး ကြပါသည်။ ဟိန္ဒူ၊ တမိလ်များက ဧည့်ခံကျွေးမွေးကြပါသည်။

သင်္ကြန်ကျောင်းပိတ်ရက်တွင် ပဲခူး၌ တွေ့ကြုံခဲ့ရသော အဖြစ်ထူးတစ်ရပ်ကို ယနေ့ထက်တိုင် သတိရနေမိပါသည်။ ဆရာတော်ကြီး၏ သာသနာပြုခရီးစဉ် သို့သွားရန် အန်ကယ်နှင့် အန်တီတို့က ပဲခူးသွားကြမည် ဖြစ်ပါသည်။ စာရေး သူတို့ကို ဖိတ်ခေါ်ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး ပဲခူးမြို့ ကလျာဏီ သိမ်ကို ပြင်ဆင်ရန်(သာသနာပြုရန်) ခရီးစဉ်ပါ။ ဆရာတော်ကြီးနှင့် တပည့် များက အရင်ကြွနှင့်ပါသည်။ စာရေးသူ တို့ ပဲခူးရောက်သောအခါ အခမ်းအနား စတင်ပါသည်။

ဆရာတော်နှင့် သံဃာတော်များ မေတ္တာသုတ်တော်နှင့် အာဇာနည်ယ သုတ်တော်ကို ရွတ်ဖတ်ပါသည်။ (ဆရာတော်လက်စွဲ သုတ်တော်များပါ။)

ဆရာတော်က အိန္ဒိယအသံဖြင့် ဂီတ မန္တန်များကိုလည်း ရွတ်ဖတ်ပါသည်။ ဆရာတော်ရှေ့တွင် ဓာတ်လုံးများ ထည့်ထားသော လင်ပန်း၊ ငွေဒင်္ဂါး (ရှေ့ခေါင်း)အစစ်များ ထည့်ထား သော လင်ပန်းရှိပါသည်။ လာရောထ ကြသော ပရိသတ်များကို ဓာတ်လုံး တစ်လုံးစီ၊ ငွေဒင်္ဂါး(ဝမ်းရှုတ်) တစ်ပြား စေပါသည်။

ကလျာဏီသိမ်သည် ရေထဲတွင် ရှိပါသည်။ အစဦး သိမ်တိုင်ပြုပြင်ချိန် လုပ်ငန်းစပါသည်။ မျှော့အလွန်ပေါင် သည်။ ရေပြင်တစ်ခုလုံး မည်းနက်နေ အောင် ကူးခတ်နေကြပါသည်။ မည်သူ မျှ ရေထဲမဆင်းနိုင်ကြပါ။ ဆရာတော် က ထုံးကို မန်းပါသည်။ ထုံးမန်းရေကို ရေထဲလောင်းချပါသည်။ ဈေး တစ်ကောင်မျှ မတွေ့ရတော့ပါ။

ဆရာတော်ကြီး ရေထဲသို့ (သင်္ကန်း စိုသည်တိုင်) ကိုယ်တိုင်ဆင်း၍ ကြိမ် မတ်ပါသည်။ အလုပ်သမားများ ရေထဲ သို့ ဆင်းကြပါသည်။ အံ့ဖွယ် ထူးဆန်း တွေ့လာဖြစ်ရပ်ပါ။

ဆရာတော်ကြီး ချီးမြှင့်ခဲ့သော ဓာတ်လုံးနှင့် ငွေဒင်္ဂါးပြား အဆောင် အစွမ်းကလည်း အံ့မခန်းပါ။ ၁၉၈၉ ခုနှစ်တွင် သေအံ့ဆဲဆဲ အလယ်တန်းပြ ကျောင်းဆရာ(ဦးကောင်း) တစ်ယောက် ကို ဓာတ်လုံးရေစိမ်ပြီး တိုက်ပေးခဲ့ပါ သည်။ ထိုသူ အသက်ရှင်ခဲ့ပါသည်။ ယနေ့ထိ (ဦးကောင်း-အိုတန်းရပ်)တွင် အသက်(၇၀)ကျော် အသက်ရှင် နေထိုင်ပါသည်။

၁၉၉၁ ခုနှစ် သောင်းကျန်းသူများ ရှိသော တောင်ပေါ်ဒေသ (ယာဉ်တန်း) ဖြင့် သွားရသောဒေသ)သို့ တာဝန်ထမ်း ရမည့် ဆရာမကို ငွေဒင်္ဂါးပြား ဆောင် ယူ၍ သွားစေပါသည်။

ဆောင်းကျန်းသူတို့ ထောင်ထား
 သူ(သူ့ကားရှေ့တွင် ပေါက်ကွဲ၍)
 သူတို့ကားမှ လူများ ဒဏ်ရာရကြပါ
 သည်။ သူကတော့ ကားပေါ်မှ အဝေး
 မှီလွှဲစဉ်သွားပြီး အကောင်းပကတိ
 ရရှိခဲ့ပါသည်။

ထိုဆရာမ ပင်စင်ယူခဲ့သည်မှာ (၁၀)
 ကြီးကြပ်မှု ရှိသွားပါပြီ။ ယခုအထိ
 ဆရာမအပည့်ကို မတော်ပြုခြင်းသည်
 ဆရာမအပည့်ကို မတော်ပြုခြင်းသည်
 ဆရာမအပည့်ကို မတော်ပြုခြင်းသည်

ဆရာတော်ကြီးက “သိဒ္ဓိ” ဆိုသည်
 ကြီးကြပ်မှု ရကြောင်း
 ပြောပြဖူးပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးက
 သဘာဝ(၃)ပါးကို အမြဲ ရွတ်ဖတ်ခိုင်း
 ပြသည်။

ဆရာတော်ကြီးက သရဏ(၃)ပါး
 အတိအကျ ပြောပြခဲ့ပါသည်။ ဆရာတော်
 ကြီးက သက်သတ်လွတ်ဆွမ်းသာ
 ပြုပေးတော်မူပါသည်။ ကျွန်ုပ် ပြုလုပ်
 သော မုန့်၊ ပဲဟင်း၊ အိန္ဒိယအစားအစာ
 များ ဘုဉ်းပေးတော်မူပါသည်။

ခွင်းတွင်းခရိုင်တစ်ခုလုံး (အထူး
 ခြံ) မုံရွာမြို့၊ ကလေးဝ၊ တမူး
 မြို့တို့၌ သာသနာပြုခဲ့ပါသည်။
 မုံရွာမြို့၊ ဖန္တလေး၊ ပဲခူး စသော မြို့
 မြို့များမှ သာဝကများကလည်း
 သွင်းလုပ်ပါ။

ဆရာတော်ကြီး၏ သင်္ကေတအဖြစ်
 (ကလေးဝ) (ပြည်ဝလှပသော ကလေး
 ချစ်) အသုံးပြုကြပါသည်။ ဆရာတော်
 ကြီး၏ နာဂလိုဏ်ဂူကျောင်း၌ ထိုပုံ
 များ ချိတ်ဆွဲထားပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးထံ တစ်ခါတစ်ရံ
 သူ၏လူများ လာရောက်တတ်ကြောင်း
 သိရသော်လည်း အပိုင်မထွက်
 ကြောင်း၊ မိုးရွာ(သည်)ထန်စွာရွာနေ
 သော်လည်း အဝတ်အစား ရေမရှိ

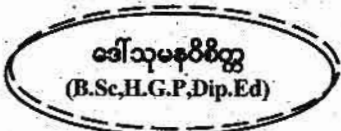
ကြောင်း တွေ့ရဖူးသည် ဦးပွင်းတစ်ပါး
 က ပြောပြဖူးပါသည်။

သရက်သီး၊ ငှက်ပျောသီးများလာ
 လှူလေ့ရှိကြောင်း ပြောပြဖူးပါသည်။
 ဆရာတော်ကြီးစွန့်သဖြင့် သစ်သီး
 တစ်စိတ်တစ်ခြမ်း စားဖူးကြောင်း၊ စား
 ပြီးလျှင် အလွန်အိပ်စ၍ အိပ်ချင်လာ
 ကြောင်း၊ မအိပ်အောင် ဆရာတော်က
 ကျင့်စဉ်များပေးခြင်း၊ မေတ္တာပို့စေခြင်း
 များပြုလုပ်စေကြောင်း ပြောပြခဲ့ဖူးပါ
 သည်။ (ချိုသောအရသာမှာ မပြောပြ
 ထတ်ပါတဲ့) အလွန်လဲ ဓွေးပါသတဲ့၊
 ထိုသစ်သီးမျိုး မစားခဲ့သူပါတဲ့၊ အား
 အလွန်တိုးပါသည်တဲ့)။

ဆရာတော် ပျံလွန်တော်မူခဲ့သည်မှာ
 ကြာမြင့်လှပါပြီ။ သို့သော် ဆရာတော်
 ကြီး၏ တပည့်များ၏ ဘုရားခန်းတွင်
 ဆရာတော်ကြီးအတွက် (နေရာထိုင်
 ခင်းထားသော ကျွန်းကုလားထိုင်ကြီး
 များ)အထွတ်အမြတ်နေရာများ ပြုထား
 ကြဆဲပါ။ (ဆရာတော်ကြီး သက်ရှိ
 ထင်ရှားရှိစဉ်ကလည်း ထိုသို့ ပြုလုပ်
 ခဲ့ကြပါသည်။)

ဆရာတော်ကြီး၏ ရုပ်တုများရှေ့
 တွင် ပန်းတော်၊ ရေချမ်းတော် ဆက်
 ကပ်နေကြဆဲပါ။ အရေးကြီးသောကိစ္စ
 များ (စား၊ ဝတ်၊ နေရေးနှင့် နိုင်ငံခြား
 ကိစ္စများ)ကို တိုင်တည်လျှောက်ထား
 ကြဆဲပါ။ တပည့်များ အောင်မြင်နေ
 ကြဆဲပါ။

[ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာကြပါစေ၊
 ခန္ဓာဝန်ကို လွယ်ကူစွာ ဆောင်ရွက်နိုင်
 ကြပါစေ]

စာမျက်နှာ (၁၄၈)မှ ဒုတိယအပိုင်း

ပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်၍ အကျိုး
 အမြတ် ရရှိနိုင်သည်။
 မျောက်နှစ်စွား လုံမတို့ ခင်ပွန်းရ
 ကိန်း ရှိသည်။

† ကြက်နှစ်စွား

ထိတ်လန့်ဖွယ် အဖြစ်အပျက်များ
 ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။ အလုပ်အကိုင်
 ရာထူး ဌာနနှစ်ခုများ ထိခိုက်လျော့ပါးနိုင်
 သည်။

အဖျော်၊ ယမကာများကြောင့်
 ကျန်းမာရေး ချို့ယွင်းမှုကို သတိပြု
 ကာကွယ်ပါ။

အမနာပ ပြောဆိုရွတ်ချမှုများ
 အတွက် စွဲမှတ်မထားပါနှင့်။ နိမ့်ပါး
 သောကာလ ဖြစ်၍ သည်းခံကျော်လွှား
 သင့်သည်။

† ခွေးနှစ်စွား

ပညာရပ်နှင့် ပွဲလယ်
 တင်သောကာလ ဖြစ်သည်။ သင်ယူ
 မှတ်သားထားသောပညာရပ်များကြောင့်
 လူအများ အရေးတယူ အကူအညီ
 တောင်းခြင်း ခံရတတ်သည်။

စိတ်ကြည်လင်ဖွယ် ကုဋ္ဌာရ်မြင်ကွင်း
 များ မြင်တွေ့ရကိန်းရှိသည်။
 အိမ်ထောင်ရေးအကျိုးစီးပွား
 မိခင်ဘက်မှဆွေမျိုးသားချင်းများအတွင်း
 သုမင်္ဂလကိစ္စ ပေါ်ပေါက်တတ်သည်။

† ဝက်နှစ်စွား

ငွေကြေးလောက်လာဘ
 ရွှင်လန်းကြသည်။ အမြောက်အမြား
 မဟုတ်သော်လည်း အားရလောက်
 သော ငွေကြေးပမာဏကို ရရှိနိုင်သည်။
 ဇိမ်ခံပစ္စည်း ဝင်နိုင်သည်။ ကြေးသံ
 သတ္တုပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်၍
 အကျိုးအမြတ် ရရှိမည်။ ဝက်နှစ်စွား
 လူလင်တို့မှာ ဇနီးမယားရက်နာနိုင်သည်။

ဤလတွင် ကံကြမ္မာနိမ့်ပါးနေသူ
 များသည် ပြောင်းပျက်ပြုလုပ်သော
 စားဖွယ်တစ်မျိုးကို အကဲဖြည့် အသက်
 ကြီးသည် အမျိုးသား(အဘိုးအို)အား
 လှူဒါန်းပါ။ အဆိုးများ လျော့ပါးပျောက်
 ကွယ်သွားပါလိမ့်မည်။

ကြံဆောင်သမျှ အောင်မြင်ကြပါစေ။

ဟုလင်းစိ

နက္ခတ္တဗေဒင်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း ၁၄၈

❖ ကြွက်နှစ်ဖွား

ငွေကြေး အကျပ် အတည်း ပေါ်ပေါက်နိုင်သည်။ လောင်းကစားမှုများ၊ ဥပဒေနှင့် ငြိစွန်းသောလုပ်ငန်းများတို့နှင့် ဆက်စပ်ကာ ငွေကုန်လှုပ်နှံ ဖြစ်ရတတ်သည်။

သေချာရေရာမှု မရှိသော တွက်ခဲရသည့် အလုပ်များကို ရှောင်ရှားရွှေ့ဆိုင်းထားသင့်သည်။ အမျိုးသားများ လိင်အင်္ဂါနှင့်ဆိုင်သော ရောဂါဝေဒနာများ သတိပြုပါ။

❖ နွားနှစ်ဖွား

မရောက်ဘူးသော နေရာဒေသများသို့ သွားရောက်ရတတ်သည်။ မြင်ကွင်း အသစ်အဆန်းများက စိတ်အပြောင်းအလဲ ဖြစ်စေလိမ့်မည်။

ကူဖော်လောင်းဖက် တပည့်တပန်း ရနိုင်သည်။ အထည်အလိပ်များကြောင့် ငွေကြေးအကျိုးအမြတ် ရဖွယ်ရှိသည်။ ပုဆိုး၊ ထဘီ ခါးဝတ်တန်ဆာများ ဝင်ကိန်းရှိသည်။

❖ ကျားနှစ်ဖွား

အိမ်ခြံမြေ ဝင်ကိန်းရှိသည်။ ကတိစကား တည်ကြည်မှန်ကန်မှုကြောင့် ကျေးဇူးတုံ့ပြန်ခြင်း ခံစားရမည်။ တီထွင်ဖန်တီးရသော လုပ်ငန်းဆောင်တာများ အဆင်ပြေအောင်မြင်နိုင်သည်။

သံယောဇဉ်ရှိသူနှင့် ဆုံစည်းရတတ်သည်။ ကြွေထည်မြေထည် အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများ လက်ဆောင်ရဖွယ်ရှိသည်။

❖ ယုန်နှစ်ဖွား

စိုးရိမ်ပူပန်များ လျော့ပါးသွားမည်။ ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းနေရသော ပြဿနာများ ပြေလည်သွားနိုင်သည်။ အစာအိမ်ဆိုင်ရာ ဝေဒနာများ သက်

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လအတွင်း ပုံရိပ်ရှင်တို့၏

ကံကြမ္မာ

ဟူဂျင်စီ (Hu Jin Zhi)

သာ ကောင်းမွန်လာမည်။ ဓာတုဗေဒပစ္စည်း၊ မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သော ပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်၍ အကျိုးအမြတ် ရရှိမည်။ ယုန်နှစ်ဖွား အိမ်ရှင်မများ သားသမီးအတွက် ဂုဏ်တက်ရတတ်သည်။

❖ နဂါးနှစ်ဖွား

မဆိုင်သော ကိစ္စတွင် ပါဝင်စွက်ဖက်မိသဖြင့် အမှုပွေ့ရက်န်းရှိသည်။ နိုင်ထက်စီးနင်း ပြောဆိုပြုမူခြင်း ခံရတတ်သည်။

သစ်ဝါးစူးချွန်များ ထိရှိမှု အန္တရာယ် သတိထား ကာကွယ်ပါ။ မျက်မှန်၊ စာအုပ်၊ ရုပ်ပုံကားချပ်များ လက်ဆောင်ရကိန်းရှိသည်။ သစ်တောထွက်ပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်၍ အကျိုးပေးနိုင်သည်။

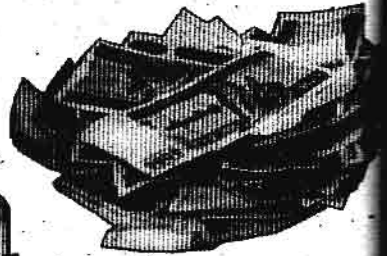
❖ မြွေနှစ်ဖွား

မောင်နှမသားချင်းတို့နှင့် စုစုဝေးဝေး ရှိနေမည်။ ဆွေမျိုးမိသားစုအတွင်း သုမင်္ဂလသာရေးကိစ္စ ပေါ်ပေါက်နိုင်သည်။

ဖန်ထည်မှန်ထည် ပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်၍ အကျိုးအမြတ် ရရှိတတ်သည်။

ဝတ်ကောင်းစားလှ ဝတ်စားဆင်ယင်၍ ပွဲနေပွဲထိုင်များ ရကိန်းရှိသည်။

နှလုံးနှင့်ဆိုင်သော ဝေဒနာများ သတိပြုပါ။

❖ မြင်းနှစ်ဖွား

ကြံစည်လုပ်ကိုင်မှုများ တိုးတက် အောင်မြင်သောအခါ ဖြစ်သည်။ မင်္ဂလာစကားများ ပြောရတတ်သည်။ နေအိမ်ဂေဟာတွင် အလှူအတန်းကလေးများ ပြုလုပ်ဖြစ်မည်။

စီးပွားရေး၊ ကျန်းမာရေး အခက်အခဲအချို့ ပြေလည်၍ သုခပြည့်စုံလိမ့်မည်။ လျှပ်စစ်အသုံးအဆောင် ပစ္စည်းများ ဝင်ကိန်းရှိသည်။

❖ ဆိတ်နှစ်ဖွား

စီးပွားရေးနှင့် ပညာရေးကိစ္စများတွင် အကူအညီအထောက်အပံ့များ ခံစားရရှိမည်။

မှတ်သားဖွယ် သင်ခန်းစာ တိုးပွားသောကာလဖြစ်သည်။ သစ်ဝါးကြံတို့ဖြင့် ပြုလုပ်သော အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်၍ အကျိုးအမြတ် ရရှိနိုင်သည်။

မျက်စိနှင့်ဆိုင်သော ရောဂါဝေဒနာများ သတိထားကာကွယ်ပါ။

❖ မျောက်နှစ်ဖွား

နေထိုင်မှုအဆင့်အတန်း တိုးတက် မြင့်မားလာမည်။ မျှော်လင့်နေသော သတင်းစကားများ ကြားရဖွယ်ရှိသည်။

နေအိမ်သို့ ဂုဏ်သရေရှိ ပညာသင်များ ရောက်ရှိလာတတ်သည်။ ရေထူး

အချစ်ကို

အရေးထားတဲ့သူလား

ကြည့်ပါ။
○ ကြီးသတ္တန်နဲ့ ဇွာလန်နဲ့တို့ နှလုံးလမ်းကြောင်းကို တွေ့ရတယ်။ (က)

ဒါကတော့ အချစ်နဲ့ ပတ်သက်ရင် ခံစားလွယ်ပါတယ်။ လွမ်းဆွေးဓာတ်ခံပါ၊ ပါပါတယ်။ ချစ်ရေးမှာ ကံစေတတ်ပါတယ်။

○ ဉာဏ်လမ်းကြောင်းက တိုပြီး ကျွန်းသတ္တန်တွေ၊ အင်္ဂါ ဥပဒ်လမ်းတွေ အခြားသော ဥပဒ်လမ်းငယ်များကို တွေ့ရပါတယ်။ (ခ)

ဒါကတော့ အတွေးအခေါ်အပြောင်းအလဲ ပြန်ဆန်တဲ့ သဘောပါ။ အမှားဘက်ကိုဆောင်တဲ့ အတွေးမျိုးသာ ရှိနေတတ်ပါတယ်။ ဆုံးဖြတ်ချက်မှန်ကန်ဖို့ရာ နှုန်းတော်တော်လေးနည်းပါးတယ်။

○ အသက်လမ်းကြောင်းက ထွက်တဲ့ ကံလမ်း ပါပါတယ်။ (ဂ)

ဒါကတော့ အချစ်နဲ့ ပတ်သက်ရင် စွဲလမ်းမှု အားကြီးခြင်း၊ အလှအပ ကြိုက်ခြင်း၊ ကာမဂုဏ်ကို ခံမင်ခြင်းကို ဖြစ်စေတယ်။

ဒါတွေကို ခြုံငုံ သုံးသပ်ကြည့်မယ်ဆိုရင်... အချစ်ကို အရေးထား ကိုးကွယ်ယုံသူလား လို့...

BURMESE CLASSIC

အေးပါစေ၊ အောင်ပါစေ။

သန်းပညာ

မင်္ဂလာကံပြုစာ

ဧည့်သည်များနှင့် ဟိုမှဒီမှ တူနှစ်ဖြာ မင်္ဂလာတေးသီချင်းများ ပေါ်ထွက်လာခဲ့သည်။ အလှအယက် မင်္ဂလာဆောင်ကြခြင်းပင် ဖြစ်တော့၏။

(ခ) ကွက်သစ် မင်္ဂလာဆောင်တွင် ဗီဒီယိုမှတ်တမ်း သွားရိုက်ခဲ့သော ကျေးတောစောလှိုင် လမ်းသင့်သဖြင့် ကျွန်ုပ်အိမ်သို့ ရောက်လာခဲ့သည်။

ကျော်စိုးလွင်
(ဝါးဒယ်မ.)

ပြောရင်း ကျေးတောက လွယ်အိတ်ထဲမှ မှတ်စုစာအုပ်ကို ထုတ်ယူရင်း

ကျွန်ုပ်အား မေးလိုက်သည်။
ပညာလိုလားသူ ကျေးတောစောလှိုင်ကား ရှာမှရှားသော လူငယ်တစ်ဦးပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။ မင်္ဂလာဆောင်

'မင်္ဂလာဆောင်မှာ ဗီဒီယိုမှတ်တမ်း သွားရိုက်တာလား'

တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် စုံတွဲတစ်တွဲ ဟောစာတမ်း ရေးနေစဉ် ရောက်လာ၍ ကျွန်ုပ်က မေးလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

'ဟုတ်တယ် သန်းထွန်းလေးတို့ မင်္ဂလာဆောင် လာရိုက်တာ'

ကျေးတောက ရယ်မောကာ ပြောလိုက်သည်။

'ပိုးအိမ်က ဘာမှ မပြောဘူးလား' ကျွန်ုပ်က အားကျမခံ ပြန်နောက်လိုက်ပါသည်။

'သောကြာသား သန်းထွန်းနဲ့ စနေသမီး နွဲ့နွဲ့လေးတို့ မင်္ဂလာဆောင်မို့ တပေါင်းတည်း ပြောလိုက်တာပါ အာစရိရ'

'သောကြာသားနဲ့ စနေသမီး တို့တွဲလမှာ မင်္ဂလာဆောင်တယ်ဆိုတော့ ကောင်းတာပေါ့ကွာ ချမ်းသာမယ့် စုံတွဲပေါ့ကွာ'

'ဟန်ကျတယ် ပြောစမ်းပါဦး အာစရိ သောကြာနဲ့ စနေသမီး ဘာကြောင့် ချမ်းသာမယ်လို့ ဆိုရတာလဲ'

၁၅၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

နံပါတ်-၁

တပေါင်း တပေါင်း	တန်ခူး	တပေါင်း တပေါင်း	၉ ၉	၃ ၁	၆၅ ၆၀
ဝါဆို		ပြာသို	၂၅		၃၀
ဝါခေါင် ဆာသလ္လ	သီတင်းကျွတ်	ဆာသလ္လ	၁၄ ၁၀	၀ ၆	၃၉ ၃၃

ဇယား-၁   ဇယား-၂

နံပါတ်-၂

တန်ခူး	⇒ တနင်္ဂနွေသား	- အင်္ဂါသမီး
ကဆုန်	⇒ တနင်္လာသား	- သောကြာသမီး
နယုန်	⇒ ကြာသပတေးသား	- ဗုဒ္ဓဟူးသမီး
ဝါဆို	⇒ ကြာသပတေးသား	- တနင်္လာသမီး
ဝါခေါင်	⇒ ဗုဒ္ဓဟူးသား	- တနင်္ဂနွေသမီး
တော်သလင်း	⇒ စနေသား	- ဗုဒ္ဓဟူးသမီး
သီတင်းကျွတ်	⇒ စနေသား	- သောကြာသမီး
တန်ဆောင်မုန်း	⇒ တနင်္ဂနွေသား	- အင်္ဂါသမီး
နတ်တော်	⇒ အင်္ဂါသား	- ကြာသပတေးသမီး
ပြာသို	⇒ အင်္ဂါသား	- စနေသမီး
တပို့တွဲ	⇒ သောကြာသား	- စနေသမီး
တပေါင်း	⇒ သောကြာသား	- ကြာသပတေးသမီး

လာရင်း အမြတ်ထုတ်လေပြီ။

‘ရာသီနဲ့ ရက်ပြတ်ဟ်လာ ရွေးနည်းဆိုတာ ရှိတယ် ကျေးဇာ’

‘ပြောစမ်းပါဦး ဆရာမိုးရယ်’

‘ဟောဒီ ဇယားနှစ်ခု ကူးပြီးရင် ပြောပြမယ်’

ကျွန်ုပ်က ဇယား(၂)ကွက် ကျေးဇာကို ချပေးလိုက်သည်။

*** (နိပါတ်-၁)

ထက်(အတွင်း)လက်ဝဲရစ်

(အိမ်၊ ခန်း၊ ပျော်၊ မှိန်၊ ရှန်၊ တင်း၊ တိမ်၊ အ၊ ညို၊ စံ၊ သင့်၊ သေး)

(အပြင်)ညဉ့်၊ သုံး၊ လို၊ ခါ၊ ဦး၊ ဝင်း၊ သာ၊ စံ၊ ပါ၊ နှင်း၊ နဲ့၊ မွေး)

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှာ ဆေးဇြီးတို ရေးချင်သည်ဆိုတော့ “ငါ့ရဲ့ တိုယ်တွေ့ ဆေးနည်းတစ်မျိုး ပြောခဲ့မယ်၊ အသေအချာ မှတ်ထား”။

ဟု ဆိုကာ စာရေးသူအား မကျန်းမာသည့်အခါ ဆေးကုပေးနေသော (အမည်မဖော်လို)ဆရာတစ်ဦးက ပြောလာသည်။ ဆက်၍ သူက...

‘ဒီဆေးနည်းကတော့ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ဆယ် ခုနှစ်နှစ်၊ ရှစ်နှစ်လောက်က ငါ့ ကိုယ်တိုင် ကုပေးလိုက်တဲ့ ဆေးနည်းလေးပဲ။ အထူးသဖြင့်ကတော့ ခန္ဓာတွေ၊ နွားတွေ၊ ဝက်တွေအတွက် ဆေးကောင်းဆုံး၊ အသင့်တော်ဆုံးပဲ’ ပြောပါဆရာ၊ ကျွန်တော် သိချင်ဦး

‘အဲဒါက ပြောမှာပါ။ တခြားမဟုတ်ဘူး။ မျက်စိတစ်ဖျံပဲကွ ကျွဲနွားဝက်တွေရဲ့ မျက်စိမှာ တိမ်ညာထွက်ပေးရင် အကြောင်းစက်လိုခေါ်တဲ့ အကြိတ်စက် ထွက်တဲ့ အကြိတ်အစေးအခြောက်ကို အလွန် ပြည့်ညက်သွားအောင် အပျိုကြိတ်ပါ။ (သတိ- အကြိတ်စက်နှင့် ပြုလုပ် မှတ်ထားရမည်) အဲဒီအကြိတ်စက်အပျို ပြည့်ညက်ကြိုက် လက်ဝဲခေါ်ပတ်တွင် ပုံထားပြီး တိမ်စွဲသော

အတွင်းထပ် - ယောက်ျားနဲ့

အပြင်ထပ် - မိန်းမနဲ့

ယင်းဂဏန်းများကို ကြည့်၍ သတိသား သတိသမီး လက်ထပ်ပြုကာ ကေန့်ချမ်းသာမည်ဖြစ်သည်။

*** (နိပါတ်-၂)

‘ဟန်ကျတာပဲ ဆရာမိုးရာ ခုခေတ်က ခုမြင် ခုကြိုက် ခုလိုက် ခုပေါင်း ခုကွဲ အိမ်ထောင်ရေးနဲ့ ပတ်သက်ရင် လွယ်လွယ်ဆုံးဖြတ်တတ်ကြတာ’

‘အိမ်ထောင်ရေးနဲ့ ပတ်သက်ရင် ရွေးချယ်နည်းတွေ အားကြီး ရှိတယ်ကွ၊ ဘယ်ပညာပဲဖြစ်ဖြစ် သိထား တတ်ထားရင် ဗဟုသုတများပြီး အမှားနည်းတာ

မျက်လုံးအနီကပ်ပြီး မျက်လုံးထဲကို အကြိတ်စက်စက် အပျိုတွေ ဝင်သွားအောင် လေ့နွဲ့ပျက် သွင်းလိုက်ပါ။

တိမ်စွဲနေတဲ့ မျက်လုံးထဲကို အကြိတ်စက် အပျိုနုနုလေးတွေ ဝင်သွားရင် ရပြီး အဲဒီအကြိတ်စက် ကုပေး နှစ်ခါပြန် ကုစရာမလိုဘူး။ တစ်ကြိတ်တည်းနဲ့ တိမ်စင်တယ်’

‘ဒါနဲ့ ဆရာ... ကျွန်တော်မေးပါဦးမယ်။ တချို့ ကျွဲတွေ၊ နွားတွေမှာ မျက်လုံးအပြည့် တိမ်စွဲနေတာတွေ တွေ့ရတယ်။ အဲဒီလို တိမ်အင်အားများနေရင်ကော ဒီဆေးက ထက်သလား ဆရာ’

ဆရာက ဆက်၍ ပြောပြသည်မှာ...

‘အေး... တချို့က ချုံဖွန့် ကုပေးကြတယ်။ သူတို့နည်းလမ်းကလဲ ကောင်းကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဂါထာမန္တနဲ့တွေ့ ခဲ့ ချုံဖွမနီးပြီး ကုသရာမှာ တိမ်စွဲနေတဲ့ မျက်လုံးဟာ မျက်ရည်ကျသေးတယ် ဆိုရင်တော့ ချုံဖွန့် ပျောက်တယ်လို့ ဆိုတယ်။ မျက်ရည် မကျတော့ဘူး ဆိုရင် ကုသဖို့ မသေချာဘူးလို့ ကြားဖူးတယ်။

အခု ငါပြောတဲ့ အင်ကြင်းစက်

ပဲပေါ့။

“ကုန်ရုံးလျှင် တစ်ခေါက်၊ လင်ကုန်ရုံးလျှင် တစ်သက်လုံး မှောက်”တဲ့

ရွေးကထားခဲ့သော စကားများ မှတ်သားစရာများ ကျေးတောအား ဆက်ပြောနေလျှင် ညနေစောင်းမှ သင်း အိမ်ပြန်ရောက်တော့မည်။

ဟောစာတမ်းလည်း ရေးပြီးပြီဖြစ်၍ ဆက်သွယ်ရေး စာတိုက်မှပို့ရန် ကျေးတောနှင့် စကားဖြတ်ကာ မြို့ဘက်ကမ်းကူးဖို့ ပြင်ရပါလေတော့သည်။

ကျော်မိုးလွင်(ငါးခယ်မ)

ကျွဲနွား

များမျှတိမိမိကျသော်

မျက်စိညှောဆေးကတော့ ကုသရမယ့် မျက်လုံးမှာ မျက်ရည် မကျတာ၊ ကျတာ သတိမထားမိလိုက်ဘူးကွ။ ဒါပေမယ့် ဒီဆေးနဲ့ ငါ့ကိုယ်တိုင် ကုပေးလိုက်တာကတော့ တစ်ကြိတ်တည်းနဲ့ပျောက်သွားတာပဲကွ။ ကုသကြည့်လိုက်ပါ။ အဖြေပေါ်လာပါလိမ့်မယ်။

ပြီးတော့ ရှားပါးသီခေါင်တဲ့ တောရွာလို အရပ်ဒေသတွေမှာ ဒေသခံတောင်သူတွေအတွက် လက်သုံးဆေးတစ်ဖုံပဲကွ။ အကုန်အကျ မရှိဘဲနဲ့ ကုသပေးနိုင်တယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ၊ ဆရာ ပြောပြတဲ့ အတိုင်းပဲ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းက တစ်ဆင့် သတင်းကောင်းပါးပေးဖို့ ကျွန်တော့်ကို ခွင့်ပြုပါဦးဗျာ’

‘အေး...အေး ကောင်းပါပြီသတဲ့ဗျာ’

သံဃုသတ္တာ အဝေရာ ဟောစွဲ တက္ကသိုလ် မောင်ကေ(ခေါ်ဦး)

ဩဂုတ်လတွင် ဖွင့်လှစ်မည့် ထိဆု
ငွေများနှင့် ပတ်သက်၍ နီးစပ်ကံထူး
နိုင်ကြစေရန် ၉၊ ၆၊ ၅၊ ၁ ဂဏန်းခြေ
များ ၁၊ ၅၊ ၈၊ ၉ အက္ခရာများနှင့်
တွဲဖက်၍ ရွေးချယ်ကံစမ်းနိုင်ကြပါ
သည်။

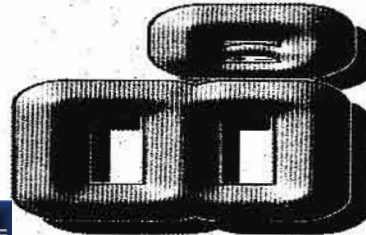
ဂဏန်းတူ ဂဏန်းထပ်များကို ရွေး
ချယ်လိုပါလျှင် ၉၊ ၆၊ ၅ ဝဂဏန်းများ
နှစ်လုံးနှင့်အထက် ပါဝင်သော ထိလက်
မှတ်ကို ရှာဖွေယူပါ။

မွေးနှစ်အရ ကံလာဘ်ပွင့်စေမည့်
အခွင့်အလမ်းကို အသုံးပြုလိုပါက
အောက်၌ကြည့်ပါ။

* * *

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လအတွက် ဓာတ်ကြီးငါးပါးစိုးစိုးမှုနှင့် အောင်ဘာလေ

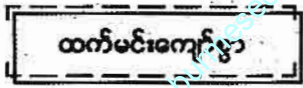

စေသည်။
သောကြာနေ့တွင် ထိထိုးခြင်း
ကြာသပတေးသားသမီးနှင့် တွဲဖက်
စပ်တူထိုးခြင်းဖြင့်လည်း အကျိုးထူးနိုင်
ပါသည်။

ထိကံမြင့်ယတြာ ပြုလိုပါက...
ဖျော်ရည် သို့မဟုတ် သောက်သုံး
ဖွယ် အအေးဘူး(၁)ဘူးကို အများ
ကိုးကွယ်သော စေတီတွင် မြောက်
အရပ် သောကြာဂြိုဟ်တိုင်အနီးမှ ကပ်
လှူပါ။

ပုဒုတားနေ့တွင် ကပ်လှူခြင်းက စို
ကောင်းပါသည်။ သမ္မာဒေဝများအား
တိုင်တည်၍ လိုရာဆုတောင်းပါ။

ဂူပုဒ်း ဓာတ်ကြီးငါးပါး အကုသုတ္တံ
ဖြင့် ထိကံထူးကြပါစေ။

မွေးနှစ်	ကံပွင့် ဂဏန်း	လာဘ်ပွင့် အရောင်	ကံပွင့်အရပ်	တွဲဖက်ကံစမ်းသင့်သူ	ကံပွင့်နေ့
ကြက်	၇	ဓူဝါ	အနောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	သောကြာနေ့
ခွေး ကျား	၄	အိမ်နှင့်	အရှေ့တောင်	တနင်္ဂနွေသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့
ယုန်	၉	အနီ	တောင်	ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး	အင်္ဂါနေ့
နှမ်း ဖျံ	၁	အပြာ	မြောက်	အင်္ဂါသားသမီး	ဗုဒ္ဓဟူးနေ့
မြင်း	၆	အဖြူ	အနောက်မြောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	တနင်္ဂနွေနေ့
ဆိပ် မျက်	၈	အညို	အရှေ့မြောက်	ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး	ဇနောင်နေ့
ကြက်	၃	အိမ်နှင့်	အရှေ့တောင်	သောကြာသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့
ငွှား ဟ်	၂	ဓူဝါ	အနောက်တောင်	ဇနောင်သားသမီး	တနင်္ဂနွေနေ့

**ထိလက်မှတ်အရောင်းဆိုင် တည်
ရှိရာ ဌာနဗလကို ရယူလိုပါက...**
ဆိပ်ကမ်း မြစ်ချောင်းမြောင်းနံဘေး
လှေသင်္ဘော၊ ဆိုးဆေးအရောင်းဆိုင်၊
အံ့ရော်ယဗကာအရောင်းဆိုင်၊ ရေတွင်း
ရေကန် ရေစက် ရေပေးဝေရာဌာန
စသည်တို့ အနီးရှိ ဆိုင်များတွင် ကံစမ်း
နိုင်ကြသည်။

ဆိုင်ဖျက်နှာစာတွင် အပြာရောင်
လွှမ်းသော တန်ဆာဆင်မှုများ၊ ငါးမွေး
၁၂၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂလင်

ကန်များ ရှိပါကလည်း ကံကောင်းနိုင်
ကြသည်။

ထိုအရောင်းဆိုင်များတွင် ကံအခွင့်
အလမ်းနှင့် တွဲဖက်အသုံးပြုပါလျှင်
အကျိုးထူးနိုင်ပေမည်။

ဥပမာ ။ ။ ကြွက်နှစ်ဖွားသည်
ဆိုင်(အိမ်) အမှတ်(၇)ဖြင့် ဆိုင်တွင်
ကံစမ်းခြင်း။ ထိုဆိုင်သည် မိမိ၏နေအိမ်
သို့မဟုတ် အလုပ်ဌာနမှ အနောက်
အရပ်တွင် ရှိခြင်းသည်လည်း ကံပွင့်

ရွှေဘိုလူ့စာပေလှည့်ကျစာရုံ၊ ရွှေဘိုမြို့၊ မြောက်ဧရာဝတီမြစ်

ရွှေဘိုလူ့
စာပေလှည့်ကျစာရုံ

ထူးခြားဆန်းကြယ်

ရုပ်ပွား၊ ရုပ်သိမ်းပေး၊ ရုပ်ပုံပွားတော်

နှင့် ဝတ်သက်၍ သိသမျှ ဖြေပါမည်

BURMESE CLASSIC

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မေလ နက္ခတ္တ
ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း အမှတ်(၃၃၄)စာ
အုပ်မှ စာမျက်နှာ(၁၈၂)၊ မနင်းမေ
ဆန်းစော၏ ထူးခြားဆန်းကြယ်
အံ့ဩဖွယ် ရှင်သီလိရုပ်ပွားတော်
နှင့် သိသူများ ဖော်ပြပေးစေရန်
အသိပေးဆောင်ရွက်ပေးပါမည်။
အသိပေးလိုသော ဆန္ဒ
ကြောင့် ဤစာစုကို ရေးသားပေးပါ
မည်။

သည် ရှင်သီလိရုပ်ပွားတော်မြတ်
သည် ပုလင်းပေါက်ခြင်း၊ ဖန်ပေါင်း
ချောင်ကွဲအက်ခြင်းများ ဖြစ်ရသည့်
အကြောင်းမှာ ထိုရှင်သီလိရုပ်ပွား
တော်မြတ်သည် သက်တော်ဝင်နေ
သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။
တစ်နည်း ထိုရှင်သီလိရုပ်ပွားတော်
မြတ်၌ ရှင်သီလိရဟန္တာမြတ်ကြီး၏
ဓာတ်တော်အစစ် ကိန်းဝပ်နေသော
ကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။
ထိုရဟန္တာပုံတော်ကို ကိုးကွယ်

ဆည်းကပ်ခဲ့သော မူလပိုင်ရှင်သည်
လည်း ထိုရှင်သီလိရုပ်ပွားတော်အား
တကယ့် သက်တော်ထင်ရှား ရဟန္တာ
ကြီးကဲ့သို့ သံဃာ့ဂုဏ်တော်များနှင့်
ပူဇော်ကန်တော့ကာ ဆွမ်း၊ ပန်း၊ ရေ
ချမ်း ဆက်ကပ် လှူဒါန်းခဲ့ပါလိမ့်မည်။
သက်ရှိထင်ရှား ဘုရားနှင့် ပရိနိဗ္ဗာန်
ဝင်ပြီးသော ဘုရားရှင်၏ ကိုယ်စား
တော်ကို တူမျှသော စိတ်ထားဖြင့်
ရိုသေစွာ ပူဇော်ခြင်း၊ လှူဒါန်းခြင်း၊
ဝေယျာဝစ္စဆောင်ရွက်ခြင်းကို ပြုလုပ်

မနင်းမေသိန်းစော မေးမြန်းထား
E20A. August, 2014.

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၅၃ စာမျက်နှာ (၁၅၄) သို့

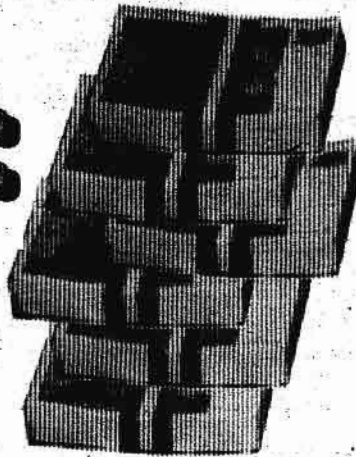
www.burmeseclassic.com

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လအတွင်း

ငွေကြေး

လာဘ်လာဘ

ရွှင်လန်းစေဖို့

ဩဂုတ်လ မိုးရာသီသမယတွင် ငွေကြေးလာဘ်လာဘများလည်း ဖြိုင်ဖြိုင် ရွာသွန်းသကဲ့သို့ ဝင်လာစေရန် မိမိတို့ မွေးနှစ်အရ ပြုဖွယ်များကို ယေးတွင် ကြည့်ပါ။

* * *

မွေးနှစ်	ခုရေ	အရပ်မျက်နှာ	ကူညီမည့်ပုဂ္ဂိုလ်	လျှင်ရန်နေ့
ကြွက်	၇	အနောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	သောကြာနေ့
နွား ကျား	၄	အရှေ့တောင်	တနင်္ဂနွေသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့
ယုန်	၉	တောင်	ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး	အင်္ဂါနေ့
နဂါး ခြေ	၁	မြောက်	အင်္ဂါသားသမီး	ဗုဒ္ဓဟူးနေ့
မြင်း	၆	အနောက်မြောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	တနင်္ဂနွေနေ့
ဆိတ် မျောက်	၈	အရှေ့မြောက်	တနင်္လာသားသမီး	စနေနေ့
ကြက်	၃	အရှေ့	သောကြာသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့
မွေး ဝက်	၂	အနောက်တောင်	စနေသားသမီး	တနင်္လာနေ့

ဥပမာ။ မြင်းနှစ်တွင် မွေးဖွားသူသည် နိမိတ်ကောင်းသောပန်း (ဥပမာ။ ။ အောင်သပြေ၊ ကံ့ကော်၊ ကန်စွန်း) သို့မဟုတ် စွင်ကားလှပသော ပန်း(၆) ပွင့်ကို အများကိုးကွယ်သည့် စေတီပုထိုး၌ အနောက်မြောက်ထောင့် (ရာဟု ဂြိုဟ်တိုင်အနီး)မှ ကပ်လျှံကာ ငွေကြေးလွယ်ကူအဆင်ပြေစေရန် ဆုတောင်းပါ။

တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ကပ်လျှံပါ။ ထို့နောက် ကြာသပတေးသားသမီးတစ်ဦး၏ ငွေကြေး၊ လှူမှုရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ အခက်အခဲတစ်ရပ်ကို ကူညီ ဖြေရှင်းပေးပါ။ ငွေကြေးလာဘ်လာဘများ လွယ်ကူစွာ ဝင်ရောက်နိုင်ပါလိမ့်မည်။

ထက်မင်းကျော်စွာ

စာမျက်နှာ (၁၅၅)မှ အဆက်

သည်ရှိသော် တူမျှသော အကျိုးရရှိ သည့်ဟု မြတ်တူရားက ဟောတော်မူ ပါသည်။

အလားတူစွာ ရဟန္တာရှင်ပွားထေ ကိုလည်း တကယ်ရဟန္တာအစစ်ကဲ့ သို့သောစွာ ပူဇော်ပါလျှင် ရဟန္တာအရ တိုယ်တော်တိုင် စောင့်ရှောက်သကဲ့ သို့ စောင့်ရှောက်ခြင်းခံရပါမည်။

စာရေးသူသည် မြန်မာနိုင်ငံသာမန် ကမ္ဘာနိုင်ငံများကပင် ယင်ဆောင် ပူဇော် ခြင်းခံနေရသော တန်ခိုးတော် ကြီးမား လှပါသော ရွှေကံကုလေပျံသစ်ထေ ရှင်ရှင်တော်မြတ်ကြီး၏ သာသနာပြု မယ်တော်ကြီး ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူတို့အိမ်တွင် ပူဇော်ထေ သော ဘုရားရှင်ကြီးသည်လည်း သက် ရှိစင်ရှား ဘုရားရှင်ကြီးကဲ့သို့တူ တန်ခိုးတော်များ ကြီးမားလှပါသည်။ ရွှေကံကုဘုရားကြီးကိုလည်း နှစ် ကျောင်းဆောင်တွင် သော့ခတ်ထား မရပါ။ သော့ခတ်ထားလျှင် မှန်ပွင့်ထွက် တော်မူပါသည်။ သက်ရှိစင်ရှား ဘုရား ရှင်ကြီးကဲ့သို့ တန်ခိုးတော်များ ထူးခြား စွာ ပြတော်မူပါသည်။

မနှင်းမေသိန်းစော၏ စာကို စေ မိသောအခါ စာရေးသူတို့နှင့် အမြဲ ချင်းတူပါသောကြောင့် မနှင်းမေသိန်း စောနှင့်တကွ စာဖတ်သူများ သိရှိစေ ရန် စေတနာကောင်းဖြင့် သိသမျှ ဖြေကြားပေးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုရဟန္တာကြီးအား နေ့စဉ် သံဃာ့ ဂုဏ်တော်များဖြင့် ပူဇော်၍ လိုရာ ဆန္ဒများ ပြည့်နိုင်ကြပါစေ။

စေတနာ ပေးစွာများဖြင့်

ရွှေကံကု
သာသနာပြုမယ်တော်ကြီး

ရန်ကင်း၊ အောင်လော၊ ရန်ကင်း

ကိုယ်ပိုင်ကြီးပင်

၏ အစီအစဉ်နှင့် ဆေးအသုံး

ကျော် (ရမည်းသင်း)

ကိုယ်ပိုင်ကြီးပင် (သို့မဟုတ်) ရန်ကင်းအောင်လော

ရမည်းသင်းပျိုနယ်၊ ရွာတန်းစေ့
အုန်းတွင် နေထိုင်သော ကျောင်းအုပ်
ဆရာကြီး ဦးကျော်မွှေး(ငြိမ်း)မှ ပြောပြ၍
ဆေးအသုံးအပေါ်ပါသည်။ ဆရာကြီး၏
အိမ်တွင် ရန်ကြီးအောင်ပင် (ခ) ကိုယ်ပိုင်
ကြီးပင်ကို တွေ့ရသဖြင့် ဓာတ်ပုံမှတ်
ဆင်ပြုခဲ့ပါသည်။ ထိုအပင်၏ အရွက်
မှာ နှစ်တောင်း သုံးတောင်းခန့် ရှည်ပါ
သည်။ အနံ့မှာ (၅)လက်မခန့်ရှိပြီး
နူးညံ့ပါသည်။ အပွင့်သည် အဖြူအနီ
အရောင်ဟု နှစ်မျိုးရှိ၍ အနံ့မွှေး၏။
ဤ အဖြူရောင်ဖြစ်၏။ ဂုဏ်အရည်
အင်္ဂါ ဖြစ်သည်။

ရန်ကြီးအောင်ပင် (ခ) ကိုယ်ပိုင်ကြီး
ပင်သည် နှာမည်နှင့် လိုက်အောင်ပင်
ဆေးရန်အပေါင်းကို အနိုင်ရ အောင်
မြင်စေပါသည်။ ခန္ဓာကိုယ်နှင့် အိမ်
အတွက် အကောင်းဆုံး အကာအရံ
ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာကြီး၏ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်မှန်
များကို ကြားသိရသဖြင့် တန်ဖိုးမပြတ်
အိမ်သော မဟာသုတများကို ရလိက်ပါ
သည်။ ဆရာသမားတို့၏ ကျေးဇူး
ထား တိုင်းတာ၍မရအောင် ကြီးမား
သွယ်ပြန်လှသည်။

စားပြုရန်ကာကွယ်

ဆရာကြီး၏ ယောက္ခမတော်စပ်သူ
သည် ခေတ်ကာလ မကောင်းချိန်အခါ
စားပြုအကြိမ်ကြိမ် အတိုက်ခံရ၏။
အိုသော် ပစ္စည်းတစ်ပြားတစ်ချပ်မျှ
ခံခဲ့ရသည် မရှိဘဲ စားပြုများ ထွက်ပြေး
ရသည်။

ယောက္ခမများက ရန်ကြီးအောင်
ပင် (ခ) ကိုယ်ပိုင်ကြီးပင်ကို ဆိုးတွင်
အညှိ၍ ဘုရားပန်းအဖြစ် ကပ်လှူ
ထားရာ ဥပါလာသဖြင့် အမြစ်များ
ထွက်ပြီး ရှင်သန်နေသည်မှာ ယနေ့

တိုင်အောင်ပင်ဖြစ်သည်။ ထို
အပင်၏ အစွမ်းကြောင့် သူခိုး
စားပြု လူမိုက် အန္တရာယ်မှ
အကြိမ်ကြိမ် လွတ်သည်ဟု
ယုံကြည်ပါသည်။

မိမိလောင် ရေမချော

မန္တလေးဈေးချို မီးလောင်
စဉ်အခါက ဈေးချိုတောင်ထိပ်
ရှိ သုံးထပ် တိုက်တစ်လုံးသည်
မီးဘေးအန္တရာယ်မှ အံ့ဩဖွယ်
ကင်းလွတ်ခဲ့ပါသည်။ ထိုတိုက်
၏ အပေါ်ထပ်ဝရန်တာတွင်
ရန်ကြီးအောင်ပင် (ခ) ကိုယ်ပိုင်
ကြီးပင်ကို သံစည်ပိုင်းကြီးနှင့်
စိုက်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

ဤရန်ကြီးအောင်ပင် (ခ) ကိုယ်ပိုင်
ကြီးဂုဏ်အရ အစွမ်းကြောင့် မီးဘေး
အန္တရာယ်မှ သိသိကလေး လွတ်ခဲ့ပါ
သည်။ ထိုအပင်သည် ရေဘေး
မြေငလျင်၊ မုန်တိုင်း စသော သဘာဝ
ဘေးရန်များကို ကာကွယ်ပေးနိုင်စွမ်း
ရှိပါသည်။

အန္တရာယ်အပေါင်းမှ ကင်းဝေးလိုသူ
များသည် မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ပရိတ်
တော်များကို ရွတ်ဆိုပူဇော်ပြီး ရန်ကြီး
အောင်ပင် (ခ) ကိုယ်ပိုင်ကြီးပင် စိုက်

ထားမည်ဆိုပါက လောကုတ်လောကီ
နည်းအားလုံး ပြည့်စုံသွားပါသည်။
မဖြစ်မနေ ပူဇော်စိုက်ပျိုးကြပါလေ။

အိမ်နှင့်ခြံမြေ သန့်ရှင်းစေ

ဆရာကြီး၏ မိတ်ဆွေတစ်ဦးသည်
ရွာပြင်ထွက်၍ စပျစ်ခြံစိုက်၏။ အိမ်
ဆောက်ပြီး နေထိုင်၏။ ဆောက်ထား
သော အိမ်ခြံမြေတို့ မသန့်ရှင်းဘဲ
အမှောင်ယောဂ ရှိနေသောကြောင့်
သားသမီးသုံးဦး အဆိပ်သောက်
သေဆုံးကြ၏။

မိသားတစ်စုလုံး စိတ်နှလုံး မချမ်းမသာ ဖြစ်နေသည်ကို ဆရာကြီး သိရသောအခါ ရန်ကြီးအောင်ပင် (ခ) ကိုယ်ရံကြီးပင်ကို စိုက်စေပါသည်။ ထိုနေ့မှစ၍ ထိုစိုက်သေဆုံးမှု မရှိတော့ဘဲ စီးပွားတက်လာခဲ့ပါသည်။

ကျန်းမာသန့်ရှင်း ရောဂါကင်း

ပျော်ဘွယ်မြို့ရှိ ဆရာကြီး၏ မိတ်ဆွေတစ်ဦးသည် အိမ်ငှားနေထိုင်ရာမှ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ဆေးနံ့တက် ခွဲစိတ်ကုသနေရပြီး စီးပွားပျက် ဒုက္ခရောက်နေရာ ဆရာကြီးက အကြံပေးသော်လည်း စိုက်စရာ မြေရှိကြောင်း ပြောသဖြင့် ဘုရားပန်းအိုးတွင် ထိုးလှူထားရန်ပြောပြီး အပင်ကို ပေးလိုက်ပါသည်။

ထိုနေ့မှစ၍ ရောဂါကင်းဝေးလျက် စီးပွားများ တိုးတက်လာခဲ့ပါသည်။

တိုက်ပွဲအတွင်း

ဆရာကြီးသည် စက်ဘီး ဆိုင်ကယ်

တိုက်မှု ကြုံတွေ့ရသော်လည်း အသက်အန္တရာယ်မှ (၂) ကြိမ်တိုင်တိုင် ကင်းလွတ်ခဲ့ပါသည်။ မူလတန်းကျောင်းအုပ် အငြိမ်းစားဘဝဖြင့် ဘွဲ့ရ သားသမီး အလိမ္မာများ၊ ကုန်စုံဆိုင်ကြီးတစ်ခု၊ နှစ်ထပ်တိုက်အိမ်တို့နှင့် အဆင့်မီမီ ကျန်းကျန်းမာမာ နေထိုင်နိုင်သည်မှာ ဆရာကြီး ပြုလုပ်နေသော လောကုတ်လောကီ စွမ်းအားများကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာကြီးသည် သူ နောက်ဆုံး သင်ပြပေးခဲ့သော တိန်ညက်ကုန်းရွာ မူလတန်းကျောင်းအတွက် ငွေပဒေသာပင် မတည်ပြီး ကုသိုလ်ပြုခဲ့ရာ အများပြည်သူတို့၏ ထည့်ဝင်လှူဒါန်းမှုများကြောင့် ယခုအခါ အားကိုးလောက်သော ငွေပဒေသာပင်ကြီး ဖြစ်နေပါပြီ။

ဆေးအာဇီ

“နွယ်မြက်သစ်ပင် ဆေးဖက်ဝင်” ဆိုသည့်အတိုင်း ရန်ကြီးအောင် (ခ)

ကိုယ်ရံကြီးပင်၏ ဆေးအသုံးကို ဆရာကြီးက ပြောပြသည်။ အနာမိတ်ဖြစ်လျှင် ဥကို သွေးသိမ်းလျှင် ပျော်၏။ လိမ်းထားစဉ် ယားယံနေဝေဒနာ ခံစားရသည်။

ခါးနာ ဒူးနာ စသော အခြေအဆစ်နာများ၊ လက်ရောင် ဒူးရောင် စသော အရောင်ရောဂါများ၊ လျှင် အရွက်ကို မီးကင်၍ ပတ်စည်းပေးရ၏။

အဖောအရောင်ရောဂါ ဖြစ်လျှင် အရွက်ကိုပြုတ်၍ ထိုရေဖြင့် ရေချိုးရ၏။

ဆရာကြီးကို ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းရင်း ဆရာကြီးနှင့် မိသားစု ကြိုတိုးတက် အသက်ရာကျော်ရွာ သာသနာ ပြုနိုင်ပါစေကြ ဆုတောင်းမေတ္တာ ပို့သော သတည်း။

အားထုံး ချမ်းသာကြပါစေ။

ကျော်(ရမည်းသင်း)

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ

အတွက် ရွေးချယ်ပါ ဤဂဏန်း

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ(၁)ရက်နေ့တွင် ဖွင့်လှစ်မည့် အောင်ဘာလေထိပွင့်ပွဲတွင် တွက်ပေါ်လာနိုင်သည့် ထိဂဏန်းတွဲများ အား အောက်ပါအတိုင်း တွက်ချက် ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

အကြိမ် ၃၀၇
 ဩဂုတ်လ ၈
 ခုနှစ် ၂၀၁၄
 $၂၃၂၉ = ၁၆=၇$

အကြိမ်၊ လ၊ ခုနှစ် ဂဏန်းများအား တစ်လုံးတည်းဖြစ်အောင် ပေါင်းပါက (၇) ရသည်။

သို့ဖြစ်၍ ၁၊ ၄၊ ၇၊ ၉ ဂဏန်းများအား ပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထူးသဖြင့် ရှေ့ဂဏန်းများကို ၁၊ ၄၊ ၇၊ ၉ကိုသာ ရွေးချယ်ပါ။

ဥပမာ

စ...ဆုံး စ...ဆုံး စ...ဆုံး စ...ဆုံး
 ၁...၁ ၄...၁ ၇...၁ ၉...၁
 ၁...၄ ၄...၄ ၇...၄ ၉...၄
 ၁...၇ ၄...၇ ၇...၇ ၉...၇
 ၁...၉ ၄...၉ ၇...၉ ၉...၉

မှတ်ချက်။ ။ (...)ကွင်းအတွင်းတွင် ၁၊ ၄၊ ၇ ဂဏန်းများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

“အကြိမ်” ဂဏန်းမပါဘဲ “လ” ဂဏန်းနှင့် “နှစ်” ဂဏန်းကိုသာ ပေါင်းပါက (၈ + ၂ + ၀ + ၁ + ၇) = ၆ ဂဏန်း ရသည်။ သို့ဖြစ်၍ “၆” ဂဏန်းလည်း အားကောင်းပါသည်။ ပစ်ပယ်၍ မရပါ။

စ... ဆုံး ဤလ

၁... ၁ ၄ ၇ ၉ သောကြာ

၄... ၄ ၆ ၇ ၉ ၁ စနေ

၇... ၇ ၉ ၁ ၄ ၆ သမီးနေ့

၉... ၉ ၁ ၄ ၆ ၇ ကံ ဖွံ့သည်။

သို့ဖြစ်၍ မိမိတို့ရပ်ကွက်၏ ကြီး ကျောင်းပိုင်းအား တတ်နိုင်သနိုးရှင်းရေး ဆောင်ရွက်ပေးပါ။ ထပ်ပါက ကျောင်းတိုက်၏ ကုဋီ (အိမ်ထဲ) ကို ဆေးကြောသန့်စင်ပေးပါ။

အထက်ပါအတိုင်း ဆောင်ရွက်ပါက မိမိအိမ်အနီးအနားရှိ သက်ကြီးအိုများအား ဆေးဝါး၊ အာဟာရ ထောက်ပံ့မှု လှူဒါန်းပေးပါ။ ပြီးမှ ထိန်းရန် ဖြစ်ပါသည်။

အထူးဂဏန်း

◆ ၁၇၇၆၉၁ ◆ ၄၆၆၇၉၉ ◆ ၆၆၆၆၆၆

ထိတ် ပျော်ပါစေ

ဆရာရဲအယ် (သုတေသီ)

ဒူးရင် ဩဇာ မာလကာသီး

အေးဖန်လွှာ (မအူပင်)

ကျွန်တော် အလုပ်နားသော နေ့ တစ်နေ့တွင် ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့ မိသားစုနှင့်အတူနေ ကျွန်တော်ဘကြီး ဦးကံမောင်သည် နံနက်စောစောထ ကာ ဈေးသို့သွားပြီး ဈေးမှ ပြန်လာပါ သည်။

ဈေးမှပြန်လာသော ကျွန်တော် ဘကြီး၏ လက်ထဲတွင် ဆွဲထားသော အိတ်ကို ကျွန်တော် သတိထားကြည့် မိလိုက်သည်။

ဘကြီးဦးကံမောင် ကိုင်ဆွဲထားလာ သောအိတ်ထဲတွင် **ဒူးရင်သီး၊ ဩဇာ သီး၊ မာလကာသီး**များကို တွေ့လိုက် ရ၍ ကျွန်တော်က...

'ဘကြီး သစ်သီးတွေက အများကြီး ပါလား၊ ဘုရားကို သစ်သီးဆွမ်းကပ် မလိုလားဗျ'

ဟု မေးလိုက်သည့် စကားကြောင့် ဘကြီးက အိမ်ရှေ့ညှော်ခန်းမှ ထိုင်ခုံ လွတ်တစ်ခုတွင် ထိုင်ချ အမောဖြေ လိုက်ပြီး ကျွန်တော့်ကို...

'ဟုတ်တယ်... မောင်တင်ထွန်း မင်း မေးသလို သစ်သီးတွေက အများကြီး ဘုရားကို သစ်သီးဆွမ်းကပ်မလိုလား ဆိုတော့ သစ်သီးဆွမ်းကပ်မလိုပေါ့ ကွာ၊ သစ်သီးဆွမ်းတော် စွန့်ပြီးတဲ့အခါ ကျရင်တော့ တို့တစ်မိသားစုလုံး စား သုံးကြတာပေါ့'

ကျွန်တော့်ဘကြီး စကားပြော၍ မောသွားသည် ထင်ပါသည်။ ကျွန်တော် အသင့်ခပ်ထားသည့် သောက်ရေတစ်ဖန်ခွက်ကို ကုန်စင် အောင် မော့သောက်ပြီးနောက် သူ

စကားကို ဆက်လိုက်ပြန်ပါသည်။ 'မောင်တင်ထွန်းကို ဘကြီးမေးမယ် သက်ရှိသတ္တဝါတွေကို ဘယ်လိုဓာတ် တွေနဲ့ ဖွဲ့စည်းထားသလဲကွ'

'ဘကြီးကလဲ သတ္တဝါတွေကို ပထဝီ၊ တေဇော၊ အာပေါ၊ ဝါယော ဆိုတဲ့ ဓာတ်ကြီးလေးပါးနဲ့ ဖွဲ့စည်း ထားတာကို လူတိုင်း သိပါတယ်ဗျ'

'အေး... အခုလို ရာသီဥတု ကူးပြောင်းချိန် မှာ ဓာတ်ကြီးလေးပါးနဲ့ ဖွဲ့စည်းထားတဲ့ သတ္တဝါတွေဟာ ဓာတ်လေးပါး ညီညွတ်မှုဟာ မရှိဘဲ နှာမကျန်း ဖြစ်တတ်တယ်။ နှာ မကျန်းဖြစ်ပြီ ဆိုကတည်းက ငွေကန်ပြီး အလုပ်အကိုင်ပါ ပျက်တယ်ကွ'

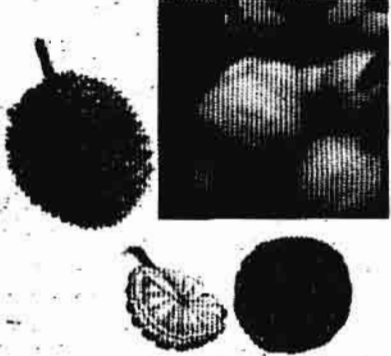
တစ်ညတစ်ယောက် နေထိုင်ပူအောင်တာနဲ့ မိသားစုတစ်ရပ်လုံး စိတ်ရှောလှုပ် ခန္ဓာရောက် ရုတ်တမ်း။ ဒီကြောင့် လူဆိုတဲ့ သတ္တဝါ တွေဟာ ဓာတ်ကြီးလေးပါးနဲ့ ညီညွတ်မှုဟာ ဖွဲ့အတွက် "ဒူးရင် ဩဇာ၊ မာလကာသီး" ဆိုတဲ့ ဓာတ်စာသစ်လီးတွေကို စားသုံးသင့် တယ်ကွ'

ဘကြီးပြောသည့် စကားတွေက ထူးခြားဆန်းပြားနေ၍ ကျွန်တော်က...

'ဘကြီးပြောတဲ့ ဒူးရင်၊ ဩဇာ၊ မာလကာသီး စားသုံးရုံနဲ့ ဓာတ်ကြီး လေးပါး ညီညွတ်မှုတပြီး ကျန်းမာရေး ကောင်းလာနိုင်ပါ့မလား'

ကျွန်တော်မေးလိုက်သည့် ယုံကြည် မှုနည်းပါးသော အမေးကြောင့် ဘကြီး ဦးကံမောင်က...

'မောင်တင်ထွန်း ဘကြီးပြောမယ် ကွာ။ သစ်သီး၊ သစ်ဥ၊ နွယ်၊ မြက် သစ်ပင်တွေက သူတို့ ဓာတ်သဘာဝနဲ့

သူတို့ရှိကြတယ်ကွ။ ဆေးဖက်လဲ ဝင် ကြတယ်။ မသိသူက ကျော်သွားပြီး သိတဲ့လူက ဖော်စားနေကြတယ်။

စားသုံးတဲ့သတ္တဝါက သုံးစွဲမှု နည်း စနစ်မှန်ရင် အကျိုးအာနိသင် ပိုရှိတာ ပေါ့ကွာ။ ဘကြီး လေ့လာမှတ်သားခဲ့ဖူး တဲ့ ဓာတ်ပညာနဲ့ဆိုရင် **ဒူးရင်၊ ဩဇာ၊ မာလကာသီးဆိုတဲ့ ဓာတ်စာတွေက ဓာတ်နဝင်းကိုက်လို့ စားသုံးသင့် တယ်'**

ကျွန်တော် ဘကြီးပြောဆိုလိုက် သည့် ထူးဆန်းနေသောစကားတွေ ကြောင့် ကျွန်တော်က...

'ဘကြီးလေ့လာဖူးတဲ့ ဓာတ်ပညာ တွေနဲ့ ဘယ်လိုဓာတ်နဝင်းကိုက်လို့ ဒူးရင်၊ ဩဇာ၊ မာလကာသီးကို စားရ တာလဲဗျ။ ကျွန်တော်လဲ နားလည် အောင် ရှင်းပြပါဦး'

'အေး... မောင်တင်ထွန်း မင်း သေချာ မှတ်သားထားကွ။ ဘကြီး လေ့လာထားတဲ့ ဓာတ်ပညာထဲမှာ...

- ပထဝီ ⇨ ကမ္ဘာ ⇨ မြေဓာတ်
- တေဇော ⇨ အနွှော ⇨ ဖိတ်ဓာတ်
- အာပေါ ⇨ ဝဲဆဲ ⇨ ရေဓာတ်
- ဝါယော ⇨ စရဲ ⇨ လေဓာတ်

ဆိုပြီး တတ်လေးပါးကို အန္တော၊ ဂဗ္ဘေ၊ စရေ၊ ဝံသေလို တတ်လကာနဲ့ ဆိုထားတယ်ကွ။ အဲဒီတတ်လကာကို တတ်ပညာနဲ့ နေ့နံဂြိုဟ်သက်တွေ ထည့်ပေါင်းပြီး အစားသွင်း အသုံးပြုရ မယ်ကွ။

ဘကြီးဦးကံမောင်သည် အနိရိုဗာ ကြည့်စားပွဲပေါ်မှ စာရွက်လွတ် တစ်ရွက်နှင့် ဘောလ်ပင်ကို ထယ့်လိုက် ပြီး အောက်ပါအတိုင်း ရေးသားရှင်းပြ ပါတော့သည်။

***
 'မင်းအခု တွေ့ရတဲ့ အတိုင်းပဲ မောင်တင်ထွန်းရေ အန္တော၊ စရေ၊ ဂဗ္ဘေ၊ ဝံသေ ဆိုတဲ့ တတ်လကာကို နေ့နံ အစားသွင်းဂြိုဟ်သက်တွေ ထည့် ပေါင်းလိုက်ရင် ၁၀၈ နှစ် ၉ နှစ်နင်းရ သလို အဘတို့ စားသုံးမယ့် "ဒူးရင်း၊ ဩဇာ၊ မာလကာသီး" ဆိုတဲ့ တတ်စာ ကို တတ်လကာ ပုံစံအတိုင်း နေ့နံနဲ့ ဂြိုဟ်သက်တွေထည့် ပေါင်းကြည့် လိုက်စမ်းကွာ'

ကျွန်တော်လည်း ဘကြီးဦးကံမောင် ပြောသည့်အတိုင်း "ဒူးရင်း၊ ဩဇာ၊ မာလကာသီး" တတ်စာကို ဘကြီး ထံမှ ဘောလ်ပင်နှင့်စာရွက်ယူကာ နေ့နံ၊ ဂြိုဟ်သက်တွေ အစားသွင်းကာ အောက်ပါအတိုင်း ရေးလိုက်ပါသည်။

***
 "ဒူးရင်း၊ ဩဇာ၊ မာလကာသီး" ကို တတ်သဘောနှင့် နေ့နံ၊ ဂြိုဟ်သက် တွေ အစားသွင်းပေါင်းလိုက်ရာ ဘကြီး ဦးကံမောင်ပေါင်းပြသော ရလဒ် ၁၀၈ နှစ် ၉ နှစ်နင်းသာရခဲ့၍ ဘကြီးကို ကျွန်တော်က...

'ဘကြီးရေ ကျွန်တော်တို့ စားသုံး မယ့် "ဒူးရင်း၊ ဩဇာ၊ မာလကာသီး" ဆိုတဲ့ သစ်သီးတွက် တတ်သဘောနဲ့ ၁၅၈ နှစ်ကျော်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇာနီး

မီးတတ်	အန္တော	⇨ တနင်္ဂနွေ + စနေ	
	ဂြိုဟ်သက်	⇨ ၆ + ၁၀ = ၁၆ နှစ်	} ၃၆ နှစ် နေတတ်
လေတတ်	စရေ	⇨ အင်္ဂါ + ရာဟု	
	ဂြိုဟ်သက်	⇨ ၈ + ၁၂ = ၂၀ နှစ်	} ၅၆ နှစ် နေတတ်
မြေတတ်	ဂဗ္ဘေ	⇨ တနင်္လာ + ကြာသပတေး	
	ဂြိုဟ်သက်	⇨ ၁၅ + ၁၉ = ၃၄ နှစ်	} ၉၀ နှစ် လတတ်
ရေတတ်	ဝံသေ	⇨ ဗုဒ္ဓဟူး + သောကြာ	
	ဂြိုဟ်သက်	⇨ ၁၃ + ၂၁ = ၃၄ နှစ်	} ၁၀၈ နှစ်

နေ့နံဂြိုဟ်သက်တွေ ထည့်ပေါင်းလိုက် တာ ဘကြီးပေါင်းလိုက်တဲ့ အခြေရလဒ် နဲ့ အတူတူပဲဗျ။

'အဲဒါပဲ မောင်တင်ထွန်း ရလဒ်တူ တယ်ဆိုတော့ တတ်သဘောတူညီလို့ ပေါ့။ အေး အခုလို ရာသီအကူး အပြောင်းကာလမှာ လူတွေက တတ် ချို့ယွင်းပြီး နာမကျန်းဖြစ်တတ်တယ်။

"ဒူးရင်း၊ ဩဇာ၊ မာလကာသီး" တတ်စာသစ်သီးတွေ စားလိုက်ရင် တတ်တွေ ညီမျှပြီး အနာရောဂါ ကင်း ကြလိမ့်မယ်ကွ။ မင်းက နက္ခတ္တရောင် ခြည်မဂ္ဂဇာနီးမှာ စာရေးနေတယ်ဆို

တော့ သတ္တဝါတွေရဲ့ ကောင်းကျိုး အတွက် ရေးသားဖော်ပြလိုက်စမ်းပါ ကွာ'

ဟု ပြောဆိုလိုက်သော ဘကြီး ဦးကံမောင်၏ စကားကြောင့် အချိန် ဆိုင်းမနေဘဲ ဘောလ်ပင်နှင့် စာရွက် များယူကာ "ဒူးရင်း၊ ဩဇာ၊ မာလကာ သီး" တတ်စာအကြောင်းကို ဖော်ပြပါ အတိုင်း ရေးသား တင်ပြလိုက်မိပါ သည်။

မီးတတ်	အန္တော	- တနင်္ဂနွေ + စနေ	
	ဂြိုဟ်သက်	- ၆ + ၁၀ = ၁၆ နှစ်	} ၃၆ နှစ် နေတတ်
လေတတ်	စရေ	- အင်္ဂါ + ရာဟု	
	ဂြိုဟ်သက်	- ၈ + ၁၂ = ၂၀ နှစ်	} ၅၆ နှစ် နေတတ်
မြေတတ်	ဂဗ္ဘေ	- တနင်္လာ + ကြာသပတေး	
	ဂြိုဟ်သက်	- ၁၅ + ၁၉ = ၃၄ နှစ်	} ၉၀ နှစ် လတတ်
ရေတတ်	ဝံသေ	- ဗုဒ္ဓဟူး + သောကြာ	
	ဂြိုဟ်သက်	- ၁၃ + ၂၁ = ၃၄ နှစ်	} ၁၀၈ နှစ်

戒 指

ကျွဲတို့ရံ (Jie Zhi)

လက်စွပ်

○ လက်စွပ်ကို ပြင်မကိုင်ဘဲ ချစ်ခြင်း ယေဘုယျ အထိမ်းအမှတ်ဖြစ်သည်။

✦ အိမ်ထောင်ရှိ ခင်ပွန်းသည် လူဆိုက မြင်မက်လျှင်... အိမ်ထောင်မှုသူ ပြည့်စုံမည်။

✦ အိမ်ထောင်မရှိသေးသည့် လူမျိုးက မြင်မက်လျှင်... မကြာမီ ထိမ်းမြားလက်ထပ်ရမည်။

✦ အိမ်ထောင်ရှင် အမျိုးသမီး အဆိုက မြင်မက်လျှင်... သားယောက်ျားလေး ဖွားမြင်မည်။

✦ အိမ်ထောင်မရှိသေးသူ အမျိုးက မြင်မက်လျှင်... သူစိမ်းတစ်ရံဆံ အမျိုးသားတစ်ဦး နှင့် မြင်မြင်ချင်း ချစ်ကြိုက်ရည်ငံ ဖြစ်မည်။

✦ ချစ်ရည်တူမျှသူ (တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး ချစ်ခင်စုံမက်စွာ အရူး အပူး စွဲလမ်းနေကြသူ) နှစ်ဦး အနက် တစ်ဦးက မြင်မက်ခြင်း ဖြစ်ပါက...

မကြာမီ မိမိချစ်သူနှင့် ဆုံစည်းမည်။

✦ ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်... သွေးသောက်ညီအစ်ကို ခင်မင် ခင်းစွဲ ငယ်ပေါင်းသူငယ်ချင်း စသူ တစ်ဦးနှင့် လက်တွဲ၍ အလုပ် လုပ် ဖြစ်မည်။

ငွေကြေး အကျိုးအမြတ်ထက် ဆိုခဲ့ နှုသည့် သစ္စာစကားနှင့် ချစ်ကြည် ခင်းနှီးမှုအတွက် လုပ်ဆောင်ခြင်း ဖြစ် သည်။

✦ တောင်သူလယ်သမားက မြင် မက်လျှင်... မိရိုးဖလာသီးနှံ နည်းပညာများဖြင့်

ထိုချစ်သူသည် မကြာမီ မိမိရှေ့ မှောက်သို့ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ရောက်ရှိလာမည်။

✦ အိမ်ထောင်မရှိသူ(ခင်ပွန်း၊ ဇနီး) က တစ်ဦးတစ်ယောက်အား မိမိ လက်စွပ်ကို လက်ဆောင်ပေးရ သည်ဟု မြင်မက်လျှင်... အိမ်ထောင်ရေး ရှုပ်ထွေးနိုင်သည်။

ထူတိုင်းအတွက် ထရပ်ဖိုးရာ

အိမ်မက်ပျင်းပျက်ခြင်း (၈၃)

လက်ခင်းကျေခွံ

စိုက်ပျိုးဖြစ်မည်။

✦ ခရီးသွားစဉ် မြင်မက်ပါက... မိတ်ဆွေရင်းချာနှင့် တစ်ခရီး တည်း သွားရတတ်သည်။

✦ ကျောင်းသူ ကျောင်းသားက မြင်မက်လျှင်... သူငယ်ချင်းကောင်းမှုဖြင့် စာမေးပွဲ အောင်မည်။

✦ နာမကျန်းဖြစ်စဉ် မြင်မက်ပါ က... မိရိုးဖလာ တိုင်းရင်းဆေးကုထုံးဖြင့် ရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်းမည်။

✦ အချုပ်အကျဉ်းကျစဉ် မြင် မက်က... လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်ဖြင့် လွတ် မြောက်မည်။

○ လက်စွပ်ကို တစ်ဦးတစ်ယောက်အား လက်ဆောင်ပေးရသည်ဟု မြင်မက်ပါက တိုးပွားပျော်ရွှင်မှုဖြစ်သည်။

✦ ခင်ပွန်းသည်က ဇနီးအား လက် စွပ် လက်ဆောင်ပေးရသည်ဟု မြင်မက်လျှင်... ချစ်ဇနီးက မိမိအပေါ် ကြင်နာယုယ မှုများ တိုးတက်ခံစားရမည်။

✦ ဇနီးသည်က ခင်ပွန်းသည်အား

လက်စွပ်လက်ဆောင် ပေးရ သည်ဟု မြင်မက်လျှင်...

ကျက်သရေအဖြာဖြာ ပြည့်စုံ၍ နေထိုင်မှု အဆင့်အတန်း တိုးတက် မြင့်မားလာမည်။

✦ လူမျိုးက ချစ်သူအား (မိမိ ကိုယ်ပိုင်)လက်စွပ်ကို လက် ဆောင်ပေးရသည်ဟု မြင်မက် လျှင်...

မကြာမီ ရွှေလက်တွဲ၍ ထိမ်းမြားဖြစ် မည်။

✦ အမျိုးက မိမိလက်စွပ်ကို ချစ်သူ အား လက်ဆောင်ပေးရသည် ဟု မြင်မက်ပါက...

ထိုချစ်သူသည် မကြာမီ မိမိရှေ့ မှောက်သို့ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ရောက်ရှိလာမည်။

✦ အိမ်ထောင်မရှိသူ(ခင်ပွန်း၊ ဇနီး) က တစ်ဦးတစ်ယောက်အား မိမိ လက်စွပ်ကို လက်ဆောင်ပေးရ သည်ဟု မြင်မက်လျှင်...

အိမ်ထောင်ရေး ရှုပ်ထွေးနိုင်သည်။

❶ လက်စွပ်ပျောက်သည်ဟု မြင်မက်လျှင်ကား ပြဿနာပေါ်တတ်သည်။

❷ ခင်ပွန်းသည်က မြင်မက်လျှင်... နီးသည်နှင့် ခွန်းကြီးခွန်းငယ် စကားများရလိမ့်မည်။

❸ နီးပြစ်သူက မြင်မက်ပါက... ခင်ပွန်း အိမ်ထောင်ဖက်၏ နှစ်ရှည် လများ စွန့်ပစ်ခွဲခွာခြင်း ခံရကိန်းရှိ သည်။

❹ လူပျိုက မြင်မက်လျှင်... ချစ်ခင်စွဲလမ်းနေသူထံမှ ငြင်းပယ် သည့် အဖြေ ရရှိမည်။

❺ အပျိုက မြင်မက်လျှင်... ကမ်းလှမ်းသူမရှိ အထီးကျန် ဖြစ်နေ ရတတ်သည်။

❻ နာမကျန်းဖြစ်နေစဉ် မြင်မက် ပါက... ဆေးဝါးမတွေ့ဘဲ ရောဂါ တာရှည် နေမည်။

❼ လက်စွပ်ကောက်ရသည် လက်ဆောင်ရ သည်ဟု မြင်မက်ပါက အိမ်ပျက်ဖြစ်သည်။

❽ အိမ်ထောင်ရှင် အမျိုးသားက မြင်မက်လျှင်... စီးပွားရေး ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးတတ် သည်။

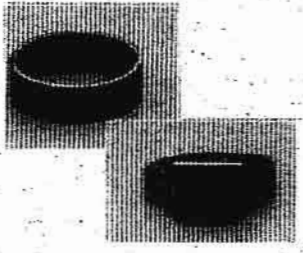
❾ အိမ်ရှင်မက မြင်မက်ပါက... ငွေကြေး အစိုးတန်ပစ္စည်း ဆုံးရှုံး တတ်သည်။

❿ လူပျိုက မြင်မက်ပါလျှင်... တန်ဖိုးကြီး အသုံးအဆောင် ပစ္စည်း ပျောက်ဆုံးနိုင်သည်။

⓫ အပျိုက မြင်မက်လျှင်... စေ့စပ် ပြောဆိုမှုများ ပျက်ပြယ် တတ်သည်။

⓬ နေထိုင်မကောင်းစဉ် မြင်မက်ပါ က... စမ်းတဝါးဝါးဖြင့် နာတာရှည်နေ မည်။

၁၆၈ နက္ခတ္တပျော်မြင်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

❶ လက်စွပ်ယှက်ရသည်ဟု မြင်မက်လျှင် နေအိမ် ဂဟာတွင် ထိပ်ပြားလက်ထပ်ပံလာပွဲ ပေါ်ပေါက်မည်။

❷ ကုန်သည်က လက်စွပ်ဝယ်ရ သည်ဟု မြင်မက်လျှင်... အရောင်းအဝယ် တိုးတက်ဖြစ်ထွန်း မည်။

❸ အချုပ်အကျဉ်း ကျနေသူက မြင်မက်လျှင်... မကြာမီ လွတ်မြောက်မည်။

❹ ရောဂါဝေဒနာရှင်က မြင်မက် လျှင်... မကြာမီ ရောဂါ သက်သာပျောက် ကင်းသွားမည်။

❺ ဆွဲလက်စွပ်ထပ်ဆင်ရသည်ဟု မြင်မက်လျှင် အဖျားအနာရောဂါ ခံစားရတတ်သည်။

❻ (ရွှေ၊ ငွေ၊ ဟုတ်သော) သတ္တု လက်စွပ်ထပ် ဆင်ရသည်ဟု မြင်မက်ပါက ရိက္ခာ၊ စည်းစိမ် ဥစ္စာများ တံပြက်လှည့်သကဲ့သို့ ပြောင်စင် အောင် ပြုပြင်ကျ ဆင်ရဲသွားတတ်သည်။

❼ စိန် (မည်သည့်လက်ဝတ်တန်ဆာမဆို) ဆင်ပြန်ရသည်ဟု မြင်မက်လျှင် ဒုက္ခသုက္ခ ပြင်ဆင်ရလိမ့်မည် (မိန်းမပျို မပါဝင်ပါ)

❽ အိမ်ထောင်မရှိသေးသော မိန်းမ ပျိုက မြင်မက်လျှင်ကား... သဘောကျ လက်ခံနိုင်သော ကြေးရတတ် ခင်ပွန်းနှင့် ပူးစာဆုံရ တတ်သည်။

ရွှေလ ဆက်တတ်ပါရန်

ကလေးငယ်များ

ခေါင်းတစ်ဖက်(သို့)ဖက်တစ်ဖက် စောင်းနေလျှင် ကျွန်တော် မကွေးတိုင်းဒေသကြီး အောင်လံမြို့တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေစဉ် ကာလက ဖြစ်သည်။

ထိုစဉ်က မြေးအငယ်လေးမှာ မွေးဖွားပြီး (၆)လရှိနေပြီး ခေါင်းထောင်နေသော်လည်း ခေါင်းတစ်ဖက် စောင်းနေပါသည်။

အဘယ်ကြောင့် စောင်းနေသနည်းဆို သော် အဖြေရှာမရပေ။ ထိုခိုက်ခြင်းကြောင့် မဟုတ်ဘဲ မွေးရာပါ သဘောမျိုးဖြစ်နေ ကြောင်း သိရပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ ဖြစ်နေကြောင်း အိမ်နီးနားချင်း ဝန်းကျင်မှ အဘွားကြီးတစ်ယောက်မှ တွေ့ မြင်သွားပြီး...

“ညည်းကလေးက ဇက်တစ်ဖက် စောင်းနေပါလား။ ဒါပေမယ့် ကိစ္စမရှိပါဘူး။ အမေကြီး လုပ်ပေးပါမယ်အေး” ဟု ပြောကာ...

‘သိလေး ညည်းတို့ အိမ်က ထမ်းပမ်းချက်တဲ့ ယောက်ျား သွားယူချ’ ဟု ခိုင်းလိုက်ပါသည်။ ယောက်မယူလာ ပြီး အဘွားကြီးလက်ထဲသို့ ပေးလိုက်ပါ သည်။ ကလေးငယ်၏ ဇက်မစောင်းသော ပုံစံပေါ်သို့ ယောက်မနှင့် အသက်အောင့် ကာ (၇)ချက် ဖိပေးလိုက်သည်။

‘နောက်နေ့ကျရင် ကောင်းသွားမှာပါ’ ဟု ပြောကာ ထွက်သွားလေသည်။ ထူးဆန်းစွာ နောက်နေ့မနက် အိမ်ထုထ တွင် ကလေးမှာ ခေါင်းမစောင်းတော့ဘဲ တည်နေကြောင်း တွေ့ရပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ ခေါင်းဘယ်ဘက် စောင်းနေလျှင် ညာပခုံးပေါ်သို့ ဖိပေးပါ။ ညာဘက်စောင်းနေလျှင် ဘယ်ပခုံးပေါ် သို့ ဖိပေးပါ။ ဖိပေးစဉ် အသက်အောင့် တားရန် လိုသည်။ သစ်သားယောက်မ ဖြစ်ရန်လိုသည်။

လူသတ္တဝါအားလုံး ကျန်းမာကြပါစေ
ပျိုစမောင်မောင် (က.ပ.ဝ)

မြိုင်ယေးယုပြီး

ဦးမြထွန်း

ကြာသပတေးနေ့ (၁၈)

ခေတ္တတိုင်း၊ ငမဲမြို့နယ်၊ ငလိုင်
ဘေကော့ရွာတွင် နေထိုင်သူ အဘ
မြိုင်ယေးယုသည်တိုင်းရင်းဆေးလောက
နှင့် ထုပြောများနေသည်မှာ ၁၉၈၀
နှစ် မတိုင်မီကပင် ဖြစ်သည်။

ဦးမြထွန်းကား အခမဲ့ ငွေကြေး ပြည့်စုံသူ
အဘအဖများအား သဒ္ဓါပေး သဒ္ဓါယူ
အဖွဲ့ဖြင့် ကုသနေသည်ဟု ကြားသိ
ရသည်။

စာရေးသူသည် ပညာရေးဝန်ထမ်း
ဖြစ်ပြီး နိုင်ငံတော်မှ လေ့လာရေး
အဖွဲ့သည် ဂျပန်နိုင်ငံသို့ပင် ရောက်ဖူး
၍ သိပ္ပံခေတ်၏ တိုးတက်မှု၊ ခေတ်မီ
အထိမ်းအမှတ်၊ ထိရောက်မှု၊ နည်းပညာ
အဖွဲ့အစည်းအဖွဲ့များ၏ အောင်မြင်မှု၊
အဖွဲ့အစည်းတို့၊ အင်တာနက် စသည်တို့
ကိုသာ အလေးထားသည်။

နောက်ခံရလျှင် ဒီခေတ်၊ ဒီအချိန်
အခါတွင် “ဥပဒေ”နှင့် “မိန့်ခွာ(ခေါ်)
ထိန်းသိမ်းဆေး”တို့ကို အထင်မကြီး၍
အလေးမထားမိပါ။

(၁၀. ၁၁. ၂၀၀၇)နေ့တွင် မကွေး
တိုင်း၊ ငမဲမြို့နယ်၊ ဝိုက်ကုန်းရွာတွင်
အဘအဖတို့အား အတုနေသူ ကိုလှကြည်
အဖွဲ့ကိုက်ခံရတော့သည်။

ကိုလှကြည်မှာ တခြားဒေသမှ
ပြောင်းရွှေ့လာသူ ဖြစ်ပြီး စီးပွားရေး
အဖွဲ့ထဲသည်က တစ်ကြောင်း၊ ညီအစ်ကို
အဖွဲ့အစည်းများနှင့် ထောက်ထောက်ခံခံ
အဖွဲ့သည်က တစ်ကြောင်းတို့ကြောင့်
အဖွဲ့အစည်းဆေးဆန်းများသို့ မပို့နိုင်သဖြင့်
အဖွဲ့အစည်းများပိုင်၍ (စာရေးသူ ဦးဆောင်
၍ အဘဆေးဆရာကြီး ဦးမြထွန်းအား
အကြံပြုသည်။

စာရေးသူ မျက်မြင် ကိုယ်တွေ့ဖြစ်
အဘ မြိုင်ယေးယုကို ကိုလှကြည်အား
#21A, August, 2014.

အဘ၏ ကုသပုံမှာ စိတ်ဝင်စားစရာ
ကောင်းလှသည်။ ပထမဦးစွာဆေးများ
အချိုးကျ ရောစပ်ရင်း နှုတ်မှလည်း...

‘ယခုလောက် ဝေဒနာကတော့ အသေး
အစွဲပင် ဖြစ်ကြောင်း အနန္တ အနန္တဝိပဿီ
ဦးထိပ်ထားသဖြင့် ဖိစိတ် ဆေးများ အစွမ်း
ထက်ကြောင်း ဖယ်သည်ရွာမှ ဖယ်ယူဟာ
ဖြင့် ဆေးတစ်ခွက်၊ စုတ်တစ်ချက်တည်း
ဖြင့် ပျောက်ကင်းသွားကြောင်း’

စသည်တို့ကို တဖွဖွ ပြောနေသည်။
၎င်းနောက် ဓာတ်လုံးစိပ်ထားသော
အဖန်ရည် သုံးပန်းကန် သောက်စေ
သည်။ ဆက်ပြီး ဆီး၊ ဝမ်း ညှိဆေး
များတိုက်သည်။ ၎င်းနောက် မြွေကိုက်
ခံရသည့်နေရာ (အစွယ်ရာ)ကို ဓာတ်
လုံးဖြင့် ဖိနှိပ်ထားစေသည်။

ထို့နောက် လူနာ၏ ခန္ဓာကိုယ်ရှိ
အဆိပ်ရှိရာ နေရာကို သွေးစမ်း၍
၎င်းနေရာမှ ခြေဖျားအထိ စုတ်ဆေး

ထိုးတော့သည်။ များမကြာမီလူနာမှာ
ဆီး၊ ဝမ်း အကြိမ်ကြိမ်သွားပြီး သက်
သာသွားတော့သည်။

အဘဦးမြထွန်း၏ ကုသမှု အောင်
မြင် ပုံကိုကြည့်၍ အံ့ဩ ချီးကျူးမိပါ
သည်။ အနယ်နယ် အရပ်ရပ်မှ
ဝေဒနာရှင်များ ကုသမှု ခံယူလိုပါက
ခံယူနိုင်ပါရန် ဆေးဆရာကြီး ဦးမြထွန်း
နှင့် တွေ့ဆုံ မေးမြန်းမှုကို ဖော်ပြအပ်ပါ
သည်။

▲ ‘အဘအသက်တစ်လောက်ရှိပြီလဲ
ခင်ဗျာ’

○ ‘အဘအသက် (၇၃)နှစ် ပြည့်ပြီးပါ
ပြီ’

▲ ‘ကျေးဇူးတင်အောင် အဖွဲ့အစည်း
မှာ ကုသပုံတွေ ဘယ်လောက် ရှိပြီဆိုတာ
ပြောပြပါဦး’

○ ‘(၉၆)ပါး ဝေဒနာရှင်တွေက များ
တော့ မမှတ်မိတော့ဘူးကွယ်။ မကွေး
တိုင်းအနှံ့က လာကုကြပါတယ်’

▲*အဘရဲ့ဆရာတွေကိုလဲပြောပြ
သိသိဉာဏ်*

○*အဘရဲ့အဖေက အဘရဲ့
ဆရာရင်းပေါ့ ဘိုးစဉ်ဘောင်ဆက်
ကတည်းက ဆေးဖော်၊ ဆေးကုခွဲ
ကြတယ်*

▲*အဘ ဖြော့ကိုက်လူနာ ကုသရာ
မှာ အစွမ်းထက် အောင်မြင်ကြောင်း
ကြားသိရော့မိသလား ဘယ်အလောက်
ထိ ကုသခဲ့လဲ*

○*အင်း အတိအကျ ပြောရရင်
တော့ ဖြော့ကိုက်လူနာပေါင်း
(၅၅၅)ဦး ကျပြီးပါပြီ*

▲*လောကတဲဲ့ ဖြော့ကိုက်လူနာ
အားလုံး သက်သာ ဖျောက်ကင်း
ကြပါသလား အဘ*

○*ပျောက်ကင်းသွားတာ (၅၅၅)
ဦး ရှိပြီး လက်လွှတ်လိုက်ရတာ
(၁၈)ဦးပါ*

▲*ကျွန်တော်တို့ ခိုကုန်ရသူ အဖေ
ကိုက်ခံရသူ ဦးစိုကြီး ကိုလည်းကောင်း
တဲဲ့ ရွာဖန်ထိမ်းမြို့ဟောင်းမှာ ဦးကြည်
ထောင်းမောင်ထန်းတို့အားဆရာကုတာ
အားလုံး ဖျောက်ကင်းကြပြီး အဘပေါ့ကတဲဲ့
(၁၈)ဦးက ကာကြောင့် ဆုံးရှုံးရပါသလဲ
မိသိဉာဏ်*

○*အင်း ပြောရရင်တော့ အတိတ်က
အချိန်လဲ ပါသမေ့ပါကွယ်။ လက်လွှတ်
လိုက်ရသူတွေက ဖြော့ပတ်ပြီး ကိုက်ခံ
ရသူ၊ ကိုက်ခံရပြီး အချိန်မီ မခံယူ
နိုင်သူတွေပါပဲ*

▲*ဖြော့ကိုက် ကိုက်ခံရသူဆိုတာ ဘယ်
လိုတာကို ထိတာလဲ မိသိဉာဏ်*

○*ဖြော့ကိုက်ခံရတာကို ခြေပြန်
မကြမရင်း နှစ်ကြိမ်ခွဲအထက်
အကိုက်ခံရတာကို ခေါ်တာပါ*

▲*အဘပြောပြတဲ့ (၅၅၅)ဦးက ဖြော့မှာ
ဆူညံပဲ အကိုက်ခံရတာလား။ အခြား
ဖြော့ကု ဝါသနာလား အဘ*

○*ပါတာပေါ့ကွယ်။ အသေအချာ
မှတ်တာကလား။ ဖြော့ဟောက်ကိုက်
ခံရသူ (၅)ဦး ငန်းပုင်၊ ငန်းကျား
၁၆၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

▲ ဖြော့ကိုက် ဆေးဆရာကြီး ဦးစိုကြီး

ကိုက်ခံရတာက (၁၂)ဦး။ အားလုံး
ကျန်းမာကြပါတယ်*

▲*ဖြော့ကိုက်ခံရရင် အဲဒီဖြော့သတ်ပြီး
ယူလာကြလို့ ကာကြော့ဆိုတာ သိတာပါ
လား အဘ*

○*ကိုက်ခံရတဲ့ ဖြော့ကို ယူခဲ့ရော မလိုပါ
ဘူးကွယ်။ လူနာရဲ့ သွေးခွန်နှုန်းနဲ့
အစွယ်ရာကိုမြင်ရင် အဘ သိပါတယ်*

▲*အဲဒါတွေကလဲ အဘ။ အခုလို (အထူး
သန့်စင်) ဖြော့ကိုက်လူနာကို ကုသရာမှာ
ဘယ်ပစ္စည်း ဘယ်ဆေးတွေကို အသုံး
ပြုပါသလဲ မိသိဉာဏ်*

○*အဓိကကတော့ ဓာတ်လုံးပေါ့၊
စုတ်ဆေး၊ ပရဆေး၊ ဆေးပြစ်စုံ၊ အခိုး
ပွင့်ဆေး၊ သည်းခြေဆေးနဲ့ ဓာတ်ညို
ဆေးတွေပေါ့ကွယ်*

▲*အဘရှင်ပြောတာမှာ ဓာတ်လုံး ဆိုတာ
က...*

○*အဲဒါက အဘရဲ့ ဆရာတော်က
“လုံ”ထဲ ရောစပ်နည်း ပြခဲ့တာပါ။
အဘတို့ရွာနဲ့ မနီးမဝေး မနီးရွှေစက်
တော်ရာ ဘုရားသွားတဲ့လမ်းမှာ အဖျား
ကောင်းမှု ဘုရားတည်ကြတယ်လေ။

ဘုရားတည်ဆဲမှာပဲ အသေ
ဆရာတော်နဲ့ တရားထိုင်၊ နေ
ကြတယ်။ ဘုရားမှာ (၅၅)ခု
နတ်ကိုးပါး။ သက်သတ်ထွေး
(ငါးမိဖျံ မစားဘဲ) ဥပုသ်တော်
သီလဆောက်တည်တယ်။

“သတ္တဝါအဖျား ဆေးပညာ
ကယ်တင်ထိုက်ရင် တယ်
ကြွင်းကျန်ပါသေး”

လို့ ဆုတောင်းတယ်။ သီလ
သမာဓိ၊ သစ္စာစတဲ့ “ပါရမီ”
ကြောင့်ပဲ ထင်ပါရဲ့။ အဘရဲ့ရိုနှီး
ဓာတ်လုံး ကြွင်းကျန်တယ်*

▲*စုတ်ဆေး ဆိုတာလဲ ရှင်ကြီး
အဘ*

○*စုတ်ဆေးဆိုတာက ဓာတ်လုံး
ကို သံပရာရည်နှင့်စိပ် စုတ်
အဖျားမှာ ဆွတ်ပြီးထိုးတာပါ။
စုတ်တံက ကြေးဝါးနဲ့ လုပ်ထားတယ်။
အဖျားမှာနှစ်ခွဲ၊ သုံးခွဲ၊ လေးခွဲဆိုပြီး
သုံးချောင်းရှိတယ်။

ဖြော့ကိုက်ခံရတဲ့ လူနာရဲ့ ရှုပ်လထွေး
တာ၊ ဒဏ်ရာအခြေအနေ၊ အဆိပ်
ပျံ့နှံ့မှုကို ကြည့်ပြီး သင့်တော်တဲ့
စုတ်တံကို သုံးရတာပေါ့*

▲*စုတ်ဆေးကို အစွမ်းထက်ကိုက်ခံပဲ
ထိ မိသိဉာဏ်*

○*စုတ်ဆေးက မြေဆိပ်ပျံ့နှံ့ စီးဝင်
နေတဲ့ အကြောဖျားရှိ မွေးညင်းပေါက်
ဖျားအတိုင်း မြေဆိပ်ဖောက် ထုတ်
တယ်*

▲*ကျွန်တဲဲ့ဆေးတွေလဲ ရှင်ခြေပါ အဘ
ဥပမာ ထေးမြစ်နဲ့ သည်းခြေဆေးဆို*

○*အင်း အပင်တွေရဲ့ ပစ္စည်းပါးကို
အဓိက ဖော်စပ်ရတာပေါ့။ နောင်
ကြံသွေး၊ ပျားရည်၊ ငှက်သိုက်၊
ရိုက်ဆို အစုံပေါ့ကွယ်။ အဘကိုအသမာ
မရှိတဲ့ ဆေးတွေကို ခြုံကြီးဖျားကို
မှာယူရတာပေါ့*

ပန်းကန်ကြွေး

နှင့် အခြားအဆိပ်အုပ်စုဝင် ဇီဝမျိုးစိတ်များ၏ အဆိပ်ဖြေရှင်းများ

အပူအပူစုဝင် ဇီဝမျိုးစိတ်မျိုးကွဲများ အဆိပ်တက်စေသည့် ဇီဝသတ္တိထူး ဖြစ်သော သတ္တဝါမျိုးစုံတို့အထဲမှ သူ့အများနှင့် ထိတွေ့ပတ်သက်မှု များဆုံးရှိနိုင်သော ဇီဝမျိုးစိတ်များ အကြောင်းကို တတ်နိုင်သမျှ စာဖတ် ဖန်တတ်ကြီး ဗဟုသုတပွားများပြီး သဘော၍ အကျိုးများစေရန် ရည်ရွယ် ၍ ယခုလမှာ...

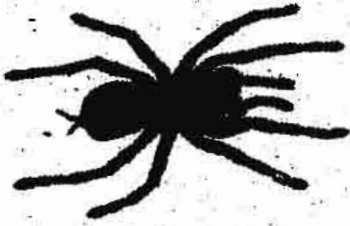
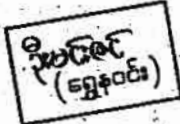
ပင့်ကူဆိပ်နှင့် အခြားတောက်တဲ့ အနံ့ တက်တူကောင်း ပင်လယ် ဆေးတန်း အဆိပ်(ရေခူကောင်အမျိုးမျိုး အဆိပ်)၊ ဒေါင်းသည်းခြေ၊ ငါးပုတင်း သည်းခြေအဆိပ်၊ ငါးကျည်း၊ ငါးခူ၊ ငါးစင်ရိုင်းတို့၏ ဆူးတောင်အဆိပ်တို့ ၏ အကြောင်းရင်း ဖော်ပြစဉ်အခံကို ဆေးသားတင်ပြလိုက်ပါသည်။

ထိုမအုပ်စုဝင် သတ္တဝါများသည် သူ့အများနှင့် တစ်နည်းမဟုတ် တစ် နည်း လုပ်ငန်းခွင်တို့တွင် ဆက်စပ် ဆက်သက် တွေ့ကြုံနိုင်ကြသည်။

အဆိပ်ရှိသည့် သတ္တဝါများ ဖြစ်ကြ ၍ ယင်းတို့အကြောင်းကို ဗဟုသုတ နှီးထားလျှင် ကြိုတင်၍ အန္တရာယ်ကို ရှောင်ရှားနိုင်ကြပေမည်။

ပင့်ကူမျိုးစိတ်ပေါင်း များစွာရှိကြ သော်လည်း အချို့သော မျိုးစိတ် အနည်းငယ်တွင်သာ ပြင်းထန်သည့် အဆိပ်များ ရှိကြပါသည်။

အဆိပ်အပြင်းဆုံး ပင့်ကူ၏ အဆိပ် သည် မြွေဆိပ်ထက်ပင် ပိုမို၍ အဆိပ်

ပြင်းထန်သည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ဥပမာ(၂)

“ကြက်ပင့်ကူ”ဟု ခေါ်သော ပင့်ကူသည် တောပင့်ကူအမျိုးအစား ဖြစ်ပါသည်။ ယင်းတို့သည် တော တောင်များထဲတွင် တွင်းအောင်း၍ နေထိုင်ကြပြီး လူတို့ ခုတ်ယူ မျောချ လာသောဝါးဖောင်း၊ သစ်ဖောင်း၊ ကြိမ် စည်း စသည်တို့တွင် ခိုကပ်၍ ပါလာပြီး လူများ နေထိုင်ရာ ဒေသများသို့ ရောက်ရှိလာတတ်ကြပါသည်။

ဝီ-ဝီ-ဝီ ဟု ကြက်ပေါက်စလေး များကဲ့သို့ အော်မြည်သံပေးတတ်ပါ သည်။ ယင်းပင့်ကူမျိုး ကိုက်မိလျှင် အလွန် အဆိပ်ပြင်းပြီး ကိုက်သည့် ဒဏ်ရာနေရာတွင် မီးစနှင့် ထိုးသကဲ့သို့ ပူလောင်စွာ ခံစားရပြီး ရောင်ကင်း ကွဲအက်လာကာ မနေနိုင်အောင် ခံစား ရပါသည်။

လက်ချောင်းကလေးကို ကိုက်မိခဲ့ လျှင် လက်မောင်းရင်းအထိ ရောင် ကိုင်းလာပါသည်။ ခြေချောင်းဆိုလျှင်

လည်း ထိုနည်းတူ အဆိပ်တက်လာပါ သည်။

အကယ်၍ ကံဆိုးပြီး သစ်လုပ်သား၊ ဝါးလုပ်သားများ အလုပ်လုပ်ကိုင်ရင်း “ပေါင်ကြာ၊ ငယ်ပါ” ကိုများ ကိုက်မိ လိုက်လျှင် တစ်ခါတည်းနှင့် ကိစ္စတုံး သွားနိုင်သည်။ အထူး သတိထားရပါ သည်။

ထို့ထက် အဆိပ်ပြင်းသည်မှာ “ပင့်ကူနက်” မျိုးဖြစ်ပါသည်။ ယင်းကို “ပုဆိုးမပင့်ကူ”ဟုလည်း ခေါ်ပါ သည်။

ပင့်ကူနက်အကိုက်ခံရလျှင် ဆေးမမိ ဘဲ ချက်ချင်း သေဆုံးတတ်ကြသဖြင့် အိမ်ရှင်မများ အမြန် “အော်တို” မှဆိုး မများ ဖြစ်သွားကြသောကြောင့် ခေါ်ဆို ခြင်းဖြစ်မည် ထင်ပါသည်။

အဆိပ်ဘုရင်(Phonetruria) မျိုးစုဝင် ဘရာဇီး အမဲလိုက်ပင့်ကူမျိုး “ပီမီရာ” (P-fera) ပင့်ကူသည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် ရှိရှိသမျှသော ပင့်ကူတွေထက် အဆိပ် အပြင်းဆုံး အဆိပ်ဘုရင် ပင့်ကူမျိုး ဖြစ်ပါသည်။

သူတို့၏အဆိပ် (0.006 မီလီဂရမ်) လောက် ဘိန်းစေ့ငယ်လေး၏ ပမာဏထက် သေးငယ်စေသော ယင်း၏ အဆိပ်သည် ကြွက်ကြီးတစ်ကောင်ကို သေစေနိုင်လောက်အောင် ပြင်းထန်ပါသည်။

ယင်းမျိုးစိတ်များမှလွဲ၍ အခြားပင့်ကူမျိုးစိတ်များသည် သာမန် အဆိပ်အနည်းငယ်မျှသာရှိကြပြီး ယင်းတို့ကိုက်မိလျှင်လည်း စပ်ဖျင်းဖျဉ်းဖြစ်ပြီး အနည်းငယ် ရောင်ရမ်းခြင်းလောက်သာ ဖြစ်တတ်ကြပါသည်။ အသက်အန္တရာယ်ကို မပေးတတ်ကြပါ။

ပင့်ကူဆိပ် ဖြေဆေးနည်းများမှာ

(၁) မည်သည့် ပင့်ကူမျိုး ကိုက်သည်ဖြစ်စေ အကိုက်ခံရပြီး အဆိပ်တက်၍ ရောင်ကင်းနေလျှင် ထိုဒဏ်ရာနေရာတွင် ဆီ၊ ထောပတ်စသည်တို့နှင့် ထိတွေ့ လိမ်းကျခြင်း **“လုံးဝ မပြုလုပ်ရပါ”**။

ပြုလုပ် လိမ်းကျမိခဲ့လျှင် အဆိပ်သည် လျင်မြန်စွာ ပျံ့နှံ့လွယ်ပြီး ရောင်ကင်း ကွဲအက်လာသည်ကို တွေ့ရမည်။ **အထူးသတိပြုကြပါ။**

(၂) အဆိပ်ပြင်းသည့် ပင့်ကူ အကိုက်ခံရလျှင် ပင့်ကူမုန်းဥကို ထုထောင်း ကြိတ်ခြေ၍ အရည်ကို ရောင်ကင်းနေသည့် နေရာများတွင် လိမ်းပေးပြီး ဥကြိတ်ဖတ်တို့ကို ကိုက်သည့် ဒဏ်ရာတွင် အုံ့စည်းထားပေးပါ။ အဆိပ်ကို ပြေစေပါသည်။

“ပင့်ကူမုန်းဥ” ပင်သည် အရွက်မှာ **“စလူရွက်”** ကဲ့သို့ (၃/၄)ရွက်ထွက်နေပြီး အမြင့်(၁/၂)ပေခန့် ရှိပါသည်။

မြေထဲမှ ဥကို တူးကြည့်လျှင်

တကယ့် ပင့်ကူပုံသဏ္ဍာန်အတိုင်း ခေါင်းပိုင်းနှင့် ကိုယ်ထည် တွဲဆက်နေပြီး အမြစ်မွှားကလေးများက ပင့်ကူ၏ ခြေ၊ လက်များသဖွယ် တွေ့ရပါသည်။ ထို့ကြောင့် ပင့်ကူဂမုန်းပင်ဟု ခေါ်ဆိုပါသည်။

အချို့အိမ်များတွင် သီးသန့် စိုက်ပျိုးထားတတ်ပါသည်။ အဆိပ်ကို နိုင်ပါသည်။ အကယ်၍ ပင့်ကူဂမုန်း မလွယ်ကူပါက **“စေတီဂမုန်းဥ”** ကိုလည်း အထက်ပါ ပင့်ကူဂမုန်းဥကဲ့သို့ သုံးစွဲ၍ အဆိပ်ဖြေနိုင်ပါသည်။

ဒါမှ ရှာမရခဲ့လျှင် နေရာအတော်များများတွင် ပေါက်တတ်သော **“မဟာကာကြဆစ်”** ပင် အရွက်ကို ကြိတ်ခြေ၍ သုံးနိုင်ပါသည်။

(၃) **ရှောင်ချိုး(သို့မဟုတ်) တေဇာဒက ဓာတ်ချိုးကို သံပရာရည်နှင့်သွေးပြီး ကိုက်သည့်ဒဏ်ရာနှင့် ဒဏ်ရာတစ်ဝိုက်ကို မကြာခဏ လိမ်းပေးပါ။**

ပင့်ကူဆိပ်ကြောင့် အကိုက်ခံရသည့် ခန္ဓာကိုယ်အစိတ်အပိုင်းသည် ရောင်ကင်းပြီး ပူလောင်နေပါက **“မိနီကာ”** ရည်ကို ရောင်ကင်းပူလောင်နေသည့် နေရာများတွင် နိုင်နိုင်သုတ်လိမ်းပေးပြီး ကွမ်းရွက်ကို မီးကင်၍ နေရာစေ့အောင် ကပ်ပေးထားပါ။

ကွမ်းရွက်မီးကင်ပြီး ကွမ်းရွက်

အရောတက်မှ မိနီကာအရည်သုတ်တက်ပေးပါ။

နန္ဒင်းပိုင်းကိုလည်း အထက်ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ရောင်ကင်းသည့်နေရာများတွင် ကွမ်းရွက်မီးကင်တက်ပေးပြီး နန္ဒင်းပိုင်းခံပေးပါအရောင်ကျလာပြီး အဆိပ်ပြေစသည်။

အရောင်ကျလာပြီး အဆိပ်ပြေလျှင် စတင် အကိုက်ခံရသည့် အပေါက်နေရာတွင် မီးလောင် အကြည်ဖုလို အရည်ကြည်အိတ်ကစုလာမည်ကို တွေ့ရမည်။

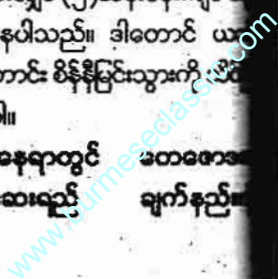
ယင်း အရည်ကြည်အိတ်ကစုသည် ပင့်ကူအဆိပ်များ ဓာတ်ပြယ်ပြန်ပြီး ထွက်လာခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုအဖုလေးကို အိပ်သန့်သန့်ဖြင့် အလေးဖောက်ထုတ်ပစ်လိုက်ပါ။ ပြီးမှ ရောင်ချိုးနှင့် သံပရာရည်ကို သွေးလိမ်းထားပေးပါ။

စာရေးသူကိုယ်တွေ့ အကောင်းအဆိပ်ဖြေဆေးမှာ **စိန်နီမြင်းသွားအစစ်ဖြင့် ဖော်စပ် ပေါင်းတိုက်ထားသည့် “တေဇာဒက ဝေဆေးရည်ဓာတ်ဆေး”** ပင် ဖြစ်သည်။

ဇန်မအဆိပ်တို့ကို လွန်စွာ နိုင်နိုင်သည်။ အစွမ်းထက်လှပါသည်။

သို့သော် ယနေ့အချိန်ကာလ **“စိန်နီမြင်းသွား”** အစစ်အမှန်လွန်စွာ ခဲယဉ်းလှပါသည်။ ရလည်း ဈေးမှာ စိန်နီမြင်းသွား (ကြွပ်သားလျှင် (၂)သိန်းဝန်းကျင် ပေါက်နေပါသည်။ ဒါတောင် ယခင်လက်ဟောင်း စိန်နီမြင်းသွားကို ယိုမမီချင်ပါ။

[ဤနေရာတွင် **ဒေတဇာဒပေါင်းဆေးရည်** မျက်နည်း

ဆောင်းပါး ချဉ်းသွားမည် ဖြစ်သဖြင့် မဖော်ပြတော့ပါ။ နောက်မှ သီးသန့် ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ် ရေးသား၍ ချက် နည်းနှင့် အဆိပ်များကို နိုင်နင်းပုံ ကိုယ်တွေ့များကို စေတနာထားပြီး တင်ပြပေးပါမည်။

ဥပမာ ။ (၃) ပျား၊ ပဒု၊ တင်း၊ ပင့်ကူတို့ကဲ့သို့ အဆိပ်ရှိ သော အခြားစိမ်းမျိုး ကွဲထစ်မျိုးမှာ “တောက်တဲ့အာနီ” နှင့် “တက်တူ” ကောင်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

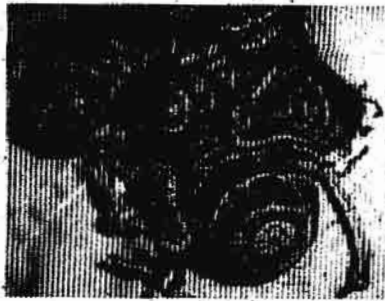
တောက်တဲ့ ရိုးရိုးသည် ယင်းတို့၏ ချေး(မစင်)တွင်သာ အဆိပ်ဓာတ်ပြင်း သော်လည်း “တောက်တဲ့ အာခေါင် နီ” မျိုးစိတ်သည် ယင်းပါးစပ်သွားနှင့် ကိုက်မိလျှင် အဆိပ်တက်၍ အဆိပ် ပြင်းပါသည်။

ထို့အတူ “တက်တူ” ဟု ခေါ်သော ပုတ်သင် အသေးစားလေးများနှင့် ပုံ သဏ္ဍာန်တူသည့် သတ္တဝါတစ်မျိုး သည်လည်း ကိုက်မိလျှင် အဆိပ်ပြင်း တတ်ပါသည်။ ယင်းတို့သည် သစ်ပင်၊ ဝါးပင်၊ ချုံပုတ် စသည်တို့တွင် သဘာဝ အတိုင်း အစာရှာဖွေ စားသောက် နေထိုင်တတ်ကြပါသည်။

အဆိုပါ တောက်တဲ့အာနီ၊ တက်တူ ကောင်တို့ကိုကိုင်၍ အဆိပ်တက်ခဲ့သော် ကင်းဆိပ်၊ ပင့်ကူဆိပ်ဖြေနည်းများ အတိုင်း ဖြေပေးနိုင်ပါသည်။

ဥပမာ ။ (၄) စားသုံးမိလျှင် အဆိပ် ဓာတ်ကို ဖြစ်စေသော အခြားသော သတ္တဝါတို့မှာ “ဒေါင်းနှင့် ငါးပူတင်း” ငါးများတို့ ဖြစ်ပါသည်။ ယင်းတို့သည် သည်းခြေတွင် ပြင်းထန် သော အဆိပ်များ စုဝေး၍ နေပါသည်။

သို့ဖြစ်ပါ၍ ဒေါင်းနှင့် ငါးပူတင်းငါး များကို စားသုံးခြင်းကို ရှောင်ပါ။ အကယ်၍ မရှောင်နိုင်၍ အသားကို

စားသုံးမည်ဆိုလျှင် ယင်းတို့၏ ကလီစာနှင့်တကွ သည်းခြေကို အထူး ဂရုစိုက်၍ ဖယ်ရှားပြီးမှ စားသုံးကြပါ။

ယင်း ဒေါင်းသည်ည်းခြေတွင် ဒေါင်း အဖို၏သည်ည်းခြေက ပို၍ အဆိပ်ဓာတ် ပြင်းထန်ပါသည်။ အကြောင်းမှာ ဒေါင်း အဖိုကြီးများသည် အရောင်စုံ ထွက်၍ လှပလှသော ဒေါင်းဦးကွက်ကြီးများ၏ အရောင်အသွေး တောက်ပြောင်နေ ခြင်းသည် ယင်းသည်ည်းခြေဓာတ်၏ သတ္တိကြောင့်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအခါ၌ သည်းခြေသည် အလှူပို ကြီး၍ အဆိပ်ဓာတ်လည်း အလွန် ပြင်း ထန်ပါသည်။

သည်ည်းခြေ၏ အရောင်မှာလည်း အရောင်ရင့်၍ လှပပါသည်။ အချို့ ကျောက်မျက်ရတနာ အတုလုပ်သူများ သည် ကျောက်စိမ်းအညွှန်ကို ယင်း ဒေါင်းဖိုသည်ည်းခြေရည်ဆိုး၍ အပူပေး အရောင်သွင်း၍ တန်ဖိုးမြင့်အောင် လုပ်ဆောင်ကြပါသည်။

ငါးပူတင်းသည်လည်း အမျိုးအစား ကွဲတို့ များစွာရှိကြပါသည်။ အချို့ မျိုးစိတ်သည် အဆိပ်နည်းပါး၍ အချို့ မျိုးစိတ်များသည် အဆိပ်လွန်စွာ ပြင်း ကြပါသည်။

ငါးပူတင်းသည်ည်းခြေ၏ အဆိပ်သည် အာရုံကြောအဆိပ်မျိုးဖြစ်သည်။ ယင်း အဆိပ်သည် “ဆိုင်ရာနီက” အဆိပ် ဓာတ်ထက် အဆပေါင်း (၂၀၀)ခန့်ပို၍ ပြင်းထန်ပါသည်။

ငါးပူတင်းတစ်ကောင်၏ သည်းခြေ အဆိပ်သည် လူအယောက် (၃၀)ကို သေစေနိုင်သည်အထိ ပြင်းထန်လှပါ သည်။

သို့သော်လည်း ငါးပူတင်းငါးသည် အဆိပ်ပြင်းသလောက် ယင်း၏ ငါး အသားသည် လေးပင်၍ အရသာရှိကြ သောကြောင့် ရေသတဏှာကို မဖြတ်နိုင် ကြသောသူများသည် အန္တရာယ် မကြောက်ဘဲ စားသုံးနေကြပါသည်။

တရုတ်၊ ဂျပန်ကဲ့သို့သော အာရှ နိုင်ငံများတွင် ငါးပူတင်းငါးကို လွန်စွာ နှစ်သက်စွာ စားသုံးကြ၍ နှစ်စဉ် ငါးပူတင်းအဆိပ်ဖြစ်၍ သေဆုံးကြသူ များ ရှိကြပါသည် ဖြေဆေးမရှိပါ။

သို့သော် သူတို့နိုင်ငံများတွင် ငါးပူတင်းငါးကို ချက်ပြုတ်စီမံရသော စားဖိုမျိုးကြီးများသည် အထူး ကျွမ်း ကျင်၍ လိုင်စင်လက်မှတ်ရသည့် စားဖို မျိုးများသာ ငါးပူတင်းငါးကို ချက်ပြုတ် ခွင့် ရှိကြပါသည်။ အခြားမည်သည့် စားဖိုမျိုးကိုမှ ချက်ခွင့်မပေးပါ။

ဒါတောင် တစ်ခါတစ်ရံ ငါးပူတင်း အဆိပ် ဖြစ်တတ်ကြပေသေးသည်။ ထို့ကြောင့် ဒေါင်းသည်ည်းခြေနှင့် ငါးပူ တင်းသည်ည်းခြေတို့သည် လွန်စွာ အဆိပ်ပြင်းထန်၍ ဖြေဆေးမရှိ ဆေး မမီသော အဆိပ်မျိုးဖြစ်သည်ဟု အမြဲ သတိပြုရန် လိုအပ်ပါသည်။

ဥပမာ ။ (၅) ရေသတ္တဝါများထဲ တွင် “ပင်လယ်ရေတန်း” ဂျယ်လီဖစ်(Jelly Fish)ခေါ် ရေခူ၏ အမျှင်တန်းအဆိပ်သည်လည်း ယင်း နှင့် လူခန္ဓာကိုယ် ထိမိခဲ့လျှင် မီးလောင် ဖုတ်သို့ ဖြစ်ပေါ်လာပြီး လွန်စွာ နာကျင် ပါသည်။

ယင်းရေတန်းအဆိပ် ထိမိခဲ့လျှင် အကောင်းဆုံးနည်းမှာ ပထမဦးစွာ

ဒတ်ရာကို "ဝီနီကာ" ရည်ဖြင့် ဆေးပေးပါ။

"ဝီနီကာ" ရည်သည် ရေတန်း၏ အဆိပ်ကို ထိန်းချုပ်ပေးထားပါသည်။ သာမန် ရေချိုးနှင့် မဆေးရပါ။ ရေချိုးထိလျှင် ရေတန်းအဆိပ်ပို၍ အပျံ့ပြန့်ပြီး ပို၍ နာကျင်လာတတ်သည်။ သတိပြုပါ။

ပြီးလျှင် လိပ်ခွံကိုရအောင် ရှာပြီး လိပ်ခွံကို သွေး၍ ဒတ်ရာများကို လိမ်းပေးပါက လျင်မြန်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားမည် ဖြစ်သည်။

အကြောင်းမှာ ပင်လယ်လိပ်များသည် ရေတန်း(ခေါ်) ရေခူ၏ အဆိပ်ကို နိုင်ပါသည်။ ယင်းရေခူများကို လိပ်များသည် အစာအဖြစ် ကြိုက်နှစ်သက်စွာ စားသောက်ပစ်ကြပါသည်။

တစ်ဖန် ရေချိုးငါးကျည်း ငါးစင်ရိုင်း စသည်တို့ ဆူးမိလျှင် အသက်မသေသော်လည်း လွန်စွာ နာကျင်လှပါသည်။

ထို ငါးကျည်း၊ ငါးစင်ရိုင်း စူးမိလျှင်

အကောင်းဆုံးနည်းမှာ ရှောင်ချိုး(သို့ မဟုတ်) တေဇောဒကချိုးကို သံပရာရည်ဖြင့် စိမ်ထားသည့် ဆေးရည်သည် လွန်စွာ ထိရောက်လှပါသည်။

ယင်းဆေးရည်ကို ဝှမ်းနှင့် စွပ်၍ ထည့်ပေးပါက ချက်ချင်း အဆိပ်ပြေ၍ သက်သာသွားပါမည်။

မန်ကျည်းစေ့ကို အဖြူသားပေါ်အောင် သွေးပြီး ကပ်ပေးပါကလည်း အဆိပ်ပြေပါသည်။ ကျောက်ချဉ်ကို သံပရာရည်နှင့်သွေးပြီး လိမ်းပေးပါကလည်း သက်သာပါသည်။ ရရာလွယ်ရာကို သုံးကြပါ။

အထက်ဖော်ပြပါ ရေးသားတင်ပြချက်များသည် ဇော်မအဆိပ် အုပ်စုမျိုးဝင် သတ္တဝါဖိစပ် မျိုးစုံမျိုးကွဲတို့၏ အဆိပ်များကို မြေဆိပ်မှလွှဲ၍ တတ်နိုင်သမျှ စုံလင်အောင် ယင်းသတ္တဝါတို့၏ နေထိုင်ကျက်စားသွားလာပုံ သဘာဝများနှင့်တကွ ယင်းတို့၏ အဆိပ်ပြေသည့် မြန်မာ့ရိုးရာ အဆိပ်ပြေနည်းများကို စာဖတ်သူ ပရိသတ်များ အကျိုးများ

စေရန် ရည်ရွယ်၍ တင်ပြရေးသားလိုက်ပါသည်။

ယင်းနည်းများအတိုင်း လိုက်နာကျင့်သုံးကြပါက အမှန်တကယ် အကျိုးရှိကြပါမည်ဟု ထပ်လောင်းပြောကြားအပ်ပါသည်။

ထိုဇော်မအဆိပ်မျိုးထဲမှ "မြေဆိပ် သဘာဝနှင့် အဆိပ်ပြေနည်း" တို့နှင့် ထာဝရအဆိပ်မျိုးထဲမှ "မို့တောက်ခြင်း အဆိပ်ပြေနည်း" များကို ရှေ့လများတွင် သီးသန့် ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်စီ ပြည့်စုံစွာ ရေးသား တင်ပြပါမည်ဟု စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးကို လေးစားစွာ ပန်ကြားလိုက်ပါသည်။

လူသားတိုင်း...

ဇော်မထာဝရဟု ဆိုအပ်သော အဆိပ်ကိလေသာ၊ ကာမတဏှာဟု ဆိုအပ်သော အဆိပ်တို့မှ ကင်းဝေးပြီး ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာသူနှင့် ပြည့်စုံကြပါစေ။

ဦးမင်းစင်(ရွှေနင်း)

စာမျက်နှာ (၁၆၂) မှ အဆက်

▲ အထူးသတိပြုရမည့်အချက်မှာ အထက်ဖော်ပြပါ အထက်ပိုင်း ဝါးပင်ပင် ဆရာ

○ အထူးသတိပြုရမည့်အချက်မှာ အထက်ဖော်ပြပါ အထက်ပိုင်း ဝါးပင်ပင် ဆရာ

▲ အထူးသတိပြုရမည့်အချက်မှာ အထက်ဖော်ပြပါ အထက်ပိုင်း ဝါးပင်ပင် ဆရာ

○ အထက်ပိုင်းကို မြှောက်နိုင်သော မျက်စိဖြင့် အထက်ပိုင်းကို မြှောက်နိုင်သော မျက်စိဖြင့် အထက်ပိုင်းကို မြှောက်နိုင်သော မျက်စိဖြင့်

ထိုစီ ချစ်ပါးစေ အဆိပ်ဆိတ်က အထက်ကို မြှောက်ကာ မြှောက်ပါ ကျွန်ုပ်တို့ကြား "လိပ်ပင်" ဆရာ၏ ဆေးနည်းပညာတို့မှာ ကိုတိရိတက ထိုစီ ချစ်ကြိုက်အထက်ပိုင်း

ကိုယ်ကိုယ်တို့ မြှောက်ထားပြီး ခြုံတူမြှောက်အတိုင်း ကျွန်ုပ်တို့မှာ မဟုတ်ပါ။

▲ အထူးသတိပြုရမည့်အချက်မှာ အထက်ဖော်ပြပါ အထက်ပိုင်း ဝါးပင်ပင် ဆရာ

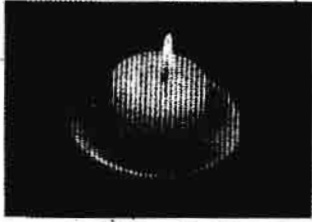
○ အထူးသတိပြုရမည့်အချက်မှာ အထက်ဖော်ပြပါ အထက်ပိုင်း ဝါးပင်ပင် ဆရာ

ထိုစီ ချစ်ပါးစေ အဆိပ်ဆိတ်က အထက်ကို မြှောက်ကာ မြှောက်ပါ ကျွန်ုပ်တို့ကြား "လိပ်ပင်" ဆရာ၏ ဆေးနည်းပညာတို့မှာ ကိုတိရိတက ထိုစီ ချစ်ကြိုက်အထက်ပိုင်း

ကြည်မောင်မောင် (၁၈)

ဖယောင်းမီးကောင်

သင်္ကေတဗျား၏

သာသနာရေး (၃၇)

၂၅၅၆

ဖယောင်းတိုင်မီး၊ မီးအိမ်ငယ်တို့မှ ထွက်ပြာကျသော အလင်းရောင် ဖြစ်သည်။ ယင်းသည် အများစုနှင့် ကွဲလွဲစွာ တစ်ဦးတစ်ယောက်တည်းအတွက် ဣလိမ္မာန်ပြု ရည်ညွှန်းခြင်း သင်္ကေတ ဖြစ်သည်။

ဘဝတစ်ပါးသို့ ကူးပြောင်းသွားသူ အတွက် ရှေ့ဆက်မည့် ဘဝခရီး အတွက် ရည်ညွှန်းဆရာတောင်းခြင်း ဖြစ်သကဲ့သို့ တစ်နယ်ရပ်ဝေး ရောက်နေသူ အတွက် ကံကြမ္မာကောင်းများ ဖေးမ နည်းမှပေးပါရန် ရည်သန်ဆရာတောင်း ဆု ရှိကြသည်။

တရုတ်လေ့တွင်လည်း ကွယ်လွန် သူသူအတွက် လူ၏ သွေးသောက် ခြင်းအစကိုများက လမ်းမနံဘေး၊ မိမိ အိမ်ထဲ(မျက်နှာစာ)ရှေ့တွင် ဖယောင်း မီးတိုင်ကို ညဦး မှောင်စပျိုးချိန်၌ ချိန်ညှိပေးကြသည်။

ကျွန်းဝင်သေးသည် တမလွန် နှစ်တွင် မိမိသွားရမည့်လမ်းကို ဖြည့်ပြန်ထင်ထင် မြင်တွေ့စေရန် ရည်ညွှန်းသကဲ့သို့ ထိုသူ၏ အိမ်အပြန် နှစ်တွင်(မြေလွှာ၌) မြေသို့ ပြန်ရသည့် သူ့ဘဝတစ်သက်တာခရီး)မြေကို ပိုင် နိုင်သည့် ဝသူနွဲ့ရေ မြေစောင့်နတ်မင်း သွင်းတောင်းပူဇော်ခြင်းလည်း မည် သည်။

ကန်နိပိ(Canopy)

အင်္ဂလိပ်ဘာသာ၌ ကန်နိပိသည် ဝါးကန်၊ မျက်နှာကြက်၊ ဦးခေါင်း အထက်ပေါ်မှ ဖုံးလွှမ်းထားသော

အစိတ်အပိုင်းဟု အဓိပ္ပာယ် ရရှိသော် လည်း ဤသင်္ကေတမှာ တရုတ်ဗုဒ္ဓ ဘာသာ ထုံးလေ့အရ “**ဖောမန်ပါး ပေါင်**”(Fó Mén Bā Bān)ဟု ခေါ် ဝေါ်သည့် (သာသနာ့ဘောင်မှ **ရတနာရှစ်ပါး**)၌ ပါဝင်သော **ရတနာ ထီး**“ပေါင်းစန်”(Bān Sān)ကို ရည်ညွှန်း ခြင်းဖြစ်သည်။

မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ သာသနာ့ဘောင်မှ ရတနာရှစ်ပါးတွင် “**ဗျာလွန်း**”Fā Lūn ဟု ခေါ်သည်။ ဓမ္မဘီးရဟတ်လည်း ပါဝင်သည်။ **ဘီးထောက်ရှစ်ရောင်း** (Eight spokes=မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး) ပါဝင် သော **ဓမ္မစကြာ(ဘီးရဟတ်)**သည် ဗုဒ္ဓဟောကြားတော်မူသော တရား ဒေသနာတော်များ ကပ်ကမ္ဘာတည် သရွေ့(တည်ရှိ) မရပ်မနား လည်ပတ် နေလိမ့်မည်ဟု ဖော်ပြသော အထိမ်း အမှတ်ဖြစ်သည်။

“**ရတနာထီး**”ကား ဗုဒ္ဓဟောကြား တော်မူသော တရားဒေသနာတော် အတိုင်း ကြည်ညိုလေးစား လိုက်နာ ကျင့်ကြံသူတို့အတွက် တစ်စုံတစ်ရာ သော ဘေးရန်သတ္တရုများ ထိခိုက်ခြင်း မရှိစေရဟု ကာကွယ်ပေးတော်မူသော အနန္တတန်ခိုးရှင် ဗုဒ္ဓ၏ ဘုန်းတန်ခိုး အရိပ်အာဝါသ ဖြစ်သည်။

သာသနာ့ဘောင် (ရဟန်းဘောင်) သို့ ဝင်ရောက်လိုသူ(လူဝတ်ကြောင်) သည် အချိန်များစွာယူ၍ လေ့လာ သုံးသပ် ဆုံးဖြတ်ရသည်။ ပိုင်နိုင်စွာ ဆုံးဖြတ်ပြီးသော အချိန်တွင်းမှ သာသနာ့ဘောင်သို့ ဝင်ခွင့်ပေး(ရဟန်း ပြုပေး)သည်။

နဖူးနှင့် ငယ်ထိပ်တွင် အမွှေးတိုင်

အကြီးစား၏ မီးကျိုးခဲဖြင့် ထိုးနှံကာ သာသနာ့ဘောင်၊ ရဟန်းဘောင်တွင်း မှ ပုဂ္ဂိုလ်(ဗုဒ္ဓ၏သားတော်)များ အဖြစ် အမှတ်သင်္ကေတ ပြုပေးသည်။

ထေရဝါဒ၌ မီးလောင်ရာအမှတ် ကြီးလှက်သက်သက်ဆုံးတိုင်ဘုရားရှင်၏ အင်္ဂါအာဝါသ၌ နိဂုံး၍ ရတနာထီး (ပေါင်းစန်) အထိမ်းအမှတ် ဖြစ်သည်။

အတိတ်ပါရမီ ဖြည့်ဆည်းမှု နည်းပါး လွန်းသဖြင့် လိင်ပြုန်း၊ လူထွက် ပရိ သုဒ္ဓမြူရပါလျှင် လူကြား၊ လူ့ဘောင် တွင်း မတိုးဝံ့၊ မနေသာ ပုန်းလျှိုးကွယ် လျှိုးဖြင့်သာ ပင်ပန်းကြီးစွာ လိမ်ညာ နေထိုင် နိဂုံးချုပ်ရလေသည်။

ဤကား Canopy ခေါ် ရတနာထီး (ပေါင်းစန်)၏ ဖွင့်ဆိုချက်ဖြစ်သည်။

သင်္ကေတဆိုင်ရာ အော်လီဂါရီ (allegory)နည်းပညာအရ “**ကာကွယ် တားဆီးပေးခြင်း**” အဓိပ္ပာယ် ဆောင်ယူလေသည်။ [(တရုတ်) ဗုဒ္ဓ ဝါဒီမဟုတ်သော အခြားသူများ အတွက်လည်း ကာကွယ်ခြင်း အနက် ပေးကြောင်း ဆိုလို၏]

ယင်းသည် မြေ၏ မူလသရုပ် သတ္တန်ဖြစ်သော လေးထောင့် စတုရန်းမှ ရှိတတ်ကြ၍ ဘိုးဘေးရှေ့ဦး လူသားဟူ၍ ဝယဝုတ္တိ(အသက် အရွယ် ကြီးရင့်ခြင်းဂုဏ်)အားဖြင့် အလေးအနက် ပြုအပ်သူ(Primitive peoples and ancients)များနှင့် အနီး ကပ်ဆုံး ဆက်သွယ်ခိုလှုံနိုင်သော **ရိုးရာထုံးစံလေ့ဆိုင်ရာ အရိပ်ခိုထီး** (ritual parasol)လည်း ဖြစ်လေသည်။

[ritual parasol=ထုံးစံလေ့ အခင်းအနား

များတွင် နေဒဏ်မှ ကာကွယ်ပေးသည့် နေကာပစ္စည်း Sun-umbrella.]

ပဒုမ္မာကြာ

အနောက်တိုင်း ယဉ်ကျေးမှုတွင် နှင်းဆီနှင့်အပြိုင် အသုံးများသော သင်္ကေတဖြစ်သည်။ အီဂျစ်အယူအဆ တွင် ပဒုမ္မာကြာသည် ဘဝအစပျိုးခြင်း သို့မဟုတ် စတင် ထွက်ပေါ်လာခြင်း၏ အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် သုံးလေ့ရှိသည်။

ရှေးဦးကာလများတွင် ပဒုမ္မာကြာကို ပုံမှန်သဘာဝဖြစ်စဉ်များနှင့် ဆိုင်သော သာမန်သင်္ကေတအဖြစ်သာ သုံးစွဲခဲ့ ကြသော်လည်း အလယ်ခေတ်သို့ ရောက်လာသောအခါ ပဒုမ္မာကြာသည် လျှို့ဝှက်နက်နဲသော သော့ချက်၊ လူ သား၏ အသည်းနှလုံးအဖြစ် တင်စား လာကြသည်။

ကြာပွင့်၏ ပွင့်ဖတ်အရေအတွက် ပေါ်မူတည်၍လည်း အဓိပ္ပာယ်တွဲပြား နိုင်သည်။ ဥပမာအားဖြင့် ပွင့်ဖတ်(၈) ဖတ်ပါသော ကြာပွင့်သည် အထက်တံ ကို ညွှန်းသည်။

အိန္ဒိယအလယ်ပိုင်းတွင် ယင်း ကြာပွင့်သည် ဗြဟ္မာပြည်ကို ဖော်ပြခြင်း ဖြစ်သည်။

ရှေးရောမလူမျိုးများက ပွင့်ဖတ်(၈) ဖတ်ရှိသော ကြာကို ကောင်းကင်(စက် ဝိုင်း)နှင့် မြေကြီး (စတုဂံ သို့မဟုတ် လေးထောင့်)တို့၏ အစိတ်အပိုင်းဖြစ် သည်ဟု ဖွင့်ဆိုခဲ့ကြသည်။

ပွင့်ဖတ်တစ်ထောင်ဟု ဆိုလျှင်ကား နောက်ဆုံးအကြိမ်အဖြစ် အသိပေး သင်္ကေတ နက္ခတ္တဓမ္မခြေညီမဂ္ဂဇင်း

အကြောင်းကြားခြင်းဖြစ်သည်။ နောက်ဆုံးအကြိမ် ကူညီခြင်း၊ လုပ် ဆောင်ပေးခြင်းဖြစ်သည်။ နောက်ဆုံး နှုတ်ဆက်ခြင်းဟုလည်း ဆိုနိုင်သည်။ ပုံသဏ္ဍာန်အနေဖြင့် ကြာပွင့်အလယ် တွင် တြိဂံနှစ်ထပ် ဝါဝင်လေ့ရှိသည်။ ယင်းတြိဂံနှစ်ထပ်သည် လုံးဝကျန်ခန်း ပျောက်ပျက်ခြင်း အနက်ဆောင်လေ သည်။

တရုတ်ခေတ်တွင်လည်း ပဒုမ္မာကြာ ကြာပန်းကို ထွက်ပေါ်ခြင်း၊ ပေါ်ပေါက် လာခြင်း အဓိပ္ပာယ်ဆောင်သော်လည်း ကောင်းသောကိစ္စ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ဖြစ် ရပ်များတွင် အသုံးများကြသည်။ “ကြာပွင့်အလယ်မှ ပတ္တမြား”ဟု ဆိုပါက အသဒိသယောက်ျား (မည်သူ နှင့်မှမတူသော၊ အတုမရှိသော ယောက်ျား)တွက်ပေါ်လာပြီ။ “ဗုဒ္ဓ မြတ်စွာဘုရားရှင် ပွင့်ထွန်းလာပြီ” ဟူ၍ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဥဒါန်းကျူး ရင့်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

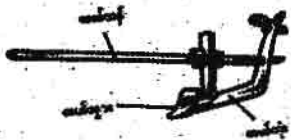
ကျစ်ဆံခြီး

ဖွတ်ပြီးထိုး ထုံးချည်ထားသော ဆံပင်အစုဖြစ်သည်။ ကိုးကွယ် ယုံကြည်မှုဆိုင်ရာ စိတ်နေသဘော ထားကို ဖော်ပြသော သင်္ကေတဖြစ် သည်။ စိတ်အတွင်းမှ စွဲခြွာ ယုံကြည် ခြင်း၊ ကြည်ညိုလေးစား အားကိုးခြင်း ကို ဖော်ပြသည်။

ကျစ်ဆံခြီးကို ဖြေလိုက်သည်ဆို လျှင်ကား ယင်း၏ပြောင်းပြန် ဆန့် ကျင်ဘက်သဘောကို တင်ပြခြင်း ဖြစ် သည်။ အယုံအကြည်ကင်းမဲ့ခြင်း၊ အားကိုးအားထားမရှိခြင်းတို့ကို ချည် ညွှန်းသည်။

ဏယ်သွား

လယ်ယာလုပ်ငန်းတွင် မြေကို ခွဲရ သည့်ကိရိယာဖြစ်သည်။ ဤသင်္ကေတ

သည် သာမန်အားဖြင့် မြေသုဇာ ကောင်းမွန်ခြင်း၊ မြေဆီသုဇာ ပြည့်စုံ ခြင်းကို ညွှန်းသည်။ ထောက်ပံ့အားပေး မှုပြည့်စုံသည်။ အကူအပံ့ အားကောင်း သည်ဟုလည်း ဆိုလိုသည်။

အာရိယန်ဒဏ္ဍာရီတွင် ထယ်ဇေ ငင်ခြင်းသည် အစိုနှင့်အမ ပေါင်းဖက် ခြင်းသို့ ရည်ညွှန်းသည်။ မြေကြီးသည် အမ၊ ဣတ္ထိလိင်၏ သင်္ကေတဖြစ်၍ ထယ်ဇေငင်ခြင်းသည် ကာမဆက်ဆံ ခြင်းဟု ဆိုသည်။

တရုတ်ခေတ်တွင်လည်း ထယ်ဇေ ငင်ခြင်းကို ချစ်ဗျူဟာကျင်းသည် ဟူသော ဝေါဟာရအစား တင်စားသုံး နှုန်းကြောင်း (သက်ရွယ်ကျန်းမာရေး နှင့် ချစ်ခြင်းပေတ္တာ တာအိုကျမ်း) တွင် ဖော်ပြထားလေသည်။

သစ်ခက်တောင်ငှေ

သစ်ကိုင်ခွဲကဲ့သို့ လက်ကိုင်ရှိသော တောင်ငှေဖြစ်သည်။ ထောက်ထား စဉ်း တောင်နှစ်လုံးအကြားရှိ လမ်းပမာ မတ်မတ်ထောင်ထားသော ပုံသဏ္ဍာန် ရှိသည်။

မတ်မတ်ထောင်နေသည့် ပုံစံအရ စိတ်ကို ထိန်းမတ်ခြင်းသဘော ဆင်ခြင်တုံတရားကို ကိုယ်စားပြုသည်။

မီးလောင်သွားသော တောင်ငှေ ကိုင်ဖန်များသဖြင့် ပွန်းပဲ့နေသော တောင်ငှေဆိုပါက “သေဆုံးခြင်း” မရဏကို ညွှန်ပြသကဲ့သို့ ဉာဏ်အမြော် အမြင်ကိုလည်း ကိုယ်စားပြုသည်။

ရွှေလ ဆက်ဝတ်ပါရန်

စာရေးသူမှာ ချင်းပြည်နယ်တောင်
ဒီး မင်းတပ်မြို့မှာ အခြေချ နေထိုင်
ထားသည်။

ခင်းတပ်မြို့မှ ပြည်မဒေသအသီးသီး
သွားလျှင်လည်းကောင်း၊ ပြည်မ
ဒေသအသီးသီးမှ မင်းတပ်၊ မတူပီ၊
ကန်ပက်လက်၊ ဆောမြို့များသို့ သွား
ချင်လည်းကောင်း ပခုက္ကူ၊ ပေါက်၊
ကျောက်ထုမြို့များကို မလွဲမသွေ ဖြတ်
သွားရပါတယ်။ မော်တော်ကား
သုံး(လမ်းကြမ်း)က ဒီတစ်လမ်းတည်း
ပျံထားသည်။

ပြည်မဒေသအသီးသီးမှ မင်းတပ်၊
မတူပီ၊ ကန်ပက်လက်၊ ဆောမြို့များသို့
သွားရောက်မယ်ဆိုရင် ပထမဆုံး
ပခုက္ကူမြို့သို့ ရောက်ရပါမယ်။ ယင်းမှ
မင်းတပ်၊ မတူပီ၊ ကန်ပက်လက်ခွဲ
ဆောမြို့များသို့ သွားရောက်မယ် ကုန်
ဆောင်ကားကြိုများကို စုံစမ်းမေးမြန်းရ
မိသည်။

တုန်တင်ကားများမှာလဲ ကုန်သည်
အင်၊ ကြောက်ဗိုဗိုသာ ကားတစ်စီး
ခန့်တစ်စီး ကားတစ်စီး ပြည့်အောင်
ဆိုင်ဆိုင်နေရပြီး ရက်ကြာလေ့ ရှိ

ထူးဆန်းသော

မင်းတပ် ဦးဖော်လင်

မြေကွင်းဆက်

နှင့် သိရှိသူ ပညာရှင်များမှ ရှေးကြားဝေးကြဝါရန်

ပါတယ်။ အဲဒါကြောင့် ပခုက္ကူရောက်
ပြီး တစ်ပတ်လောက်ကြာမှ မိမိရောက်
လိုတဲ့မြို့သို့ ရောက်ကြပါတယ်။

အဲဒါလဲ နွေရာသီခွဲ ဆောင်းရာသီ
မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ မိုးရာသီရောက်ပြီ
ဆိုရင်တော့ ချင်းတောင်ပေါ်မှာ မိုးတွေ
သံသံမဲမဲရွာပြီဆိုရင်တော့ ချောင်းရေ
ကျပြီး ကားလမ်းတွေ ပိတ်သွားပါပြီ။
အဲဒီအခြေအနေကတော့ လွန်ခဲ့တဲ့
နှစ်ပေါင်း(၄၀)ခန့်က ဖြစ်ပါတယ်။

စာရေးသူကိုယ်တိုင် ပေါက်မြို့မှ
ကျောက်ထု၊ မင်းတပ်ကြားလမ်းမှာ
မအိပ်ဘူးတဲ့နေရာ မရှိခဲ့ပါဘူး။
ပခုက္ကူမှ ကျောက်ထုရောက်ပြီး
မင်းတပ်သွားမယ့် ကားမရှိလို့ ကျောက်
ထုမှာ ညအိပ်ခဲ့ရတဲ့ အကြိမ်ပေါင်းလဲ

များခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီမှာ ကားစောင့်ရင်း ကျောက်ထု
မြို့မှ ရေဒီယို၊ ကက်ဆက် ယခု တီဗွီ
ပြင်တဲ့ ကိုလှမြင့်(ယခု ကွယ်လွန်)နဲ့
ခင်မင်ရင်းနီးခဲ့ပါတယ်။ ကားစောင့်ရင်း
သူ့အိမ်မှာလဲ တည်းခိုဖူးပါတယ်။

ကိုလှမြင့်က တီဗွီ၊ ကက်ဆက်၊
ရေဒီယို ပြုပြင်ပြီး သက်ဆိုင်တဲ့ပစ္စည်း
များလဲ ရောင်းပါတယ်။ ဝါသနာ
အလျောက် ကျောက်ထုမြို့အနီးမှာ
ဥယျာဉ်ခြံမြေဝယ်ပြီး သရက်၊ ပိန္နဲ၊
ရောက်ချို၊ သံပရာနဲ့ အောင်သပြေ၊
ပတ္တမြားသပြေနဲ့ ရွှေသပြေပန်းများကို
စိုက်ပျိုးပြီး နေ့လယ်ရောက်ရင် ဆိုင်ကို
တပည့်နဲ့ သားသမီးများနဲ့ လွှဲထားခဲ့ပြီး
ဥယျာဉ်ခြံသို့ သွားရောက်ပါတယ်။

စာရေးသူ ကျောက်ထုရောက်နေတဲ့ အချိန် နှစ်ယောက်တည်း လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာထိုင်ရင်း ကိုလှပြိုင်က သူ့ရဲ့ ထူးထူးဆန်းဆန် အတွေ့အကြုံကို အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြပါတယ်။

'ကျွန်တော် ဥပုသ်ပြန်ပြန် ဝါးစာစား ပျားဂါပြုရင်း နောင်တစ်နေ့ ဖုန်းရောင်း ဗိုလ်ထွက် ဖန်နုရဲ့ ဥပုသ်ကို နေ့ပိုင်း သွားရပါတယ်။ တစ်နေ့ကတော့... ကျွန်တော်လဲ တစ်ပါး ပြာလဲ ပြောတော့ တွေ့လဲ မတွေ့ဘူးတဲ့ အင်တန်ထုရောက်တာ ကို ကျွန်တော်ကြည့်မှ ကျွန်တော်ရိုက်ပိုင် တွေ့ရတယ်ဗျာ အဲဒါကတော့ မြို့တစ်ကောင်ဟာ သူ

အပြန်ကို သူ့ပိုနေတာကို တွေ့တာပဲ ကျွန်တော်လဲ ဖန်နုရင်း အဲဒါပြန်ပဲ အကဲအတ်ကြည့်နေတယ်ဗျာ တပြိုင်တပြိုင် အပိုင်က ကျွန်တော်သွားတယ်။ နေထိုင်ချုပ်လို့ ကျွန်တော်ပြန်တဲ့အချိန်ထိ ပျော်သေးတော့ ကျွန်တော်လဲ နေရာကို ပတ် သားပြီး ပိုချုပ်လို့ ပြန်ခဲ့ပါတယ်။ နောက်တစ်နေ့ ဖုန်းရောင်းတော့ ကျွန်တော် အဲဒါကို သွားကြည့်တဲ့အခါ အဲဒါနေရာမှာ ဘာမှ မရှိတော့ဘူး။ ဘယ်လို ဖြစ်သွားလဲဆိုတာ စဉ်းစားလို့ မရဘူး' လို့ ပြောပြပါတယ်။

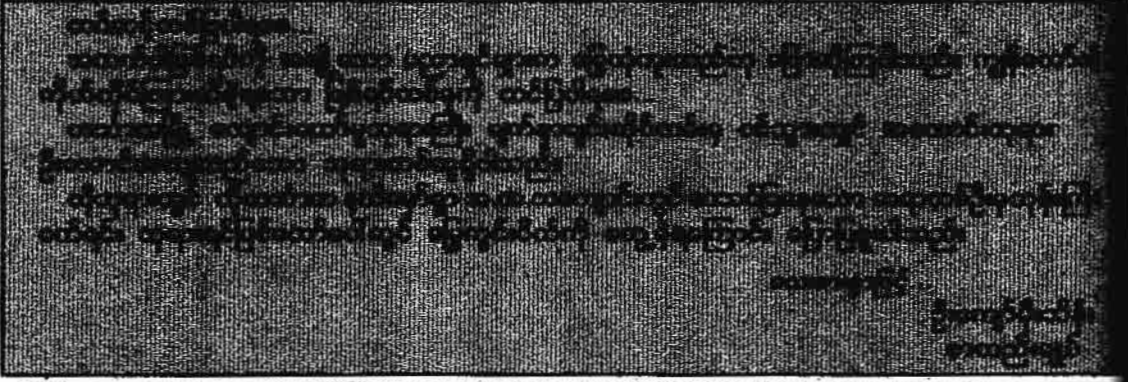
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ် ပရိသတ်များခင်ဗျား... အဲဒီလို အဖြစ်

အပျက်မျိုး ဖြစ်တတ်ပါသလား။ ကိုလှ ပြိုင်ကတော့ သူ့ကိုယ်တွေ့လို့ ပြောပီ တယ်။

အဲဒီလို အဖြစ်အပျက်မျိုးကို များ သောအားဖြင့် တောသူတောင်သာ များသာ တွေ့ကြုံနိုင်ပါတယ်။

အဲဒါပြန်အတွက် ဘယ်ရောက်သွားတာပဲ ဘာကြောင့် ပျောက်သွားတာလဲ နောင်ခါနီး တွေ့ရင် ဘာလုပ်သင့်သလဲဆိုတာ ကျွန် ပုဂ္ဂိုလ်များ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ တစ်ဆင့် ပြန်ကြားပေးပါနဲ့ တယ်ပြန်ရင်ပဲ တယ်ခင်ဗျား...

မင်းထပ် ဦးအောင်ခင်

စာမျက်နှာ (၁၇၀)မှ အဆက်

အပင်သာမက ခိုက်ပျိုးမြေကိုလဲ ဖက်ဖျန်း သုံးဆွဲနိုင်တယ်။ ဖော်ပြပါရည်အတိုင်း စာရေးသူကိုယ်တိုင် ဖော်စပ်၍ကိုယ် ပိုင် မတ်ပဲ ခိုက်ကွင်းတွင် အသုံးပြုကြည့်ခဲ့သည်။ အပင်များ ထွားကုန်သန်မာ၍ အသီးအပွင့်လှိုင်ကာ အထွက်ကောင်း သည်ကို တွေ့ရသည်။

ဆေးရည်ခဲအနံ့သည် လူကို အသိပိဉ္ဇပင် မဖြစ်စေဘဲ အပင်ဖျက် ပိုဆွားများကို နှင်ထုတ်ပေးနိုင်၏။

ဖျက်ပိများသည် ဆေးရည်ခဲအနံ့ကို မနှစ်သက်၍ အပင် မစွဲကပ်ခြင်း ဖြစ်သည်။ စွဲကပ်လာသည် ဖျက်ပိအိုလျှင်လည်း ထိုဆေးရည်နံ့ကို ကြိုက်သည်မိတ်ဆွေ အသာစားနိုးများနှင့် တွေ့ပြီး ဖျိုးမတူရုံရင်း တိုက်ခိုက်ကြသဖြင့် ပိုဆွားအန္တရာယ် သိသိသာသာ လျော့ပါးကြောင်း တွေ့ရသည်။

ဆေးရည်ခဲအနံ့သက်ကြောင့် အပင်များ မိသားစု အတွက် အပက်အလက်များ စေတောကာ အပင်မကုလွယ်ဘဲ ပင်သက် ရည်စေသည်။

ထို့ကြောင့် အဆိုပါ ဆကာတီစ ချက်မျိုးမြေပြုစာရည် သည် ကုန်ကုန်ခိုက်သက်သာခြင်း အပင်ကို အနှန်တကယ် အကျိုးပြုနိုင်ခြင်း သုံးဆွဲသူကို အန္တရာယ်ဆိုးစွာ စေမနိုင်ခြင်း ဖျက်ပိများကို သဘာဝရည်ဖြင့် ထားသီးနိုင်ခြင်း စသော ဂုဏ်သတ္တိထူးများနှင့် ပြည့်စုံနေသဖြင့် ခိုက်ပျိုးဆေးသမားများ သိရှိ အသုံးပြုနိုင်စေရန် စေတနာဖြင့် တင်ပြလိုက်ပါသည်။ (ဆေးသုဇာတ်သွား၊ သိသုဇာတ်စား၊ တန်ခိုးကိုသိ၍ အတန် သုံးဆွဲနိုင်စေရန်။)

ဦးစိုးဝင်း(နှစ်တောင်)

ငွေတူန့်သက်သာ သဘာဝစီ

ရွက်ဖျန်းခြေခြေစာ

အိုင်
(နတ်တလင်း)

စာရေးသူတို့နိုင်သည့် လယ်ယာ
ဥယျာဉ်မြေပေါများစွာ စိုက်ပျိုးရေး
ဖြင့် အသက်မွေးသူများမှာ အများစု
ဖြစ်ပါသည်။

နိုင်ငံလူဦးရေ (၃၀)ရာခိုင်နှုန်းသည်
မြို့နေလူထုဖြစ်၍ ကျန်(၇၀)ရာခိုင်နှုန်း
မှာ ကျေးလက်တောရွာများတွင် နေ
ထိုင်ပြီး စိုက်ပျိုးရေးကို အဓိကထား
ထုပ်ကိုင်ကြသည်။

စိုက်ပျိုးရေးလုပ်ကိုင်ရာ၌ မည်သည့်
အပင်အမျိုးအစားဖြစ်စေ အပင်ရှင်သန်
ထွားကျွန်း၍ ပွင့်သီးနိုင်ရန် မြေဩဇာ
သုံးစွဲပေးရသည်။

မြေဩဇာတွင် ဓာတ်မြေဩဇာနှင့်
သဘာဝမြေဟူ၍ နှစ်မျိုးရှိသည်။

စာရေးသူ ယခုတင်ပြမည်မှာ အဖိုး
ဆည်းဝန်ပါဖြင့် ထိရောက် ကောင်းမွန်
သော သဘာဝစီ ဓွက်ဖျန်းမြေဩဇာ
သည် ထုတ်လုပ်သုံးစွဲနည်း ဖြစ်သည်။

အများစုက အလွယ်တကူ ဝယ်ယူ
နိုင်သော ဓာတ်မြေဩဇာများကို အား
စိုက် အသုံးပြုနေကြရာ ကုန်ကျစရိတ်
များပြားနိုင်ပါသည်။

တစ်နေ့တွင် စာရေးသူနှင့် စိုက်ပျိုး
ဆရာဝန်တစ်ယောက်တို့ လက်ဖက်ရည်
ဆိုင်၌ တွေ့ဆုံကြသည်။ စိုက်ပျိုးရေး
ဆိုင် မြေဩဇာများသုံးစွဲခြင်းအကြောင်း
ဆွေးနွေး ပြောဆိုဖြစ်ကြပြီး ဝန်ထမ်း
ထူထပ်က...

စိုက်ပျိုးသူတွေက ဖတ်မြေဩဇာရမ်း
အားကျနေကြတာ ကုန်ကျစရိတ် ယောက်
ယာထဲ သိန်းအထွက်ပကောင်ပြန်ရင် တွက်
ကြောက်ကြောက်ဆရာ ပြီးတော့ မြေတွေလဲ
ဖျက်စီးလာပြီး သိန်းစိုက်ဖို့ အခက်တွေ့
စာရယ်

ဟု ပြောပြပါသည်။

“ဟုတ်တယ်ကွ၊ သဘာဝမြေဩဇာ
အပင်ကို တစ်ဟုန်ထိုး အစွမ်းမပြ

နိုင်ပေမယ့် ရေရှည်မှာ မြေပျက်စီးမှုကို
လဲ ကာကွယ်နိုင်တယ်ဆိုတာ သိပ်မသိ
ကြဘူး။ ဒါ့အပြင် ကုန်ကျစရိတ် သက်
သာတော့ စိုက်ပျိုးသူတွေ တွက်ဖြေ
ကိုက်သပေါ့”

စာရေးသူက ဤသို့ ဆွေးနွေး
ထောက်ခံလိုက်လျှင် လူငယ်က...

‘ငွေကုန်သက်သာတဲ့ သဘာဝစီ
ရွက်ဖျန်းမြေဩဇာ လုပ်နည်းရှိတယ်၊
လူသိနည်းသေးတယ်လို့ ထင်ပါတယ်’
ဟု ဆိုလာသဖြင့် စာရေးသူက...

‘ဖော်စပ်နည်းလေး ပြောပြပါလား
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကို ဆောင်း
ပါး ရေးပို့ချင်လို့’

ဟု စပ်စုမိလိုက်ပါသည်။

‘နည်းက လွယ်ပါတယ် စာရေး
ဆရာရယ်၊ လွယ်လွန်းတဲ့နည်းမို့
အထင်တော့ မသေးလိုက်နဲ့ တကယ်
ကို အကျိုးရှိတာ’

‘ပြောသာ ပြောပါကွာ၊ ဆရာမှာလဲ
လယ်တွေရှိတော့ သုံးလို့ရတာပေါ့’
ဤတွင် လူငယ်က ဖော်စပ်နည်းကို

စိတ်ရှည်လက်ရှည် ပြောပြပါတော့
သည်။

‘ဖော်စပ်ဖို့ ထန်လျက်အကြမ်းအရောင်ညို
မည်မည်နဲ့ အထိပါ အရှိပေါက် ဝါ
သေသေထော့စွဲပဲ လိုတယ်။

ထန်လျက်အကြမ်း ဝါနဲ့ရော့ အလေးချိန်
ဆာတူ ရောစီမိလိုက်ရုံပဲ ထန်လျက်ကို
ပြောစွယ် အရှည်ပျော်လွယ်အောင်
ထောင်ထည့်ရတယ်။

ဖိပို့အတွက် မြေဩဇာကိုသုံးပြီး အပေါ်က
အထိစာ အုပ်စည်းထားရယ်။ ယင်ကောင်
ပက်နိုင်အောင်ပေါ့’

‘ဘယ်လောက်ကြာကြာ စိမ်ထားရ
မှာလဲ’

‘အခိုင်ထဲမှာ နှစ်ပတ်လောက်ကြာ
အောင်ထားပြီးရင် အပေါ်ရေကြည်ကို
ရွက်ဖျန်းမြေဩဇာရည်အဖြစ် သုံးလို့
ရပါပြီ’

‘ရောင်းလောက် ရောစပ် သုံးရမှာ
လဲ’

‘ဆေးရည်တစ်ဆက်ကို ရေ(၂၅)ခဲ
အထိ ရောစပ် ပက်ဖျန်းနိုင်တယ်။

ဆရာကြီး မင်းယုက

၏ သိုင်းဝညာအတွေ့အကြုံများ (၃၀)

ဆရာကြီးမင်းယု
(တိုက်ပွဲဝင်)

www.burmeseclassic.com

ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး အထူ
အထောင်း အမှိုက်အပုတ်
ခံထားရသလို
နာကျင်ကိုက်ခဲနေကြသည်။
လှုပ်ပင် မလှုပ်ချင်တော့။
ထမင်းစားဆောင်သို့
မလှမ်းချင် လှမ်းချင်ဖြင့်
ခြေတရွတ် ဆွဲသွားကာ
ထမင်းကို မစားချင်စားချင်နှင့်
စားလိုက်ကြရသည်။
ထမင်းတောင်
သိပ်မမျှီချင်တော့။

ဆရာကြီးသုံးပါးမှာ ညနေသင်တန်း
ကို ဆက်မကျင့်နိုင်တော့။ ရှမ်းဆရာ
လေးထံ လူလွတ်၍ ခွင့်ပန်ရသည်။
“တော်တော်ပျော့တဲ့ သိုင်းဆရာတွေ
ပဲ” ဟု မကျေနပ်ချမ်း ပြောလိုက်သေး
ကြောင်း မောင်စိုးအောင် ပြန်ပြောပြ၍
သိလိုက်ကြရသည်။

ဟုတ်တာပေါ့။ သူကတော့ ပြောနိုင်
ပေမပေါ့။ သူက ပါးစပ်ကသာ ဟိုလို
လုပ် ဒီလိုလုပ်ဟု ပြောရုံပြောပြီး လက်
တွေ့အနေဖြင့် တစ်ချက်ကလေးမှ မပြု။
ဒီတော့ သူက ဒီဒုက္ခမျိုးတွေ ဘယ်
ခံစားရပါ့မလဲ။

ညပိုင်းကျတော့ ဆရာတော်အခန်း
ထဲသို့ ဆရာကြီးသုံးဦးမှာ ထောင့်
ထောင့်ဖြင့် မလှုပ်ချင်လှုပ်ချင်ဖြင့်
သရုပ် နက္ခတ္တဓာတ်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

ဝင်သွားကြပါတော့သည်။ ဆရာကြီး
ဦးငွေသိန်းက ဦးဆောင်၍ မပြောချင်
ပြောချင်နှင့်...

‘ဆရာတော်ဘုရား ဆရာတော်စေတနာ
ကို နားလည်ပေးပေး ဆရာတော်ကို
အားနာပေးပေး တပည့်တော်တို့ ဒီသိုင်း
သင်တန်းကို ဆက်ပြီး မကစားနိုင်ကြတော့
ပါဘူး ဘုရား။’

ဒီပုံအတိုင်းသာ ဆက်သွားရမယ်ဆိုရင်
တော့ ကိုတွင်အောင်ပညာကို တက်ပတ်
တော့ မသေချာဘူး။ အဲဒီတွင်ထဲမှာ လဲကျ
ပြီး သေမှာတော့ သေရာနေပြီ ဘုရား။
တပည့်တော်တို့ နေ့စဉ်အမျှ ခံစားနေရတဲ့
ဒုက္ခတွေကို သနားညှာတာသောအားဖြင့်
သင်တန်းက နတ်ထွက်ခွင့်ပြုပါ ဘုရား’

တူ၍ သနားစရာအသံလေးဖြင့်
ဝမ်းနည်းပက်လက် လျှောက်ထား
လိုက်ရာ ဆရာတော်ကလည်း စိတ်
မကောင်းစွာနှင့်ပင်...

‘အေး ဆရာကြီးဦးငွေသိန်း ခြေ
တာလဲ မှန်ပါတယ်။ ဆရာတော်
ဒကာကြီးတို့ရဲ့ ဒုက္ခကို နေ့စဉ် တွေ့
ရလို့ စိတ်မကောင်းပါဘူး။ သူ့မညာ
ကောင်းတယ်ဆိုလို့သာ စောင့်ကြည့်
နေတာ သိပ်ဟန်ပုံမရဘူးလို့ထင်
တော့မိပါရဲ့။ မနက်ဖြန်ကို သင်တန်း
ခေတ္တနားဖို့ ပြောလိုက်မယ်။ ဆရာကြီး
ဦးငွေသိန်းက ဆရာရဲ့သူငယ်
ဆရာဖြစ်တဲ့ ဆရာမင်းယုကဲ့သို့
လိုက်။ ဒီရှမ်းဆရာလေးရဲ့မညာ
တကယ် ဟုတ်မဟုတ် ဟကယ် ဆ

ပေးနိုင်တယ်။ မသင်ပေးနိုင်ဘူးဆိုတာကို မေးကြည့်ပါ။

ဖြစ်နိုင်ရင် ဆရာမင်းယကွကိုပါ စိတ်ခံပြီး ခေါ်ခဲ့ပါ။ ဒီကျတော့ သူ့ရဲ့ ဆရာဆိုတဲ့ ရှမ်းဆရာလေးနဲ့ တွေ့ဆုံပြီး မေးမြန်းကြတာပေါ့။

ဟူ၍ အမိန့်ရှိလိုက်ရာ ဆရာကြီး ဦးငွေသိန်းမှာ တစ်ကိုယ်လုံး နာကျင်တိုက်ခဲနေသည့်ကြားမှာ ရန်ကုန်မြို့ရှိ ဆရာမင်းယကွထံသို့ ထွက်လာခဲ့ရပါ တော့သည်။

ဆရာကြီးဦးငွေသိန်းမှာ ကျွန်တော်နှင့် ပညာဖလှယ်ဖက်ဆရာ ဖြစ်သည်။

ဆရာကြီးဦးငွေသိန်းထံမှ ကျွန်တော်က ဆရာကြီးဦးမောင်၏ (ရှမ်းတရုတ်အခြေသိုင်း) ပညာရပ်များ၊ ဆရာကြီးဦးမောင်လေး၏ သိုင်းပြောင်ပြန်ပညာရပ်များ၊ ဆရာကြီး ဦးကျော်အုန်း၏ ရှမ်းတရုတ် တုတ်သိုင်းပညာရပ်များ၊ ထိုင်းချင့်သိုင်းအဖွဲ့၏ တုတ်သိုင်းပညာရပ်များကို သင်ယူရရှိခဲ့ပြီး။

ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် ဆရာကြီးဦးငွေသိန်းအား ဆရာကြီးဦးပြည်သိမ်း၏ ထုတ်ရှည်သိုင်းပညာ၊ တားနှစ်လက်သိုင်းပညာ၊ ဆရာကြီးဦးနေဝင်း၏ တားတစ်လက်ပိုင်းထွက်ပညာ၊ တအန်းထိုင်းမွန်းအဖွဲ့ဆရာကြီး ဝိုင်းဆင်သောင်းနိုင်၏ ခွင့်ဟော့ခပ်(ပလောင်ရိုးရာကြီးဆက်တုတ်သိုင်းပညာ၊ ဆရာကြီးရတာနပုံဦးသွင်၏ နန်းစဉ်တေးရေး(ဒု)ချင်းပညာ၊ တင်ကျည်းတုတ်သိုင်းညောရပ်တို့ကို ပြန်လည် သင်ကြားပေးခဲ့သည်။

ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦးသားမှာ သာဆည်နာသည် သဘောမထားဘဲ ထစ်ယောက်တတ်သည့် ပညာကို ထစ်ယောက်က တတ်နိုင်သမျှသင်ယူကြပါသည်။ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ပညာ

ပေးရန်လည်း စေတနာအပြည့် ရှိကြပါသည်။ ပညာပေးရန် တစ်ယောက်မျှ တွန့်တိုခြင်းမရှိပါ။

ဆရာကြီးဦးငွေသိန်းက ရောက်ရောက်ချင်းပင်...

‘ယကွရေ မင်းဆရာဆိုတဲ့ ရှမ်းသိုင်းဆရာတစ်ယောက်၊ ကျောင်းကို ရောက်လာတယ်။ ကိုးတွင်းအောင်းသိုင်း ပညာသင်ပေးမယ်ဆိုပြီး တို့ကိုတွင်းတွေ တူးခိုင်းတယ်။ အဲဒီတွင်း(၉) တွင်းထဲကို ခုန်ဆင်းခုန်တက် လုပ်ရတယ်။

အခုဆိုရင် (၂၉)ရက်ထဲကို ရောက်လာပြီ။ နေ့တိုင်း တွင်းဆင်းတွင်းတက်ပဲ မနားတမ်း လေ့ကျင့်ရတယ်။ လူတွေလဲ ပင်ပန်းလို့ သေတော့မယ်။

မင်းလဲ သူ့ဆီမှာ အဲဒီပညာကို သင်ယူဖူးတယ်တဲ့။ မင်းရဲ့ဆရာလို့ ပြောတော့ ဆရာတော်က သူ့ကို သိပ်ပြီးအထင်ကြီးသွားတာကွ။ အဲဒါကြောင့် ဆရာတော်က မင်းကိုလဲ လိုက်လာစေချင်တယ်။ ဒါကြောင့် မင်းကိုပါ ခေါ်ခဲ့ဖို့ ငါ့ကို မှာလိုက်တယ်။ မင်း လိုက်နိုင်ရင်တော့ လိုက်ခဲ့ပါကွာ’ စိတ်ပျက် အားလျော့သံကြီးဖြင့် အမောတကော ပြောရာပါသည်။ ဒီတော့မှ ကျွန်တော်ကလည်း ကရှုဏာ ဒေါသောဖြင့်...

‘ကိုငွေသိန်းရယ် အံ့ပါဗျာ၊ ခင်ဗျားလဲ မသိတာမဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော့် ဆရာတွေရဲ့အမည်နဲ့ အဖွဲ့အမည်ကို မှန်ပြားကြီးပေါ်မှာရေးပြီး လူတွေ မြင်တွေ့နိုင်အောင် သင်တန်းခေါင်းရင်းဘက်မှာ ချိတ်ဆွဲထားတာ ခင်ဗျားလဲ အသိပဲ။

ဟိုမှာကြည့် အဲဒီဆရာစာရင်းထဲမှာ ခင်ဗျားနာမည်တောင် ပါသေးတယ် မဟုတ်လား။ ခင်ဗျားပြောတဲ့ကောင်ရဲ့ နာမည်ပါလား ကြည့်ကြည့်စမ်းပါဦး။ ကျွန်တော့်ဆရာမှန်ရင် ကျွန်တော်က နာမည်မထည့်ဘဲ ထိမ်ချန်ထားပါ့မလားဗျာ’

ဟု စိတ်တိုတိုနှင့် ပြောလိုက်ရာ ဆရာ ဦးငွေသိန်းမှာ စိတ်မကောင်းခြင်းကြီးစွာဖြင့် ဖြစ်နေရာက...

‘အေး မင်းပြောတာလဲ ဟုတ်တာပါပဲကွာ။ သူပြောတာကတော့ သူ့နာမည်ကို မဖော်ပြဖို့ သူ့ဆီမှာ ခွင့်တောင်းထားလို့ သူ့အမည်ကို မင်းရဲ့ ဆရာစဉ်စာရင်းထဲမှာ မဖော်ပြတာတဲ့’

ဟု ပြန်လည် ရှင်းပြပါသည်။

‘ဖြစ်ရလေ ကိုငွေသိန်းရယ်၊ ခွေးပြောတာ ကျားယုဆိုတဲ့စကားပုံလို ဖြစ်နေပြီ။ ကျွန်တော် ဘယ်ဆရာတွေဆီမှာ ဘာပညာတွေ သင်ယူခဲ့တယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားအသိဆုံး မဟုတ်လား။ ကျွန်တော်တတ်တဲ့ ပညာကို ခင်ဗျား မသိအောင် ဖုံးကွယ်ထားပါ့မလားဗျာ။ ကဲ ကြာပါတယ်။ ဒီညနေပဲ မော်ကျွန်းကို သွားကြတာပေါ့။ ဒီကောင်နဲ့ တွေ့ပြီး သေချာမေးရမယ်’ ဟု ဒေါသဖြစ်ဖြစ်နှင့် ပြောဆိုကာ မော်ကျွန်းသို့ ဆရာဦးငွေသိန်းနှင့် လိုက်သွားခဲ့ပါတော့သည်။

မော်လမြိုင်ကျွန်းသို့ ရောက်သည့်နှင့် ကနူးကျောင်းသို့ တိုက်ရိုက်သွား

ဘဲ သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ စခန်းမှူးကော် (လက်ဝှေ့ချွန်ပိယံ အာရှီ-ကော်)ကို သွားတွေ့လိုက်သည်။

သူ့အိမ်ရောက်သည်နှင့် ဘုရားရှိခိုးနေသော မကြွယ် “ကျွန်မမှာ ချစ်သူ ရှိတယ် ရှင်ငါ့ကြီးလိမ့်မယ်” သီချင်းဖြင့် နာမည်ကျော်ခဲ့သော (အဆိုတော် ပပမြိုင်)ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

ဘုရားရှိခိုးနေ၍ ဆက်တိုလိုင်းခုံတွင် အသာ ဝင်ထိုင်နေလိုက်သည်။ အခန်းထဲမှ ထွက်လာသော ကိုကော်က...

‘ဟာ ယကကြီးပါလား... ဘယ်တုန်းက ရောက်တာလဲ’

‘ဒီနေ့ မနက်ကပဲ ရောက်တယ်ဗျာ၊ ရောက်ရောက်ချင်း ကျောင်းကို မသွားသေးဘဲ ခင်ဗျားဆီ ဝင်လာခဲ့တာ။ လာဗျာ Breakfast သွားစားရအောင် ဈေးထိပ်က ဟိုသားအမိရောင်းတဲ့ ပန္နလေး နန်းကြီးသုပ် မစားရတာ ကြာပြီဗျာ။ သွားစားရအောင် စားရင်းက ပြောကြတာပေါ့။ မကြွယ်ရေကိုအေးကို ပြန်လာရင် နန်းကြီးသုပ် ပါဆယ်ထည့်ပေးလိုက်မယ်’

ဟူ၍ ဘုရားရှိခိုးနေသော မကြွယ် ကြားအောင် အော်ပြောပြီး ထွက်လာကြပါတော့သည်။

နှစ်ယောက်သား ဈေးထိပ်ဘက်သို့ လျှောက်လာရင်းက မော်ကျွန်းမြို့နယ် စည်ပင်သာယာ အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဦးကြည်မြင့် (တက္ကသိုလ်မြန်မာစာ အဓိကတန်းတွင် အတူတူတက်ခဲ့သော သူငယ်ချင်း သိုင်းတပည့်ကြီး)နှင့် မြို့နယ်အင်ဂျင်နီယာ ဦးထွန်းငွေတို့ကို ဝင်ခေါ်ခဲ့ပါသည်။

မတွေ့တာကြာပြီဖြစ်သော လေးယောက်သားမှာ စကားတပြောပြောနှင့် နန်းကြီးသုပ်ဆိုသည့် ရောက်သွားကြပါသည်။

၁၅၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

စားရင်းသောက်ရင်းဖြင့် စကားပြော ဖြစ်ကြသည်။ ကျွန်တော်က...

‘ဒီလို ကိုကော်ရေ... မော်ကျွန်းမှာ ရှမ်းသိုင်းဆရာဆိုတဲ့ လူငယ်တစ်ယောက် ရောက်နေတယ်။ ဖော်ဘွားရဲ့ သားလို့လဲ ပြောတယ်။ ကျွန်တော့်ကိုလဲ သူ့တပည့်လို့ ပြောတယ်။’

အခု ဆရာတော်ဦးကောရဲ့ကျောင်းမှာ ကိုးတွင်းအောင်သိုင်းပညာဆိုတာကို တစ်ယောက် ကိုးထောင်နဲ့ သင်ပေးနေတယ်။ သင်တန်းသားက (၉) ယောက်ဆိုတော့ သင်တန်းကြေးက ရှစ်သောင်းကျော်နေပြီ။ ဆရာတော်က အပိုကြေး (၉)ထောင် ထပ်ပေးလိုက်တော့ စုစုပေါင်း ကိုးသောင်းလောက် ရှိတယ်။

သင်တန်းကြေးကတော့ တော်တော်လေးကို များတယ်။ ပညာစစ်ပညာမှန် ရမယ်ဆိုရင်တော့ ငွေကြေးက အကြောင်းမဟုတ်ဘူးပေါ့။ အခုဟာက တစ်လပဲ ပြည့်တော့မယ် ဘာမှ မည်မည်ရရ မသင်ရသေးဘူး။ တွင်းထဲ ခုန်ဆင်း တွင်းပေါ်ခုန်တက်နဲ့ နေတိုင်း လုပ်နေရတော့ လူတွေလဲ ပင်ပန်းနေကြပြီ။

နောက်ပြီး သိုင်းသစ္စာကတိထဲမှာ စောဒက မတက်ရ မပေးရဆိုတော့ ဘာမှ မေးလို့မရဘူး။ ဒါကြောင့် ခင်ဗျား အနေနဲ့ သူ့ကို ရဲတစ်ယောက် လွှတ်ပြီး ခင်ဗျားရဲ့အိမ်ကို ခေါ်ခိုင်းပေးပါ။ အမှု

တွေဘာတွေတော့ မဖွင့်သေးပါဘူး။ သူ့အခြေအနေကို သိပြီးမှ အမှုဖွင့်သင့်ရင်လဲ ဖွင့်ရတာပေါ့။ ခင်ဗျားတို့ တစ်တွေကို သက်သေထားပြီး သူ့ဘာပြောမယ်ဆိုတာ နားထောင်ကြည့်ကြရအောင်’

ဟု ရှင်းလင်းပြောပြလိုက်ရာ စခန်းမှူးကော်က ရဲတစ်ယောက်ကို ဆရာတော်ကျောင်းသို့ လွှတ်၍ ရှမ်းသိုင်းဆရာကို ခေါ်ခိုင်းလိုက်ပါသည်။

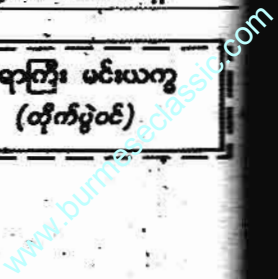
ကျွန်တော်တို့တစ်သိုက်လည်း စခန်းမှူးကော်အိမ်သို့သွားကာ မကြွယ် (ပပမြိုင်) ဖျော်ပေးသော ကော်ဖီမစ်ကို သောက်ရင်း စောင့်ဆိုင်းနေလိုက်ကြပါသည်။

လာချေပြီ သူ လာချေပြီ။ ရှမ်းမင်းသားလေး လာချေပြီ။ ရှမ်းမင်းသားလေးက စခန်းမှူးကော်အိမ်သို့ ကျောင်းမှ ဆရာမျိုးမြင့်နှင့် ဆရာစိုးအောင်တို့ ပါလာသည်။ အိမ်ပေါ်သို့ ရောက်သည်နှင့်...

‘ကဲ အားလုံးပဲ ထိုင်ကြပါ။ ဟောဒီက ဆရာမင်းယကက မင်းကို မေးချင်တာလေးတွေရှိလို့။ အဲဒါ မှန်မှန်ကန်ကန်ဖြေပေးပါ။ မင်းဘက်က မှန်မှန်ကန်ကန်မဖြေဘဲ ထပ်ပြီး လိမ်ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ မင်းကို ပုဒ်မ/၄၁ ပုဒ်မ/၄၂ စတာတွေနဲ့ အမှုဖွင့်မယ်။’

မှန်မှန်ပြောလို့ ကျေနပ်လောက်အောင်ဖြေဆိုမယ်ဆိုရင်တော့ အမှုမလုပ်ဘူး။ အေး ဒါကြောင့် မေးတာကို မှန်မှန်ဖြေပါ’

ဓမ္မလ ဆက်တော်ပါရန်
ဆရာကြီး မင်းယက
(တိုက်ပွဲဝင်)

စာရတ်

ပုဂံ

အခြေခံ ကြိုးစည်းပညာ (၉၃)

蔷薇花

Qiáng Wei Huā

(ဒီ-ယန်း) ငွေ တွား

နှင်းဆီပန်းကြိုးစည်း

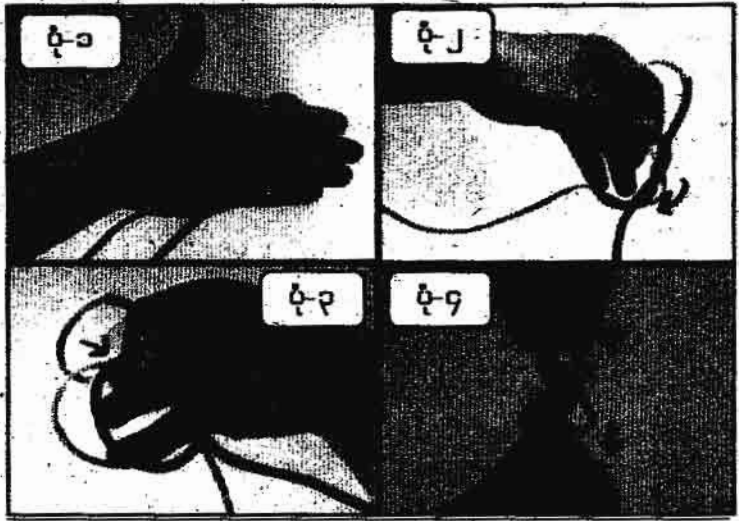
ကြိုးစည်းပညာ (၉၃)

စာရတ် အတွေးအခေါ်ဆိုင်ရာ အဿနပညာတွင် နှင်းဆီပန်းသည် ရုပ်ခြင်းကို ကိုယ်စားပြုသည်။ သမီး စာညာကို "ပန်းကလေးလိုထူပါစေ" ဟု မွေးနေ့ဆုတောင်း သတိပေးလွှာနှင့် အတူ နှင်းဆီပန်း (ပန်းအစစ် မရပါက ခန်းနီ စာတ်ပုံ)ကို ပေးပို့လေ့ ရှိသည်။ ထိုကဲ့သို့ပင် ထိမ်းမြားလက်ထပ် ဆဲလာပွဲများတွင် သတို့သမီးအား "သနရှပ်ပ" ရှိလှပါပေသည်ဟု ချီးကျူး ချစ်မြတ်နိုးသောအားဖြင့် နှင်းဆီပန်းကို အထူးပြု ပေးပို့တတ်ကြလေသည်။

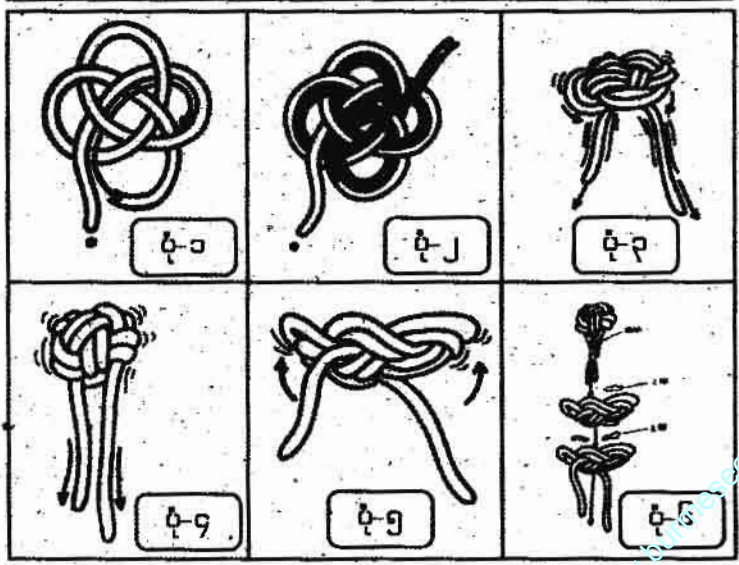
ထို့အပြင် နှင်းဆီပန်းနှင့် ပတ်သက် ၍ ထူးခြားချက်များ ရှိပါသေးသည်။ နှင်းဆီပန်းကို တရုတ်ဘာသာဖြင့် (蔷薇花) "ချွန်ဝေးဟွား" ဟု ခေါ်သောရ၍ "ချွန်" စာလုံး၌ ပါဝင် သော (耑) (Se) စဲ စာလုံးသည် အခြားတို့နှင့် တွဲစပ်ခြင်းဟု အဓိပ္ပာယ် ရှိသည်။

ယင်းစာလုံး၏ရှေ့တွင် မိန်းမစာလုံး (女) ၏ကို တွဲဖက်ပါလျှင် ဖြစ်ပေါ် သော (女耑) qiáng ချွန် (ချိ နှင်းဆီပန်းကို တစ်ဆက်တည်းဖြစ်အောင် ဆွဲကြိုးစည်း) ဟုသော စာလုံးသည် "ချွန်တွင်း အမျိုးသမီးအရာရှိ" ဟု အဓိပ္ပာယ်ရလေသည်။

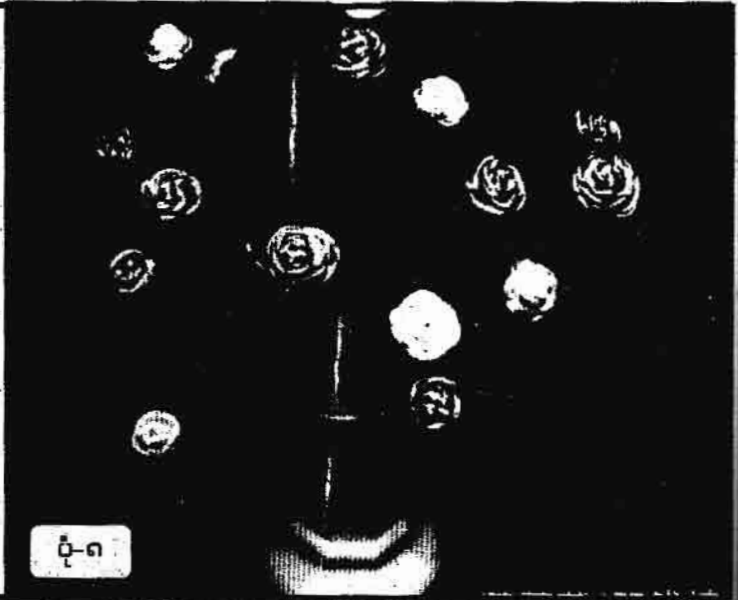
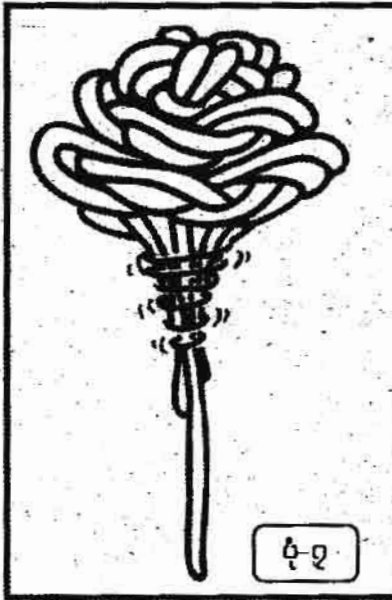
ချွန်ဝေးစင်စဉ် လွန်ခဲ့သော နှစ် (၅၀) ကျော် (၁၉၆၃ ခုနှစ်ခန့်) က

→ စာသင်္ကြာစာရတ်ကြိုးစည်းပညာ
→ နှင်းဆီပန်းကြိုးစည်းပညာ

နင်းဆီပန်းကြိုးတုံး

ဖခင်ကြီး သင်ကြားပေးသော တရုတ်စာသင်ခန်းစာများကို သင်ယူရသောအခါ....

Nán Zài Qián, Nǚ Zài Hòu.

နမ်း ဇိုက် ချီယန်း နွီ ဇိုက် ဟို

ဟူ၍ တစာစာ အော်ကျက်ခဲ့ရသည်။ အဓိပ္ပာယ်ကား... အမျိုးသားက ရှေ့နေ၍ “အမျိုးသမီးက နောက်က လိုက်” ဟူ၏။ တရုတ်ထုံးစံလေ့၌ အသက်ကြီးသူကို လေးစားရ၏။ တစ်ရက်၊ တစ်မနက် ကြီးသူကိုပင် ရိုသေရ ၏။

ကျွန်ုပ်ထက် သုံးလကြီးသူ “အစ်မဝမ်းကွဲ” ကို အစ်မဟု လေးစားစွာ ခေါ်ဝေါ်ဆက်ဆံသကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်အောက် ကိုးလငယ်သူ “ဝမ်းကွဲညီ” ကလည်း “အစ်ကို” ဟု ရိုသေ သမှု ပြု၏။

ကျားမခွဲခြားရာတွင် ယောက်ျားက ပို၍ မြတ်သည်ဟု ရှေ့တန်းတင်၏။ မိန်းမများက အားနွဲ့သူ၊ မိုခိုသူ၊ ပါရမီ ဖြည့်ဖက်ဟူ၍ နောက်တွင် ထားကြ၏။

ဤသို့သော ထုံးစံလေ့ အစဉ်အလာရှိသော ယဉ်ကျေးမှု နယ်ပင်တွင် ရှေးအခါကပင် “နန်းတွင်းအမျိုးသမီး အရာရှိ” ဟူသည် အလွန်အလွန် ထူးခြားထက်မြက်သော အမျိုးသမီးအာဇာနည် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့် နင်းဆီပန်းသည် အမျိုးသမီးများအား စန်းတင်ပေးသည့် သဘောရှိလေသည်။

၁၃၆ နုပျဏ္ဍရေးအင်မြဲဤမဂ္ဂဇင်း

နင်းဆီပန်းကြိုးတုံးနည်းကို အသပြာမောင်နံ့ ထုံးချည် နည်းဖြင့် ထုံးချည်ရသဖြင့် ပြန်လည် အမှတ်ရစေရန် အသပြာမောင်နံ့ကြိုးတုံးပုံ အမှတ်စဉ် (၁)မှ (၄)အထိထပ်မံ တင်ပြ လိုက်ပါသည်။

ထို့နောက် နင်းဆီပန်းကြိုးတုံးကို ဆက်လက် လေ့လာ ပါမည်။

- ပုံ(၁) မြားပြသည့်အတိုင်း လျှို၍ ထုံးပါ။
- ပုံ(၂) နှစ်ထပ်ဖြစ်အောင် အလိုက်သင့် ထုံးထားခြင်း ဖြစ်သည်။
- ပုံ(၃) ပန်းပွင့်ဗဟို၊ ဝတ်ဆံဝန်းကျင်အတွက် ဖြစ်သည်။
- ပုံ(၄) လုံးစန်းသွားအောင် ပြုပြင်ပါ။
- ပုံ(၅) နောက်ထပ် (၂)ခု ထပ်၍ ထုံးပါ။ ပွင့်ဖတ်များအတွက် ဖြစ်၍ ပြန်ကားအောင် ပြုပြင်ထားပါ။
- ပုံ(၆) ကြိုးထုံးသုံးခုကို ဆင့်ထပ်ပါ။
- ပုံ(၇) အညှာရင်းကို ရစ်ပတ်ကာ ကျစ်လျစ်အောင် ပြုပြင် ပါ။

ပုံ(၈) အလှဆင်ထားသော နင်းဆီပန်းကြိုးတုံးများ ဖြစ် သည်။ လိုရာ၌ အသုံးပြုပါ။

တစ်နေ့သွ်...

ကျွန်ုပ်သည် နေ့စဉ်ပြုပြင်ဖြစ်သော နို့စုစုကျင့်ဝတ်များနှင့် မဟာအဓိဋ္ဌာန် တွင်စဉ်တို့ကို ပြုပြီးခဲ့သော်လည်း ပါရမီ အလိုမှာ တစ်စုံတစ်ဦးကို ခိုးမြှောက် နှိပ် အကြံတစ်ခုပေါ်နေခဲ့ပါသည်။

ကျွန်ုပ်၏ စိတ်ကူးကို အကောင် အထည် ဖော်ရပါပြီ။ ကျွန်ုပ်၏ ကျောင်း နေ့ဖက် ငယ်သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် နှင့်

ကျွန်ုပ် မမျှော်လင့်ခဲ့သော ကျွန်ုပ်၏ သူငယ်ချင်း မောင်ရွှေ ရောက်ရှိလာခဲ့ သဖြင့် ကျွန်ုပ်မှာ လွန်စွာ အံ့ဩဝမ်းသာ ဖြစ်ခဲ့ရပါတော့သည်။ ကျွန်ုပ်က အလုပ် အဖွဲ့မှနေပြီး လှမ်းခေါ်ကာ ခရီးဦးကြို ထိုက်ပါသည်။

'လာဟော သူငယ်ချင်း ဘယ်ကနေ နှစ်စိလည် လမ်းမှားလာခဲ့တာလဲကွ' ဟု ပြောလိုက်ပါသည်။

ကျွန်ုပ် နေထိုင်ရာ စားပွဲ၌ ကျွန်ုပ် နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်တွင် ရှိနေသော ကလေးတို့တွင် ဝင်ရောက်ထိုင်လိုက် ပြန်သည်။ ကျွန်ုပ်၏ သူငယ်ချင်း မျက်နှာ ၌ စိတ်သောက ရောက်နေဟန် အသွင်အပြင်ကို တွေ့မြင်နေရပါတော့ သည်။

ကျွန်ုပ်မှ ကျွန်ုပ်၏ သူငယ်ချင်းကို အောက်ပါအတိုင်း စကားလမ်းကြောင်း ဖြစ် ပြောပြလိုက်ပါသည်။

'တဲ သူငယ်ချင်း ကိုယ် ဘာအကူ မညီပေးရမလဲ၊ အားနာမနေနဲ့' ဟု ပြောလိုက်ရတော့သည်။ ကျွန်ုပ် ၌ ဆွေကြည့်နေပြီးမှ...

'အေးပါ သူငယ်ချင်းရာ... ကိုယ်လဲ မိမိသွယ်ပြီးမှ မမျှော်လင့်တဲ့ လူမှုကွဲ ကွဲ တစ်မျိုးပြီးတစ်မျိုး ကြုံတွေ့နေရ သည်။ ကိုယ်တိုင်ကလဲ တစ်ချိန်တုန်း အားနာမှ လေ့လာလိုက်စားထားတာ

နဝဗ္ဗ ဆွမ်းတော်တင်၍ အန္တရာယ်တင်း

လမ်းမှားလာခဲ့သော ကျွန်ုပ်

မရှိခဲ့သလို ဘာသာရေးမှာလဲ အတော် ဝေးခဲ့တာကို ဝန်ခံပါတယ်။

အခုတော့ သူငယ်တန်းကစပြီး လေ့လာလိုက်စားနေခဲ့ပြီး ကြိုးစားလုပ် နေခဲ့ပါပြီ။ အခုတွေ့နေရတာက

မိသားစု ကျန်းမာရေးက တစ်ယောက် တစ်မျိုး ဆိုသလို လှည့်ပြီး ဖြစ်နေကြ တော့ ငွေလဲ ကုန်လှပြီ သူငယ်ချင်း။

တချို့ ရင်းတဲ့သူတွေက ကိုယ့်အိမ် ရှင်မကို ပြောခဲ့ကြတာ ရှိတယ်ကွ၊ ဘာလဲဆိုတော့ ပြိုဟ်ပြေန်ပြေ ဘုရား ကိုးဆူ ဆွမ်းကပ်စေချင်ကြတယ်လို့ စေတနာနဲ့ အကြံပြုကြတယ်ကွ။

မင်းသိတဲ့အတိုင်းပဲ ကိုယ်က ဆွမ်း ကပ် ဆရာကို ခေါ်ပင့်ပြီး ဘုရားကိုးဆူ ကျွေးတာထက် ကိုယ်ကိုယ်တိုင် သဒ္ဓါ တရားထက်သန်စွာနဲ့ မြတ်စွာဘုရားနဲ့ ရဟန္တာအရှင်မြတ်များကို တတ်နိုင် သလောက် ဆွမ်းဘောဇဉ် ကပ်လှူပြီး လုပ်ရတဲ့ အလုပ်ကိုမှ ကြိုက်တာဆို တော့ မင်းဆီကို ရောက်ခဲ့ရတာပါ'

ဟုပင် သူ့ဖြစ်စဉ်တို့နှင့် သူ့ဆန္ဒတို့

ဖော်ထုတ် (ဖရာအနောက်မြို့တော်)

ကို ပြည့်စုံသလောက် ပြောပြခဲ့ပါတော့ သည်။

'သူငယ်ချင်း ပြောပြတဲ့အတွက် ကိုယ် အတော်အတန် သဘောပေါက် ပါပြီကွာ။ ဒီတော့ မင်းဆန္ဒကို ကူညီ ပေးပါမယ်။ မကူသေးခင်မှာ ဦးစွာ မင်းကို မေးချင်သေးတယ်'

ဟု ပြောလိုက်သည်နှင့် မေးရန် ပြန်လည် ပြောပြပါသည်။

'အခု သူငယ်ချင်းကို အကူအညီ ပေးတဲ့ အကြောင်းထဲမှာ စိတ်ပါသည် ဖြစ်စေ၊ စိတ်ပေါသည်ဖြစ်စေ လုပ်ပါမယ် လို့ ကတိပေးရမိမ့်မယ်။ ကိုယ်ခိုင်းတဲ့ ကာလ တစ်ခုပြီးသွားတော့ သူငယ်ချင်း ဆန္ဒအတိုင်း ဆက်လျှောက်ပါ။

မင်း ပြောခဲ့ဆိုခဲ့တဲ့အထဲမှာ ခင်မင် သူများက သူငယ်ချင်းရဲ့ အိမ်ရှင်မကို ဘုရားကိုးဆူကပ်စေလိုတဲ့ စေတနာနဲ့ အကြံပေးကြတာရော၊ သူငယ်ချင်းရဲ့

အာသီသရော ပြည့်သွားအောင် အခု ပြောပြတဲ့ အချက်အလက်နဲ့ လုပ်ငန်း အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်ကို လုပ်ရလိမ့်မယ် သူငယ်ချင်း'

လုပ်ငန်းအဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်

၁။ ဦးစွာ နဝပုဒ္ဓ ဆွမ်းကပ်လှူရန် အတွက် စီမံရမည်။

နဝပုဒ္ဓဆွမ်းပွဲပြင်ရန်မှာ

- (က) ဘုရားရှင်ကို ဆွမ်းတစ်ပွဲ
- (ခ) မဂ္ဂဋ္ဌာန်လေးပါးအတွက် ဆွမ်းလေးပွဲ
- (ဂ) ဖလဋ္ဌာန်လေးပါးအတွက် ဆွမ်းလေးပွဲ
စုစုပေါင်း ဆွမ်းကိုးပွဲ ပြင်ရပါမည်။ ဆွမ်းပွဲကပ်ရာတွင် မိမိ တတ်နိုင်သလို (သဒ္ဓါအာရုံရှိသလို) ဆွမ်း မုန့် သစ်သီး တို့ ပြင်ရပါမည်။ ဆွမ်းပွဲပြင်ရန် နမူနာ ပုံစံကို အောက်တွင် ဖော်ပြထားပါသည်။

ဆွမ်းပွဲပြင်ရန် နမူနာပုံစံ

* * *

- ဆွမ်းပွဲတို့ကို ကပ်လှူပါ။
- * မိမိ အလိုရှိသော ဆုကို တောင်းဆိုပါ။
- * နောက် အောက်တွင် ရေးသားဖော်ပြထားသော ဂါထာကို ပုတီးစိပ်ရပါမည်။ စိပ်သော ပုတီးမှာ (၁၀၈) လုံးမှာပါသော ဂုဏ်တော်ပုတီးကိုသာ စိပ်ရပါမည်။

ပုတီးစိပ်ရန်ဂါထာ

ဗုဒ္ဓေါ ဟိန္ဒိယေ သေဋ္ဌော
သာရိပုတ္တောစ ဒက္ခိဏံ
ပစ္ဆိမေန စ အာနန္ဒော
ဥတ္တရေ မောဂ္ဂလာယနော။
ကောဏ္ဍညော ပုဗ္ဗဘာဂသ္မိ
ပါရပေ စ ဂဝပ္ပတိ။
ဥပါလိ နရုတ္တိစေ
ဒက္ခိနေရဉ္စ ရေဝတော။
ရာဟုလော စေတ သေဋ္ဌေ
တေပေ ဒဒန္တုပုဂ္ဂလံ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
ဗုဒ္ဓေါစ = ဗုတ်ဝေါစ

- ဂဝပ္ပတိ = ဂဝမ်ပတိ
- ဒက္ခိနေရဉ္စ = အက်ဂိနေရင်စ
- သေဋ္ဌေ = အေသန်နေ
- ဒဒန္တု = ဒဒန်တု
- မဂ္ဂလံ = မင်ဂလံ

အနက်

သေဋ္ဌော - လွန်ချီးမွမ်းအပ်မြတ်တော်မူသော၊ **ဗုဒ္ဓေါ** - မြတ်စွာဘုရားသည်၊ **ဟိန္ဒိယေ** - အလယ်ခြစ်သော အရပ်၌၊ **တိဋ္ဌတု** - တည်တော်မူပါစေသတည်း။ **သာရိပုတ္တောစ** - အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်မြတ်သည်၊ **ဒက္ခိဏေ** - တောင်မျက်နှာ၌၊ **တိဋ္ဌတု** - တည်တော်မူပါစေသတည်း။ **ပစ္ဆိမေစ** - အနောက်မျက်နှာ အရပ်၌ကား၊ **အာနန္ဒော** - အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်မြတ်သည်၊ **တိဋ္ဌတု** - တည်ပါစေသတည်း။ **ဥတ္တရေ** - မြောက်မျက်နှာ၌၊ **မောဂ္ဂလာယနော** - မဟာမောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်၊ **တိဋ္ဌတု** - တည်ပါစေသတည်း။

ကောဏ္ဍညော - အရှင်ကောဏ္ဍည မထေရ်မြတ်သည်၊ **ပုဗ္ဗဘာဂသ္မိ** - အရှေ့အရပ်၌၊ **တိဋ္ဌတု** - တည်ပါစေသတည်း။ **ဂဝပ္ပတိစ** - ဂဝပ္ပတိမထေရ်မြတ်သည်ကား၊ **ပါရပေ** - အနောက် မြောက်ယွန်း ထောင်စွန်းအရပ်၌၊ **တိဋ္ဌတု** - တည်ပါစေသတည်း။ **ဥပါလိ** - အရှင်ဥပါလိမထေရ်မြတ်သည်ကား၊ **နရုတ္တိစေ** - အနောက်တောင်ယွန်း ထောင်စွန်းအရပ်၌၊ **တိဋ္ဌတု** - တည်ပါစေသတည်း။

ရေဝတော - အရှင်ရေဝတမထေရ်မြတ်သည်ကား၊ **ဒက္ခိနေရဉ္စ** - အရှင်တောင်ထောင့်အရပ်၌၊ **တိဋ္ဌတု** - တည်ပါစေသတည်း။ **ရာဟုလော** - အရှင်ရာဟုလ မထေရ်မြတ်သည်

○ ဘုရားပွဲ

□ □ □ □   □ □ □ □

မဂ္ဂဋ္ဌာန်လေးပါးဆွမ်းပွဲ   ဖလဋ္ဌာန်လေးပါးဆွမ်းပွဲ

- ၂။ **နဝပုဒ္ဓဆွမ်း ကပ်လှူစဉ်တွင် ဆောင်ရွက်ရန်များ**
- * သာသနာတော်စောင့် နတ်မင်းကြီးများ၊ စတုလောကပါလ နတ်မင်းကြီးများ၊ ပါရမီဖြည့်ဖက်များ(မိမိ ဆန္ဒရှိသော ဟိန္ဒလ်များကို ဖိတ်ကြားပါ။
- * ဘုရားကန်တော့ခြင်း၊ သီလခံယူခြင်း။
- * နံ့သာတိုင်း၊ အလင်းတိုင်း၊ သောက်တော်ရေးချမ်း၊ ဘုရားကိုးဆူ

- မဇ္ဈိမေ** = မစ်စိမေ
- သေဋ္ဌော** = သစ်ထော
- သာရိပုတ္တောစ** = သာရိပုတ်တောစ
- ဒက္ခိဏံ** = ဒက်ခိန်
- ပစ္ဆိမေန** = ပစ်ဆိမေန
- အာနန္ဒော** = အာနန်ဒေါ
- ဥတ္တရေ** = အုတ်တရေ
- မောဂ္ဂလာ** = မောက်ဂလာ
- ကောဏ္ဍညော** = ကွန်းဒင်ညော
- ပုဗ္ဗဘာဂသ္မိ** = ပုဗ်ဘာဂသမိန်
- ပါရပေ** = ပါရပ်ပေ

ကာ။ သေနေ့ - အရှေ့မြောက်ထောင့် အရပ်၌ တိဋ္ဌတု-တည်ပါစေသတည်း။

ဝေ - ထိုဘုရားရှင်အပါ သာဝက ရုပ်ဖော် ပေါင်းသော်ကိုးပါး အရှင်မြတ် များသည် (ဝါ) သဗ္ဗညုတဗုဒ္ဓ၊ စတုသစ္စ ဗုဒ္ဓဟု နှစ်ဝခွဲယူ ကိုးဆူသော ဗုဒ္ဓ အရှင်မြတ်တို့သည်။ မေ-အကျွန်ုပ် အား၊ မင်္ဂလံ - ကောင်းကျိုးချမ်းသာ မင်္ဂလာကို။ ဒဒန္တ - ပေးတော်မူကြပါ စေကုန်သတည်း။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တဇောင့်ခြည်ပစ္စည်းနှင့် ပါရဝိပစ္စည်း တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်း အောင်ရွှေ၊ မဟာဝဂ္ဂါဒိပြန်ဟု ဂုဏ်ထူး၊ ဒီဃဘာထက-ဒီဃနိကာယ ကောသိဒ်(နိကာယဝိပလ)မှ ပြန်ဆိုပေး ပါသည်။]

ပုတီးစိပ်ရာတွင် ဂါထာတစ်ပုဒ်လုံး ဆုံးအောင် ရွတ်ပြီးမှ ပုတီးတစ်လုံးချ ပြီး ဂုဏ်တော်ပုတီး တစ်ပတ် စိပ်ရပါ သည်။

◆ နဝမဗုဒ္ဓဆွမ်း ကပ်လှူရန်မှာ တစ် ပတ်(၇)ရက်တွင် တစ်ကြိမ်ကျနှင့် တစ်လကပ်လှူရပါမည်။ သို့အတွက် (၄)ကြိမ် ကပ်လှူရမည် ဖြစ်ပါ သည်။

[ဆွမ်းပွဲကပ်လှူရန်အတွက် မိမိ တို့၏ မိသားစုဝင်များအထဲမှ နေ့ သားသမီးကိုယူ၍ ထိုနေ့ရက်တွင် တပ်လှူပါ။ စာရေးသူသန္တာကို ပြောပြ ရမည်ဆိုလျှင် အိမ်ထောင်ဦးစီး၏ ဓမ္မနေ့တွင် ဆောင်ရွက်စေချင်ပါ သည်။]

◆ ဆွမ်းပွဲသာ(၄)ရက် ကပ်ရသော် လည်း ဆွမ်း စတင်ကပ်လှူသည့် နေ့မှစပြီး (၂၇)ရက်တိတိ နေ့စဉ် နေ့တိုင်းမှာ အထက်က ရေးသား ဖော်ပြပေးထားခဲ့သော ပုတီးစိပ်ကို

နေ့စဉ် စိပ်ရပါမည်။ လုံးဝ မပျက် ရပါ။

◆ နေ့စဉ် ဆောင်ရွက်ပူဇော်တိုင်း ဝေနေ ယူများစွာ သတ္တဝါတို့အား မေတ္တာ ပို့ပါ။ နောက် ကုသိုလ်အမျှ ပေးဝေ ပါ။

◆ နောက် အဦးအစမှာ ဖိတ်ကြားထား ခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်များကို အရပ်ဌာနသို့ ပြန်ပို့ပေးရန် မမေ့ပါနှင့်။ သတိပြုပါ ရန်။

မှတ်ချက်

နဝမဗုဒ္ဓမည်တွင်သော ဆွမ်းပွဲ (၉)ပွဲကို ဆောင်ရွက်သော အမျိုး ကောင်းသား အမျိုးကောင်းသမီး ယောက်တို့၏ သဒ္ဓါအာရုံ ရှိသည့် အတိုင်း အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်ရက် (၂၇)ရက်လုံးတွင်လည်း ကပ်လှူ နိုင်ကြပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ပေးလိုက်သော အဓိဋ္ဌာန် ကျင့်စဉ်အတွက် ရေးမှတ်ယူပြီးနောက် ကျွန်ုပ်သုဿချင်း ဝမ်းမြောက်စွာ ပြန်သွားခဲ့ပါတော့သည်။

ကျွန်ုပ်သည် နိစ္စဝူကျင့်ဝတ်နှင့် အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်တို့၏ နေ့စဉ် ဖြည့်ရ ခြင်းများပြီး၍ ဘုရားခန်းမှ ထွက်လာခဲ့ ပါသည်။ ဇနီး စိမ်းပေးသော အစောစာ ကို စားလိုက်ပါသည်။ ပြီးသည်နှင့် အလုပ်ခန်းရှိ အလုပ်စားပွဲကို ဝင်လိုက် ပါသည်။

ထိုစဉ်တွင် ပြီးခဲ့သော ရက်(၄၅)ရက် အကြာလောက်က ကျွန်ုပ်ထံ ရောက် လာခဲ့သော ငယ်သူငယ်ချင်း မောင်ရွှေ တစ်ယောက် ဆိုက်ခြိုက်စွာ ရောက်

လာပြန်တော့သည်။

လက်ထဲမှာလည်း ကြွပ်ကြွပ်အိတ် ကြီးတစ်လုံးကို လက်ကဆွဲ၍ပါ။ ကျွန်ုပ် ရှိရာသို့ တန်းတန်းမတ်မတ် ဝင်ရောက် လာပြီး ကျွန်ုပ်ကို နှုတ်ဆက်လိုက်၏။ နောက် မျက်နှာချင်းဆိုင်မှာရှိသော ကုလားထိုင်တွင် ဝင်ထိုင်ပါသည်။

မထိုင်မီမှာပင်...

'သူငယ်ချင်းရေ ကိုယ်တွေ့ဖို့ ယုံပြီ သူငယ်ချင်း၊ မင်း စိမ်းပေးလိုက်တဲ့ အတိုင်း နဝမဗုဒ္ဓဆွမ်းပွဲ ကပ်လှူလို့ (၅)ရက်လောက် ရှိဦးမယ်။ အိမ်က ကျန်းမာရေးညံ့နေတာတွေ အကုန် ထွက်ပြေးကြပြီတော့ ကိုယ့်အမျိုးသမီး ဈေးဆိုင်ကလဲ အရောင်းလိုက်လာလို့ အံ့ဩဖို့ကောင်းအောင် ရောင်းနေရ တယ်သူငယ်ချင်း။

နဝမဗုဒ္ဓဆွမ်းကို စကပ်လှူကတည်း က အခုထိ တစ်ရက်မှ အပျက်မခံသေး ဘူး သူငယ်ချင်းရေ ကိုယ့်အမျိုးသမီး က မင်းဆီကိုသွားပြီး အကျိုးအကြောင်း ပြောပြဖို့နဲ့ မင်းရဲ့ လုပ်ငန်းအတွက် အသုံးပြုဖို့ အဖွဲ့တိုင်တွေနဲ့ ဖယောင်း တိုင်ထုတ်တွေ ပို့ခိုင်းနေတာကွ။ ဒါနဲ့ပဲ စောစော ထွက်လာခဲ့တာ'

ဟု လွန်စွာမှပင် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ရွှင်လန်းစွာဖြင့် ပြောပြပါတော့သည်။ စာဖတ်သူ မိတ်ဆွေများအနေဖြင့် လည်း အကြောင်းတိုက်ဆိုင်ပါက လုပ် ကိုင်နိုင်ကြစေရန် ကျွန်ုပ်၏ ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်ရပ်ကျင့်စဉ်တစ်ခု သို့မဟုတ် အဓိဋ္ဌာန်တစ်ခုကို ရေးသားတင်ပြလိုက် ရပါတော့သည်။

ဘေးရန်ကင်းကွာ၍ စိတ်ချမ်းသာ ကိုယ်ကျန်းမာကြပါစေ။

အောင်ထက် (ရာအနောက်မြို့တော်)

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း အမှတ် (၃၃၄)၊ မေလ၊ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ စာမျက်နှာ(၂၁၅)တွင် “ကန်နီငါးဆင့် ဆရာတော်ကြီး၏ အနန္တသိဒ္ဓိပြဒါးလမ်း” ဆောင်းပါး၏ အောက်ခြေမှတ်ချက်တွင် စာတည်းချုပ် ဆရာဦးကျော်မိုးသိန်း၏ (ထိုပြဒါးလုံး (ဇာတ်မသေသေးသည်)ကို ထမင်းဦးပေါင်းထဲသို့ ထည့်၍ အုံပြီး စားသောက်မိခဲ့ပါလျှင် ပြဒါး ဆိပ်သင့်အန္တရာယ်ရှိသည်ဟု) ယူဆသည့် ယူဆချက်သည် လွန်စွာ မှန်ကန်လှပါသည်။

အဂ္ဂိရတ်ပညာရှင်များ၏ အတွေ့အကြုံအရ ထိုသို့သော မနူးမနပ် စိမ်းဆတ်ဆတ် ပြဒါးလုံးမျိုးကို ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းသို့ စားသောက်မိခဲ့လျှင် ပြဒါးဆိပ် ကန်ထွက်ပြီး ဘင်အဖုအသီးများ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး ထွက်လာပြီး အရည်တစ်ခွက်နှင့် နုနာရောဂါသည်ကဲ့သို့ပင် ဆေးကုမရဘဲ ဘဝဆုံးသွားကြသူများကို တွေ့ကြုံရပေသည်။

ပြဒါးဇာတ်တို့မည်သည် သူ့ကို သတ်နိုင်ခဲ သေနိုင်ခဲသည့် အမြဲတေမျိုးဖြစ်ပြီး သတ်နိုင်၍ ဇာတ်သေပြီဆိုလျှင်လည်း လိုရာသိဒ္ဓိကို အပြီးတိုင်အောင် စွမ်းဆောင်ပေးနိုင်ပါသည်။

ဆရာ ဦးကျော်မိုးသိန်း၏ အဂ္ဂိရတ်ဇာတ်လမ်းများအပေါ် ဆင်ခြင်သုံးသပ်တွေးခေါ်ယူဆချက်နှင့် အများအကျိုးအတွက် အန္တရာယ်မဖြစ်အောင် စေတနာထား ပန်ကြာချက်ကို လွန်စွာပဲ လေးစားရပါသည်။

နည်းကလေး သိရှိဖြင့် ဇာတ်လမ်းစဉ်များကို ထင်ရာ စွတ်လုပ်နေကြလျှင် လွန်စွာပဲ အန္တရာယ်များတတ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် အဂ္ဂိရတ်ကို တကယ်တမ်းဝါသနာပါသည်ဆိုလျှင် အဂ္ဂိရတ် သင်ပုန်းကြီးကျော်အောင် လေ့လာပြီးမှ ဇာတ်

၁၈၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အနန္တသိဒ္ဓိ ပြဒါးလမ်း

ရှင်းတမ်း ပြောပြချက်

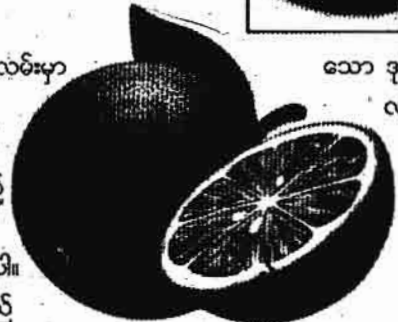
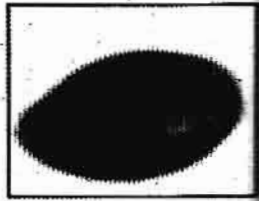
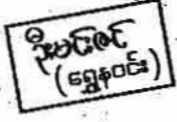
ကိုင်ဇာတ်ထိုးကြပါဟု အကြံပေးချင်ပါသည်။

ယခု ဆောင်းပါးမှာ ဖော်ပြထားသော ဇာတ်လမ်းမှာ ရှေးယခင်က တောနေရသောကြီးများ ရသေ့စိတ်မြေဓာတ်ကစားသည်လမ်းစဉ်ဟု ပြောမည်ဆိုလျှင်လည်း မမှားနိုင်ပါ။

ဤဇာတ်လမ်းစဉ်သည် မီးပြင်းကို မသုံးရဘဲ **မီးအေး နှစ်ပီး အုံးပီးဖြင့်** ပြဒါးကို ချုပ်နိုင်သည် သစ်လီးများနှင့် တွဲစပ်ပြီး မီးအေးမီးညှင်းလေးဖြင့် ကာလရည်စွာ စိတ်ရည်လက်ရည် မီးကစားသွားရသည့် လမ်းစဉ်မျိုးဖြင့် ဖြစ်ပါသည်။ “အခုချက်ချင်း ရေတွင်းတူးပြီး အခု ရေကြည်သောက်ချင်ကြသူများနှင့် မသင့် တော်ပါ”

စကနဦး ဇာတ်လမ်းအစမှာ **ပြဒါး (၅)ကျပ်၊ ဒုတ္တာ(၁၀)ကျပ်ဟု** ဆိုထားသည့်အတွက် ဤဇာတ်(၂)ပါးတွင် ပြဒါးကတော့ စိစစ်စရာမလိုပါ။ ပြဒါးကို ချုပ်ကိုင်နိုင်သည့် ကြေးနီသတ္တု ပါဝင်နေသည့် ဒုတ္တာဇာတ်ကို စိစစ်ရန် လိုအပ်ပါသည်။

အကြောင်းမှာ ယခု ဆိုင်တင် ရောင်းချနေသော ဒုတ္တာများသည် ကြေးနီဇာတ်ပါဝင်မှု နည်းပါးပြီး ဇာတ်နုအရည်နု ဒုတ္တာအညှို့များသာ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ယင်းဇာတ်လမ်းများကို ယခုလက်ရှိ အသုံးပြုနေ

သော ဒုတ္တာများနှင့် လုပ်ကိုင်မည်ဆိုလျှင် အစတုတ္ထပင် ယဉ်သတ်ဆိုသလို

ပြဒါးခဲပြီး အလုံးရရှိနိုင်ရန်ပင် မလွယ်ကူပါ။

ထိုဇာတ်လမ်းကို လုပ်ကိုင်နိုင်သည့် ဒုတ္တာမျိုးမှာ ယခင် အိန္ဒိယမှလာသော “ဥဒေါင်းမြီးကွက်ရောင် လက်ထပ်ထပြီး သိပ်သည်းဆများ၍ အနစ်တည်” နေသည့် ဒုတ္တာလက်ဟောင်း မျိုးရမှသာ ပြဒါးအရည်ကို ကျမ်းညွှန်းပါအတိုင်း ပြဒါးအခဲ ကြက်နေရာအဆင့်ကို ရနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

အကြောင်း ယခု ကျောင်းများသည် များပြား ယင်းဇာတ်လမ်းကို လုံးဝ မလေ့လာရန် အကြံပေးပါသည်။

အကယ်၍ ဖော်ပြပါ အိန္ဒိယ ဒုတ္တာလက်ဟောင်း အမျိုးအစားကောင်းကောင်းနှင့်ဇာတ်လမ်း စ၊ တည်၍ ပြဒါးကို ရသည့်အဆင့်မှနေပြီး ဇာတ်ထပ်ထမ်းစဉ်အမှန်ကို ဖော်ပြပါမည်။ ရရှိလာသော ပြဒါး ကြက်နေရာအဆင့်မှ အမာခဲ အဆင့်ထိ ဝင်လာပြီး

လျှင် ဆက်၍ တက်ရန်မှာ...

ယင်းပြဒါးကို (၁)ကုပ် (၈)ယံးခန့် တတ်လုံတည်ပြီး သံရာသီအတွင်းသို့ မြှုပ်၍ ထည့်ပြီး ဖွဲ့(၁)ပြည်သား အနေ ဖြင့် စ၍ မီးတက်ပေး။

သံရာသီ ကြမ်းနွေးဆန်မှာ နောက်ထပ် သံရာသီ အသစ်တစ်လုံးထဲသို့ တက်ကို ပြောင်း၍ မြှုပ်ပြီး ယင်းနည်းအတိုင်း ဖွဲ့(၁)ကို သံရာသီ (၂၇)လုံးအထိ ဖွဲ့(၁)ပြည် မီးအား လေးနှင့် ပေးသွား။

သံရာသီ(၂၈)လုံးမှစပြီး ဖွဲ့(၂)ပြည် မီးအားနှင့် မီးတက်ပေးပါ။ သံရာသီ (၅၄)လုံးအဆင့်တွင် ဖွဲ့(၃)ပြည် မီးအား ပေးပြီး သံရာသီ(၁၀၈)လုံး အဆင့်တွင် ခွဲတစ်စိတ်(၄)ပြည် ပုံမှန်မီးပေးပြီး ယင်း အတိုင်း သံရာသီ(၁၀၀၀)ပြည် သည်အထိ မီးတက်သွားရပါသည်။

သံရာသီ(၁၀၀၀) မီးကြိမ်စေ သည့်အခါမှ ဓာတ်လုံး၏ ပြဒါးရင့်ကျက်မှု အခြေအနေကို သုံးသပ်ပြီး ဓာတ်ကို အသုံးချဖို့ ဆုံးဖြတ်ရပါသည်။

သံရာ အလုံး(၁၀၀၀)အဆင့် မီးတက် ထားသည့် ပြဒါးဓာတ်လုံးသည်...

၁။ ယင်းဓာတ်လုံးကို လက်ဖဝါးဖြင့် ကြာကြာလေး ပွတ်ကြည့်လိုက်လျှင် လက်ဖဝါးမှာ အိုးမည်းကြောင်းပေါ်ပြီး မည်းနေ၊ မနေကို ကြည့်ပါ။ လက်ဖဝါး မည်းနေသေးလျှင် ဓာတ်မရင့်ကျက် သေး။ မီးလိုနေသေးသည်။

သံရာသီ(၁၀၀၀) မီးပေး ထားခဲ့ပေမယ့် နောက် ယင်းအတိုင်း မီးသံရာ (၅၀),(၁၀၀) စသည်ဖြင့် မီး ထပ် တက်ပေးရမည်။

အထက်ပါအတိုင်း လက်ဖဝါးနှင့် ပွတ်၍ အိုးမည်းကြောင်း မပေါ်လျှင် ဓာတ်မီးရင့်ပြီး ဓာတ်စ၍ တောစောင်စ ဖြစ်ဟု မှတ်ပါ။

ယင်းနည်းအတိုင်း စက္ကူအဖြူအချော

ပေါ် ဓာတ်လုံးကို ပွတ်ကြည့်ပါကလည်း အိုးမည်းကြောင်း မထင်မှ ယင်းဓာတ် သည် မီးဝင်ပြီး ရင့်သွားပြီဟု ကျိန်းသေ ယူဆနိုင်ပါသည်။

၂။ ဤအဆင့် ရောက်နေသော ပြဒါး ဓာတ်လုံးကို ကျိန်းမာရေးအတွက် သင့်တော်ရာ ဆီတစ်မျိုးမျိုး (ထောပတ်၊ နှမ်းဆီ) စသည်တို့တွင် ဓာတ်လုံးနှင့်တွဲ၍ ဆီချက်ပြီး ယင်း ဆီကို အကြောတက်၊ ကိုက်၊ ရောင် ခြင်း၊ လေငန်းရောဂါ စသည်တို့တွင် လိမ်းဆေးအနေဖြင့် သုံးနိုင်သည်။

၃။ အဆိပ်ရှိသော သတ္တဝါများ ကိုက်ခိုက်၍ အဆိပ်တက်ခဲ့လျှင် ယင်းဓာတ်လုံးကို ရေရွေးပူပူတွင် စိမ်၍ ယင်းရေကို ဝမ်းတွင်းသို့ တိုက်ပေးပြီး ကိုက်ခဲရာ နေရာတွင် လိမ်းပေးပါက ပျောက် ကင်းစေမည်။

၄။ အဖျားအို အဖျားဟောင်း ငှက်ဖျား စသည် ရောဂါများ ဓာတ်ငုတ်ရောဂါ များတွင် ကွမ်းရွက်ပြုတ်ရည်တွင် ယင်းဓာတ်လုံးကို ထည့်ပြုတ်ပြီး ယင်း ကွမ်းရွက်ပြုတ်ရည်ကို တိုက်ပေးပါက သက်သာစေပါသည်။

၅။ အားအင်ကုန်ခန်း၊ မောပန်း ပန်းသေ ပန်းညှိုးရောဂါများတွင် စတုမဂ္ဂတွင် ယင်းဓာတ်လုံးကို ထည့်၍ နေဖြင့် (၇)ရက် နေလှန်း၍ ချက်ပြီး ယင်း စတုမဂ္ဂကို နံနက်၊ ည မှီဝဲပေးပါက သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

၆။ ပယောဂ အနှောင့်အယှက် စွဲကပ် ပူးနေခြင်းတို့တွင် ယင်းဓာတ်လုံးကို ရေစိမ်၍ ပက်ဖျန်းပေးပါက ရောဂါ ကင်းစင်သွားပေမည်။

၇။ ပျားရည်စစ်စစ်တွင် ဓာတ်လုံးကို စိမ် ၍လည်း သုံးဆောင်မှီဝဲနိုင်ပါသည်။ ယင်းဓာတ်လုံးကို ထပ်ပြီး အဆင့် ထက်လိုသော်...

၁။ ယိုင်းသတ္တု(ပိုင်ဆန်းသုံးထပ်)အသီး

၂။ ရှောက်သီးရင့်ရင့်

၃။ နာနတ်သီး

၄။ ဖန်သီး

ယင်းအသီး(၄)မျိုးတွင် သူ့နံပါတ်စဉ် အတိုင်း ပြဒါးဓာတ်လုံးကို ထည့်မြှုပ်၍ သစ်သီး(၁)လုံးလျှင် ဖွဲ့(၇)ရက်နှင့် ဖုတ်၍ သစ်သီး(၁)မျိုးလျှင် (၂၇)လုံး (၂၇)ကြိမ် မီးတက်ပေးပြီး သစ်သီး (၄)မျိုး မီး(၁၀၈)ကြိမ် တက်ခဲ့လျှင်...

ယင်းပြဒါးဓာတ်လုံးသည် ဘော်သား အဆင့်သို့ပင် ဝင်ခဲ့ပြီဆိုလျှင်...

အစကနဦး ပေမူကျမ်းညွှန်းမှာ လာ သည့်အတိုင်း ထမင်းဦးပေါင်းတွင် ထည့် နှပ်၍ ထမင်းကို သုံးဆောင်သွားမည်ဆို လျှင်...

ပေမူကျမ်းညွှန်းပါအတိုင်း ရောဂါဘယ ကင်းစင်ပြီး အာယု အသက်ရှည်စေခြင်း အကျိုးသွားကို ရရှိနိုင်လေသည်။

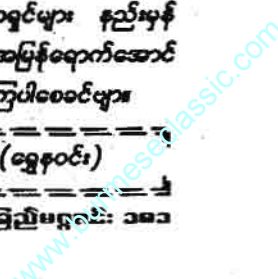
နိဂုံးချုပ်ပြောရလျှင် အဂ္ဂိရတ်ဓာတ် လမ်းစဉ်များသည် “နည်းကမခက် မီးကခက်” ဟု ဆိုသကဲ့သို့ လမ်းဆီရုံဖြင့် လိုရာပန်းတိုင်ကို ရောက်အောင် သွားဖို့ ရန်မှာ လွန်စွာ ခဲယဉ်းလှပါသည်။

ထိုထိုသော ဓာတ်လမ်းစဉ်များကို လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ကြသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များ ၏ တတ်များအပေါ်တွင် သိမြင်တွေ့ခေါ် နိုင်မှု အတွေ့အကြုံ ရင့်ကျက်ပြီး ဓာတ်လုံး တစ်လုံး၏ တောစောအဆင့်တန်း ရင့် ကျက်မှုကို သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်နိုင်မှသာ ထိုဓာတ်လုံးကို မှီတည်ပြီး စမ်းဆပ်စား သုံးမှီဝဲကြပါဟု အကြံပြု တင်ပြလိုက်ပါ သည်။

အဂ္ဂိရတ်ဝါသနာရှင်များ နည်းမှန် လမ်းမှန်နှင့် စခန်းအပြန်ရောက်အောင် လျှောက်ထွမ်းနိုင်ကြပါစေခင်ဗျား။

ဦးမင်းစင်(ရွှေတောင်)

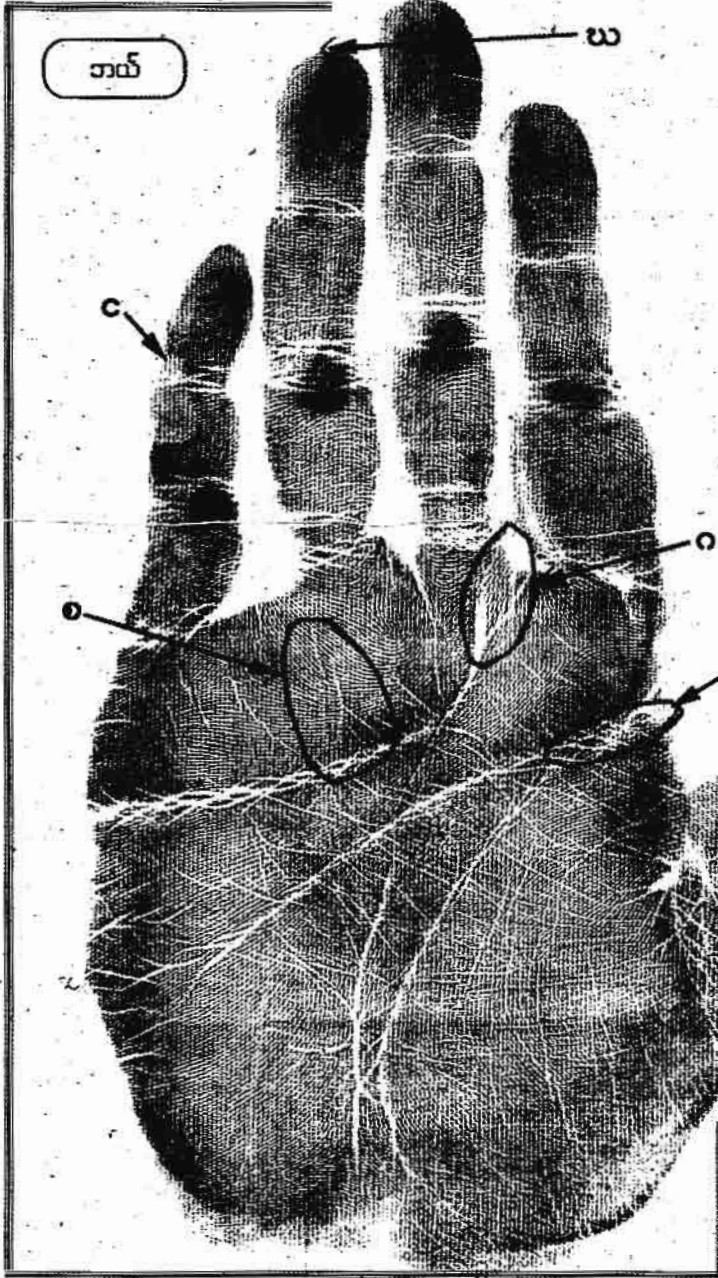
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂလင်း ၁၈၁

ရွှေအာဂ္ဂဟိနီ

ဆရာကြီးစောပြင်မြိုင်
(ဥပဒေသွဲ့)
လက္ခဏာဖေခင်မညာသုတေသီ

အကျိုးလေးနိုင်ဖွား

ဘယ်

ဃ

c

ဂ

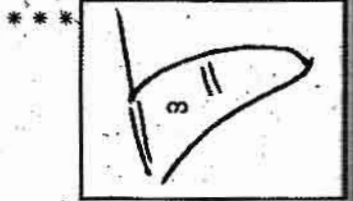
စ

ခ

က

ယခုဖော်ပြပေးထားသော ဘယ် လက်ဖဝါးပုံစံပိုင်ရှင်မှာ အသက် သုံးဆယ်ကျော်အရွယ် အမျိုးသမီး တစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။

“က”အကွရာနှင့် ညွှန်ပြထား သည့်မှာ လက်မ ဒုတိယဆစ် ပြည့်ပြီး တောင်တင်းနေခြင်း ဖြစ်သည်။

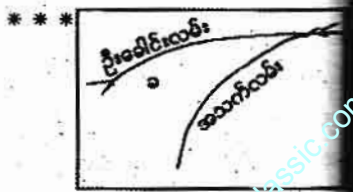

မိတ်တက်ဆိုင်ဟူ၍ဖြစ်ကြောင်း သိသာ သည့် သင်္ကေတဖြစ်ပါသည်။

“ခ”အကွရာနှင့် ညွှန်ပြထား သည့်မှာ လက်ညှိုးရင်းနှင့် လက်မရင်း ကြား ဗဟိုနေရာမှာ အသက်လမ်းနှင့် ဦးခေါင်းလမ်းအဖျားတို့

(၁)စင်တီမီတာခန့်

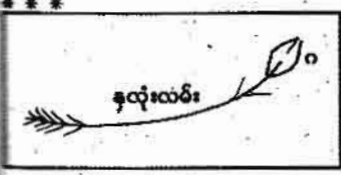
ပူးနေခြင်း ဖြစ်သည်။ ဦးခေါင်းလမ်း မပြောင့်လွန်း မကွေးလွန်း ရှည်လျားပြီး အဆုံးမှာ ခက်ရင်းခွ ရှိသည်။

ပထောင့်ထွားလွန်း မကြောက်ရွံ့လွန်း

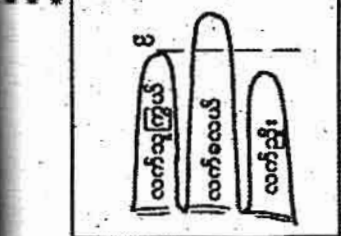
စေလွှာသော စိတ်ကူးနှင့်လက်တွေ့ တစ်ထပ်တည့်ကျအောင် ပေါင်းစပ်နိုင် ဉာဏ်ပညာပံ့ပိုးပေး ပြည့်စုံဆိုသော အရည်အချင်းများ ရှိစေနိုင်သည်။

“ဂ”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထား သည့်မှာ လက်ညှိုးနှင့် လက်ခလယ် ကြားမှာ နှလုံးလမ်း ကြားဖူးပုံမက်တာ အခြေအရံ ဖြစ်နေသည်။

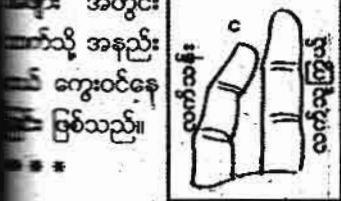
ထိုလက်ထက်က ရိုးသားချစ်ပတ်သူ မဟာမုလုပ်လိုသူ အတ္တနှင့်ဖျူ ပျူတသူ သနားကြင်နာတတ်သူ ဖြစ်ကြောင်း အမှန် တရားကို တန်ဖိုးထားကြောင်း ဖော်ပြသည်။

“ဃ”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထား သည့်မှာ လက်သူကြွယ်လက်ချောင်း အိမ်က လက်ညှိုးထိပ်ထက် ပိုမြင့်နေ ခြင်းဖြစ်သည်။

အပျိုအပြိုင် ဝါသနာပါခြင်း အနိစ္စလိစိတ် ဖြစ်ပေါ်ခြင်း နှာပျံကျော်ကြားလိုသော ယင်ကိုဝီရိဖြစ်ဟု ယောနိုင်သည်။

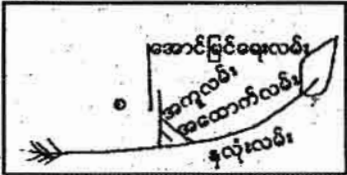
“င”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထား သည့်မှာ လက်သန်းလက်ချောင်း

အတွင်း အနည်း အတွင်း ကွေးဝင်နေ ခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုလက်ချောင်းချိန်ပိုင်ရှင်မှာ စကား ပရိယာယ်နှင့် ဆက်ဆံရေးပရိယာယ် ကြွယ်ဝ သူဖြစ်သည်။

“စ”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထား သည့်မှာ လက်သူကြွယ်အောက် နှလုံး လမ်းအထက် တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ခွင်တွင် အောင်မြင်ရေးလမ်း၊ အကူလမ်းနှင့် အထောက်အကူလမ်းများ ထင်ရှားရှိ ခြင်းဖြစ်သည်။

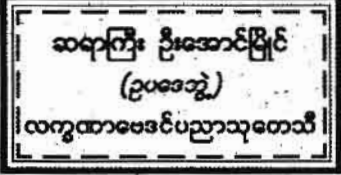

မိမိအလုပ်အကိုင်မှာ အကူအညီ အထောက်အပံ့များစွာ ရရှိခြင်း အောင်မြင် ကျော်ကြားခြင်း ဝေဖန်ကောင်းခြင်း အနှောင်းအယုတ် အဖျက်ကင်းရှင်း ဖြစ်စေ ယူပါ။

အထက်ပါ လက္ခဏာရှင်မှာ ရှေ့နေ့ လုပ်ငန်းဖြင့် အကျိုးပေးလျက်ရှိသူ ဖြစ် သည်။ စာဖတ်သူများလည်း မိမိတို့ လက်ဖဝါးပြင်မှာ အထက်ပါ ဖော်ပြပါ သင်္ကေတများအနက် အနည်းဆုံး (၄)ချက်လောက် တူညီမှုရှိမှသာ ရှေ့နေ့လုပ်ငန်းနှင့် အကျိုးပေးသူ ဖြစ် နိုင်ပါလိမ့်မည်။

လက္ခဏာပညာသုတ တိုးပွားကြ ပါစေ။

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီး ပွားအောင်...

နယ်ပယ် စာလင်ပုံသပ်စူးလို့...

မိမိတို့ဥပဒေသတွင် အစိုးရ စာပို့တိုက်များနှင့် ဆက်သွယ်၍ ရပါစာ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စည်းအား

မှာယူ နိုင်ပါသည်။ တန်ဖိုးပေးရွေးယူစနစ်ဖြင့် မှာကြားနိုင်ပါသည်။ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စည်း တစ်အိုင်လျှင် ၂၀၀၀/တူပင် (နှစ်ထောင့်သုံးရာကျပ်နှုန်းဖြင့်)

မိမိတို့ လက်ဝယ်အရောက် ပို့ဆောင်ပေးပါမည်။ (၃)လ၊ (၆)လ၊ (၉)လ (၁၂)လ စသည့် မိမိလိုသောလက် ရေးသား၍ မှာကြားနိုင် ပါသည်။

မှာကြားရန် လိပ်စာ...

နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စည်းအစီရင်ခံစာ အမှတ် ၂၃၃၊ (၂၉)လမ်း၊ ဝန်းထဲတန်း၊ အထိတ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ရုန်း-၀၀ ၂၄၂၂၀၄

လူအများ အကြောင်းကိစ္စနှင့် ခရီးသွားလာကြရာတွင် နဂါးခံတွင်းကျရောက်နေ၏။ မည်သည့် အရပ်ဒေသသို့ မသွားသင့်ဘူး၊ မည်သည့်အရပ်သို့ သွားသင့်သည်ဟူ၍ ပြောကြပါသည်။

အကြောင်းမှာ နဂါးခံတွင်းကျရောက်ရာ အရပ်ဒေသသို့ ကိစ္စနှင့် ခရီးသွားရောက်လျှင် အောင်မြင်မှုမရှိခြင်း၊ အတိုက်အခံဖြစ်စေနိုင်ခြင်း၊ အဆင်မပြေဖြစ်ခြင်း ခက်ခဲမှုနှင့် ကြုံရခြင်း စသည့် အကြောင်းအရာများ ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ဆိုပါသည်။

နဂါးခံတွင်း ကျရောက်ရာ အရပ်ဒေသသို့ မဖြစ်မနေ သွားကြရလျှင် ရှောင်ကွင်း၍ သွားရသည်။ စာဆိုတစ်ခု ကြားဖူးပါသည်။ “အပြီးကို လျှောက်၊ ဝမ်းကိုဖောက်၊ သွားရောက် ခရီးနှင့်” ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

နဂါးခံတွင်း ကျရောက်ရာ အရပ်သို့ ခရီးသွားလျှင် အပြီးမှ လျှောက်၍ ဝမ်းကို ဖောက်ဝင်ပြီးသွားလျှင် အဆင်ပြေသည်ဟု ဆိုပါသည်။

နဂါးလှည့်နှင့် ပတ်သက်၍ “တော်၊ ကျွတ်၊ မုန်း(ရွှေ)၊ နတ်၊ ပြာ(တွဲ(တောင်)ယုန်၊ ဝါ(မြောက်)ပေါင်း၊ ကူး(ဆုံ(နောက်))” ဟူ၍ လက်တိုးလေးတွေ မှတ်သားဖူးပါသည်။

တော်သလင်းလ၊ သီတင်းကျွတ်လ၊ တန်ဆောင်မုန်းလတွင် နဂါးဦးခေါင်း အရှေ့သို့ လှည့်သည်။

နတ်တော်၊ ပြာသိုလ၊ တပို့တွဲလ တောင်အရပ်သို့ လှည့်သည်။

နယုန်လ၊ ဝါဆိုလ၊ ဝါခေါင်လ တွင် မြောက်အရပ်သို့ လှည့်သည်။

တပေါင်း၊ တန်ခူး၊ ကဆုန်လ အနောက်အရပ်သို့ လှည့်သည်ဟု ဆိုထားပါသည်။

၁၈၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ခရီးသွားများအတွက် နဂါးခံတွင်း

ရွှေငင်ထွင်းရန် မလိုသောနည်း

စာရေးသူ၏ ဆရာ ဖြစ်သော ကျောက်ထရံ ဆရာတော်ကြီး ဦးကောဝိဒဓမ္မ ဆရာတော် မိန့်ကြားခဲ့သော နဂါးခံတွင်း ရှောင်ကွင်းရန် မလိုသောနည်း ဖြစ်ပါသည်။

မည်သည့်ကိစ္စနှင့်ဖြစ်စေ နဂါးခံတွင်း ကျရောက်ရာအရပ်သို့ ခရီးသွားရလျှင်...

“ဝိဂ္ဂဟေ ဟိ ဓမ္မေ
ဓမ္မေ ဣပယေဟိ ဓမ္မ
ဆဏ္ဍပုတ္တေ ဟိ ဓမ္မေ
ဓမ္မေ ကဏှာ ဂေါတမ ကေဟိ ။

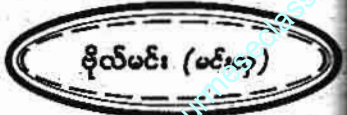
- ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
- ဝိဂ္ဂဟေဟိ = ဝိဂ္ဂဟင်ခေဟိ
- ဓမ္မ ဓမ္မတ္ထံ = ဓမ္မမစ်တံ
- ပုတ္တေ = ပုတ်တေ
- ကဏှာ = ကန်နာ

ခန္ဓသုတ်တော်မှ ဤဂါထာကို မိမိ သွားလိုရာသို့ အာရုံပြုပြီး(၉)ခေါက် ရွတ်ပါ။ ပြီးလျှင်...

‘နဂါးဟုသျှ ဝါဒီ ဝိတ်ဆွေသာ ဖြစ်သည်’ ဟု (၁)ခေါက် ရွတ်ပြီး သွားလျှင် နဂါးခံတွင်းကို ရှောင်ကွင်းရန်မလို

သွားနိုင်သည်ဟု ဆရာတော်ကြီး၏ နည်းကို စာရွှေသုများနှင့် ကိစ္စအမျိုးမျိုး ကြောင့် ခရီးသွားလာကြသော (၇)ရက်သားသမီးများအားလုံး လိုရာ ခရီးကို အဆင်ပြေ သွားလာနိုင်ကြပါစေဟု ဆန္ဒပြုလျက်...

ဆရာတော်ကြီးအား ဦးဆိုက်ပါသည် ဘုရား...

ပေါ်တော်မှု ဗုဒ္ဓဘာသာ

ကဝိသိရောဗလီ

လျှို့ဝှက်ဂန္ထီရကျင့်စဉ်

ပေါ်တော်မှုဘုရားဟု အမည်ပေးထားကြတာကတော့ ပျောက်ကွယ်နေရာမှ အလိုအလျောက် တွေ့ရှိခြင်း၊ ထူးထူးခြားခြား အတိတ်နိမိတ်ပြသဖြင့် တူးဖော်၍ တွေ့ရှိခြင်း၊ မမျှော်လင့်ဘဲ ဖူးတွေ့ရရှိခြင်း၊ နစ်မြုပ်ပျောက်ကွယ်ပြီး နစ်ပေါင်းများစွာကြာမှ ပေါ်ထွက်လာခြင်း၊ တူးဖော်တွေ့ရှိခြင်းမျိုးကို အကြောင်းပြုပြီး ဖြစ်ပေါ်ကြတာပါ။

ယခု ဖူးတွေ့ကြည့်ညီရသည့် ပေါ်တော်မှုဘုရားကတော့...

မဟာဓမ္မေယျသိဒ္ဓိ အဓိဋ္ဌာန်ဆရာတော်သည် အဓိဋ္ဌာန် (၈၁)ရက် ဆောက်တည်နေစဉ် ၁၉၈၃ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ (၃)ရက်နေ့တွင် သူတော်စင်ကြီးတစ်ဦး အိပ်မက် (၃)ကြိမ် ပေးသဖြင့် ရခိုင်ပြည်နယ်၊ မင်းပြားမြို့နယ်၊ စွန်ရဲကျေးရွာ ရေကန်အနီးမှ တူးဖော်ရရှိသော နစ်ပေါင်း (၆၀၀) ခန့်က ကျောက်ညိုဆင်းတုဘုရား ဖြစ်ပါသည်။ သို့ပါ၍ မည်သူမဆို အောက်ပါအချက်များနှင့် ညီနေပါက အဆင်ပြေ ချောမွေ့စေရန် မိမိတို့ ဒေသရှိ ပေါ်တော်မှုဘုရား၊ စေတီများတွင် အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ် ဝင်နိုင်ပါသည်။

ပေါ်တော်မှုဘုရားများတွင်...

- ◆ ကျဆင်းနေသော လုပ်ငန်းစီးပွားများ တိုးတက်လာစေရန်၊
- ◆ တိမ်မြုပ် ပျောက်ကွယ်နေသော ပညာရပ်များကို ဖော်ထုတ်သင်ယူတတ်မြောက်စေရန်၊
- ◆ ဂုဏ်သိန်နာမည် ကျော်စောထင်ရှားစေရန်၊
- ◆ မျှော်လင့်ထားပြီး ခက်ခဲနေသည့် ကိစ္စများ အမြန်ဆုံး အောင်မြင်စေရန်၊
- ◆ အလုပ်အကိုင်များ ရရှိစေရန်၊

- ◆ ဉာဏ်ပညာ ထက်မြက်စေရန်၊
- ◆ ထိက်ကောင်းစေရန်၊
- ◆ ငွေကြေး ကျပ်တည်းမှုက လွတ်မြောက်စေရန်၊
- ◆ အကျဉ်းအကျပ် ဥပဒ်အခက်အခဲများမှ ကင်းလွတ်စေရန်၊ ဆုတောင်းရန်၊ အဓိဋ္ဌာန်ပြုရန်၊ ကောင်းမှုပြုရန် နေရာထူး အောင်မြင်တစ်ခုသဖွယ် ယုံကြည်အားကိုးပြီး ပူဇော်မှုအထူးပြုသင့်ပါသည်။ (၇)ရက် သားသမီးများအတွက် ကောင်းမှုပြုနည်းကို တင်ပြလိုပါသည်။

ပေါ်တော်မှု ဆုတောင်းခြင်းဘုရား

ဘုရားစိုဉ်ရန်

အနေကဏဝီ သံသာရုံ
 သန္တာဝိသံ အနိဗ္ဗိသံ
 ဂဟကာရံ ဂဝေသန္ဓော
 ဒုက္ခာ ဇာတိ ပုနပ္ပုနံ
 ဂဟကာရက ဒိဋ္ဌေသိ
 ပုနဂေဟံ န ကာဟသိ
 သဗ္ဗာ စော ဇာယက ဇာဂ္ဂိ
 ဂဟကူဋံ ဝိသင်္ခတံ
 ဝိသင်္ခါရံ ဂဟံ စိတ္တံ
 တဏှာနံ ဒမ္ပ ပဏ္ဍိကံ

[ဓမ္မပဒ-၁၅၃] [၁-ခေါက်]

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
 သန္တာဝိသံ = သန်ဓာဝိတ်သံ
 အနိဗ္ဗိသံ = အနိတ်ဝိသံ

ဂဝေသန္ဓော = ဂဝေသန်တော
 ဒုက္ခာ = ဒုတ်ခါ
 ပုနပ္ပုနံ = ပုနတ်ပုနံ
 ဒိဋ္ဌေသိ = ဒိတ်ထောသိ
 သဗ္ဗာ = သတ်ဗာ
 ဇာဂ္ဂိ = ဇာက်ဂါ
 ဂဟကူဋံ = ဂဟကုတ်တံ
 ဝိသင်္ခတံ = ဝိသင်ခတံ
 ဝိသင်္ခါရံ = ဝိသင်ခါရံ
 စိတ္တံ = စိတ်တံ
 ပဏ္ဍိကံ = မစ်ဂေါ

အနက်
 ဂဟကာရက၊ အတ္တဘောဂည်း
 ဟူသော ခန္ဓာအိမ်ကို ပြုကုန်တတ်

သော တဏှာယောကျ်ား ဟယ် လက်
သမား။ ပုနပျန်၊ အဖန်တလဲလဲ။
ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေ နေရခြင်းသည်။
ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊
ဆင်းရဲ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဂဟ
ကာရံ၊ တဏှာယောကျ်ား သင်လက်
သမားကို။ ဂတေသန္တော၊ ရှာဖွေသော။
(အဟံ၊ ငါသည်။) အနိဗ္ဗိသံ
အဝိဇ္ဇန္တော သင့်ကို မြင်နိုင်သည်
ဉာဏ်ကို မရသောကြောင့်သာလျှင်။
အနေကဇာတိ သံသာရံ၊ ဘဝများစွာ
သံသရာပတ်လုံး။ သစ္စာပီသံ၊ ပြေး
သွားခဲ့လေပြီ။

ဂဟကာရက၊ တဏှာယောကျ်ား
လက်သမား။ တံ၊ သင့်ကို။ မယာ၊
ငါသည်။ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်သည်။
အသိ၊ ဖြစ်၏။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဂေဟံ၊
အတ္တဘောတည်းဟူသော ခန္ဓာအိမ်
ကို။ နကာဟယိ၊ သင် မပြုရလတ္တံ့။
တေ၊ သင်၏။ သဗ္ဗာ၊ အားလုံးကုန်
သော။ ဇာသုကာ၊ ကိလေသာ အခြင်
ရနယ်တို့ကို။ သဂ္ဂါ၊ ချိုးဖျက်အပ်ကုန်
ပြီ။ ဂဟကုရံ၊ ခန္ဓာအိမ်၏ အဝိဇ္ဇာ
တည်းဟူသော အထွတ်ကို။ ဝိသင်္ခတံ၊
ခွတ်ဖျက်လိုက်အပ်ပြီ။ (မေ၊ ငါ၏။)
စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဝိသင်္ခါရ ဂတံ၊
သင်္ခါရကင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့ အာရုံပြု
သောအားဖြင့် ရောက်ပြီ။ တဏှာနံ၊
တဏှာတို့၏။ ခယံ၊ ကုန်ရာ
အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ အဇ္ဈဂါ၊ ရပြီ။

သစ္စာပြုရန်

ယံ ကိစ္စံ ဝိတ္တံ ဣဝ ဝိ ဟရံ ဝိ
သဂ္ဂေသု ဝိ ယံ ရတနံ ပဏီတံ
န နော သံ အတ္ထိ တထာဂတေန
ဣဒ္ဓိ ပုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ
တေန သစ္စေန သုတ္တိ ဟောတု

[၃-ခေါက်]

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
ယံကိစ္စ = ယံကိန်စိ
ဝိတ္တံ = ဝိတ်တံ
ဣဝ = အိဝ
သဂ္ဂေသု = သက်ဂေသု
အတ္ထိ = အတ်ထိ
ဣဒ္ဓိ = အိဒ်ဒိ
ပုဒ္ဓေ = ပုတ်ဓေ
သစ္စေန = သစ်စေန
သုဝတ္တိ = သုဝတ်ထိ
အနက်

ဣဝ ဝိ၊ ဤလူပြည်၌ လည်း
ကောင်း။ ဟရံ ဝိ၊ နဂါး၊ ဂဠုန် စသည်
ပြည်တစ်ပါး၌ လည်းကောင်း။ ယံကိစ္စ၊
အလုံးစုံသော။ ဝိတ္တံ၊ ဥစ္စာရတနာ
သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သဂ္ဂေသု ဝိ၊
နတ်ပြည်၊ ဗြဟ္မာပြည်တို့၌လည်း။
ပဏီတံ၊ ကောင်းမြတ်သော။ ယံ
ရတနံ၊ အကြင်ရတနာသည်။ အတ္ထိ၊
ရှိပေ၏။ (ဧတ္ထ၊ ဤရတနာတို့တွင်။)
တထာ ဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်။
သမံ၊ တူညီသော ရတနာကာ။ န
နော အတ္ထိ၊ မရှိသည်သာတည်း။
ပုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ ဣဒ္ဓိရတနံ၊
ဤရတနာ၏အဖြစ် နှစ်သက်ဖွယ်
ဂုဏ်ရည်သည်လည်း။ ပဏီတံ၊ ထူး
မြတ်လှပါပေ၏။ ဧတေန သစ္စေန၊
ဤသစ္စာစကားကြောင့်။ သုဝတ္တိ
ဟောတု၊ သတ္တဝါတွေ ချမ်းသာပါစေ
သတည်း။

ကိုးကွယ်ရန်

ပုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံ သရဏံ
ဂစ္ဆာမိ၊ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
ဒုတိယမ္ပိ ပုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
ဒုတိယမ္ပိ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဒုတိယမ္ပိ
သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
တတိယမ္ပိ ပုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

တတိယမ္ပိ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
တတိယမ္ပိ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

[၃-ကြိမ်]

ဆုတောင်းရန်

လုပ်ငန်းစီးပွား တိုးတက်စေရန်၊
အလုပ်အကိုင်ကောင်းများ ရစေရန်၊
ဂုဏ်သတင်း ကျော်စောစေရန် ဤ
ဂါထာဖြင့် ပုတီး (၁)ပတ်စိပ်ပြီး ဆု
တောင်းပါ။

သန္တန်ပိယာ လောကေ သပ္ပယံ ဝိနေ
အတိ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
သန္တန္ဓရံ = သတ်ခမ်မရံ
သပ္ပယံ = သတ်ပခမ်ပံ

အနက်
လောကေ၊ လောက၌။ သန္တန္ဓရံ
သိယာ၊ သူတော်ကောင်းတရားတည်း
ဟူသော ရောင်ခြည်တော်ဖြင့်။ သပ္ပ
ယံ၊ အားလုံးသော အကုသိုလ်တရား
ကို။ ဝိနောဒတိ၊ ပယ်ဖျောက်၏။

* * *

အခက်အခဲ အကျပ်အတည်းက
လွတ်မြောက်ရန်၊ အကျဉ်းအကျပ်
ဥပဒ်အန္တရာယ်က ကင်းလွတ်စေရန်
ဤဂါထာဖြင့် ပုတီး (၁)ပတ်စိပ်ပြီး
ဆုတောင်းပါ။

စတုပါဒေါ ဝေပု ပုဒ္ဓေါ
စတုသစ္စော နဝဟေတော။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
စတုသစ္စော = စတုသစ်စော
ပုဒ္ဓေါ = ပုတ်ဓော

အနက်
စတုပါဒေါ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါးတည်း
ဟူသော အခြေရှိတော်မူသော။ ဝေပု
မြတ်သော။ ပုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်။ စတုသစ္စော နဝဟေတော။

၁၉၇၃ ခုနှစ် နွေဦးကာလဖြစ်သည်။ မန္တလေးမြို့ (၈၂)လမ်းနှင့် (၁၆)လမ်း ထောင့်ရှိ "ကိုတင်လှိုင်" လက်ဖက်ရည် ဆိုင်တွင် ကျွန်တော်နှင့် ကိုမြင့်ညိုတို့ လက်ဖက်ရည်သောက်ရင်း ဗေဒင် အကြောင်း ဆွေးနွေးကြသည်။

ကျွန်တော်တို့နှင့် မလှမ်းကမ်းရှိ ထိုင်ခုံစားပွဲပိုင်းတွင် အသက်(၈၀)နီးပါး ရှိမည်ဟု ခန့်မှန်းရသော လူကြီးနှစ် ယောက် လက်ဖက်ရည်သောက်နေ သည်။ သူတို့နှစ်ယောက်နှင့် နေ့စဉ်လို လို ဆုံနေကြဖြစ်သော်လည်း သူတို့ အကြောင်း ကျွန်တော် ကောင်းစွာ မသိပါ။ နာမည်ကတော့ ဦးလေးကျွန်း နှင့် ဦးလေးသန်းတို့ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော် သိပါသည်။

ဦးလေးကျွန်းက ယခင်ကတည်းက ရင်းနှီးခင်မင်ခဲ့သူဖြစ်၍ ဦးလေးသန်း ကိုတော့ ဦးလေးကျွန်းက မိတ်ဆက်ပေး ထား၍ နာမည်ကိုသာ သိနေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်က ဦးလေးသန်းဟု ခေါ် သော်လည်း သူ့နာမည်အပြည့်အစုံမှာ ဦးသန်းမောင်ဖြစ်ကြောင်း သိရပါ သည်။ မန္တလေးမြို့၊ ပဲလှော်ချောင် ရပ်ကွက်မှာနေ၍ ယခင်က ပန်းထိမ် ဆရာကြီးတစ်ဦး ဖြစ်ကြောင်းနှင့် လောလောဆယ် အင်္ဂိုရတ်ပညာရှင် တစ်ဦးဖြစ်ကြောင်းသာ အကြမ်းဖျဉ်း သိရပါသည်။

ကျွန်တော်က သူတို့နှစ်ဦးအတွက် လက်ဖက်ရည်ဖိုး ရှင်းပေးလိုက်ချိန်တွင် ဦးလေးသန်းက ကျွန်တော်ကို လှမ်း ခေါ်လိုက်သည်။

'မောင်အောင်သန့် လာပါဦးကွ၊ ဦးတို့ပိုင်းမှာ ခဏထိုင်ပါဦး' 'ဟုတ်ကဲ့လေးသန်း' ကျွန်တော်က ဦးသန်းမောင်ကို

ရမယ့် ပစ္စည်းကလေးတွေ ငါရေးပေး လိုက်မယ်၊ ဈေးချိုက ဝယ်လာခဲ့ကွာ' ဟု ပြောသည်။ အဲဒီနောက် စာရွက် လွတ်တစ်ရွက်တောင်း၍ အောက်ပါ အတိုင်း ဝယ်ရမယ့်ပစ္စည်းစာရင်းကို ရေးပေးပါသည်။ လိုအပ်သည့် ပစ္စည်းတွေကတော့...

ဒေါက်တာ (ပုသိမ်ကြီး)

ထက်တွေ့

ဟင်းရိုင်းမမ်းနည်း

"လေးသန်း" ဟု ခေါ်၍ ဦးကျွန်းကို

"လေးကျွန်း" ဟု ခေါ်နေကြဖြစ်ပါသည်။

'မင်းတို့လူငယ်တွေ အင်္ဂိုရတ်ပညာ ကို ယုံသလား။ အင်္ဂိုရတ်ပညာနဲ့ ရွှေ ဖြစ်တယ် ဆိုရင်ကော ယုံပါ့မလား' ဟု လေးသန်းက မေးသည်။

'လေးသန်း... ကျွန်တော် အမှန် အတိုင်း ပြောရရင် မယုံဘူး။ အင်္ဂိုရတ် ပညာနဲ့ ရွှေဖြစ်တွေဖြစ်အောင် ထိုးတယ် လို့ ကြားဖူးပေမယ့် ကျွန်တော် မတွေ့ ဖူးသေးဘူး'

ကျွန်တော်က 'ဘွဲ့ရလူငယ်တစ်ဦး ဝီဝီ မယုံကြည်ကြောင်း ရင်ထဲမှာ ရှိသည့်အတိုင်း ပြောလိုက်တော့ လေးသန်းက ပြုံးပြပြီး...

'အေး...အေး... မင်းယုံတာဆိုရင် ငါ လက်တွေ့ပြမယ် မင်းစိတ်ထဲစားပါလား'

'ဟာ...လေးသန်းက လက်တွေ့ ရွှေလုပ်ပြမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော် စိတ် ဝင်စားတာပေါ့၊ ဘယ်တော့လုပ်ပြမလဲ'

'မင်း တနင်္ဂနွေနေ့အားရင် မတ္တရာခွဲ ကျောင်းတိုက်ကို လာခဲ့လေ၊ အဲဒီမှာ ငါစောင့်နေမယ်။ မင်းလာရင် ဝယ်လာ

- ၁။ ဟင်းရိုင်းဖြူ တစ်ကျပ်သား
  - ၂။ နာ(ခ) တစ်ဆယ်သား
  - ၃။ ကန့်(ကျည်တောက်ကန့်)တစ်ဆယ်သား
  - ၄။ ဂွတ် တစ်ကျပ်သား
  - ၅။ အ(အရည်ပျော်လွယ်လည်)ပျော်လည်သံယို ရုပ်လည်တစ်ကျပ်သား
  - ၆။ ကြေးနီ တစ်ကျပ်သား(ဝယ်ရန်မလို)
  - ၇။ လုံစောက်နံပါတ်(၇)တစ်လုံးနဲ့ လုံဟက်(၄) လုံး နံပါတ်လေး လုံညို(၃)လုံး
  - ၈။ လုံနံကန်ပြာတစ်ချပ်
  - ၉။ လက်ရာတစ်ဆယ်သားတို့ ဖြစ်ပါသည်။
- 'သံနဲ့ကြေးနီက ဘုန်းကြီးကျောင်း မှာရှိတယ်ကွ၊ မင်း ဝယ်စရာ မလိုဘူး။ ကျန်တာတွေ ဝယ်ခဲ့ကွာ' ဟု ပြောပြီး လူစုခွဲသွားပါသည်။ ကျွန်တော်နှင့် မြင့်ညို(ညီလိုခင်သူ) တို့နှစ်ယောက် တနင်္ဂနွေနေ့မှာ မတ္တရာ ခွဲကျောင်းတိုက်သို့ သွားကြသည်။ လေးသန်းမှာခဲ့သော ပစ္စည်းတွေ အားလုံး စုံအောင် ဝယ်ခဲ့ပြီး လေးသန်း ကို ပြသည်။
- 'အေး...ဟုတ်တယ်ကွ၊ မင်းတို့ ဝယ်လာတာတွေ အားလုံးဖြည့်စုံပါ

တယ်

ဟု ပြောသည်။

ကျွန်တော်အချိန်ကို ကြည့်လိုက်တော့ နံနက်(၈)နာရီခွဲခန့်ရှိပြီ။ မတ္တရာခွဲဘုန်းကြီးဦးပဏ္ဍိတံ ခေါ်သွား၍ ဆရာတော်ကို ကန်တော့ကြပြီး ဆရာတော်နှင့် မိတ်ဆက်ပေးပါသည်။ ဆရာတော်က လှိုက်လှဲစွာ ကြိုဆိုကြောင်းနှင့် စိတ်ကြိုက် ဆောင်ရွက်ခွင့်ပြုကြောင်း ပြောပါသည်။

ကျောင်းမကြီး အရှေ့ဘက်မှာ တစ်ခန်းပတ်လည် သွပ်မိုး၊ သွပ်ကာ၊ ဖိုတဲကလေး ရှိသည်။ လေးသန်းက အဲဒီဖိုတဲဆီသို့ ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦးကို ခေါ်သွားသည်။ ပြီးတော့ ငှက်ပျောသီးများ ကျွေးသည်။

ဖိုတဲရှေ့မှာ မန်ကျည်းပင်ကြီးရှိ၍ ထိုင်စရာ ကွပ်ပျစ်ကလေးရှိသည်။ ခုံတန်းလျားတစ်ခုံရှိသည်။ အရှေ့ဘက်မှာ မီးသွေးလှောင်ထားသည့် နှစ်ခန်းပတ်လည်သစ်သားဂိုဒေါင် (ထရံကာ သွပ်မိုး) တစ်လုံးရှိသည်။ တောင်ဘက်မှာ ရေတိုင်နှင့် အုတ်ကန်ကလေး ရှိသည်။

'က...လာကြကွာ၊ မင်းတို့ကိုယ်တိုင် ဖိုဆွဲရမယ်၊ ငါက ဘေးကပြောမယ်၊ ငါပြောတဲ့အတိုင်း မင်းတို့လိုက်လုပ်ရင် ချဉ်'

ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ရုတ်တရက် အံ့ဩသွားသည်။ တစ်ခါမှ ဖိုမထိုးခဲ့ဘူးသူများဖြစ်၍ ဖိုဆွဲရမှာ ခပ်လန့်လန့် ဖြစ်နေကြပါသည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် လေးသန်းခိုင်းသလို အကုန်လိုက်လုပ်မည်ဟု စိတ်ပိုင်းဖြတ်ရင်း ကျွန်တော်က အရင်စ၍ ဖိုဆွဲပါသည်။

ပထမဆုံး ခါးပန်းသံ တစ်ကျပ်သားဖြတ်၍ လှံထဲထည့်ပြီး အရည်ဖြစ်အောင် ဖိုဆွဲခိုင်းသည်။ သံအရည်

မပျော်မီ ရဲရဲတောက်ဖြစ်နေချိန်မှာ ဂျွတ်တစ်ကျပ်သား ထည့်ခိုင်းသည်။ ဂျွတ်ထည့်ထိုးတော့ သံက မြန်မြန် အရည်ပျော်သွားသည်။ အရည်လင်အောင် ထိုးခိုင်းပြီး လှံကို သဲခွက်ထဲချ၍ အအေးခံခိုင်းသည်။

ကန့်တစ်ကျပ်သားချိန်၍ အမှုန့်ထောင်းခိုင်းပြီး လှံထဲမှာ ထည့်ထားသည်။ ပြီးတော့ ကြေးနီတစ်ကျပ်သားကို အရည်ဖြစ်အောင်ထိုး၍ ကန့်မှုန့်ထဲသို့ လောင်းထည့်ရသည်။ အအေးခံပြီး သံရေတံဆုံထဲထည့်၍ အမှုန့်ထောင်းသည်။

လှံနံပါတ်(၇)ထဲမှာ ဟင်းရိုင်းဖြူတစ်ကျပ်သားကို အမှုန့်ထောင်း၍ ထည့်သည်။ ပြီးတော့ အပေါ်က ကြေးနှင့်ကန့် အရောမှုန့်တင်သည်။ အဲဒီအပေါ်က သံနှင့်ဂျွတ်အရောက်ထောင်းခိုင်း၍ သင့်တော်သလို ထည့်သည်။ အပေါ်ဆုံးမှာ ချော်အဟောင်းဖုံးရုံမျှ အမှုန့်ထောင်း၍ ထည့်သည်။

အထက်ပါအတိုင်း အဆင့်ဆင့် ထည့်ထားသော လှံနံပါတ်(၇)အား အဖုံးဖုံးကာ ဇော်မံခိုင်းသည်။ ဇော်ကို စနစ်တကျဖြစ်အောင် အဝတ်ပတ်၍ ဖြေခိုင်းနှင့် အထပ်ထပ် မံခိုင်းသည်။ ပြီးလျှင် ဖိုခွင်(အုတ်ခဲဖို)ထဲသို့ မီးလျှံအနေအထားဖြစ်အောင် ထည့်ခိုင်းပြီး

မီးလျှံ(၄၅)မိနစ်ဆွဲသည်။ မီးလျှံ(၄၅)မိနစ်ပြည့်က လှံကို အပေါ်သို့ မတင်ပေးပြီး နှုတ်ခမ်းတိုက်မီးဖြင့် (၄၅)မိနစ်ဆွဲသည်။

နောက်ဆုံး လှံကို ခါးတိုက်အနေအထားရောက်အောင် မတင်ပေးပြီး ခါးတိုက်မီးဖြင့်(၄၅)မိနစ် ဆွဲခိုင်းသည်။ ပြီးက အအေးခံခိုင်းသည်။

လှံအေးသွားသည်နှင့် ခွဲလိုက်ရာ အောက်ဆုံးမှာ ဟင်းရိုင်းဖြူပြခါးများ မိနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ အလေးချိန်မှာ နှစ်ကျပ်ကျော်ခန့် ရှိသည်။ အပေါ်ယံရှိ အထပ်(ထိပ်ဆောင်း)ကို ဖယ်ထားပြီး အောက်မှ ဟင်းရိုင်းနှင့် ကြေးများရောနေသော ဓာတ်ရောက်ကို ယူ၍ လှံထဲထည့်၊ အရည်ကျိုခိုင်းသည်။

အရည်ဖြစ်ချိန်တွင် လှံပက်အကြီးတစ်လုံးကို ယူ၍ ကန့်အမှုန့်များ ထည့်ထားပြီး ဓာတ်ရည်များ လောင်းထည့်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ အအေးခံခိုင်း၍ အမှုန့်ဖြစ်အောင် ထောင်းခိုင်းပါသည်။

'မင်းတို့ပွတ်ထားကြကွာ ဒါ ကန့်ရွာတယ်ထင်မိတယ်'

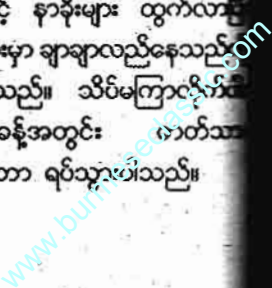
ဟု ပြောသည်။

'ဟင်းရိုင်းကို ကန့်ရွာပြီး နုချက်ရမှာဗျာ၊ ဒါမှ အစင်အကြယ်ရမယ်'

ဟု ပြောပြီး...

'မင်းတို့က နာမချက်တတ်သေးတော့ ငါကိုယ်တိုင် ချက်ပြမယ်' ဆို၍ လှံပန်းကန်ပြားကို ဖိုခွင်ထဲမှာ သေသေချာချာ မလှုပ်နိုင်အောင် တည်ထား၍ မီးစားတိုက်၍ နာချက်ပြပါသည်။

ကန့်နှင့် နာခိုးများ ထွက်လာပြီး ဓာတ်သားမှာ ချာချာလည်နေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ သိပ်မကြာလောက်မီ နာရီဝက်ခန့်အတွင်း ဓာတ်သားလည်နေတာ ရပ်သွားပါသည်။

လေးသန်းက ဖိုဆွဲရပ်ပြီး “ရဇီကွ” ဒါကို သန့်စင်သွားအောင် လက်ချားနဲ့ တစ်လုံထိုးရမယ်ဟု ပြော၍ ကျွန်တော် တို့အား ဖိုဆွဲခိုင်းပါသည်။ မြင့်ညို တစ်လှည့် ကျွန်တော်တစ်လှည့် ဆွဲကြ သည်။

လက်ချားနှင့်ထိုးသည့်အခါ ဓာတ် သားမှာ မျက်တောင်မခတ်တော့ဘဲ ဆိတ်မျက်ကွင်းလို ငြိမ်နေကြောင်း တွေ့ရပါသည်။ အရည်လင်အောင် ချော်နှင့်ထိုးခိုင်း၍ ချော်ပိုးသွားအောင် ထိုးပြီး အအေးခံခိုင်းသည်။ အေး သည့်အချိန်တွင် လိုက် ရိုက်ခွဲလိုက်ရာ လွန်စွာလှပသည် ဟင်းရိုင်းပြဒါးကို ရပါတော့သည်။ ငါးပတ်သားအရောင် နှင့် အလေးချိန်မှာ ခြောက်မူးသား တွက်တိဖြစ်ပါသည်။ လေးသန်းက...

ဒီဟင်းချင်းမျိုးကို အစိုရက်သစားဆိုတာ

လိုချင်ကြတယ်ကွ ငါကတော့ ရွှေပလုပ်ပါ ဘူးလို့ သစ္စာဆိုထားလို့ ဆက်လုပ်လို့ ဖူးကူးကွ မင်းတို့ကိုတော့ သစ္စာဆိုခိုင်း ပါကူးကွာ ရွှေတစ်ပတ်သားယယ်ပြီး စပ်ကြ တာပေါ့ နောက်နေ့ကျမှ ရွှေရောပြမယ်။

အခုတော့ ပိုကောင်းသွားအောင် **ရေတာဘက်ခံရည်တစ်ကြိမ်နဲ့၊ ရေနံ ဆီခံရည်(၂)ကြိမ်**လောက် လောင်း ရလိမ့်မယ်။ ငါလောင်းပြမယ် ကြည့် ထားကြ

ဟု ဆို၍ ကျွန်တော်တို့ကို လက် တွေ့ သင်ပေးပါသည်။

နောက်တစ်နေ့တွင် ကျွန်တော် ရွှေတစ်မတ်သား ဝယ်ပါသည်။ ထိုအချိန်က ရွှေတစ်မတ်သား ဈေးနှုန်း မှာ (၁၉၀၀)ကျပ်သာ ရှိပါသည်။

ကျွန်တော်တို့အား ရွှေဖြင့် တွဲ၍ မှတ်ငရဲမီးတင်ကြည့်ခိုင်းသည်။ ပန်းထိမ်

ဆရာထံ ပြခိုင်းသည်။ ပန်းထိမ်ဆရာ က စမ်းသပ်ကြည့်ပြီး ရွှေအဖြစ် ဝယ်ပါ သည်။ ကျွန်တော် စပ်သားတစ်ကျပ် သားကို (၁၄၅၀)ကျပ်နှုန်းဖြင့် ရောင်း ချခဲ့ရပါသည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ ယနေ့အချိန်တိုင် အောင် ကျွန်တော်အနေနှင့် အင်္ဂိုရတ် ပညာကို အစွဲအလန်းကြီးမားစွာဖြင့် လေးလေးစားစား လေ့လာလိုက်စား နေသူတစ်ဦးအဖြစ် ပြောင်းလဲခဲ့ပါတော့ သည်။

[ဤဆောင်းပါးဖြင့် လေးသန်း အား လေးစားစွာ ဂီရဝပြုအပ်ပါ၏]

အောင်သန့်(ပုသိမ်ကြီး)

စာမျက်နှာ (၁၆၆)မှ အဆက်

သစ္စာလေးပါးနှင့် လောကုတ္တရာတရား တိုးပါးကို ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူ၏။

* * *

ဉာဏ်ပညာ ထက်မြက်ထူးချွန်စေ ရန် ဤဂါထာကို ပုတီး (၁)ပတ်စီမ်ပြီး ဆုတောင်းပါ။

ဂန္ဓေါ သစ္စာဣတဏှော။

ဆက်ခံသော ပါဠိအသံထွက်

သစ္စညာ = သတ်ပင်ညာ
ဉာဏော = ဉာနော

အနက်

ပုဒွေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
သစ္စညာဣတဏှော၊ အားလုံးကို သိတတ်သော သစ္စညာဣ ဉာဏ်တော် မိုင်ရှင် ဖြစ်တော်မူ၏။

* * *

ငွေကြေးအခက်အခဲ မြေလည်စေ ရန်၊ ထိက်ကောင်းစေရန်၊ ကံအခွင့် အလမ်းကောင်းများ ကြုံတွေ့စေရန် ဤဂါထာဖြင့် ပုတီး (၁)ပတ်စီမ်ပြီး ဆုတောင်းပါ။

အဘိနိပ္ပဇ္ဇော ဣဏော စ

သီလောကော စ ပဟာသီဇော။

ဆက်ခံသော ပါဠိအသံထွက်

အဘိနိပ္ပဇ္ဇော = အဘိနိတ်ဖန်နော
အနက်

ပဟောသီဇော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။
ဣတဏှော၊ ဣတတ်ဣတသည် လည်းကောင်း။
သီလောကော၊ အမြဲအရံ အင်ကျပ်အပေသည် လည်းကောင်း။
အဘိနိပ္ပဇ္ဇော၊ မြစ် တော်မူ၏။

ဂျပုဒါန်အုန်

- ပုန်လုံးရေပေါ်ဆွင်း (၁)ပွဲ
- ချွေပြေပန်း (၁၀၈)ညွှန်း
- အလင်းတိုင် (၉)တိုင်
- အမွှေးတိုင် (၁၀၈)တိုင်
- အဖြူရောင်
- မွှေးသောပန်း (၁၈)ပွင့်
- ရေချင်း (၉)ခွက်
- ကပ်လျှိုး နှင်းကျေရက်ဖြင့်
- အားထုတ်ရပါမည့်၊ ဥပမာ (၉)ရက်၊ (၁၈)ရက်၊ (၂၄)ရက်၊ (၃၆)ရက် စသည်ဖြင့်၊ ယုံကြည်ကိုးစားပြီး အားထုတ်ကြည့် တိုက်တွန်းချင်ပါသည်။
- သင့်ထန်အောင် နှလုံးဆွင်း အမှီး ကင်းပါစေ။

// ကတိသီရောထေီ //

အင်္ဂလိပ် အက္ခရာများ ပြောရန်စေသည့်

ပိပုဗ္ဗီအင်္ဂလိပ်အလင်းတိုင်

ပူဇော်နည်း

မြောက်ဘက်

စွန်းလွန်းဆရာတော်ကြီး၏ တရား ကျင့်နည်း စာအုပ်ကိုဖတ်၍ ကျင့်ကြံ အားထုတ်ရာ ရာန်အဘိညာဉ်ရပူဂိုလ် ဟု ကျော်ကြားတော်မူခဲ့သည့် မြင်းခြံ သတိပဋ္ဌာန်ကျောင်း ဆရာတော် ဦးလောကတိတ္ထကိုယ်တိုင် တပည့် ယောဂီများ အခက်အခဲ အကျပ် အတည်းတွေ့ကြုံရပါက ခွင့်ပြုတော်မူ သည့် အထူးအစွမ်းထက်သော အစီ အမံ ပူဇော်နည်း ဖြစ်လေသည်။

၁။ ငါးပါးသီလ ခံယူဆောက်တည်ပါ။
 ၂။ နမောတဿသနံကြိမ် ရွတ်ဆို ပူဇော် ပါ။
 ၃။ မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော် (...) နေသားသမီး ဦး/ဒေါ်(...)သည် (...)ကိုစွဲကြောင့် ဆင်းရဲစွာ ကြုံတွေ့ နေရပါသဖြင့် အလွန်အလွန် ယုံကြည်အားကိုးထိုက်သော အလွန် အလွန် ကောင်းကျိုးချမ်းသာကို ပေးစွမ်းနိုင်သော ဤ ပိပုဗ္ဗီအင်္ဂလိပ် အလင်းတိုင်ကို မြတ်စွာဘုရားအား သဒ္ဓါကြည်ဖြူ ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပါ ၏ အရှင်မြတ်ဘုရား...

အင်္ဂလိပ်ပူဂိုလ်တို့သည် အပါယ် လေးပါးဟူသော ဝဋ်ဆင်းရဲအပေါင်းမှ အမြဲ လွတ်ကင်းတော်မူကြပါပေ၏။ ဤစကားသည် မှန်သောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ငါးပါးသီလကို နေတက် တည်ရသော သီလကုလုံလိကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဤပိပုဗ္ဗီ အင်္ဂလိပ် အလင်းတိုင်ကို လှူဒါန်းပူဇော်ရသော

၁၉၈ နက္ခတ္တရာဇ်မြတ်မဂ္ဂစင်

ဒါန ကုသိုလ် ကြောင့်လည်း ကောင်းတပည့် တော် (...)နေ သား သမီး ဦး/ဒေါ် (...) သည်ခံစားနေ ရသော ဆင်းရဲ ဒုက္ခမှ လျင် မြန်စွာ ကင်း ရှင်း လွတ် မြောက် ရပါ လို၏ အရှင် ဘုရား... ဤကောင်း မှု အဖို့ဘာဂ ကို အထူး သဖြင့် ကျွန်ုပ် အား အနှစ် သက်ကြကုန်

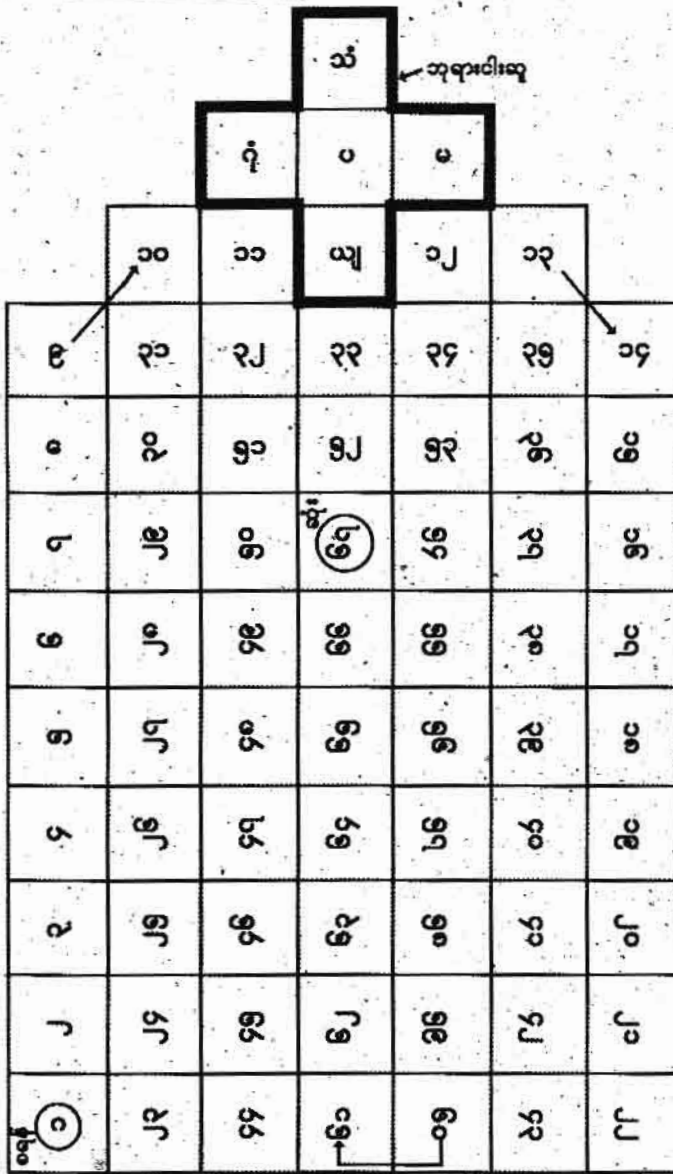
			သံ			
			ဂုံ	ဝ	မ	
	သ	ဣ	ယျ	ဇ	ဣာ	
ပ	ဂါ	သာ	ဝ	ကာ	ဇ	ရီ
ဂ	ဂ	ရ	တ	န	ဝိ	ဇ
ဂ	င	ဒေ	င	င	ဗ	ယ
ဗ	ဂ	ဂ	ဝေ	ဝိ	မ	ဇ
ဂ	ယျ	ဒေ	ဝိ	ဝိ	ဝိ	ဂ
ဝိ	ဝေ	ဝ	ဝ	ဇ	ဇ	ယ
င	ဝေ	ဝ	ဂ	ဝိ	ဇ	ဇ
ဝ	ဂ	ဇ	ဇ	ဇ	ဂ	ယ
ဒေ	ဝေ	ဝိ	ဝေ	ဝေ	င	ယ

၁- ဘုရားထံသို့ ရတနာပတ် ကျေးဇူးပြု၍

သော ပူဂိုလ်အပေါင်းနှင့် သူတို့၏ ကိုယ်စောင့်နတ် အပေါင်းအားလည်း အမျှပေးဝေပါကုန်၏။ အထူးသဖြင့် သာသနာကို စောင့်ရှောက်နေကြကုန်သော ဘိုးတော် သီကြားမင်းနှင့်တကွ ကိုယ်စောင့်နတ်၊ အိမ်စောင့်နတ်၊ ခြံစောင့်နတ်၊ ကျောင်း စောင့်နတ်၊ မြို့စောင့်နတ်၊ ရွာစောင့် နတ်၊ တောစောင့်နတ်၊ တောင်စောင့်

နတ်၊ အတွင်း(၃၇)မင်း အပြင်(၃၇)မင်း ရုက္ခစိုး၊ ဘုမ္မစိုး၊ အာကာသစိုးမင်း ကမ္ဘာစောင့်နတ်၊ လေးကျွန်းစောင့်နတ်၊ ကျွန်းဦးစောင့်နတ်၊ နေနတ်၊ သာ လနတ်၊ သား၊ မိုးနတ်၊ သား၊ ပိဋိက၊ သုံးပုံစောင့်မယ်တော်ကြီး၊ ဝသုဒ္ဓ နတ်မင်း၊ ယမမင်း၊ ထီးချက်စောင့်နတ်၊ သမီး၊ မထီမေခလာနတ်၊ သမီး နတ်မြတ်နတ်ကောင်း နတ်အပေါင်း

အလင်းတိုင်တွင် ကပ်ရန်အင်း ရေးသွင်းပုံအစီအစဉ်

သိဒ္ဓိတင်ဂါထာ

ဣတိ သိဒ္ဓိ ဗုဒ္ဓံ ဣတိ သိဒ္ဓိ ဓမ္မံ ဣတိ သိဒ္ဓိ သံဃံ
 ဣတိ သိဒ္ဓိ ပါမိ ပေဏ္ဍာဝိယ ဣတိ သိဒ္ဓိသဗ္ဗာ ဟဂဒါ
 ဣတိ သိဒ္ဓိ ဘေဝိ နေပုဗ္ဗိဒါ
 ဣတိဝိသောစ ဘောနမော။

အားလည်း ကုသိုလ်အမျှ ပေးဝေပါကုန်
 ခေါ်။ ကျွန်ုပ်နှင့် ထပ်တူထပ်မျှ အမျှရ၍
 ချမ်းသာကြသည် ဖြစ်ကြပါစေသော်။

[အမျှ သုံးကြိမ်ခေရန်ဖြစ်သည်။]
 မိုင်းကိုင်စက္ကူတွင် ရတနသုတ်ရေး
 သွင်းရန် အင်းကွက်များချပါ။ ထိပ်ဆုံး
 (၄)ကွက်နှင့် အောက်အလယ်ကွက်
 တွင် “သံ ရုံ ပ မ ယျ” ဟု ရေးသွင်း
 ပါ။ ထို့နောက် ရတနသုတ် နဝမဂါထာ
 ဖြစ်သော...

ယေ ပုဂ္ဂလာ အဋ္ဌ သတ် ပယတ္တာ
 စတ္တာရိ တောနိ ယုဂါနိ ယောန္တိ၊
 တေ အဂ္ဂိဏေယျာ သုဂတဿ သာဝကာ
 စတေသု ဒိန္နာနိ ဟာပယုဏာနိ၊
 ဣဒ္ဓိ သံဃေ ရာနနိ ပဏိတံ၊
 စတေန သန္တေန သုဝတ္တိ ဟောတု။
 ကို အမှတ်စဉ်(၁)မှစ၍ အစဉ်
 အတိုင်း ရေးသွင်းပါ။

***
 ဤအင်းကို အလင်းတိုင်တွင်ကပ်၍
 သိဒ္ဓိတင်ဂါထာဖြင့် (၇)ကြိမ် သိဒ္ဓိတင်
 ပြီးနောက် မီးပူဇော်ရန်ဖြစ်သည်။ ပူဇော်
 စဉ် အလင်းတိုင်မီး မငြိမ်းရန်၊ မလဲရန်
 ဂရုစိုက်ပါ။

ပရိတ်တော် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ခြင်း၊
 ပုတ်စိပ်ခြင်း၊ အာနာပါနဂ္ဂမှတ်ခြင်း
 တို့ကို အလင်းတိုင် မကုန်မချင်း ပြုလုပ်
 ပွားများနေရပါမည်။

မွေးနေ့တွင် ပူဇော်ပါ။ သုံးကြိမ်မျှ
 ပူဇော်ခြင်းဖြင့် ထိရောက်သိသာစေ
 ကြောင်း မှတ်သားရလေသည်။

(၇)ခေါက် ရွတ်ဆို သိဒ္ဓိတင်ရန်ဖြစ်
 သည်။

***

ဝါးအမြေတေဌ

သိဒ္ဓိ မရှိ သိလိုပါသည်...

ပုံတွင် ပြထားသည်မှာ ဝါးအမြေတေ (သို့မဟုတ်) ဝါးဖောက် ဖြစ်လေ၏။ ပိုင်ရှင်ဖြစ်သူမှာ ဦးစိုးမြင့်ဖြစ်၍ ဇနီးဖြစ်သူ ဒေါ်အေးနော်နှင့်အတူ နမ်းဟူးတောင်းအထက်ရွာ (ကျောက်ခဲမြို့) တွင် နေထိုင်လျက် ရှိပါသည်။

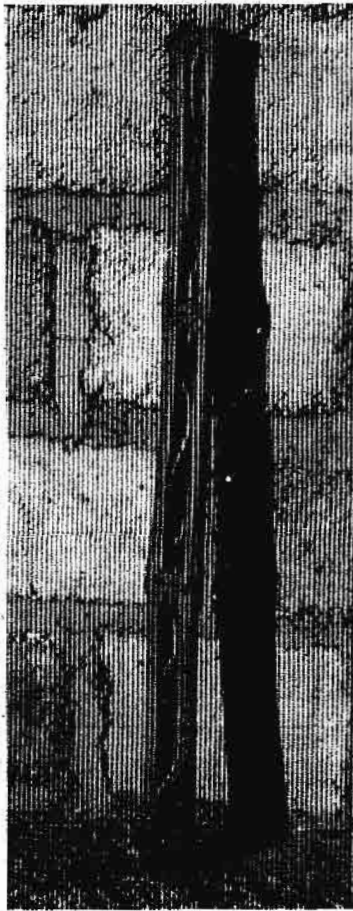
လင်မယားနှစ်ဦးစလုံး မိသားစုဝမ်းစာဖူလုံရေးအတွက် အခြားကျေးရွာများသို့ အဝတ်အထည်များ လှည့်လည်ရောင်းချကာ တက်ညီလက်ညီ ရှမ်းကန်လှုပ်ရှားနေစဉ် ကျွန်ုပ်နှင့် တွေ့ဆုံရင်းနီးခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေ၏။

၂၀၁၀ ပြည့်နှစ် မိုးတွင်းကာလ လောက်က ဦးစိုးမြင့်သည် ညီဖြစ်သူ ရှိရာ ရမည်းသင်းမြို့ လေ့ကျင့်ရေး (၃) တပ်သို့ အလည်သွားရောက်စဉ် ဤဝါးအမြေတေကို တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် လွယ်ကူစွာ ရရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်လေ၏။

ထိုစဉ်ကာလက တပ်လုံခြုံရေးအတွက် ခြံစည်းရိုးကာကြရာတွင် ရဲဘော်လေးများက ဝါးကို လိုအပ်သလို ခွဲစိတ်ရာ၌ အတွင်းရှိ အမြေတေကို မထိခိုက်ဘဲ ထက်ခြမ်းခွဲလိုက်မိပေ၏။ ခွဲစိတ်ပြီးမှ အမြေတေပါကြောင်း သိရလေ၏။ (ပုံတွင် ပြထားသည့်အတိုင်း) အဆစ်သုံးဆစ် ပြည့်သည်တိုင်အောင် တည်ရှိနေသော အမြေတေ ဖြစ်လေ၏။

သဘာဝတိုင်းဆိုလျှင် ဝါးလုံးအတွင်းမှာ ဘာမှ ရှိနေရမည် မဟုတ်ကြောင်း၊ ဗလာသက်သက်သာ ရှိနေရမည်ဖြစ်ကြောင်း အားလုံး သိရှိထားပြီး ဖြစ်ပေသည်။

ယခုတော့ ဤပုံတူနယ် လှပပျော့ပျောင်း သပ်ရပ်စွာ ရှိနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည့်အခါ ခွဲစိတ်လိုက်သော ရဲဘော်လေးက ထူးဆန်းသောကြောင့် ဖြတ်တောက်ကာ တန်းလျား

ဝါးအမြေတေ

သို့ ယူဆောင်လာခဲ့လေ၏။ ညွှန်သည်အဖြစ် ရောက်ရှိနေသော ဦးစိုးမြင့်လည်း ဤသတင်းကို ကြားရလေ၏။ ပင်ကိုမူလကတည်းက ထူးဆန်းမှုကို ဝါသနာပါသူ၊ စိတ်ဝင်စားသူ ဖြစ်သည်နှင့်အညီ အမှတ်တရ စုဆောင်း သိမ်းဆည်းထားချင်သောကြောင့် ဤဝါးအမြေတေ ရရှိလာသူ ရဲဘော်လေးထံ သွားရောက် တောင်း

ယူလိုက်လေ၏။ သင်တန်းသားဖြစ်သူ ရဲဘော်လေးမှာ သိမ်းဆည်းထားရန် ခက်ခဲခြင်း၊ သင်တန်းကာလပြီး၍ ပြောင်းရွှေ့ရလျှင် သယ်ယူရန် ခက်ခဲနိုင်ခြင်းတို့ကို စဉ်းစားမိကာ အလွယ်တကူနှင့် ဦးစိုးမြင့်ကို ပေးလိုက်လေတော့၏။

ဝါးအမြေတေကို ရရှိလာသော ဦးစိုးမြင့်မှာ မျောက် အုန်းသီး ရသကဲ့သို့ ဘာလုပ်၍ ဘာကိုင်ရမှန်းမသိ ဖြစ်နေလေ၏။ တိုင်ပင်စရာ လောကီပညာရှင်များနှင့်လည်း ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်မှု မရှိသောကြောင့် ဘုရားစင်ပေါ်တွင်သာ တင်ထားလိုက်လေ၏။

စစ်စစ်ပေါက်ပေါက် ရှာရှာဖွေဖွေ ပြော၍ ရနိုင်သော အချက်တစ်ခုတော့ ဦးစိုးမြင့်တွင် ဖြစ်ခဲ့လေ၏။ ယင်းမှာ ဤဝါးအမြေတေကို ရပြီးနောက် ယခင်ကထက် ပိုမိုကောင်းမွန်သော အိမ်နှင့် နေထိုင်နိုင်ခဲ့လေ၏။

ဤဝါးအမြေတေ၌ သိဒ္ဓိရှိခဲ့လျှင် ဝိုက်ထက်မြက်အောင် မည်သို့ ကျင့်ကြံနေထိုင်သင့်ကြောင်း အကြံပြုချက်များ ပေးကြလျှင် လိုက်နာမည်ဖြစ်ကြောင်း ကြိုတင် ကျေးဇူးတင်စွာ ရေးသားအပ်ပါသည်။

ကိုစိုးမြင့်မှာ ပုထုဇော်တစ်ဦးမျှသာ ဖြစ်၍ ယခုအချိန်ထိ မည်သည့်စရာ မည်သည့်ဂါထာမန္တန်မျှ ကျင့်ရွတ်ဆိုမှု မရှိသေးပါကြောင်း နော်ထံ လိုပါသည်။ (ဤတား ၁ တားချစ်)

ဟောင်နိုး(ကျောက်ခဲ)

အိမ်မဲမြို့နယ် နယ်လှည့်သာသနာပြု
တကောဆရာတော်
ဘဒ္ဒန္တ ဝိဟာသထေရ်ဘွား
ဂါဂုဝပြု ပူဇော်ခြင်း

မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်

နှင့် ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ကြီးများ

သန်းပညာ

ဆရာတော်သည် ပန်းတနော်မြို့နယ် အင်းမကျေးရွာနေ ခမည်းတော် ဦးကျင်လှိုင်၊ မယ်တော် ဒေါ်ရင်ကျင် တို့မှ ၁၃၂၄ ခုနှစ်တွင် ဖွားမြင်တော် မူခဲ့သည်။

အင်းမကျေးရွာ အလယ်တန်း ကျောင်းတွင် အလယ်တန်းပညာ သင်ကြားပြီး ၁၃၃၇ ခုနှစ်တွင် ကျောင်းကုန်း မြို့နယ်၊ ညောင်ပိုင်းကျေးရွာကျောင်း တိုက်တွင် ရှင်သာမဏေ ပြုခဲ့ပါသည်။

၁၃၄၄ ခုနှစ်တွင် အင်းမကျေးရွာ တံတော်ကျောင်းတိုက် ဆရာတော် ဦးသုမဏ(ရွှေကျင်)ထံတွင် ဥပဇ္ဈာယ် ပြုပြီး ရဟန်းခံပါသည်။

ထို့နောက် စာပေပရိယတ္တိများ လေ့လာသင်ယူပြီး ၁၃၄၈ ခုနှစ်တွင် အိမ်မဲမြို့ ရွှေဟင်္သာကျောင်းတိုက်နှင့် ၁၃၅၃ ခုနှစ်တွင် ရိုးကြီးဝိသုဒ္ဓါရုံကျောင်း တိုက်တို့တွင် သီတင်းသုံးကာ စာပေ သင်ယူပြီး သာသနာရေး ဝန်ကြီးဌာနမှ တွင်းပပြုလုပ်သော အစိုးရမူလတန်း နှင့် အလယ်တန်းစာမေးပွဲများ ဖြေဆို အောင်မြင်ခဲ့သည်။

ကျန်းမာရေး မကောင်းသဖြင့် စာပါ ဆက်လက် မသင်ကြားတော့ဘဲ ဆရာလုပ်ငန်း ပဋိပတ္တိလုပ်ငန်းကို ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။

၁၃၅၃ ခုနှစ်တွင် အိမ်မဲမြို့နယ်၊ ဆကောကျေးရွာ သီရိမင်္ဂလာကျောင်း တိုက်ကို စတင် တည်ထောင်၍ သီတင်းသုံးလျက် ရှိပါသည်။

၁၃၅၅ ခုနှစ်မှ စတင်ပြီး ဆရာတော် သည် ဗုဒ္ဓပရိတ်စွမ်းအားဖြင့် နယ်လှည့် F.25A. August, 2014.

၍ သာသနာပြုရာ၌ စေတီ ပေါင်း(၁၀၀)ခန့် ရေပံ၊ မွှာရုံ၊ ရေတွင်းအများ အပြားကို ရေဝတီတိုင်း ဒေသကြီးနှင့် မွန်ပြည်နယ် တို့၌ ဆောက်လုပ်ခဲ့ပါသည်။ ထို့ပြင် အိမ်မဲမြို့၏ ကျက်သရေဆောင်ဖြစ်သော ရှင်ပင်ချမ်းသာ ဘုရားရှင် ကိန်းစပ်စံယယ်ရာ ရွှေကျောင်း တော်ကြီးကို သစ္စာအဓိဋ္ဌာန် ပြုပြီး နေ့သမပြတ် သာသနာ ပြုခဲ့ရာ (၃)နှစ်တာကာလ အတွင်း ပြီးမြောက်စေခဲ့ပါ သည်။

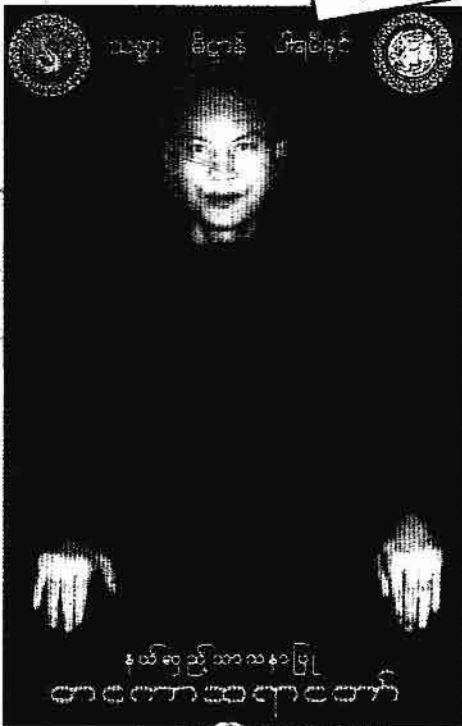
ယခုအခါတွင်အိမ်မဲမြို့နယ် ရေသိုး ညောင်ပိုင်းအုပ်စု၊ အနောက်ကုန်း ကျေးရွာတွင် ရွှေအိမ်ရတနာ ဘိုးဘွားရိပ် သာကို သိန်းပေါင်းများစွာ အကုန်အကျ ခံ၍ ဦးစီးကာ တည်ဆောက်လျက် ရှိပါသည်။

ဆရာတော်သည် ၁၃၂၄ ခုနှစ် မွေးဖွားခဲ့ရာ မဟာဘုတ်အရ ၁-ကြွင်း မဟာဘုတ်ပိုင်ရှင် ဖြစ်ပါတယ်။

***

	၅	
၈	၃	၆
၄	၀	၂

၁-ကြွင်း မဟာဘုတ်

နယ်လှည့်သာသနာပြု တကောဆရာတော်

တနင်္ဂနွေဦးပြန်သည် ဘက်အိမ်၌ ရပ်တည်နေတဲ့အတွက်...

- ❖ အလုပ် မတည်ငြိမ်ခြင်း
- ❖ နေရာအတည်တကျ မရှိခြင်း
- ❖ အပြောင်းအရွှေ့ ပျားခြင်း
- ❖ အဆောက်အအုံကောင်းပျား မပြည့်စုံခြင်း
- ❖ ကျော်ကြားမှု မရှိခြင်း...

တို့ ဖြစ်ပါတယ်။

ဤတွင် ဆရာတော်သည် တစ်နေရာတည်း၌ အခြေချနေထိုင်ပြီး သာသနာပြုခြင်းမပြု နေရာဌာနဒေသ မျိုးစုံသို့ လှည့်လည်သွားလာပြီး

'ကျွန်ုပ်ကတော့ အပြစ်မတင်ချင်ပါဘူး ဒကာကြီးရယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုရင် ကျွန်ုပ်တို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် မြန်မာလူမျိုးတွေက များသောအားဖြင့် စေတနာသဒ္ဓါတရား ကောင်းကြတယ်။ ရက်ရောကြတယ်။ သနားတတ်ကြတယ် မဟုတ်လား။

ပြီးတော့ ဒုက္ခရောက်နေတဲ့သူတွေကိုလဲ တတ်နိုင်သမျှ ကူညီစောင့်ရှောက်ချင်ကြတဲ့ အလေ့ကောင်းတွေ ရှိနေကြတယ် မဟုတ်လား။

အဲဒီလို စေတနာကောင်းလွန်းတော့လဲ အခက်အခဲတွေနဲ့ ကြုံပြီး ယုံလွယ်သူများ ဖြစ်မှန်းမသိ ဖြစ်ကုန်ရတာပါပဲ။ ယုံလွယ်သူများလို့ ဆိုပေမယ့် သူတို့ရဲ့ စေတနာကောင်းလေးတွေကို အသိအမှတ်ပြုသင့်တယ် ဒကာကြီး'

ဟု တောဘုန်းကြီးလေးက မိန့်ကြားလိုက်သောအခါ ကျွန်တော်က...

'ကိုယ်က စေတနာသန့်သန့်နဲ့ ကူညီပေးမယ့် သူတို့က ကိုယ်ထားတဲ့ စေတနာရဲ့ တစ်ဝက်လောက်တောင်မှ ပြန်ပြီး မတုံ့ပြန်ကြတော့လဲ ခက်တာပေါ့ဘုရား'

ဟု ပြန်၍ လျှောက်ထားလိုက်မိပါသည်။

ထိုအခါ တောဘုန်းကြီးလေးက ပြုံး၍...

'ဟုတ်တာပေါ့ ဒကာကြီးရယ် ဒီပေယျမှန်နေတဲ့ ကိုယ်ရဲ့စေတနာလေးတွေ ယှားသွားဖို့ လိုတယ်နော်။ စေတနာကောင်းရင် ကံကောင်းပယ်ဆိုတဲ့ ဘုရားဟောခဲ့တဲ့စကားလောကမှာ အထင်အရှားရှိပါတယ်။

မိမိပိုင်တဲ့ ငွေကြေးလေးတွေ အခက်အခဲနဲ့ ကြုံနေရတဲ့ မိတ်ဆွေကို စေတနာကောင်းထားပြီး ကူညီကြတယ်။ အဲဒီလို ကူညီရင်းနဲ့ အကြောင်းမညီညွတ်တဲ့အခါ အခက်အခဲလေး

ဟံလူဟံသူများသို့

ဒီခင်မာလိန် (အ.မ.က၊ ပခန်းတန်း)

တွေနဲ့ ကြုံတွေ့တတ်ပါတယ်။ အဲဒီအခါ ပုထုဇဉ်လုံ့လများပီပီ တုန်လှုပ်သွားတတ်ပါတယ်။ ဒီတော့ အားကိုးရှာကြတာပေါ့။

ဒကာကြီး... ရေခဲခဲနေတဲ့သူအဖို့ ကောက်ရိုးတစ်မျှင်၊ မြက်တစ်ပင်ဟာလဲ အားကိုးရာကို ဖြစ်စေတတ်တယ် မဟုတ်လား။ ဒီတော့ သူတို့ရဲ့အမှားလို့ တထစ်ချ မဆိုသင့်ဘူး။

ဒီတော့ မင်းတို့ ယုံလွယ်တာကိုးလို အပြစ်တင်နေမယ့်အစား မှန်နေတဲ့ စေတနာလေးတွေ မမှားသွားရအောင် တတ်နိုင်သမျှ ကူညီကယ်တင်သင့်တယ် ဒကာကြီး'

ဟု မိန့်လေလျှင် ကျွန်တော်က... 'ဘယ်လိုများ ကူညီကယ်တင်ပေးရမှာပါလဲ ဘုရား၊ နည်းပေးလမ်းညွှန်တော်မူပါဦးဘုရား'

ဟု ရိုသေစွာ ပြန်၍ လျှောက်ထား

လိုက်ပါသည်။
ထိုအခါ တောဘုန်းကြီးလေးသည် အတန်ငယ် စဉ်းစားပြီးလျှင်...

'ကျွန်ုပ် ဥပမာလေတစ်ခုလောက် ပေးချင်တယ်။ သေလွှာတဲ့သစ်ပင်ကို ပြန်ရှင်လာအောင် လုပ်ဖို့ရယ်၊ နောက် ရှင်သန်နေတဲ့ သစ်ပင်ကို ပြိုပြီး စည်ပင်ဖို့အသီးအဖွင့်ဝေစာလာအောင် လုပ်ဖို့ရယ် အဲဒီနှစ်ခုမှာ တယ်အရာက ပြိုပြီး လွယ်ပဲလဲ။

ဒီတော့ အောင်ကောင်းရေ... မင်းက သေနေတဲ့ သစ်ပင်ကို ရှင်အောင်လုပ်မှာလား။ ဒါမှမဟုတ်ရင် ရှင်နေပြီ

ဖြစ်တဲ့ သစ်ပင်ကို ပိုမိုဖွံ့ဖြိုး စည်ပင်လာအောင် လုပ်မှာလား စဉ်းစား'

ဟု မိန့်လေလျှင် မောင်အောင်ကောင်းက...

'တပည့်တော် နားလည်သဘောပေါက်သွားပါပြီ ဘုရား၊ ဆက်လက်ရှင်းလင်း မိန့်ကြားပါဦးဘုရား'

ဟု ရိုရိုသေသေ ပြန်၍ လျှောက်ထားလိုက်ပါသည်။

ထိုအခါ တောဘုန်းကြီးလေးက...

'အောင်ကောင်း...မင်းက တနင်္ဂနွေသားဆိုတော့ တနင်္ဂနွေရယ်၊ ကြာသပတေးနေ့ရယ်၊ သောကြာနေ့ရယ် အဲဒီ သုံးနေ့မှာ ပြည်နဲ့ဝတ်တဲ့ ဘွဲ့တော်ရှိတဲ့ ဘုရားစေတီ တစ်ဆူဆူကို နံနက်စောစောသွားပြီး ကောင်းမှု ပြုရမယ်။

တနင်္ဂနွေမှာ ကံကော်ညွန့် ဒါမှမဟုတ်ရင် အဖြူရောင်ပန်း (၁၅)ပွင့်ကို လှူရမယ်။ ကြာသပတေးနေ့မှာ ပေါက်ညွန့် ဒါမှမဟုတ်ရင် ပန်းရောင်ပန်း (၁၅)ပွင့်ကို လှူရမယ်။

သောကြာနေ့မှာ သီးညွန့် ဒါမှ မဟုတ်ရင် အပြာရောင်ပန်း (၂၁)ပွင့်ကို လှူရမယ်။ ဇေယျဒီပါ လက်ယာတောင် ကျွန်း ဩဘာနိမိတ်ထွန်းဆိုတဲ့ စကား ရှိလေတော့ မပါမဖြစ်ကတော့ အောင် သပြေပန်းပါပဲ။ ဒါကြောင့် အောင် သပြေပန်း(၁၈)ညွန့်ကိုပါ ထည့်ပြီး လှူရမယ်။

အဲဒါတွေပြီးရင် မင်း ဆောင်ထားရ မယ့် အဆောင်တစ်ခုကို ကျွပ် ပြောပြ မယ်။ တစ်သက်လုံး ဆောင်ထားနိုင် မယ်ဆိုရင်တော့ အကောင်းဆုံးပဲပေါ့။ အနည်းဆုံး တစ်လလောက်တော့ အဝိဇ္ဇာနိဗ္ဗာန်ပြီး ဆောင်ဖြစ်အောင် ဆောင်ထားရလိမ့်မယ်။

ဘာကို ဆောင်ထားရမှာလဲဆိုရင် ဓာရဏ ပရိတ်တော်ကြီးကိုပါပဲ။ ဓာရဏဆိုတာ ဆောင်ခြင်းပါပဲ။ ဒီ ဓာရဏဆိုတဲ့ အနှစ်သာရက ဘာလဲ ဆိုတာ သိဖို့လိုပါတယ်။ ဒါမှလဲ မှန်မှန် ကန်ကန် ဆောင်ထားနိုင်မှာ ဖြစ်တယ်။

ဓာရဏဆိုတဲ့ ပရိတ်တော်က ဘာ တွေကို ညွှန်းထားတာလဲဆိုရင် လောကမှာ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ် ကြီးကလွဲ၍ ဘယ်သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးမှ မရှိနိုင်တဲ့ အသီးအခြားဖြစ်တဲ့ အာဝေဏိကဆိုတဲ့ ထူးခြားလှတဲ့

ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်မြတ်ကိုပါပဲ။ ဒါဆိုရင် ကျွပ်တို့ ဆောင်ထားရမှာ က အာဝေဏိကဆိုတဲ့ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ဆိုတာ သိရပြီပေါ့။ ဒီတော့ ဘယ်လို ဆောင်ထားမှာလဲ။

ဆောင်တယ်ဆိုတာက ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးရဲ့ ထူးခြားလှတဲ့

အာဝေဏိကဂုဏ်တော်(၁၈)ပါးကို မိမိ ရဲ့ ဟဒယနှလုံးအိမ်ထဲမှာ စိမ့်ဝင်ပြီး အစဉ်ကိန်းဝပ်တည်နေအောင် အမှတ် ရနေခြင်းမျိုး သတိရနေခြင်းမျိုး ကြည့် ညှိစိတ်နဲ့ ပူဇော်ခိုးကူးနေခြင်းမျိုးပါပဲ။

ဒီအဆောင်နဲ့ တူနိုင်တဲ့အရာ၊ နှိုင်း ယှဉ်လို့ရတဲ့အရာ မရှိနိုင်ဘူးဆိုတာကို

ကောင်းမှုပြုရမည့် အချိန်အခါပြဇယား

နေ့သား	ကောင်းမှုပြုရမည့်နေ့	လှူရမည့်အညွှန်း	အရေအတွက်
တနင်္ဂနွေ	ကြာသပတေး	ပေါက်ညွန့်(ဝါ)ပန်းရောင်ပန်း	၁၉
	သောကြာ	သီးညွန့်(ဝါ)အပြာရောင်ပန်း	၂၁
	တနင်္လာ	ကံ့ကော်ညွန့်(ဝါ)အပြာရောင်ပန်း	၁၅
တနင်္လာ	သောကြာ	သီးညွန့်(ဝါ)အပြာရောင်ပန်း	၂၁
	စနေ	ထိပ်ညွန့်(ဝါ)အနီရောင်ပန်း	၁၀
	အင်္ဂါ	ဆီညွန့်(ဝါ)အစိမ်းရောင်ပန်း	၈
အင်္ဂါ	စနေ	ထိပ်ညွန့်(ဝါ)အနီရောင်ပန်း	၁၀
	တနင်္ဂနွေ	အုန်းညွန့်(ဝါ)လိမ္မော်ရောင်ပန်း	၆
	ဗုဒ္ဓဟူး	ဝါညွန့်(ဝါ)အဝါရောင်ပန်း	၁၇
ဗုဒ္ဓဟူး (ရဟု)	တနင်္ဂနွေ	အုန်းညွန့်(ဝါ)လိမ္မော်ရောင်ပန်း	၆
	တနင်္လာ	ကံ့ကော်ညွန့်(ဝါ)အပြာရောင်ပန်း	၁၅
	ကြာသပတေး	ပေါက်ညွန့်(ဝါ)ပန်းရောင်ပန်း	၁၉
ကြာသပတေး	တနင်္လာ	ကံ့ကော်ညွန့်(ဝါ)အပြာရောင်ပန်း	၁၅
	အင်္ဂါ	ဆီညွန့်(ဝါ)အစိမ်းရောင်ပန်း	၈
	သောကြာ	သီးညွန့်(ဝါ)အပြာရောင်ပန်း	၂၁
သောကြာ	အင်္ဂါ	ဆီညွန့်(ဝါ)အစိမ်းရောင်ပန်း	၈
	ဗုဒ္ဓဟူး	ဝါညွန့်(ဝါ)အဝါရောင်ပန်း	၁၇
	စနေ	ထိပ်ညွန့်(ဝါ)အနီရောင်ပန်း	၁၀
စနေ	ဗုဒ္ဓဟူး	ဝါညွန့်(ဝါ)အဝါရောင်ပန်း	၁၇
	ကြာသပတေး	ပေါက်ညွန့်(ဝါ)ပန်းရောင်ပန်း	၁၉
	သောကြာ	သီးညွန့်(ဝါ)အပြာရောင်ပန်း	၂၁

လဲ သိပါ။ ဒီဂုဏ်ကျေးဇူးတော်များကို ဆောင်ထားမယ်ဆိုရင် ရနိုင်မယ်။ ရလာမယ့်အကျိုးတွေဟာ ရေတွက်လို့ မကုန်နိုင်ပါဘူး။ ဒီအဆောင်ကို ကျွန်ုပ်က ဘာဖြစ်လို့ အောင်ကောင်းကို ဆောင်နိုင်ရတာလဲဆိုတာ ပြောပြရဦးမယ်

ဟု အတိတ်မှ ဖြစ်ရပ်တစ်ခုကို ပြန်လည် မိန့်ကြားခဲ့ပါသည်။

ထို့နောက် တောဘုန်းကြီးလေးက ဆက်၍...

ဒီဂုဏ်ကျေးဇူးတော်တွေကို ဆောင်ထားမယ်ဆိုရင် ရလာမယ့်အကျိုးတရားတွေထဲမှာ ဘာတွေပါမယ်ထင်သလဲ ဒကာကြီး။ ကျုပ်ပြောပြမယ် သေသေချာချာ နားထောင်...

ဒီလိုကွယ် ဒကာကြီးရဲ့ ရလာမယ့်အကျိုးတရားတွေထဲမှာ သမ္မတ္တေ မဟာသမ္မတ္တေဆိုတဲ့ ပါဠိစကားနှစ်ခု ရယ်။ နောက်ပြီး ယောရက္ခေ၊ မဟာယောရက္ခေဆိုတဲ့ ပါဠိစကားနှစ်ခု ရယ်ပေါ့။

သမ္မတ္တေဆိုတာက မရသေးတဲ့ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ရစေနိုင်တယ်လို့ အဓိပ္ပာယ်သက်ရောက်ပြီး မဟာသမ္မတ္တေဆိုတာကတော့ ရပြီးသော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ကြီးကျယ်ပြန့်ပွားများစေနိုင်တယ်လို့ အဓိပ္ပာယ်သက်ရောက်ပါတယ် ဒကာကြီး။

ယောရက္ခေဆိုတာကတော့ သေပြီးသော သစ်ပင်ကို ပြန်ရှင်စေနိုင်တဲ့ အဲ... မဟာယောရက္ခေဆိုတာကတော့ ရှင်နေတဲ့သစ်ပင်ကို အကိုင်းအခက်အလက် အရွက်တို့နဲ့ ပြည့်စုံစေနိုင်တယ်တဲ့ အဲဒီလိုဆိုပါကတယ် ဒကာကြီး

ဒီတော့ ကျုပ် ပြောချင်တာက ဘာလဲဆိုရင် မိမိရဲ့ငွေတွေ ဆုံးရှုံးသွား

ရတယ်ဆိုတာက ရပြီးတဲ့ စည်းစိမ်ချမ်းသာတွေ ဆုတ်ယုတ်သွားတာ မဟုတ်လား။ ဒီတော့ သေသွားတဲ့ သစ်ပင်နဲ့ မတူပေလား။

ဒါဆိုရင် ကျုပ်တို့က အာဝေဏိက ဆိုတဲ့ ဘုရားရှင်ရဲ့ ထူးခြားမြင့်မြတ်လှတဲ့ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်မြတ်များကို မြတ်မြတ်နိုးနိုး ဆောင်ထားလိုက်မယ်ဆိုရင် သေပြီးသောသစ်ပင်ကို ပြန်ရှင်စေသလို မိမိရဲ့ ဆုံးရှုံးသွားတဲ့ငွေတွေ ပြန်ပြီး ရသွားသလို တစ်ဆုပ်ကြဲ တစ်လှည်းဝင်ဆိုသလို ဖြစ်မလာနိုင်ဘူးလား ဒကာကြီး စဉ်းစား...

အမှန်တော့ တချို့တချို့သော သူတွေ ကျုပ်တို့ရဲ့ အားထားကိုးကွယ်ရာ ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးရဲ့ အစိန္တေယျဆိုတဲ့ ဂုဏ်ခြံကို သဒ္ဓါမပေါက်ကြတော့ အဓိပ္ပာယ်မဲ့နေသလို ယုတ္တိမတန်သလို၊ မဖြစ်နိုင်သလို ထင်နေကြတာပါပဲ ဒကာကြီး။

ဒါကြောင့် ယုံလွယ်သူများလို အများက ဆိုနေကြသူတွေရဲ့ မှန်နေတဲ့ စေတနာလေးတွေ မမှားသွားရအောင် တည့်မတ်ပေးလိုက်ခြင်းပါပဲ ဒကာကြီး။ ဒါမှ သူတို့ရဲ့ဘဝလေးတွေ ကသောင်းကနင်းဖြစ်ပြီး ယောက်ယက်မခတ်သွားရလေအောင် ထိန်းသိမ်းနိုင်စွမ်းရှိတာကို ကျုပ်ပြောချင်တာ ဒကာကြီး ဟု မိန့်ကြားလိုက်ပါသည်။

***

မှတ်ချက်။ ။ ဓာရဏပရိတ်တော်ကို ပရိတ်စာအုပ်များမှာ ရွာဖွေယူကြပါရန်။

သင်၏ဘဝ သာယာပါစေ။

ဦးခင်မောင်သန်း
(အ.မ.က၊ ပရနီးတန်း)

စာမျက်နှာ (၁၉၃)မှ အဆက်

ဟောင်းနွမ်းနေသော ဆိုပင်းနေသော ပျက်စီးယိုယွင်းနေသော တံခါးမြှုပ်ပျောက်ကွယ်နေသော ဘုရားစေတီပုထိုး သာသနိက အဆောက်အအုံများကို ပြုပြင်မွမ်းမံလျက် သာသနာပြုခြင်းဖြင့် နာမည်ဂုဏ်သတင်းကျော်ကြားလျက် အောင်မြင်ခြင်းပင်ဖြစ်ပါတယ်။

သောကြာဂြိုဟ်သည် ရာဇဝိဇိတ်မှာ ရပ်တည်နေသဖြင့်...

- * နေ့စဉ် သူ့ သူ့ စာအောင်ခြင်း
- * ကြည်ညိုလှပ အလှူဒါနများခြင်း
- * ထွန်းပေါက် ပျားစေခြင်း
- * ရိက္ခာပြုခြင်း

တို့ပါပဲ။

စနေဂြိုဟ်သည် အထွန်းဂြိုဟ်ဖြစ်တဲ့အတွက် ကောင်းကျိုးအပြနိုင်ဆုံး ဂြိုဟ်လဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်...

စနေဂြိုဟ်ရဲ့ သဘောက အထက်မှာလေး ဆောက်မှာ မီးလို ဆိုစကားရိုတဲ့ အတွက်ကြောင့် စနေဂြိုဟ်သည် အထွန်းဂြိုဟ် ဘုဒ္ဓနေရာမှာ ရပ်တည်နေတဲ့အတွက် ထီးအဖြစ် ရပ်တည်နေပါတယ်။

- * ဘာသာရေး ထာဝရာဇာဆိုင်ရာ အမှု ရှိစေခြင်း
- * ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ထာဝရာဇာဆိုင်ရာ အကြံအစာ ရှိခြင်း
- * ဘာသာရေးဆိုင်ရာ အလှူကြံပေးခြင်း
- * မင်ဆိုင်ရာဗျာရဲ့ ကိုးကွယ်မှုကို ခံယူရခြင်း
- * ဝေပန်း အလုံးအရင်း ရှိခြင်း
- * ဝေပန်းဆိုင်ရာ အကျင့်စဉ်းခြင်း
- * ဖရိုဖတ် လုပ်ငန်းများနှင့် အကျိုးခံခြင်း
- * သင်ရဲကျ ရောက်သူများ ပိုအားထား ရရှိစေခြင်း
- * ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ဘွဲ့ဘွဲ့ဆိုင်ရာ ရှိခြင်း
- * ဖြစ်ထိုက်ခြင်း မိတ်ဆွေဆွေ ကြွယ်ဝ တို့ကို ဖြစ်စေပါတယ်။

အောင်မြင်စေ အောင်မြင်စေ

သန်းသွား

ပဋ္ဌာန်းပဋ္ဌာဝါရနှင့်

ကိုတရ အဝီအရင်

ဂါမဏီရစ် (ဗိဇ္ဇာဓရာ) စစ်ကိုင်း

တစ်နေ့သောအခါတွင် ကျွန်ုပ်သည် ဖလဒီပိကာအမည်ရှိသော ဗေဒင်ကျမ်း စာအုပ်အား ဖတ်ရှုလျက် မှတ်သင့်သည်များကို မှည့်သားခြင်း၊ ထုတ်သင့်သမျှကို မှတ်စုစာအုပ်ဖြင့် ကူးယူခြင်း၊ ကျက်မှတ်သင့်သည်ကို ကျက်မှတ်ခြင်း စသည် ပြုလုပ်၍နေစဉ်...

'ကိုဂါမဏီ စာကြည့်နေတာလား' ဟူသော စကားသံဖြင့် ကျွန်ုပ်၏ အနားသို့ လူတစ်ဦး ရောက်ရှိလာလေသည်။

'ကျွန်ုပ်မှ မော့မကြည့်ဘဲ...
'လာ ဆရာကြီး...ထိုင် အလည်လာ

တာလား' ဟု စာကြည့်လျက်ပင် နှုတ်ဆက်လိုက်လေ၏။

'အလည်ရယ် မဟုတ်ပါဘူး၊ လမ်းကြွလို့ ဝင်လာခဲ့တာ'

ကျွန်ုပ် စာကြည့်ရပ်၍ စာအုပ်ကို ပိတ်လိုက်သောအခါ...

'ကိုဂါမဏီ စာကြည့်နေလို့ ပြောရဦးမယ်။ ဟိုတစ်နေ့က ညွန့်စာပေကို ရောက်တော့ မညွန့်က ဆရာကြီးရယ် ဒီစာအုပ်လေး ဖတ်စမ်းပါဆိုပြီး ပေးတယ်။ ငါလဲ နေပါစေလို့ ငြင်းတော့... ဇွတ်အတင်း စာအုပ်ပေးပြီး ဖတ်စမ်း

ပါဆိုတာနဲ့ ယူလာခဲ့တယ်။ စာအုပ်နာမည်က ဘာတဲ့ ပညာဝိဘင်းဆိုသားတာလား'

'မဟုတ်သေးပါဘူး ဆရာကြီးရယ် စာအုပ်က ဘာရေးထားတဲ့ စာအုပ်လဲ'

'ပဋ္ဌာန်းစာအုပ်ပဲ မညွန့်ပေးတော့ ကျွန်တော့်ဆီမှာ ရှိပါတယ်ဆိုတာ တောင် ဒါ နောက်စီစဉ်ထုတ်လုပ်ထားတဲ့ ပဋ္ဌာန်းစာအုပ်လို့တောင် ပြောလိုက်သေးတယ်'

ဟု ဦးနေထွန်းမှ ပြောလေသည်။
'ဒါဖြင့် ဆရာရယ် ပဋ္ဌာဝါရ ဝိဘင် နေမှာပါ'

'ဟုတ်တယ်...ဟုတ်တယ်... အဲဒီဟာပဲ၊ ငါလဲ အိမ်ရောက်လို့ ဖတ်ကြည့်တော့ သိပ်မချောဘူး ဖြစ်နေတယ်'

'ဆရာကြီး မဖတ်ဖြစ်ရင် ကျွန်တော့်ကို ငှားပါလား၊ ဟိုအရင်က ဆရာကြီးတို့ကို ပြောဖူးသားပဲ၊ ပဋ္ဌာန်းပထမအုပ်ကို လိုချင်တယ်လို့ ဆိုတာလေ။ အဲဒီပဋ္ဌာဝါရပါဦးတော်ကို လိုချင်လို့ဗျ'

'ဟေ...ဟုတ်သလား၊ ဒါဖြင့် ယူခဲ့ပါတယ်ကွာ'

'မယူနဲ့တော့ဗျာ ဆိုင်မှာရှိတား...ဆိုတော့ ဝယ်လိုက်ရုံပေါ့'

‘မဝယ်နဲ့ ကိုဂါမထီ၊ ည လက်ဖက်
ရည်ဆိုင်ထွက်ခဲ့မှ စာအုပ်ယူလာခဲ့
မယ်’

ဟု ဦးနေထွန်းသည် ပြောပြောဆိုဆို
ဖြင့် ထပြန်သွားလေတော့သည်။

နေဝင်ရိတရောအချိန် ရောက်ခါနီး
ပေပြီ ဆည်းဆာအချိန်၏ နေလုံးအား
ကြည့်လျက် “နေထွက် ဂငယ်၊ နေ
လယ် ဝပြ၊ ဝင်က ဂငယ်” ဟူသော
ကပ္ပိလင်္ကာရကျမ်းလာ စာညွှန်းကို
သတ်ရလိုက်မိပေသည်။

နေဝင်လျှင်ကား ကျွန်ုပ်တို့စစ်ကိုင်း
မြို့သူမြို့သားတို့သည် မီးရောင်ရှိရာသို့
ပိုးပလူများ တဖြန်းဖြန်း စုဝေး၍
ရောက်လာကြသလို...

လက်ဖက်ရည်ဆိုင်များ၌ အစီအရီ
ရောက်ရှိလာကြကာ တစ်နေ့တာ၏
အတွေ့အကြုံများ၊ ရယ်မောစရာများ
ကို ပြောဆိုကြလျက် ညဉ့်ဦးယံနှင့်
မိတ်ဖွဲ့ခဲ့ကြသည်မှာ နှစ်ပရိစ္ဆေဒ
အတော်ပင် ကြာမြင့်ခဲ့ချေပြီ။

ယခုလည်း ကျွန်ုပ်သည် ဒဏ္ဍာရီ
လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သို့ မှောင်ရီမျိုးဖြူ
အချိန် ရောက်ရှိသွားလေသောအခါ လူ
ငယ်မိတ်ဆွေအချို့နှင့်အတူ မိတ်ဆွေ
ကြီးဖြစ်သော ကျောင်းဆရာဦးစန်းထွန်း
ရောက်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။

‘မင်္ဂလာပါ ဆရာကြီး’

ဟု နှုတ်ဆက်ကာ ခုံအလွတ်တွင်
ဝင်ထိုင်၍ လက်ဖက်ရည်ပုန်တစ်ခွက်
ကို မှာနေစဉ်တွင် ဦးနေထွန်းသည်
စာအုပ်ကလေး စာအုပ်ကို ပွေ့လျက်
ရောက်လာလေတော့၏။

‘ဒီစာအုပ်ပဲ ကိုဂါမထီ’

ဟု ပြောကာ စာအုပ်ကို လှမ်း၍ပေး
လျှင် ကျွန်ုပ်သည် စာအုပ်ကို လှမ်း၍
ယူလိုက်သောအခါ...

‘နေကြပါဦး... ဘာကိစ္စအတွက်

အပေးအယူတွေ လုပ်နေကြတာလဲ၊
ငါတို့လဲ ပြောပြကြပါဦး’

ဟု ဦးစန်းထွန်းမှ မေးလေ၏။

‘ပဋ္ဌာန်းပါဠိတော် စာအုပ်ပါဗျာ၊
ကျွန်တော်လိုချင်လို့ ဦးနေထွန်းက လာ
ပေးတာ’

‘မင်းက လိုချင်တယ်ဆိုတော့ တစ်ခု
ခု ထူးခြားမှုရှိလို့ပဲ၊ ငါတို့ သုံးလို့ရရင်လဲ
မျှပါဦးမောင်ရာ’

ဟု ဦးစန်းထွန်းမှ ပြောလျှင်...

‘နေပါဦးဗျာ... စာအုပ် အရင်ကြည့်
ပရစေဦး’

ဟု ပြောကာ ကျွန်ုပ်သည် စာအုပ်ကို
လှေ့လာကြည့်သောအခါ...

ခင်ချိုထွန်းစာပေမှ ထုတ်ပေးသည့်
“ပဉ္စာဝါရ ဝိဘင်္ဂပဋ္ဌာန်းတရားတော်
ဟု တွေ့ရ၏။

ကျွန်ုပ်သည် စာအုပ်အား နိဒါန်း၊
စာကိုယ်၊ နိဂုံးတို့ကို အကြမ်းဖျင်း
ဖတ်ရှုပြီးသောအခါ...

‘ဒီလိုဆရာတို့ရဲ့... ပဉ္စာဝါရပါဠိ
တော်ဟာ လောကီအစီအရင်တွေ
အတွက် အလွန်မှ အစွမ်းထက်လှ
တယ်။

ကျွန်တော် ဒုက္ခရောက်စဉ်အခါ
တုန်းတပေါ့၊ ဆရာတစ်ဦးက ဒီ
ပဉ္စာဝါရကို အစီအရင်လုပ်ပုံနဲ့တကွ
ညွှန်ပြသင်ပေးခဲ့တယ်။

အဲဒီဆရာကြီးက ဒီပါဠိတော်နဲ့ ပတ်
သက်တဲ့ စာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်ကိုလဲ ဒီလို
ပြောခဲ့တယ်။

ဟိုအရင် ခေတ်ကာလတစ်ခုမှာ မြို့
ပေါ်မှာ ပညာသင်ကြားနေတဲ့ ရဟန်း
တော်လေးတစ်ပါးဟာ ဧကဝတီတိုင်း
ဒေသကြီးကို အလည်အပတ် ကြွချီ
ရောက်ရှိခဲ့လေသတဲ့။

ရက်တစ်ပတ်လောက် ကြာသွားတဲ့
အချိန် တစ်နေ့မှာ အမယ်အိုတစ်
ယောက် ထိုအာဂန္တုရဟန်းတော်လေး
ဆီကို ရောက်ရှိလာပြီး...

“ယားပောင်ပွင့်... ပောင်ပွင့်မှာ ဘာ
ယုတ်တွေ သစ်ထားသလဲ၊ နို့ယုတ် ဘာ
အဆောင်အယောင်တွေများ ရှိသလဲလို့
မေးပါလား”

“ဒကာမကြီးရယ်... ဦးပွင့်က စာ
သင်သားပါ၊ ဘာအဆောင်မှမရှိပါဘူး။
ဗုဒ္ဓစာပေကလွဲရင် ဘာပညာတွေမှလဲ
မသင်ယူရပါဘူး။ ဘာဖြစ်လို့ မေးရတာ
လဲ”

“မောင်ပွင့်ရေ... ဟောဒီနယ်
တစ်ခုလုံးမှာ အမေ့ကို ကျော်လွှားနိုင်တဲ့
ပညာသည်တစ်ယောက်မှ မရှိဘူး။
အမေ့လုပ်လို့ မရဘူးဆိုတဲ့သူလဲ မဆို
သေးဘူး”

“ဟုတ်ပါပြီ... အဲဒါ ဦးပွင့်နဲ့ ဘာ
ဆိုင်လို့လဲ”

“အင်း... ပောင်ပွင့်ရောက်လာစာ
အမေက ခုန်လို့ ကျီစယ်ပြုစားကြည့်တာ
မဟုတ်နဲ့ ယုတ်ကို အစွမ်းကုန်သုံးပြီး ထု
တော့လဲ မရဘူးဖြစ်ရော၊ ဒါကြောင့်
ပောင်ပွင့်မှာ အဆောင်တစ်ခုခုရမယ်
ဒါကြောင့်မဟုတ်”

“ဟုတ်ပါပြီ ဒကာမကြီးရယ်... ဦးပွင့်မှာ ဘာအဆောင်မှ မရှိပါဘူး။ ဒါပေမယ့်လို့ အမြဲဝတ်ထားပြီး ရွတ်ဆို ပူဇော်လေ့ရှိတာကတော့ “ပဋ္ဌာန်းပါဠိ တော် ပဏ္ဍဝါရ” ကို ပူဇော်တတ်တာပါ ဝ”

လို့ ဦးပွင့်လေးက ပြန်လည် မိန့်ကြားသောအခါမှ...

“အဲဒါပဲ မောင်ပွင့်လေး... အမေ့ ပညာကုန်သုံးတာတောင်မှ မရဘူးဆိုရင် ဘယ်ပညာသည်မှ မရနိုင်ဘူး။ အဲဒီတရားကို အမြဲရွတ်ဖတ်ပေးပါ” ဆိုပြီး အမယ်အိုကြီး ပြန်သွားသတဲ့ဗျာ။ ဒါကြောင့် အတိုက်အခိုက်ပညာရပ်တွေကိုလဲ အောင်မြင်နိုင်တယ်။

စီးပွားလာဘ်လာဘတွေလဲ ပွင့်လန်းနိုင်တယ်။ အခြားသော သိဒ္ဓိအမျိုးမျိုးတို့ကိုလဲ ပြီးစီးစေနိုင်တဲ့ “ပဏ္ဍဝါရ” ပဋ္ဌာန်းပါဠိတော်ပေါ့ဗျာ။

ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် အဓိဋ္ဌာန်ခံလက်တွေ့ အောင်မြင်ခဲ့ပါတယ်ဗျာ’

‘အဲဒါဆိုရင် ဒီလိုလုပ်... ကိုဂါမဏီက လုပ်ဆောင်ရမယ့် အစီအရင်လေးတွေကို အစဉ်အတိုင်း ချရေးလိုက်ပါ။ တို့က စာအုပ်လှူမယ်’

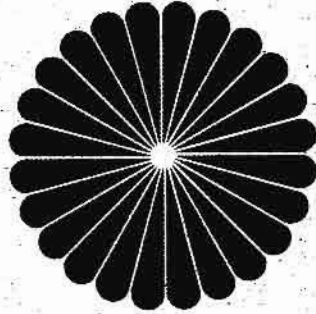
ဟု ဦးနေထွန်းမှ ပြောလျှင်...

ကျွန်ုပ်သည် ပဏ္ဍဝါရပါဠိတော်အား ရွတ်ဖတ် ပူဇော်ရန်အတွက် စီရင်ပုံကို ချရေးလိုက်ပါတော့သည်။

ပဏ္ဍဝါရပဋ္ဌာန်း
ရွတ်ဆိုပူဇော်ရန်အစီအရင်

၁။ ပဏ္ဍဝါရပဋ္ဌာန်းပါဠိတော်ကို မှိုင်းကိုင်းစက္ကူတွင် မှိုင်းသေးသေးဖြင့် ရသမျှ ကူးရေးထားပါ။ (ဖြစ်နိုင်လျှင် အစအဆုံး ကူးရေးပါ။)

၂။ သောက်တော်ရေး (၁)ခွက်(သို့

မဟုတ်) ရေသန့်(၁)ဘူး ယူထားပါ။

၃။ ပန်းနံ့သာ အမွှေးတိုင်တို့ကို ယူထားပါ။

၄။ ပြီးလျှင် ဘုရားရှေ့တွင် လည်းကောင်း၊ သန့်ရှင်းသောနေရာတွင် လည်းကောင်း ခုံတစ်လုံးထား၍ အထက်ပါ ပစ္စည်းများကို တင်ထားပါ။

၅။ “(၉)ရက်တိတိ အချိန်မှန် ဝတ်မပျက် ရွတ်ဆိုပူဇော်ပါမည်၊ အလိုရှိသော အကျိုးအာနိသင် အောင်မြင်ပါစေ” ဟု အဓိဋ္ဌာန်၍ စတင် ရွတ်ဆို ပူဇော်ပါ။

၆။ (၉)ရက်ပြည့်လျှင် မှိုင်းကိုင်းကို မီးပူဇော်၍ ပြာချပြီးလျှင် နံ့သာ(၅) ပါးရည် (သို့မဟုတ်) အုန်းရည်နှင့် သောက်ပါ။ အဓိဋ္ဌာန်အောင်ပါလိမ့်မည်။

စာကြွင်း= ပဏ္ဍဝါရပဋ္ဌာန်းပါဠိတော်ကို တစ်နေ့တစ်ခေါက် အစအဆုံး ရွတ်ဆိုပူဇော်ရပါမည်။

မိုးမိုးပူဇော်လိုလျှင်

သောက်တော်ရေးနှင့် ပန်းနံ့သာ၊ အမွှေးတိုင် စသည်တို့ကို မြတ်စွာဘုရားအား လှူဒါန်း၍ နေ့စဉ်ဖြစ်စေ၊ အဆင်သင့်သလိုဖြစ်စေ ရွတ်ဆိုပူဇော်ပါ။

အထက်ပါ အစီအရင်များမှာ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တွေ့ပြုလုပ်ခဲ့သော အစီအရင်

ဖြစ်ပါသည်။ စီးပွားရေး၊ ပညာရေး၊ လူမှုရေးတို့နှင့် အတိုက်အခိုက်၊ အမှောင်ပယောဂတို့ကို အောင်မြင်ပါလိမ့်မည်။ အထူးသဖြင့် ပဋ္ဌာန်းရေးတော်သည် အမှောင်ပယောဂတို့ကို လွန်စွာ နိုင်နင်းကြောင်း လက်တွေ့သိရပါသည်။

အလုပ်အကိုင်တို့နှင့် နေရာဌာန အသီးသီးမှ ခေါင်းဆောင်များ ပို၍ ရွတ်ဆိုပူဇော်သင့်ပါသည်။ လက်တွေ့လုပ်မှ အလွန်အကျိုးရှိသည်ကို ကိုယ်တွေ့ ကြုံရပါလိမ့်မည်။

ကျွန်ုပ်သည် အထက်ပါအတိုင်း ရေးသား၍ ဦးနေထွန်းအား ပေးလိုက်ရာ နောက်တစ်နေ့တွင် စာအုပ်များဝယ်၍ မိတ်ဆွေ ညီအစ်ကိုမောင်နှမများအား စာညွှန်းနှင့်တကွ လိုက်၍ ဝေငှပါတော့သည်။

နှစ်ရက်ခန့်အကြာတွင် ကျောင်းဆရာ ဦးစန်းထွန်းသည် ကျွန်ုပ်ထံသို့ ရောက်ရှိလာ၍...

‘ငါ့လူရေ... ကိုနေထွန်းကတော့ မွေဒါနပြုနေတာဗျာ၊ ငါတောင် စာအုပ်ရလို့ အားတဲ့အချိန် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်နေပြီကွယ်။

နောက်ပြီး ဒီပဋ္ဌာန်းပူဇော်ရတာက အင်မတန်ကုသိုလ်ရမှာဗျာ။ ဒီတော့ ငါတို့ အသိုင်းအဝိုင်းလေးနဲ့တင် ကုသိုလ်မယူနဲ့ကွာ။ တစ်နိုင်ငံလုံးက ပူဇော်ချင်တဲ့သူတွေလဲ ကုသိုလ်လဲရအောင်၊ လောကီကိစ္စတွေလဲ အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းကြရအောင် နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းမှာ ထည့်ပေးလိုက်ပါကွာ’ ဟူ၍ တိုက်တွန်းနေပါတော့သည်။

ဂါမဏီဇော်
(ပိဋကဓရ) စစ်ကိုင်း

ရှေးပညာရှိတို့ ပညာအမွေအဖြစ် ထားခဲ့သော လောကီရေးရာတွေထဲမှ ယခုလအတွက် “ကုန်အပေါအရှား အလွယ်တွက်နည်း” တစ်နည်းကို လေ့လာလိုသူတို့အတွက် ရေးသား တင်ပြပါဦးမည်။

မပယ်သင့်သော ရှေးထုံးတမ်းမှ ဖြစ်သည့် ယခုနည်းသည်လည်း လူ့ လောကအလယ်တွင် စား-ဝတ်-နေ ရေးဟု ဆိုသည့် အရေးကြီးသုံးရေး အတွက် နေ့စဉ်နှင့်အမျှ လှုပ်ရှားရုန်း ကန်၍ အလုပ်တို့နှင့် နှစ်နားလုံးနေရ သော ကျွန်ုပ်တို့လူသားတွေထဲမှ စိုက် ပျိုးရေးလုပ်ကိုင်နေကြသော တောင် သူတွေနှင့် ကုန်ပစ္စည်း အရောင်း အဝယ် ပွဲစားကုန်သည်တွေအတွက်ပါ အသုံးဝင်သည်...

အလွယ်တွက်ကြည့်၍ ရှောင်သင့် သည်တို့ကို ရှောင်ဆောင်သင့်သည်တို့ ကို ဆောင်နိုင်လျက် အကျိုးရှိသော နည်းလေးဖြစ်သဖြင့် ယခုလို စေတနာ နှင့် ရေးသားလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

တွက်နည်းဟောနည်း လက်ကံကို ရေးပြပါမည်...

ဧကတထည်ထုတ်ဆယ်ခုနုတ်စားကုပ် ခုနစ်သာ...

ကြွင်းငြားတစ်ခုပေါ်ပြန်ရပုဆိုးသာ...

သုံးခုပေါ်လေရပြန်ရာရိုဏှက်မှာ...

ဝါးအရ ပေါ်တွေပြောက်နေအတွက် သာ...

သွင်းလေတုံပြန် အသီးမှန် ကော်ရှားပါး ရာ...

အထက်ပါလက်ကံ၏ တွက်နည်း ဟောနည်းအကျယ်မှာ “သိလိုသော နှစ်၏ ကောစာသက္ကရာဇ်ကိုတည်းပြီး (၁၀)ခုတ်ပါ။ ထိုနုတ်ပြီး အကြွင်းကို (၇)နှင့်စားပါ။

အကြွင်းကို ကြည့်ပြီး ဟောနည်း ၂၀၀ နက္ခတ္တရောင်ခြေဦးမပူရင်း

ကုန်အပေါအရှား တွက်နည်း

မှာ...

❖ ၁-ခုကြွင်းလျှင် ⇨ ထိုတွက်ကြည့် သောနှစ်မှာ စပါးမအောင်မြင် ရှား ပါးမည်။

❖ ၂-ခုကြွင်းလျှင် ⇨ ပုဆိုး အဝတ် ချည်ထည် ရှားပါးမည်။

❖ ၃-ခုကြွင်းလျှင် ⇨ ဝါးအမျိုးမျိုးတို့ ရှားပါးမည်။

❖ ၄-ခုကြွင်းလျှင် ⇨ ငရုတ်ရှားပါး မည်။

❖ ၅-ခုကြွင်းလျှင် ⇨ အရေနှင့် စပ် ဆိုင်သော ကုန်များရှားပါးမည်။

❖ ၆-ခုကြွင်းလျှင် ⇨ အရွက်နှင့် စပ် ဆိုင်သော ကုန်များ ရှားပါးမည်။

❖ အကြွင်းမရှိသွင်းလျှင် ⇨ အသီးနှင့် စပ်ဆိုင်သော ကုန်ပစ္စည်းများ ရှား ပါးမည်။

ဟု အဟော၌ ဆိုထားပါသည်။ လက်တွေ့ တွက်ကြည့်သိရှိရန် ထို တွက်နည်းနှင့် ၁၃၇၇ ခုနှစ်ကို တွက် ကြည့်ကြပါစို့။

	၁၃၇၇
	- ၁၀
၇	+ ၁၃၆၇-၁၉၅-မလို
	၇
	၆၆
	၆၃
	၃၇
	၃၅
	၂=အကြွင်း

၂-ခုကြွင်းသဖြင့် သူ့အဟော အတိုင်းပု ပုဆိုးချည်ထည် အဝတ် အစားရှားမည် (ရှေးတက်မည်) ဟု ဆိုထားပါသည် စောင့်ကြည့်ကြ ပါဦးစို့။

သုနက္ခတ္တ ကောင်းသောနက္ခတ်နှင့် ကြို၍ ကောင်းကျိုးသုခ ရရှိနိုင်ကြပါစေ။

ကောင်းခန့် (သစ္စာစံမြေ) ဝက်လက်

တနင်္ဂနွေ

သားမဲ့ကျောင်း ဆရာတော်ကြီး

၏ ထူးခြားခြစ်စဉ်နှင့် ကျင့်စဉ်များ

မင်းလှိုင်
(ဂန္ထီရတောင်တန်း)

မော်လမြိုင်မြို့၊ ပန်းပဲတန်းရပ်မှ စေတနာနှင့် ဆေးဝါး ကုသပေးလျက် ရှိသူ တိုင်းရင်းဆေးဆရာကြီး ဦးတင်ညွန့်နှင့် ဇနီး ဒေါ်လှကြည် တို့မှ လိုက်ပါပို့ဆောင်ပေးကြသဖြင့် ကျွန်ုပ်မရောဂါမြို့နယ်၊ ကနိုင်ကလိုင် ကျေးရွာ သားမဲ့ကျောင်းသို့ ခရစ္စမတ် ခုနစ်က ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။

သစ်ပင်ကြီးငယ်များ အုပ်ဆိုင်းနေ သဖြင့် ဆိတ်ငြိမ်အေးချမ်းသောနေရာ ဖြစ်သည်။ ကျောင်းဝင်၌ “ရှုမဝ ယုနေစေတီတော်”ကို မှူးမြင်ရပါ သည်။

ကျောင်းကြီး၏ အရှေ့တစ်ကေခန့် မြေတစ်ပြင်လုံး ရှားပါး အသုံးဝင် ပရ ဆေးပင်များ၊ ဆေးဖက်ဝင် ထူးခြား ဂမုန်းပင်များကို စိုက်ပျိုးထားပါသည်။ ဆရာတော်၏ ဘွဲ့အမည်မှာ ဘဒ္ဒန္တစန္ဒ ဖြစ်ပြီး ထိုအချိန်က သက်တော်(၈၄) နှစ်၊ သိက္ခာတော် (၃၄)ပါး သိရပါ သည်။

ဘီလူးကျွန်း၊ မှူးရစ်ကြီးရွာဇာတိ၊ မွေးချင်းယောက်ျားချည်းပဲ (၆) ယောက်မှာ ဒုတိယ။ ဖခမည်းတော် ဦးအုန်းမောင်၊ မယ်တော် ဒေါ်သန်းမေ။ လူတယခု ပြန်ဟုရိရာ လက်တွေ့ကျော် တတ်ပင်သား ထိုင်းရင်းဆေးဆရာ ပိုင်း ဆရာကြီး ဂန္ထီရညာရှင် ဘဝအမျိုးမျိုး ကျင့်ယူပြီး ပြန်ယူနိုင်အံ့ ရောက်ရှိခဲ့ဖူး တယ်။

အသက်(၅၀)မှာ လူ့ဘဝကို ငြီးငွေ့ ပြီး တောထွက်ခဲ့တယ်။ ကမ္မဋ္ဌာန်း တရားပဲ ပွားများအားထုတ်ခဲ့တယ်။ ဖြည်း ခိုကောင်းငြိမ်းနား တောင်းခွန်း ဖေတောင်း၊ ရုတ်တနိဗ္ဗိတတောင်း ဝင်း တနိုင်း၊ ငါးနံ့တောင်း၊ ရုန်းကန်း၊ နုတ် လက်ဆတ်တောင်း၊ နုတ်ဆွေတောင်း ခိုဘုံ တောင်း မယ်ကရီရာ နန်းကရီရာ အများ ကြီးဆိုလေ။ လိုက်ပြီး တရားအားထုတ် F.26A. August, 2014.

• ကရိုက်အကျေခို၊ တနင်္ဂနွေရက်၊
သားမဲ့ကျောင်းဆရာတော်
ဘဒ္ဒန္တစန္ဒ (၈၄)နှစ်အရွယ် ပုံတော်

မူတယ်
စာရေးသူမှ မရမက မေးသဖြင့် ဆရာတော်မှ ဘဝဖြစ်စဉ် တစ်စွန်း တစ်စ ပြောပြလေသည်။ ဘေးမဲ့ ကျောင်း၌ ဦးပဉ္စင်း၊ ကိုရင်၊ ကပိယ စသည်တို့ တစ်ဦးမှ မထားဘဲ တစ်ပါး တည်း သိတင်းသုံးနေခြင်းကပင် ထူးခြားနေသည်။

‘ဥပဇာတ် သန်းသိင်္ဂီတို့အတွက် ဆရာတော်ဟာ ကျောင်းခြင်းကို ထွက် ငြိ စေတီရင်ပြင်မှာ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား အားထုတ်လေ့ ရှိတယ်။ ဥပုသ်နေ့ည အတွက် တစ်ခါတလေ ခိုသံသယ ရှာဖွေ ထေပတ်လဲ အခါအခါကို မထွက်ဘူး။

ဒီလောက် အသက်ကြီးနေတာတောင် ပိုတွင်းမှာ နုတ်ဆွေတောင်ထိပ်ပေါက်ပြီး တစ်ပါးတည်း တရားပွားအားထုတ်တာ ဆွမ်း ဘယ်ကရသလဲ ယေဘု။

အအေးပိုပြီး ဖျားနေတာကို တောတက်တဲ့ ရွာသာတစ်ယောက်တွေလို လာအကြောင်း ကြားတယ်။ အဲဒါ သွားပွေ့ချီပြီး ခက်ခက် ခဲခဲ လှည်းနဲ့ သယ်ယူခဲ့ကြရတယ်’

ဆရာတော်အား အခန်းထဲ၌ ဆေး သွင်းထားစဉ် ကနိုင်ကလိုင် ရွာသား တချို့မှ ပြောပြကြခြင်းဖြစ်သည်။

‘မယ်ကရီရာ နန်းကရီရာ တရား အားထုတ်ရင်လဲ အတတ်အထင် ခက်ခဲ တဲ့ ဝုဇာတ်နတ်ကြီးတွေထဲမှာ ထင်မြီ တစ်ခါတည်း အခြားထွက်တယ်။ အား ထုတ်လေ့ရှိတယ်။

တောင်တော်အောင်ထင် ခရီးတွေ မှာ အသက် တစ်ထက်လောက်ကွာတဲ့ ကျွန်တော်တို့ လူငယ်တွေအောင် အပြေ လိုက်ရတယ်။ ခွဲလုံးလ အလွန်ကြီးတဲ့ ဆရာတော်ပဲ’

‘အမြင်၊ အကြားအာရုံထူး ယောက် ကို နက္ခတ္တမောင်မြတ်လှစမ်း ၂၀၁

တော့ ကျွန်တော် မကြာခဏ ကိုယ် တိုင် ကြုံဖူးပါတယ်။ ကျွန်တော့် မိတ်ဆွေ ကိုမောင်ဟန်တို့ ဇနီးမောင်နှံ ကို ခေါ်ပြီး ဆရာတော်ဆီ ဖူးဖို့သွား လေ့ရှိတယ်။

လွန်ခဲ့တဲ့(၂)နှစ်က တစ်နေ့မှာ ကိုမောင်ဟန်တို့ ကော့သောင်းဘက် ကို စက်လှေနဲ့ သွားမယ်လို့ လျှောက် တော့ မသွားဖို့တားတယ်။ ဒါပေမယ့် မရဘူး။

လင်မယားနှစ်ယောက်စလုံး စက် လှေနဲ့ ခရီးထွက်တဲ့နေ့ပဲ ကျွန်တော် ဘေးမှကျောင်းရောက်တော့...

“အောင်ဟန်တို့ကို ငါ မကယ်နိုင် တော့ဘူး။ သူ့ဘဝ ထိန်းကြည့်ဦး”

လို့ အမိန့်ရှိပါတယ်။ နောက် တစ်ရက်မှာပဲ စက်လှေမှောက်ကြောင်း သတင်းကြားရတယ်။ သူတို့ လင်မယားနှစ်ယောက်စလုံး ကွယ်လွန် ခဲ့ကြတယ်။

တစ်ခါကလဲ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ တစ်ယောက်ကို ခေါ်သွားတော့ ဒီနေ့ မပြန်နဲ့၊ ရဟန်း(၇)ရက်ဝတ်။ မဝတ် နိုင်ရင်လဲ ခေါင်းကို တရော်ကင်ပွန်းနဲ့ သေချာလျှော်လိုက်လို့ အမိန့်ရှိတယ်။

ဒါပေမယ့် မိတ်ဆွေက သိပ်မယုံလို့ မလုပ်ဘဲ ပြန်သွားတော့ အရက်ဆိုင်မှာ အရက်ဝင်သောက်ရင်း အဖျိုးသမီးငယ် တစ်ဦးနဲ့ ရုတ်တရက် တွေ့ဆုံကြပြီး အိမ်ထောင်လဲပျက်။ စီးပွားပျက်နဲ့ ဒုက္ခ အကြီးအကျယ် ရောက်သွားတယ်။ အဲဒီလို ကြုံတင်နိမိတ်ကို သွယ်ဝိုက် ကာကွယ်ပေးတာမျိုး အများကြီး တွေ့ဖူးခဲ့ပါတယ်။

ဆရာကြီး ဦးတင်ညွန့်ကိုယ်တိုင် အတွေ့အကြုံ အချို့ကို ပြောပြ လေသည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ ဇွဲလုံ့လ၊ ကျင့်ကြံ ၂၀၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

• တိုင်းရင်းဆရာတော်ကြီး ဦးတင်ညွန့် ထိပ်ဆရာ ဘုရားစု

အားထုတ်သောနေရာနှင့် ကျင့်ကြံ အားထုတ်မှု နည်းလမ်းများကို လေ့လာ ခြင်းဖြင့် ကြားသိရသမျှတို့မှာ မဖြစ်နိုင် စရာမရှိဟု လက်ခံမိပါသည်။

ဆရာတော်၏ ထူးခြားခြစ်စဉ်များကို မေးသောအခါ လုံးဝမဖြေပါ။ ကျင့်ကြံ အားထုတ်ပုံနည်းလမ်းကို မေးသော အခါ...

‘အများအားဖြင့်တော့ သာယာလှစွာ ကျင့်နိုင်ပါတယ်။ ဒီပေမယ့် လောကီလူ ကိစ္စတွေမှာ လက်တွေ့ အလုံ့လုံနဲ့ ကျင့်စဉ်နဲ့လဲလဲစာချို့ ပြောပြပယ်။ ဘုန်းကြီးတို့ကတော့ သင်္ချိုင့်ထုတ် အများ

ပြီး သက်န်းလုပ်၊ အိပ်ရာခင်းလုပ်၊ အသုံးအဆောင်တွေ လုပ်တာပေါ့။ အသုဘ ဂူပွားတယ်။

“ဟာ အသုဘ... ဟာ အသုဘ အနုဟာ မင်ဆိလား”

အဲဒီလိုမေးရင် (၃)ရက်လောက် ရောက်တော့မှ ခေါင်းညိတ်၊ ခေါင်းခါ လုပ်ပြတတ်တယ်။ ကြောက်တတ်ရင် ဒါမျိုး အားမထုတ်နိုင်ဘူး။ ဘုန်းကြီး ကိုယ်တိုင် ‘ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့ပြီး အကျိုးရှိတဲ့ ပုတီးစိပ်နည်းတွေ ရှိ တယ်။

* * *

ယောဘ၏ ဣဇာဗီ အနုဟာ	[ပုတီးတစ်လုံးချ]
ယောဘ၏ ဣဇာဗီ သမ္မာသန္တရီ	[ပုတီးတစ်လုံးချ]
ယောဘ၏ ဣဇာဗီ ဒိဋ္ဌာရောဂသမ္ပတဇာ	[ပုတီးတစ်လုံးချ]
ယောဘ၏ ဣဇာဗီ သုဂတော	[ပုတီးတစ်လုံးချ]
ယောဘ၏ ဣဇာဗီ လောကဒိဋ္ဌ	[ပုတီးတစ်လုံးချ]
ယောဘ၏ ဣဇာဗီ အနုဋ္ဌာရော ဖိုဗ သမ္မာနုဗီ	[ပုတီးတစ်လုံးချ]
ယောဘ၏ ဣဇာဗီ သဋ္ဌာ ထာမနုဗာန	[ပုတီးတစ်လုံးချ]
ယောဘ၏ ဣဇာဗီ နုဗီ	[ပုတီးတစ်လုံးချ]
ယောဘ၏ ဣဇာဗီ ဘဂါ	[ပုတီးတစ်လုံးချ]

ဆုံး ဆောင်ခဲ့တယ်။ လူသေ အလောင်းတွေဆီက ပုံသကူ အထည်အဝတ်တွေကိုပဲ အများဆုံး အသုံးပြုခဲ့တယ်။ ဆေးဆိုး

အဲဒီလိုနဲ့ ပုတီး(၉)ပတ် အနည်းဆုံး က ကိုးကိုးလီ၊ ကိုးဆယ်လီဆိုလော့ (၈၀)ပတ်၊ (၉၀)ပတ်ထိ ရအောင် ဖိပ်ဖူး တယ်။ ဗေဒင်လက္ခဏာ လောကပြောတဲ့

သူတွေ အဲဒါလုပ်ကြည့်၊ အကြား အမြင် အာရုံထူး အလွယ်နဲ့ ရနိုင်တာ ပေါ့။

နောက်တစ်ခုက ပုတီးလုံးရေ သက်စေ့နဲ့ သရဏဂုံကို...

ပုဒ် သရဏံ ဣပ္ပိ [ပုတီးတစ်လုံးချ] ယုံ သရဏံ ဣပ္ပိ [ပုတီးတစ်လုံးချ]

သံသံ သရဏံ ဣပ္ပိ[ပုတီးတစ်လုံးချ] အဲဒီလိုနဲ့ ပုတီးပတ်(၃၀) အနည်း

ဆုံးကနေ သုံးဆယ်ကိုးလီး၊ သုံးဆယ် ဆယ်လီးအထိ နေ့စဉ် စိပ်သွားရမယ်။

ဆေးဆရာလုပ်ပြီး ဆေးကုစားမယ့် သူတွေ လက်တွေ့လုပ်ကြည့်၊ ဆေးကု

ရင် ဆေးလိုက်တယ်။ ဘယ်လိုလူနာ ဖြစ်ဖြစ်၊ ဘာရောဂါဖြစ်ဖြစ် မပျောက်

တာ မရှိဘူး။ နောက်တစ်မျိုးကတော့...

“နမောတဿ ဘဂဝတော အပ္ပာတာ သပ္ပာသုတ္တဿ”

အဲဒီဂါထာတော် တစ်ပိုဒ်ဆုံမှ ပုတီး တစ်လုံးချ၊ ပုတီးသက်စေ့ကို ပုတီးကိုး

ပတ်ကာစပြီး ကိုးကိုးလီးအထိ အဓိဋ္ဌာန်နဲ့

စိပ်သွားရမယ်။ အဓိဋ္ဌာန်ပြည့်ပြီးရင် ကိုယ့်မိသားစု

တွေထဲက ဖြစ်ဖြစ်၊ တခြားမိသားစုထဲ က ဖြစ်ဖြစ်၊ ခေါင်းကိုက်၊ နားကိုက်၊

သွားကိုက်၊ ငိုက်နာ၊ မျက်စိနာ အစရှိတဲ့ အပရိက ဝေဒနာငယ်တွေကို လက်ညှိုး

နဲ့ ထိုးပြီး... ‘နမောတဿ ဘဂဝတော အပ္ပာတာ သပ္ပာသုတ္တဿ’

လို့ ဂါထာတော်ကို အဆက်မပြတ် အထပ်ထပ် ရွတ်ပေးလိုက်ရင် ရွတ်နေ

ရင်း ဝေဒနာ သက်သာပျောက်ကင်း သွားလိမ့်မယ်။ လက်တွေ့ စမ်းသပ်

ကြည့်ကြ။ ဘုန်းကြီးအနေနဲ့တော့ အခု ပုတီးမကိုင်တော့ဘူး။

လူခြေ တိတ်ဆိတ်တဲ့ နေရာတွေမှာ သွားထိုင် ပြီး...

“အရဟံဘုဂံတော်၊ အရဟံဘုဂံ တော်”

ဆိုတာကိုပဲ နှုတ်ကရွတ်ရင်း ဗုဒ္ဓ မြတ်ဘုရားကို စိတ်အာရုံမှာ ထင်မြင်

လာအောင် ရှုပွားတယ်။ ထိုင်တာ

ညောင်းရင် လမ်းလျှောက်ရင်းရှုပွား၊ တုံးလုံးလှဲရင်းရှုပွား။

အစားအသောက် တွေ သိပ်မလိုအပ်တော့ဘူး။ လောကီ

ဈာန်တွေ လိုချင်ရင် လုပ်ကြည့်။ အရေးအကြီးဆုံးက နိဗ္ဗာန်ပဲ။

ကျွန်မရောမြို့နယ်၊ ကနိုင် ကလိုင်ကျေးရွာ ဘေးမဲ့ကျောင်း

ဆရာတော်ကြီး၏ ဖြစ်စဉ်များမှာ ထူးခြားပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ ကျင့်စဉ်များမှာ ပို၍ ထူးခြားပါသည်။

တော်ရုံ ဇွဲလုံလာ သတိ၊ သတ္တိမျှနှင့် အောင်မြင်နိုင်စွမ်း ရှိမည်မဟုတ်ပေ။

အောင်မြင်ခဲ့လျှင်လည်း လောကီ ရော၊ လောကုတ္တရာပါ နှစ်ဖြာအကျိုး

များမည်မှာ ဧကန်ဖြစ်ပေမည်။ စွမ်းနိုင်သော စာဖတ်သူများ

ဆောင်ရွက်နိုင်ကြစေရန် ဖော်ထုတ် တင်ပြလိုက်ပါသည်။

မင်းကုမ္ပဏီ(ကုမ္ပဏီ)လီမိတက်

နတ်ဟောက်မြို့နယ်၊ ရွာမှန်ကျေးရွာ သို့ရောက်ရှိစဉ် ကားဂိတ်တွင် ကား

စောင့်ရင်း မြို့သစ်မြို့နယ်မှ ဆေး ဆရာကြီး ဦးကောင်းမော်ဆိုသူနှင့်

စကားစမြည်ပြောဖြစ်ရာ၊ ဒူးနာရောဂါ နှင့် ပတ်သက်ပြီး ဆွေးနွေးဖြစ်ပါသည်။

ဒီလိုနိဂ္ဂဟာ စာရေးဆရာလေးရဲ့... ဒူးနာတယ်၊ ဒူးနာတယ်လို့ လူတွေပြော

နေကြတယ်။ ဘယ်လို ဒူးနာတာလဲ ဆိုတဲ့ အရင်းအမြစ် သိဖို့ လိုသေးတယ်

နူးကို ထိခိုက်မိပြီး ဒဏ်တည်နာ ဘာလား ဥပမာ ခလုတ်တိုက်လဲလို့

ဘာလုံးကန်လို့ စသည်ဖြင့် ထိခိုက်မိ ပြီး ဒူးနာတာမျိုးဆိုရင် တစ်မျိုးကုသ

နည်း အဲသလို ထိခိုက်မိလို့ မဟုတ်ဘဲ အသက်အရွယ်အရ သွေးအားလေ

အား ယုတ်လျော့ ရိုးတွင်းခြင်ဆီခန်း ထာလို့ ဒူးနာတာဆိုရင် တစ်မျိုးကုသရ

ဒူးနာခြင်းအတွက်

တယ်ဗျ။ ထိခိုက်မိလို့ အင်ကြောင့် ဒူးနာတာဆိုရင်

ဒိန်သလွန်ပြန် ခံတာခေါက်၊ ကြောင့်လျာ ပြစ်ကို ဆားနည်းနဲ့ သွေးလိမ်းပေးရင် သက်

သာပျောက်ကင်းပါတယ်။ နောက်တစ်မျိုး ကတော့

ကျောက်ဖန်ယိုအုတ်ကို ယပ်စိပ်နဲ့ နယ်ပြီး စည်းပေးရင်လဲ ပျောက်ပါတယ်။

ဒါဆိုရင်ဗျာ... အသက်အရွယ်အရ ခြင်ဆီခန်းလို့ ဒူးနာတာဆိုရင် ရောဗျာ။

ဘယ်လိုကုမလဲ အဲဒါမျိုးဆိုရင် ဘက်စားနဲ့ ကုပေးရမယ်ဗျာ။

အဓိကတော့ ရုံးပတ်ဝန်းကျင်ကို ဟင်းချိုချက်

ရုံးပတ်ဝန်းကျင်မှာ ယုတ်လျော့နေရာ ဆိုရင် ကြက်ဥအစိတ်တစ်လုံးဟောက်

ထဲနဲ့လျက်တစ်လုံး ထုခြေထည့် နှိပ်နက်ဆီ လက်ဖက်စားတစ်စွန်းနဲ့ သွေးအောင်ခေါက်ပြီး

နေ့စဉ်သောက်ပေ။ ဆယ်ရက်လောက် သောက်ရင် ခြင်ဆီအစိတ်ပြီး ပျောက်ကင်း

ပါတယ်။ တိုက်ဆိုင်ကြုံတွေ့စဉ် ရသမျှ ဗဟုသုတ ရေးမှတ်ခဲ့ပြီး တင်ပြ ရေး သားအပ်ပါတယ် ခင်ဗျာ။

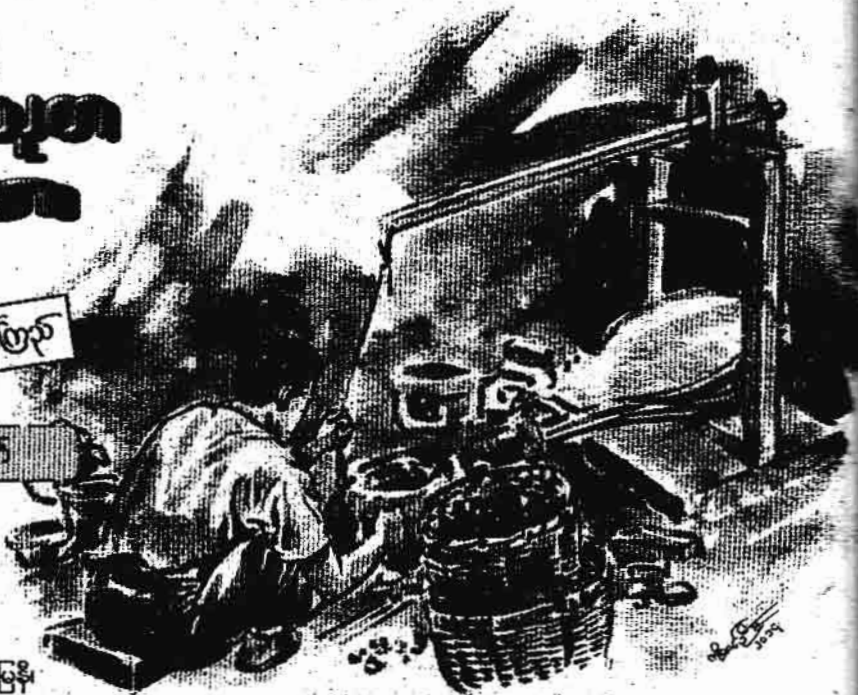
ပြန်ပို့ရန် (နတ်ဟောက်)

ရှင်ကောဝိဒ် အိမ်ရာ သူတစ် ယောက်

၄

ရွှေတောင် အိမ်ရာ

အိမ်ရာ

လေဖိုအမြင့်က
တောင်ဆုပ်၊
ထိပ်ဝက (၅)လက်မ
အချင်း၊ သွပ်ပြားခွေ
အချင်းက (၉)လက်မ။ မြေနှိ
ရွံ့စေး၊ စပါးခွံ၊ ဖိုခွင်ပြား သဲ
အမည်ပေါင်း (၅)ပါးကို ရောမွှေထားတဲ့
ဖိုခွင်မြေသားထုက (၂)လက်မ၊ သွပ်
ပြားခွေအတွင်းဘက်ကပတ်ထားတယ်။
ကပ်ထားတယ်။

လေဖိုအောက်မှာ အုတ်ခဲ(၃)လုံး
ဖိုခွံလောက်ဆိုင်ခံ။ လေဖိုအောက်ခြေ
တွင် အလယ်ကောင်မှာ ရွံ့ကို မီးဖုတ်
ပြီး လုပ်ထားတဲ့ ကလပ်ကလေးကို
ထား။ ကလပ်အမြင့်က (၃)လက်မခွဲ။
ကလပ်ပေါ်မှာ ဖောက်လှုံ နံပါတ်(၄)ကို
တင်။ ခဝါမီးသွေးကို လုံဘေးပတ်
ပတ်လည်မှာထည့် မီးပျိုး။

မီးစွဲတာနဲ့ လုံထိပ်ပေါ်မှာ လက်(၃)
လုံးလောက်အထိ မီးသွေးထပ်တင်။
အပလေနဲ့ မီးကစား။

မီးသွေးကျလိုက် ထပ်ထည့်လိုက်။
လေဟုန်ကြည့်လိုက်။ လုံလှည့်လိုက်
လုံမိုက်မစောင်ဖို့ မကြာမကြာကြည့်။
နင်နေငါ့သွား။ ပစ်ထားလို့ မဖြစ်ဘူး။
မီးပေးထားတဲ့ ဓာတ်သား ပေါ့ဆဲသွား

ရင် ကန္တာခြားမယ်။ ဒါကြောင့် မီးသွေး
ထည့်တိုင်းလဲ ကြည့်ရ။ အနားမရှိ
သတိပြုစေ။

ကောလီမီးစုံနဲ့ တစ်နေ့လုံး မီး
ကစား။ ဓာတ်သားကလဲ မီးနေ။

နောက်တစ်နေ့မနက်တော့ လုံဖွင့်
လိုက်တာနဲ့ လုံထဲက ဓာတ်သားကို
မြင်ရပြီ။ သူ့ထိပ်မှာ အဖြူသားပါးပါး
လေး လွှမ်းထားတယ်။ ဓာတ်လုံးထိပ်
ပတ်ပတ်လည်ချ လုံအတွင်း နှုတ်ခမ်း
မှာ ချော်ရစ်နေတယ်။ ဂျာရစ်ကလေး။
ဝိုင်းလို့။

ပယင်းရောင်၊ အလျားလိုက် ခြမ်း
ထားတဲ့ နှမ်းစေ့ တစ်ခြမ်းလောက်။
ထု။

လုံကို ခေါက်ချလိုက်တော့ ချော်ကို
ဖောက်၊ ဂလောက်ခနဲ ထွက်ကျလာ
တယ်။ ဓာတ်သားက နီဝါရောင်အသွေး
မှာ စိုပြီး ပြောင်နေတယ်။ လက်နဲ့ကိုင်
လိုက်ရင် ချောမနေတော့ဘူး။ မွတ်နေ
တယ်။ အပေါ်အောက် ဘေးပတ်လည်

တစ်လုံးလုံး။

ဓာတ်လုံးဖင်ဘက် လုံအတွင်းသား
ကတော့ ခပ်မိုင်းမိုင်း။ တေဇာလှိုင်း
အရှိက်ခံထားရတယ်။ ဒါပေမယ့်
လုံဖင်သားကတော့ အချော။ ပြောစရာ
မရှိ။ မူလလုံအခြေမပျက် ပွန်းရာလေး
မျှမထင်။

အဲဒီဓာတ်လုံးကို လုံနံပါတ်(၄)
အသစ်တစ်လုံးထဲကို ထည့်။ ဇော်ခံ
အန္တာပိတ်၊ လေဖိုဆက်တင် ယခင်နေ့
တွေကအတိုင်း မီးနေလုံထား သတိ
ထားလို့။

(၁၁)ရက်မှာ ဓာတ်လုံး အထက်
ချော်ရစ်ပြီး ထွက်လာတာက နှမ်းစေ့
တစ်ခြမ်းစာအမြင့်။

(၁၂)ရက်မှာ နှမ်းစေ့တစ်လုံးစာ
လောက်။ (၁၃)ရက်မှာလဲ ချော်ရစ်
အန္တာပိတ်ပါလျက် အဲဒီလို ချော်
တက်တယ်။ ရစ်တာက ဇော်မံတာ
မလုံလို့။ လုံတစ်လုံးလုံးလုံ ဇော်မံလို့
လုံဖင်ပိုင်းကို လှည့်ထားလို့။

ဇော်မံတာ ကျွမ်းပြီးတော့ လေလုံရင်
ချော်မထွက်ဘူး။ ချော်ထွက်အောင်ကို
အမင်လေကို ဟာထားရတာ။ ဇော်မံ
တာ လေဟာပါမှ ချော်က ထွက်တာ။
ဇာတ်လဲပြုတာ။ ဇာတ်ပြုလို့လဲ ချော်
ထွက်တာ။ ဇာတ်ပြုအောင်ကို လုပ်ရ
တာ။

(၁၄)ရက်မှာ ချော်က စပါးလုံး
တစ်လုံးစာမက ဓာတ်ပေါ်မှာ တက်ပြီး
ရစ်နေတယ်။ လုံကို ခေါက်ချတော့
ဓာတ်သားက ထွက်ကျမလာဘူး။
ဓာတ်သားပေါ် ချော်ခွင်က တင်းတယ်။
အလင်းချက်သင့်ပြီ။

လုံကိုခွဲလိုက်တော့ ဓာတ်လုံး
အောက်ခြေလုံးအတွင်းသား တစ်ခုလုံး
အဝါရောင် ချော်ပါးလေး စွဲနေတယ်။
ဓာတ်လုံးတေဇာ ပြင်းပြင်းရှိက်ထား
ထား။ လုံမှာ နာဆီချထားတာပဲ။
တူထားတာပဲ။ နာရဲ့ အသွင်သဏ္ဍာန်။
ဇောက်ပြန်တဲ့ အဝါဟိတ်။

ဓာတ်လုံးထဲက နာနဲ့ကြေးဆိုတာက
အလုပ်စည်းစိမ်ဖို့ အဆီ။ ဓာတ်သားကို
အိုးပေးမယ်အရောင်။ ချော့နဲ့မရအောင်
တို့ ဟိတ်တွေပေးကြမှာ အသေအချာ။
အကြောငုံလဲ လုံအတွင်းသားက အဆီ
ချထားတော့ စိုပြီးပြောင်နေတာ။

(၁၅)ရက်မြောက်ပြီ။ ဇောက်လုံ
နံ့မိတ်(၄)ထဲကို ဓာတ်သားထည့်။
ဆုံငှားဖုံးကိုဖုံး လေဖိုတင်မယ်။ အလင်း
ချက်ပြီ။ ချက်ထိုးထိုးပြီ။

ရသေ့ဖိုလို့ ခေါ်တဲ့ လေဖိုခွင်မှာ
အရင်နေ့တွေလိုပဲ မီးတင်တယ်။ လုံငှား
နံ့ပေါ်မှာ မီးသွေးက လက်(၂)လုံး။
အိတ်တော့ နောက်ထပ် လက်(၁)လုံး
လောက်ထပ်ထည့်။

လေဖိုမှာ မီးသွေးတွေ နိပ်နိပ်ကျ။
ဆုံငှားဖုံးပေါ်မှာသာ (၁)လက်မ
လောက် မီးခဲတစ်ခဲ တင်ကျန်နေရင်

မောင်ဖိုးဟန်အနေနဲ့ကတော့ မီး(၁)
အုပ်ကျပြီ။

မီး(၅)အုပ်အကျမှာ လုံငှားဖုံးပေါ်က
မီးခဲလေးကိုဖယ်။ လုံငှားဖုံးကို ညှပ်နဲ့
ဆွဲဖွင့်။ ကြည့်လိုက်ပါချေတော့ ဓာတ်
သားက အရည်ပျော်နေပြီ မျက်တောင်
ကလေးများခတ်။ တဖျတ်ဖျတ်။

မျက်တောင် တစ်ချက်အခတ်မှာ
ချော်တစ်ချက်ပွဲတယ်။ ဖွဲ့လိုက်တဲ့ ချော်
က နောက်တစ်ကြိမ် မျက်တောင်ရှိက်
ချက်ကြောင့် လုံဘေးသားကို သွား
ကပ်တယ်။ အရစ်လိုက်၊ အရစ်လိုက်
တစ်ထပ်ပြီး တစ်ထပ်။ ချော်ထုဖွဲ့တယ်။

လုံငှားဖုံးဖွင့်ပြီး ဓာတ်ချက်နေတဲ့
အချိန်၊ လေဖိုမှာ လေဝင်နှုန်း အားကြီး
ရင် မီးကြီးတယ်။ မီးပြင်းတယ်။

မီးပြင်းရင် ချော်ဖွဲ့နှုန်းကျမယ်။
ဓာတ်သား ဝင်းခနဲ လက်ပြီး ဓာတ်သား
ထိပ်လင်းလာတယ်။ ချော်မဖွဲ့တော့
ဘူး။ ဓာတ်သားအရောင်က ပြောင်
ပြောင်ပြီး တက်လာတယ်။ ဝုံကြည့်
လိုက်ရင် လှူရိပ်ထင်တယ်။

အဲဒီအခါ လုံပတ်လည်တစ်ဝိုက်က
မီးခဲတွေကို မောင်ဖိုးဟန် ဂေါက်ချပြီး
ကျပ်ပေးလိုက်တယ်။ မီးသွေးတွေ ညှပ်
သွားပြီ။ လေဖို ဖိုခွင်မှာ အပလေ ဝင်
တာက နည်းသွားပြီ။

တေဇာနည်းနည်း နဲ့သွားတာနဲ့

တစ်ပြိုင်တက် ကြေးနဲ့ နာ ရန်ဖြစ်ကြ
ပြန်တာပဲ။ နပန်းလုံးကြည့်ပြီ။ မာန်ဖိလို့
ကိုက်ခဲ ကြိတ်ခြေလို့ ဝါးကြမျိုကြ
ပြန်ပြီ။ သွေးတွေထွက်လာပြန်ပြီ
အန္တော့ချော်။ ချော်နီတော့ နည်းနည်း
တော့ နောက်တောက်တောက်။

တေဇာအား အရမ်းနည်းသွားရင်
ကြေးနဲ့နာ နပန်းပွဲက နှစ်ဖက်စလုံးက
နားချိန်တောင်းကြတယ်။ ရပ်သွား
တယ်။ ပရိသတ်ကတော့ မချင့်မချေ။
ကောင်းခန်းမှ ချကြစမ်းကွာ။

အဲဒီအချိန်မှာ ဒိုင်လူကြီးမောင်ဖိုး
ဟန် လုံငှားဖုံးကို ပြန်ဖုံး မီးခဲတွေ
ကြားမှာ ဂေါက်ချ။ လေပေါက်ကိုဟ၊
မနားတမ်း နပန်း ထပ်ချကြ။

မီးခဲကြားက လေပေါက် တောက်
လျောက် လေအဝင်ကြမ်း။ လေဖိုထဲက
မီးတောက် ဖိုခွင်ပေါ်မှာ (၁)ထွာ
လောက်။ ပြတ်တောက်ပြတ်တောက်
မီးရောင်လွှမ်း။ လေဖိုခွင်က ဝင်လေ
အစွမ်း။

မီးပြတ်တောက် ကွက်ကျားအဖြစ်
မှာ မောင်ဖိုးဟန် သံဂေါက်ကို လှမ်းပြီး
ယူ။ လုံငှားဖုံးကို သံဂေါက်အဖျားလေးနဲ့
ဖိ။ မီးသွေးထပ်ဖြည့် လုံငှားဖုံးပေါ်မှာ
လက်(၃)လုံးအထိ။

မီးကြီးပေးလိုက်၊ တေဇာသွင်း
လိုက်၊ လုံငှားဖုံးကို ဖွင့်လိုက်၊ ဓာတ်
သားအချင်းချင်း အစားခိုင်းလိုက်၊ ရန်
တိုက်လိုက်။

အစားရပ်တာနဲ့ လုံငှားဖုံးကို ပြန်ပြီး
ဖုံး။ မီးခဲကြားက လေပေါက်ကိုဖွင့်။
မီးတင်။ မီးသွေးထပ်အုပ်။ သံဂေါက်ချ
ကောလီမီးစုံ ဆက်ကစား။

ဓာတ်အချင်းချင်းစား။ နည်းနည်း
ပဲစား။ ဓာတ်ပြုထား။ ချော်ကလဲ ခပ်
ပါးပါးတက်တက်လာ၊ ဘေးကပ်သွား။
ဓာတ်လုံးအပေါ်ဘက် အလယ်ပတ်မှာ

ပလံ့ကလေးတွေစီ။ ဘေးဆီကို ဖဲ့ဖဲ့ပြီး ဆင်းဆင်းသွား။ လုံအတွင်း နှုတ်ခမ်းသားကို ကပ်။ ရပ်။ ချော်ထူအထပ် ထပ်ရစ်ပတ်ပါလို့ ဖွဲ့ကာနှောင်။

ဓာတ်သားကို ချော်ဖုံးတော့ လုံငှားဖုံးကိုပြန်ပိတ်။ မီးသွေးထပ်အုပ်၊ လေဖို့ ဆက်တင်။ အဲဒီ မီးတစ်အုပ် အကျမှာ လုံငှားဖုံးပေါ်က မီးသွေးတွေ ကိုဖယ်။ လုံငှားဖုံးကိုဖွင့်။ အကြည့်။

လုံထဲကို အပလေကအဝင်၊ ဓာတ် သားပေါ် တင်နေတဲ့ ချော်ထူက လန်ပြီး ဘေးကို ရှုံသွားတယ်။ ဓာတ်သားထိပ် ပြန်ပြီး လင်းလာတယ်။

လုံဖုံးကို အဖွင့်မှာ ဓာတ်သားထိပ် လင်းလာလိုက်၊ ပြန်ပိတ်သွားလိုက်။ (၂)ကြိမ်၊ (၃)ကြိမ် ဖြစ်ပြီးတဲ့နောက် ဓာတ်သားကို ချော်အပြည့် ဖုံးသွား တယ်။

လုံဖုံးကိုဖွင့်၊ အပလေသွင်း။ အလင်း ကြည့်ပေမယ့် ဓာတ်သားထိပ်က ပြန် မလင်းတော့ဘူး။ ချော်အပြည့် ဖုံးသွား ပြီး၊ ချော်ငြိမ်၊ ဓာတ်ငြိမ်၊ လုံလဲငြိမ်။

ဓာတ်သားကို ချော်ဖုံးတာ ပြန်မလင်း တော့တဲ့အချိန် လုံငှားဖုံးကို ပြန်ဖုံး၊ မီးသွေးအုပ်၊ ဂေါက်ချ၊ လေပေါက်ဖွင့်၊ လေသွင်း။ မီးပြင်း၊ ဒါဟာ နောက် မီးကို ပြန်ချ၊ ဥဏှ၊ မီးကို အပြောင်း အလဲကလေးနဲ့ပေး၊ လေအေး။

ဒါဟာမီး မီးပြင်းရဖို့ လေဖို့အောက် ခြေ အပေါက်ဝမှာ တစ်နေတဲ့ မီးခဲနဲ့ ပြာတွေကို ဝါးခြမ်းပြားလေးနဲ့ပယ်။ ဘေးကိုယက် လေပေါက်ကိုဖွင့် အပ လေတွေတိုးဝင်၊ တွန်းဝင်။

လေဖို့ မီးခွင်မှာ အတွင်းတောစော၊ အပြင်တောစောအားကတော့ အံအပြည့်။

လုံငှားဖုံးကို အသေဖုံး။ တစ်နေ့လုံး မနားမနေ ညနေ(၃)နာရီအထိ ဆူ ၂၀၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

လည်လိုက်လို့ မီးကစား။ မီးရပ်ထားလို့ အလိုချမ်း။

နောက်(၃)ရက်တိတိ (၁၈)ရက် မြောက်နေ့အထိ ချက်ထုတ်၊ ချက်ထုတ်။ နောက်တစ်နေ့မနက် ဖိုခွင်ငဲက လုံကိုထုတ်၊ ဓာတ်သားကို ခွဲထုတ် လိုက်တော့ လုံခွင် ကျွတ်ကျနေ။ ချော် မကပ်တော့တဲ့ ဓာတ်သား။ မလတွေ လဲ ထွက်သွား။ ဝါနီရောင်ပြေး အနီ ဘက်ကိုတော့ ခပ်စွေးစွေး။

(၁၉)ရက်မြောက်တဲ့နေ့အထိ ချော် ထွက်နေသေး။ ဓာတ်သားနှုတ်ခမ်း ဘေး ပါးပါးလေး၊ နီညိုရောင်ပျော့။ ဖောက်မြင်ချ ချော်အချော။ လက်သည်း စား၊ အမာသား။

ရက်(၂၀)မှာ ဓာတ်သားအပေါ် ဘက်က လုံဘေးအသား။ ချော်ဟိတ် ပြေးရိုက်ထား။ အရောင်က အဝါနု၊ သူ့အပေါ်က အစိမ်းရောင်၊ မရင့်တရင့် ကြည့်လို့က တင့်တယ်။

(၂၁)ရက်မှာ လုံချောင်ခွင်ကျွတ်။ ဓာတ်ရဲ့ အောက်ခြေ လုံအတွင်း ချော် ရှင်း။ မလကင်။ မူလလုံအတွင်းသား အတိုင်းနေ။ ဓာတ်သားကို ချိန်ကြည့် တော့ (၁)ကျပ်ခွဲသာ။ ချိန်ခွင်လျှာ လှုပ်လှုပ်ကစား။ နည်းနည်းလျော့သွား သလား။

ဓာတ်သဘောကို လက်တွေ့သိဖို့ လိုပြီ။ ဓာတ်သားကို ပေပေါ်တင် တူနဲ့ ထု။ ဖိထုကလေးထု၊ ဖြည်းဖြည်းထု၊

နား...နားထု။ ထု...ထုကြည့် အိ...အိခနဲ အိမ် မကွဲ။ ကလပ်စည်း စိပ်ပုံကထေ ကိတ်အနေ။ မယွင်း။ စိတ်ချချင် ကတော့ မရှိသေး။ ယမ်းလေးထေ ပြုတ်လိုက်မှ ဒါမှ မှတ်စွဲမယ်။

ဓာတ်သားကို ဖောက်လုံနံပါတ်(၃) ထဲကိုထည့်။ လုံငှားဖုံးနဲ့ လေဖို့တင် အလင်းထိုး။ ဓာတ်ပျော်တာနဲ့ လုံငှား ဖုံးကိုဖွင့်။ ယမ်းပစ်။ တစ်ရွေးသား၊ တစ်ရွေးသားစီလောက်။

ပေါက်လိုက်တဲ့ယမ်း ဓာတ်အပေါ် ဆီကိုအရောက်။ ရှုံခနဲ ပြည့်ပြီး အလင်း တစ်ချက်တောက်။ ခဏနဲ့ ပျောက်၊ ချော်ဖြစ်ပြီ။ ဓာတ်သားကို မှတ်ပိုခနဲ ယမ်းအဆီ။

ယမ်းကို ပစ်...ပစ်ပြီး သွင်း...သွင်း သွား။ ယမ်းပစ်ရင်တော့ သတိထား၊ ဓာတ်သားအပေါ်မှာ ယမ်းချော်စပါးထုံး တစ်လုံးစာလောက်၊ အဖုံးမှာတော့ ယမ်းပေါက်တာကိုရပ်။ မီးရှိုန်လေးနဲ့ နှပ်။ ယမ်းက၊ စားတယ်၊ ပါသွားမယ်။ တစ်ချက် တစ်ချက်မှာ လေပူပေါင်း လေးတွေ တက်တက်လာ။ မြင်နေရ တာက ချော်အကြည့်။ ဓာတ်သားကို ဖောက်ပြီး မြင်ရတယ်။ ဝင်းလို့ ဝါ။

ဓာတ်ကတော့ မတုန်မလှုပ် ငုတ် တုတ်။ စင်းစင်းကြီးသေ ပြဒါးနေ။

(၂၂)ရက် မနက် လုံကိုခွဲ။ ချော် အကြည့်သား အောက်ခြေမှာ နည်း နည်းကလေး နောက်တောက်တောက်။ မက်လောက်ရော ကောင်းတာက ဓာတ်သား။ ဝင်းပြီး ပြောင်လို့ အရောင် တဖိတ်ဖိတ်။ ဟိတ်ကလဲ ရွှေရောင် နေရောင်မှာ ထောင်ကြည့်တော့ ရောင်စုံယှက်သန်း။

ဓာတ်သားကို မှတ်ပေါ်တင်။ နစ်နစ် ကလေးအတိုက်။ ခွဲလိုက်တဲ့ ဓာတ်

သား။ အနီသား။ စိုပြီးတော့ပြောင်
အရောင်မညို။

မှတ်ပေါ်က အနီသား ငရဲမီးနဲ့ စား
ထိုက်တော့ ကြွမလာ၊ ပွမလာ။ ပေါ
လောမပေါ်။ မှတ်မှာစွဲ။ ရဲရဲကြီးခံ။
ဆွန်း မပဲ့ မပြေ၊ ရေဆေး ငုတ်တုတ်
ငြိမ်း။ လက်ပုတ်ခံ။

ဆားရည်ပက် ရေဆေး နည်းနည်း
ဆေးမှ အရောင်မပြေ။ ဓာတ်ကလေး
စိတ်ချရပြီ။ ဒါပေမယ့် ယမ်းဟိတ်နဲ့
ယမ်းငွေက ကျန်နေသေး။

ယမ်းဟိတ်နဲ့ ယမ်းငွေတွေကွာ
အောင် ရေနံခံရည် လောင်းရမယ်။
တွင်းထွက်ရေနံစစ်စစ် အနံ့ကိုက
ယမ်းပျံ့ပျံ့ ရနံ့မွှေးမွှေး။

ကြောရည်သုတ် ဇောက်သံပန်းကန်
လေးကိုယူ ဖြူစင်သန့်ရှင်းတဲ့
ထုတ်ပါးပါးလေးကို ပန်းကန်ဆုံ
အောင် (၄)ခေါက်ခေါက်၊ အောက်က
ဆန့်ကို အပေါ်က လောင်းပြီးထည့်။

ဥနှာစရိယလုံ လုံခါးပြတ် နံပါတ်
ထဲကို ဓာတ်လုံးထည့်၊ လုံငှားဖုံးဖုံး
ဖို့ခွင်ထဲကိုထည့်။ မီးလျှံအနေ
ဘေးက မီးသွေးပတ်။ ညှပ်၊

လုံငှားဖုံးပေါ်မှာ မီးသွေးတစ်တုံးတင်
ညှိအောင် သူ့ဘေးပတ်လည်မှာ
သွေးထပ်ဖြည့်။ မီးခဲ(၃)ခဲကို (၃)
တင်ကျကျထည့်။ ဖိုကြီးဆွဲတေဖာ
နဲ့။

မီး(၁)အုပ်အကျမှာ မီးနှုတ်ထား။
မီးနှုတ်လောက်အကြာ မီးသွေးထပ်
ထည့်၊ ဖိုကြီးကိုဆွဲ၊ လေထပ်သွင်း။
မီးတို တဖြည်းဖြည်းဖြင့်။

မီး(၃)အုပ်အကျမှာ လုံကို ဆွဲ
ထုတ်။ လုံနှုတ်ခမ်းနဲ့ နှာပေါက်တည့်
ထည့်။ နှုတ်ခမ်းတိုက် အနေအထား။
မီးမဆွဲသေး။ မီးသွေးကိုညှပ်၊ မီးထဲ
လုံထားချိန် (၅)မိနစ်။

မီး(၄)အုပ်အကျမှာ ဓာတ်ပျော်စ
ပြုပြီ။

မီး(၅)အုပ်မှာ ဓာတ်က ပျော်နေပြီ။
လုံငှားဖုံးကိုဖွင့် လက်ချား(၁)ပဲသား
လောက်ပစ်။ လက်ချားပွင့်ပြီး ပျော်
ဆင်းသွားပြီ။ ဒါမှ ခံရည်လောင်းလိုက်
ရင် ရေနံခံရည်ထဲကို ဓာတ်သားက
ရှောရှောရှူရှူ ထွက်ကျသွားမယ်။
ချူဆီချောဆီ။

မီး(၅)အုပ် ထိုးနေတဲ့အချိန် ရေနံခံ
ရည်ခွက်ကို ဖို့ခွင်မီးတောက်ပေါ်မှာ
တင်။ မီးပြ၊ အပူပေး။ ရေနံ ဆူစပြု
တာနဲ့ ခံရည်ခွက်ကို သဲခွက်ထဲမှာချ။

နောက်တစ်ကြိမ်မီးပြ၊ သဲခွက်ထဲကို
ပြန်ချ။ ဖို့ခွင်မှာ မီးကလဲ အကျ။ လုံ
ငှားဖုံးကိုဖွင့်။ လုံခါးပြတ်ကို ညှပ်တို
လေးနဲ့ ညှပ်ပြီးကိုင်။ ရေနံခံရည်ခွက်
ထဲကို လက်ပြန်လောင်းထည့်။ ရှုခနဲ
အမြည်၊ စွပ်ခနဲအငုပ်။ ခံရည်ခွက်ထဲမှာ
ငုတ်တုတ်ကလေး။ အလုံးလိုက်။ ဘေး
ပတ်လည်စာစိမိုက်မှာတော့ လေပူ
ဖောင်းတွေ ပလုပ်စိ။

လုံကို ဖိုထဲပြန်ထည့်။ လုံငှားဖုံးကို
မဖုံးဘဲ မီးနှုတ်ထား။

ရေနံခံရည်ခွက်ထဲက ဓာတ်လုံးကို
ယူ။ ကပ်နေတဲ့ မလတွေနဲ့ ရေနံကို
အဝတ်နဲ့သုတ်။ ပြောင်အောင်စင်

အောင်သုတ်။
ဓာတ်လုံးကို ညှပ်ကလေးနဲ့ ကိုင်၊
ဖို့ခွင်မီးမှာ ခထပြု။ လုံထိပ်မှာ ဓာတ်
လုံးကို နေရာပြောင်းပြီးတင်။ (၁)မိနစ်
ထား။

ဓာတ်လုံး အပူတော့ လုံထဲကို
ထည့်။ လုံငှားဖုံး ဖုံး။ ဖို့ခွင်။ ခံရည်
ထပ်လောင်း။ ခံရည် (၇)ကြိမ်
(၇)ခါလောင်း။ သတ္တဗီသား။

ခံရည်လောင်းပြီးတဲ့ ဓာတ်သား
အသားကျစ်သွားတယ်။ အလေးချိန်
ကလဲ ယနစီးတယ်။ တစ်နေတာပဲ။
အရောင်လဲ ပိုပွင့်လာတယ်။ သက်တံ
ရောင်ပြေ။ အနီသွေးမှာ အဝါခြယ်။
ရေနံဟိတ်ကြောင့်တော့ မှိုင်းနေတယ်။
ရေနံခံရည် လောင်းပြီးရင် လက်ချား
ချော်နှစ်ရမယ်။

ဇောက်လုံ နံပါတ်(၃)တစ်လုံးကို
ဖို့ခွင်ထဲထည့်။ နှုတ်ခမ်းတိုက် အနေ
အထား လုံငှားဖုံးဖုံး၊ မီးသွေးထည့်
ဖို့ဆွဲ။

လုံရဲတာနဲ့ မီးကိုရပ်၊ မီးခဲဖယ်၊ လုံ
ငှားဖုံးကိုဖွင့် လက်ချားအစိမ်းအတုံး
ကလေး တစ်တုံး။ တစ်ပဲသားလောက်
ပစ်ထည့်။ ချော်ဖွဲ့။ ထပ်ထပ်ပြီး ပစ်ပစ်
ထည့်လိုက်။ ချော်ဖွဲ့လိုက်။

ချော်ဖွဲ့ပြီး ချော်ကြည် ချော်ငြိမ်တဲ့
အခါ၊ ဓာတ်သား တစ်ကျပ်ခွဲသားကို
ထည့်လိုက်တဲ့အခါ မြှုပ်သွားပြီး ဓာတ်
သားအပေါ်မှာ လက်သန်းတစ်လုံး
ထုလောက် တက်နေမယ့်အထိ
လက်ချားချော်ကိုချက်။ လက်ချား
အစိမ်းကိုလဲ ထပ်ထပ်ပြီး ထည့်ဖို့ပြင်
လိုချင်တဲ့အထိ။

လိုသလောက် ချော်ဖွဲ့ပြီးဆိုတာနဲ့
ဓာတ်လုံးကို ညှပ်နဲ့ ညှပ်၊ လုံအဝမှာ
ဓာတ်လုံးကိုတင်၊ အပူပေး။ အပူတော်
တော်လေးရမှ ချော်ထဲကို နှစ်လည်

လိုက်။ စွပ်ခဲနဲ့ မြှုပ်သွားပြီ။

ဖိုကြီးကိုတော့ ယောင်လို့တောင် မဆွဲသေး။ ဓာတ်လုံးအထည့်မှာ လေ ပါသွားလို့ လေပူဖောင်းလေးတွေ တက်၊ တက်လာ။ ချော်အငြိမ်မှာ ဓာတ် လုံးကို ချော်ဖောက်ပြီး မြင်နေရတယ်။

လုံငှားဖုံးကို ပြန်ဖုံး၊ လုံအနေအထား ပြင်၊ မီးသွေးထည့်၊ မီးသွင်း၊ တဖြည်း ဖြည်းမီးကိုမြှင့် မီးမှန်အနေအထား။

လက်ချားချော် သွက်သွက်လည် လာပြီ။ ဓာတ်လုံးမှာ ကျန်သေးတဲ့ မလတွေကို ထုတ်ယူနေပြီ။ စုပ်ယူနေ ပြီ။ ဓာတ်လုံးရဲ့ အရောင်ဟိတ်က လက်ချားချော်၊ မျက်နှာပြင်ထိပ်အထိ တက်။ ချော်ထိပ် အလယ်ခွက်ကလေး မှာ အလင်းပေါက်။

လုံတစ်ခိုင် တစ်နေ့လုံး တောက် လျှောက်မီးတင်။ နေဝင်မှာ မီးရပ်။ လုံငှားဖုံးကို ညှပ်နဲ့ ဆွဲပြီးဖွင့်။ ဖိုခွင် နှုတ်ခမ်းပေါ်မှာ လုံငှားဖုံးကိုတင်။ ဖိုခွင် ထဲမှာ လုံကို ခထထား။

လုံငြိမ်၊ ချော်ငြိမ်၊ တတ်ငြိမ် (၃)ကြိမ် ညီမှ ဖိုခွင်ထဲက လုံကို ညှပ်နဲ့ညှပ်။ သဲခွက်ထဲကို ဆွဲချ။ သဲထူးခတ်။ အလို ချမ်း။

နောက်နေ့မနက်မှာ လုံကိုခွဲ။ ဝင်းဝင်းဖန်ဖန် သက်တံရောင်သွေး ဓာတ်လုံးလေး။ ချိန်ကြည့်တော့ (၁) ကျပ်ခွဲသား၊ နောက်ကို နည်းနည်းပြေ။

ကျောင်းအားရက် စံနေ အိမ်ကနေ ထွက်။ ကိုရင်ကြီးဆီ မောင်ဖိုးဟန် ချီတက်။

မောင်ဖိုးဟန်က ဝတ္ထုငွေကြေးနဲ့ ကန်တော့ဖွယ် ပစ္စည်းလေးတွေကို ရှေ့မှာချ။ လက်ဆယ်ဖြာ ထိပ်မှာမိုးလို့ ကိုရင်ကြီးကို ရှိရှိဦးချကန်တော့။ ကိုရင်ကြီးနှုတ်တော်က လှုပ်လှုပ် လှုပ်လှုပ်နဲ့ ဆုတွေပေး။

ရင်မှာအေးမြ ချမ်းမြေ့လှ၊ ပီတိတွေ လဲခါ ကြက်သီးမွေးညင်းထ၊ ဩတ်... ဒါန။

အင်္ကျီအိတ်ထဲမှာ ထည့်ငားတဲ့ လက်ကိုင်ပဝါကို မောင်ဖိုးဟန် ညှာ လက်နဲ့ ဆွဲထုတ်တယ်။ လက်ကိုင်ပဝါ ထောင့်စွန်းမှာ ဓာတ်လုံးထည့်ပြီး ထုံး ထားတဲ့ အထုံးကလေးကိုဖြေ ကိုရင် ကြီးဆီကို လက်ကမ်းလို့ ဓာတ်လုံးကို လှမ်းပြီး ကပ်လှူ။

ကိုရင်ကြီးက အားရဝမ်းသာ ယူပြီး ကြည့်ရှုတယ်။ ကပ်ကြည့်၊ ခွာကြည့်၊ ညှာလက်တစ်ကမ်း ဆန့်တန်းလို့ ကြည့် နေရောင်အောက်မှာထားကြည့် လက်နဲ့ပွတ်ပြီးကြည့်၊ လျှာကလေးနဲ့ တို့တို့ကြည့်...

• မျိုးစုံအောင်ကြည့်ပြီးတော့ ဖိုးဟန် ကို ပြန်ပေးတယ်။ ပြောလဲ ပြောသေး တယ်။

‘ကြေး ခဲ ဘော် ပြဒါး မီးကစား ဘော်ကြောပြတ်လို့သေ ရွှေဖြစ်သွား။ ပြဒါးလဲလေ မီးနေ။ ရွှေဖြစ်သွား၊ ကောင်းလိုက်တဲ့ဓာတ်သား။ ပြုပြင်ပေး စရာမလိုတော့ဘူးဗျာ’

ပြုပြင်ပေးစရာ မလိုပေမယ့် ရွှေ ဆက်ရမယ့်ခရီးကရှိသေး။ မောင်ဖိုးဟန် က မေးတယ်။

‘ဘာဆက်လုပ်ရမလဲ ဘုရား’

‘ဓာတ်သားအရောင်အဆင်းက ရွှေ နဲ့ မနည်းရိုးစွဲ၊ အလေးချိန် ယနကလဲ တူသလောက်တစ်ပြီးစီး၊ ကလပ်စည်း ကလဲစိပ်၊ ဟိတ်ကလဲ ထိပ်ပေါက်၊ အခေါက်ရွှေကပ်၊ စပ်တူလမ်း ခရီး ရောက်လို့ ပြီးမြောက်အောင်...’

။ ရွှေတောင် ခင်မောင်ကြည် ။

အချင်းကျဖို့ ဖိုထယ်ပြာရဲ့ အစွမ်းတစ်မျိုး

နွားပေါက်လေးများ မွေးဖွားပြီးတဲ့ “အချင်း” စောင့်ရှုသည်မှာ ဒုက္ခတစ် ဖြစ်သည်။ နွားမမှ အချင်း မကျမချ နည်းမျိုးစုံဖြင့် အချင်းကျအောင် လုပ်ကြရသည်။

ဖိုထယ်ပြာ(၃)ခု၏ အလယ်မှ ပြာနု သင်္ဂူယူပြီး နွားမ၏ ကျောပြင်ထက်၌ ပေးထားခြင်းဖြင့် နွားအချင်းကို အမြန် ပေါ်သည်။

ယခင်ပုဂံ ဘဏ္ဍာ

ကျွန်တော့်မှာ အထူးပင် တအံ့တဉာဏ်ဖြင့် တွေ့နေရသည့် မြင်ကွင်းကြောင့် ဆားထိုင်ခုံမှာ ထိုင်၍ ကားမောင်းနေသော ကားဆရာကိုလည်း သဓိမာရ ဆော့ပေ။

ကျွန်တော်ကိုယ့်ကျွန်တော် လေးဘီး ကားစီးလာနေသည့် ဆိုသည် အသိ ဆရာလည်း ကျွန်တော့်၌ ကင်းစင် နေချိန်ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်၏ ရင်ထဲမှာ အဖြစ်ဆန်း ခြင်း ထူးခြားခြင်း၊ အံ့သြခြင်း၊ ကြည့်နူး ခြင်းတို့ဖြင့် ပြည့်နှက်လျက် သူရသတိ ဆယ်တော်ကိုသာ မျက်ခြည်မပြတ် ကြည့်နေမိသည်။

ကျွန်တော် လက်ရှိခြင်နေရာသော သူရသတိဆယ်တော်မှာ ရုပ်ပုံကားချင်း၊ ချွန်တော်တို့တွင် မြင်တွေ့ရသည့် ခြင်တူ ဟင်္သာစီးလျက် ပုံပုံချိတော်ငါး ဆရာဖြစ်သည်။

တချို့ ရွှေချရုပ်တုများတွင် ဟင်္သာ နှုတ်သိ၍ ပန်းသီးကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ နှုတ်သီးကဲ့သို့ လည်းကောင်း အလုံး ထပ်ခုခုကို တွဲလောင်းချကာ အညှာမှ တိုက်ချိထားသည့် အနေအထားမျိုး တွေ့ဖူးမြင်ဖူးခဲ့၏။

ယခု ဟင်္သာကိုက်ချိထားသည့်မှာ ရွှေလုံး ထည်မဟုတ်၊ ယန်သီးလည်း မဟုတ်ဘဲ၊ ယက်သီး အရွယ်ခန့်ရှိသော အညှာရောင် နှင့် အနီရောင် ရောင်နေသည့် သပြေသီး ကြီးဖြစ်သည်။

ယင်းသပြေသီးကို အညှာမှ ခွဲလောင်းချ ကိုက်ချိထားခြင်း မဟုတ် ၏။ သပြေသီးကြီးကို ခါးလယ်မှ ဖြတ်၍ နှုတ်သီးထဲတွင် အထက်နှုတ်ခမ်း ဆောက်နှုတ်ခမ်းနှင့် ညှပ်လျက် ကိုက် ချိထားသည်ပုံစံ အနေအထား ဖြစ် သည်။

ကလေးဘ

ကျွန်တော် ခြင်တွေ့ဖူးသော

သူရသတိ ဗယ်တော်ကြီး

ဟင်္သာကို သေသေချာချာ ကြည့် နေစဉ် ကျွန်တော့်ဘက်ကျသော ဟင်္သာမျက်လုံးမှာ ကျွန်တော့်ဘက်သို့ ကြည့်လိုက်၊ ဟင်္သာခေါင်းပြုထားရာ အရှေ့ဘက်သို့ ကြည့်လိုက်ဖြင့် နှစ်ကြိမ်၊ သုံးကြိမ်မျှ မျက်လုံး လှုပ်ရှား သွားသည်။

ကျွန်တော်၏ စိတ်ထဲမှာ ဤဟင်္သာ သည် ဘုရားဟုတ်ဘဲ အသက်ရှင်နေ သော သက်ရှိဟင်္သာအရင် ဖြစ်သည်ဟု မှတ်ချက်ပြုမိ၏။

ဟင်္သာအရောင်မှာ အဝါရောင်ဖြစ် သည်။ နေရောင်တွင် ထွန်းရှင်တောက် သကဲ့သို့ ရှိ၏။ အတောင်ပံရှိ အတောင် အဖျားများတွင် သရိုက်ရောင်မျိုး

အနားသတ်ထားသည်။ ဟင်္သာအရွယ်မှာ လေးဘီးကား စက်ခေါင်းဖုံးနှင့် အပြည့်၊ ဒီဘက်စက် ခေါင်းဖုံး အဖျားမှ ဟိုဘက်စက်ခေါင်းဖုံး အဖျားအထိ အရွယ်ဖြစ်၏။ (ဥပမာ နွားမတမ်းတစ်ကောင် ကားစက် ခေါင်းဖုံးပေါ်သို့ တက်ရောက်ဝပ်နေ သကဲ့သို့ အရွယ်မဟထဖြစ်သည်။)

ဟင်္သာအတောင်ပံ၏ အတောင်အဖျား စရင်းရောင် အနားကွဲထားသော နေရာအနီးတွင် သူရသတိဆယ်တော်၏ ဖြေချင်းမျှာသည် သောဝင်တိုင်းလုံး အရွယ်ကဲ့သို့ ဟည့်ဟည့်ဖြစ်သည်။ အဖျားများသည် အတိုအရှည်မရှိ ဝမ်း တိုင်းတည်ဖြစ်၏။

ခါးတွင် ဝတ်ထားသော လုံချည်မှာ ချိတ်ထဘီမဟုတ်ပေ။ ကန့်လန့်ဖြတ် လက်နှစ်လုံး၊ လက်သုံးလုံးခန့် အစင်း ထဘီဖြစ်သည်။ အရောင်များကမူ ဝါသလိုလို၊ ပြာသလိုလို၊ စိမ်းသလိုလို အရောင်မျိုး ရောယှက်လျက်ပင်။ တော်တော်ကောင်းသည့် ထဘီအမျိုး အစားဖြစ်သည်ဟု ပြောဆိုနိုင်သော် လည်း ဘယ်ရွှေဘယ်မျှ ကောင်းသည် ကိုမူ ကျွန်တော် မပြောတတ်ပါ။

သူရဿတီမယ်တော်၏ အရွယ် အနေအထားမှာ သာမန်အမျိုးသမီး ခပ်လှလှအရွယ်ဖြစ်၏။ မနိမ့်လွန်း၊ မမြင့်လွန်း၊ မပိန်လွန်း၊ မဝလွန်း အထူး ထူးပင် တင့်တယ်လှပသော အရွယ် အနေအထားမျိုးပါပေ။

မယ်တော် ခြုံထားသော ပဝါမှာ ဖာပဝါအဖြူရောင်ဖြစ်သည်။ ယာဘက် လက်ထဲတွင် ပိဋကတ်သုံးပုံ စာအုပ် များကို ပွေထား၏။

ကျွန်တော်တို့ တွေ့ဖူးသော ရုပ်ပုံ ရုပ်တုကားချပ်များထဲမှာကဲ့သို့ ကလပ် ဝေါ်တွင် စာအုပ်များတင်၍ ကလပ်ကို မယ်တော်၏ လက်ဖြင့် ကိုင်ထားခြင်း မျိုး မဟုတ်ပါ။

ပိဋကတ်သုံးပုံ စာအုပ်များကို မယ်တော်၏ ယာဘက် လက်မောင်း ထဲတွင် ပွေပိုက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ (ကျောင်းသားကလေးများ စာအုပ် များကို လက်မောင်းထဲ၌ ပွေပိုက် ထားသကဲ့သို့ဖြစ်၏။)

မယ်တော်၏ ဝဲဘက်လက်ကမူ ခြုံထားသော ဖာပဝါနှစ်စကို ပူးကိုင် လျက် မယ်တော်၏ ရင်ညွန့်နားတွင် သာသာဖွဖွ ထိန်းဖိထားသည့်ပမာ ဖြစ်သည်။

ရွှေရောင်စိမ့် ခေါင်းဆောင်ချွန်ချွန်ကို မယ်တော်၏ ဦးခေါင်း၌ ဆောင်ထားချက်

တွေ့ရ၏။

မယ်တော်၏ မျက်နှာကို ဂရုစိုက်၍ ကြည့်မိသည့်အခါ မယ်တော်၏ မျက်နှာမှာ ပြည့်ပြည့်ဖြူဖြူနှင့် မေတ္တာ တရား ပြည့်ဝစွာ ချောမောတင့်တယ် မှု အပေါင်းစုသော ကြည်နူးချမ်းမြေ့ ဖွယ်ရာ မျက်နှာတော်မျိုးဖြစ်သည်။

မယ်တော်၏ မျက်လုံးများကမူ ရွှန်းတောက်လျက် တလက်လက်ရှိ၏။ ဟင်္သာမျက်လုံးကဲ့သို့ ကျွန်တော်ဘက် သို့ကြည့်လိုက် ရှေ့တူရှုသို့ လှည့်လိုက် ဖြင့် နှစ်ကြိမ်၊ သုံးကြိမ်မျှ လှုပ်ရှားကြည့် သည်။

သို့ဖြစ်၍ ယခု ကျွန်တော် မြင်တွေ့ နေရသော သူရဿတီမယ်တော်မှာ ရုပ်တုကားချပ်မဟုတ်ဘဲ သက်ရှိ အသက်ရှင်လျက် သူရဿတီနတ် သမီး အစစ်အမှန်ဖြစ်သည်ဟု ကျွန်တော်၏ စိတ်ထဲတွင် အသိအမှတ် ပြုမိပါ၏။

ခိုင်မာစွာ ယုံကြည်မိပေသည်။ သူရဿတီမယ်တော်ကို ကြည့်မြင်နေ သည့်အချိန်မှာ ကျွန်တော်၏ ရင်ထဲ၌ (မိခင်နှင့် အချိန်ကာလပေါင်း အမြောက်အမြား ကင်းကွာနေခဲ့ရ သော ကလေးငယ်ပမာ ပြန်လည် ဆုံတွေ့ကြသည့် တစ်ခဏကလေး ၏ ရင်ထဲတွင် ဆုံ့နှင့်ကြည့်နူးခြင်း များစွာဖြင့် အမေဟူ၍ပင် မခေါ်နိုင် လောက်အောင် ဝမ်းသာနေမိသကဲ့ သို့)ခံစားရပါ၏။

ထိုသို့ အံ့သြခြင်းများစွာဖြင့် မယ် တော်ကြီးအား ငေးမောကြည့်ရှုနေစဉ် ကျွန်တော်၏ ဦးခေါင်းထဲ၌ အသိတစ်ခု ဝင်ရောက်လာသည်။

ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ပါး ကြွရောက်လာသည် ကို ဤရွှေဤမျှအထိ ကြည့်ရှုမှတ်သား ရလျှင် တော်သင့်ပေပြီ။ ပြန်လည်

ခွင့်ပြုသင့်ပြီဟူသော သတိဝင်လာခြင်း ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်က...

အမေ သူရဿတီမယ်တော်ကြီး၏ အခြားထင် ထွေရလျှင် သိမိ ခြီး မယ်တော်ကြီး၏ ဘုံဦးစားကို ရှမ်းသော ခြားလည် ကြည့်တော်မူပါ လော့

ဟူ၍ စိတ်ထဲမှ ရေရွတ်ပန်ကြား လိုက်သည်။

ဤသို့ ပန်ကြားပြီး ချက်ချင်း ဆို သကဲ့သို့ပင် ဟင်္သာကော မယ်တော် ကြီးပါ ဖြည်းဖြည်းချင်း ကြွ၍ တဖြည်း ဖြည်းမြင့်တက်သွား၏။ ဟင်္သာကော အတောင်ပံဝတ်၍ ပုံတက်သွားခြင်းကို မဟုတ်ပေ။ မီးပုံပျံများ လွှတ်တင် သည့်အခါ မှိုင်းပြည့်၍ တဖြည်းဖြည်း မြင့်တက်သွားသကဲ့သို့ ဖြစ်လေသည်။

ဤကဲ့သို့ သူရဿတီမယ်တော်ကြီး ကို စတင် မြင်တွေ့မိသည့် အချိန်မှစ၍ ပြန်ကြွသွားသည့်အချိန်အထိ အချိန် ကြာရှည် အနေအထားကို ခန့်မှန်းကြည့် လျှင် တတ်တိုင်နှစ်တိုင်စာ အကွာအဝေး ကို လေးဘီးကားသွားနှုန်းဖြင့် ချင့်တွက် ၍ ညီမျှမည့် အချိန်ကာလ အတိုင်း အတာဖြစ်သည်။ (အများဆုံး တစ်မိနစ် သာသာ အချိန်မျှဖြစ်သည်။)

မှတ်ချက်

ယခု တင်ပြပါ အကြောင်းအရာသည် မှန်သည့် ပုံပြင် ထွေ ကျမ်း နိပါတ် ဇာတ်တော်တို့မှ ကိုဏားတင်ပြခြင်း မဟုတ်ပါ။

လက်ရှိ အသက်ရှင်လျက်ရှိသူ ကျွန်တော် စာရေးလူကိုယ်တိုင် ကျွန်တော်၏ ဟင်္သာ မျက်လုံးဖြင့် သူရဿတီမယ်တော်အား မြင် ခဲ့သည့် အတွေ့အကြုံကို အမှန်အတိုင်း ရေးသားတင်ပြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

(စာရေးလူ)

ထိုဖြစ်ရပ်ကို ပြန်လည် ခဉ်းစား ကြည့်သည်အခါ ကျွန်တော်ကိုယ် ကျွန်တော်ပင် မယုံနိုင်လောက်အောင်

ဖြစ်ရ၏။ ရင်ထဲတွင် တလှုပ်လှုပ် တုန်လှုပ်မိသည်အထိ ခံစားခဲ့သည်။

ထိုဖြစ်ရပ်မျိုး ကြုံဆုံလာလိမ့်မည်ဟု အိပ်မက်ထဲ၌ပင် မစဉ်းစားမိပါ။ ဤကဲ့သို့ သူတော်ကောင်း နတ်မင်းကြီးများကို မြင်နိုင်ရန် တွေ့နိုင်ရန် ကြံကြိုက်နိုင်ရန် ဆိုသည်မှာ အလွန်ပင် ခက်ခဲသော ကိစ္စမျိုး ဖြစ်ပေသည်။

လွန်စွာ တရားပြည့်ဝသော သီလသိက္ခာတော် လုံခြုံသော ဆရာတော်ကြီးများ၊ လူပုဂ္ဂိုလ်များ တွေ့ဖူးမြင်ဖူး ဖြစ်ခဲ့ကြသည်ဟု ကြားဖူးခဲ့ပါသည်။ သို့မဟုတ် ဈာန်ပုံရသေ့ကြီးများ မြင်ဖူး တွေ့ဖူးရှိခဲ့ကြသည်ဟု သိဖူးကြားဖူးခဲ့သည်။

ကျွန်တော်သည် မိမိကိုယ်မိမိ ဆန်းစစ် ၏။

“ဗိ ဘာဂြာန် သုဗညာတိယံ ထာဝရဝိသုဒ္ဓါကို နိဗ္ဗာန်ကံထံမှာ ဖောဏ်ဘိ စိတ်အာရုံထံမှာလဲ ဖောဏ် ဘိ လူသားမျက်လုံးနဲ့ တိုက်တိုက်မြင် တွေ့ရမိသလဲ”

ဟူ၍ ဖြစ်၏။ ကျွန်တော် လုပ်ဆောင်ခဲ့ဖူးသော လုပ်ရပ်များကို တစ်ခုချင်း စစ်ဆေးကာ အဖြေရှာမိသည်။

ကျွန်တော် စဉ်းစားရသမျှကား...

ယခုကဲ့သို့ အမိဋ္ဌာန် ဝင်ဆောင်သည့်ရက်များတွင် ကသိုလ်းကျင့်စဉ် တစ်မျိုး ထိုင်လေ့ရှိ၏။ နေကသိုလ်း၊ လကသိုလ်း၊ ရေကသိုလ်း၊ မီးကသိုလ်း စသည်ဖြင့် ကသိုလ်းအမျိုးမျိုး ရှိသည့် အနက် ကျွန်တော်က မီးကသိုလ်း ထိုင်သည်။ “တေဇောကသိုလ်း”ဟု ခေါ်၏။

ကသိုလ်းထိုင်သည့်အခါ ကံသုံးပါးမှ တစ်ပါးပါးကို အာရုံပြု၍ ကျင့်စဉ်ယူရသည်။ (ကျွန်တော် လုပ်ဆောင်ခဲ့ဖူးသော ကသိုလ်းကျင့်စဉ်ကို လေ့လာလိုသူ၊ သိမှတ်လိုသူများ ချင့်ချိန်

သုံးသပ်နိုင်ရန် အပြည့်အစုံ ခေးသား တင်ပြပါ၏။

ကံသုံးပါးနိဗ္ဗာန်သည်မှာ...

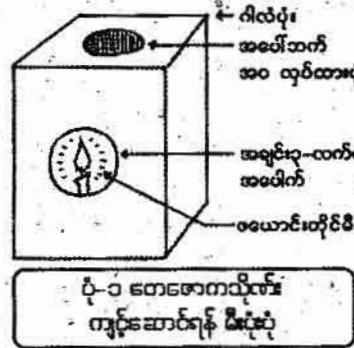
၁။ ပထမကံ - ကံတေဇော(ကံကောင်း စေလိုသောအခါ လုပ်ဆောင်ရန်)

၂။ ဒုတိယကံ - ဉာဏ်တေဇော(ထူးကဲထက်မြက်သော ဝိဇ္ဇာဉာဏ် ရလိုသောအခါ လုပ်ဆောင်ရန်)

၃။ တတိယကံ - ဈာန်တေဇော(ဈာန်တန်ခိုးရလိုသောအခါ လုပ်ဆောင်ရန်) ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်ကမူ ဝိဇ္ဇာဉာဏ်ရလိုသည့်အတွက် ကသိုလ်းကျင့်စဉ် အမိဋ္ဌာန် ဆောင်ရွက်သည့်အခါ “ဉာဏ်တေဇော”ဟူ၍ စိတ်ထဲမှ ရွတ်ဆိုပြီး အမြဲဝင်ခဲ့ဖူးသည်။ ကျွန်တော် တေဇောကသိုလ်းကျင့်စဉ် ပြုပုံမှာ...

***

ပုံ(၁)တွင် ပြထားသည့်အတိုင်း ဂါလံပုံအရွယ် သံပုံး သို့မဟုတ် သစ်သားပုံး တစ်ခုကို အပေါ်ဘက်အဝကို လှုပ်ထားပြီး ဘေးမျက်နှာစာလေးဖက်ရှိ အနက် တစ်ဖက်မျက်နှာစာ၌ အချင်းသုံးလက်မရှိသော အပေါက်တစ်ပေါက်ကို ဝိုင်း၍ ဖောက်ထားသည်။

ဖယောင်းတိုင်ကို သီမိဇွန်တွင် ပြအောင်

စိုက်၍ ပုံထဲမှာ ကပ်လျက် ထွန်းစမ်း သုံးလက်မ အပိုင်းပေါက်ကို မိမိတက်မှာ လှည့်ထားပြီး ယင်းအပိုင်းပေါက်မှာ ပြင်နေရသော သီမိဇွန်ကို သီမိဇွန်ခြင်းပျက်တောင်ပတ်ဘဲ ကြည့်၍ ကသိုလ်း ထိုင်သည်။

ထိုသို့ ကသိုလ်းထိုင်မှု ကျင့်စဉ်ပြုသည့်အခါ “ဉာဏ်တေဇော”ဟု စိတ်ထဲမှ ရွတ်ဆိုလျက် မလှုပ်မယှက် ဆောင်ရွက်သည်။ အကယ်၍ မျက်တောင်ခတ်မိလျှင် မျက်လုံးမှိတ်မိလျှင် ဝိရိယကံ ပျက်သည်ဟု ခေါ်၏။

အပြည့်အဝ မအောင်မြင်ချေ။ ပထမ စကျင့်စဉ် အကြိမ်များ၌ပင် ဝိရိယကံပျက်ခဲ့သော်လည်း နောင်အခါ ကျင့်သားရလာသည်မို့ မျက်တောင်ခတ်ခြင်း မျက်လုံးမှိတ်ခြင်းတို့ မဖြစ်တော့ပေ။ မီးရောင်နှင့် မိမိမျက်လုံး အကွာအဝေးမှာ (၈)ပေခန့် ရှိရမည်။

ကျွန်တော်အနေဖြင့် တေဇောကသိုလ်း ကျင့်စဉ်ယူသည့်အခါ ဖယောင်းတိုင်ကို တစ်တိုင်ပြည့်အောင် မထိုင်ခဲ့ဘူးပါ။ ဖယောင်းတိုင်အရှည် တစ်တိုင်သည် တစ်နာရီအထိ အချိန်ကြာသည်ဖြစ်၍ တစ်နာရီလုံးလုံး မထမ်းဆောင်နိုင်လျှင် ဝိရိယကံပျက်မည်ကို စိုးရိမ်မိ၏။

သို့ဖြစ်၍ မိမိနိုင်နိုင်သည့် အနေအထားအဖြစ် ဖယောင်းတိုင် လက်တစ်ဆစ်စာ အရှည်ကိုသာ အမိဋ္ဌာန်ပြု၍ တေဇောကသိုလ်းကျင့်စဉ်ပြု၏။ တေဇောကသိုလ်းကျင့်စဉ် ဝင်ချိန်မှာ ဖယောင်းတိုင်ရှည်သည် တိုသည်ဖြစ်စေ၊ အချိန်နည်းသည် များသည့်ဖြစ်စေ အဓိက မကျပါချေ။ နိုင်နိုင်နင်းနင်း ဖြစ်ရန်သာ လိုအပ်၏။

တစ်ခု ရှိပေသည်။ အဓိဋ္ဌာန်ပြုထား သည့်ရက် သတ်မှတ်ချက် ပြည့်ဝဖို့မှ အထူးဂရုထားအပ်သည်။ ဥပမာ... (၉)ရက် မိဋ္ဌာန်ထားလျှင် (၉)ရက်၊ (၁၈)ရက် မိဋ္ဌာန်ထားလျှင် (၁၈)ရက် စသဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်ပြုထားသည့်ရက် ပြည့်ဝရမည်မှာ အဓိက ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်သည် ယနေ့အထိ ဖယောင်းတိုင် လက်တစ်ဆစ်ကိုသာ ပုံမှန် အဓိဋ္ဌာန်ပြုလျက်ရှိ၏။ ပို၍ လုပ်ဆောင်နိုင်ပါမူ ပို၍ အကျိုးရှိမှာ ဖြစ်ပေသည်။

အဘိဓာန် ကျမ်းဂန် ကျမ်းဂန်

ကသိုလ်းကျင့်စဉ်ပြုလျှင် ကျွန်တော် သည် အထက်ပါဂါထာကို (၃)ကြိမ် ရွတ်ဆို၍ ဘုရားရှင်အား ပူဇော်၏။ ထိုပြင်...

အရှင်ဘုရား တပည့်တော်သည် ယခု အချိန်မှစ၍ မီးတလိမ်းကျင့်စဉ်ကို ဤ လက်တစ်ဆစ်ဖယောင်းတိုင်ကို မီးဖြိုး ယင်းလုံလပြု၍ ကျင့်ဆောင်ပါမည်ဘုရား ဟု တိုင်တည် အဓိဋ္ဌာန်ပြုကာ ဆောင်ရွက်သည်။

ဤကဲ့သို့ "တေဇောကသိုလ်း" ကျင့်စဉ်ကို "ဉာဏ်တေဇော" ဟု ရွတ် ဆိုလျက် အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ကျင့် ဆောင်ခဲ့သဖြင့် ထိုကုသိုလ်ကံအဟုန် ကြောင့် ယခုကဲ့သို့ သူရဿတီမယ် တော် နတ်သမီးကို ပကတိ လူ့မျက်လုံး ဖြင့် မြင်တွေ့ရခြင်းဖြစ်သည်ဟု အထောက်အထား အချက်တစ်ချက် ပမာ ဆိုနိုင်ပေသည်။

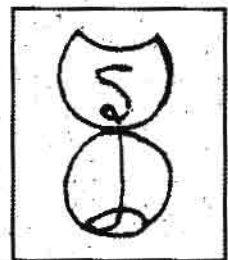
နောက်တစ်ချက်မှာ ယင်းကဲ့သို့ ကသိုလ်းကျင့်စဉ်များ ဆောင်ရွက်ခဲ့စဉ် ကာလများအတွင်း တစ်နေ့မှာ အိပ် မက်ထဲ၌ အဘိုးဘိုးအောင် ကြွလာ ၂၁၂ နက္ခတ္တဖောင်ခြင်္သေ့ပျံ၏

သည်ဟု အိပ်မက် မက်၏။ အဘ ဘိုးဘိုးအောင်က...

‘ရှေ့... ဒီအင်းကို (၁၀၈)ရက် သောက်’

***

ပုံ-၂ လက်ဖဝါးတွင် ရှေးပေးသော အင်းပုံစံ

ဟုဆိုကာ ပုံ(၂)တွင် ပြထားသော အင်းပုံစံကို ကျွန်တော်၏ ယာဘက် လက်ဖဝါးမှာ ရေးပေးသွားသည်။ ယင်းအင်းကို ဖြေ၍ စမအကွရာစဉ် လိုက်သည့်အခါ အောက်ပါအတိုင်း စမလေးလုံးရ၏။

***

န	မ	ဗ	င
---	---	---	---

ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ထိုစမလေးလုံးကို (၁၆)ကွက်ရှိ သော အင်းကွက်တွင် ဝါကြိတ်လိမ် နည်းဖြင့် အင်းဆန်သွင်းလိုက်လျှင်

(၁၆)ကွက်ရှိသော အင်းကွက် ဖြစ်လာ၏။

***

န	မ	ဗ	င
င	ဗ	မ	န
မ	န	င	ဗ
ဗ	င	န	မ

ပုံ-၃

ထိုအင်းကို (၁၀၈)အင်းပြည့်အောင် နံ့သာ(၇)ပါးဖြင့် သောက်ခဲ့ဖူးသည်။ ထိုပိဋကဓရနည်းပညာအရ ပိုးထောင် ကုမှုကြောင့်လည်း သူရဿတီမယ် တော်နတ်သမီးကို ကျွန်တော်၏ ပကတိ လူ့မျက်လုံးဖြင့် မြင်တွေ့ ရခြင်း ဖြစ်နိုင်သည်ဟု အထောက် အထား ရှာဖွေတွေ့ရှိကြောင်း တင်ပြ အပ်ပေသည်။

(ကျွန်တော် တပည့်အပ်သော အထောက် အထား နှစ်ချက်ကို လည်းကောင်း သူရဿတီမယ်တော် နတ်သမီးကို လူ့မျက် လုံးဖြင့် မမြင်နိုင်ပေမည်ဟု အပြင်အထင် တွေ့သည်ကို လည်းကောင်း စဉ်စာချင့်ချိန် ၍ သူရဿတီမယ်တော်နှင့် ဟင်သက်ဇော အပြန်တစ်ခုကို ဖော်ထုတ်ရယူနိုင်ပါစေ ဆန္ဒပြု၏။)

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်တော် စီးလာသော ကားကလေးသည် ကျွန်တော်၏အိမ် ရှေ့သို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။

ကားနောက်ခန်းတွင် တင်လာသော ပစ္စည်းများကို သယ်ချပြီး ကားငှားစ ကျသင့်ငွေ (၁၅၀)ကျပ်ကို ကားဆရာ အား လှမ်းပေး၏။ ကားဆရာက ငွေ(၁၅၀)ကျပ်ကို လက်လှမ်းယူစဉ်

တနင်္ဂနွေသားသမီးများအတွက်

တနင်္ဂနွေ သားသမီးများအတွက် အောင်မြင်မှုတွေရစေဖို့ ကျော်ကြားစေ ခဲ့ ကံကောင်းစေဖို့ရာ လွယ်ကောင်း ယတြာများ ဖြစ်ပါတယ်။

တနင်္ဂနွေသားသမီးသည် ဤယတြာကို ပွေးနေ့တိုင်း အားထုတ်ရပါမယ်။ တနင်္ဂနွေ သားသမီးနှင့်လျှင် နေ့ခိုး(အထာနေ့ခိုးအယ် အသစ်)(၁)လုံးတွင် ကြေညိုကြညိုသန့်သန့် ထည့်ပြီးလျှင် တံခွန်(၁)ချောင်းအတူ ဝှေ့ စကြာပုဒြာရုပ်ပွားတော်တွင် သက်တော် ထပ်ရှားမြတ်စွာတရားကို အထူးအာရုံထားပြီး လျှာရပါမယ်။

မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်အရကတော့... ပုတီး ဘင်၊ မရထား၊ ရာအ၊ အထွန်း၊ သိုက်၊ အဝိပတိပစ္စယောသည် လျှာဖွယ် ဝတ္ထုများသာလျှင် ကွာခြားချက် ရှိပါတယ်။

ထို့ပြင်... ရွတ်ဆိုရမယ့်ဂါထာနဲ့ စိပ်ရမယ့် ပုတီးစိပ်၊ စိပ်ရမယ့်ပုတီးတို့သည်လဲ မကွာခြားဘဲ တနင်္ဂနွေသားသမီး မည် သည့်ဖွားဖြစ်စေ အတူတူဖြစ်ပါတယ်။

ရွတ်ရမယ့်ဂါထာကတော့ နေဝင်း ဂါထာ၊ စိပ်ရမယ့်ပုတီးစိပ်ကတော့ "အဝိပတိပစ္စယော"၊ စိပ်ရမယ့်ပုတီး ကတော့ "အုန်းသား" ပုတီး၊ ပုတီး ပတ်ကတော့ (၃)ပတ်ဖြစ်ပါတယ်။

ပုတီးမစိပ်မီ နေဝင်းဂါထာဖြင့် ဘုရားရှင်အား ရှိခိုးပါ။ ပြီးရင် "အဝိ ပတိပစ္စယော" ပုတီးတစ်လုံးချသော အားဖြင့် (၃)ပတ်စိပ်ရမယ်။ ပြီးရင် လိုရာဆုတစ်ခုကို တောင်းပါ။

မဟာဘုတ်ဖွားအလိုက် ထပ်မံ၍ လျှာရမယ့်ပစ္စည်းများကို သီးခြားယောင်း ဖြင့် ဖော်ပြထားပါတယ်။

◆ ဓမ္မစကြာတရားဦးထာဟန် ရုပ်ပွားတော် (ရန်ကင်းမြို့၊ ဓမ္မစကြာတရားဦးထာ ဖယ်လှပုထေဝီတော်တွင် တည်ရှိပါသည်)

မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်

နှင့် လွယ်ကောင်းထကြ

- ဇနဝင်းဂါထာတော်
- ကေစိတ္တံ ဝိစိန္တော ဝေယျာယံ သုနိဿတိ၊
ဇောတော ဇောယော လောကော၊ ကေရာဇာ
တိပါကဇော၊
ဇောတိ သပ္ပာသမ္ပုဒ္ဓိ၊ ဇောတိပုတ္တံ၊
ဇောတိ မဂ္ဂပုပ္ဖာ၊ ဇောတိ ယု တောနယော၊
- ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
- ကေစိတ္တံ = အေတစိတ်တံ
- ဝိစိန္တော = ဝိစိန်တစ်တဝါ
- ကေခမ္ပံ = အေကခမ်မံ
- သုနိဿတိ = သုနိတ်သတိ
- ပါကဇော = ပါကတော
- သမ္ပာသမ္ပုဒ္ဓိ = သမ်မာသမ်မုတ်တ
- ပုတ္တံ = မုတ်တမ်
- မဂ္ဂပုပ္ဖာယု = မက်ဂမုတ်ဂယ်ရ
- အနက်အဓိပ္ပာယ်
- ဇောတော၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်တတ်

- ကောင်းမြတ်လှစွာ ကောင်းခြင်းရာကို မပြတ်ရှာခိုးတတ်သူများအား
- ဇောမော၊ နေမလင် ညဉ့်မခြား မပြတ်ရှာခိုးအပ်သော သဘောရှိထ သော၊
- လောကော၊ လောကသုံးရပ် ဘုံသုံး ထပ်၍
- ကေရာဇာတိ၊ ပြိုင်ဘက်မပြု တစ်ဆူတည်းသော တရားမင်းဟူ၍၊
- ပါကဇော၊ အောက်ထပ်နှံသီ ကျော် စောခြင်း ရှိတော်မူထသော၊
- ယော၊ အကြင် သုံးလူထွတ်ထား မြတ်ဘုရားသည်၊
- ကေစိတ္တံ၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း ပျော့ပျောင်းဖြူစင် လွန်ကြည်လင် သော စိတ်သဘောတစ်ခုကို၊
- ဝိစိန္တော၊ အထူးသဖြင့် သိတော် မှု၍၊
- ကေခမ္ပံ ကေဝေ၊ ပူရဏ၊ ဝာဿပ နဂ္ဂတ္ထာပျောင်ခြည်ဖျား၊ ၂၁၃

စသည် သောင်းသောင်းတိတ္ထိပေါင်းကို ကြံကောင်းကြံရာ ဟောမှာသည်နှင့် မတူကွဲပြား နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း တရားကောင်းတစ်ခုကိုသာလျှင်။

သုနိဿတိ၊ ကောင်းမွန်လှစွာ အောင်နိုင်တော်မူပါပေ၏။

တံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား ရှင်သည်။

ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။

ဧသတိ၊ ရွှေပြည်နိဗ္ဗာန် ဝင်စံလိုလှ မြတ်ဆန္ဒဖြင့် မပြတ်ရှာမှီးလေ့ရှိပေ၏။

တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားရှင်သည်။

ဓမ္မံ၊ တရားတော်မြတ်ကို လည်း ကောင်း။

ဧသတိ၊ မပြတ်ရှာမှီးလေ့ရှိပေ

သည်။

တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားရှင်သည်။

ဥတ္တမံ၊ ရင်နှစ်သည်းချာ အရိယာ ရှစ်ဖော် မြတ်သံဃာတော်ကို။

ဧသတိ၊ ရွှေပြည်နိဗ္ဗာန် ဝင်စံလိုလှ မြတ်ဆန္ဒဖြင့် မပြတ်ရှာမှီးလေ့ ရှိပါပေ သည်။

ဥဂ္ဂယျ၊ ငြိုငြင်စရာ မတွေ့လာ အောင် ကြံဆောင်မြှောက်ချီး မိမိစိတ် ကိုထားပြီး၍။

တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားရှင်သည်။

မဂ္ဂံ၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း လမ်း ကောင်းလမ်းမှန်ကို။

ဧသတိ၊ ရွှေပြည်နိဗ္ဗာန် ဝင်စံလိုလှ မြတ်ဆန္ဒဖြင့် မပြတ်ရှာမှီးလေ့ ရှိပါ

သည်။

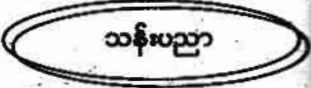
တာဒီသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော သေတီ၊ ဤသို့များစွာ မဟာ အသင်္ခတဓာတ် ရောက်လိုလတ်သည့် မြတ်ဆန္ဒဖြင့် မပြတ်ရှာမှီးလေ့ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၌။

တေ၊ ခန္ဓာငါးဝ ပေါင်းထသဖုတ် သင့်ကိုယ်ရပ်၏။

နမော၊ ခြေရင်းဝပ်တွား ထိငါးစုံ ဖြင့် လက်စုခိုး၍ ရိုမှီးခြင်းသည်။

ဘောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

အောပါစေ၊ အောင်ပါစေ။

တနင်္ဂနွေသားသင်္ခါများ မဟာဘုတ်ဖွားအလိုက် လျှို့ဝှက်၍ ဝတ္ထုပစ္စည်းပြပေး

အထွန်း	သိုက်	ရာဇ	အဓိပတိ	တင်	မရဏ	ပုတိ
အန်ဆွန် သီဆွန်	အန်ဆွန် ရွက်လှ	အန်ဆွန် ဖျံးဆွန်	အန်ဆွန် ပိတောက်	အန်ဆွန်	အန်ဆွန် ကံ့ကော်ဆွန်	အန်ဆွန် သင်္ကြန်

စာမျက်နှာ (၂၁၂) မှ အဆက်

အချိန်မှာပဲ ကျွန်တော်က ပြောပြလိုက်သည်။

ကံကားဆရာကြီး ခင်ဗျား ပေးထားတဲ့အခွင့်ကို ကျွန်တော် အပြေပေးမယ်၊ မှားရင်မှားတာပဲလို့ အားမနာဘဲ ပြောပါ။ မှန်ရင်လဲ မှန်တဲ့အကြောင်း ပြောပါ။

ကားဆရာသည် ဆေါင်းညွှတ်ပြီး ကျွန်တော်ထံမှ အပြေကို စောင့်၏။

'ခင်ဗျားကို တုခွာနွာ အော်ရအော်ရတဲ့ ဝမ်းနည်းစက် ဝမ်းနည်းစက် သူ့ပေးပေးပေးတာပဲ။ ခြံတယ်' ဟု ပြောပြလိုက်သည်။

ကားဆရာက ပြန်၍ ပြောကြားသည်မှာ

'ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ သူ့ပေးပေးပေးတာပဲ။ ကျွန်တော်ကို ဟောချက် ခေတပ်ကို အိမ်ကံမှာ သူ့ကြိုက်နဲ့ အပ်ပေးပေးတယ်။ အရက် ယောက်ျား အသံသာမောနဲ့ သားနာပွဲ ကျပေးပေးပြီး အိမ်ကံ ပေးတဲ့အတွက် ကျွန်တော် ကံကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်ပေမယ့် အရက်ယောက်ျားက (၁၇)နှစ်ရှိပြီ။'

အဲဒါဟောပြောတာပဲ (၁၇)နှစ်ပဲ။ အိမ်ကတည်းက သားက ပွဲတစ်ပွဲ အပြုလုပ်ပါတယ်။ ပုတီးလဲ အပြုပေးပါတယ်။ ခုတယ် အကျိုးလဲပေးပါတယ်ဆရာ။

ဒီကားကို ယထာ အရာယူမောင်တာပဲ။ ဗုဒ္ဓဘာသာ ရှင်များနှင့် တရားကုန်ရင် တရားပြု ပေးမိလျှင်မှ ကျွန်တော်ကိုလိုက်ကား ခြံလွှားမိပြီး ထရာပြောတာ ရှိ တယ်။

ဟူ၍ ပြောကြား၏။

ဝိဇ္ဇာဝေဒကုဏ်ဦးများကို စင်ကြယ်အောင် ကျင့်ဆောင် နိုင်၍ ကောင်းမြတ်သော အကျိုးပေးမှု အောင်မြင်မှုမဟုတ်ဘဲ တို့သည် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ် အပေါင်း ကာယစိတ္တသုခနှစ်ဖြာ ကိုယ်စီ ကိုယ်စီ ပြည့်စုံ သွင်းသွားကြပါစေဟူ၍ ဆုမွန်ကောင်းပြုလျက်...

အတွင်းအလင်း တံကောင်းစေသော

အပြုငြိမ်း အင်း

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှာ အင်း သင်ခန်းစာအကြောင်း ဖတ်ရှုရ၍ အင်မတန် ကျေးဇူးတင်ပါကြောင်း ပြော ပါရစေ။ မသိသေးသော အကြောင်း များ ထပ်မံသိရ၍ တချို့ သိထားပြီး သားများလဲ ထပ်သိရပါတယ်။

ကျွန်တော် သိထားသော အင်း အကြောင်း လက်တွေ့အသုံးကို တင်ပြ ရေးပြောချင်ပါတယ်။

ကျွန်တော်ရဲ့ အစ်ကိုတစ်ယောက် ဟာ ဝန်ထမ်းဖြစ်ပါတယ်။ ငွေစုငွေချေး ကိစ္စများနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဖြေရှင်းစရာ များ ကြုံခဲ့စဉ်က အစ်ကိုအား ပြည်မြို့၊ ဝေပုလ္လာရာမကျောင်းတိုက် ဆရာ တော်ကြီး ဦးမြင့်ခွဲသော အင်းအဆောင် ဖြစ်ပါတယ်။

ထိုအင်းကို ဆောင်ထားပါ။ ထို ကာလအတွင်း မေတ္တာများများပို့ပါ။ ဖြစ်နိုင်ရင် သက်သတ်လွတ်စားပါ။ အစစ အရာရာ အဆင်ပြေလိမ့်မယ်လို့ မိန့်ပြီး ပေးခဲ့ပါတယ်။

အင်းပြား ဖြစ်ပါတယ်။ ကြေးပြား ပေါ် စီရင်ရေးဆွဲထားပါတယ်။ ၉- တွက်အင်း ဖြစ်ပါတယ်။ အပြင်မိတ် ဖြစ်သော အောင်း၊ ကုလား၊ ဆွေသား၊ တော်ရင်း စသော လက်ကံကို ဂဏန်း

သင်္ချာ ဖလှယ်ပြီး ရေးဆွဲထားခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ကြည့်ရုံနဲ့ သိပါတယ်။ ဗေဒင်နဲ့ မစိမ်းသူများ အလွယ်တကူ သိနိုင်ပါ တယ်။ လို့သော် လွယ်ပေမယ့် အလွန် အစွမ်းထက်ပါတယ်။

ထိုအင်းကို ဆောင်ထားသည်မှစ၍ ပြဿနာများ ပြေလည်ရုံမက အကူ အညီပေးသူများ တွေ့ရတဲ့အပြင် ထို အနီအရာရှိကြီးကိုယ်တိုင် မေတ္တာ သက်ဝင် ချစ်ခင်လာပါတယ်။

ဒီနေရာမှာ လျှို့ဝှက်ချက်တစ်ခုက တော့ ကိုယ့်ဘက်က တရားသဖြင့်နဲ့ မှန်ကန်မှု ရှိရခြင်းပါပဲ။ မတရားရင် တော့ အောင်မြင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ထိုကာလအတွင်း အခြားသော မိတ်ဆွေများထံမှလဲ အခွင့်အလန်း ကောင်းများ ပေါ်ပေါက်ခစားခဲ့ရတာ လက်တွေ့ ဖြစ်ပါတယ်။

ထိုအင်းကို ကိုယ်တိုင် စီရင်နိုင်ပါ တယ်။ ရက်ကောင်း ဒသ ခွေးချယ်ပြီး စီရင်လျှင် အလွန် ထိရောက်ပါတယ်။ အကယ်၍ ရက်ကောင်း မရွေးတတ်ပါ က ပြက္ခဒိန် တွင် အခြိတ္တစုတ်ရက်တွင် လုပ်ပါ။

မနက်စောစော ဘုရားရှင်နဲ့ ဝိဇ္ဇာ

များ၊ အထူးသဖြင့် အင်းဝိဇ္ဇာများကို ပင့်ပါ။ ဆွမ်း၊ ရေချမ်း၊ ပန်း၊ နံ့သာ ကပ်လှူပါ။ မိမိရဲ့ ပဋ္ဌာန်းဆက်များ (၃၁)ဘုံသားများကို မေတ္တာပို့ပါ။ ပြီးမှ စက္ကူ၊ ကြေးပြား သွပ်ပြားတွင် ရေးဆွဲ ပါ။ ပြီးသော် ဆောင်ထားပါ။

အကြောင်းကိစ္စ တစ်ခုအတွက် သာ ရေးဆွဲပါ။ ထိုကိစ္စ ပြီးဆုံးပါက ထိုအင်းအစွမ်းလဲ ပြီးစီးပါပြီဟု မှတ် ယူပါ။

လက်တွေ့တွေ့ထဲက လက်တွေ့ တစ်ခုသာ ဖြစ်ပါကြောင်း ရိုးသားစွာ ရေးပြောပါရစေ။

၁၅	၀၈	၃၆
၂၄	မွှေးနံ	၂၄
၃၆	၀၈	၁၅

မောင်ကြည်ထွေး (မ/ဒု)

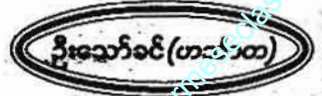
သူ ဘယ်လိုလူစားလဲ

- ဖြောင့်တန်းချည်လျား သန်ရှင်း တဲ့ နှလုံးလမ်းကြောင်းကို တွေ့ရတယ်။ (က)
ဒါကတော့ စိတ်ရင်ဆောင်ခြင်း စောနုကောင်ခြင်းနဲ့ သင်္ကေတပါ။
- ကွေးညွတ် ပျော့ပြောင်းတဲ့ လက်မကို တွေ့ရပါတယ်။ (ခ)
ဒါကတော့ သဘောကောင်ခြင်း အာဟာရအာနာမိတ် ရှိခြင်းနဲ့ သဘောကို ပြပါတယ်။
- လက်သန်းသည် အတွင်းဘက်သို့ လှိုင်းနေပါတယ်။ (ဂ)

ဒါကတော့ စိတ်ထဲရှိလျှာ ဖွင့်လာ မပြောတတ်တဲ့စိတ် ဖွင့်လင်းတဲ့စိတ် ဖြစ်ခြင်းကို ပြပါတယ်။
ကဲ ဒါဆိုရင်... သူ ဘယ်လိုလူစားလဲဆိုတာ သိနိုင်လောက်ပါပြီ။

အေးပါစေ အောင်ပါစေ

နိုင်ငံခြား

ဆိုင်ခပ်မာရ်

အောင်မြင်ကြချေရင်

‘ဟို ဆရာအောင်နန္ဒစံ ရှိပါသလား ဆင်ဗျာ’

အိမ်ရှေ့မှ ခေါ်သံကြား၍ ရှေးလက်စဟောစာတမ်းများကို ခေတ္တ ရပ်လိုက်ပြီး အိမ်ဝယ်သို့ ထွက်ကြည့်လိုက်ရာ မိတ်ဆွေကြီး ဦးထွန်းဝေကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့်...

‘ဪ... ဦးထွန်းဝေဝါလား လာထက်’

ကျွန်ုပ်သည် ဦးထွန်းဝေကို ညွှန်ခန်းတွင် နေရာထိုင်ခင်းပေးလိုက်၏။ ကျွန်ုပ်သည် လူလတ်ပိုင်းအရွယ် ဖြစ်သော်လည်း ကျွန်ုပ် တွဲနေသော မိတ်ဆွေများထဲတွင် အသက်(၃၀)ကျော် လူကြီးသုံးဦးသည်လည်း အပါအဝင်ဖြစ်ကာ သူတို့သည် ကျွန်ုပ်ကို အလွန်ခင်မင်ကြသော ဓမ္မမိတ်ဆွေများဖြစ်ကြ၏။

ထိုလူကြီးသုံးဦးလုံးသည် ရွှေပေါ်တန်းဆရာတော်ကြီး၏ ဝေနေယျများ ဖြစ်ကြပြီး ဦးထွန်းဝေ အပါအဝင် နှစ်ဦးမှာ ဆရာတော်ကြီး၏ တပည့်ရင်းကြီးများ ဖြစ်ကြ၏။

ဆရာတော်ကြီး မရှိတော့သော်လည်း ရွှေပေါ်ကျွန်းသာသနာကို အခွန်နှုတ်တည်တံ့ခိုင်မြဲအောင် တစ်ဖက်အစ်လမ်း တစ်ထောင့်တစ်နေရာမှ သာသနာပြုနေကြသူများ ဖြစ်ကြ၏။

ဦးထွန်းဝေသည် ဆက်တီခုံတစ်ခုံတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်ရာ ကျွန်ုပ်လည်း သူ၏ ကပ်လျက်ခုံတွင်ပင် ဝင်ထိုင်ထိုင်၏။

‘ဦးထွန်းဝေ ဘယ်က လှည့်လာတာ

ကျောင်းခွဲ (ကျွတ်လတ်)

တုံး’
‘ဘယ်ကမှ လှည့်လာတာ မဟုတ်ဘူး။ မင်းဆီကို သတ်သတ်လာတာ ကိစ္စရှိလို့’

‘ဘာကိစ္စတုန်း ဦးထွန်းဝေရဲ့ ဆိုပါဦး’

‘မင်း နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှာ ရေးထားတဲ့ “မွေးရပ်မြေသို့ ပြန်ရောက်ဖို့” ဆိုတဲ့ ဆောင်းပါးကို ဖတ်လိုက်ရတယ်။ စံတင်ကြီးအကြောင်း ရေးထားတာလေ။ အဲဒီဆောင်းပါးက ရပ်ဝေးဒေသတို့ နိုင်ငံခြားတို့ကနေ ကိုယ့်မွေးရပ်မြေကို ပြန်ရောက်လာဖို့ကို ရေးထားတာ။ ငါက အဲဒါရဲ့ ဆန်ကျင်ဘက်ကို သိချင်တာ’

‘ဘယ်လို ဆန်ကျင်ဘက်လဲ ဦးထွန်းဝေရဲ့’

‘ဘယ်လို ဆန်ကျင်ဘက်လဲဆိုတော့ မြို့ပြက အခု စင်ကာပူလေ ပါပူတာနာ။ သူက ဝင်ငွေ ဖော်ဖော်ကောင်းတယ်ကွ။ လတိုင်းလတိုင်း ငါတို့ကို ငွေလှမ်းလှမ်းပို့တယ်။ ကျွန်ုပ်လတ်မှာ ပုဂ္ဂလိကတစ် ဖိုတော့ ဖျာပုံကို လှမ်းလှမ်းပို့တယ်။ ငါက ဖျာပုံကို သွားသွားထုတ်ရတာပေါ့။

ငါ ဆိုလိုတာက သူ ဟိုမှာ ကြာကြာနေရလေ ငါတို့ဒီက ပိယာနော့ အဆင်ပြေလဲ ပဲယုတ်လား။ ဒါကြောင့် သူ့ကို ဟိုမှာ ကြာကြာနေစေချင်တယ်။ သူက ဟိုမှာ မပျော်ဘူး ပြန်လာချင်တယ်။ ပြန်လာချင်တယ် ဖြစ်နေတာ။

အဲဒီတော့ သူ ဟိုမှာ နှစ်ကြာကြာ နေရပြီရယ် ဟိုမှာ နေနေရတဲ့ ကာလတစ်လျှောက်လုံး ပေးအဖွဲ့ရယ်ကင်ရှင်ဖို့ရယ် အဓိကကတော့ကွာ - ဟိုမှာ အဆင်ပြေပြေ နှစ်ကောင်းနေဖို့ရယ် အဲဒီအတွက်ကို ရွတ်ဖတ်ရယ် ဂါထာပုဒ်နဲ့ ကောင်းကောင်းလေး မင်းဆိုမှာ ရှိလောက်တယ် မင်း သိလောက်တယ်ထင်လို့ မင်းဆီကို ငါ လာပေးတာ’

‘ဪ... ဒါလား ရှိတာပေါ့ ဦးထွန်းဝေရဲ့ ရှိတာပေါ့။ နိုင်ငံခြားမှာ ရောက်နေကြတဲ့ ကျွန်တော့်ရဲ့ မိတ်ဆွေတွေ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတွေ၊ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဗေဒင်ပရိသတ်တွေ ကျွန်တော်ပေးထားတဲ့ ဂါထာနဲ့ အဆင်ကိုပြေလို့ ဘာဆိုဘာမှ မဖြစ်ကြဘူး။ လုပ်ငန်းတွေမှာ အဆင်တွေဖြင့် ရာထူးတွေတိုးနဲ့ ကောင်းသတင်းတွေပဲ လှိုင်လှိုင်ကြားနေရတယ်။ ကျွန်တော်လဲ ဒီကနေ ဝမ်းသာနေရတာပေါ့။ ဝိတီဖြစ်ရတာပေါ့။ ဒါက ကျွန်တော့်ကြောင့် မဟုတ်ပါဘူး။ ဂါထာတော်ရဲ့ တန်ခိုးကြောင့်ပါ’

‘အေး အေး လုပ်ပါကွာ။ အဲဒီဂါထာလေး ငါ့ကို ပေးပါ။ ငါကလဲ ဒီကနေ သူ့ကို ရွတ်ဖတ်ပေးမယ်။ သူ့ကိုလဲ ဖုန်းဆက်ပြီး ဟိုမှာ ရွတ်ခိုင်းမယ်။ ဒါမှ သူ့အတွက် စိတ်အေးလက်အေး နေနိုင်မှာ။ ဒီပြင်ဆို သူ့အတွက် မကြာခင်ပဲ ပူပူနေရတာ။ တစ်ရပ်လစ်စွာ

မျက်ကွယ်ရာမှာပိုပါ။ သူ့အကျိုးလေးကို ပေါင်ပေါ်တင်ပြီး ဒီကနေ ရွတ်ပေးမယ် ကွာ၊ ရတယ်မဟုတ်လား။

‘ရပါတယ် ဦးထွန်းဝေရဲ့၊ ပေါင်ပေါ် ပဲရွတ်ရွတ်၊ လက်ပေါ်ပဲတင်ရွတ်ရွတ်၊ ပခုံးပေါ်ပဲတင်ရွတ်ရွတ် ရပါတယ်’

‘အေး အေး အေးကွာ ငါ့ကို အဲဒီ ဂါထာလေးပေးပါ။ ငါ ဘုတ်အုပ်ယူ လာတယ်။ ငါ ကူးသွားပါ့မယ်’

‘မကူးရပါဘူး... ဦးထွန်းဝေရယ်၊ ကျွန်တော်မှာ စာစီပြီးသား ရှိပါတယ်။ ကျွန်တော် မေ့ဒါနု လုပ်နေတာပါ။ ကျွန်တော် ပေးပါ့မယ်’

ထို့နောက် ကျွန်ုပ်သည် ဗေဒင် ဟောပြောရာ ခုံဆီသို့ လျှောက်လာပြီး ဂါထာစာရွက်ကို ယူကာ ဦးထွန်းဝေ အား ပေးလိုက်၏။ ဦးထွန်းဝေက စာရွက်ကိုဖြန့်ကာ ဂါထာကို အသံထွက် ရွတ်ကြည့်နေ၏။ ပြီးလျှင်...

‘ဗဟုသုတအနေနဲ့ ဒီဂါထာရဲ့ သမိုင်းကြောင်းလေးဘာလေး ပြောဦး လေ စာရေးဆရာလေးရဲ့’

‘ဪ ဟုတ်ကဲ့ ပြောပြပါ့မယ်။ ဒီလို...ဒီလို ဦးထွန်းဝေရဲ့...’

* * *

ဂါထာ
တဟိံ တဟိံ ပါရမိသ္မယံ စယံ
ဂတံ ဂတံ သတ္တိ သုဗျဒိ ပဒံ
နရာ နရာနံ သုဓ သပ္ပတံ ဘဝံ
နမာ နမာနံ ဖိန ပုဂံ ဂံ

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထုတ်

- တဟိံ = တဟိန်
- သ္မယံ = သင်စယံ
- သတ္တိ = သတ်တိ
- သုဗျဒိ = သုဗပ်ပဒံ
- သပ္ပတံ = သစ်ဘဝံ
- ပုဂံ = ပုန်ဂံ

အာနတ်

တဟိံ တဟိံ - ထိုထိုဘဝ ကိုယ် တော်၏ ဖြစ်ဖြစ်သမျှ **ပါရမိ သ္မယံ** - မနှိုင်းယှဉ်အပ် များမြတ်တုံ ရှောင်း ပါရမီကုသိုလ်အပေါင်းကို၊ **စယံ** - ဆည်းပူးတော်မူပြီးထသော၊ **သတ္တိ** - ကုသိုလ်နှစ်ဆီ ပါရမီဘုန်းဟုန် စိမ့်ထုံပွားစီး သူမြတ်ကြီးတို့သည်၊ **ဂတံ** - သိမြင်တုံမြောက် မြောက်တန်းစွာ ရောက်အပ်သော၊ **သုဗျဒိ** - နိစ္စတာဝရ မှချစင်စစ် ချမ်းသာအေးမြကြောင်း ဖြစ်သော၊ **ပဒံ** - အမတဇေယျ ရန်မျိုး ကုန်သည့် ရွှေဘုံကြွင့်နိုး နိဗ္ဗာန်နန်းသို့၊ **ဂတံ** - ရောက်တော်မူပြီးထသော၊ **နရာ နရာနံ** - လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါ အများ သုံးဘုံသားတို့၏၊ **သုဓသပ္ပတံ** - ချမ်းသာ အေးမြကြောင်း စီးပွားကောင်း ကို၊ **ဘဝံ** - ဖြစ်စေတော်မူတတ်ထ သော၊ **အနမာနံ** - မကိုင်းရှိုင်း မညွတ်ခ မရှိသေကြကုန်သော၊ **ဂံ** - မိုက်မဲ ချာချုံ၊ ခွားနှင့်တူသော သူတို့ကို၊ **ဖိနပုဂံ** - တုတ်၊ ဓား မပြ တရားချ၍ ဆုံးမက်မြစ် အောင်မြင်နိုင်သော ယောက်ျားမြတ် ဖြစ်တော်မူထသော၊ **ထံဗုဒ္ဓံ** - ထိုသို့သောဂုဏ် စိမ့်ထုံကျော် ဟည်း ထိုဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီး

ကို **နမာမိ** - ရိုသေမြတ်နိုး လက်ခံမှီး၍ ရိုသီးပါ၏။

ဤဂါထာကို သာသနာတော်နှစ် ၉၃၀ ပြည့်နှစ်ခန့်၌ သာသနာတော် တွင် နေအသွင် လအလား ထင်ရှား တော်မူခဲ့သော အဋ္ဌကထာကျမ်းပြု အရှင်မဟာဗုဒ္ဓဇောသ မထေရ်မြတ် ကြီး စီရင်တော်မူခဲ့ပါသည်။

နမတ္တာရဘုရားရှိခိုးဂါထာဟု ခေါ် တွင်ပြီး သုဂတံ သုဂတံ သေဋ္ဌ အစချီ ဂါထာပေါင်း (၃၄)ပုဒ် ပါဝင်သည့် အနက်မှ အမှတ်စဉ်(၁၀)ဂါထာ ဖြစ်ပါ သည်။ ဤဂါထာတော်မြတ်ကို ဂါထာ ၏ အစတွင် ပါသော တဟိံ တဟိံကို ဖွဲ့၍ တဟိံ တဟိံ ဂါထာဟု လူသိများ ကြပါသည်။

အရှင်မဟာဗုဒ္ဓဇောသ မထေရ် မြတ်ကြီးသည် ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းမှ သီဟိုဠ် (သီရိလင်္ကာ)သို့ ရွက်သင်္ဘောဖြင့် ကြွ ရောက်တော်မူပြီး သီဟိုဠ်ဘာသာ အက္ခရာဖြင့် တည်ရှိသည့် ပိဋကတ်သုံး ပုံကို မာဂဘောသာဖြင့် ပြန်ဆိုကူးယူ ဖို့ အားထုတ်ခဲ့ပါသည်။

သီဟိုဠ်(သီရိလင်္ကာ) မထေရ်တို့က “**ပိဋကတ်တိုက်ကြီးကို မိမိအစွမ်း ဖြင့်ဖွင့်၍ ကူးယူပေတော့**” ဟု ဆိုကြ သည်။ ထိုအခါ အရှင်မဟာဗုဒ္ဓဇောသ မထေရ်မြတ်ကြီးသည် သုဂတံ သုဂတံ သေဋ္ဌ အစချီဂါထာတို့ကို ဖွဲ့နွဲ့ရေးသား စီရင်ပြီးလျှင် ပိဋကတ်တိုက် တံခါး တွင် ထိုင်တော်မူလျက် ရွတ်ဆိုရှိခိုး ခဲ့သည်။

မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ပါရမီတော်ထံ ကို ခိုးကျူးပူဇော်ထားသည့် **တဟိံ အစချီ အမှတ်စဉ်(၁၀)** ဟော ကို ရွတ်ဆိုမိသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ပိဋကတ်တော်တိုက် တံခါးလည် အလိုအလျောက် ပြင်းစွာသော အသံ

ထွန်းဝိုင်းသော်ကော
**နှလုံးသားထဲက
နန်းယီဆိုင်ကော်** (၂)

မြတ်ကလေး

လခင်ပေခ အဆက်

ကြာမျိုးငါးပါးဖြင့် ပြည့်စုံလျက်
ကြီးကြာစက္ကဝက်တို့ပျော်မြူးကျက်စား
နေကျ အလွန်သာယာလှပသော
နောင်လုံအင်းကြီးနံဘေးက ရွာလေး
ထပ်ရွာမှာ နန်းယီဆိုင်ကော်ကို မွေးဖွား

ခဲ့ပါသည်။
ရုပ်ရည်ရှုပကာ ကြန်အင်လက္ခဏာ
နှင့် ပြည့်စုံလျက် ချမ်းသာကြွယ်ဝသော
မျိုးရိုးမှ ဆင်းသက်လာသူဖြစ်သော်ငြား
နန်းယီဆိုင်ကော်၏ ဘဝက မလှ ပရု။
နန်းယီဆိုင်ကော်၏ ဖခင်သည်

နောင်လုံအင်းကြီး တစ်ခုလုံးကို
ပိုင်သော အင်းသူကြီး ကြေးရတတ်
လူချမ်းသာတစ်ယောက် ဖြစ်၏။
ထို့ကြောင့် အစစအရာရာ လိုလေ
သေးမရှိ ပြည့်စုံကြသူတို့ ထုံးစံအတိုင်း
သူဌေးကြီးတွင် နန်းယီဆိုင်လက်၏

မိခင်အပြင် နောက်ထပ် ဇနီးတစ်ဦး ရှိ၏။

ထိုဇနီးတွင်လည်း နန်းယီဆိုင်ကော် နှင့် ရုပ်ရည်ချင်း ဆင်တူသော သမီး ငယ်တစ်ဦး နန်းယီ ဆိုင်နှင့် မရှေးမနှောင်းပင် မွေးဖွားလာ၏။

နန်းယီဆိုင်ကော်၏ မိခင်မှာ တရား ပြည့်ဝသော နှလုံးသား ပိုင်ရှင်ဖြစ်၏။ လောကဓံနှင့် ကြုံတွေ့ လေတိုင်း အကောင်းဘက်မှ ရှုမြင်၍ သည်းခံခွင့်လွှတ်တတ်၏။ စိတ်ထား နူးညံ့ သိမ်မွေ့၏။

သမီးဖြစ်သူ နန်းယီဆိုင်ကော်ကို လည်း မိမိနည်းတူ မွန်မြတ်ဖြူစင်သော စိတ်ဓာတ်ပိုင်ရှင် တစ်ယောက်ဖြစ် အောင် မွေးမြူလေ့ကျင့်ပေးနိုင်သော မိခင်ကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်၏။

သူဌေးကြီး၏ ဒုတိယဇနီးကား ရုပ်ဆင်းအင်္ကျီနှင့် ပြည့်စုံလှသော်လည်း နန်းယီဆိုင်ကော်၏ မိခင်နှင့် အကျင့် စရိုက်ချင်းကမတူ ခြားနားလှ၏။ စိတ် ဓာတ် ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသလို လောဘာလည်းကြီး၏။ သူဌေးကြီး၏ ကြင်နာမြတ်နိုးမှုကို သူတစ်ဦးတည်း သာ ရရှိခံစားလိုသူ ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် နန်းယီဆိုင်ကော်၏ မိခင်ကို သူဌေးကြီးက အထင်လွှဲ အချစ်ပေါ့လာစေရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် အခွင့်အရေးရတိုင်း အမျိုးမျိုး မဟုတ် မမှန် လုပ်ကြံပြောဆို၍ ကုန်းတိုက် တတ်၏။

ထို့ကြောင့် ကာလကြာသော် မိမိ ငယ်ပေါင်းဇနီးပင် ဖြစ်လင့်ကစား ဒုတိယဇနီး၏ အယုအယနှင့် မာယာ ပိုက်ကွန်ကြားတွင် မက်မောတွယ်ငြိ၍ မလူးလွန်သောတော့သော သူဌေးကြီး

မှာ ဒုတိယဇနီးအပေါ်တွင် အချစ် အလေးသာသွားပြီး နန်းယီဆိုင်ကော် ၏ မိခင်ပေါ်တွင် ချစ်မေတ္တာ တဖြည်း ဖြည်း ယုတ်လျော့စ ပြုလာ၏။

နောက်ဆုံးတွင် ဒုတိယဇနီးသည် ၏ ယုတ်မာရက်စက်လှသော အကြံ အစည်အတိုင်း နန်းယီဆိုင်ကော်၏ မိခင်ကို လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရန် သဘော တူလိုက်လေသည်။

ခြေခင်းလက်ခင်းသာသော နေ့တစ် နေ့တွင် သူဌေးကြီးနှင့် ဒုတိယဇနီးတို့ သည် နန်းယီဆိုင်ကော်၏ မိခင်ကို အမျိုးမျိုး လှည့်ပတ်ဖျားယောင်းလျက် လှေပေါ်တွင် တင်၍ အင်းကြီးထဲသို့ ခေါ်ဆောင်သွားကြ၏။

ထို့နောက် လူသူ ကင်းရှင်းသော ဧရိယာတစ်နေရာ အရောက်တွင် နန်းယီဆိုင်ကော်၏မိခင်ကို လှေပေါ် မှ ရေထဲသို့ ဝိုင်း၍ တွန်းချကြသည်။ ရေနှစ်၍ မြုပ်ချည်ပေါ်ချည် ဖြစ်နေ သောအခါ ဒုတိယဇနီးက လှော်တက် ဖြင့် အတင်းရိုက်နှက်၏။

ဤသို့ဖြင့် သူဌေးကြီးနှင့် ဒုတိယ ဇနီးတို့သည် နန်းယီဆိုင်ကော်မိခင်၏ အသက်ကို ကိစ္စတုံး အောင်မြင်စွာ လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ပြီးနောက် ရေပေါ်သို့ မည်သည့်အခါမှ ပြန်မပေါ်လာအောင် စီရင်ဆောင်ရွက်ထားခဲ့လေသည်။

လူမည်ကလေးမျှသာ ဖြစ်သော နန်းယီဆိုင်ကော်ကလေးကား မိခင်၏ ဆိုးဝါးလှသော ကံကြမ္မာ အလှည့် အပြောင်းကို မသိရှာ။ မည်သည့်အခါ မှ ပြန်မလာတော့သော မိခင်ကို တစ်ဆင့် ကြွေး ပူဆွေးသောက ဖြစ်ရုံမှလွဲ၍ ဘာမှ မတတ်နိုင်ခဲ့။

မိခင်ကြီး ကွယ်လွန်ရာ နောင်လို အင်းကြီး ကမ်းစပ်တွင် ထိုင်၍ တစ်နေ့ မိခင်ပြန်လာမိမိဖြင့် သောကမျက်ရည် မိုးရွေခဲ့ရသည်။ အချိန်ကာလများကို ဖြတ်သန်းရင်း တဖြည်းဖြည်း လူလား မြောက် ကြီးပြင်းခဲ့ရလေတော့သည်။

သူဌေးကြီး၏ ဒုတိယဇနီးသည် နန်းယီဆိုင်ကော်၏မိခင် ကွယ်လွန်ချိန် မှစ၍ မိမိသမီးအရင်းကို အဆမတန် အလိုလိုက်မြှောက်စားလျက် နန်းယီ ဆိုင်ကော်ကိုမူ အစေခံကျွန်တစ်ဦးပမာ သဘောထားလိုက်၏။

ထို့ကြောင့် နန်းယီဆိုင်ကော်သည် သူဌေးကတော်ကြီးခိုင်းသော အိမ်မှ ကိစ္စမှန်သမျှကို တစ်ဦးတည်း ခိုင်ခံ့၍ ဆင်းရဲပင်ပန်းစွာ လုပ်ကိုင်ရ၏။ ဒီအထဲ သူဌေးကတော်ကြီးက စိတ်မထင်လျှင် မထင်သလို ရက်ရက်စက်စက် ရိုက်နှက်နှိပ်စက်တတ်သေး၏။

ဖခင်ဖြစ်သူ အင်သူကြီး သူဌေးကြီး မှာ ဇနီးဖြစ်သူ၏ မတရားမှု လုပ်ရပ် မှန်သမျှကို မသိကျိုးကျွံပြု၍ နန်းယီ ဆိုင်ကော်ကို မျက်နှာ လွှဲထားလိုက် လေပြီ။

အရွယ်နှင့် မမျှသော လောကဓံ အထူးအထောင်းကို ခေါင်းမဖော်နိုင် အောင် ခံစားရရှာသော နန်းယီဆိုင် ကော်မှာ မိခင် သင်ကြားပေးခဲ့သော သည်းခံခွင့်လွှတ်ခြင်းတရားနှင့် သေတ္တာ ကိုသာ လက်ကိုင်ထား ကြည့်ခံရင်း မိသားစုနှင့် အဆင်ပြေအောင် နေထိုင်

ခဲရလေသည်။

တစ်ညနေခင်း အလုပ်အားလပ်ချိန်တွင် နန်းယီဆိုင်ကော်သည် အင်းကမ်းစပ်၌ တစ်ယောက်တည်း ထိုင်ရင်း ကွယ်လွန်သူ မိခင်ကို သတိရနေမိ၏။

ထိုအချိန်တွင် သူ့အမည်ကိုခေါ်သံ တစ်ခု ရုတ်တရက် ကြားလိုက်ရ၏။ နန်းယီဆိုင်ကော်က ခေါ်သံကြားရာသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ အင်းစပ်ဗေဒါပင်များကြားတွင် ခေါင်းဖော်၍ သူ့ကိုကြည့်နေသော လိပ်ကြီးတစ်ကောင်ကို တူးဆန်းစွာ တွေ့မြင်လိုက်ရပါ၏။

နန်းယီဆိုင်ကော်က လိပ်ကြီးကို အံ့အားသင့်စွာ ကြည့်နေချိန်မှာပင် လိပ်ကြီးက လူအသံဖြင့် သူ့အမည်ကို တကြော်ကြော်ခေါ်ရင်း ကုန်းပေါ်သို့ တရွေ့ရွေ့ တက်လာ၏။

လိပ်ကြီးက လူတို့ ဘာသာစကားဖြင့် သူသည် နန်းယီဆိုင်ကော်၏ မိခင်ဖြစ်ကြောင်း၊ သူ့ဌေးကြီးနှင့် ဇနီးက သူ့အသက်ကို လုပ်ကြံသတ်ဖြတ် ထိုက်ကြသဖြင့် ဘဝပြောင်း ကွယ်လွန်ပြီး ဤအင်းကြီးထဲတွင် လိပ်မကြီး ဖြစ်နေရကြောင်း...

ယခု ဘဝဟောင်းမှ သမီးဖြစ်သူ

နန်းယီဆိုင်ကော်ကို သတိရ တွေ့မြင်လိုလှသဖြင့် ကုန်းပေါ်သို့ တက်လာရခြင်းဖြစ်ကြောင်း နန်းယီဆိုင်ကော်ကို ပြောဆိုရှင်းပြ၏။ ထိုအခါမှ နန်းယီဆိုင်ကော်မှာ သူ့မိခင်၏ အဖြစ်အပျက် အကြောင်းစုံကို သိသွားပြီး မိခင် လိပ်မကြီးကို ဖက်၍ အားရပါးရ ငိုကြွေးရှာလေတော့သည်။

နန်းယီဆိုင်ကော်သည် နေ့စဉ်လိုပင် အိမ်မှ စားကောင်းသောက်ဖွယ်များကို ယူဆောင်လာလျက် မိခင်လိပ်မကြီးကို တိတ်တဆိတ် ကျွေးမွေး၏။

ကာလကြာသော် မိထွေးဖြစ်သူ သူ့ဌေးကတော်ကြီးက နန်းယီဆိုင်ကော်၏ အမှုအရာကို သံသယ ဝင်လာသဖြင့် တိတ်တဆိတ် လိုက်လံ ချောင်းမြောင်း အကဲခတ်၏။

ထိုအခါမှ နန်းယီဆိုင်ကော်၏ မိခင်သည် လိပ်မကြီးအဖြစ် ဘဝပြောင်းလျက် သူ ပိုင်ဆိုင်သော အင်းကြီးထဲတွင် ရှိနေမှန်း အဖြစ်မှန်ကို စုံစုံစေ့စေ့ သိရှိသွား၏။

မိထွေးဖြစ်သူသည် ယခုတိုင် ခန့်ငြိုးမပြောနိုင်သေးဘဲ နန်းယီဆိုင်ကော်၏ မိခင်တစ်ဖြစ်လဲ လိပ်မကြီးကို ပျက်စီးရာပျက်စီးကြောင်း ကြံစည်ပြန်

၏။

တစ်နေ့တွင် အင်းသူကြီး သူ့ဌေးကြီးကို သူ့ဌေးကတော်ကြီးက လိပ်သားစားလိုသည်ဟု ပူဆာ၏။ သူ့ဌေးကြီးကလည်း အလွယ်တကူပင် တပည့်လက်သားများကို ခေါ်၍ လိပ်သားရှာဖွေယူဆောင်ခဲ့ရန် စေခိုင်းသောအခါတွင် သူ့ဌေးကတော်ကြီးက မိမိ စားလိုသည်မှာ ရိုးရိုးလိပ်၏ အသားမဟုတ်ကြောင်း...

ဤအင်းကြီးထဲတွင် ရှိနေသော အကြီးဆုံး လိပ်ကြီး၏ အသားကိုသာ စားလိုကြောင်း ထိုလိပ်ကြီးကို အမြန်ဆုံး မိအောင် ဖမ်းပေးစေလိုကြောင်းဖြင့် အမျိုးမျိုးလှည့်ပတ် ပြောဆိုလေသည်။

ဇနီးဖြစ်သူ၏ မျက်နှာညှိုးမည်ကို ဖိုးရိမ်မလောက် စိုးရိမ်နေရာသော သူ့ဌေးကြီးကလည်း ရအောင် ဖမ်းဆီးပေးပါမည်ဟု ကတိအထပ်ထပ်ပေးလျက် အင်းကြီးထဲတွင် လိပ်အရှာထွက်ရရှာလေသည်။

တပည့်လက်သားအစုံ ငါးဖမ်းပိုက်မျိုးစုံနှင့် နေ့စဉ်ရက်ဆက်ပင် မရမက ရှာဖွေဖမ်းဆီးသောအခါ နောက်ဆုံးတွင် ရွှေရောင်အဆင်းရှိသော လိပ်မကြီးကို ဖမ်းဆီးရမိသွားလေတော့သည်။

သူ့ဌေးကြီးနှင့် သူ့ဌေးကတော်ကြီးတို့က လိပ်မကြီးကို ရက်စက်စွာ သတ်ဖြတ်လိုက်ကြ၏။

ဘဝကအကျိုးပေး နည်းလှရှာသော လိပ်မကြီးမှာ မိမိ သေဆုံးပြီးနောက် မိမိ၏ အသွေးအသားများကပင် သမီးဖြစ်သူ နန်းယီဆိုင်ကော်၏ ဘဝကို ကူညီပစ်နိုင်ပါစေဟု ဆုတောင်းရင်း သူ့ဌေးကြီးဇနီးမောင်နှံတို့၏ ဒုဇာယ်အကြိမ် သတ်ဖြတ်မှုကို လည်စင်းခံ

သွားရရှာပြန်လေသည်။

ထိုနေ့ ညနေစောင်းအချိန်တွင် သူဌေးကြီးနှင့် မိသားစု အားလုံးသည် မိမိတို့အိမ်ကြီးပေါ်တွင် တပျော်တပါး ဝိုင်းဖွဲ့အောင်ပွဲခံလျက် လိပ်မကြီး၏ အသားကို အားရပါးရ ဖြန့်ရေရှက်ရေ သုံးဆောင်နေကြလေသည်။

မိခင်မေတ္တာကို ကြာရှည် ခံစားခွင့် မရှိ၊ ဝိပါကဝဋ်ကြွေး ကင်းဟန် မတူသော နန်းယီဆိုင်ကော်ကလေးကား သူဌေးကြီးမိသားစု ထမင်းဝိုင်းဖွဲ့လျက် ရှိရာ အိမ်အောက်တည့်တည့် မြေပြင်ပေါ်တွင် အိမ်တိုင်ကလေးကို ခိုနှိပ်ထိုင်ရင်း မိခင်၏ အဖြစ်ဆိုးကို တွေးလျက် တစ်ကိုယ်တည်း ကြိတ်၍ ဝမ်းနည်းငိုရှိုက်လျက်သာ နေရရှာ၏။

နန်းယီဆိုင်ကော်ကလေးမှာ စိတ်နှလုံးဖြူစင်လှပသူတို့ သဘာဝအတိုင်း တစ်ဖက်သားကို ရန်ငြိုးဖွဲ့ လက်စားချေလိုစိတ် ကင်းရှင်းရုံမျှမက မိဘကျေးဇူးကို အထူးသိတတ်သူ သမီးလိမ္မာကလေးတစ်ဦးလည်း ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် ဤသို့ ဝမ်းနည်းငိုရှိုက်နေလျက်ကပင် သူဌေးကြီး မိသားစု စားသုံးပြီး ကြမ်းပြင်ပေါက်မှ အောက်သို့ ချလိုက်သော ရွှေအံဆင်းရှိ မိခင်လိပ်မကြီး၏ အရိုးအသားစ အကြွင်းအကျန်များကို ပဝါအဖြူကလေးတစ်ထည်ဖြင့် ရိုသေစွာ ခံယူနေရှာ၏။

ထို့နောက် မိမိခံယူထားသော မိခင်လိပ်မကြီး၏ အရိုးနှင့် အသားစများကို နောင်လိုအင်ကြီး၏ ကမ်းစပ်တစ်နေရာတွင် ကောင်းမွန် ရိုသေစွာ သင်္ဂြိုဟ်ပေးလိုက်လေတော့သည်။

* * *

ဝိုင်းပန်နယ်ကို အုပ်ချုပ်ရသော ခွန်ဟော်ခမ်း(ခေါ်) ရွှေနန်းရှင်မင်းသား

ကလေးသည် မိမိပိုင်နက် နယ်မြေအတွင်း အင်းကြီးတစ်အင်း နံဘေး၌ ရွှေညောင်ပင်တစ်ပင် ထူးဆန်းစွာ ပေါက်လာသည်ဟု သတင်းယူနေသဖြင့် အံ့ဖွယ်သရဲ ထူးကဲလှသော အဖြစ်အပျက်ကို အထူးပင် စိတ်ဝင်စားနေ၏။

ထို့ကြောင့် ဤသတင်းစကား မှန်မမှန် တပည့်မှူးမတ်တို့ကို စေလွှတ်၍ စုံစမ်းခိုင်းလိုက်၏။

မင်းသားကလေး စုံစမ်းခိုင်းလိုက်သော မှူးမတ်တို့လုပ်တို့မှာ နောင်လိုအင်းကြီးအနီးတွင် အမြင့်တစ်တောင် သာသာအရွယ် ပေါက်ခါစ ရွှေညောင်ပင်ကလေးတစ်ပင်ကို အမှန်ပင် တွေ့ရှိလိုက်ကြရ၏။

အားလုံးက ရွှေညောင်ပင်ကလေးကို အထူးအဆန်းဖြစ်၍ ဝိုင်းဝန်းလေ့လာကြည့်ရှုနေခိုက်မှာပင် ရွှေညောင်ပင်ကလေးဆီမှ အံ့ဖွယ်ဆုံးမောင်းတူရိယာသံများ ထူးဆန်းစွာ ထွက်ပေါ်လာ၏။

ထိုအခါတွင် ရွှေညောင်ပင်ကလေးကို ဝိုင်းဝန်း ကြည့်ရှုနေကြသော မှူး

မတ်တို့မှာ သွက်လက် မြူးကြွလှသော တူရိယာသံစဉ်များကြားတွင် မိမိတို့ စိတ်များကို ထိန်းချုပ်မထားနိုင်ကြတော့ဘဲ ရွှေညောင်ပင်ကလေးကို လှည့်ပတ်၍ ပျော်ရွှင်စွာ ကခုန်မိကြလေတော့သည်။

တူရိယာသံများ ခေတ္တရပ်စဲသွားသောအခါမှ နန်းတော်သို့ အပြေးပြန်လာကြပြီး ရွှေညောင်ပင်ကလေး၏ ထူးဆန်းလှပုံအကြောင်းစုံကို ရွှေနန်းရှင်မင်းသားကလေးထံသို့ အစုံအလင် သံတော်ဦးတင်လိုက်ကြလေသည်။

ရွှေနန်းရှင်မင်းသားကလေးမှာ ရွှေညောင်ပင်အကြောင်းကို ကြားသိရလျှင်ပင် ဝမ်းမြောက်လှသဖြင့် ထူးဆန်းလှသော ဤရွှေညောင်ပင်ကို မိမိနန်းတော်သို့ ယူဆောင်ပြီး စိုက်ပျိုးကြရန် အမိန့်ချမှတ်လိုက်၏။

ထိုအခါ မှူးမတ်တို့မှာ ရွှေညောင်ပင်ကလေးကို နတ်ယူ၍ နန်းတော်တွင်သို့ ရွှေပြောင်း စိုက်ပျိုးရန် ကြိုးစားကြရာ ရွှေညောင်ပင်ကလေးမှာ အားကောင်းမောင်းသန် မှူးမတ်တို့၏ လက်ရုံးအင်အားနှင့်ပင် အားကြီးဟန်တက် ကြိုးစားနုတ်ယူသော်လည်း နုတ်ယူ၍မရ ဖြစ်နေကြလေသည်။

ထို့ကြောင့် နောက်ဆုံးတွင် မှူးမတ်တို့က မိမိတို့ အခက်အခဲကို ရွှေနန်းရှင်မင်းသားကလေးထံသို့ သံတော်ဦးတင်ကြရပြန်သည်။

ရွှေနန်းရှင်မင်းသားကလေးက ရွှေညောင်ပင်ကို နန်းတော်အရောက် နုတ်ယူဆက်သနိုင်သူကို ဆုလက်များစွာ ချီးမြှင့်မည်ဖြစ်ကြောင်း အနယ်နယ်အရပ်ရပ်သို့ မောင်းကြေးနှင်းလှည့်စေ၏။

ထိုသတင်းကို နန်းယီဆိုင်ကော်

www.burmeseclassic.com

ကြားသောအခါ ရွှေညောင်ပင်ကို အမှန်တကယ် နှစ်သက်မြတ်နိုးသဖြင့် ကြီးပြင်းအောင် ပြုစု စိုက်ပျိုးပေးမည် ဆိုပါက နန်းတော်တွင်းသို့ မိမိရွှေ ပြောင်းပေးနိုင်ပါကြောင်း ရွှေနန်းရှင်ထံ သို့ မှူးမတ်များမှတစ်ဆင့် အကြောင်း ပြန်လိုက်လေသည်။

နန်းယီဆိုင်ကော်မှ ရွှေညောင်ပင်ကို နတ်ယူမည့်နေ့တွင် မှူးမတ်ဗိုလ်လူ အပေါင်းနှင့်အတူ ရွှေနန်းရှင်ကိုယ် တိုင် ကြွရောက် ရှုစားလေသည်။

နန်းယီဆိုင်ကော်သည် မိမိ အမြတ် တန်း သိမ်းဆည်းထားသော မိခင် လိပ်မကြီး၏ အရိုးနှင့်အသားစများကို ထုပ်ယူခဲ့သည့် ပဝါကလေးဖြင့် ရွှေ ညောင်ပင်ကလေးကို ရစ်ပတ်လိုက်၏။

ထို့နောက် မိခင်၏မေတ္တာကို စိတ် တွင်းမှ အာရုံပြုရင်း ဤညောင်ပင်

သည် မိမိနှင့်သက်ဆိုင် ပတ်သက်၍ မိမိပိုင်ဆိုင်သောပစ္စည်း အမှန်ဖြစ်ပါက အလွယ်တကူ နတ်ယူနိုင်ပါစေဟု သစ္စာပြုလျက် ပဝါကလေးကို လက် ဖြင့် မယူလိုက်၏။

အားအင်သန်မာသော ယောက်ျား ကြီးများပင် ချွေးဒီးဒီးကျအောင် ကြိုး စားသည်တိုင် နတ်ယူ၍ မရခဲ့သော ရွှေညောင်ပင်ကလေးမှာ နန်းယီဆိုင် ကော်၏ ပဝါကလေးထဲတွင် အလွယ် တကူပင် အမြစ်မှ ကျွတ်၍ပါလာလေ သည်။

ရွှေနန်းရှင်နှင့်တကွ ကြွရောက်လာ သော မင်းပရိသတ်တို့မှာ မကြုံစဖူး ထူးကဲလှသော အံ့ဖွယ် အခြင်းအရာကို တွေ့မြင်ကြရသဖြင့် တစ်ခဲနက် ဩဘာ ပေး ကြွေးကြော်လျက် နန်းယီဆိုင် ကော်ကို သောင်းသောင်းဖြဖြ ချီးကျူး

ထောမနာ ပြုကြလေသည်။ မကြာမီအချိန်အတွင်းမှာပင် မိဘ ကျေးဇူး အထူးသိတတ်သူတို့၏ ကြံ ကြိုက်မြဲ မွေတာအတိုင်း နန်းယီဆိုင် ကော်ကလေးမှာ စာတာစန်းလက် ပွင့်လန်ဆိုက်နှင့် ကြုံသဖြင့် ဘဝအဆက် ဆက်က ဖူးစာရေစက်ရှင် ရွှေနန်းရှင် မင်းသားကလေးနှင့် ပုလဲနံပသင့်မြတ် ကြရင်း ရွှေနန်းရှင်မင်းသားကလေး တောင်ညာစံထား မိဖုရားကြီးအဖြစ် မြှောက်စားချီးမြှင့်ခြင်း ခံခဲ့ရလေတော့ သည်။

* * *

ရွှေလ ဆက်ပတ်ပါရန်

မြတ်သင်္ဃန်း

စာမျက်နှာ (၂၀၈)မှ အဆက်

ပြည်ဟိန်းလျက် ဟင်းလင်းပွင့်သွားခဲ့ပါသည်။

အရှင်မဟာဗုဒ္ဓဟောသ ဝေထေဇ်မြတ်ကြီးသည် အကြောင်း ခန့်ဖြင့် နိုင်ငံပျံခြားသို့ သွားရောက်ခဲ့ပြီး ပြင်မြတ်ကြီး ကျယ်သော အောင်ပွဲကို ပုယူနိုင်ခွယ်ခဲ့ခုံတော် အာရုံယူမှ ဖောပြုကြကာ နိုင်ငံပျံခြားနှင့် သက်သွယ် လုပ်ကိုင်လေသူများ သည် ဤမဟာဗုဒ္ဓဘုရား ရှိခိုးဖြင့် မြတ်စွာဘုရားရှင်အား ပူဇော် ရှိခဲ့ကြပါသည်။

ရွတ်ဆိုသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် စိတ္တဇာတ်တိုက်တော် တံခါးကြီး ဟင်းလင်းပွင့်သွားသည့် အမှတ်စဉ် (၁၀) တဟိ တဟိ ဂါထာကို အထူးအားဖြင့် ရွတ်ဆိုကြရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ဤမဟာဗုဒ္ဓ ဘုရားရှိခိုးဂါထာတော်ကို ရွတ်ဆိုပူဇော် ကြခြင်းဖြင့် မိမိတို့ဘဝတွင် အခက်အခဲ အကျပ်အတည်းများ မှ လွတ်မြောက်စေခြင်း လိပ်ခဲတည်းလည်း ဖြစ်နေသော ဘိစ္စများ ပွင့်လင်သွားခြင်း ထိုစဉ်ထိုက်တန်တန်အောင် ခြိမ်းမှုများ ရရှိခြင်း အကုသလဖြင့် နိုင်ငံပျံခြားတွင် အဆင်မပြေ ခြင်းဖြင့် သားရန်ကင်းကာ အောင်မြင်မှုများ ရရှိစေခြင်းစသော တောင်းကျိုးချင်သော တျောက်သမုတေပါလာများ ဖြစ်ထွန်းနိုင်ပါ

သည်။

မိမိတို့၏ သက်စေ့အခါကိုရေဖြင့် ပူဇော်ခြင်း မိမိတို့နိုင် သလောက် အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်ခြင်းတို့ဖြင့် ပူဇော်နိုင်ပါသည်။ မကြာမီမှာ သမုတေဖြင့် ရွတ်ပွားပူဇော်အားထုတ်ပါက မိမိ တို့ ရွတ်ပုန်းသော အောင်မြင်မှုအပေါင်းကို သရယူဆောင်း နိုင်ကြမည် ဖြစ်ပါသည်။

ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပွားများသောအခါ မြတ်စွာဘုရား ရှင်၏ ဝါရစ်သယ်ပါး ပြည့်ကျင့်တော်မူပုံကို အာရုံယူကြည် နှိုးနှိုးတဟိ တဟိ အလို ဂါထာကို အရှင်မဟာဗုဒ္ဓဟောသ ဝေထေဇ်မြတ်ကြီး ရွတ်ဆိုပူဇော်စဉ် ဝိဇ္ဇာတော်တိုက် တံခါးကြီး အလိုအလျောက် ပွင့်သွားပုံကို မိမိ၏စိတ်အာရုံ မနောတတ်တွင် ရှုပ်ရှင် ပြနေသကဲ့သို့ ထင်ထင်ရှားရှား ဖြစ်အောင် နှလုံးဆွင်း၍ ရွတ်ဖတ်ပါ ဟူ၍ အကြံပြု တိုက်တွန်းအပ်ပါသတည်း။

၁၀၀ အစေ ထုကြပါစေ

အောင်နန္ဒစံ(ကျိက်လတ်)

တစ်ချက်တောင် လောကွက်

ကြည့်ပါ။

○ အသက်လမ်းကြောင်း၊ ဉာဏ်လမ်းကြောင်း၊ နှလုံးလမ်းကြောင်း၊ ကံလမ်းကြောင်း၊ ဝန်းကျင်မှာ ဥပဒ်လမ်းငယ်အသွယ်သွယ်ဖြင့် လွန်စွာ ရှုပ်ထွေးလျက်ရှိကြောင်း မြင်တွေ့ရပါတယ်။

ဒါကတော့...

- ❖ အခက်အခဲပြဿနာနှင့် ရင်ဆိုင်ရမယ်
- ❖ အတိုင်းအတာ ခံရမယ်
- ❖ ထွေးကြွေကြောင်း အပူအခင်းကြုံမယ်
- ❖ စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စရာ ကြုံမယ်
- ❖ ကျန်းမာရေး မကောင်းဘူး၊ ချွေချာနေမယ်
- ❖ ဂုဏ်သိက္ခာ ကျဆင်းမယ်
- ❖ ထိခိုက်ဒဏ်ရာရမယ်
- ❖ ဆုံးဖြတ်ချက်တွေ မှားယွင်းတတ်တယ်
- ❖ ရာထူးကျတတ်တယ်
- ❖ အလုပ်ထိခိုက်မယ်
- ❖ အိမ်ထောင်ရေး၊ အိမ်တွင်းရေး ပပိပက္ခကြုံတွေ့မယ်
- ❖ စီးပွားရေး ကျဆင်းမယ်...

စသည်ဖြင့် ပြောပေကာလို ရပါတယ်။ နမူနာ ပြောပြထားတာ မြစ်ပါတယ်။ ဒီတော့ လက္ခဏာရှင်ရဲ့ အမေးကို

ကြည့်ပြီး ဖြေလိုက်ရုံပါပဲ။

ဥပမာ...

အလုပ်ရဲ့ ပတ်သက်ပြီး မေးရင်... လုပ်ငန်းမှာ ပြဿနာကြုံမယ် အတိုင်းအတာ ခံရတတ်တယ်ပေါ့။

အိမ်ထောင်ရေးမေးရင်... အိမ်ထောင်ရေး သောကကြုံလိမ့်မယ် စသည်ဖြင့် ဖြေလိုက်ရုံပါပဲ...

၂၂၄ နာမည်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဗဟုသုတအဖြစ် တင်ပြထားတာ မြစ်ပါတယ်။

ပရံ ရက္ခန္ဓာ အတ္ထာနံ ရက္ခန္ဓာ

ဦးသော်ခင် (တပညာထ)

မသိသူတော်သွား သိသူဖော်စား

ဗြဟ္မာသားပိုက်ရုပ်တု

ဇော်အောင်

မောင်အောင် (စီးပွားရေး)

မြန်မာနိုင်ငံ၏ အထင်ကရဖြစ်သော ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီး၏ အရှေ့တောင်ထောင့်တွင်ရှိသည့် ဗြဟ္မာသားပိုက်ရုပ်တုတွင် သားဆုပန်ပါက ဆုတောင်းပြည့်ကြောင်း စာဖတ်သူများ ကြားဖူးကြပါလိမ့်မည်။

ထိုရုပ်တုမှာ ရွှေတိဂုံစေတီတော် မြတ်ကြီး၏ အရှေ့မုခ်နှင့် တောင်မုခ်ကြားတွင် ရှိသည်ဆိုသော်လည်း တောင်ဘက်မုခ်နှင့် ပိုနီးပါသည်။

တောင်ဘက်စောင်းတန်းမှ တက်ပြီး ခင်ပြင်တော်ပေါ်သို့ ရောက်လျှင် ယာဘက်သို့ ခြေလှမ်း(၁၅)လှမ်းခန့် လှမ်းလျှင်ပင် စေတီတော်ခြေရင်းနှင့် ကပ်လျက် ထုလုပ်ထားသည့် ပြူးယောင်ယောင် မျက်နှာနှင့် ကလေးလေးကို ဝိုက်ထားသည့် ဗြဟ္မာကြီးရုပ်တုကို တွေ့မြင်ရပါမည်။ ကလေးလေးမှာ ခြေလေးတွဲလောင်းနှင့် ချိုးဥလေးပင်ပေါ်နေပါသေးသည်။

သားဆုတောင်းမှု ပြည့်ခြင်းနှင့် ဖတ်သက်၍ ကိုယ်တွေ့တစ်ခုကို ပြောမိမည်။ ကျွန်တော်ဖွေးချင်းငါးယောက်တွင် ကျွန်တော်က အကြီးဆုံးပါ။ ကျွန်တော်အောက် ညီမနှစ်ယောက်အနက် ဒုတိယညီမ(ညီမလတ်)၏ အမည်မှာ ဒေါ်ထွေးရီ ဖြစ်ပါသည်။

သူတို့ဇနီးမောင်နှံသည် သားတစ်ယောက် ရန်းရန်းနှင့် မွေးလိုက်သည်မှာ သမီးချည်း လေးယောက် ဆက်တိုက်ဖြစ်နေပါသည်။ နောက်ကလေးအစ်ယောက် ထပ်ယူရန်ပင် မစွန့်စား

ရဲသလောက် ဖြစ်နေသည်။

တစ်ရက်တွင် ပုသိမ်၌နေသော သူတို့ဇနီးမောင်နှံ ကိစ္စတစ်ခုဖြင့် ကျွန်တော်ရှိရာ ရန်ကုန်သို့ ရောက်လာပါသည်။ ကလေးတွေ အကြောင်း စကားစပ်မိကြတော့ ညီမလတ်က သားတစ်ယောက် လိုချင်သေးကြောင်း ပြောပါသည်။ ထိုအခါ ကျွန်တော်အိမ်သူက ညီမလတ်ကို...

‘အထွေးကလဲ ရွှေတိဂုံက ဗြဟ္မာသားပိုက်ရုပ်မှာ သွားပြီး သားဆုပန်ကြည့်ပါလား’ ဟု အကြံပြုပါသည်။ နောက်နေ့တွင် သူတို့ဇနီးမောင်နှံ ရွှေတိဂုံဘုရားသို့ ဘုရားလည်းဖူးရင်း လိပ်ဥလည်း တူးရင်း ဆိုသလို နံနက်စောစော သွားခဲ့ကြပါသည်။

နောက်တော့ တကယ်ပဲ ယောက်ျားလေးတစ်ယောက် မွေးပါသည်။ ဖြူဖြူဖွေးဖွေးလေးမို့ အစ်မလေးယောက်ကလည်း မောင်လေး၊ မောင်လေးနှင့် တုန်နေအောင် ချစ်ကြပါသည်။ ကျွန်တော့် သမီးနှစ်ယောက်ကပင် သည်းနေလိုက်ကြတာဟု မှတ်ချက်ပြုပါသည်။

ချစ်ကြပေမပေါ့... တကယ်ဆို ကျွန်တော်တို့ မောင်နှမ ငါးယောက်တွင် ညီမလတ်နှင့် ညီမအငယ်ဆုံး အသားညိုကြပြီး ကျန်သုံးယောက်က

အသားဖြူကြပါသည်။ ညီမလတ်၏ ခင်ပွန်းကလည်း အသားညိုသူပေမို့ မွေးလာသော သမီးလေးယောက်လုံးက geneအရပဲ ဆိုကြပါမို့...အသားညိုသူတွေသာ ဖြစ်ကြသည်။

ယခု မွေးလာသော ကလေးမှာ သူတို့ အလွန်လိုချင်နေကြသော ယောက်ျားလေးလည်းဖြစ်ပြန် အသားလည်းဖြူ ရုပ်ကလေးကလည်း သူတို့နှင့်မတူ တစ်မူကွဲကာ ချောချောလေးမို့ အားလုံးက အချစ်ပိုကြသည်မှာ မဆန်းလှပါ။

ထိုကလေး ကြီးပြင်းလာသောအခါ တွင်လည်း အတော်လိမ္မာသည် ကလေးတစ်ယောက် ဖြစ်နေပြန်ပါသည်။

ဟော ယခု ဤစာကို ရေးနေချိန်တွင် ထိုသားဆုပန်ရာမှ ရလာသည့် ကလေး ယောက်ျားလေးသည် ပြင်ဦးလွင်မြို့ တပ်မတော်နည်းပညာ တက္ကသိုလ်မှ B.E(Aero)ဘွဲ့ရပြီး ကျောင်းဆင်းခဲ့ပါပြီ။ တာဝန်ချရာ ဝန်ထမ်းလေ့လာစခန်းတွင် ဖိုလ်မင်းကို

ကို ဖြစ်နေပါပြီ။

စာရူသူများခင်ဗျား မယုံမရှိပါနှင့်။ သားလိုချင်သလား။ သမီးလိုချင်သလား။ ရွှေတိဂုံကုန်းတော်ပေါ်ရှိ ဗြဟ္မာ့သားပိုင်ရှင်ထံ သွားဆုတောင်းပါ။ ပြည့်စုံပါလိမ့်ဟု တကယ့် ကိုယ်တွေ့ကို တော်ပြတိုက်တွန်းပါသည်။

ဟော ကျွန်တော့်အိမ်သူကလည်း ပြောလာပါသည်။ သူ့သုခငယ်ချင်း တက္ကသိုလ်ဆရာမတစ်ဦးလည်း ကာလအတော်ကြာအောင် ကလေးမရဘဲ ရှိနေရာမှ သားဆုသွားပန်းပြီး ကလေးရလာကြောင်း ပြောပါသည်။ ဒါက ထပ်ဆင့် ထောက်ခံချက်ပါ။

ဗြဟ္မာ့သားပိုင်ရှင်တို့နှင့် ပတ်သက်၍ သားဆုပန်မှ ပြည့်စုံရုံတင်ပဲလား။ ဘယ်ကလိမ့်မလဲ ရှိပါသေးသည်။

တစ်နေ့တွင် ဗိုလ်ချုပ်ရေးသစ်တွင် ဆေးဆိုင်ဖွင့်၍ ရောင်းချနေသော မိတ်ဆွေ ကိုမင်းဆွေနှင့် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင် ဆုံမိရင်း စကားစပြည် ပြောဖြစ်ကြပါသည်။

စကားလမ်းကြောင်းက သားဆုတောင်းလျှင် ပြည့်သော ဗြဟ္မာ့သားပိုင်ရှင်တို့အကြောင်း ရောက်သွားခဲ့သည်။ ကျွန်တော်က ညီမလတ်အကြောင်း ပြောပြမိတော့ ကိုမင်းဆွေက...

'ကိုမင်းဆွေက သားဆုပန်လို ပြည့်စုံတယ်လို့ သိတာကိုပဲ။ တကယ်တော့ ဗြဟ္မာ့သားပိုင်ရှင်က သားဆုပန်လို ပြည့်စုံတယ်ဟာ သားမီးတွေနဲ့ ဖတ်ဆက်လို ဆုတောင်းရင်ပဲ ပြည့်စုံတယ်ဟု ပြောလာပါသည်။

'မသိသူကျော်သွား၊ သိသူတော်စား' လို့ ပြောရင်လဲ ရမှာပေါ့ဗျာ' ဟု သူက ဆက်ပြောပါသေးသည်။ ကျွန်တော်လည်း အတော်လေး

စိတ်ဝင်စားမိသွားသဖြင့် တိုက်တွန်းလိုက်ပါသည်။

'ပြောပါဦးဗျာ သားသမီးတွေအတွက် ဘယ်လို ဆုတောင်းပြည့်တယ်ဆိုတာကို'.

ကိုမင်းဆွေက ချောင်းတစ်ချက် ဟန်လိုက်ပြီး...

'ဒီလိုဗျာ ကျွန်တော့်မှာ သမီးတစ်ယောက် သားနှစ်ယောက်ရှိတာ ခင်ဗျားလဲ သိသားပဲ မဟုတ်လား။ လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်ချိန်က သူတို့တွေအားလုံး ဘွဲ့ရပြီး စင်ကာပူမှာ အလုပ်သွားလုပ်ချင်ပါတယ်ဆိုပြီး တောင်းဆိုလာလို့ က... သွားကြဟာဆိုပြီး လွှတ်လိုက်တယ်။ တားလို့မှ မရတာကို။

ဟိုလဲကုရော ပြဿနာပေါင်းစုံ ကြုံတော့တာပေါ့။ ဗီဇက အလွန်ဆိုး နှစ်လပဲ ရတာမို့လား။ ဒီကြားထဲ အလုပ်ရအောင် ရှာရတာ။ ပွဲစားက တစ်ဆင့်လဲ ပါသေးတယ်။ အလုပ် လျှောက်ဖို့ကိုပဲ ကျွမ်းကျင်မှု မရှိတော့ အတော်ခက်တာကလား ဘယ်လွယ်လို့လဲဗျာ။

အဲဒါ ဗီဇရက်က ကုန်ခါနီးလိုက်၊ အလုပ်ကလေးတစ်ခုရလိုက်၊ လုပ်ငန်း မကျွမ်းကျင်တော့ ပြန်ပြုတ်လိုက်၊ ပြန်ရှာလိုက်နဲ့ တော်ကြာ ရန်ကုန်ပြန်

လာရမလို့ဖြစ်လိုက် လုံးချာလိုက်နေတာပါပဲဗျာ။ ဒီကလဲ တပို့တည်း ပို့နေတာပေါ့ဗျာ။

သူတို့ကဖုန်းဆက်၊ ကိုယ်ကဖုန်းဆက် သူတို့က ညည်းညူ၊ ဒီကလုထဲ သူတို့အသံကြားပြီး စိတ်ဆင်းချဲ့ တကတည်း သူတို့အတွက် ရင်ပူလိုက်ရတာများများ သူတို့ အလုပ်ထဲ အဆင်မပြေလို့ပူရ၊ အလုပ်ပင်ပန်းလို့ ပူရတာကလဲ ပါသေးဗျာ'

ကိုမင်းဆွေက မောသွားဟန်ဖြင့် ရေခဲခဲတစ်ကြိုက် သောက်ပြီးမှ သူ့စကားကို ဆက်ပြောလာသည်။

'တစ်နေ့မှာတော့ အသိတစ်ယောက်က ဗြဟ္မာ့သားပိုင်ရှင်တို့မှာ အဓိဋ္ဌာန်ဝင် ကြည့်ပါလားလို့ အကြံပေးသေးဗျာ။ ဒါနဲ့ အကြံကုန် ဂဠုန်ဆားချက် ဆိုသလို ရွှေတိဂုံမှာသွားပြီး အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခဲ့တယ်။ အဲဒီ ဗြဟ္မာ့သားပိုင်ရှင်တို့ ရှေ့မှာ တန်ဆောင်းတစ်ခု ရှိတယ်လေ'

ကျွန်တော်က... 'စတီးလက်ရန်းတွေ ကာထားတာ မဟုတ်လား၊ ကျွန်တော် သိပါသေး' ဟု ထောက်ပေးလိုက်ပါသည်။ 'ဟုတ်တယ် အဲဒီတန်းဆင်းမှာ ညနေ (၅)နာရီဆို ကျွန်လေး ပါပြီး အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပါ'

အမည် ဖော်ပြခွင့်ခံယူသော

ဓူတင်ဆောင်

ရှေးကျမ်းကျမ်း
(၇၂၂-၇၂၃)

ရဟန်းတော်အား

ပူဇော်ခြင်း

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း (၄၀)ကျော်က စ၍ စာရေးသူတို့ ဒေသမှ ဆရာတော်ကြီး တစ်ပါးသည် (၁၀)ပေပတ်လည် သစ်သားကျောင်းကလေးဖြင့် နဘူးကျင်းရန်ကင်းတွင် တောရ ဆောက်တည် သာသနာပြုခဲ့ပါသည်။

ထိုဆရာတော်ကြီး ဘွဲ့တော်မှာ ဦးတိဿရဖြစ်သည်။ ကျမ်းတတ် ဆရာတော်ကြီးဖြစ်၍ ကျမ်းပေါင်းများစွာ ရေးသားတော်မူခဲ့လေသည်။

မြန်မာနိုင်ငံ နေရာဒေသ အသီးသီးတို့၌ သိမ်ပေါင်း (၁၀၀)ကျော်ကို ဆရာတော်ကြီးမှ ဓူတင်ဆောင် တောရဆောက်တည် ရဟန်းတော်များဖြင့် ကြွရောက်ပြီး သိမ်သုတ်ပေးတော် မူခဲ့လေသည်။

သိမ်ရှိနေခြင်းသည် သာသနာ အပိုင်အမာ ရှိနေခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ဆရာတော်ကြီးမှ မိန့်ကြားခဲ့သည်ကို ငယ်စဉ်အခါကတည်းက စာရေးသူမှတ်သားခဲ့ဖူးပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး တောရ ဆောက်တည်၍ (၁၀)နှစ်ခန့် ရှိလာသောအခါ ဒေသအသီးသီးတို့မှ သံဃာတော်များ ကြွရောက်လာကာ ဆရာတော်ကြီးထံ ဝိနည်းများ ခံယူခဲ့ကြသည်။ အရပ်ရပ်မှ ဒကာ ဒကာမများကလည်း သံဃာ

တော်များ သီတင်းသုံးနိုင်ရန်အတွက် (၁၀)ပေပတ်လည် နှစ်ထပ်ကျောင်းဆောင်များစွာ ဆောက်လုပ်လျှူဒါန်းကြလေသည်။

ဆရာတော်ကြီး ပျံလွန်တော်မူမီ ၁၅၉၆ ခုနှစ်က အောက်ဘက်အရပ်မှ သက်တော် (၃၅)နှစ်ခန့် အရွယ်ရှိ ရဟန်းတော်တစ်ပါး ဆရာတော်ထံ ဝိနည်းခံယူရန် ကြွရောက်လာပါသည်။ စာရေးသူသည် ထိုရဟန်းတော်

အား တောရဆောက်တည်ချိန်တွင် ဦးစွာ သပိတ်လျှူခွင့် ရရှိခဲ့ပါသည်။ ပစ္စည်းလေးပါး ဒါယကာအဖြစ်လည်း ခံယူလိုက်ပါသည်။ (၃)ကြိမ်တိုင်တိုင် ပုံသကူသက်န်းပစ်၍ အလှူ အောင်မြင်ခဲ့ဖူးပါသည်။

ထိုရဟန်းတော်သည် ဝိနည်းပိုင်းကို အထူး အလေးထား၍ ကျင့်ကြံသည်။ တောရဆောက်တည်သည့် ရဟန်းများစွာ ရှိသော်လည်း စာရေးသူအနေဖြင့် ထိုရဟန်းတော်ကိုပဲ အထူးပင် ကြည်ညိုမိပါသည်။ ဓူတင်ဆောင် ရဟန်းတော် အချင်းချင်းသည်ပင်လျှင် ထိုရဟန်းတော်အား လေးစားကြည်ညိုကြသည်။

ဒကာ ဒကာမများလည်း ရဟန်းများအား ပူဇော်ခြင်းဖြင့် ပျော်ရွှင်စေရန်

တော်အား အထူး ကြည့်ညိုကြလေသည်။ ရဟန်းတော်သည် စာရေးသူတို့ဒေသတွင် (၃)နှစ်ခန့် သီတင်းသုံးသွားခဲ့ပြီး ဇာတိမြေ အောက်ဘက် အရပ်သို့ ပြန်ကြွသွားကာ တောရတောက်တည်ပါသည်။

ရဟန်းတော်၏ ထူးခြားမှုတစ်ခုမှာ ဒကာ ဒကာမများနှင့် စကားပြောဆိုရာတွင် တရားဘာဝနာများကိုသာ အမြဲ မိန့်ကြားလေ့ရှိပြီး လောကီကိစ္စများကိုမူ လုံးဝ မိန့်ကြားခြင်း မပြုပေ။ ဒကာ ဒကာမများနှင့် အကြိမ်ကြိမ် ပြောဆိုဖူးခဲ့သော်လည်း အထူးသဖြင့် ဒကာများကို လုံးဝကြည့်ရှုခြင်း မပြုပါ။ ဒကာမများ၏ ပြောဆိုသော အသံကိုသာ မှတ်သားပြီး ဘယ်အရပ်က ဒကာ ဒကာမတွေဟု အမြဲ မိန့်ကြားလေသည်။

စာရေးသူသည် သစ်တောထွက်ပစ္စည်းများ ထုတ်လုပ်သော ကုမ္ပဏီကြီးတွင် အထွေထွေ တာဝန်ခံမန်နေဂျာအဖြစ် လုပ်ကိုင်ရင်း တောတောင်တွေထဲ သွားလာနေထိုင် လုပ်ကိုင်နေချိန်ကြောင့် တစ်ခါတစ်ရံ ငှက်ဖျားအကြောင်းပြု၍ သောက်စားမိခဲ့သည်။

ရမည်းသင်းစခန်း ပြန်ရောက်လေတိုင်း ရဟန်းတော်အား သွားရောက်ဖူးမြော်ဖြစ်လေသည်။ ထိုအခါ ရဟန်းတော်မှ...

‘ဒကာ အရက်သောက်တာ မကောင်းပါဘူး။ မသောက်ပါနဲ့’

ဟု မိန့်ကြားလေသည်။ စာရေးသူလည်း အလွယ်တကူပင်...

‘မသောက်တော့ပါ ဘုရား’

ဟု ပြန်လည် လျှောက်ထားခဲ့သည်။ ထိုစဉ်က စာရေးသူ၏ အညက်မှာ (၃၀)ပင် မရှိသေး။ တောင်ပေါ်စခန်း

တွေတွင် စာရေးသူနှင့် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် လုပ်ငန်းရှင် မွေးစားသားနှင့် လူငယ်သဘာဝ ဂစ်တာ အတူတီးကြရင်း သောက်ဖြစ်သွားပြန်သည်။

ရဟန်းတော်အား လွယ်လွယ်လျှောက်ထားခဲ့သော “မသောက်တော့ပါဘုရား” ဆိုသည် စကားများ သတိပင် မရခဲ့။ နောက်တစ်ကြိမ် ရဟန်းတော်ကပင်...

‘အာ အဖော်ကောင်းလို့ ဝါသနာတူလို့ ဖြစ်၍ ငှက်ဖျားအကြောင်းပြုပြီး သောက်ထားဖြစ်၍ အရက်သောက်တာဟာ မကောင်းပါဘူး’

ဟု သတိပေး ဆုံးမပြန်ပါသည်။ စာရေးသူကလည်း “မသောက်တော့ပါဘုရား” ဟုပင် ထပ်မံ လျှောက်ထားခဲ့ပြန်ပါသည်။ အမှတ်ထားမှုလည်း မရှိခဲ့ပြန်။

ရဟန်းတော်၏စကားကို အလေးအနက်မထားမိတာ အမှန်ပါ။ တစ်နှစ်ခန့်အကြာ ရဟန်းတော် သီတင်းသုံးရာ အောက်ဘက်အရပ်သို့ သွားရောက်ဖူးမြော်ရာတွင်လည်း...

‘အာအနင်ဆွက အရက်သား ဖြစ်နေရင် အာလဲ မကောင်းဘူး ဦးပွင့်လဲ မကောင်းဘူး’

ဟု ရဟန်းတော်က စာရေးသူဝတ်ပြုပြီးသည်နှင့် ထိုကဲ့သို့ မိန့်ကြားပါလေသည်။ အရက်သောက်ခြင်းကိစ္စသည် တောင်ပေါ်တွင် သောက်သည့် ကိစ္စသာဖြစ်သည်။ နောက်ပိုင်း အဆက်အသွယ်လည်းမရှိ။ အတူ လုပ်ကိုင်နေသည့် အလုပ်သမားတွေပင် သိရှိသူအလွန် နည်းလှသည်။

သောက်သည့် ဆိုသော်လည်း အတော်ကို ထိန်းထိန်းသိမ်းသိမ်း သောက်ခြင်းဖြစ်သည်။ အလုပ်ထဲမှာ ရွယ်တူမိန်းကလေး များစွာ ရှိနေတော့

အရက်သောက်ခြင်းကိစ္စကို အတော်ကို လျှို့ဝှက်ထားရသည့် ထိပ်တန်းကိစ္စကို မည်သည့် အဆက်အသွယ်မှ မရှိသော ရဟန်းတော် သိရှိနေသည်မှာ ထူးဆန်းနေသည်။

ထို့နောက် အရက်သောက်ဖြစ်စို့ ကြိုတိုင်း ရဟန်းတော်၏ သတိပေးစကားကို ကြားယောင်လာသည်။ စာရေးသူ အရက် မသောက်ဖြစ်တော့ပါ။ ဘဝတစ်သက်တာလုံး စွန့်လွှတ်လိုက်ပါတော့သည်။

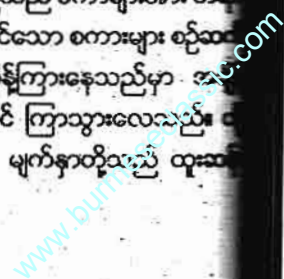
စာရေးသူအတွက်လည်း အရက်သောက်သည် ကိစ္စကို ထူးဆန်းစွာ ရဟန်းတော် သိနေခြင်းအကြောင်း အောက်ဘက်အရပ် ရဟန်းတော် သီတင်းသုံးရာအရပ်မှ ဓမ္မဗိတ်ဆွေများကို ပြောပြတော့ ရဟန်းတော်၏ မရောအာရုံတို့သည် အရာရာ ကြုံသိကြောင်း ပြောပြပါသည်။

ထိုဓမ္မဗိတ်ဆွေများ ပြောပြသည်က...

ကျောင်းသို့ အခြားအရပ်ဒေသဒကာများ ရောက်လာကြပြီး ရဟန်းတော်အား သူတို့ သိလိုသည် တရားတော်နှင့် ပတ်သက်၍ မေးလျှောက်ချိ အတွက် စာဖြင့် နံပါတ်စဉ်တပ် ရေးသားလာကြသည်။

ရဟန်းတော်အား ဖူးတွေ့ရပြီး လျှောက်ပတ်သော စကားများ ရဟန်းတော်မှ မိန့်ကြားနေခြင်းကြောင့် သူငယ်လျှောက်ထားမေးမြန်းရန် အခွင့်မထမ၍ ရဟန်းတော် မိန့်ကြားနေသည်မှာ ကိုသာ နာယူနေကြရလေသည်။

ထိုညော်သည် ဒကာများအား တရားနှင့် စပ်ဆိုင်သော စကားများ စဉ်ဆက်မပြတ် မိန့်ကြားနေသည်မှာ အထူးအတော်ပင် ကြာသွားလေသည်။ ဒကာများ မျက်နှာတို့သည် ထူးဆန်း

အံ့သြသော မျက်နှာထားများ ဖြစ်နေကြသည်။ ရဟန်းတော် စကားရပ်တော့ ခိုသေစွာဖြင့်...

'တပည့်တော်ကို ဆရာတော်ကို မေးလျှောက်ပညာသင်တန်းတို့ ပေးပို့ပေးရန်အတွက် ရဟန်းတော်များ၏ ဆရာတော်က တပည့်တော်တို့အတွက် တပည့်တော်တို့၏ အကျိုးအမြတ်ကို အကျိုးရှိစေရန်အတွက် တပည့်တော်ကို အံ့သြပတ်စား ဟုရား'

ဟု ဒကာတွေက မဝံ့မရဲ လျှောက်ကြတော့ ရဟန်းတော်က...

'တိုက်ဆိုင်သွားလို့ ဖြစ်မှာပါ'

ဟု မိန့်လေသည်။ ထိုကဲ့သို့သော ကြီးတင်သိရှိပြီး မိန့်ကြားသည့် အကြောင်းအရာ များစွာရှိပါသည်။ ရဟန်းတော်နှင့် ဆရာဒကာလို ရင်းနှီးသွားကြသူတိုင်းတို့သည် မဟုတ်တာ (အ.ကုသိုလ်)ဟူသမျှ စွန့်လွှတ်လိုက်ကြသူများ ဖြစ်ကြသည်။ မဟုတ်တာ၊ မကောင်းတာ မလုပ်ရဲကြပါ။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် "တို့လုပ်တဲ့ မကောင်းမှုတွေ မည်သမျှ မသိနိုင်သော်လည်း ဘုန်းဘုန်းကတော့ သိနေမှာပါ" ဆိုသည့် အသိတွေ စာရေးသူ အပါအဝင် ဓမ္မမိတ်ဆွေ ဒကာများစွာ မကောင်းမှုဟူသမျှ ရောင်ကြသည်။

ဓမ္မမိတ်ဆွေများက ရဟန်းတော်၏ ပရိတ်ရေသည်လည်း လွန်စွာ အစွမ်းထက်ကြောင်း ပြောပြနိုင်ပါသည်။ ထိုအထဲမှ သူတို့အရပ်ဒေသမှ လူတစ်ဦးက သာသနာ့လည်း လည်ချောင်းတွင် အနီးမှ အထူးကု ဆရာဝန်ကြီးများပြုပြီး ဆတ်မှန်တို့ အထရာဆောင်းတို့ ရိုက်ဆတ်လည်း မည်သည့်အရာမှ စူးခြင်း မရှိဟူသော အကြိမ်ကြိမ် အဖြေထွက်နေသည်။

ထိုလူနာအား ရဟန်းတော်၏ ပရိတ်ရေ ရရှိထားသောသူက ပရိတ်ရေတိုက်လိုက်ခြင်းကြောင့် (၁)လက်မ အရှည် ဘောလ်ပင် မင်ချောင်းလုံးခန့် အရိုးကြီးသည် လည်ချောင်းထဲမှ ပရိတ်ရေသောက်အပြီးတွင် နာကျင်ခံစားရမှု မရှိဘဲ ပါးစပ်ထဲမှ ထွက်ကျလာခဲ့ခြင်း အစရှိသော ရဟန်းတော်၏ ပရိတ်ရေအစွမ်းကြောင့် လူနာ အများအပြား ပျောက်ကင်းသွားကြသည်ကို စာမျက်နှာငဲ့၍ မရေးတော့ပါ။

ရဟန်းတော်၏ ပရိတ်ရေ အစွမ်းထက်ကြောင်း သိရှိသွားကြသော လူများ ရဟန်းတော်ထံ ပရိတ်ရေတောင်းခံလာကြသူများ ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေသည်။

ဓူတင်ဆောင် တရားအားထုတ်နေသော ရဟန်းတော်မှာ ညွှန်အမြဲရှုပ်နေခြင်းကို မလိုလား။ ထို့ကြောင့် ပရိတ်ရေတောင်းခံသူများနှင့် လာရောက်ဖူးမြော်သူများကိုပါ လုံးဝ လက်ခံခြင်း မပြုတော့။

စာရေးသူအနေနှင့် ရဟန်းတော်ထံမှ ဆံတော်ပူဇော်ချင်သည်။ လူကြုံနှင့် စာရေး၍ ဆံတော်စွန့်ပါရန် လျှောက်ထားလိုက်သည်။ စာရေးသူ ရေးလိုက်သော စာကို ဖတ်၍ ထိုအရပ်မှ ဒကာ

ဒကာမများအား "ဒီစာရေးလိုက်တဲ့ ဒကာဟာ စာရေးဆရာ" ဟု မိန့်ကြားလေသည်။

စာရေးဆရာ ဆိုသည်မှာ ကိုယ်ရေးသောစာ အယ်ဒီတာမှ ရွေးချယ်ပြီး ပုံနှိပ်မဖော်ပြသေးသမျှ စာရေးဆရာဟု ပြောလျှင် တရားမဝင်။ ပြော၍ မရသေးပါ။ စာရေးပါသနာပါသော်လည်း စာရေးသူ ရေးပို့ထားသောစာ မည်သည့် မဂ္ဂဇင်းတိုက်ကမျှ ဖော်ပြပေးခြင်းလည်း မရှိသေးပါဘဲ စာရေးသူ အနေနှင့် စာရေးနေသည်ကို ရဟန်းတော် မသိပါ။ စာရေးဆရာဟု မိန့်ကြားတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မလုံမလဲနှင့် ရှက်ရှက်မိပါသေးသည်။

ရဟန်းတော်မှ စာရေးဆရာဟု မိန့်ကြားခဲ့ပြီး မကြာခင်မှာတင် စာရေးသူ ရေးပို့ထားသော ဝတ္ထု၊ ဆောင်းပါးများ လစဉ်လိုလို မဂ္ဂဇင်းတိုက်များမှ ပုံနှိပ်ဖော်ပြပေးခြင်းကို ခံရပါလေသည်။

တစ်နှစ်ကျော်ကျော်ရှိတော့ ရဟန်းတော် သီတင်းသုံးရာ အောက်ဘက် အရပ်မှ ဓမ္မမိတ်ဆွေများ ရဟန်းတော်၏ ဆံတော် ပင့်ဆောင်လာပါသည်။ ထိုအချိန်က ရထားတစ်တန်း၊ ကားတစ်တန်း စီး၍လာကြရသည်။

ဆံတော်များကို ပုလင်းလေးဖြင့် ထည့်၍ ပင့်ဆောင်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ရထားပေါ်တွင် ဆံတော် ထည့်ထားသော ပုလင်းကို ထုတ်ကြည့်သောအခါ ဆံတော်များ တစ်စုတည်း လုံးသွားသည်ကို ပင့်ဆောင်လာကြသူများ အံ့သြစွာ တွေ့မြင်ကြလေသည်။

စာရေးသူတို့ ရွာရောက်တော့ ဓမ္မမိတ်ဆွေများက သူတို့ တည်းခိုသော အိမ်ဘုရားစင်ပေါ်တွင် ဆံတော် ထည့်ထားသော ပုလင်းအား တင်ထားကြသည်။ စာရေးသူအား ဆံတော်များ

ပင်ဆောင်လာကြောင်း ပြောပြပါသည်။
ညဉ့်သည်များနှင့် စာရေးသူ စကား
ပြောဆိုနေစဉ် ဇနီးသည်မှ ဆံတော်
များ သွားပင့်ပါသည်။

ညဉ့်သည်တွေ တည်းခိုသည့်အိမ်
ဘုရားစင်ပေါ်မှ ဆံတော်ထည့်ထား
သော ပုလင်းထဲမှ ဆံတော်များ မူလက
တစ်လုံးတည်း ဖြစ်နေသော်လည်း
ယခုမှ အရွယ်တူ ဆံတော်နှစ်လုံး
ဖြစ်နေပျက်ကို ထူးဆန်းစွာ ဖူးတွေ့ကြ
တော့ အားလုံး အံ့ဩရပြန်သည်။

တည်းခိုအိမ်မှ တစ်လုံး ပူဇော်ရန်
တောင်းထားလိုက်သည်။ ထိုဆံတော်
မှာ ယနေ့အထိ မူလအတိုင်း အလုံး
မပျက်ပင် ရှိနေပါသည်။

ထူးခြားသည်က စာရေးသူတို့
မိသားစု ပူဇော်ထားသော ဆံတော်မှာ
အရွယ်အစား အမျိုးမျိုး ပြောင်းလဲနေ
သည်ကို အမြဲ မြင်တွေ့နေရသည်။
ဒီနေ့ မြင်တွေ့ထားသည်များ နောက်
ရက်တွင် ယခင်နေ့ကလို မဟုတ်တော့
ဘဲ ပြောင်းလဲနေသည်။

ပင်မဆံတော် အလုံးမှ ခွဲထွက်ကာ
တစ်ဆယ့်ကိုးလုံးခန့် ရွေးစေလေးများ
အရွယ် ပုလင်းအနံ့ ဖျံ့နှံ့ပြီး တစ်လုံးနှင့်
တစ်လုံး တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းအကွာတွင်
ဆံတော်ချောင်း တစ်ချောင်းစီဖြင့်
ဆက်၍နေသည်။

ဒီနေ့ ဒီလို ဖူးမြင်ရပေမယ့် နောက်
ရက်တွင် မူလအတိုင်းသော် လည်း
ကောင်း အရွယ်တူ ဆံတော်နှစ်ဆူ
အဖြစ်သော် လည်းကောင်း ဖူးတွေ့ရ
ပြန်ပါသည်။

ဆံတော်တွေ ပွားသည်ဟု အစက
တော့ ထင်မြင်မိပါသည်။ သူတို့လည်း
ပူဇော်ချင်ပါသည်ဆိုပြီး ဆံတော်ထည့်
ရန် ပုလင်းလေးများ မိတ်ဆွေများက
လာပို့ထားကြပါသည်။

ဒီနေ့ နေ့ဦး နောက်ရက်ဆိုရင် အလုံး
ညီလွှားယန်တူပါတယ်။ အဲဒီတော့မှ ယူပြီး
ပုတ်ပါ။

ဟု စာရေးသူမှ ခေတနာဖြင့် မပေး
သေးဘဲ အချိန်ဆွဲလိုက်ပါသည်။

နောက်ရက်ရောက်တော့ အရွယ်တူ
ဆံတော်လုံးများ မဖြစ်တော့ဘဲ မူလ
ကလို တစ်လုံးတည်း ပြန်ဖြစ်သွားသည်
ကို ကြည့်၍ ပူဇော်ချင်ကြသူများက
မပူဇော်ထိုက်၍ အရင်လို ပြန်ဖြစ်သွား
တာဆိုပြီး လက်လျှော့သွားကြသည်က
အကြိမ်ကြိမ်။ အမှန်မှာမှ ဆံတော်များ
ပွားခြင်းမဟုတ် ကွန်မြူနစ်ခြင်းသာ။

**မှတ်ချက် ။ ။ ယခင် ဖျံ့လွန်တော်
မူပြီးသော ဆရာတော်ကြီး၏
ဆံတော်များကတော့ ပွားလာပါ
သည်။**

စာရေးသူသည် ရဟန်းတော်၏
ဆံတော်များ မပူဇော်မီ ကတည်းက
နေ့စဉ် ဘုရားဝတ်ပြုခြင်း၊ ပုစီးဆိပ်ခြင်း၊
ရဟန်းတော်၏ အဆုံးအမနှင့်အညီ
နေထိုင်ရင်း စိတ်အညစ်အကြေးများ
ကို နေ့စဉ် ချေချွတ်နေခဲ့သူလည်း
ဖြစ်ပါသည်။

ဆံတော်ကို ပူဇော်ခွင့် ရသည်။
ဆံတော်၏ တန်ဖိုးတော်များ လက်ခံ
ပင် အမြဲမြင်တွေ့နေရတော့ ဘာ
ရေးကို အထူးပင် အလေးထား
မိပါသည်။

လွန်ခဲ့သော(၃)နှစ်က စာရေးသူ
အရပ် ရန်ကင်းတောရကျောင်း
ရဟန်းတော် တစ်ပါး လာကပ်ပါသည်။
ထိုနှစ်က တောရဆောက်တည် ရဟန်း
(၁၃)ပါး ရှိလေသည်။

ဝါကျွတ်ခါနီးတွင် နဘူးကျင်း
သုသာန် ဆွမ်းခံ လမ်းဘေး၌ သထုံ
အထုပ်ကြီး ပုံသကဲ့ ပစ်ထားသည့်
ခွားကျောင်းသားလေးများ တွေ့
လျှောက်ထားရာ ဦးပွင့်ငယ်လေး
သွားကောက်လေသည်။

ရန်ကုန်ဆရာတော်မှ...
'အပေါ်ဆုံးကစပြီး အငယ်
ဦးပွင့်က စ၊ ယူပါ'

ဟု မိန့်လေသည်။ ရန်ကင်းတော
တောရကျောင်းတွင် အသက်အကြီး
ဆုံး ဆရာတော်မှာ မြန်အောင်ဆရာ
တော်ကြီး ဖြစ်လေသည်။ ထို့နောက်
ရန်ကုန်ဆရာတော် ဖြစ်လေသည့်
ရန်ကုန်ဆရာတော်မှာ ပထမဆုံး
တော်ကြီး ဖျံ့လွန်တော်မူပြီးနောက်
တောရကျောင်းကို ဆက်လက်
ထိန်းသိမ်းကာ မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်
ကြွရောက်လာကြသည့် ရဟန်းတော်
များအား စာပါချပေးလေသည်။

ဝိနည်းပိုင်းဆိုင်ရာကို အထူး
အလေးထား တည်ဆောက်စေသည့်
မြန်အောင်ဆရာတော်ကြီးက ထို
သော်လည်း တောရဆောက်တည်
၍ တောရ ဆောက်တည်သည့်
(၂)ပါးသာ ရှိသေးလေသည်။

မြန်အောင်ဆရာတော်နှင့် ရန်ကုန်
ဆရာတော်အလှည့် အရောက်

သက်န်းကပ်သည် ဦးပွင့်လေးက
သက်န်းကို အပြန်ပြန် အလှန်လှန်
တိုင်ကြည့်နေသည်ကို ရန်ကုန်ဆရာ
ဆော်မှ...

'သက်န်းကပ်လေကွာ'

ဟု မိန့်တော့မှ ထိုဦးပွင့်လေး
...
ဆရာတော်နဲ့ မြန်အောင်ဆရာ
ဆော်အတွက် သက်န်းတွေက ဖျင်
သက်န်းလို ကြမ်းကြမ်းကြီး ဖြစ်နေတဲ့
သက်န်းမို့ တပည့်တော် မကပ်ဘဲဖြစ်နေ
အာပါ'

ဟု လျှောက်တော့...

'မြစမ်း'

ဟု ဆိုပြီး ရန်ကုန်ဆရာတော်မှ
သက်န်းယူကြည့်သည်။

'ဒါ ကြာသက်န်းလို့ ခေါ်တယ်'

ဟု မိန့်ကြားလေသည်။ မြန်အောင်
ဆရာတော်ကြီးသည်လည်း ကြာ
သက်န်းတစ်စုံ ရရှိလေသည်။

ဇာတ်ရက်။။ လွန်ခဲ့သော (၁၀)နှစ်ခန့်

ကြာသက်န်း၏ထန်ဖိုးမှာ (၃)

သိန်းကျပ်တန်ပါသည်။ အင်းလေး

အသက်ကို ကြိုတင်ငွေ တစ်သိန်းခွဲ

အဖွဲ့ တစ်နှစ် အချိန်တာလ စောင့်

နိုင်ပြီးမှ ရပါသည်။ သက်န်း ရရှိမှ

ချွန်ငွေ တစ်သိန်းခွဲကို ပေးရပါ

သည်။ ယခုအခါ သိန်း(၂၀)ကျပ်ခန့်

ရှိပါသည်။

ယခု ကြာသက်န်းနှစ်စုံ အပါအဝင်
သက်န်း(၁၃)စုံ ပုံသကူအလှူအဖြစ်
အိထားသောသူ မည်သူ ဖြစ်သည်ကို
အနေအထိ မည်သူမျှ မသိပါ။

မြန်အောင်ဆရာတော်ကြီးမှ ရဟန်း
ဆော်အား...

ဦးပွင့်ကို တပည့်တော်ကြည့်လို့လွန်းလို့
တပည့်တော်ရတဲ့ ကြာသက်န်း ဣစ္စဉ်ပြု

ဟု ရဟန်းတော်အား လျှောက်
တော့ သူ့တွင်လည်း သက်န်းတစ်စုံ
ရထားပြီးဖြစ်၍ လက်မခံလိုကြောင်း
ပြန်လျှောက်ထားသည်။ မြန်အောင်
ဆရာတော်ကြီးက အကြိမ်ကြိမ်
တောင်းပန် လျှောက်ထားခြင်းကြောင့်
ကြာသက်န်းအား လက်ခံခဲ့ရလေ
သည်။

ရဟန်းတော်က အဓိဋ္ဌာန်ပြု၍
ကျိန်းစက်လေသည်။ နောက်နေ့နက်
ဆွမ်းစားပြီးချိန်တွင် မြန်အောင်ဆရာ
တော်ကြီးအနီး ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ် ပြုစု
ပေးသည့် ဦးပွင့်လေး ရဟန်းတော်ထံ
ကြွလာပြီး...

'ဦးပွင့်ဘုရား ဆွမ်းကိစ္စပြီးရင်
မြန်အောင်ဆရာတော်ကြီးမှ ကြွခဲ့ပါရန်
လျှောက်ထားခိုင်းပါတယ် ဘုရား'

ဟု လျှောက်တော့ ရဟန်းတော်
လည်း ဦးပွင့်လေးနောက်မှ လိုက်
လာခဲ့သည်။ လမ်းတွင် ရန်ကုန်ဆရာ
တော်အနီးတွင် ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ် ပြုစု
ပေးသည့် ဦးပွင့်လေးနှင့် တွေ့တော့
ဦးပွင့်လေးက...

'ဦးပွင့်ဘုရား ရန်ကုန်ဆရာတော်
က ပင့်ခိုင်းလိုက်ပါတယ်ဘုရား'

ဟု လျှောက်ပြန်လေသည်။ ရဟန်း
တော်က...

'မြန်အောင်ဆရာတော်ကြီး ခေါ်

ထားတာ သွားတွေ့ပါဦးမယ်။ ဆရာ
တော်ကြီးနဲ့ တွေ့ပြီးမှ ကြွခဲ့ပါမယ်'

ဟု မြန်၍ လျှောက်လေသည်။
မြန်အောင်ဆရာတော်ကြီးထံ ရောက်
လျှင်...

'ဦးပွင့်ဘုရား ညဉ့်(၁၂)နာရီက အသား
ဖြူ အာဟာရပြုတ်ထဲယောက် တပည့်တော်
အိမ်ပက်ထဲမှာ ရောက်လာပြီး သူ လျှာ
သက်န်းဟာ ကြာသက်န်း ဖြစ်ပါတယ်။
ဦးပွင့် သုံးယောက်ဖြစ်အောင် တိုက်တွန်းပေး
ပါလို့ တပည့်တော်ကို လာလျှောက်တယ်'

ဟု မြန်အောင်ဆရာတော်ကြီးက
မိန့်ကြားလေသည်။ ထို့နောက် ရန်ကုန်
ဆရာတော်ထံ ရဟန်းတော် ရောက်
သွားတော့လည်း...

ဦးပွင့် မြန်အောင်ဆရာတော်ကြီး လျှာ
ကြာသက်န်း ဦးပွင့်အသုံးပြုပါ ညဉ့်
(၁၂)နာရီက အသားဖြူ အာဟာရပြု
တ်ထဲယောက် အိမ်ပက်ထဲမှာ ရောက်လာပြီး
ဦးပွင့်ကို သူ လျှာ ကြာသက်န်း အသုံး
ပြုဖို့ တပည့်တော်ကို တောင်းပန်လျှောက်
ထားခိုင်းတယ်'

ဟု ရန်ကုန်ဆရာတော်က မိန့်ပြန်
လေသည်။ ရဟန်းတော်ကလည်း...

'တပည့်တော်လဲ ညဉ့်(၁၂)နာရီက ဆရာ
တော် ပက်ထဲလို့ အသားဖြူ အာဟာရပြု
တ်ထဲယောက် အိမ်ပက်ထဲမှာ ရောက်လာပြီး
သက်န်းကို ထပ်မံလို့ လျှောက်ထားပါတယ်။
တပည့်တော် ထပ်မံပယ်တုရား'

ဟု မြန်လျှောက်လေသည်။ ထို
သက်န်းနှင့် ပတ်သက်ပြီး ရဟန်းတော်
မှ ဖွင့်ဟပြောဆိုခြင်း မပြုခဲ့ပါ။ ထို
အကြောင်းများကို သိရှိထားသည့်
နဘူးကျင်းရွာမှ ဦးကျော်သိန်းကို
ရဟန်းတော်မှ မည်သူမျှ မပြောရန်
အထူးသဖြင့် ရဟန်းတော် သီတင်းသုံး
ရာ အောက်ဘက်အရပ်တွင် မပြောမိ
ဖို့ မိန့်ကြားထားလေသည်။

စာရေးသူ သိရှိသည်မှာ ရဟန်းတော်မှာ ဝတ္ထုငွေကြေး ကိုင်တွယ်သုံးစွဲခြင်း မပြုသည်ဖြစ်၍ ပဲခူး သနပ်ပင် ခရရာတောကျောင်းသို့ လိုက်ပို့ပေးစဉ် ရဟန်းတော်၏ သင်္ကန်းလျှော်ဖွပ်မည်လုပ်တော့ ဦးကျော်သိန်းမှ သင်္ကန်းကို လုံးခြေမလျှော်ဘဲ လက်ဖဝါးနှင့် ဖွတ်လျှော်လျှင် ရသည်ဟု အစချီပြောရင်း ကြာသင်္ကန်း ရရှိသည့် အကြောင်း ဝံ သိရှိခဲ့ရသည်။

ရဟန်းတော်မှ ထိုကြာသင်္ကန်းအား လပိုင်းမျှသာ အသုံးပြုပြီး စွန့်ပစ်လိုက်

ပါသည်။ စာရေးသူကိုလည်း ရဟန်းတော်က ဦးပဉ္စင်းနှင့် ပတ်သက်ပြီး မည်သည့်အကြောင်းကိုမျှ စာမရေးရန် အကြိမ်ကြိမ် မိန့်ကြားခဲ့ပါသည်။ ရဟန်းတော်က ကျောင်းလူရှုပ်မှာ မနှစ်သက်၊ ကျော်ကြားမှုကို လုံးဝ မလိုလား၍ ဖြစ်သည်။

စာရေးသူအနေဖြင့် မရေးဖြစ်အောင်လည်း ထိန်းခဲ့ပါသည်။ သို့သော် အမည်ဖော်ပြခွင့်မရှိသော ရဟန်းတော်အနေနှင့် ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ၊ အမှတ်(၂၅၄) ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတွင်

“လောဘနှင့် အစားအသောက် ခေါင်းစဉ်ဖြင့် ရဟန်းတော် မိန့်ကြားခဲ့သည့် ဆောင်းပါးရေး၍ တင်ပြခဲ့သည်။

ယခုလည်း ဖူးတွေ့ဖူးသူ ဒဏ်ဒကာမများသာမက သံဃာထံ အရှင်းချင်းပင် လေးစားကြည့်ညှိသော ရဟန်းတော်အကြောင်းအား မှတ်တမ်းတင်လိုပါ၍ ရေးသားခြင်းဖြစ်ကြောင်း...

အေးချမ်းအောင် (ရမည်းသင်း)

စာရွှေလှ သုတေသီနှင့် ဝါသနာရှင်များသို့
မိမိတို့ဒေသရှိ ဆရာတော်ကြီးများ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများ၏ မိမိတို့သာသနာပြု သမိုင်းမဝင်သော ဖြစ်ရပ်များကို ရေးသားပေးဖို့ နိုင်ကြပါပြီ။
ဤသို့ ရေးသားပေးဖို့ခြင်းဖြင့် ကွက်လပ်ဖြစ်နေသော အများမသိသော ဖြစ်ရပ်များကို မှတ်တမ်းတင်ပြ ဖြစ်သွားပါမည်။ သမိုင်းမှတ်တမ်းတင်ပြီး ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ဤကုသိုလ်ထူးကြီးကို ပါဝင် ကုသိုလ်ထူး လျှင်ပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ ဝန်ကြားအပ်ပါသည်။
လေးစားစွာဖြင့်...
ဦးကျော်စိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တဓမ္မာရုံခြည်မဂ္ဂဇင်း

စာမျက်နှာ (၂၂၆)မှ အဆက်
တရုတ်တန်ဒာ နေတာဆိုတော့ သွားလာရတာလဲ လွယ်နေတာကိုး။ နေ့စဉ် ယုန် သွားတယ်များ ဆုတောင်းတယ်များ တစ်လလောက်လဲ ကြာရာ ကလေးတွေ အလုပ်အဆင်ပြေတဲ့ သတင်းကို စကြာရတော့တာပဲ ကိုအေးကြူရေ။
ဟော ခုတော့ တစ်ယောက်စင်ကာပူ တစ်ယောက် ဩစတေးလျှ နောက်တစ်ယောက်က အမေရိကားမှာ အလုပ်တွေလဲ အဆင်ပြေနေကြလို့ ရင်အေးချပြီပေါ့ဗျာ။
‘ဒါဆိုတော့ ခင်ဗျား ပြောသလို ဗြဟ္မာသားလိုက်ရပ်တုက သားဆုတင်မကဘဲ သားသမီးတွေ အတွက်လဲ ဆုတောင်းပြည့်မယ်ဆိုတာ အမှန်ပေါ့ဗျာနော်’

‘ဒါပျ ကျွန်တော်ကိုယ်တွေ့ဟာ ဒီတင်တယ်ကလဲ ကျွန်တော်ဆေးရိပ်လဲ တစ်ဆိုင်ကနေ နှစ်ဆိုင် နှစ်ဆိုင်ကနေ သုံးဆိုင်တောင် ဖြစ်လာပြီ။ ပြောရင် ခင်ဗျား ဟိုချုပ်မှတောင် ယုံပယ် သုံးဆိုင်က တစ်ဆက်တည်းနော် ပြီးတော့ ကျွန်တော်တာပု ပြန်ကြည့်စရာ မလိုဘူး ဆိုမှာ သွားထိုင် ငွေသိမ်နဲ့ပဲ အလုပ်သမားတွေက သူတို့ဟာသူတို့ ချောင်ဆယ်သွားကြတာပဲ’
‘အမယ် ဒီလိုတော့လဲ မပြောနဲ့လေဗျာ။ ခင်ဗျားပဲ ပြောဖူးတယ်လေ ခင်ဗျား သူတို့ကို ကိုယ့်သွေးကိုယ့်သားလို သဘောထားပြီး ပေးကျွေးကြည့်ရ နေတယ်ဆို’
‘အင်း ဒါပဲ ဒါပဲဟု၊ ဒါပေမယ့် တစ်ခါ တလကျတော့ ကိုယ့်က တယ်လောက်ပဲ ကောင်းပါစေ သူတို့ကိုက မကောင်းတာ တာတွေလဲ ရှိတယ်ဗျာ’

တာပဲဖြစ်ပါပျာ။ ကျွန်တော် တွေကတော့ သာသနာ့ဆရာတွေက အပိုင်ဆိုင် ဆုတောင်းရင်နဲ့ ဖိပွဲရေပူပါ အပွားအနေနဲ့ အကျိုးငေးလာတာပဲမဟုတ်နော်။
ကျွန်တော်ကတော့မှာ အတယ်ပဲ စိတ်ကောင်းထားတယ်။ ကူညီပေးအဆင်ပြေစေတယ်။ မေတ္တာပြုတယ်ဗျာ။ ကျွန်တော် တစ်ဦးတည်း၏ အစအရမူ လေးဆူဓာတ်ပုံ ရွှေတိဂုံတော်မြတ်ကြီး၏ တန်ခိုးတော် အကြောင့်လည်း ပါမည်ဟု ယုံကြည်သည်။ မည်သို့ဆိုစေ ကောင်းတာလျှင် ကောင်းတာ ဖြစ်မည်အ နိဂုံးချုပ်လိုပါသည်။
ရှင်ထန်း ကုန်းမာကြွယ်
မောင်အေးကြူ (စီးပွားရေး)

မီးယပ်သွေးဆုံးခြင်းဟာ အမျိုးသမီးတိုင်း ကြုံတွေ့ရမယ့် ဖြစ်စဉ်တစ်ခုပါ။ ကောင်းသောသွေးဆုံးခြင်း (သို့မဟုတ်) မှန်ကန်သော သွေးဆုံးခြင်းနဲ့ မူမမှန်သွေးဆုံးခြင်းများ ရှိပါတယ်။ မှန်ကန်သော သွေးဆုံးခြင်းဟာ ရောဂါဝေဒနာမခံစားရပေမယ့် မူမမှန် သွေးဆုံးခြင်းဟာ ဆင့်ပွားရောဂါ အမျိုးမျိုး ခံစားရတတ်ပါတယ်။

အဲဒီ မီးယပ်သွေးဆုံးခြင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ် အမျိုးသမီးများ မီးယပ်သွေးဆုံးချိန်မတိုင်မီ ကြိုတင်ကာကွယ်စောင့်ရှောက်နည်းများ သိရှိဖို့အတွက် တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်ကို ရောက်တဲ့အခါ အမျိုးသမီးတိုင်းရင်းဆေးဆရာမ ဒေါ်ကလျာစိုးနဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့ပါတယ်။

ဆရာမ ဒေါ်ကလျာစိုးနဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခြင်းဟာ အမျိုးသမီးတူအားလုံးအတွက် အကျိုးကျေးဇူး ရရှိစေနိုင်မှာ ဖြစ်တဲ့အတွက် ဆေးကုသက်(၁၅)နှစ်ခန့် ရှိနေပြီဖြစ်တဲ့ ဆရာမ ဒေါ်ကလျာစိုးနဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးမေးမြန်းခဲ့သမျှ ပြန်လည် တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

■ "မီးယပ်သွေးဆုံးခြင်းဟာ ကတော့ မီးယပ်သွေးဆုံးရောဂါ အကြောင်းများနဲ့ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်နည်းတွေကို ဆွေးနွေးမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ငုပထမ အမျိုးသမီးများ မီးယပ်သွေးဆုံးချိန် အသက် သတ်မှတ်ချက် ရှိရရှိ သွေးဆုံးပုံစံ တွေးတူ စတဲ့ အချက်အလက်ကို ဖြေဆိုပေးပါဦး"

□ အမျိုးသမီးများ မေ့တာအရ လစဉ် ရာသီပန်းပွင့်လန်းရာမှ သွေးပေါခြင်း လုံးဝ ရပ်ဆိုင်းတဲ့ အချိန်ကို မီးယပ်သွေးဆုံးချိန်လို့ ခေါ်ပါတယ်။ မီးယပ်သွေးဆုံးချိန်ဟာ တစ်

ရက်တိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ အနန္တသွေး တိုင်းရင်းဆေးဆန်း

ဆရာမ ဒေါ်ကလျာစိုး

(တစ်-၀၃၆၅၃) နှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့သော

မီးယပ်သွေးဆုံးရောဂါ

ကာကွယ်စောင့်ရှောက်နည်းများ

ဆရာမ ဒေါ်ကလျာစိုး(တစ်-၀၃၆၅၃)

မြန်မာ့ အမျိုးသမီး

သွေးဆုံးပုံစံများ တူမတူဆိုတဲ့ အချက်ကို ပြောရရင် အသက်(၄၅)နှစ်မှ အသက်(၅၀)အတွင်း မေ့တာအရ ပုံမှန်ဆင်းကာ ဆုံးသွားခြင်းကို ကောင်းမွန်သော သွေးဆုံးခြင်း (သို့မဟုတ်) မှန်ကန်သော သွေးဆုံးခြင်းလို့ ခေါ်ပါတယ်။

မူမမှန်တဲ့ သွေးဆုံးပုံ(၄)မျိုး ရှိပါတယ်။ အဲဒါတွေကတော့...

- ၁။ သွေးခန်း၍ ကြိုတင်သွေးဆုံးခြင်း။
- ၂။ ချုပ်ဆုံးခြင်း။
- ၃။ ဖြတ်ဆုံးခြင်း။
- ၄။ မဆုံးခြင်း...

ဆိုပြီး (၄)မျိုး ရှိပါတယ်။
■ "ဆရာမ ငြော့တဲ့ မူမမှန် သွေးဆုံး ပုံ (၄)မျိုးကို တစ်ချင်း ဂုဏ်ပြုပေး ပါဦး"

□ "မူမမှန်တဲ့ သွေးဆုံးပုံ(၄)မျိုးထဲက သွေးခန်း၍ ကြိုတင်သွေးဆုံးခြင်းဟာ သားသမီးမွေးဖွားမှု အကြိမ်များတွဲ သူ၊ စိတ်သောက ပင်ပန်းအပူများ သူ၊ သွေးအန် သွေးလျှံ သွေးလွန် သွေးဝမ်းသွား စတဲ့ သွေးအားနည်း စေမယ့်ရောဂါတွေကြောင့်ဖြစ်စေ၊ ပန်းနာ အဆုတ်နာကြောင့်ဖြစ်စေ... နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၃၃

ယောက်နဲ့တစ်ယောက် အသက် မတူကြပါဘူး။

တချို့ အသက် (၃၅)နှစ်မှ အသက် (၄၅)နှစ်အတွင်း သွေးဆုံးသူများ ရှိသလို တချို့ အသက်(၅၀)မှ အသက် (၅၅)နှစ်ကြား သွေးဆုံးသူများလဲ ရှိပါတယ်။

ယေဘုယျအားဖြင့် အသက်(၅၀) အသက်(၅၁)နှစ်ကို သွေးဆုံးချိန်လို့ သတ်မှတ်ကြပါတယ်။

ပဋိသန္ဓေတားဆေး၊ ဆေးပူများ အသောက်များခြင်း၊ ချဉ်၊ ငန်၊ ပူ၊ စပ် အစားအစာများ လွန်ကျွေးစွာ စားသုံးခြင်း၊ ကုန်ခန်းသွားတဲ့ အားကို ဆေး ဓာတ်စာ အစာအာဟာရဓာတ် ပြည့်ဝ စွာ မစားနိုင်သူတွေဟာ သွေးခန်းပြီး ကြိုတင်သွေးဆုံးတတ်ပါတယ်။

အဲဒီသွေးခန်းပြီး ကြိုတင် သွေးဆုံး တဲ့အမျိုးသမီးတွေဟာ နှလုံးတုန် ရင်ခုန်မောခြင်း၊ ကျောအောင့်ခြင်း၊ အိပ်မပျော်ခြင်း၊ အကျိတ်အဖုငယ်များ ပေါက်ခြင်းတွေ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။

ချုပ်ဆုံးခြင်းကတော့ ယိုစီးစရာ သွေး မရှိလို့ မဟုတ်ဘဲ သွေးရှိလျက် နဲ့ ယိုစီးဖို့ တွန်းကန်ပို့ဆောင်ပေးမယ့် လေချုပ်လို့ ကြိုတင်သွေးဆုံးခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

လက်ဖက်၊ လက်ဖက်ရည် စတဲ့ ဖန်ချုပ်စေတဲ့ အစားအစာများ လွန်ကဲ စွာ စားသုံးသူတွေ၊ အစာမကြေ လေရောဂါရှိသူတွေ၊ သမံတလင်း စတဲ့ အေးတဲ့နေရာတွေမှာ နေထိုင်မှုများတဲ့ သူတွေဟာ ချုပ်ဆုံးခြင်းမျိုး ဖြစ်တတ် ပါတယ်။

အဲဒီချုပ်ဆုံးခြင်းဖြစ်တဲ့ အမျိုးသမီး တွေဟာ လေဖျန်းခြင်း၊ အကြောဆွဲ အကြောတက်ခြင်း၊ လက်တစ်ချောင်း တည်း ကွေးညွတ်ဆန့်မရခြင်း၊ လက် တစ်ဖက်ရောင်ခြင်း၊ ဘယ်နေရာကို နှိပ်နှိပ် လေအန်ခြင်း၊ မေ့လျော့တတ် ခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများခြင်း၊ စိတ်အလို မကျဖြစ်ခြင်း၊ လူများနဲ့ ရောနှောမနေ လိုခြင်း စတဲ့ လက္ခဏာတွေ ဖြစ်တတ် ပါတယ်။

ဖြတ်ဆုံးခြင်းကတော့ သွေးဆင်း ရာလမ်းကြောင်း၊ မျိုးဥအိမ်၊ သားအိမ် တို့ကို ဖြတ်တောက်၍ ကြိုတင်သွေး ဆုံးခြင်းကို ဖြတ်ဆုံးခြင်းလို့ ခေါ်ပါ

တယ်။ အသက်အန္တရာယ် တစ်ခုခုကြောင့် မဖြစ်မနေ ဖြတ်တောက်လိုက်ရတဲ့ အတွက် သွေးများဟာ ဆင်းသက်စရာ လမ်းမရှိဘဲ သွေးကြောကြီးငယ်များသို့ ပြန်ဝင်ရောက်ပြီး သွေးအန်၊ သွေးဖော၊ သွေးဖျဉ်း၊ လည်ပင်းကြီးခြင်း၊ အိပ် မပျော်ခြင်း၊ ဘယ်တစ်ခြမ်းမျက်နှာ လေဖြန်းခြင်း၊ ဘယ်တစ်ခြမ်းလေးခြင်း၊ ဘယ်ဘက်တစ်ခြမ်း စောင်းအိပ်ရင် အသက်ရှူမဝခြင်း စတဲ့ ဘယ်ဘက် တွင်သာ အပြစ်တွေ့ရတတ်ပါတယ်။

ခန္ဓာကိုယ်အတွင်း သွေးပုပ် များလာ ပြီး တဖြည်းဖြည်း ဝလာတတ်ပါတယ်။ ကောင်းတဲ့ဝခြင်းမျိုး မဟုတ်ဘဲ နှလုံး ကျဉ်းတဲ့ဘက်မှ ကျဉ်တတ်ပါတယ်။ လေဖြတ်ဖို့ အလားအလာ များပါ တယ်။

မဆုံးခြင်း ဆိုတာကတော့ သွေးဆုံး ချိန် ငရောက်ပေမယ့် မဆုံးဘဲ ဆင်းနေ ခြင်းကို မဆုံးလို့ ခေါ်ပါတယ်။ သွေးတိုး ရောဂါရှိသူ၊ သွေးပွားရောဂါရှိသူ၊ ကျောက်ကပ်ဖောရောင် ရှိသူတွေမှာ အများဆုံး တွေ့ရပါတယ်။ တချို့ အသက်(၅၅)နှစ်ကျော်မှ သွေးဆုံးကြ သူတွေလဲ ရှိပါတယ်။ အဲဒါတွေဟာ မူမမှန်တဲ့ သွေးဆုံးပုံတွေ ဖြစ်ပါတယ်။

■ 'အမျိုးသမီးများ သွေးဆုံးပြီး ဘာချိန်မှာ ဘယ်လိုဖြစ်တတ်ပါသလဲ၊ ထက်ပြီး ပြောပြပါဦး'

□ အမျိုးသမီးများ သွေးဆုံးခါနီး အချိန်မှာ တစ်လတစ်ခါ မေ့တာ ပုံမှန်သွေးဆင်းရာမှ တစ်လ၊ နှစ်လ ရပ်ဆိုင်းသွားခြင်း၊ တစ်လတည်းမှာ မေ့တာ သွေးနှစ်ကြိမ်၊ သုံးကြိမ် ဆင်းခြင်း၊ သွေးအနည်းငယ် ရက် ရှည်ဆင်းခြင်း စသဖြင့် ဖောက်ပြန် လာတတ်ပါတယ်။ အဲဒီအချိန်ကို သွေးဆုံးခါနီးအချိန်လို့ ခေါ်ပါတယ်။

■ 'ဖီးယပ်သွေးဆုံးချိန်မှာ ကြုံတွေ့ရ တဲ့ လက္ခဏာများကိုပဲ ပြောပြပါ ဦး'

□ 'ဖီးယပ်သွေးဆုံးချိန်မှာ ပထမဆုံး သိသာထင်ရှားတဲ့ လက္ခဏာက တော့ ချွေးစေးများ ရုတ်တရက် ထွက်လာတတ်ပါတယ်။ ဖြစ်စမှာ ဆယ်မိနစ်၊ ဆယ့်မိနစ် ချွေးစေးပြန် ပြီး ချွေးများ ရွှဲနေတတ်ပါတယ်။ တစ်ခဏအကြာမှာ ဖျော့စေးများ ပျောက်သွားတတ်ပါတယ်။ စိတ်လဲ ဂယောက်ဂယက် ဖြစ်တတ်ပါ တယ်။

၁။ အသေးအဖွဲ့ ကိစ္စလေးကိုပင် စိတ်တိုလွယ်ခြင်း၊ စိတ်ဆိုးလွယ် ခြင်း၊

၂။ ဗီဒီယို (သို့မဟုတ်) ရုပ်ရှင်ကြည့် ရင်း စိတ်မထိန်းနိုင်ဘဲ ငိုခြင်း၊ ရှိုက်ကြီးတင် ငိုကြွေးခြင်း၊

၃။ မိသားစုနဲ့ မသင့်မြတ်ခြင်း၊

၄။ ခေါင်းမူးပြီး လေးလံထိုင်းမှိုင်းလာ ခြင်း၊

၅။ အလိုလိုနေရင်း ပင်ပန်းနွမ်းနယ် ခြင်း၊

၆။ ကတုန်ကယင်ဖြစ်ခြင်း၊

၇။ လက်ဖျားများ အေးစက်လာခြင်း၊

၈။ ရင်တုန်ခြင်း၊

၉။ လိင်စိတ် အမျိုးမျိုးဖြစ်ခြင်း၊ (တချို့ အမျိုးသမီးများ လိင်စိတ်တက်ကြွ ပြီး အချို့ အမျိုးသမီးများ လိင်စိတ် ကုန်ခန်းခြင်း)၊

၁၀။ အိပ်မပျော်ခြင်း၊ အိပ်နေစဉ် အိပ် မက်ဆိုးများ မက်ပြီး ရုတ်တရက် နိုးကာ နှလုံးတုန်မောပန်းခြင်း စတဲ့ လက္ခဏာတွေနာတွေဟာ ဖီးယပ် သွေးဆုံးချိန်မှာ ကြုံတွေ့ရတဲ့ ရောဂါလက္ခဏာတွေ ဖြစ်ပါတယ်။

■ 'ဖီးယပ်သွေးဆုံးချိန်မှာ ဖီးယပ် သွေးဆုံးရောက် ပုံစံများကို ဘာချိန် သမီးများနဲ့ ဖြစ်စဉ်များကိုပဲ သိမိ

၇၀၈

□ 'မီးယပ်သွေးဆုံးရောဂါ ခံစားရပြီး သွေးဆုံးပြီးနောက်ပိုင်းမှာ သိသိသာသာ ခါးကုန်းလာတာ တွေ့ရတတ်ပါတယ်။ အဲဒီလို ခါးကုန်းလာခြင်းဟာ အရိုးပွခြင်း၊ အရိုးကြွပ်ဆတ်တဲ့ ဝေဒနာရှိကြောင်း ရှေ့ပြေးသင်္ကေတ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီလို ဖြစ်ရခြင်းဟာ အရိုးပါးခြင်း၊ အရိုးပွခြင်း၊ အနည်းငယ် ပြင်းထန်လာတဲ့အတွက် ကျောရိုးများ ပုံပျက်လာခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။

နောက်တစ်ချက်ကတော့ သွေးဆုံးပြီး မကြာမီ ချိုင်းချွေးထွက်မှု လျော့နည်းကာ ယခင်ကလောက် အနံ့အသက် မပြင်းတော့ကြောင်း တွေ့ရပါတယ်။ မ၊ ဟော်မုန်းဓာတ် လျော့နည်းသွားခြင်းကြောင့် ဆံပင်၊ ချိုင်းမွေးဆီးစပ်မွေးများ ပါးလာတတ်ပါတယ်။

အချို့ မိန်းမကိုယ် ယားယံခြင်းတို့ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ အဲဒီလို ယားယံခြင်းဟာ လိင်ဆက်ဆံမှုများကြောင့် ပိုးများဝင်ရောက်လာခြင်း၊ တုပ်ကောင်စွဲခြင်း၊ ဆီးချိုသွေးချိုကြောင့်ဖြစ်ခြင်း စတဲ့ အကြောင်းများကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။

■ 'မီးယပ်သွေးဆုံးချိန်မှာ သွေးဆုံးနိုင်စေရန် မခံစားရအောင် ကြိုတင်ကာကွယ်နိုင်တဲ့ အချက်အလက်များကို သိပါရအောင်'

□ 'မီးယပ်သွေးဆုံးချိန်မှာ သွေးဆုံးကိုင်ရောဂါဝေဒနာ မခံစားရအောင် ကြိုတင်ကာကွယ်နိုင်တဲ့ အချက်အလက်တွေကတော့ အရွယ်ရောက်တဲ့ အမျိုးသမီးတိုင်း သွေးဆုံးချိန်မှာ အရိုးပါးရောဂါ မဖြစ်ပွားစေဖို့ အရိုးသန်မာဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။

နေ့စဉ် ကယ်လ်စီယမ်(၁၂၀၀ မှ ၁၅၀၀)မီလီဂရမ် စားသုံးရန် လိုအပ်ပါ

တယ်။ ဗီတာမင်ဒီလဲ နေ့စဉ်(၄၀၀ IU) လိုအပ်ပါတယ်။ ဗီတာမင်ဒီဓာတ် ကြွယ်ဝစွာ ပါဝင်တဲ့ ငါးကြီးဆီ၊ ထောပတ်၊ နွားနို့နဲ့ ကြက်ဥအနှစ်ကို စားသုံးဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။

နေက်စောစော (၉)နာရီမထိုးမီ နေပူဆာလှုံ့ရင် ဗီတာမင်ဓာတ် ရရှိစေပါတယ်။ သွပ်ဓာတ်ဟာ ထုံးဓာတ်(ကယ်လ်စီယမ်ဓာတ်) စုတ်ယူမှု အားကောင်းစေတဲ့အတွက် သွပ်ဓာတ်ပါဝင်တဲ့ ရွှေဖရုံသီး၊ ရွှေဖရုံစေ့၊ ကိုကိုးတို့ကို စားသုံးရပါမယ်။ ကျန်းမာရေး လေ့ကျင့်ခန်းယူခြင်း၊ လမ်းလျှောက်ခြင်း၊ ကြိုးခုန်ခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်သင့်ပါတယ်။

သွေးဆုံးချိန် ရောဂါဝေဒနာ ပြင်းထန်စွာ မခံစားရအောင် ငယ်စဉ်ကပင် သင့်တင့်တဲ့ အစားအစာ စားသောက်ခြင်း၊ ကျန်းမာရေး လေ့ကျင့်ခန်း ပုံမှန်လုပ်ခြင်း၊ စီးကရက်၊ ဆေးလိပ်၊ အရက်သောက်ခြင်းကို ရှောင်ကြဉ်ရပါ တယ်။ အချို့ဓာတ် အငန်ဓာတ် လွန်ကဲစွာ စားသောက်ခြင်းကို ရှောင်ကြဉ်ရပါမယ်။

သင့်လျော်တဲ့ အစားအစာများက တော့...

၁။ လတ်ဆတ်သော ဟင်းသီးဟင်းရွက်များနဲ့ အစိမ်းရောင် ဟင်းသီးရွက်များ။

၂။ လုံးတီး အစေ့ဆန်များ။

၃။ အဆီနည်းတဲ့ နို့နဲ့ နို့ထွက်ပစ္စည်း (နေ့စဉ် မနက်တစ်ခွက်၊ ညတစ်ခွက် နွားနို့နှစ်ခွက် သောက်သုံးသင့်ပါတယ်။)

၄။ အရိုးပါ စားလို့ရတဲ့ ငါးကလေးများ တစ်ပတ်မှာ (၃)ရက်စားပါ။

၅။ ဆာဒင်းငါး၊ ဆယ်မွန်ငါး(ငါးသေတ္တာငါး)များ တစ်ပတ်လျှင် (၂)ရက်စားပါ။

၆။ လတ်ဆတ်သော သစ်သီးများ ပန်းသီး၊ လိမ္မော်သီး၊ သစ်တော်သီး၊ သဘောသီး စားပါ။

၇။ အယ်မွန်သီး၊ သစ်ကြားသီး၊ နေကြာစေ့ သင့်လျော်သလို စားပါ။

၈။ ဆရာဝန် ညွှန်ကြားချက်အတိုင်း ကယ်လ်စီယမ် ဆေးပြားသောက်ပါ။

၉။ ပဲပုပ်နဲ့ ပဲပုပ်ဖြင့် ဖြူလုပ်ထားသော အစားအစာများကို နေ့စဉ် (သို့မဟုတ်) တစ်ပတ်ကို ငါးကြိမ်စားပါ။ အထက်မှာ ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း ကျန်းမာရေး လေ့ကျင့်ခန်း ပြုလုပ်ခြင်း၊ လမ်းလျှောက်ခြင်း၊ ကြိုးခုန်ခြင်း စတဲ့ အားကစားလေ့ကျင့်ခန်း ပုံမှန်ပြုလုပ်ခြင်း၊ သင့်တော်တဲ့ အစားအစာများ စားသောက်ခြင်း၊ အာဟာရ မဖြစ်တဲ့ အစားအစာများ လျော့စားခြင်းများကို စနစ်တကျ နေထိုင်စားသောက်မယ်ဆိုရင် သွေးဆုံးချိန် သွေးဆုံးကိုင် ရောဂါဝေဒနာ ခံစားရခြင်းမှ ကင်းဝေးမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အထက်ပါ အချက်အလက်တွေဟာ ကျွန်မရဲ့ ဆေးကုသက် (၁၅)နှစ်ခန့် အတွေ့အကြုံနဲ့ အင်တာနက်မှ Medical Updateကို မှီငြမ်းကိုးကားပြီး ပြောခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။

■ 'ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာမ' ဆရာမ ဒေါ်ကလျာစိုးနဲ့ ဆက်သွယ်နိုင်တဲ့ လိပ်စာကတော့...

ဆရာမ ဒေါ်ကလျာစိုး
 တိုင်းရင်းဆေးဗိမ္ဗူဌာန(မန္တလေး)
 အနုန္တသုခတိုင်းရင်းဆေးခန်း
 အမှတ်(၂၅)၊ မိဂယ်(၁၈)လမ်း
 (၁၂)ရပ်ကွက်၊ တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်
 ရန်ကင်းမြို့
 ဖုန်း-၀၉ ၅၅၀ ၂၂၁၊ ၀၉ ၅၅၀၇၇၉

မြောင်းမြ မောင်ယုန်ယုန်

မီးအပူကိုခံခြင်း

ကင်းဝေးစေသည့်နည်း

အလှူပွဲကြီးများ၊ မင်္ဂလာဆောင်ပွဲများတွင် လူအများ ကျွေးမွေးညှော်ခံရန် ဆန် တင်း (၁၀)တင်း၊ (၁၅)တင်း ချက်၊ ပဲဟင်း(၁၀)ဒယ်၊ (၁၅)ဒယ် ငါးသလောက်ပေါင်း၊ ငါးခြောက်အစုံကြော်၊ အခြောက်ကြော် မည်သည့်ဟင်းလျာနှင့် ကျွေးမွေး ညှော်ခံ၊ ညှော်ခံအဓိက ချက်ပြုတ်ကြော်လှော်ရသည့် သူတို့မှာ မီးဖိုချောင် ထမင်းဟင်းချက် သမားတို့ပင် ဖြစ်သည်။

ပေါင်းထမင်းချက်ချက် ငါးသလောက် ပေါင်းသည့်အခါတို့တွင် ချက်ပြုတ်သူတို့မှာ မီးဖိုနားက ခွာရွှံ့မရ ချက်ပြုတ်ရသည်မှာ မီးကပူ၍ ခွေးတလုံးလုံးနှင့် မီးပူသည့်အထက်ကို ခံကြရသည်။

စာရေးသူတို့ ရွာထဲမှ ကိုတင်ထွန်းဆိုလျှင် အလှူပွဲ၊ မင်္ဂလာဆောင်ပွဲတိုင်း သူမပါလျှင် မပြီး၊ ထမင်းဟင်းချက်၊ ငါးသလောက်ပေါင်း၊ ကြက်သွန်ကြော် သည့်အခါတို့တွင် ပွဲတိုင်းလို အမြဲချက်ပြုတ်ပေးရသူလည်း ဖြစ်သည်။

ထိုကဲ့သို့ စားဖိုဆောင်ဝင် ချက်ပြုတ် ရသူတို့အဖို့ အခန့်မသင်လျှင် မီးအပူက လူတို့အား ကူးစက်ကာ အပူလောင် အပူကိုင်ခြင်း ခံကြရသည်။

ကိုတင်ထွန်းမှာ အလှူပွဲ၊ မင်္ဂလာဆောင်ပွဲတို့အတွက် ထမင်းဟင်းချက်၊ ငါးသလောက် ပေါင်းရမည်ဆိုလျှင် အနည်းဆုံး **အုန်းသီးနှစ်ထုံးနှင့် သကြား အစိတ်သားထောင်းကာ ချက်ပြုတ်သူတို့အား အုန်းရည် သောက်ခိုင်းလေ့ရှိပါသည်။**

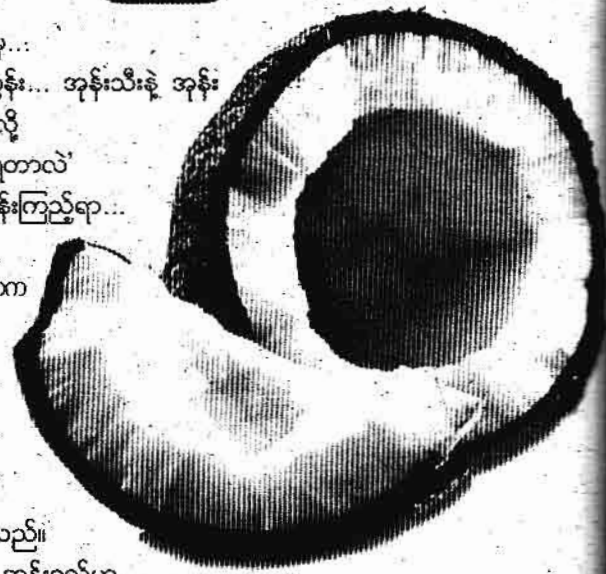
စာရေးသူမှ...
'ကိုတင်ထွန်း... အုန်းသီးနဲ့ အုန်းရည်က ဘာလို့ သောက်ပေးရတာလဲ'
ဟု မေးမြန်းကြည့်ရာ...
'အုန်းရည် ဆောက်တာက မီးပူအင် ခံတယ်၊ အပူကိုင် မခံရဘူး' ဟု ပြောပြပါသည်။

အုန်းသီး၊ အုန်းရည်မှာ ထွက်စာဖြစ်၍ ထမင်းချက်သူ၊ ငါးသလောက်ပေါင်းသူတို့ မီးဖိုခွင်နား တစ်နေ့လုံး၊ တစ်ညလုံး မီးထိုးနေရခိုန် သောက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပြောပြခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ မြစ်အနောက် ဆင်ဖြူကျွန်းဘက်ကဆိုလျှင် အခုလို အလှူပွဲကြီးတွေ ချက်ရ၊ ငါးသလောက်နပ်ရ သည့်သူတွေဖို့ အုန်းရည်ပွဲတည်သည့် လှည်းကြီးနှင့် ဖောက်စပ်ပြီး မီးဖိုနား ချပေးထားကာ အုန်းရည်ဖောက်စပ် တာက လူအုန်းရည်အများလိုက်၍ စပ်ရခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုကဲ့သို့ အုန်းရည်အား သောက်ပေးခြင်းဖြင့် အပူကိုင်ခြင်း၊ အပူကူးစက်ခြင်း မခံရဟု သိရပါသည်။

အုန်းရည်စပ်သည်မှာ ဖိုခွင်ချက် ပြုတ်သူ အနည်းအများလိုက်၍ စပ်၍ သောက်ခြင်းဖြစ်သည်။ လူငါးယောက်၊

ခြောက်ယောက် ချက်ပြုတ်သူတို့အဖို့ အနည်းဆုံး အုန်းသီး(၂)လုံး သကြား အစိတ်သား၊ ထိုထက် လူဦးရေများလျှင် အုန်းသီး၊ သကြား ပို၍ စပ်ရမိမည်။

စပ်နည်းမှာ...

အုန်းသီးအရည်ပါ(၂)လုံးအား အုန်းခြစ်နှင့် နပ်နပ်ခြစ်၍ စိတ်ပြီးလျှင် သကြားအစိတ်သား အုန်းရည်နှင့် ရေကို ရေသန့်ဘူး(၃)လုံးစာ ရောစပ်မွှေရန် ဖြစ်သည်။ ချက်ပြုတ်နေခိုက်တွင် ရေအစား သောက်သုံးရန် ဖြစ်သည်။

[ပြောပြပေးသူ ကိုတင်ထွန်းအား ကျေးဇူးတင်လျက်...]

ကိုသက်ရည်

မဟာကရုဏာရုံ ခြင်္သေ့ဘုရား

“ဒုက္ခပစ္စယံ” ဂါထာတော်ကို မေတ္တာ ဂါထာဟု ပြောချင်သည်။ ဆင်းရဲခြင်း၊ ပျားဆွေးသောကရောက်ခြင်း၊ ဘေးအန္တရာယ်ဖြင့် ရင်ဆိုင်ရခြင်း စသည်တို့မှ ကင်းဝေးကြစေရန် အာသီသ ပြုထားသော ကြောင့်ဖြစ်၏။

ဂါထာ အပြည့်အစုံမှာ...
ဒုက္ခပစ္စယံ စ နိဒ္ဒိက္ခာ
ဘယပစ္စယံ စ နိပ္ပယာ
သောကပစ္စယံ စ နိဿကာ
ဟောန္တု သဗ္ဗေ ပါဏိနော
ဟူ၍ ဖြစ်၏။ အနက်ဖွင့်ကြည့်ကြရအောင်။

ဒုက္ခပစ္စယံ။ ဆင်းရဲရောက်နေကြကုန်သော။ **သဗ္ဗေပီ။** ကြွင်းမဲ့သည့် အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကြကုန်သော။ **ပါဏိနော။** တိုင်းသူပြည်သား ကမ္ဘာသူကမ္ဘာသား သတ္တဝါအများတို့သည်။ **နိဒ္ဒိက္ခာ။** ဆင်းရဲဒုက္ခ ကင်းဝေးကြကုန်သည်။ **ဟောန္တု။** ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

ဘယပစ္စယံ။ ကြောက်လန့်မအေးဘေးနှင့်ရင်ဆိုင် တွေ့နေကြကုန်သော။ **သဗ္ဗေပီ။** ကြွင်းမဲ့သည့် အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကြကုန်သော။ **ပါဏိနော။** တိုင်းသူပြည်သား ကမ္ဘာသူကမ္ဘာသား သတ္တဝါအများတို့သည်။ **နိပ္ပယာ စ။** ကြောက်လန့်ကင်းကွာ ဘေးဘယ မရှိကြကုန်သည်။ **ဟောန္တု။** ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

သောကပစ္စယံ။ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြ ဖျာပဒသို့ ရောက်၍ နေကြကုန်သော။ **သဗ္ဗေပီ။** ကြွင်းမဲ့သည့် အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကြကုန်သော။ **ပါဏိနော။** တိုင်းသူပြည်သား ကမ္ဘာသူကမ္ဘာသား သတ္တဝါအများတို့သည်။ **နိဿကာ စ။** ကြောင့်ကြမဲ့လျှင်း စိုးရိမ်ခြင်း ကင်းကြသည်။ **ဟောန္တု။** ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

အဓိပ္ပာယ်ကို ရွတ်ဆိုရန် မလို သိဖို့တော့လို၏။ သို့မှသာ အနစ်သာရပိုင်းကို မြင်တွေ့ခံစားနိုင်မှာဖြစ်၏။ တူသောအကျိုး ခံစားရဖို့ စိတ်ထားတတ်ရန် လိုသလို အားထုတ်ရမည့် နေရာမှန်ဖို့လည်း လို၏။ နေရာမှန်လျှင် အားထုတ်ရာ၌ စိတ်ချမ်းသာမှု ရစေနိုင်၏။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် မဟာကရုဏာရုံပွားတော်ရှေ့တွင် ဝါခေါင်လပြည့်

(၁)ကြွင်း တနင်္လာသားသမီး၊ (၂)ကြွင်း တနင်္လာသားသမီးများ၊ အားထုတ်ရမည်။

မဟာကရုဏာရုံပွားတော်ရှေ့ (သို့မဟုတ်) ပုံတော်ရှေ့(ပုံတော်ကြီးရမည်)တွင် အားထုတ်ရမည်။ မဟာကရုဏာကို ခံယူသောအားဖြင့်...

- မဟာကရုဏာရုံကော နာထော
- ဟိတာယ သပ္ပပါဏိနံ
- ပူရော ပါရိ သတ္တ
- ပစ္စေ သဗ္ဗေပီ ပုတ္တံ
- တေန သစ္စဝဇ္ဇနံ
- သောတ္ထိ ဓမ္မ မောတု သက္ခံ

ဒုက္ခပစ္စယံ ဂါထာနှင့်

ကျွန်ုပ်အမြင် တိုက်တွေ့များ

(မေတ္တာအခါတော်နေ့)၌ အားထုတ်လေ့ရှိပါသည်။ ထူးခြားချက်မှာ မေတ္တာပေး၍ မေတ္တာရခြင်းပင်ဖြစ်၏။

မေတ္တာတရားဖြင့် မွမ်းထုံထားသော ပုဂ္ဂိုလ်၏စိတ်သည် နန္ဒညီလိမ္မေကာ အစဉ်အေးမြနေ၏။ သည်းခံစိတ်၊ စာနာစိတ်များလည်း ပြည့်ဝလာတော့၏။ ဤသည်မှာ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ထူးခြားချက်များဖြစ်၏။

ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာအားဖြင့် မေတ္တာကြောင့် မိတ်ဆွေကောင်းများ တိုးပွားခြင်းကို ဖြစ်စေတော့၏။ တစ်နည်းအားဖြင့် စန်းပွင့်(လူချစ်လူခင်များခြင်း)လာ၏။ စန်းပွင့်သောကြောင့် အရသာ၌ အောင်မြင်မှုများ ရရှိလာတော့၏။

ပြောချင်ပါသေးသည်။ ဝါခေါင်လပြည့်မှ အာထုတ်ရသော ကုန်စည်မှာ မနက်သုခါ နှင်းအစိုအထွေ့ ရုတ်အထွေ့ အာထုတ်နိုင် ကြောင်း သိစေရမည်။

ထို့ကြောင့် မဟာဘုတ်ဂြိုဟ်ခွင်၌ တနင်္လာဂြိုဟ်သည် မရဏအိမ်၊ ဘင်အိမ်၊ ပုတီးအိမ်တွင် ရပ်တည်နေပါက အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် ဆောင်ရွက်အပ်၏။ တနင်္လာသားသမီး ဖြစ်ခဲ့လျှင် အထူး ဆောင်ရွက်စေချင်သည်။ မွေးနေ့တိုင်း တစ်လတစ်ကြိမ်ခန့် အားထုတ်ရန် ဖြစ်သည်။

တစ်နည်းအားဖြင့် ပြောရလျှင်

ဂါထာကို (၁)ခေါက် ရွတ်ဖတ်သရဏ္ဍာယ် ကာ ဂါရဝပြုရမည်။

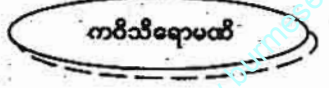
ဗြူးလှိုင် တွေ့သော အံ့ဩအောင်များ (၁၅)မိနစ်ကို လျှောက်ရမည်။ အလင်းတိုင်း နှစ်သက်သလို ထောင့်ကျင့်နိုင်ပါသည်။

အံ့ဩအောင်သည် တနင်္လာနံ့ကို ကိုယ်စားပြုသလို မေတ္တာ၏ အာရုံစေ့ခြင်း၊ အကျင့်ကို တစ်နည်းအားဖြင့် ဖော်ကျူးထားခြင်းပင်ဖြစ်၏။ တနင်္လာဂြိုဟ်သက်သည် (၁၅)မိနစ် (၁၅)မိနစ် လျှောက် ထုံးခြင်းပါသည်။

ဆောင်ရွက်ရမည့် အချိန်မှာ အာပေါတတ်အချိန် ဖြစ်ရမည်။ ထို့ကြောင့် နံနက် (၉)နာရီမှ မွန်းတည့်(၁၂)နာရီအတွင်း အပြီးဆောင်ရွက်ရမည်။

ဒုက္ခပစ္စယံဂါထာကို ပုတီး(၁)ပတ်(၁၀၈-၈)လုံး ပုတီးဖြင့်(၅)ပွားများရသည်။ ယခုကဲ့သို့ အားထုတ်မိခြင်းကြောင့် ဖွားဖက်တည်သော တနင်္လာသားသမီးများသည် လောဘ်ပွင့်၊ စန်းပွင့်၊ ကံပွင့်လာပြီး မိတ်ကောင်း မြဲမြံခြင်း၊ ငွေကြေးမြဲမြံခြင်းတို့ဖြင့် မူချ ကြံတွေ့ရပါလိမ့်မည်။

ဆင့်တင်အောင် နှထုံးသွင်း၊ အရှုံးကင်းပါစေ

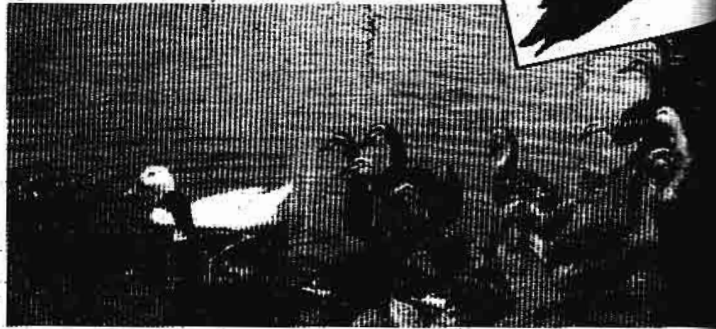

အိမ်မွေးသိမ်းများ ခြေကားနာဖြစ်ပျက်

ရာသီဥတု အပြောင်းအလဲကြောင့် အိမ်မွေးကြက်များနာခြင်း၊ ဘဲများ ခြေကား(ဂါး)နာဖြစ်ပြီး သေဆုံးကြရ သည်။

ကြက်များ နာလျှင် (၃,၄)ရက် ခံနိုင် သော်လည်း ဘဲများ ခြေကားနာ ဖြစ် ပါက အသေမြန်သည်။ ရက်ပိုင်းအတွင်း တစ်အုပ်လုံး မျိုးမြှတ်သည်။

ကုန်တလုံးရွာမြောက်ပိုင်းမှ ကိုရွှေမန်းဆိုသူမှာ ကြက်များ၊ ဘဲများ၊ ဝက်များ ထပ်နိုင်တစ်ပိုင် မွေးထားသည်။ ဘဲတစ်ကောင်စ၊ နှစ်ကောင်စ ခြေကားနာဖြစ်ပြီး သေဆုံးကုန်၏။

ထိုအခါ ကျန်ဘဲများ(တချို့ ခြေကားနာဖြစ်စေ၊ အချို့အကောင်း)ကို ဘရိတ်စားတစ်ချောင်းဝယ်၍ ဖယောင်းမီးဖြူ ကင်ကာ ခြေများကို ခွ(၉)အထိ ခွဲပေးလိုက်သည်။

မြေအိမ်ထောင်မှ တစ်ခုကို (ဖလဲအောင်) ပက်လက်လှန်၍ မီးခိုးများထည့်လိုက်၏။ ရုတ်သီး(ကိုင်းရုတ်သီးခြောက်) လက်တစ်ချပ်နှင့် မီးပေါ်တင်လိုက်သည်။

ယိုးနော် ကြိတ်ထားသော ဘဲများကို ရုတ်သီးထည့်ထားသော စလောင်းမှူး ပတ်လည်တွင် ခြင်းတစ်လုံးဖြင့် အုပ်ထားလိုက်၏။ တစ်ဖန် ခြင်းပေါ်တွင် မြေကြီးမှ လက်လေးသစ်ခန့် ချန်လှပ်ပြီး ပလတ်စတစ်စတစ်စဖြင့် ဖုံးအုပ်ထားလိုက်ပြန်သည်။ ငရုတ်သီးညော် တိုက်လိုက်ခြင်းဖြစ်၏။ မြေကြီးနားမှ ချန်လှပ်ထားခြင်းမှာ အသက်ရှူပေါက် ဖြစ်ပါသည်။

'ဟ ရွှေမန်းရ မင်းဟာ ငရုတ်သီးညော်တိုက်ပြီး ဘဲတွေ သတ်နေတာလား' ဟု ကိုစိန်ဝင်းက မေးသောအခါ...

'ကိုစိန်ဝင်းရေ ဘဲတွေ ခြေကားနာဖြစ်ရင် အဲဒီလို လုပ်ရတယ်။ အရှေ့ ဘက်သွားတုန်းက ဒီနည်းလေးကို ရခဲ့တာ ခင်ဗျား ကြည့်နေ နောက်နေကျ ဘဲတွေ ဘယ်လိုနေမလဲဆိုတာ'

ဟု ဖြန်ပြောပါသည်။

'စိုးလင်းရေ ဟုတ်တယ်ကွ၊ နောက်နေကျ ဘဲတွေ အကုန်ကောင်းသွားတာ၊ ငါလက်တွေ့မြင်ခဲ့ရတာကွ၊ မင်းကစား နေတဲ့သူဆိုတော့ စာထဲ ထည့်ရေးချင်လဲ ရေးပေါ့ကွာ'

ဟု ကိုစိန်ဝင်းက စာရေးသူအား ပြောပြပါသည်။

(ဆေးနည်း ပြောပြသော ကုန်တလုံးကျေးရွာ ကိုစိန်ဝင်းအား ကျေးဇူးတင်စွာဖြင့်...)

သမ္မာထေရ် ပြည့်ဝကြပါစေ။

စိုးလင်းအောင်(မြန်အောင်)

သွေးတိုး ဂျက်အဖွက်

ဆေးတစ်ခု

ကျွန်ုပ်ဟာ နိုင်ငံဝန်ထမ်းတစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။ အသက် တစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ်က အလုပ် ၈,၀၀၀ခွဲတာ လုပ်သက် အနှစ် သုံးဆယ် ကျော်လာတဲ့အခါ လူ့ဘဝရဲ့ ဖြစ်ပေါ်တတ်တဲ့ ဓမ္မတာအရ မွေးရာမှ ကြီးရင် နာရတဲ့ ဝေဒနာတွေဟာ ဝင်ရောက်လာပါတော့တယ်။

အသက် (၄၆)နှစ်ရောက်တဲ့ ၂၀၀၆ ခုနှစ်မှာ သွေးတိုးဆိုတဲ့ရောဂါ ရှိလာ ခဲ့တယ်။ ငယ်ငယ်ကတည်းက အလွန် ကြိုက်နှစ်သက်ခဲ့တဲ့ ဝက်သားကို သိမ်းကိုက်ရောဂါ ရရှိလို့ ရှောင်ခဲ့သလို သွေးတိုးရောဂါ ဝင်ရောက်လာတော့ ထုံးဝက် အဆက်ဖြတ်ခဲ့ရတော့တယ်။

စားမိတဲ့ ဟင်းထဲမှာ အငန်နည်းနည်း ပိုသွားခဲ့ရင် သွေးတက်တော့တာ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်ရဲ့ မိခင်ဟာ ၂၀၀၃ ခုနှစ် ခု အသက်(၈၁)နှစ်နဲ့ ကွယ်လွန်ခဲ့ပေ မယ့် သွေးတိုး၊ နှလုံး စတဲ့ ရောဂါတွေ မဟုတ်ဘဲ ဆေးလိပ်သောက်လွန်း အဆုတ်ရောဂါနဲ့ ကွယ်လွန်ခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်ုပ်ရော မိခင်ရောဟာ မွန်ပြည်နယ် မုဒုံမြို့မှာ မွေးဖွားသူတွေ ဖြစ်လို့ ဝက်သား အလွန် ကြိုက်ခဲ့ပါ တယ်။ ကျွန်ုပ်ရဲ့ မိခင်ဟာ မကွယ်လွန် ခင်မှာ ငါးပိ အလွန်စားသူ ဖြစ်ပါတယ်။ ကိုယ်တိုင်လဲ ငါးမျိုးစုံနဲ့ ငါးပိလုပ်ပြီး စားပါတယ်။

ငါးပိကို လက်ကြားယိုအောင် ဆေးနဲ့ နယ်ဖတ်စားမှ အားရပေးမယ့် သွေးတိုးတယ်လို့ တစ်ခါမှ မကြားခဲ့ဖူး တဲ့။ ပြောလဲ မပြောခဲ့ဖူးပါဘူး။

ဒီပေးမယ့် ကျွန်ုပ်ရဲ့ မိခင်ဟာ ကျွန်ုပ် နဲ့ နေ့စဉ်ကာလတစ်လျှောက် ကျွန်ုပ် ဝန်အရ ပြောင်းတဲ့မြို့ကို လိုက်နေ အိမ်နားမှာ ဒန်သလွန်ပင်နဲ့ ဝန်ပန်းချည်ပင်ကို စိုက်ခိုင်းလေ့ ရှိပါ တယ်။ မကြာမကြာလဲ ဒန်သလွန်ရွက်

ကို ချက်စားပါတယ်။

ငါးပိရည်စားလို့ များတဲ့နေ့ဆို ဒန်သလွန်ရွက် လက်တစ်ဆုပ်စာ ခူးပြီး သူ့ဘာသာပဲ ရှေ့တံဆုံမှ ထောင်းပြီး ရေနွေးကြမ်းပန်းကန်လုံး ထဲကို အရည်ညစ်ထည့်ထားပြီးတော့ ထမင်းစားပြီးရင် ဒန်သလွန်ရွက် အရည်ကို သောက်ချလိုက်တော့တာပါ ပဲ။ အဲဒါကြောင့် သွေးမတိုးတာလား တော့ မသိဘူးပေါ့ဗျာ။

ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် သွေးတိုးရောဂါ ရလာတော့ ကျွန်ုပ်မိခင်ရဲ့ အနေအထိုင် ကို သတိထားမိလာခဲ့တော့တယ်။ သွေးကျဆေးစားပေမယ့် သွေးတိုးလာ တဲ့အခါဆိုရင် အပေါ်သွေးက တစ်ရာ ခြောက်ဆယ်လောက် ဖြစ်လာပြီး လှလဲ မူးနောက်နောက် ဖြစ်လာတယ်။ ထိုင်ရာက ထရင်လဲ လဲမလို ဖြစ်တာလဲ အကြိမ်ကြိမ်ပါပဲ။

၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်ရောက်တော့ ကျွန်ုပ် မိခင် စားသုံးခဲ့တဲ့ ဒန်သလွန်ရွက်ကို မကြာမကြာ စားကြည့်သလို အငန်ကို တတ်နိုင်သရွေ့ ရှောင်လိုက်တော့ သွေးတိုးက သက်သာသလို ဖြစ်ပေမယ့် လုံးဝ မပျောက်သေးဘူးပေါ့။

သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတဲ့ နည်းကို ရရှိခဲ့တဲ့ ၂၀၁၁ ခုနှစ်ကနေ ယခု စာရေးတဲ့ အချိန်အထိ ကိုယ်တိုင် စမ်းသပ် သောက်ကြည့်တဲ့နည်းကို စာဖတ်သူ သွေးတိုးဝေဒနာရှင်များကို မျှဝေချင်တဲ့အတွက် ကျှီဆောင်းပါးကို ရေးဖို့ စဉ်းစားမိလာပါတယ်။

ကရိကထု မများဘဲ လုပ်ရတဲ့ကိစ္စ ဖြစ်တာရယ် အကုန်အကျနည်းတဲ့ ဆေးနည်း ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီနည်းကို သုံးပြီးတဲ့ မိတ်ဆွေအချို့က အကြံပြု တာနဲ့ ဒီဆောင်းပါးကို ရေးရခြင်း ဖြစ်ပါ တယ်။ သွေးတိုးကျအောင် ရေနွေး ကြမ်းပြုလုပ်ပြီး သောက်တဲ့နည်းပါပဲ။

လက်ခြောက်ရည် ဒန်သလွန်ရွက်ရယ် ပြင်ဆွက်ရယ် ဆတူရောပိပြီး ရေနွေး ကြမ်းဆတ်သောက်တဲ့နည်းပါပဲ။ ပြုလုပ်နည်း ကတော့ ဒန်သလွန်ရွက် (အနု+အရင့်)ကို နေရိပ်ထဲမှာ အခြောက်လှန်းပါ။ ပြင်ဆွ ရွက် (ဟူဝဲဝဲ)ကို နေရိပ်ထဲမှာ အခြောက် လှန်းပါ။

ဒန်သလွန်ရွက်ရော ပြင်ဆွက်များမှာ အကျိုးသေးသေးနဲ့ အကျိုးပေး ပဲနေတာ ပို တာပြီ နှိပ်စပ်စဉ်နဲ့ သန့်ရှင်းခြောက် သွေတဲ့ ပုလင်းထဲကို တစ်ဖျစ် ခွဲထည့်ထား ပါ။

အိပ်မှာ ရေနွေးကြမ်းသောက်တဲ့အခါ လက်ဖက်ခြောက် ဒန်သလွန်ရွက်ခြောက် ပြင်ဆွက်ခြောက်ကို ဆတူရောပြီး သောက် နိပ်စပ် အနေအထားနဲ့ သတ်ပြီး သောက်ရ ပါတယ်။

အရသာ မဆိုးပါဘူး။ ရေနွေးကြမ်းကို တစ်နေ့ တတ်ဘူးတစ်လုံးစာသောက် ရင် လုံလောက်ပါတယ်။ သောက်ပြီး တစ်လပြည့်တဲ့အခါမှာ မိမိရဲ့ သွေး ပေါင် ပြန်ချိန်ကြည့်ပါ။ အမှန်တကယ် သွေးတိုးကျလာတာကို တွေ့ရမှာ ဖြစ် ပါတယ်။

ကျွန်ုပ်မှာ အထက်က တင်ပြထား တဲ့အတိုင်း နေ့စဉ် ရေနွေးကြမ်းကို သောက်တဲ့အတွက် ယခုအခါမှာ အဆီ အဆိမ့်များတဲ့ ဒီပေါက်၊ အုန်းထမင်း၊ အုန်းနို့ကျောက်ကျော့၊ အုန်းနို့ခေါက် ဆွဲကို ရှောင်စရာမလိုဘဲ ရဲရဲဝံ့ စားသုံး နေပြီ ဖြစ်ပါကြောင်း သတင်းကောင်း ပေးအပ်ပါတယ်။

ခုနှစ်ရက်သာသမီးအားလုံး သွေးတိုး ရောဂါ ကင်းဝေးကြပါစေ။

အောင်နုတင်(မှန်)

ထာဝစဉ်ကျန်းမာပြီး ရင်တွင်းလန်းချင်ရင် အင်ကြင်းပန်း သွေးတိုးကျဆေးကိုသောက်ပါ

မှတ်ပုံတင် ဝယ်ရင် (၇၆) ၀၁ ၅၇၇၃ ထိုင်ဗေ ၀၀၇၈ (၀၅)

“ကိုမင်းကျော်ပါလား . . . မတွေ့တာကြာပြီ”

“ဆရာတို့ယဉ်တင်နဲ့ ဆရာတို့ဇော်ရဲနိုင်တို့ကို . . . စိတ်ထဲကတွေ့ချင်နေတာနဲ့ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်လာတွေ့စား . . . ကံကောင်းတာပဲဗျို့။”

“ကျွန်တော်တို့ဘာအကူပေးရမလဲပြောပါဦး”

“တခြားတော့မဟုတ်ပါဘူး . . . ဆရာတို့က တိုင်းရင်းဆေးသူတွေသိတွေ့ဆိုတော့ . . . သွေးတိုးရောဂါခံစားနေရတဲ့ ကျွန်တော်ကို သွေးတိုးကျဆေးကောင်း တစ်လက် . . . ဆေးလမ်းညွှန်ပေးဖို့ပါ”

“ကိုမင်းကျော်သွေးတိုးက . . . ဘယ်အဆင့်မှာရှိနေပြီလဲ”

“အပေါ်သွေးအောက်သွေး ၁၆၀ နဲ့ ၉၀ ရှိတယ် . . . နိုင်ငံတကာဆေးတွေသောက်တာ . . . တက်လိုက်ကျလိုက်နဲ့ သံသရာလည်နေတာပဲ . . .”

“မပေါ့နဲ့ ကိုမင်းကျော် . . . သွေးတိုးကျဆေးကောင်းကောင်းသောက်ဖို့ လိုအပ်နေပြီ . . .”

“ဒါဆို . . . ကျွန်တော်ဘယ်ဆေးသောက်ရင်ကောင်းမှာလဲဆိုတာ လမ်းညွှန်ပေးပါဦး”

ကိုမင်းကျော်ပြောသလိုတိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပဲ . . . အခုလဲ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ . . . တိုင်းရင်းဆေးဆရာမ ဒေါ်ဝင်းဝင်းဇော် ထုတ်လုပ်တဲ့ **အင်ကြင်းပန်း** အမှတ်တံဆိပ်သွေးတိုးကျဆေးပါ လာတယ် . . . ဆရာမဒေါ်ဝင်းဝင်းဇော် . . . တသမားတော်ကြီးတွေဆီမှာ နှစ်ပေါင်းများစွာနည်းနာခံယူပြီ။ ဆေးကုသက် (၁၅) နှစ်အတွင်း . . . သွေးတိုးရောဂါရှင်ပေါင်းများစွာကိုကုသအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ဆေးဖြစ်တဲ့အတွက် . . . သွေးတိုးရောဂါရှင်တွေရဲ့ ထောင်းဆိုချက်အရ ထုတ်လုပ်လိုက်တဲ့ **အင်ကြင်းပန်း** အမှတ်တံဆိပ် သွေးတိုးကျဆေးပဲ”

“ဆရာတို့ တို့တွေ့ချင်နေတာနဲ့ တွေ့လိုက်ရလို့ ကံကောင်းသလို . . . ကျွန်တော်ခံစားနေရတဲ့ သွေးတိုးရောဂါအတွက် ဆေးလည်းပါလာတယ်ဆိုတော့ . . . ကံကောင်းပြီးရင် . . . ကံကောင်းတာပဲဗျို့။”

“ဒါနဲ့ တစ်ခုလောက်မေးမယ် . . . ခင်ဗျား နိုင်ငံတကာသွေးတိုးကျဆေးတွေစားပြီး . . . အစားအသောက် အနေအထိုင် ဆင်ခြင်ရဲ့လား”

“ရှောင်ကြဉ်ရမယ့်အစားအစာနဲ့ စားသောက်ရမယ့်အစားစာတွေခွဲခြားမသိလို့ . . . အသိမိတ်ဆွေ တစ်ယောက်ကစားချင်တာစား . . . ဒီဆေးဆောင်ထားဆိုတာနဲ့ သူပြောတဲ့ဆေးက . . .”

“ကျွန်တော်ပြောမယ်ကိုမင်းကျော် ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရဆိုတဲ့သမုဂ္ဂနိကဇာ (၄) ပါးကို၊ လွန်၊ ယုတ်၊ လွဲမှားပြုဖန်များရင် . . . မဖြစ်သေးတဲ့ရောဂါတွေဖြစ်လာပြီး . . . ဖြစ်နေတဲ့ ရောဂါလဲ သံသရာလည်နေမှာပဲ . . . အနီးနီးခေါက်ဆွဲနဲ့ ဒိပ်ပေါက်ထမင်းစားပြီးဆေးစားလဲ . . . ရောဂါမတိုးချင်သာနေမယ် . . . သက်သာပျောက်ကင်းမှာ မဟုတ်ဘူး . . . အဝန်ထွင်းရမယ့်နေရာမှာ ပုဆိန်နဲ့ ထွင်းရမယ့်ကိန်းဆိုက်လိမ့်မယ် . . .”

“ဟုတ်ပါတယ်ဆရာ ကျန်းမာရေး အသိနဲ့ ကျန်းမာရေးသတိမရှိလို့ သွေးတိုးရောဂါထဲမှာသံသရာလည်နေတာ ပါ”

“ပြောနေတာနဲ့လိုရာ မရောက်ဘူးလဲပါလားတဲ့ **အင်ကြင်းပန်း** အမှတ်တံဆိပ်သွေးတိုးကျဆေးကို တစ်နေ့ (၂) ကြိမ်သောက်ရင် . . . အပေါ်သွေးအောက်သွေး ၁၂၀ နဲ့ ၈၀ ကြားမှာ ရှိစေတဲ့မြန်မာဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ပဲ . . . အဲဒီဆေးကသွေးတိုးရောဂါကြောင့် ကိုယ်လက်လေးလဲထိုင်းမိုင်းခြင်း၊ အိပ်မပျော်စားမဝခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်နောက်ကြောတက်ခြင်း၊ ခေါင်းတစ်ခြမ်းတိုက်ခြင်း၊ မူးဝေခြင်း၊ ခြေဖျားအေးခြင်း၊ ဆီးဝါ၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ ဆီး၊ ဝမ်းလေးချုပ်ခြင်းတို့ ကိုသက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး၊ သွေးတိုးကိုပုံမှန်ဖြစ်အောင်ထိန်းပေးနိုင်တဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲ . . . ငွေချယ်မှုမှန်ကန်ဖို့ တော့လိုတယ် ကိုမင်းကျော် . . . သွေးတိုးရောဂါကို ပုံမှန်ထိန်းပေးနိုင်တဲ့ဆေးဖြစ်လို့ . . . နှစ်ထပ်ရုံမှတစ်ဖန်ဆိုရင် . . . ထပ်ပြောလိုက်မယ် . . . ထာဝစဉ်ကျန်းမာပြီးရင်တွင်းလန်းချင်ရင် . . . **အင်ကြင်းပန်း** အမှတ်တံဆိပ်သွေးတိုးကျဆေးကိုသောက်ပါ . . . . .”

ပဋိပေး 'ဝင်း' ဆေးတိုက်

ပုန်း - ၀၁ ၅၇၀၅၇၈

ပြန်ချိရေး - အောင်သိဒ္ဓိဆေးဆိုင်

ပုန်း - ၀၁ ၅၇၀၅၇၈

နတ်ဗျာန် ပြုမြင်သစ်

သိမ်မြေထဲက လောက်စာခဲ

သိမ်မြေ ဆိုသည်မှာ ကိုရင်ဘဝမှ အသက်(၂၀) ပြည့်မြောက်ချိန်တွင် ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်သော ဆရာ တော်ငါးပါးမှ သမုတ်ပေးရဉာသာ အဆောက်အအုံ၊ မြေ၊ နေရာဌာနဟု အကြမ်းဖျင်း မှတ်ယူရသည်ကို ဗုဒ္ဓ

ဘာသာ၊ မြန်မာတိုင်းရင်းသားတိုင်း သိပြီးဖြစ်ပါသည်။ ထို့အပြင် သိမ်ဝင်သပိတ်၊ သိမ်ဝင် ပုတီး၊ သိမ်ဝင်အပ် စသော သိမ်ဝင် ပစ္စည်းပစ္စယတို့သည် သိဒ္ဓိဝင် အစွမ်း ထက်လှပါသည်။

ယခု ဖြစ်ရပ်မှာ သိမ် အဆောက်အအုံ ဆောက် လုပ်ထားသော မြေ အဝန်း အဝိုင်း၊ သိမ်မြေထဲမှ လောက်စာခဲ သုံးခဲ၏ ဖြစ်ရပ်နှင့်အစွမ်းကို တင်ပြ ရေးသားလိုက်ပါသည်။

* * *

အဲဒီတုန်းက ကျုပ်က ကိုရင်လူထွက် တစ်ဆယ့် လေးငါးနှစ် အရွယ်ပေါ့ဗျာ။ အိမ်မှာ တောင်သူလုပ်ငန်း တွေ ကူနိုင်သမျှ မိဘကို ကူညီ လုပ်ကိုင်ပေးရင်း အဓိက အလုပ်ကတော့ အိမ်ခြံပေါက် နွားမတွေကို စားကျက်မြေ လွှတ်ပြီး ကျောင်းရတဲ့ အလုပ်ပါပဲ။

ကျုပ်နဲ့အတူ ခွေးပု၊ ချက်စု၊ ညိုလုံးတို့လဲ နွား ကျောင်းဖက်တွေပဲပေါ့။ ကျုပ် တို့ နွားကျောင်းသား လေး ယောက်ဟာ ဘတ်လေး (လောက်လေး) တစ်လက်စီ နဲ့ ကြက်ပစ်၊ ငှက်ပစ်မှာလဲ လက်မြှောင့်ကြတယ်။

နေ့လယ်(၁၁)နာရီ ကြေး စည် ခေါက်လောက်မှာ နွားတွေ စုပေါင်းပြီး စားကျက် မြက်ခင်းဆီ

မောင်းသွား။ စားကျက်မြက်ခင်း လွင်ပြင်မှာ နွားတွေ ငြိမ်ကုပ်ပြီး စား နေပြီဆိုရင် သစ်ပင်တကာ၊ ချုံတကာ ကို ငှက်ပစ်ထွက်တော့တာပဲ။

ညနေ သုံးနာရီလောက်မှာ နွားတွေ စုပေါင်းပြီး ချောင်းရေစပ်မှာ ရေသွား တိုက်။ ရေစိပ်ချတယ်ပေါ့ဗျာ။ နွားတွေ ရေအဝသောက်ပြီးပြီဆိုမှ နောက်

တစ်ခါ စားကျက်မြက်ခင်းဆီ ပြန်
မောင်းပို့လိုက်ပြီး ညနေ(၅)နာရီခွဲ
(၆)နာရီ ညီအစ်ကို မသိတသိအချိန်၊
နွားရိုင်းသွင်းချိန်မှာ ရွာပြန်ပြီး နွားအုပ်
ကို မောင်းလာရတာပေါ့ဗျာ။ အဲဒါ
နေ့စဉ်ပြုမြဲ နွားကျောင်းတဲ့အလုပ်ပဲ။
ဒီလိုနဲ့တို့ တစ်နေ့မှာ ကျုပ် နွားအုပ်
ထဲကနွားသိုးပေါက်ကလေးတစ်ကောင်
အဖော်ကွဲကျန်ခဲ့လို့ တောထဲ စားကျက်
မြက်ခင်းဆီ ပြန်ရှာရတယ်။ ခွေးပုနဲ့
ချက်စူကို အိမ်ပြန်ပြီး နွားအုပ်ကို
မောင်းခိုင်းလိုက်ပြီး ကျုပ်နဲ့ ညိုလုံးနဲ့
နှစ်ယောက် နွားလေးကို ပြန်ရှာရ
တယ်။

အချိန်က ညနေ(၅)နာရီခွဲလောက်
မှာ တောထဲ ပြန်သွားပြီး ရှာရတာ။
တစ်နာရီကျော်ကျော်လောက် အချိန်
ကြာသွားတယ်။

တစ်ခါ နွားလေးကို ပြန်တွေ့တော့
လဲ ဘာသားချောက ဟိုပြေးဒီပြေးနဲ့
လန်နေလို့ ရွာဘက်ရောက်အောင်
ကျုပ်နဲ့ညိုလုံးနဲ့ နှစ်ဖက်ညှပ်ပြီး မောင်း
နေရတာ ခရီးက သိပ်မတွင်ဘဲ တော်
တော် အချိန်ကြာသွားတာပေါ့။ ည
(၇)နာရီလောက်မှပဲ ရွာ အနောက်
တံခါးပေါက် ရောက်တော့တယ်။

အဲဒီမှာပဲ ရွာအနောက်တံခါး
မှရောက်မီ 'ရိုးနက်ကြီးချောက်'
ညောင်မှတ်ဆိတ်ပင်ကြီးနားကို ဖြတ်
ရသေးတယ်။ ဒါတိုင်း နေ့လယ်နေ့ခင်း
မှာတော့ ပုံမှန် သွားလာနေတာပါပဲ။

အဲဒီအချိန်မှာ ည(၇)နာရီလောက်
မှောင်မှောင်မည်းမည်းဆိုတော့ ညိုလုံး
ရော ကျုပ်ပါ ကျောထဲက စိမ့်ခနဲဖြစ်
အောင် ကြောက်လန့်မိတာပေါ့ဗျာ။

ညောင်မှတ်ဆိတ်ပင်ကြီးကလဲ လူ
ကြီးငါးယောက် ဝိုင်းပတ်ဖွဲ့သလောက်
တုတ်ခိုင်ကြီးမားပြီး တကယ့်ကို

ကြောက်စရာအသွင်ကြီး ဆောင်နေ
တာပေါ့ဗျာ။ ညောင်မှတ်ဆိတ်ပင်ကြီး
ကို မရဲတရဲ ကြည့်လိုက်တော့ ပင်စည်
ကြီးက ယိမ်းထိုးလှုပ်ပြနေသလို ထင်ရ
လို့ ထပ်မကြည့်ရဲတော့ဘူး။

ညိုလုံးရော ကျုပ်ပါ တိုင်ပင်မထား
ဘဲနဲ့ လောက်လေးနဲ့ ညောင်မှတ်ဆိတ်
ပင်ကြီး ပစ်ချလိုက်တော့ ဝေါ...ဈေ
ခနဲဆို မီးလုံးကြီးတစ်လုံး ဝိုးခနဲဆို
ကျုပ်တို့နှစ်ယောက်ခေါင်းပေါ် ဝဲလာ
ပြီး ကျုပ်တို့ရှေ့ လှည်းလမ်းပေါ် လိမ့်
သွားတယ်။

ကျုပ်တို့နှစ်ယောက်လုံး ရှေ့ပြေးရ
ခက်၊ နောက်ပြန်ပြေးရခက်နဲ့ မထူး
တော့ပါဘူး ဆိုပြီး လောက်လေးနဲ့
အဆက်မပြတ် မီးလုံးကြီးကို ပစ်တော့
မီးလုံးသေးသေးလေးတွေ ပွားသွားပြီး
ကောင်းကင်ပေါ် ရှေ့နောက် တောင်
မြောက် ဝဲပျံလာနေတာပဲ။

ကျုပ်နဲ့ညိုလုံးလဲ ဖနောင်နဲ့တင်ပါး
တစ်သားတည်းကျအောင် ရွာဆီ ထွက်
ပြေးခဲ့ရတာပေါ့ဗျာ။

* * *

အဲဒီမီးလုံး တွေခွဲတာဟာ အမှန်ပဲ
ဗျာ။ ဒီအကြောင်းကို နောက်နေ့မနက်
မှာ ရွာဦးကျောင်းဆရာတော် ဦးပဏ္ဍိတ
ဆီ သွားလျှောက်တော့ ဆရာတော်
တခြားရွာကို ကြွသွားလို့ မဖူးရမတွေ့
ရဘူး။

ဒါနဲ့ ကိုရင်ကြီး ကုသလနဲ့ ကပ္ပိယ
ကြီး ဦးပေသီးကို မီးလုံးကြီးတွေ့ရတဲ့
အကြောင်း ပြောပြတာပေါ့ဗျာ။

ဒီတော့ ကပ္ပိယကြီးက...
'ပုနဲ့ ဘာမှမကြောက်နဲ့ ဝါ့မှာ သိပ်
ဇယ်ကံကွဲ ရှိတယ်ကွ။ အဲဒါကို လည်ပင်းမှာ
ဆွဲထား'

ဆိုပြီး သိမ်ဝင်မြေသပိတ်ကွဲကို ကျပ်
ပြားဝိုင်းလေးတွေ ဝိုင်း စူးနဲ့ဖောက်ပြီး
ပရိတ်ချည်ကြိုးနဲ့ ဆွဲကြိုးသဘောမျိုး
ကျပ်နဲ့ညိုလုံး လည်ပင်းမှာ ဆွဲပေးတယ်
ဗျာ။

နောက် ကိုရင်ကြီး ကုသလကလဲ
လာ ငါနဲ့လိုက်နဲ့ ဆိုပြီး ကျောင်းဝင်း
ထဲက သိမ်မြေထဲကို ခေါ်သွားတယ်။
သိမ်မြေထဲမှာ လျှောက်ကြည့်ရင်း
လောက်စာခဲသုံးခဲ တွေပါရော။

'ရှာ ဒီလောက်စာခဲလုံးပဲ ယူထား။ နုတ်မိ
ဒီလုံးတွေရင် တပျံတပျံနဲ့အောင် ဖတ်ကွ။
ဘယ်တော့မှ အဲဒီမီးလုံး မမြောက်ရဲတော့
ဧရာဘူး'
နဲ့ပြောတယ်။

ကျုပ်နဲ့ညိုလုံးလဲ အားတက်သွားတာ
ပေါ့ဗျာ။ သိမ်ဝင်သပိတ်ကွဲနဲ့ ပရိတ်
ချည်လဲ လည်ပင်းမှာ ဆွဲထားပြီ။ သိမ်
မြေထဲက လောက်စာခဲသုံးခဲလဲ ရလာ
ပြီဆိုတော့ ညောင်မှတ်ဆိတ်နားကို
သွားရဲတာပေါ့။ ဘာမှ မကြောက်တော့
ဘူး။

အဲဒါနဲ့ တစ်ည ည (၁၀)နာရီ
လောက်မှာ ကျုပ်နဲ့ ညိုလုံး လောက်
လေး ကိုယ်စီနဲ့ လောက်စာခဲ လွယ်

အိတ်နဲ့ ညောင်မှတ်ဆိတ်ပင်ကြီးဆို လာခဲ့ကြတယ်။

သိမ်ဝင်လောက်စာခဲ သုံးခဲကတော့ ကျုပ်အကျီအိတ်ကပ်ထဲမှာ အသင့်ပါတာပေါ့။ ကျုပ်က ပိုပြီး လက်ဖြောင့်တော့ ကျုပ်ပဲ မီးလုံးကို ပစ်လို့ ညိုလုံးက ပြောထားတာ။

သတ္တိရှိရုံ မကြောက်မရွံ့ လာလို့လား မသိဘူး ညောင်မှတ်ဆိတ်ပင်က ဘာမီးလုံးမှ မလာဘူး။ ဘာမှလဲ ထွက်မလာဘူး။ ဘာမှ မတွေ့ဘူး။ ကျုပ်တို့ လွယ်အိတ်ထဲပါတဲ့ တခြား လောက်စာခဲတွေနဲ့ လေး၊ ဓါး၊ ဆယ်ချက် ပစ်ကြည့်ပေမယ့် ဘာမှ ထူးခြားတာမတွေ့ဘူး။ ဘာအခြောက်အလှန့်မှလဲ မရှိပါဘူးဗျာ။

ကျုပ်နဲ့ညိုလုံးလဲ...

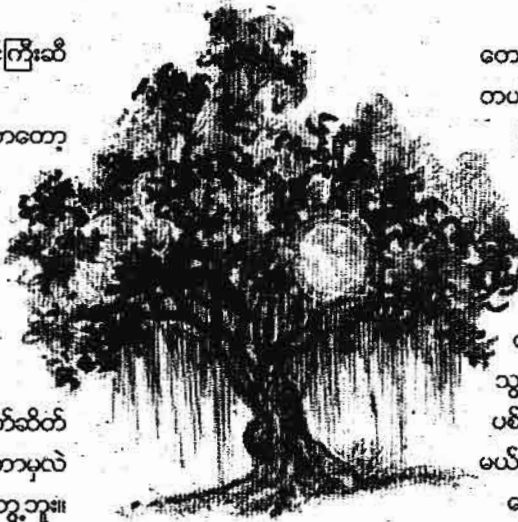
'ဟေ့ သရဲလား၊ စာရွှေလား၊ နာနာတာဝလား၊ ဘာကောင်တံ့ကွ။ ဟိုနေ့က ငါတို့ကို မီးလုံးကြီးပြု ခြောက်တဲ့ကောင် ထွက်ခဲ့လေကွာ။ ခုမှ ကြောက်နေပြီလား'

နဲ့ အော်ပြောပြီး လောက်လေးနဲ့ ဟိုပစ်ဒီပစ် ပစ်ပေမယ့် ဘာမှ ထွက်မလာပါဘူး။ ဒါနဲ့ပဲ အဲဒီညက ရွာကို ပြန်ခဲ့ရတယ်ပေါ့ဗျာ။

* * *

ကျုပ်နဲ့ ညိုလုံး မချင်မရဲ ဖြစ်နေတယ်။ သိမ်မြေထဲက လောက်စာခဲ သုံးခဲနဲ့ ညောင်မှတ်ဆိတ်က ထွက်လာတဲ့ မီးလုံးကို ပစ်ကြည့်ချင်၊ စမ်းချင်နေတယ်။ ဒါနဲ့ နွားကျောင်းရင်း ချက်စုနဲ့ ခွေးပုကိုပါ တိုင်ပင်တော့...

'မင်းကတော့ ဟုတ်တာပေါ့ မြစ်ရေ၊ ငါတို့ဟာ မင်းနဲ့ညိုလုံးလို သိမ်ဝင်သိတ်ကွဲလည်ဆွဲမှ မရှိဘဲကွ။ မလိုက်ရဲပါဘူး' လို့ ချက်စုနဲ့ခွေးပုက ပြောတယ်။ 'ဒါဆိုရင် ငါ့လည်ဆွဲကို မင်းဆွဲ'

ညိုလုံး လည်ဆွဲကို ချက်စု ဆွဲကွာ+ ဆိုပြီး ကျုပ်နဲ့ ညိုလုံးက လည်ပင်းက သိမ်ဝင်သိတ်ကွဲ လည်ဆွဲကို ချက်စုနဲ့ ခွေးပုကို ဆွဲပေးလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ လကွယ်ညဆိုရင် သရဲမီးလုံးတို့၊ စုန်းတောက်စား၊ မီးလုံးတို့ ထွက်တတ်၊ မြူးတတ်တယ်တဲ့။

ဒီနေ့ည လကွယ်ညမှာ ညောင်မှတ်ဆိတ်က မီးလုံးထွက်ချင် ထွက်နိုင်တယ်။ သွားကြမယ်ဆိုပြီး ကျုပ်တို့ နွားကျောင်းသားလေးယောက်သဘော တူလိုက်ကြတယ်။ ည(၁၀)နာရီ လောက် လူကြီးတွေ အလစ်မှာ ထွက်ခဲ့ဖို့ ရွာအနောက်တံခါးဝမှာ ဆုံကြမယ်လို့ အချိန်အချက် လုပ်လိုက်တာပေါ့ဗျာ။

တကယ်ပါပဲ။ ည ဆယ်နာရီမှာ ကျုပ်တို့ နွားကျောင်းသားလေးယောက် ရွာအနောက်တံခါးမှာ ဆုံကြပြီး တံခါးအောက်ကနေ ဝမ်းလျားထိုးပြီး ရွာအပြင်ထွက်၊ ညောင်မှတ်ဆိတ်ဆီ လာခဲ့ကြတယ်။

ကျုပ်တို့ ညောင်မှတ်ဆိတ်ကြီးဆို လှမ်းကြည့်လိုက်တယ် ဆိုရင်ပဲ ညောင်ပင်ကြီးပေါ်မှာ နီနီရဲရဲ မီးလုံးကြီး စိတ်

တောင်းလုံးလောက်ကို လှမ်းမြင်နေရတယ်။ ချက်စုနဲ့ ခွေးပု၊ ညိုလုံးတို့လဲ မြင်တယ်။

ချက်စုနဲ့ ခွေးပုကလဲသိမ်ဝင်သိတ်ကွဲ လည်ဆွဲဆိုတော့ လုံးဝ မကြောက်ဘူး။ တက်ကြွနေတာပေါ့။ ရှေ့ကနေ ပြေးပြီး ညောင်ပင်ကြီးဆီ အမြန် သွားကြတယ်။ တွေ့ချင်တဲ့ မီးလုံး၊ ပစ်ချင်တဲ့ မီးလုံးတွေ ပြီပစ်ရတော့ မယ်ပေါ့။

ညောင်မှတ်ဆိတ်နား ရောက်ဖို့ အတောင် ငါးဆယ်လောက်အလိုမှာပဲ မီးလုံးကြီးဟာ ပျောက်ချင်းမလှပျောက်သွားတယ်။ ကျုပ်တို့ လေးယောက်စလုံး လွယ်အိတ်ထဲက လောက်စာခဲတွေနဲ့ ညောင်ပင်ကြီးကို ဝိုင်းပစ်ကြတယ်။

ဘာမီးလုံးမှ ထွက်မလာတော့ဘူး။ အတော်ကြာတော့ ကျုပ်တို့ လေးယောက်လုံး ပျင်းလာပြီး ရွာဘက်ကို ပြန်ခဲ့ကြဖို့ ညောင်မှတ်ဆိတ်နားက ခွာခဲ့ကြတယ်။

အဲဒီလို ခွာထွက်ခဲ့တော့မှပဲ ဝုန်းခနဲ ကျုပ်တို့ရဲ့ရှေ့ လှည်းလမ်းပေါ်မှာ တင်းတောင်းလောက်ရှိတဲ့ မီးလုံးကြီး ကျလာပြီး ကျုပ်တို့ဆီ လိမ့်လာတယ်။ ကျုပ်တို့ လေးယောက်လဲ လောက်လေး လောက်စာခဲတွေနဲ့ မီးလုံးကြီးကို ဝိုင်းပစ်ကြတယ်။

ကျုပ်ကတော့ အိတ်ကပ်ထဲက သိမ်မြေထဲက လောက်စာခဲတစ်လုံး ထုတ်ပြီး မီးလုံးကြီးကို သေချာချိန်ပြီး လောက်လေးမျှော့ကို အားကုန်ဆွဲ ပစ်ချလိုက်တယ်။

ဖောင်းခနဲဆို မီးလုံးကြီးဟာ နေ့ပူဖောင်းပေါက်သွားသလို မြင့်သွားပြီး ဟပြသွားတယ်။ ပြီးတော့ ပြန်ဆတ်မိ

မောင်ရော
(ရာမည)

မျိုးအမြူတေနှင့်

တက်ဖွင့်

[၁]

ဘာမှမသိ၊ ဘာမှလဲ မလေ့လာခဲ့
စဉ်တုန်းကတော့ ဘာမှန်းကိုမသိတဲ့
အရာတွေ တစ်ခုပြီး တစ်ခု။ ဟော...
အခုလို သီလဲသီ၊ ရှိလဲ ရှိချင်လာတော့
ဘာမှကို မတွေ့ရတော့တာ။ အရှင်းပဲ။
လူတချို့ကတော့ အပြောသား
မသိရင် ပေးသတဲ့။ သိရင်တော့ အဝေး
ပဲ ဆိုပါတော့။ အခုဆို ခါတိုင်း အော်နေ
ကျ တောက်တဲ့ကြီးတောင်မှ မြိုင်ရိုက်ကို
နို့ပြီထင်ပါ။

လာသမျှလူတွေရဲ့ ပါးစပ်စောင်းကွက်
ကြောင့် အနေခက်ပြီး ပြေးလေပြီပေါ့။

၂၄၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်စုကင်း

ရေဆုံးမြေဆုံး ရှာပုံတော်ဖွင့်၊ တက်
ကုန်လွှင့်။

ဘယ်မှာမှကို တောက်တဲ့အော်သံ
မကြားရတော့တာကြောင့် မိုးလေဝသ
မမှန်တော့ခြင်းလား။

ဆိုရရင် မိုးလေဝသပေးဒင် ပုရော
ဟိတ်ဘဝကနေ ဝရမ်းပြေး ဖြစ်နေရရှာ
တဲ့ တောက်တဲ့တွေ့ဘဝကလဲ အင်း...
ဂန္တီရတော့ အဆန်သား။

ဒီတစ်ခါ မောင်ရော တင်ပြချင်တာ
တွေများပေမယ့် အမြူတေနဲ့ပတ်သက်

တဲ့ ထူးဆန်းတာတွေကိုပဲ တင်ပြသွား
ပါမယ်။ စ၊ ကြုံရတာက ညောင်ပင်
ကြီးအောက်က ညောင်ပင်လေး။

ဒီနယ်မှာ နာမည်အရမ်းကြီးတဲ့
ညောင်ပင်လေးပါ။ ဘယ်သူမှ လက်
ဝယ်ပိုင်ပိုင် မရနိုင်သေးပါဘူး။ တစ်ည
နေတော့ မုက်ရှာ ပေါ်တော်မူစေလိုကြ
ဘက်ကို သူငယ်ချင်းတစ်သိုက်နဲ့အတူ
သွားခဲ့ကြရတယ်။

စေတီတော်ကြီးရဲ့ အနောက်တောင်

ထောင်မှာ ဗုဒ္ဓရှင်တော် ဒုက္ကရစရိယာ ကျင့်တော်မူတဲ့ သဏ္ဍာန် ရှင်ပွားတော် မှီတယ်။ အဲဒီအနားမှာပဲ ဗောဓိညောင် ပင်ကြီးဟာ ဟီးလို့။

စိတ်ထဲမှာ ဘာမှန်းမသိနိုင်တဲ့ တွန်းအားတစ်ခုလို ဖြစ်နေတာကြောင့် ခြေဦးက အဲဒီဘက် တည့်တည့်လှည့်တယ်။ အုပ်ခွဲပြီး ထွက်ခဲ့ပေမယ့် ကြောက်စိတ်က ဝေးစွဲ။ တစ်ခုခုဖြစ်တော့မယ်ဆိုတိုင်း သတိပေးတတ်တဲ့ ကြက်သီးတွေက တဖြန်းဖြန်းနဲ့ ဒါပေမယ့် သတိကပ်ပြီး ထွက်လာခဲ့တယ်။

နေရောင် မကုန်သေးပေမယ့် အဲဒီနေရာက အမြဲလိုလို မှောင်နေတဲ့နေရာပါ။ ဟိုကြည့်ဒီကြည့်နဲ့ အဲဒါကို ဆွားတွေ့တယ်။ တစ်တောင်သာသာ ညောင်ပင်လေးတစ်ပင်က ညောင်ပင်အောက်မှာ တလှုပ်လှုပ်။

အရွက်က ကိန္နက်တိတိ၊ ညောင်မြစ်က ပေါက်တဲ့ အယ်ယဟယ်တဲ့ အခွေကပေါက်တဲ့ ညောင်ပင်။ ဆွဲတိကြည့်တော့ အမြဲအင်္ဂါယကနီပပြတ်တဲ ပါလာရော။

ညောင်ပင်အောက်က ညောင်ပင်လေးက အရမ်းစွမ်းတယ်လို့ ကြားဖူးပေမယ့် အခုတော့ ချဉ်ပေါင်ပင်များ ဆွဲနတ်ရသလိုပါပဲ။ လူကိုယ်တိုင်လဲ လေထဲ ဝဲခနဲ လွင့်သွားသလို ခံစားလိုက်ရတယ်။ ဘုရား... ဘုရား ဟုတ်မှ ဟုတ်ပါလေစ။

အဲဒီအချိန်မှာပဲ ဟင်းခနဲ လူမမာညည်းသံကြီးဆိုလိုကို ဘယ်ကမှန်းမသိကြားလိုက်ရပြီး စိတ်တွေ လေးလာတယ်။ ပစ်လိုက်... ပစ်ထုတ်လိုက်ဆိုတဲ့ အသံကို ကြားလာရတယ်။

အနားမှာ သက်ရှိ ဘာမှ မရှိဘူး။ ညောင်ပင်ကြီးတစ်ပင်ရယ်၊ ဒုက္ကရစရိယာရှင်ပွားတော်တစ်ဆူရယ်ပဲ ရှိတာမို့ အရှင်ကြီးပဲ။

ငိုချင်သလိုလို ရယ်ချင်သလိုလို ဘာမှန်းကို မသိနိုင်တော့ဘဲ ဖြစ်နေရာက အဝေးမှာ လာနေတဲ့ သူငယ်ချင်းတွေရဲ့ အသံကို ကြားလိုက်ရတယ်။

တစ်ပြိုင်နက်ထဲမှာပဲ လက်ထဲက ညောင်ပင်ပေါက်လေးဟာ သံတူးရွင်းတစ်လက်လို လေးလာတာနဲ့ ဖြစ်ချင်တာဖြစ်ဆိုပြီး အနီးက ကျောက်တုံးပေါ်တင်ထားလိုက်တာပါပဲ။

သူတို့တွေလာမှ ပေါင်းဆိုပြီး ပေါင်းစပ်ဖြေရှင်းမယ်ဆိုတဲ့ စိတ်နဲ့ပါ။ ဘာစွမ်းမှန်း မသိတာတော့ အမှန်ပါပဲ။

တောင်စောင်းကနေ ဆင်းလာတဲ့ သူငယ်ချင်းတွေက...

'ဟာ...ဟိုမှာ ကိုရောဟေ့' ဆိုပြီး ပြေးဆင်းလာကြတယ်။

ဝမ်းသာအားရနဲ့ ဒီလို...ဒီလိုဟေ့ဆိုပြီး ရှင်းပြလိုက်ကြတယ်။ ဟုတ်တာ မဟုတ်တာ အသာထား၊ လူငယ်သဘာဝ စူးစမ်းလေ့လာချင်ကြတာ ရယ်ကြောင့် ဘယ်မှာလဲ၊ ဒီမှာကွဆိုပြီး ပြတော့ ကျောက်တုံးပေါ်မှာ မြေစာမှုန့်လေးတွေကလွဲလို့ နတ္ထိ။ ဘာမှကိုမရှိ။

ကျစရာ၊ မျက်စိမှားစရာ ဘာမှမရှိ။

အရှင်ကြီး။ သီးသန့်နေရာမှာ ဖျတ်ခနဲ ပျောက်ကွယ်သွားတာဟာ မျက်လှည့်ဆန်ဆန်ပါပဲ။

ဒီတော့ မောင်ရော လေပေါကြီး ဖြစ်သွားတယ်။ အတည်ပေါက်နဲ့

နောက်တယ်ပဲ ထင်ကြတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီလို ကြုံခဲ့ဖူးသူတွေ တော်တော်များတယ်ဆိုတာ ကြားရသိရတော့မှ သူတို့ မရယ်ကြတော့ဘူး။

ဒီကနေထိ အလျဉ်းသင့်ရင် ပြတတ်ပါသေးတယ်။ ပေးလို့ ယူခဲ့ရတယ်ဆိုတာတော့ မကြားရသေးပါဘူး။ တကယ်ဖြစ်ရပ်ပါ။ ညောင်ပင်ပေါက်လေးဟာ အရွက်ကိုးရွက်တိတ်နဲ့ ကျောက်စိမ်းရောင်သန်းလို့...

[၂]

ဟိုစဉ်က လက်နက်ကြီးငယ်သံ တည့်ညံ့နဲ့ကာလ။ နေရာက ဖလှူရွာရဲ့ အနောက်မြောက်ဘက် တောတွင်းဒေသတစ်နေရာ။ အလုပ်က ဝါးခုတ်သမားအလုပ်မို့ လူလေး၊ ငါး၊ ခြောက်ယောက်စုပြီး တောထဲမှာပဲ တဲထိုးနေထိုင် လုပ်ကိုင်ကြရတယ်။

ပစ်သံ၊ ခတ်သံတွေက အနီးနား တောင်ကြောပေါ်မှာ နေ့တိုင်းလိုလိုပါပဲ။ ဒါတွေရှောင်ပြီး လွတ်ရာမှာ နေထိုင်လုပ်ကိုင်ကြတုန်း တစ်နေ့ တောမီးကြီးလောင်ပါလေရော။

လေကလဲကြမ်း၊ မီးကလဲ သရမ်းတာမို့ ရှိစဉ်မှာတော့ ဆွဲငင်လို့သာ ပြန်ရတယ်။ တဲရော၊ ခုတ်ပုံထားတဲ့ ဝါးပုံတွေရော၊ မခုတ်ရသေးတဲ့ ဝါးဘောတွေရော ပြုတ်ပြုတ်ကို ပြုန်းရောပဲ။

နေကလဲ ပူလို့ ကောင်းတုန်းကာလ။
မတ်လပေါ့။ ဒါနဲ့ တဲပြန်ဆောက်ဖို့
ဝါးခတ်ရမှာက မောင်ရေတာဝန်။ ဟိုး
ခပ်ဝေးဝေး ခင်တန်းဘက်ကို အင်ဖက်
ခူးထွက်ရမှာက ကျန်တဲ့ငါးယောက်
တာဝန်။ အင်ဖက်က အစိုး၊ သွားရမှာ
က ဝေးတော့ လူကုန်လွတ်လိုက်ပြီး
ဝါးခတ်ထွက်ခဲ့တယ်။

မြင်လေရာရာမှာ သစ်စိုပင်တွေ
တောင်မှ မီးက စွဲလောင်ကောင်းတုန်း။
ဒါကြောင့် ခပ်လှမ်းလှမ်းကို ထွက်ခဲ့
တယ်။ ဒီမှာတင်ပဲ အံ့စရာ ဝါးတစ်ရုံကို
ပြာပုံအလယ်မှာ တွေ့ရတာပါပဲ။

သူ့ဘေးက အပင်တွေအားလုံး
လောင်တယ်။ မီးက သူ့ကို ကျွေပြီး
ပိုက်ပြီး သွားစေလို့များ တောတောင်
စောင့်နတ်တွေက ညွှန်းလေသလားပဲ။

မီးတောင် မဟာပိတ် ဝါးရုံ။

တစ်တောလုံး မီးလောင်ခံရတာကို
သူလွတ်ပေမယ့် ဝါးခတ်သမားလက်
ကတော့ မလွတ်ရှာဘူး။ ဒါနဲ့ ခုတ်ဖြတ်
ဆွဲထမ်းပြီး တဲနေရာရောက်တော့ ခွဲ
ခြမ်း စိတ်ဖြာတယ်။ အင်ဖက်လာရင်
ပျစ်ဖို့ အသင့်ခွဲရာမှာ ထူးတာတွေ
ထပ်တွေ့တယ်။

မီးအလယ်အပိုက်ကနေ တူအရွယ် ဝါး
ချောင်းလေးတွေက အက္ခရာပုံအမျိုးမျိုးနဲ့
ကျွေကာပိုက်ကာနဲ့ တစ်ဆစ်ပြီး တစ်ဆစ်
ဖောက်ထွက် သရုပ်ပြကြတယ်။ နဂါးပုံနဲ့
တူတာလဲ ရှိတယ်။

ပန်းပွင့်လိုသဏ္ဍာန်ပေါ်ပြီး ချလိုခပ်ကွေး
ကွေး အရစ်အထပ်ထပ် ငွေနေတာတွေရော
တွေ့တယ်။ တချို့အဆစ်ပိတ် ဝါးဖြစ်ပေမယ့်
အပေါက်က ပန်းပွင့်လို နှစ်ပေါင်း တချို့က
သုံးပေါက်။

ဒါပေမယ့် တန်ဖိုးမသိသူရဲ့ လက်ထဲ
မှာပဲ အားလုံးဟာ ခွဲခြမ်းခံလိုက်ရရှာ
တယ်။ အခုလိုအချိန်မှ သိရတာ

ကတော့ အံ့သြဖွယ် ဝါးအမြဲတေတွေ
ပါတဲ့။

တစ်လုံးတလေ့ မဟုတ်ဘဲ တစ်ရုံ
လုံး ဖြစ်နေပါတယ်ဆိုတာ ခွဲဖူးသူက
လွဲလို့ ယုံနိုင်ကြမှာ မဟုတ်ဘူး။ ဒါ
ကြောင့် မီးကွင်းတာကိုလို့ သိတော့
အနားမှာမရှိ။ ရှာလို့ မတွေ့ရတော့။
၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလဆုတ်
(၂)ရက်နေ့မှာ အဖေဆုံးတော့ အဲဒီကို
သွားရင်း ရှာဖြစ်တယ်။ ကော်ပြောင်း
ခင်းကလွဲလို့ ဝါးနတ္ထိ။

[၃]

ယခုတစ်ခါကျတော့ ကိုယ့်ပစ္စည်း
မဟုတ်တဲ့ သူများပစ္စည်း။ မောင်ရေ
ဆယ့်နှစ်နှစ်သားအရွယ်က အဖြစ်
အပျက်တစ်ခုပေါ့။ စာရေးသူဖြစ်လာ
မယ့်သူမို့လား မသိဘူး။ အတေးအမှတ်
ရှိရှိနေခဲ့လို့ ယခုလို အချိန်ကြတော့
လိုသလို ထုတ်သုံးလို့ရတယ်။ ပစ္စည်း
က အမြဲတေ။ နာမည်ကြီးနေတဲ့
ချိုးအမြဲတတစ်လုံး။

နည်းအမျိုးမျိုးနဲ့ စမ်းသပ်လို့ ပြီး
သလောက် ဖြစ်နေပြီ။ ခေါ်ဈေးနဲ့ ကိုက်
ဖို့ရာ တစ်နည်းပဲ ရှိတော့တယ်။ ဘာနဲ့
စမ်းမလဲဆိုတော့ သေနတ်နဲ့ စမ်းမယ်။
သေနတ်ကလဲ ရဲမှာပဲရှိတဲ့ နယ်လေး

ဆိုတော့ကာ အားကိုးတကြီးနဲ့ လာပြီ
တာပါပဲ။

သံတင်းက အရမ်းကြီးတော့ ထာ
ကြတာ ပွဲတမျှ စည်ကားတယ်။ စမ်း
က ကြက်ဖကြီးနဲ့ စမ်းမှာ။ ကြက်
လည်ပင်းမှာ အမြဲတေပါတဲ့ အိတ်နဲ့
လေးဆွဲပြီး ထန်းပင်အောက်မှာ ချထား
တယ်။ မပြေးအောင် ကြိုးချည်ထား
တယ်။

ပစ်မယ့်အက္ခရာအဝေးက ဓာတ်
တိုင် တစ်ပြန်စာရှိတယ်။ ရိုင်ဖယ်
ပစ်မယ့် ရဲဘော်ကတော့ ချင်းတိုင်ဆုတ်
သား လက်ဖြောင့်တယ်။ ဒါကြောင့်
အမဲပစ် မကြာခဏထွက်တယ်။ ခဏ
ခဏ အမဲရတယ်။ သူပစ်မယ်ဆိုတော့
ရှေ့ဆုံးက သွားကြည့်တယ်။

ရဲဘော်ဟာ သေနတ်မောင်းတင်
ပြီးတာနဲ့ မတ်တတ်ရပ်ပစ်တယ်။
ချောက်ခနဲမြည်တာနဲ့ လူတွေလဲ ဟာ
ခနဲ။ မိုးပေါ်ထောင်ပစ်၊ ဒိုင်ခနဲ နားထွဲ
မတတ် မြည်တယ်။ ကျည်အ၊ မဟုတ်
ဘူး။ ကျည်အသစ်တွေချည်။

ပစ်လိုက်ချိန်လိုက် မိုးပေါ်ထောင်
ပစ်လိုက်နဲ့ ငါးတောင့်ပေါက်ကွဲပြီးသွား
ပြီ။ ထန်းပင်အောက်က ချိုးအမြဲတေ
ကြက်ဖကြီးကတော့ အေးအေးဆေး
လေးနာရီလောက်ရှိပြီမို့ အတောင်
တပြန်ပြန်ခတ်ပြီး အောက်အိအိ
အွတ်တောင် တွန်ပြလိုက်သေးတယ်။
ပြီးတော့ ခြေထောက်နဲ့ မြေကြီးယက်ပြီး
အစာရှာချေသေးရဲ့။

ပွဲကြည့်ပရိသတ်ကတော့ သဘော
တွေ အကြီးအကျယ်ကျလို့ပေါ့။ အထူး
သဖြင့် ရောင်းသူ ကိုရွှေတောသာကြီး
နဲ့ ဝယ်သူ ရန်ကုန်သားကြီးတို့တွေ
မျက်နှာက ဝင်းလို့ ထိန်လို့။

ဒီအချိန်မှာပဲ ဘယ်ဘုဘာ ထ၊ အော်
သလဲ မသိဘူး။ လွတ်ပီလက်တဲ့

နော်တဲ့။ လက်ဒီလောက်ဖြောင့်တဲ့
ခဲဘော်ကြီး ရှူးရှူးရှားရှား ဖြစ်သွား
တယ်။ အသံကြားတဲ့ဘက် လှည့်ကြည့်
ပုံက စားတော့မတတ်ဘဲ။

အချိန်က နေစောင်း ဒေါင်းတွန့်ချိန်။
ဒေါင်းမရှိတော့ ကြက်ဖကလဲ တအွတ်
အွတ်နဲ့ ဟာသဖောက်နေသလိုပါပဲ။

ကဲ... ဒီဟစ်ချက် နောက်ဆုံးပဲ ဒီဟစ်ခါ
ဖန်ပြောင်တော့ ဆံ့ပျာတို့ အပြန်ပြန်
လို့ ခဲဘော်ကြီးပြောပြီး သေနတ်ကို
မောင်းစာင်တယ်။ ကျည်ခွံတွေက
အညှစ်တိုးတိုင်းကျလာတာမို့ သွား
မာကန်မိတဲ့ မောင်ရော လက်တောင်
အပူလောင်တယ်။

[၇]

သူ့အမူအရာက မသိသား ဆိုးရွား
ထက်တဲ့ ပါးစပ်ပေါက်ကို မခံချင်သလို
ဆိုပုံ။ ဒီနယ်မှာ လောင်းကြေးနဲ့
ညှစ်ပစ်ရင်တောင်၊ ဗြိုင်ဘက်မရှိတဲ့
သက်။

ရဲထဲ မဝင်ခင်က ချင်းတောင်တန်း
ဆွပေါ်မှာ တုမီးတစ်လက်နဲ့ အမဲပစ်
ဆွဲလက်။ ပြီးတော့ နာမည်ကြီး
ကျည်ပီး(ပြီး)တယ်ဆိုပြီး ဖိုက်ချက်ကမ်း
တန်နေတဲ့ တစ်ကိုယ်တော် ဓားပြကို
အသေပစ် ဖမ်းပြခဲ့တဲ့လက်။

အခုလို ဂျိုး(ချိုး)အမြဲတေ လည်ဆွဲ
ဆွဲကြက်ဖကြီးနဲ့တွေ့မှ တွတ်ပီလက်
ဆွဲ သူ့အကြောင်းကို အခန်းချင်းကပ်
ဆွဲတဲ့ အသိဆုံးက မောင်ရောမို့ ဒီလူ
ကြီး မခံချင်စိတ် ချက်ချင်းပေါ်ပြီး ပစ်
နှော့ လက်တည့်ပေမယ့် ကျည်မှ
ဆွဲကတား၊ လွဲဦးမှာလို့တော့ တွေးမိ
အဟုတ်။

ဒီပေမယ့် ချင်းခဲဘော်ကြီးပုံစံက
အပိုင်ပဲ။ သူ့ကိုယ်သူ အထင်ကြီး
တော့အမူအရာနဲ့ ဘေးဘီခပ်ဝေဝေ
ညှစ်ပြီး ထိုင်ချလိုက်တယ်။ အင်း...

မတ်တတ်ပစ်လို့ မထွက်တာမို့ ထိုင်များ
ပစ်ဦးမှာလားလို့ ပရိသတ်တွေးမိတယ်
ထင်ပါ။ တစ်ချက်တော့ တိတ်ဆိတ်
သွားတယ်။

ဒီအချိန်မှာပဲ အောက်ပြည် အောက်
ရွာမှာ အောက်ဆန်တွေ အသာဝါးမျှို
လာတဲ့ ကြက်ဖကြီးက အောက်သံနဲ့
ထဲ၊အဟစ်၊ ပရိသတ်တစ်ခါ ပွဲကျပြန်
ရော။ ခေါင်းလေး တစ်ချက်တစ်ချက်
အဆတ်မှာ အမောက်နီကျာရဲရဲ လန်
လန်လေးက တိုင်မကွယ်၊ မိုင်နှစ်ဆယ်
မိုင်ဖက်လဲ ဆောရီးဆိုတဲ့ ဟန်နဲ့၊ ပွဲ
က တကယ့်ပွဲ။ မကြာဘူး။ အရင်လိုပဲ
ချောက်ခနဲ မမြည်ဘဲ ဒိန်းခနဲမြည်
ဟည်း နားစည်ကြီး နှစ်ခြမ်းပြဲမလား
အောက်မေ့တယ်။

တချို့ဆို လန်ဖျပ်ထွက်ပြေးလို့
ရှက်ရုတ်သံထဲ တိုးတိုးဝေ့ဝေ့၊ ကြက်ဖ
လား။ အေးဆေးပဲထင်ပါ။ အတောင်
နှစ်ဖက်ကို တဖြန်းဖြန်းခတ်ပြီး ပတ်ချာ
လည် ခုန်ပေါက်ပြေးလွှား။ အဲ...
ဒါပေမယ့် ခေါင်းတော့ ပရိုတော့
ဘူး၊ ပဟေဠိဆန်ဆန်ပဲ ခေါင်းရော၊
ပစ္စည်းအိတ်ပါ ရှာလို့ မတွေ့တော့
ဘူး။

'ဖိပုံပန်နည်ပဲကွာတာကွ၊ လာခဲ့ ဘယ်
လောက်ပဲ ဖီး(ပြီး)တယ်ပြောပြ'

တဲ့။ ကြီးလာမှ နားလည်လာရတာ
က မုဆိုးခူးထောက်ဆိုတာကိုပါ။
ဘယ်ခူးကိုထောင်၊ ညှာခူးကို
ထောက်၊ ညှာဖနောင့်နဲ့ စအိုကို
ပိတ်ပြီး အပိတ်ကို အပိတ်ချင်း၊ ဂန္ဓီရ
ဆန်ဆန် ပစ်ပြလိုက်တယ် ဆိုတာပါပဲ။

(ဖြစ်ရပ်မှန်ဖြစ်ပါကြောင်း)

လေးစားလျက်...

မောင်စရာ(ရာမည)

စာချက်နာ (၂၄၇)မှ အဆက်

သွားနဲ့၊ ဝက်ဦးကင်အထက်ကို ခြောက်
တက်သွားတယ်။

အထောင် နှစ်ဆယ်လောက် ခြောက်
တက်သွားပြီး ဝီဆန်ကြီးဟာ ကျွန်ုပ်တို့
ခေါင်းပေါ်မှာ ပဲပုံနေတယ်။ ကျွန်ုပ်တို့ကလဲ
လဲပဲ မကြောက်ဘူး မကြောက်ဖို့ကို ခေနေ
တယ်ပု။

တပြည်ပြည်နဲ့ ပီလုပ်ကြီးဟာ အောက်
ကို နိန့်ဆင်းကျလာတယ်။ နွေးမှ ချက်စုနဲ့
ညှစ်လှောက်လဲ...

ဖြစ်ပြန် သေမေ့ရာမှာ ချိတ်ပီးပီလုပ်ကြီး
နိတ်ဟပြီး ဆင်းဆူရီဖိဖိဖိ

နဲ့ ဝိုင်းဆော်ကြတယ်။ ကျွန်ုပ်လဲ သေသေ
ချာချာ ချိန်တာနဲ့ ဆယ်တောင်လောက်
အကွာ အပြင်မှာ ဒုတိယ သိပ်ခြေထောက်
စာ ခနဲ ပစ်ချလိုက်တယ်။

ဝန်းခနဲ ပီလုပ်ကြီးဟာ ပီလုပ်ကြီးပေါက်
ကို ထွက်သွားပြီး ညောင်မှတ်ဆိတ်ကြီးဟက်
ကို လွှင့်ထွက်သွားတယ်။

ကျွန်ုပ်တို့ လေးယောက်လဲ ညောင်
မှတ်ဆိတ်ပင်ကြီးကို ကြည့်နေမိတယ်။
ဘာလဲမှပဲ ထွက်လာတော့ဘူး။

နောက်ဆုံး ကျွန်ုပ်တို့ သိပ်ခြေထောက်
ထက်ပိုလောက်စာခနဲ ညောင်မှတ်ဆိတ်
ပင်ကြီးကို ပစ်ချလိုက်တယ် ဆိုရင်ပဲ
ညောင်ပင်ကြီးဟာ တစ်ပင်လုံး ထုန်းခနဲနဲ့
သိပ်သိပ်လှုပ်သွားပြီး ဖြိုခွဲသွားတော့တယ်။

ကျွန်ုပ်တို့ လေးယောက်လုံး တော်တော်
ကြာအောင် ညောင်မှတ်ဆိတ်ပင်ကြီးကို
ကြည့်နေပေမယ့်နောက်ထပ် ဘာမှ လှုပ်ရှား
မှု ထူးခြားမှု လုံးဝ မတွေ့ရတော့ဘူးပု။
အဲဒီနေ့ကစပြီး နောက်ထပ် ဘာထူးခြားမှုမှ
ညောင် မှတ်ဆိတ်ပင်ကြီးက ထူးခြားမှုမတွေ့
ရတော့ဘူးပု။

* * *
-အဲဒီ အထဲ ဘယ်ငါ့မိန်းကလေးက
ဖာဖာဟော့ဆွဲ ဘယ်ငါ့လေး ဝန်းမီးလုံး
လေး ဆက်ပီလုံးလေး မသိတဲ့ ဝါလုံးမလဲ
အဟုတ်ဆွဲပြီး လောက်လေးနဲ့ပိတ်
ထောက်စာနဲ့ ဖိစိတ်ပိတ်ပိတ်ပိတ်။ ဖာဖာ
လဲ ဖာဖာပေါ့။ ဟုံခွင်လဲ ဟုံထေ့ အဲဒီလို ဝါရုံး
ကြီးတွေ တွေ့တတ်တယ် ပိုတတ်တယ် ဆိုတာ
တော့ ဟုံဟုံထဲထဲထဲပေါ့။

နတ်ဟောက်မြို့နယ်ထဲ ခြောက်ဘက်၊
ထန်ဆင်ရွာထဲ ရောက်ရီဆို အသက်
(၈၁)နှစ်ရှိ အဘဦးမြင့်ထံ ခြောက်ခြောက်
မှန်းအတိုင်းထပ်ပြောသွားလိုက်ပါသတဲ့။
နတ်ဟောက် လူမြင့်သစ်

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ

ကျန်းမာရေးအတွက် အကြံပေးချက်

ပုံရိပ်	ဝမ်းတွင်းအင်္ဂါ	အရောင်	ဂဏန်း	စားဖွယ်	အရသာ	အရပ်	မိတ်ဖက်	ကျယ်သူ	ကံပွင့်နေ
ကြက်	အူပ	ရွှေ	၇	ဆန်	အစပ်	အနောက်	ကြက်၊ နွား၊ ချွေ	ကြာသပတေးသားသီး	သောကြာနေ့
နွား	သည့်ချွေ	အစိမ်းရောင်	၄	ဂျုံ	အရည်	အရှေ့တောင်	ချွေ၊ ကြက်၊ နွား	တနင်္ဂနွေသားသီး	ကြာသပတေးနေ့
ကျား	သည့်ချွေ	အစိမ်းရောင်	၄	ဂျုံ	အရည်	အရှေ့တောင်	နွား၊ ယောက်၊ ကြက်	တနင်္ဂနွေသားသီး	ကြာသပတေးနေ့
ယုန်	နယုန်း	အနီ	၉	ပြောင်း	အခါး	တောင်	ပြုံး၊ ကျား၊ ခွေး	ဗုဒ္ဓဟူးသားသီး	အင်္ဂါနေ့
နွား	ဆီအိမ်	အပြာ	၁	ပဲအမျိုးမျိုး	အငန်	ပြောက်	ကြက်၊ နွား၊ ယောက်	အင်္ဂါသားသီး	ဗုဒ္ဓဟူးနေ့
ချွေ	ကျောက်ကပ်	အပြာ	၁	ပဲအမျိုးမျိုး	အငန်	ပြောက်	ကြက်၊ နွား၊ ယောက်	အင်္ဂါသားသီး	ဗုဒ္ဓဟူးနေ့
ပြင်း	အချက်	အဖြူ	၆	ဆန်	အစပ်	အနောက်ပြောက်	ခွေး၊ ကျား၊ ပြင်း	ကြာသပတေးသားသီး	တနင်္ဂနွေနေ့
ဆိတ်	အစာအိမ်	အညို	၈	ကျောက်ညှင်း	အချို	အရှေ့ပြောက်	နွား၊ ချွေ၊ ကြက်	တနင်္လာသားသီး	ဧည့်နေ့
ယောက်	အစာအိမ်	အညို	၈	ကျောက်ညှင်း	အချို	အရှေ့ပြောက်	ကျား၊ ပြင်း၊ ခွေး	တနင်္လာသားသီး	ဧည့်နေ့
ကြက်	အသည့်	အစိမ်းရောင်	၃	ဂျုံ	အရည်	အရှေ့	ယုန်၊ ဆိတ်၊ ဝက်	သောကြာသားသီး	ကြာသပတေးနေ့
ခွေး	သရက်ရွက်	ပြို	၂	ကျောက်ညှင်း	အချို	အနောက်တောင်	ယောက်၊ ကြက်၊ နွား	ဧည့်သားသီး	တနင်္လာနေ့
ဝက်	သရက်ရွက်	ပြို	၂	ကျောက်ညှင်း	အချို	အနောက်တောင်	ဆိတ်၊ ယုန်၊ ဝက်	ဧည့်သားသီး	တနင်္လာနေ့

***
၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လတွင် ကြက်နှစ်ဖွား၊ နွားနှစ်ဖွား၊ ကြက်နှစ်ဖွားတို့ ကျန်းမာရေး ညံ့ဖျင်းတတ်သည်။ ဤလအတွက် ဇယားကို ကြက်နှစ်ဖွားတို့အား စံပြုရှင်းပြပါမည်။
ကြက်နှစ်ဖွားတို့သည် အသည်းနှင့် ပတ်သက်သည့် ရောဂါများ သတိပြုကာကွယ်ကုသပါ။ အစိမ်းရောင်ရိုးသောစားဖွယ် ဓာတ်စား ဂျုံဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော စားဖွယ်၊ အချဉ်အရသာတို့နှင့် သင့်လျော်ပါသည်။
 (၃)ဂဏန်း လာဘ်ပွင့်စေ၍ အရှေ့အရပ်မှာ ကံထူးကံကောင်းစေမည်။ ယုန်၊ ဆိတ်၊ ဝက်နှစ်ဖွားတို့မှာ မိတ်ဖက်
၂၄၈ နက္ခတ္တဗေဒမြေပုံစာပိုဒ်

ပုံရိပ်ရှင်များ ဖြစ်ကြသည်။ အရေးကိစ္စ တစ်စုံတစ်ရာ ရှိပါက

သောကြာသားသမီးက ကူညီပေးလိမ့်မည်။ ကြာသပတေးနေ့သို့ နေ့ကောင်းနေ့မြတ်ဖြစ်သည်။

ကျန်နှစ်ဖွား ဤပုံစံအတိုင်း ကောက်ချက်ချကြ

အာရောဂျ ဆုလာဘ်နှင့် ပြည့်ဝကြပါစေ

ဟူဂျင်းစီ (Hu Jir Zhi)

မေတ္တာပြည့်ယှဉ်သော ရွာကလေးနှင့်

အသိုးငယ်၏ စွမ်းပကား (၁)

မောင်မြင့်လွန်း
(မသိုးလုံး)

နှင့် ပြည့်နက်နေလေ၏။
စာရှုသူများထံသို့ လက်ဆင့်
ကွမ်းလုံး၍ ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် ထပ်မံ
မျှဝေခံစား လိုက်ပါသည်။

(စာရေးသူ)

* * *

အဆိုပါ ရွာကလေးသည် အေးချမ်း
မှုအတိ ပြီးလေ၏။ အကုသိုလ်အလုပ်
များတို့ ရှောင်ကြဉ်ကြလေသည်။ ဗုဒ္ဓ
သာသနာတော်ကြီးကို ရှိသေ့ကိုင်းရှိုင်း
ကြသည်။ အထူးနှစ်သက်ရာ ကောင်း
သောအချက်မှာ ကျေးရွာသူကျေးရွာ
သားအားလုံး၏ စိတ်ဆန္ဒတွင် လောဘ
နည်းကြလေ၏။ သို့တည်းမဟုတ်
လောဘကို ချွေတာကြလေသည်။

မည်သည့်အရာကိုမျှ မတရား
မက်မောကပ်မက်ခြင်းမရှိ။ လောဘ
နည်းခြင်းသည် တကယ့် အစစ်အမှန်
အေးချမ်းသာယာမှုကို ရရှိခံစားရ
ကြောင်း သူတို့ ကောင်းစွာ သိရှိထား
ကြလေ၏။

လောဘနည်း၍ ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွားမှု

မရှိကြပါ။ လောဘနည်း၍ ဒေါသ
လည်း ကင်းပျောက်သလောက် ဖြစ်ပါ
လေ၏။ ဒေါသနည်းပြီ ဆိုသောအခါ
မောဟလည်း နည်းသွားသည်သာ။
စိမ်းစိုသော သစ်ပင်ပန်းမန်များ
ဝိုင်းရံနေပြီး အေးချမ်းစွာ ဝမ်းစာ ရှာနေ
ကြသော သူတို့တစ်တွေ၏ နေပုံထိုင်ပုံ
လှုပ်ရှားမှုပုံရိပ်များသည် ပဒေသာပင်
ပေါက်သည်ခေတ်က လူသားများနှင့်
နှိုင်းယှဉ်လောက်ပါသည်။

လောဘနည်းသော သူများအဖို့ရာ
ကား ပုံမှန် စားနိုင် ဝတ်နိုင် နေနိုင်ကြ
လေ၏။ သူတို့၏ ရင်တွင်း ခံစားချက်
ကို ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်ကြည့်ရှု
လေ့လာမည် ဆိုပါလျှင် အပူဆိုသည်
မှာ ချို(ဂျို)နှင့်လားဟု မေးရလောက်
ပါ၏။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၃၀)ခန့်က
စက်ကုန်းလေး ကျေးရွာကလေးသည်
ပြာမလော့မြစ်ကို မှီခိုအားပြု၍ နေ
ထိုင်ကြလေသည်။ ထိုကျေးရွာတွင်
ဦးပေါလေးနှင့် ဒေါ်မယ်အင်ဟဲ့တွင်

ကျွန်ုပ်၏မိတ်ဆွေနှင့် လမ်းထိပ်
လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင် မမျှော်လင့်ဘဲ
ဆုံမိကြလေ၏။ မိတ်ဆွေ၏မိခင်
ယေစဉ် ကလေးဘဝက နေထိုင်ခဲ့
သော ရွာနှင့်နီးသည့် ပိတ္တာလေးရွာမှာ
စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်း၏။ မေတ္တာနှင့်
ယှဉ်သော ရွာကလေးဖြစ်၍ အေးချမ်းမှု
နှင့် ပြည့်စုံ၏။ ဆန်းပြားထူးခြား ဖြစ်စဉ်
များနှင့်လည်း သူ၏အမေ ကြုံတွေ့ခဲ့
ရ၏။

မိခင်မှ ပြောပြခဲ့သည့် ထိုရွာစကား
အကြောင်းကို မိတ်ဆွေမှ ကျွန်ုပ်ကို
စိတ်ဝင်စားဖွယ် ပြောပြရာ ဆွတ်ပျံ့
ဖွယ် ကြည်နူးဖွယ် ရင်ခုန်ဖွယ်ရာများ

ဖြူစင်နုနယ်သည့် သမီးရတနာကလေး မချိုလေးဟုခေါ်သော (၁၀)နှစ်အရွယ် သမီးငယ်တစ်ယောက် ရှိပါ၏။

သားအမိ သားအဖသုံးယောက် မိသားစုတို့ ပျော်ရွှင်စွာ နေထိုင်ကြပါ သည်။ သူတို့ မိသားစုလေးသည် မွန်ကရင်ဗုဒ္ဓဘာသာများ ဖြစ်ကြလေ သည်။ ဝမ်းစာရေးလုပ်ငန်းများကို တောသူတောင်သားတို့၏ ထုံးစံ အတိုင်း လယ်ယာလုပ်ကိုင်ခြင်း၊ တောင်ယာစိုက်ပျိုးခြင်း လုပ်ငန်းတို့ဖြင့် သာလျှင် အသက်မွေးဝမ်းကြောင်းသမူ ပြုကြလေသည်။

သူတို့သည် ဘာသာရေး ကိုးကွယ် ချမ်းသာ ဖြစ်ကြပါသည်။ သူတို့ရွာတွင် ဘုန်းကြီးကျောင်းမရှိသေးပါ။ အိမ်ခြေ အနည်းငယ်သာ ရှိပါသည်။ ဥပုသ် သီတင်းသီလ ဆောက်တည်ရန် ပြာမလော့ မြစ်ကြောင်းတစ်လျှောက် စုန်ဆင်းကာ မိမိတို့ရွာနှင့် အတန်ငယ် ဝေးကွာသော ရွှေကုန်း-ပိတ္တာလေး ကျေးရွာဘုန်းကြီးကျောင်းတွင် သီလ ယူလေ့ ရှိကြပါသည်။

ပိတ္တာလေးကျေးရွာကား မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သော ရွာကလေး ဆွတ်ဖျံ့ကြည်နူး ဖွယ်၊ ရင်ခုန်ဖွယ်၊ စိတ်ဝင်စားဖွယ် ထူးခြားဖြစ်စဉ်များနှင့် ပြည့်နှက်နေ သော ရွာကလေးပါသည်။ အထက် တွင် ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း အေးချမ်းမှု အတိ ပြီး၏။

ပိတ္တာလေးကျေးရွာတွင် ဗုဒ္ဓဘာသာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း တစ်ကျောင်း ရှိပါသည်။ ကျောင်းတစ်ကျောင်း ရှိ သည်ဟု ဆိုပါမည် ဖြစ်သော်လည်း ကျောင်းဝင်းခြံ တစ်ခုတည်းတွင် အဆောက်အအုံကို ကြည့်သော် ကျောင်းနှစ်ကျောင်းကို တွေ့ရှိနိုင်ပါ သည်။ အဆောက်အအုံနှစ်ခု ဖြစ်နေ

ရသည်မှာ ဤသို့တည်း။

ပိတ္တာလေးကျေးရွာတွင် အမှန် တကယ် ဆိုရပါမူ ဘုန်းကြီးကျောင်း တစ်ကျောင်းတည်းတွင် ဝါဆိုဝါကပ် တော်မူကြကုန်သော သံဃာတော် သုံးပါး သီတင်းသုံးနေထိုင်တော်မူကြ ပါသည်။ ရပ်ရွာမှ ကြည့်လိုလေးစား ခြင်း ခံရသော သံဃာများ ဖြစ်ကြလေ သည်။

ဗုဒ္ဓသာသနာတော် ပြန့်ပွားစေခြင်း၊ သာသနာတော် အခွန်ရှည်စေခြင်း အလို့ငှာ သံဃာအပေါင်းတို့လည် တရားအားထုတ်ခြင်း၊ မိမိတို့၏ သလုံး မြင်းခေါင်း အားကိုးလျက် ရွာအတွင်း လှည့်လည် ဆွမ်းခံရွံသာ ဘုဉ်းပေး ခြင်း၊ ရပ်ရွာအကျိုး သာရေးနာရေး တို့ကို ပိနည်းနှင့်အညီ ဆောင်ရွက်ပေး ကြလေသည်။

ရဟန်းသံဃာတော် သုံးပါးတို့သည် ညီအစ်ကိုရင်းများ ဖြစ်ကြပါ၏။ သာသနာတော်အကျိုးကို စွမ်းစွမ်းတမံ ဆောင်ရွက်ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များလည်း ဖြစ်ကြပါ၏။

သို့ရာတွင် အကျင့်စရိုက် ကွဲပြား ခြားနားမှုများ ရှိကြလေ၏။ ရဟန်း သံဃာသုံးပါးတို့သည် ရဟန်းဘွဲ့ အမည် မကျော်စောဘဲ အစ်ကိုအကြီး ဆုံးကို အဘိုးကြီး၊ အစ်ကိုလတ်ကို အဘိုးလတ်၊ ညီအငယ်ဆုံးလေးကို အဘိုးငယ်ဟု အမည်နာမ ထင်ရှားကြ လေသည်။

အဘိုးကြီးနှင့် အဘိုးလတ်တို့သည် ဆွမ်းဘုဉ်းပေးရာတွင် ကုန်းသတ္တမီ ရေသတ္တဝါမရှောင် ကြက်သား ဝက်သား၊ အမဲသား၊ ငါး ဘုဉ်းပေးလေ့ ရှိသော အကျင့်စရိုက် ရှိကြလေ၏။ အဘိုးငယ်မှာကား သက်သတ်လွတ် ဆွမ်းကိုသာ ဘုဉ်းပေးပါသည်။

ထိုအချက်ကြောင့်ပင်လျှင် အဘိုး ငယ်မှာ အကြီးနှစ်ပါးနှင့်အတူ ကျောင်း တစ်ကျောင်းတည်း သီတင်းသုံးရန် ဆန္ဒမရှိချေ။

ကျောင်းဝင်းထဲ၌ပင် ကျောင်းငယ် လေးတစ်ဆောင် ဆောက်လုပ်ပြီး တစ်ပါးတည်း သီတင်းသုံးနေထိုင်လေ သောကြောင့် တစ်ကျောင်းတည်း ဆို သော်လည်း ကျောင်းအဆောက်အအုံ နှစ်ခု ဖြစ်နေရခြင်း အကြောင်းတစ်ရပ် ပါ။

အဘိုးငယ်သည် ရှေ့ရေးကို ကြို တွေးသလို ကြိုတင် စီမံနိုင်သည်များကို လည်း ဆောင်ရွက်ထားတတ်လေ သည်။ အဘိုးငယ်သည် မိမိတို့ သံဃာ သုံးပါးအတွက် အခေါင်းသုံးလုံး ပြုလုပ် ထားလိုက်ပါ၏။

အဘိုးငယ်သည် အခေါင်းနှစ်လုံးကို သယ်ယူလာပြီး အစ်ကိုကြီးနှစ်ပါး သီတင်းသုံးနေထိုင်ရာ ကျောင်းသို့ လာရောက်တင်ထားလိုက်ပါ၏။ ထို အခါ အစ်ကိုကြီးနှစ်ပါးတို့သည် အံ့အား သင့်ကြီးစွာဖြင့်...

‘အဘိုးငယ် ဒါ တာလုပ်တာလဲ’

အဘိုးလတ်က မျက်လုံးပြုံးလျက် မေးမြန်းလိုက်ပါသည်။

အဘိုးငယ်က အေးဆေးတည်ငြိမ် စွာဖြင့်...

'အစ်ကိုကြီးတို့နှစ်ပါး ပုံလွန်အော်ပူရင် ထည့်ရအောင် အဆင်သင့် ပြုလုပ်ပေးထားပါ။ တပည့်တော်အတွက်လဲ ပြုလုပ်ထားပြီးပါပြီ။ တပည့်တော် ကျောင်းမှာပဲ ထားခဲ့ပါတယ်။ တစ်နေ့ကျရင် ပုံလွန်တော်မူကြမှာပဲ ယဟုတ်လား။ ရွာသူရွာသားတွေလဲ တာဝန်ယိုရအောင်လို့ပါ။'

'အဘိုးငယ် အဲဒီလို မလုပ်ပါနဲ့ ကျက်သရေ မရှိဘူး'

'ဘုရားသော်မှ မလွန်ဆန်နိုင်တဲ့ သွားရာလမ်း ငြင်းလို့ရမလား'

'မလိုဘူးကွာ ဒါတွေကို အခု ပြန်သယ်သွား'

အဘိုးငယ်လည်း ကိုယ့်ထက်ကြီးသူများကို ခွန်းတုံ့မပြန်လိုတော့ပါ။ မိမိနေထိုင်ရာ ကျောင်းလေးသို့ ရွှေ့ပြောင်းထားလိုက်ပါတော့သည်။

* * *

မချိုလေး မိဘများသည် အဘိုးငယ်ကို ရိုသေချစ်မြတ်နိုး ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ကြသလို ဆံရစ်ဝိုင်းလေးနှင့် မချိုလေးကလည်း အဘိုးငယ်မှ အဘိုးငယ် တစ်စုံတစ်ယောက်ပါ။ မချိုလေးတို့ မိသားစုသည် အချိန်ရလျှင် ရသလို မိမိတို့ ခြံထွက်သီးနှံများဖြင့် အဘိုးငယ်ကို သွားရောက်လှူဒါန်း ပူဇော်ကန်တော့လေ့ ရှိကြပါ၏။

သူတို့မိသားစုသည် ကိုယ်ပိုင်စက်လှေကလေးနှင့် ကောင်းပေညွန့်ပေထွားကျွင်းသော ရွှေဖရုံသီးကြီးကြီးတစ်လုံး၊ ဝဝလုံးလုံး ဘူးသီးတစ်လုံး၊ ရွှေရည်ဝင်းသော လုံးတန်ကောင်း မချစ်စုသရက်သီးမှည့် ငါးလုံးတို့ကို တင်ဆောင်ကာ အဘိုးငယ်အား

လှူဒါန်းဒါနပြုရန် ဝိတ္တာလေးသို့ ထွက်ခဲ့ကြလေ၏။

သူတို့၏ စက်လှေကလေးသည် မြစ်ကြောင်း တစ်လျှောက်တွင် ဖြောင့်ဖြူးသာယာစွာ ရေပန်းပွားလှိုင်းခေါင်းဖြူလေးများခွဲလျက် တစ်ရပ်ရပ် ပြေးလွှားနေပါသည်။ မြစ်ပြင်ကို ဖြတ်တိုက်လာသော လေပြည်လေညှင်းလေးမှာ အေးမြလန်းဆန်းစေပါသည်။ အဘိုးငယ်ကို ပူးမြော်ကန်တော့ရတော့မည်ဖြစ်၍ ဝမ်းသာကြည်နူးနေသူလေးက မချိုလေး ဖြစ်ပါသည်။ သူမသည် ပျော်ရွှင်မဆိုး တပြုံးပြုံးနှင့် လှေကလေးကို စိတ်လက်ပေါ့ပါးစွာ စီးနင်းလိုက်ပါလာသည်။

ဝိတ္တာလေးကျေးရွာ ဘုန်းကြီးကျောင်း ရေဆိပ်တံတားတွင် စက်လှေကို ဆိုက်ကပ်လိုက်ကြပါ၏။ လှူဖွယ်ပစ္စည်းများကို ကျောင်းသို့ သယ်ဆောင်လိုက်ကြသည်။ လှူဖွယ်ပစ္စည်းများဖြင့် အဘိုးငယ်အား ရိုသီးကန်တော့ လှူဒါန်းလိုက်ကြပါသည်။

လှူဒါန်းပူဇော်ပြီးနောက် ဦးပေါလူနှင့် ဒေါ်မယ်အင်းတို့သည် ကျောင်း

အောက်သို့ ဆင်းခဲ့ကြ၏။ ကျောင်းအောက်အရပ်ကောင်းသော ကံ့ကော်ပင်ကြီးအနီးတွင် ထိုင်ကြပြီး အနားယူလိုက်ကြသည်။

ဒေါ်မယ်အင်းသည် အေးဆေးစွာ အနားယူရင်း ခံတွင်းချဉ်လာသည့် အလျှောက် ကျောင်းအောက်တွင် ဆော့နေသော သမီး မချိုလေးကို လှမ်းခေါ်လိုက်သည်။

'သမီး ချိုလေး' ရှင်'

'လာဦး သမီးလေး ဘာဘုန်းဆီမှာ ဆေးပေါ့လိပ်တစ်လိပ် သွားတောင်းစမ်း သမီးရယ်'

'ဟုတ်ကဲ့ အစ်မ' (မချိုလေးက အမေကို အစ်မဟု ခေါ်သည်။)

မချိုလေးသည် ကျောင်းပေါ်သို့ ပြေးတက်သွားလေ၏။ အဘိုးငယ်အနားသို့ ရောက်သောအခါ...

'အဘိုးငယ် အစ်မက ဆေးလိပ်သောက်ချင်လို့ နှစ်လိပ်ပေးပါ'

အဘိုးငယ်က ပြုံး၍...

'ဆိတ်ခို နှင့်အစ်မ တောင်းခိုင်းတာ တစ်လိပ်တည်းမလား'

(အဘိုးငယ်သည် မချိုလေးကို ချစ်စနိုးဖြင့် ဆိတ်ခိုဟု ခေါ်လေ့ရှိသည်။)

'အစ်မ တစ်လိပ်ယူရင် ငါလဲ တစ်လိပ် ယူမှာပဲ'

ဟု ပြန်ပြောလေ၏။

မချိုလေးသည် နှုတ်ကျိုးနေပြီး ဘုန်းကြီးသော်မှ "ငါ" ဟု ပြောနေလေ၏။ သားသမီးလေးများ လိမ္မာယဉ်ကျေးစေရန် မိဘများ၏ သွန်သင်ဆုံးမမှုလိုအပ်ပါ၏။

မချိုလေး ယဉ်ကျေးစေရန် မိဘများက သွန်သင်ဆုံးမလျက် ရှိပါ၏။ ဇီဘုရားကလည်း ယဉ်ကျေးလိမ္မာ သမီး

လေး ဖြစ်လာစေရန် အခါမလပ် သင်ကြားဆဲဖြစ်၍ နောင်တွင် တပည့်တော် ဟု ဖြင်ဆင်ပြောလာကြောင်း သိရှိရပါ၏။

* * *

အဘိုးငယ်သည် နေ့လယ် ဆွမ်းဘုန်းပေးပြီးချိန်တိုင်း တရားထိုင်လေ့ရှိ၏။ တရားထိုင်သော ပုံစံမှာ ဘုရားစင်ရှေ့တွင် ပက်လက်အနေအထားဖြင့် လက်နှစ်ဖက်ကို ခန္ဓာကိုယ်နှင့် တပြေးညီ တဖြောင့်တည်း ဘေးချင်းယှဉ်လျက် ထားကာ တရားကို ရှုမှတ်၏။

ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းတရား ရှုမှတ်နည်းကို အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းဟု ခေါ်သည်။ အဘိုးငယ်သည် တရားရှုမှတ်တော့ မည်ဖြစ်၍...

'ကိုး အာဟိ အဘိုးငယ် တရားရှုမှတ် ခိုရောက်ပြီး အနားကို ဘယ်လျှင် ယဟ ကြား ဝေဓာမှာ သွားရောက်နားနေကြ အာဟိ'

'တင်ပါ ဘုရား' မိမိတို့ အဘိုးငယ်၏ ကျင့်စဉ်ကို သိပြီးဖြစ်သော လူကြီးများက အဘိုးငယ်၏ ဆိုလိုရင်းကို နားလည်ပြီး ဖြစ်၏။ အဘိုးငယ်သည် ဇာရားတစ်ကြိမ် ရှုမှတ်လျှင် သုံးနာရီခန့် ကြာလေသည်။ အဘိုးငယ်အား မနှောင့်ယှက်တော့ဘဲ ကျောင်းအောက်ကပင် စောင့်ရှောက်ပေးကြလေသည်။

ကလေးငယ် မချီလေးကတော့ ဘုန်းကြီးနှင့် မိဘတို့၏ အလိုက် အထိုက်ကို နားမလည်သလို သိလည်း မသိပါ။ သူမက ကလေးပေကိုး။ သူမ သိရှိနားလည်တာကတော့ ကျောင်း အောက်တွင် ဆော့ကစားမည်။ ဆော့၍ ဝ, လျှင် အဘိုးငယ်ကို လိုက်ရှာပါမည်။

မချီလေးသည် မောပန်းသည်အထိ ၂၅၂ နဂါးရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တော့ ဆော့လိုက်ပါ၏။ ဆော့၍ ဝ, သွားသောအခါ သူမ၏ တာဝန်သည် အဘိုးငယ်ကို လိုက်ရှာပါတော့သည်။

ကျောင်းခန်းအတွင်း၌ အဘိုးငယ် မရှိပါ။ အဘိုးငယ်သည် ဘုရားခန်းတွင် ကျိန်းသေ ရှိပါမည်။ မချီလေး ဘုရားခန်းအတွင်းသို့ လှစ်ခနဲ ပြေးဝင်လိုက်သည်။ တွေ့ပါပြီ အဘိုးငယ်၊ အိပ်နေလိုက်သည်မှာ သိုးလို့။ တုတ်တုတ်မျှ မလှုပ်ရေးချမလှုပ်။ သစ်တုံးကြီး တစ်တုံး ချထားသလို ငြိမ်မူငြိမ်။

ဒါကို မချီလေးက မကျေနပ်။ အဘိုးငယ်၏ ပခုံးကို လှုပ်ခါ၍ နှိုးလေတော့သည်။ လက်တစ်ဖက်တည်းဖြင့် ပုတ်၍ နှိုးရာ မရသဖြင့် သူမ၏ လက်ကလေး နှစ်ဖက်ဖြင့် ကိုင်၍ လှုပ်ပါတော့၏။ အဘိုးငယ် မနိုးပါ။

ဒါနှင့် အားမရသေးဘဲ အဘိုးငယ်၏ တင်ပါးကို သူမ၏ လက်ဖဝါးလေးဖြင့် အားကုန် ထုရိုက်လေတော့၏။ အဘိုးငယ်ကတော့ အချိန်မကျသေး၍ ရှာန် ဝင်နေဆဲ။ မချီလေး ဘယ်လောက်ပင် ကြိုးစားထုရိုက်သော်လည်း အချည်းနှီးသာ။

မချီလေး ပျောက်၍ လိုက်ရှာနေကြ

သော လူကြီးများ ရောက်ရှိလာကြပြီး မချီလေး၏ ချိုင်းနှစ်ဖက်ကို မြှောက်ချီကာ ခေါ်ဆောင်သွားရလေတော့သည်။ မချီလေးကတော့ ဘာမှ မသိရှာ။ လူကြီးများ၏ လက်ထဲတွင် ယက်ကန်ယက်ကန်ဖြင့်သာ မိသွားရှာလေတော့သည်။

* * *

အဘိုးလေး၏ မေတ္တာစွမ်းအားက ပိတ္တာလေးကျေးရွာ တစ်ရွာလုံး လွှမ်းခြုံစေစားနိုင်သော စွမ်းပကား ဖြင့်မားလှပါသည်။ မိမိကိုယ်တိုင် သင်သက်လွတ်ဘုဦးပေး၍ သတ္တဝါများ သက်ညှာထောက်ထားသလို ရွာသူ သားများကိုပါ မေတ္တာဓာတ် ဖြန့်ဖြူးစေသည်။

ရွာသူရွာသားများ၏ မေတ္တာအလှသည် ယခုအခါ မြင့်မားလာပြီ ဖြစ်ပါသည်။ သတ္တဝါများကို ညှာတာထောက်ထား စေလေရာ ချောင်းကြီးချောင်းကြား ငါးသတ္တဝါလေးများ လွတ်လပ် ပျော်မြူးနေကြသည်မှာ လူရိပ်ကို ခြံသော်မှ တိမ်းရှောင်ခြင်း မပြုကြတော့ချေ။ သတ္တဝါအချင်းချင်း မေတ္တာကူးဆက်ဆံကြပေပြီ။

တိရစ္ဆာန် မွေးမြူခြင်းကိုလည်း စွန့်လွှတ် လိုက်ကြပါတော့သလို ကျေးငှက်သာရကတို့၏ သားသော ဆိုတေးသံလေးများလည်း ဖြိုင်ယံတကြော လွင့်ပျော့ကြတော့မည်မျှအထိ အိမ်မွေးသတ္တဝါ ကင်းရှင်းသွားကြလေသနည်း ဆိုမိမိရွာ၏အမည်နာမလေးကိုပင် ကြီးမတွန်ကျေးရွာဟု ဆိုစမှတ်ပြုရတော့သည်တကား။

အဘိုးငယ်နှင့်တကွ ရွာသူရွာသားများ၏ မေတ္တာဓာတ်က တစ်ရွာစိမ့်ဝင်ပျံ့နှံ့လျက်ရှိလေရာ တော

နတ်၊ တောင်စောင့်နတ်၊ ရွာစောင့်နတ်
မှ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော ရွာကလေးကို
စောင့်ရှောက် ပေးလိုက်ကြပုံကိုလည်း
ရှုကြည့်လိုက်ပါအဆွေ။

ပိတ္တာလေးကျေးရွာ
ပတ်ဝန်းကျင်မှ ဓားပြ
တစ်စုတို့သည် လူသူစုရုံးပြီး ပိတ္တာ
လေးကျေးရွာကို ဓားပြတိုက်ရန် စီစဉ်
ကြလေသည်။

လက်နက်အင်အား တောင့်တင်း
သော ဓားပြအုပ်စုတို့သည် သေနတ်၊
ဓား ကိုယ်စီကိုင်၍ လှေများ လှော်ခတ်
ကြလျက် ပိတ္တာလေးကျေးရွာသို့ ပေါက်
မြောက်သည့် မြစ်ကြောအတိုင်း
အားသွန်ခွန်စိုက် ထွက်ခွာလာခဲ့ကြ
တော့သည်။

ယခုခင်ကဆိုလျှင် ပိတ္တာလေး
ကျေးရွာသို့ နှစ်နာရီခန့် ပုံမှန် လှော်ခတ်
ကြရလေ့ရှိလေသည်။ ယခုသော်ကား
ညဉ့်ဦးယံမှ လှော်ခတ်၍ လာကြရာ
သန်းခေါင်ယံမျှမက မိုးသောက်ယံသို့
ပင် တိုင်ခဲ့ချေပြီကော။ ပိတ္တာလေး
ကျေးရွာကို ရှာဖွေ၍ မတွေ့နိုင်ကြပါ။
လှော်ခတ်သူများ ခြေကုန်လက်ပန်း
ကျလေပြီ။

ဓားပြတို့သည် ဇွဲသန်သန်ဖြင့် ကြီး

စား၍ သူတို့အနားတွင် ရှိနေသော
ပိတ္တာလေးကျေးရွာကို ရှာဖွေမတွေ့ရှိ
နိုင်ကြတော့ဘဲ တပ်ခေါက်ဆုတ်ခွာပြန်
ခဲ့ကြရလေသတည်း။

* * *

ပိတ္တာလေးကျေးရွာကို မကောင်းကြံ
စည်သူများအနေဖြင့် ကျေးရွာလေး
အား ရှာဖွေမတွေ့ရှိနိုင်ကြောင်း ဂုဏ်
သတင်းကျော်စောနေမှုကို မယုံကြည်
သည့် ဓားပြကြီးအုပ်စုတစ်စု ပေါ်လာ
ပြန်သည်။

ခေါင်းဆောင်မိုက်ခဲဦးဆောင်သော
ဓားပြကြီးအုပ်စု ဖြစ်ပါသည်။

'ဆရာကြီး ဒီည ဘယ်ရွာကို တိုက်
ကြမတုံး'

'ဒီည ပိတ္တာလေးကျေးရွာကို တိုက်
ကြမယ်ကွ တပည့်ကြီးရ'

'ဖြစ်ပါ့မလား ဆရာကြီး ရှပ်ဆိုးတို့
အဖွဲ့ ပိတ္တာလေးကျေးရွာကို ဘယ်လိုမှ
ရှာမတွေ့ခဲ့ကြဘူး ဆရာကြီး'

'အရည်အချင်း မရှိတဲ့သူတွေပါ
တပည့်ကြီးရာ မိုက်ခဲပါကွာ
မိုက်ခဲရဲ့
အရည်အချင်းကို
အပြည့်အဝ
ယုံလိုက်စမ်းပါ။

ပိတ္တာလေးကို ဘယ်လို ဖြိုရမလဲဆိုတာ
ငါ့ရဲ့ဦးနှောက်ထဲမှာ အစီအစဉ် ချထား
ပြီးသား၊ ပွပေါက်တိုးပြီပေါ့ကွာ'

'ယုံကြည်ပါတယ် ဆရာကြီး'
ပိတ္တာလေးကျေးရွာကို ဓားပြတိုက်
ကြရန် လကွယ်ညကို သူတို့ရွေးချယ်
လိုက်ကြပါ၏။ မကောင်းမှု ဒုစရိုက်
လုပ်ငန်းကို အမှောင်ထုက အားပေး
သည် မဟုတ်ပါလား။

သူတို့ချိန်းဆိုထားသည့် လကွယ်ည
သို့ ရောက်ရှိသောအခါ ချိန်းဆိုထား
သည့်အတိုင်း လူစုံ၊ လက်နက် အစုံ
အလင်နှင့် စုဝေးမိကြသည်။ လကွယ်
ညတွင် မိုးမှောင်ကျနေသည်။ ကြယ်
အလင်းရောင်များ မိုးမှောင်ထဲတွင်
ပျောက်ကွယ်နေသည်။

ရွှေလ ဆက်တော်ပါရန်

အောင်မြင်ထွန်း
(သုံးလုံး)

စာရွှေသူ သုတေသီနှင့် ဝါသနာရှင်များသို့
မိမိတို့ဒေသရှိ ဆရာတော်ကြီးများ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများ၏ မိမိတို့သာသနာပြု သင်တန်းမဝင်သော ဖြစ်ရပ်များကို
ရေးသားပေးပို့နိုင်ကြပါပြီ။
ဤသို့ ရေးသားပေးပို့ခြင်းဖြင့် ကွက်လပ်ဖြစ်နေသော အများမသိသော ဖြစ်ရပ်များကို မှတ်တမ်းတင်ပြီး
ဖြစ်သွားပါမည်။ သင်တန်းမှတ်တမ်းတင်ပြီး ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ဤကုသိုလ်ထူးကြီးကို ပါဝင် ကုသိုလ်ထော်
ယူကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ ပန်ကြားအပ်ပါသည်။
လေးစားစွာဖြင့်...
ဦးကျော်မိုးလိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်ဖွဲ့စည်း

ပိတောက်ခြောက်ထောင်သာရီနှင့်
ရေခြားခြေခြားစု
မဂ္ဂလာကလေး

ချို (အမရပူရ)

လွန်ခဲ့သော(၂)နှစ် ဆောင်းရာသီတွင် မိခင်ကြီး၊ နန်းထွေးနှင့် မိတ်ဆွေများသည် ဗုဒ္ဓဂယာသို့ မဟာအောင်ပန်းဘုရားဖူးအဖွဲ့ဖြင့် ဘုရားဖူးသွားခဲ့ကြပါသည်။

မိခင်ကြီးသည် အသက်(၈၀)နှစ်နားနီးနေပြီး နှလုံးရောဂါရှိသော်လည်း မိတ်ဆွေများနှင့် မြန်မာနိုင်ငံတွင်း

တန်ခိုးကြီးဘုရားများကို နှစ်စဉ် ဖူးပါသည်။

ဗုဒ္ဓဂယာ ဘုရားဖူးထွက်ခါနီးတွင်လည်း ကျိုက်ထီးရိုးဆံတော်ရှင်ကို မိတ်ဆွေများနှင့်အတူ မိခင်ကြီး သွားရောက်ဖူးခဲ့ပါသည်။

နှန်းထွေးတို့ ဘုရားဖူးအဖွဲ့ အိန္ဒိယနိုင်ငံသို့ရောက်ရှိပြီး ရှမ်းကျောင်း(ပိုင်း

ဖုန်း ဆရာတော်ကျောင်း)တွင် တည်းကြပါသည်။ မဟာဗောဓိအောင်မြေရှိ မဟာဗောဓိပင်နှင့် မဟာဗောဓိစေတီမြတ်ကြီးကို ကြည့်ညိုစွာဖြင့် ဖူးကြပါသည်။

နှလုံးရောဂါအခံရှိသော မိခင်ကြီးသည် ဗာရာဏသီမှအပြန်ကွင် နေမကောင်းဖြစ်ပြီး လမ်းကောင်းစွာ

မလျှောက်နိုင်တော့ပါ။

ကျန်ခရီးစဉ်များကို မိခင်ကြီး၏ ကျန်းမာရေး အခြေအနေကြောင့် မလိုက်တော့ဘဲ တည်းခိုရာကျောင်းတွင် မိခင်ကြီးနှင့် နန်းထွေးတို့ နေခဲ့ကြရပါသည်။

ကျောင်းတိုက်အတွင်းတွင် သံဃာတော်များ သီတင်းသုံးသော ကျောင်းတိုက်သည် အလယ်တွင်ရှိပြီး ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် ဘုရားဖူးများ တည်းသော နှစ်ထပ်ကျောင်းတိုက် တည်ရှိပါသည်။

ကျောင်းတိုက်တွင် အုပ်ချုပ်သော သံဃာတော်ကြီးတစ်ပါး၊ သံဃာတော် ငယ်နှစ်ပါးနှင့် ကိုရင်လေးနှစ်ပါးတို့ သီတင်းသုံးကြပါသည်။ ဘုရားဖူးများ တည်းသော ကျောင်းတိုက်အပေါ်ထပ် လှေကားနှင့် တစ်ခန်းကျော်တွင် နန်းထွေးတို့သားအမိ တည်းကြပါသည်။

ဘုရားဖူးအဖွဲ့များ ခရီးထွက်သွားပြီး ညနေစောင်းအချိန်တွင် အိပ်နေသော မိခင်ကြီးနီးလာပြီး နန်းထွေးအား...

'သမီး... သူငယ်ချင်းတွေ ခေါ်လိုက်လေ၊ လာ...လာ ထိုင်ကြ'

ဟု ပြောလာပါသည်။ နန်းထွေးက မိခင်ကြီးပြောသည်ကို ကြား၍ လှည့်ကြည့်ရာ မည်သူ့ကိုမျှ မတွေ့ရပါ။

ညမိုးချုပ်ချိန်တွင် နန်းထွေး ဘုရားတန်တော့ပြီး မိခင်ကြီးဘေး ထိုင်ကာ သမ္ဗုဒ္ဓေါတာတော်၊ ဂုဏ်တော်ကိုးပါး၊ သရဏဂုံသုံးပါးတို့ကို အသံထွက် ရွတ်ထိုက်ပါသည်။

မင်းကွန်းဆရာတော်ကြီး၏ မေတ္တာ နှိုက် ရွတ်ပြီး မိခင်ကြီးကို ဆေးတိုက်ထိုက်ပါသည်။ မိခင်ကြီးအိပ်မှ နန်းထွေး အိပ်လိုက်ပါသည်။

အချိန်အတော်ကြာကြာ အိပ်ပျော်သွားပြီး ကျောင်းဝင်းအတွင်း ခွေးများ အူသံကြားမှ နန်းထွေး လန့်နိုးလာပါသည်။

အချိန်မှာ ည(၃)နာရီခန့်ရှိပြီ။ ကျောင်းတိုက် တစ်တိုက်လုံး သားအမိနှစ်ယောက်သာ ရှိပါသည်။ ကြောက်လန့်ပြီး သမ္ဗုဒ္ဓေါတာတော်ကို အသံထွက်ပြီး ရွတ်လိုက်ပါသည်။

မိခင်ကြီးလည်း နီးသွားပြီး "သွားကြ၊ သွားကြ" ဟု လက်နှစ်ဖက်ကို မြှောက်၍ အော်လွှတ်နေပါသည်။ နန်းထွေးက မိခင်ကြီးကို ဖက်ကာ သမ္ဗုဒ္ဓေါတာတော်ကို အသံထွက် ရွတ်နေလိုက်ပါသည်။ အတန်ကြာမှ မိခင်ကြီးလည်း ပုံမှန်ဖြစ်ကာ အိပ်ပျော်သွားပါသည်။

နံနက်ပိုင်းတွင် ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကို ညကအကြောင်း နန်းထွေး သွားလျှောက်ပါသည်။ သံဃာတော် ငယ်တစ်ပါးမှ နန်းထွေးအပြန်တွင် ဓားနှစ်ချောင်း ပေးလိုက်ပါသည်။ 'မည်သူပဲ လာလာ ဓားနှင့်ခုတ်ဟုလည်း ပြောပါသည်။

ဓားတစ်ချောင်းကို မိခင်ကြီးဘေး နားတွင်ထားပြီး တစ်ချောင်းကို

နန်းထွေးဘေးတွင် ထားလိုက်ပါသည်။ ဒုတိယညတွင်လည်း ဘုရားကန်တော့ပြီး မိခင်ကြီးဘေးတွင် ဘုရားဂုဏ်တော်များ ရွတ်ကာ မေတ္တာပို့ပြီး အိပ်လိုက်ပါသည်။ ည(၃)နာရီထိုးတွင် ကျောင်းဝင်းအတွင်းရှိ ခွေးများ အူကြပါသည်။

ခဏအကြာတွင် မိခင်ကြီးနီးသွားပြီး အိပ်ရာဘေးရှိ ဓားကိုကိုင်ကာ ပက်လက်အိပ်လျက် ဖြင့် "သွားကြ၊ သွားကြ" ဟု အော်ပြီး ဓားဖြင့် ဝှေ့ယမ်းခုတ်နေပါသည်။

နန်းထွေးလည်း မိခင်ကြီးလက်ထဲမှ ဓားကို သတိနှင့်ယူပြီး သမ္ဗုဒ္ဓေါတာတော်၊ ဂုဏ်တော်ကိုးပါး၊ သရဏဂုံသုံးပါးတို့ကို အသံထွက်ပြီး ရွတ်လိုက်ပါသည်။

မိခင်ကြီးလည်း ငြိမ်သွားပြီး အိပ်ပျော်သွားပါသည်။ နန်းထွေးလည်း ရင်တုန် ကြောက်လန့်ပြီး အိပ်မပျော်တော့ပါ။

နေ့လယ်ပိုင်းတွင် ဆရာတော်ကို ညမအိပ်ခွဲတော့ကြောင်း သွားလျှောက်ပါသည်။ ညနေပိုင်းတွင် နန်းထွေးတို့ အခန်းသို့ သံဃာတော်များ ကြွလာပြီး အန္တရာယ်ကင်းပစိတ် ရွတ်ပေးပါသည်။ မိခင်ကြီးလည်ပင်းတွင် ပစိတ်ကြိုးများ ဆွဲပေးပါသည်။

ညပိုင်းတွင် သံဃာတော်ငယ် တစ်ပါး ကြွလာပြီး နန်းထွေးတို့ ခေါင်းရင်းခန်းတွင် သီတင်းသုံးပေးပါသည်။ ည(၃)နာရီအချိန်တွင် ခွေးများ အူကြသော်လည်း တတိယတွင် မိခင်ကြီး ကောင်းမွန်စွာ အိပ်ပျော်ပြီး မလန်းတော့ပါ။

ညတိုင်း ကောင်းစွာ မအိပ်ရသော ကြောင့် နန်းထွေးလည်း စိတ်ညစ်နေပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံသို့ အမြန်ပြန်ချင်သော်လည်း ဘုရားဖူးအဖွဲ့ ရောက်လာမှ ပြန်ရမည်ဖြစ်ပါသည်။

စတုတ္ထညတွင် ဘုရားကန်တော့ကာ မိခင်ကြီးကို ဆေးတိုက်၍ ဘေးတွင် ထိုင်ပြီး ဘုရားဂုဏ်တော်များ၊ မေတ္တာပို့များ ရွတ်ပေးလိုက်ပါသည်။ ခေါင်းရင်းခန်းတွင် သံဃာတော်တစ်ပါး သီတင်းသုံးနေသဖြင့် ကြောက်စိတ်များလည်း လျော့သွားပါသည်။

နန်းထွေး နှစ်ဦးကွဲစိတ်ပျော်သွားပြီး ဝမ်းဗိုက်တစ်ခုလုံး ပြင်းထန်စွာ နာကျင်လာသဖြင့် လန့်နိုးသွားပါသည်။ နာကျင်လွန်းသဖြင့် နန်းထွေး မျက်လုံးများ ဖွင့်ကြည့်လိုက်ပါသည်။

ပိတောက်ခြောက်ရောင် ဆာရီဝတ်ထားသော မိန်းမတစ်ဦးသည် နန်းထွေး၏ ဘေးတွင်ထိုင်ပြီး ဝမ်းဗိုက်ကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ဖိနှိပ်နေပါသည်။ မျက်နှာရှေ့တွင် ဆံပင်များ ဖားလျားချထားသောကြောင့် မျက်နှာကို မမြင်ရပါ။ ခြေထောက်နှစ်ချောင်း မပါသည်ကိုလည်း တွေ့လိုက်ရပါသည်။

ရွေးများပြန်လာပြီး နာကျင်မှုသည်လည်း မခံနိုင်တော့ပါ။ သရဏဂုံသုံးပါးကို စိတ်ထဲမှ ရွတ်ရင်း အသံများလည်း ထွက်လာပါသည်။ နန်းထွေး၏ နှုတ်ဖျားမှ...

‘ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဣပ္ပိ၊ ယုံ သရဏံ ဣပ္ပိ၊ သံဃံ သရဏံ ဣပ္ပိ’

ဟု အသံထွက်ပြီး ဆက်တိုက်ရွတ်နေလိုက်ပါသည်။ အချိန်အနည်းငယ်အကြာတွင် ဝမ်းဗိုက်နာကျင်မှုသည် လျော့သွားပါသည်။

သရဏဂုံသုံးပါးရွတ်ရင်း ကြည့်

လိုက်ရာ ထိုအမျိုးသမီးသည် လက်ကို လွှတ်၍ လေထဲတွင် ရပ်လိုက်ပါသည်။ ပိတောက်ခြောက်ရောင်ဆာရီကို ဝတ်ထားပြီး ဆံပင်ဖားလျားနှင့် ခြေထောက်မပါသော အမျိုးသမီးသည် ခေါင်းရင်းခန်း သံဃာတော် သီတင်းသုံးနေသော အခန်းအုတ်နံရံကို တိုး၍ ဝင်သွားပါတော့သည်။

နန်းထွေးလည်း အံ့ဩစွာဖြင့် ကြည့်ရင်း သရဏဂုံသုံးပါးကို ဆက်ရွတ်နေပါတော့သည်။ အိပ်မက်မဟုတ်မှန်းလည်း သိနေပါသည်။

နောက်တစ်နေ့ ညနေပိုင်းလောက်တွင် ဘုရားဖူးအဖွဲ့အားလုံး ပြန်လာကြပါသည်။ နန်းထွေးလည်း ဝမ်းသာသွားပါသည်။ အခန်းတိုင်းတွင် ဘုရားဖူးအဖွဲ့များလည်း နားနေကြပါသည်။

ညနေ မှောင်ရီမျိုးစအချိန်တွင် လှေကားပေါ်မှ တောက်ခေါက်သံ အကျယ်ကြီးကို ဘုရားဖူးမိတ်ဆွေများ နှုတ်ဆက်ရင်း အခန်းပြန်လာသော နန်းထွေး ကြားလိုက်ရပါသည်။

ထို တောက်ခေါက်သံကြီးကို နန်းထွေး ကြားရသော်လည်း မကြောက်တော့ပါ။ မဟာဗောဓိစေတီတော်မြတ်ကြီးအား ဖူးခဲ့ရသော ကုသိုလ်၊ လှူခဲ့သောကုသိုလ်ကောင်းမှုအစုစုကို ပိတောက်ခြောက်ရောင်ဆာရီဝတ် အမျိုးသမီးအား အမျှပေးဝေလိုက်ပါတော့သည်။

ကြည့်ဖူးသော သရဲကားများထက်ပင် ကြောက်စရာကောင်းကြောင်းကို ပြောပြသော နန်းထွေး၏ ဘုရားဖူးဇာတ်လမ်းကို ရေးဖွဲ့ပါသည်။

ချို(အမရပူရ)

နယ်မြေ စာအုပ်ထိုက်သက်ရှားသို့...

မိမိတို့ဒေသတွင်
အစိုးရစာပို့တိုက်များနှင့်
ဆက်သွယ်၍ ရပါက
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂစင်းအား
မှာယူနိုင်ပါသည်။
တန်ဖိုးပေးရွေးယူစနစ်ဖြင့်
မှာကြားနိုင်ပါသည်။
နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂစင်း
တစ်ဆုပ်လျှင် ၂၃၀၀/- ကျပ်
(နှစ်ထောင်သုံးရာကျပ်နှုန်းဖြင့်)

မိမိတို့
လက်ဝယ်အရောက်
ပို့ဆောင်ပေးပါမည်။
(၃)လ၊ (၆)လ၊ (၉)လ
(၁၂)လ စသည့်
မိမိလိုသောလက်
ရေထား၍
မှာကြားနိုင်ပါသည်။

မှာကြားရန် လိပ်စာ...

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂစင်းသို့
အမှတ်- ၂၃၃၊ (၂၉)လမ်း
ဝန်းသဲဇာန်စာတိုက်
ရန်ကုန်မြို့၊
မှန်း- ၀၁ ၂၂၂၀၄

www.burmeseclassic.com

တူညီသည်

တက္ကသိုလ် ဘာသာရပ်

မပြုစားရပါဘူး ပျက်စီးနေပါပြီ

သိန်းနီမြို့မှာ ရှမ်းပြည်နယ်မြောက်
ပိုင်းရှိ မြို့တစ်မြို့ ဖြစ်ပါသည်။ လော့ရှိုး
မြို့မှ (၃၂)မိုင်ကွာဝေးပြီး ကွတ်ခိုင်မြို့
သို့ (၁၆)မိုင်ကွာဝေး၏။ မန္တလေးမြို့မှ
သိန်းနီမြို့အထိ (၂၀၇)မိုင် ကွာဝေးပါ

သည်။ မူဆယ်မြို့နှင့် ချင်းရွှေဟော်၊
လောက်ကိုင်း၊ ကုန်ကြမ်းမြို့များသို့
သွားရာ လမ်းဆုံလည်းဖြစ်၏။ သိန်းနီ
မြို့မှာ ရာသီဥတုမျှတပြီး တောင်တန်း
ကြီးများ ဝန်းရံနေသဖြင့် နေချင်စရာ

ကောင်းသော ဒေသတစ်ခု
ဖြစ်ပါသည်။

၁၅၈၆ ခုနှစ် ဆောင်းဦးပေါက်စ
ကာလတွင် သိန်းနီမြို့ကို ရောက်လာပါ
သည်။ ရုံးအဆောက်အအုံမှာ အသစ်
ဖြစ်ပြီး တည်ဆောက်ပြီးခါစ ဖြစ်၏။
အုတ်ညှပ်နှစ်ထပ်တိုက် ဖြစ်သည်။
အလျားမှာ ပေ(၆၀)ရှိပြီး အနံမှာ ပေ
(၂၀)ရှိ၏။ ရုံးခန်းကို အောက်တွင်ထား
ပြီး အပေါ်ထပ်တွင် အစည်းဝေးနှင့်
လုပ်ငန်းစစ်ဆေးရေးအဖွဲ့အတွက် တစ်
ခန်းစီကို အခန်းဖွဲ့၍ ကာရံထား၏။
အပေါ်ထပ်သို့ ရုံးဘေးမှတက်ရန်
လှေကားပြုလုပ်ထားပြီး ဝရန်တာကို
ပေ(၂၀)မျှ ပြုလုပ်ထားသည်။

ရုံးဝင်းမှာ တစ်ဧကနီးပါးမျှ ကျယ်၏။
ခြံဝင်းကို သံဆူကြိုးများဖြင့် ကာရံထား
သည်။ ရုံး၏နောက်ဘက်တွင် တင်းနစ်
အားကစားကွင်းနှင့် ရုံးခြံထောင့်တွင်
စံပယ်ရုံကြီးတစ်ခုရှိပြီး စံပယ်ပွင့်ချိန်
တွင် တစ်ရုံးလုံး မွှေးကြိုင်လျက်ရှိ၏။
ရုံးအရှေ့ဘက်နှင့် မြောက်ဘက်တွင်

ဂဝံခင်းထားသောလမ်းများ ရှိသည်။ ရုံး၏မြောက်ဘက်ထောင့်တွင် နှစ်ကာလကြာမြင့်ပြီဖြစ်သော ညောင်ပင်အိုကြီးတစ်ပင်ရှိ၏။ ပေ(၇၀)မျှ မြင့်မည်ထင်ပါသည်။

ဝန်ထမ်းနေအိမ်မှာ လူပြည့်နေသဖြင့် ကျွန်တော်သည် ရုံးအပေါ်ထပ်ရှိ အစည်းအဝေးခန်းတွင် တစ်ဦးတည်းနေရသည်။ အစည်းအဝေးခန်းမှာ ကျယ်ဝန်း၏။ စာရေးစားပွဲဟောင်းတစ်လုံးကို ဘုရားစင်အဖြစ် ပြုလုပ်လိုက်သည်။ ကိုယ်ပိုင်ပစ္စည်းအဖြစ် အခန်းထဲတွင် ခေါက်ခုတ်တစ်လုံး၊ သံသေတ္တာတစ်လုံးနှင့် စာအုပ်စာတမ်းများထည့်ရန် ထင်းရှူးသေတ္တာတစ်လုံးထားရှိ၏။

ဆောင်းတွင်းကာလ ဖြစ်စေကာမူ ရှမ်းပြည်နယ်၏ အအေးဒဏ်ကို အန်တိုဗီး နံနက် (၄၀၀)နာရီတွင် အိပ်ရာမှထသည်။ တုရားသောက်တော်ရေလဲပြီး ဆီမီးပူစေ၍ ဘုရားရှိခိုးသည်။ ဒီနောက် ဂုဏ်တော်ပုတီးကိုးပတ်ပြည့်အောင်စိပ်ပြီး အာနာပါနုဿတိဘာဝနာ (၁၅)မိနစ်ခန့် ပြုလုပ်၏။ ပဋ္ဌာန်းဒေသနာတော်နှင့် မေတ္တာသုတ်ကို ဆက်လက်ပူဇော်ပြီး အမျှအတန်းပေးဝေ၏။ နေ့စဉ်ပြုလုပ်နေကျ ဖြစ်သဖြင့် ကြာတော့ အကျင့်ရသွားသည်။

ညဘက်တွင်လည်း စောစောအိပ်ရာဝင်ပြီး နံနက်ကပြုလုပ်နေကျ ကျင့်စဉ်အတိုင်း ပြုလုပ်ခဲ့၏။ တစ်နေ့လျှင် နှစ်ကြိမ်မျှ ဘုရားရှိခိုး ပုတီးစိပ် အာနာပါနုဿတိဘာဝနာများ ပွဲမှန်ပြုလုပ်ခဲ့ပြီး အားလပ်ရက်များတွင် သုံးကြိမ်မျှ ပြုလုပ်နိုင်ခဲ့ပါသည်။

နှင်းဖြူစိုရွာ တပို့တွဲ လ၏ နံနက်ခင်း

တစ်ခုတွင် ဆောင်းလေအေးအေးနှင့် နှင်းဖွေးဖွေးကျနေသည်။ အလွန်ချမ်းသာသဖြင့် ကျွန်တော်သည် စောင်ခြုံပြီး ဘယ်သို့စောင်း၍ ကွေးနေ၏။ နာရီလက်တံများမှာ လေးနာရီသို့ ညွှန်ပြနေပြီဖြစ်၏။ အိပ်ရာမှ နိုးပြီဖြစ်သော်လည်း အေးလွန်း၍ မှေးနေခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်တွင် ဗြဲနန်းခနဲ မြည်သွားသော အသံကြီးနှင့်အတူ ကျွန်တော်၏ ညာဘက်တင်ပါးကို လက်ဝါးဖြင့် ရိုက်လိုက်သလို နာကျင်စွာ ခံစားလိုက်ရပါသည်။

လန့်ပြီး အိပ်ရာမှ အလူးအလဲ ထလိုက်၏။ အခန်းထဲသို့ ရှာကြည့်သော်လည်း တစ်ဦးတစ်ယောက်မှ မတွေ့ရ။ တင်ပါးကို လှန်ကြည့်သောအခါ ညိုမည်းစွဲနေသော လက်ဝါးရာကြီးတစ်ခုကို တွေ့လိုက်ရ၏။ ကျွန်တော် သဘောပေါက်သွား၏။ နံနက် (၄၀၀) နာရီတွင် အိပ်ရာထချိန်ဖြစ်သော်လည်း မထသဖြင့် ရိုက်နှိုးခြင်း ဖြစ်နိုင်သည်။ သို့ဖြင့် နေ့စဉ်လုပ်နေကျအလုပ်ကို ဆက်၍ လုပ်ရတော့၏။ ဒဏ်ရာမှာ

မကြာခင်ပျောက်သွား၏။ သိန်းနီမြို့တွင် (၅)ရက်တစ်နေ့မျှသည်။ ဈေးနေ့တွင် တောင်ပေါ်ရွာများမှ ပလောင်တိုင်ရင်းသားလူမျိုးများထသစ်သီး သစ်ရွက်၊ လက်ဖက်ခြောက်နှင့် ပန်းများ လာရောင်းကြ၏။ ဆန်နှင့်အားဝယ်ပြီး ပြန်ကြ၏။ ဈေးနေ့မတိုင်ခင် တောင်ပေါ်မှ ဆင်းလာပြီး ဈေးနေ့နံနက်စောစောတွင် ပါလာသော ပစ္စည်းများကုန်ပါက ချက်ချင်းပြန်တတ်သည်။ ဈေးသည်များ ဖြန့်သွားပါက ဈေးကွဲသည်ဟုဆို၏။ နံနက် (၆:၀၀)နာရီလောက်တွင် ဈေးကွဲထေ့ရှိပါသည်။

ကျွန်တော်တို့သည် ဈေးနေ့ကို ငိုနီပြီး ဘုရားပန်းကို (၅)ရက်လျှင် တစ်ကြိမ်ကျယ်၍ လဲရ၏။ ဈေးနေ့တွင် ဈေးကွဲမှရောက်သွားပါက ဘုရားပန်းမရတတ်ပါ။ အချို့ပန်းများမှာ ညှိုးလွယ်၍ (၅)ရက်ထိမခံပါ။ ဈေးထဲသို့ ရောက်ရောက်ချင်း ဘုရားပန်းကို အရင်ရှာရ၏။ ဘုရားပန်းရပြီးမှ စားစရာ သောက်စရာကို ရှာကြရသည်။

ဈေးနေ့တစ်ရက်တွင် အနည်းငယ် နောက်ကျသွား၍ ဘုရားပန်း ဝယ်မရလိုက်ပါ။ ဘုရားပန်းများမှာလည်း ညှိုးနွမ်းနေပြီဖြစ်၏။ ဈေးကို အခေါက်ခေါက်အခါခါ ပတ်ကြည့်ပြီး စိတ်ပျက်စွာနှင့်ပင် ပြန်လာခဲ့သည်။ ဈေးက အပြန် ကောက်ညှင်းပေါင်းနှင့် တိုဟူးကြော်များ ဝယ်လာပြီး ဆွမ်းတော်ကပ်ထားလိုက်၏။

ရုံးချိန်စောနေသေးသဖြင့် အခန်းတံခါးကိုပိတ်ပြီး ဘုရားရှိခိုးလိုက်သည်။ ဒီနောက် ဘုရားဂုဏ်တော်ပုတီးကို စိပ်လိုက်၏။ သုဂတောအိုင်ခံ ရောက်သောအခါ နာခေါင်းယဲသို့ အင်ကြင်း

ပန်းရန်များ တိုးဝင်လာသည်။ ရန်မှာ သင်းယုံမွှေးကြိုင်နေပါသည်။ ပုတီးပတ် ပြည့်သွား၍ မျက်လုံးဖွင့်လိုက်သော အခါ ထူးဆန်းစွာ အင်ကြင်းပန်းများကို ဘုရားစင်ပေါ်တွင် တင်ထားသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။

အခန်းတံခါးကို ပိတ်ထားသဖြင့် ပြင်ပပုဂ္ဂိုလ်များမှ လာရောက်ပေးခြင်း မဖြစ်နိုင်ပါ။ လူဝင်လာသည့်တိုင်အောင် လှုပ်ရှားမှုအသံများ ကြားရမည်ဖြစ်၏။ အင်ကြင်းပန်းများ တိတ်တစ်တိတ် အခန်းသို့ ရောက်လာသည်မှာ ဆန်းကြယ်နေ၏။ ကျွန်တော်သည် ဝမ်းသာအားရ ဘုရားပန်းများကို လဲလိုက်သည်။ ဘုရားစင်တစ်ခုလုံး မွှေးကြိုင်၍နေပေပြီ။

ရှမ်းတောင်တန်းကြီးများကြောင့် မိုးအခါတွင် မကြာခဏ မိုးရွာ၏။ တစ်ခါတစ်ရံ မိုးသည်ထန်စွာ ရွာတတ်သည်။ မိုးနှင့်အတူ လေထန်လာသည့် ညတစ်ညတွင် စောစောပင် အိပ်ရာဝင်လိုက်သည်။ မိုးက အေးသဖြင့် နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်သွား၏။ ညဉ့်သန်းခေါင်ကျော်အချိန် ရောက်သောအခါ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူက ညာဘက်ခြေဖဝါးကို လှုပ်၍ နှိုးလိုက်၏။ အိပ်ရာမှ လန်နီ၍ကြည့်သော်အခါ တစ်ဦးတစ်ယောက်မှ မတွေ့ပါ။ စောင်ကို ခြေသလုံးပေါ်သည်အထိ လှုပ်ထားသည်ကိုသာ တွေ့ရ၏။

ခြေဖဝါးများကို စောင်ဖြင့်အုပ်ပြီး ပြန်၍အိပ်မည်အပြုတွင် တံခါးဝမှ အသံများ သဲ့သဲ့ကြားလိုက်ရ၏။ အသာထကြည့်သောအခါ လူရိပ်များကို တွေ့နေရသည်။ မသူတော်များသည် ညအခါ ရုံးနံဘေးမှ ဖြတ်သွားတတ်၏။ မသူတော်များဖြစ်ပါက ကျွန်တော်

အတွက် အန္တရာယ်ရှိသည်မို့ အသံမထွက်ဘဲ ငြိမ်နေလိုက်၏။ ထိုစဉ် အစည်းအဝေးခန်းမှ Blackboardကြီး ပြုတ်ကျပြီး အသံကျယ်လောင်စွာ မြည်သွားသည်။ ကြောမီ လှေကားမှ ပြေးဆင်းသွားသော ခြေသံများကို ကြားလိုက်ရ၏။

တံခါးဖွင့်၍ ထွက်ကြည့်သောအခါ တံခါးဝတွင် တူတစ်ချောင်း၊ ပလာယာတစ်ခုနှင့် သံတူးရွင်းတစ်ချောင်းကို တွေ့ရသည်။ ပစ္စည်းခိုးရန်လာသူများ ဖြစ်နိုင်သည်။ Blackboard အသံကြောင့် လူနိုးလာသဖြင့် ခြေလွတ်လက်လွတ် ထွက်ပြေးသွားပုံရ၏။ နံနက်စောစောတွင် Blackboardကို ကြည့်ရာ သံတွင် သွပ်နန်းကြီးများဖြင့် ချိတ်ထားရာမှ ပြုတ်ကျခြင်း ဖြစ်သည်။ အကြောင်းမဲ့ ပြုတ်ကျလာစရာ မရှိနိုင်။ ဆွဲပြုတ်ရန်ပင် မလွယ်ကူပါ။ ကျွန်တော်အား သူနိုးရန်မှ ကင်းလွတ်အောင် ကူညီပေးခြင်းသာ ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ထင်ရပါသည်။

တစ်နေ့တွင် မြို့နယ်ပြည်သူ့ကောင်စီရုံးမှ အစည်းအဝေးဖိတ်သဖြင့် သွားတက်၏။ အစည်းအဝေးကို နံနက် (၁၀:၀၀)နာရီတွင် စလုပ်သည်။ နံနက် (၁၀:၃၀)နာရီအချိန်တွင် အကောက်ခွန်ဦးစီးဌာနမှ ဝန်ထမ်းနှစ်ဦး ကျွန်တော်

ကိုတွေ့ရန် လာကြ၏။ အပေါ်ထပ်သို့ တက်သွားသောအခါ အခန်းထဲတွင် ကျွန်တော် ပုတီးစိပ်နေသည်ကို တွေ့သဖြင့် အောက်ထပ်ရှိ ရုံးခန်း၌ ထိုင်စောင့်နေ၏။

နာရီဝက်မျှကြာသောအခါ ရုံးအကူ ဝန်ထမ်းအား တက်ကြည့်ရန်ပြောသောအခါ ရုံးဝန်ထမ်းမှ ပုတီးစိပ်နေဆဲ ဖြစ်ကြောင်း သတင်းပို့သည်။ အစည်းအဝေးပြီး၍ ရုံးသို့ရောက်သောအခါ အစည်းအဝေး တက်နေသည်ဆိုသဖြင့် အံ့အားသင့်သွားကြ၏။ အပေါ်ထပ်သို့ တက်၍ သွားကြည့်သောအခါ အခန်းထဲတွင် တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မတွေ့ပါ။ တံခါးမှာ သော့ခတ်ထားသည်ကို အံ့ဩစွာ တွေ့လိုက်ရသည်။

တင်းနစ်ကစားကွင်း အနောက်ဘက်တွင် စာရင်းရုံး၏ ဝန်ထမ်းအိမ်ရာနှစ်ခန်းရှိ၏။ တစ်ခန်းရှိ ဝန်ထမ်း၏ သမီးဖြစ်သူမှာ ရောဂါကြောင့် အိပ်ရာထဲတွင် လဲနေ၏။ နှလုံးအားနည်းရောဂါဟု ဆရာဝန်များက သတ်မှတ်သည်။ အနောက်တိုင်းဆေး၊ မြန်မာတိုင်းရင်းဆေးများ စုံနေပြီဖြစ်သော်လည်း မထူးခြားပါ။ အိပ်ရာထဲလဲနေသည်မှာ (၆)လကျော်ပြီဖြစ်၏။ တစ်နေ့ ထိုအိမ်သို့ လူနာသွားမေးရာ ကျွန်တော်၏ ဝန်ထမ်းဖြစ်သူက တတ်နိုင်သမျှ အကူအညီပေးရန် ဝမ်းနည်းစကား ပြောလာသည်။

အခန်းပြန်ရောက်၍ ဘုရားရှိခိုး၊ ပုတီးစိပ်ခြင်း၊ ဘာဝနာပွားခြင်း ကိစ္စများ ပြီးစီးသောအခါ အိပ်ရာပေါ်တွင် ခေတ္တလှဲလိုက်၏။ လူနာ၏ရောဂါကိစ္စများ အတွေးထဲဝင်လာသည်။ တွေးလျှင် မှေးခနဲ အိပ်ပျော်သွား၏။ အိပ်ပျော်သွားသောအခါ ပိတ်လှူစင်ကြယ်

နယ်လှည့်သူတော်

ရမည်းသင်းမြို့ဝန်းကျင် လေ့လာ ရေးခရီးတွင် ကူညီပို့ဆောင်ပေးသော ဦးမြဆောင်သည် နည်းပညာတက္ကသိုလ် (ရမည်းသင်း)အနီးတွင် လက်ဖက်ရည် ဆိုင် ဖွင့်လှစ်ရောင်းချနေသူဖြစ်သည်။

ခရီးမထွက်မီ ငွေအိမ်စံကမ်းတွင် နံနက်စာ ဖြည့်တင်းရလေရာ ဖော်ရွေ တတ်သောသူ၏ မိသားစုနှင့်လည်း ခင်မင်ရင်းနှီးစွာ ပြောဆိုဖြစ်ခဲ့သည်။

နံနက်ခင်းတစ်ခုတွင် ဆိုင်အတွင်း ဝင်သွားသောအခါ သူ၏ သားအကြီး ဖြစ်သူ မောင်စိုးက ပြုံး၍ နှုတ်ဆက်ကာ နေရာပေးသည်။

‘ဦးလေး ကျွန်တော်တို့မိသားစု အကြောင်း ရေးပါလား။ အဝေးကြီး သွားရှာစရာမလိုဘဲ စာတစ်ပုဒ် ဖြစ်ပါ တယ်’

‘ဘယ်လို အကြောင်းများလဲကွယ်’
‘ကျွန်တော့်အောက် တစ်ယောက် ကျော်မှာမွေးတဲ့ အမြွှာမောင်နှမ လူဝင် စားတွေဗျာ။ ဟိုမှာ မုန့်ပြင်နေတာက အကြီးမ နန်းဝင်းတဲ့။ စားပွဲခုံတွေ ချနေ တဲ့ နန်းဦးက (၁၀)မိနစ် ယေတယ်။ လူမှန်းသိကတည်းက သရဲ မကြောက် တတ်ဘူး။ သရဲလဲ လူတွေ အတိုင်းနေ ကြတာပဲလို့ ပြောကြတယ်’

‘အမြွှာဆိုပေမယ့် ရုပ်မတူကြဘူး နော်’

‘အရင်ဘဝတုန်းကလဲ ဒီလိုပဲ ပုံစံ တစ်မျိုးစီတဲ့။ အစ်မက အရပ်ပုပု မောင်ကတော့ အရပ်မြင့်တယ်’

ထိုစဉ် ဦးမြဆောင်က ထမနဲ ပန်းကန်ကိုင်၍ စကားဝိုင်းတွင်းသို့ ဝင် ရောက်လာသဖြင့် အမြွှာကလေးနှစ်ဦး ၏ အတိတ်ဘဝအကြောင်းများကို

ဝါရမီအဖွဲ့နှင့် ထူးစွာဖြင့်

ပြန်ဆိုကြရလား မောင်နှမနှစ်ဦး

မောင်ဦး(ယာ) နန်းဦး(ဝဲ)

ကြားသိရလေသည်။

၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်ခန့် ကာလ

ကိုမြဆောင်၊ မငွေ့မြင့် ဇနီးမောင်နှံ သည် ရွှေဘိုမြို့နယ်၊ ရေကြည်ဝကျေး ရွာတွင် တောင်သူဘဝဖြင့် အသက်မွေး ကြသည်။ တစ်နေ့တွင် လယ်ထွန်နေ စဉ် နေလုံးကြီး ဦးခေါင်းတည့်တည့်သို့ ရောက်ခါနီးဖြစ်၍ အပူရှိန်က ပြင်းလာ သည်။

‘ထမင်းစားချိန်တောင် ရောက်ပြီပဲ’ ကိုမြဆောင်က လုပ်လက်စ အလုပ် ကို ခေတ္တရပ်နားကာ သစ်ပင်ရိပ်အောက်သို့ ဝင်လာခဲ့သည်။ ဇနီးသည် မငွေ့မြင့်က ထမင်းဟင်းများ ခူးခပ်ပြင်ဆင်နေကာ အမြွှာမောင်နှမနှစ်ဦးက ရွံ့ရွားရုပ်များ ဖြင့် ကစားလျက် တွတ်တီးတွတ်တာ ပြောဆိုနေကြသည်။

‘အစ်မကလဲ ငါ့မှာ အကြာကြီး စောင့်နေရတယ်’

‘ဟဲ့ ငါက နင့်ကို လုပ်သွားတဲ့အခါ ကို လိုက်ရှာနေတာ’

‘တွေ့သလား ဘယ်သူလဲ’

‘မတွေ့လို့ပေါ့ တွေ့များတွေ့ရင် က ပြန်ကို လုပ်ပစ်မှာ’

နားစွန့်နားဖျား ကြားလိုက်သော ကိုမြဆောင်က စကားတတ်စကား များသဘာဝ ရောက်တတ်ရာရာ ဆိုနေကြသည်ဟု တွေးဆကာ ငေး ပျောက်ပျောက် ရှိခဲ့သည်။

သို့သော် ထိုစကားများကို မကြား ခဏ ပြောဆိုကာ လအနည်းငယ်ကြာ သော် ထူးခြားသော စကားကို သူ့အား ခေါ်၏။

‘ဖေဖေ သလုံရွာမှာ ယင်းတို့ အိမ်ထဲ လိုက်ပို့ပေးပါ’

www.burmeseclassic.com

ကလေးနှစ်ဦးမှ ရွာနှင့်ယာခင်းမှ လွဲ၍ အခြားနေရာများသို့ မရောက်ဘူးကြပါ။ မဝေးလှသော ရွှေဘိုမြို့သို့ပင် ရောက်ဖူးခြင်း မရှိသည် ဖြစ်ရာ ကိုမြဆောင် အံ့ဩသွားသည်။ သို့ဖြစ်၍ အရေးတယူ မေးမြန်းကြည့်သည်။
'ဟဲ့ သလုံးရွာက ဘယ်မှာ ရှိတာလဲ'

'ရွှေဘိုမြို့ အနောက်လက်မှာ' (အနောက်ဘက်နားဟု ဆိုလိုသည်။)

'အိမ်က ဘယ်တုန်းက ရှိတာလဲ'

'အရင်ဘဝက'

'အရင်ဘဝက ဘယ်သူတွေတုံး'

'သားက ဦးပြုံး (ဇနီးဒေါ်ထွေးကြည်နဲ့ ကလေးငါးယောက် ကျန်ခဲ့တယ်။)

'သမီးက ဒေါ်သိန်း၊ အဲဒီတုန်းက ရွှေတွေ့ဂုဏ်ထားခဲ့တယ်။ အစိတ်သားစီ သုံးနေရာ'

ကိုမြဆောင် အင်တင်တင် ဖြစ်သွားသည်။ မိမိတို့မှာ တောင်သူများ ဖြစ်ကြသည်။ ဤကဲ့သို့ ကြေးရတတ်များနှင့် သွားရောက်၍ ဆက်သွယ်ပါက ငွေကြေးဥစ္စာ တစ်မက်၍ လီဆယ်သည်ဟု အထင်အမြင် လွဲမှားစရာရှိသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် စကားလမ်းလွဲသည်အနေဖြင့် မေးကြည့်သည်။

'ကဲ ကဲ မင်းတို့ ဘယ်က ဘယ်လို ဒီဘဝ ရောက်လာကြတာလဲ'

'မနက်စောစော စာရင်းငှားတစ်ယောက်နဲ့ လှည်းစီးပြီး တော(လယ်ခင်း၊ ယာခင်း)သွားတဲ့အချိန် စားခုတ်ခံရပြီး ဆုံးတယ်။ (သလုံး)ရွာထိပ်ညောင်ပင်နားမှာနေပြီး လူတွေ ချထားတဲ့ ထမင်းဟင်းတွေ စားရတယ်။

အစော်ကလေးကြာမှ ညောင်ပင်က အကြီးဆုံးက မင်း ဒီမှာလာနေဆိုလို့ ညောင်ပင်မှာ နေခွင့်ရတယ်။ (၁၀)နှစ်

လောက်ကြာမှ အိမ် ရောက်လာတယ်' 'သရဲလောကမှာလဲ အကြီးအမှူး ရှိလား'

'ရှိတယ် သမီးက မောင်လေးကို သတ်တဲ့ တရားခံကို ကလဲစားချေဖို့ ရှာပေးပေး ရှာပေး ဖို့တော့ဘူး မောင်လေး ဆုံးပြီး (၁၀)နှစ်ကြာမှ ရောဂါနဲ့ ဆုံးတာ။ ချက်ချင်းတော့ ယိုသေတော့။

ရက်လည်တော့မှ ငါ တခြားဘဝ ရောက်ပြီ လို့ယုံရတယ်။ နေရာနေရာတော့ မောင်ထုတ်ကြတယ်။ သူ့အစနဲ့သူ လူတွေလိုပဲ အုပ်စုနဲ့နေကြတာ။ နောက်ဆုံး မောင်လေးနဲ့ တွေ့တော့မှ အဲဒီညောင်ပင်ကြီးမှာ နေခွင့်ရတယ်'

'အမယ် နင်တို့လောကမှာလဲ လူခံ၊ အဲလေ သရဲခံရှိမှ အဆင်ပြေတာပေါ့။ ဖေဖေတို့ဆီ ဘယ်လို ရောက်ခဲ့တာလဲ'

'အဲဒီမှာနေပြီး (၁၅)နှစ်လောက် ကြာတော့ အကြီးဆုံးက "ဟိုမှာလာ နေတဲ့ လှည်းနဲ့ နင်တို့လိုက်သွားကြ" ဆိုတာနဲ့ လှည်းပေါ်တက်လိုက်ခဲ့ကြတယ်။ နွားပြာနဲ့ ချိုကုတ်ဆွဲတဲ့ လှည်းလေ။ ဖေဖေ မောင်းလာတာ'

ထိုအခါ ကိုမြဆောင်က ၁၉၈၅ ခုနှစ် နှစ်ဦးပိုင်းကာလ သလုံးရွာအနီးရွာသို့ စပါးရောင်းပြီး၍အပြန် ရွာဦးမှ ဖြတ်သန်းပြန်လာခဲ့သည်ကို သတိရလေသည်။ အိမ်ပြန်ရောက်၍ လှည်းမှ (နွားများကို) ဖြုတ်သောအခါ နွားများ အမြီးတန်း၍ အော်ကြသည်ကိုလည်း အမှတ်ရလာသည်။

'အိမ်ရောက်တော့ မေမေ ရေသောက်တုန်း အမှိုက်ကလေးလို လုပ်ပြီး ဝင်ရတာ။ မေမေက အမှိုက်ပါတယ် ဆိုပြီး သွန်ပစ်တော့ သောက်ရေခွက် နံရံမှာကပ်ပြီး ဝင်လိုက်ရတယ်'

ကိုမြဆောင်က ကလေးများ မေပျောက်စေရန် လှီးလွှဲပြောဆိုသော်

လည်း ကလေးများက သလုံးရွာသို့ လိုက်ပို့ပေးရန် အတန်တန် ပူဆာကြသဖြင့် နောက်ဆုံးတွင် သလုံးရွာသို့ လိုက်ပို့ရလေသည်။

ထော်လာဖို့(ထိုခေတ်က လယ်ယာ သုံးဆက်သွယ်ရေးယာဉ်) သလုံးသုံးရွာ ရှိလေရာ ရွာဦးထိပ်တွင် ရပ်ပေးလိုက်သည်နှင့် ကလေးများက ဒေါ်သိန်း၊ ဦးပြုံးတို့၏ အိမ်များဆီသို့ တန်းတန်း မတ်မတ်ရောက်အောင် သွားခဲ့ကြသည်။

ဦးပြုံး၏အိမ်ပေါ် ပြေးတက် လာသည် ကလေးငယ်ကို ကြည့်၍ စာရင်းငှား ဦးအောင်က...

'ဟဲ့ကလေး ဘာလုပ်တာလဲ ပြန်ဆင်းစမ်း'

ဟူ၍ ငေါက်လေရာ ကလေးက ပြန်ဖြေ၏။

'အောင်မယ် မောင်အောင်ရယ် မင်းက စာရင်းငှားပါ။ ငါ့ကို မာန်စရာလား ငါ ဦးပြုံးလေ'

ကလေးက ဦးပြုံးဘဝ အလွန် ကြိုက်နှစ်သက်သော မုန့်ပျားသလက် အထက်မီးအောက်မီး မုန့်(ဘိမ်းမုန့်) များကို မရမက ရှာဖွေယူခိုင်း၍ နှစ်ခြိုက်စွာ စားလေသည်။

ထိုနောက် သေတ္တာကို ဖွင့်ကာ...

'ငါ အလှူသွားရင် ပေါင်းနေကျ ခေါင်းပေါင်းကော ဟောဒီမှာ တွေ့ပြီ' ဟု ဆိုသဖြင့် ဦးပြုံးဝင်စားသူအဖြစ် မိသားစုက လက်ခံကြ၏။

ဦးပြုံးနည်းတူ ဒေါ်သိန်း ဝင်စားသည် (နန်းဝင်း)ကလေးမက အိမ်ရှိ လူများ၊ စာရင်းငှား၊ ဆွေမျိုးသားချင်း များအား နာမည်နှင့်တကွ နှုတ်ဆက်ပြောဆိုသော်လည်း သားသမီးများက ယုံကြည်ခြင်း မရှိချေ။

ဒေါ်သိန်းဘဝက ဝုဏ်ထားခဲ့သည်

ရွှေ(၂၅)ကျယ်သား နှစ်နေရာကို ပြောပြ
၍ လိုက်ရှာကြရာ တွေ့၏။ သို့သော်...
'နောက်တစ်နေရာကို ပြောပြမှ
လက်ခံနိုင်မယ်'

ဟု ဆိုကြ၏။

ကိုမြဆောင်က အလွန် စိတ်ထိခိုက်
သွားသည်။ မိမိတို့ ဘဝအခြေအနေနှင့်
ကွာလွန်းလှသဖြင့် အထင်အမြင် လွဲ
မှားမည်ကို စိုးရွံ့ကာ သလုံးရွာသို့ ပို့
ဆောင်ရေးကို အတန်တန် ရွှေ့ဆိုင်းခဲ့
သည်။ မတတ်သာသည်အဆုံး လိုက်
ပို့ပေးရာ ဤသို့ ကြုံဆုံရသည်။

'ကျွန်တော်တို့က ကလေးတွေ
ပူဆာလွန်းလို့သာ လိုက်ပို့ရတာပါ။
ပစ္စည်းဥစ္စာတွေကို တပ်မက်လို့ ဆိုပြီး
အထင်မှားမှာကို အကြောက်ဆုံးပဲ။ ကံ
သမီး နောက်တစ်နေရာလဲ မပြောနဲ့၊
မပြန်တော့ ဖေဖေတို့ ပြန်ကြရအောင်'

ဟူ၍ ပြန်ခဲ့ကြရာ ယနေ့ (၂၀၁၄
ခုနှစ်) တိုင် ထိုသူများနှင့် အဆက်အဆံ
မရှိကြဟု ဆိုလေသည်။

ပစ္စုပ္ပန်အခြေအနေ

ဦးမြဆောင်နှင့် ကိုမောင်စိုးတို့
ပြောပြသော အကြောင်းအရင်းများကို
နားထောင်ပြီးသောအခါ မောင်နန်းဦး
လည်း စကားဝိုင်းသို့ ရောက်ရှိလာ
သဖြင့် မေးမြန်းကြည့်သည်။

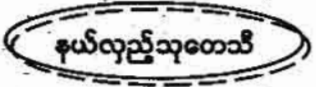
'ဘဝဟောင်းက သားသမီးတွေနဲ့
ဆုံဖြစ်သေးသလား'

'သူတို့ကတော့ ယုံလဲ ယုံတယ်။
သံယောဇဉ်လဲ တွယ်ကြပါတယ်။ အမြဲ
တမ်း လာတွေ့ကြပါတယ်။ ကျွန်တော်
လေးတန်းရောက်တော့ ဦးပြုံးဝန်း
ဒေါ်ထွေးကြည် ဆုံးပါတယ်။ အသက်
ကြီးလာတဲ့အခါကျတော့ (အရွယ်

ရောက်လာခြင်းကို ဆိုလိုဟန် ရှိလေ
သည်။) အရင်ဘဝအကြောင်း ပြောချင်
ဆိုချင်စိတ် မရှိတော့ဘူး။ လက်ရှိဘဝ
မှာ ဗုဒ္ဓသာသနာဝင် သာဝကတစ်ယောက်
အဖြစ်နဲ့ မိမိကိုယ်ကို ကောင်းအောင်
ကြိုးစားပြီး မိဘ၊ ရပ်ရွာအကျိုး သယ်ပိုး
နိုင်ဖို့ကိုပဲ စဉ်းစားဖြစ်ပါတယ်'
ဟူ၍ ဖြေကြားလေသည်။

ဘဝဟောင်းတွင်သာမက ဘဝသစ်
တွင်လည်း မောင်နှမရင်းချာအဖြစ်
ဆုံစည်းခွင့်ရသော သူတို့နှစ်ဦး၏
အတိတ်ကုသိုလ် ပါရမီအဟုန်ကား
ထူးခြားလှသည်။

ဦးမြဆောင် မိသားစုအား ကျေးဇူး
တင်စွာဖြင့်...

စာမျက်နှာ (၂၅၉)မှ အဆက်

ဝတ်ဆင်ထားသော ဝတ်လုံတစ်စုံပေါ်လာပြီး...
မိခင်အဖေအဖေ ဝတ်ဆင်ထားပြီး ယုတ် ဝတ်စုံ ကိုပွယ်တကတ
ပုံပေါင်းအရားကမ်းတစ်ဖက်၊ အောက်ပိုင်းပိုင်းမှာ နှစ်ဖက်
တစ်ဖက် နှစ်ဖက်တစ်ဖက် ပြုလုပ်ပျက်ပဲ့

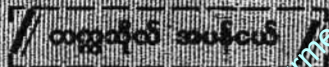
ဟုဆိုပြီး မျောက်ကွား၏ ကျွန်တော်လည်း လက်ခံလာပြီး
နာရီ ကြည့်သောအခါ ည (၁၀၀)နာရီသာ ရှိသေးသည်။
နောက်တစ်နေ့ နံနက်တွင် ထိုအိမ်ကိုကွားသောအခါ
ဤထဲတော် (၅)လက်ခေါင်းသာ နေထိုင်ပေးပေးပေးပြီး ဝတ်ရား
တစ်ချက် တွေ့ရ၏။ ဘုရားအဆောက်တစ်ကို လက်ကြည့်သော
အခါ ပြီးမှားစားသားသဖြင့် အနည်းငယ် ပွတ်ပေးရ၏။
လူနာ၏ပခပ်ကို အစဦးအကြောင်း မြေကြီးပြီး မန္တလေးသို့
ဆင်းရဲညွှန်ကုန်သည့်အခါတွင် နှစ်လပေးပေး လူကြိုက်ဆုကို
၏။

လေးရက်ကြာသောအခါ ပန်းပေါင်း ဘုရားအား ပြီးဆင်ပြီး
ဖြစ်၍ ဘုရားဆင်ပေးတွင် ဆီမီး ဝန်း သောက်တော်မူရခြင်း
နှင့် သွန်ကင်ပူဇော်ပျက်၏။ နောက်တစ်ရက်တွင် သူ့နာမာ
ထလိုက်လာသည်။ တစ်လအကြာတွင် တာဝါဆုတိုင်း နာမာမီး
နှစ်ကုန်မကင်းသည်ကို အံ့လို့မှာ တွေ့လိုက်ရ၏။

ညတစ်ညတွင် မြို့ပြင်ကြီး (ယခု အထွေထွေ ဘုန်းတော်တော်
ဦးပြုံးဝန်း) အဆင်သင့်လာသည်။ ဘာသာရေး အကြောင်း
များ ဆွေးနွေးကြည့်ရာတွင် သိမ်ဝပ်ပြန်ခံမိတွင် ဝတ်ကြီး
စစ်ကြယ်နှင့် ဟိုလုံတစ်စုံ ချွတ်ပတ်သောကံပု တွက်လာပြီး
တစ်ခါပေးပေးတက်လာတာ မြို့ပြင်ပတ်ကြောင်းနှင့် နယ်လှ
အောက်တွင် သိက်ရုံလည်ဟု နေထိုင်ရားပြောပြ၍ သိရ
ကြောင်း ပြောပြသွား၏။

မြို့ပြင်ကြီး ပြောပြချက်အရ ကျွန်တော် တွေ့ကြုံခဲ့ရ
သည့် အဖြစ်အပျက်များနှင့် ဆက်စပ်မှုရှိသည် ထင်ပါသည်။
ရတနာဝတ်စုံကို အမြီးကွေးပုံ ဆည်းကပ်ခဲ့သော ကျွန်တော်
အား အနှောင်းအဟတ် ကင်ဆင်ပေးပြီး ဘာဝနာလုပ်ငန်း
များကို အဆင်ပြေ ရောပေးရုံ အောင်ရွက်နိုင်ရန် ကူညီ
ပံ့ပိုးသူများ ရှိသေးသည်မှာ အတင်အရား ဖြစ်၏။

သို့ဖြစ်၍ ထိုကံပုပေးပေး ကူညီမှုကို ပြန်လည် တုံ့ပြန်
သည့်အနေဖြင့် သိမ်ဝပ်မြို့ပေါ်ရှိ ဘုရားများတွင် ဆွ သတန်း
ကပ်လှူပူဇော်ခြင်း၊ သံယောဇဉ်များအားပေး၍ ဆွမ်းကွေး
ခြင်းဖြင့် ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ခဲ့ရာကံပုလဲသဖြင့် နယ်လှည့်
များအတွက် နေ့စဉ် အမွှာ ပေးဆောင်ပေးပေးတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

ဆောင်စာပေ

နှစ်ကြိမ်ပန်

၁၉၇၈ခုနှစ်၊ ချမ်းအေး
လွန်းတဲ့ ဒီဝေဘာလ
ညသန်းခေါင်...။
တာတီး ရွှေဘိုမြို့သို့
ရောက်ခဲ့ပြီ။ တာတီး
ဆိုတာက (၁၇)နှစ်သား
အရပ်(၅)ပေ၊ (၃)လက်မ
ခန့်နှင့် မည်းမည်းဝဝ
တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း
ကျောင်းသားလေး
တစ်ဦးပါ။
လူကောင်ထွားသလောက်
အသည်းငယ်ကာ
အလွန်ကြောက်တတ်
သော ကောင်လေး
တစ်ယောက်။
ယခုလည်း
ရန်ကုန်မှာနေရင်း
ကျောင်းပိတ်ရက်
အစ်ကိုများရှိရာ
ရွှေဘိုမြို့သို့ ဘကြီး
သန်းနှင့်အတူ တာတီး
လိုက်လည်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မနက်ကတည်းက မန္တလေး အမြန်
ရထားစီးပြီး ညဗိုးချွတ်မှ မန္တလေး
ရောက်သည်။ မန္တလေးမှာ မနားဘဲ
ရွှေဘိုကားစီးပြီး ရွှေဘိုမြို့သို့ တာတီး
ရောက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။
'လာကွာ တာတီး... မင့်မလဲ ဝ၊
လိုက်တာကွာ၊ ငါတို့မျှော်နေကြတာ
ကွ'
တာတီးပန်းကို ဖက်၍ အစ်ကိုဝမ်းကွဲ
တို့ကိုတာမှ ဝမ်းသာအားရဖြင့် ဆီးကြို

ပါသည်။ ဒွေးလေးရီကလည်း အိမ်ပေါ်
ထပ်မှနေ၍ တာတီးအတွက် အိပ်ရာ
ပြင်ပေးရင်း...
'တာတီးရေ... ခြေလေးလက်လေး
ဆေး၊ ခံရအိမ်က ခြေထောင့်မှာ ပြီးရင်
ဆင်းစား အိပ်တော့ လူလေးရေ
ချမ်းတယ်ဟေ့ နွေးနွေးထွေးထွေးသာ
အိပ်။ မနက်ကျမှ စကားပြောကြရ
အောင်ကွယ်'
ဟု လှမ်းအော်ပြောပါသည်။

'ဟုတ်ကဲ့ပါ ဒွေးလေး... ကျွန်တော်
နောက်ဖေးထွက်လိုက်ဦးမယ်နော်'
ဟု ဒွေးလေးကို စကားပြန်ပြောရင်း
အိမ်နောက်ဖေးဘက်သို့ ထွက်ခဲ့သည်။
နယ်မြို့တွေ၏ ထုံးစံအတိုင်း မြို့ပိုင်း
ကြီးက ကျယ်လှသည်။ အိမ်သာကို
လည်း ခြံထောင့်မှာ ဆောက်ထား၍
အဖေးကြီး သွားရသေးသည်။ ခေါင်း
ရင်းခြေရင်းမြို့ အကာအရံမရှိ။ ခြံထဲ
မှာလည်း သီးပင်စားပင် ခုံလင်စွာဖြင့်
အပင်ကြီးအပင်ငယ်များစွာနှင့်...
'ဆောင်းတွင်းမို့ အေးရသည်... နေထဲ
လေတစ်ချက် တိုက်လိုက်လျှင် ကျော
ထဲ စိမ့်ခနဲ စိမ့်ခနဲ။ တာတီး ခြေဖျား
နာကျင်ရောင်မြဲ... မဟုတ်... ၂၆၃

လက်ဖျားများ အေးစက်၍ ရေတောင် မကိုင်ချင်။ မတတ်နိုင် တစ်နေကုန် ရထားစီး၊ ကားစီးနှင့် ညစ်ပတ်နေ၍ သန့်ရှင်းရေးတော့ လုပ်ရပေးဦးမည်။

တာတီး ရေအိမ်ဝင် ကိုယ်လက် သန့်ရှင်းရေးလုပ်ပြီး အိမ်မကြီးထဲ လှမ်း ဝင်မည်အပြု ခေါင်းရင်းဘက်မှ သစ်ပင် များအား ဖြတ်ပြေးသွားသော ဖြူဖြူ သဏ္ဍာန်တစ်ခု ရိပ်ခနဲ တွေ့လိုက်ရ သည်။ တာတီးခြေလှမ်းတို့ တန်သွားပြီး ဇောချွေးများ ပြန်သွားသည်။

ရင်တွေက တလုပ်လုပ်။ မဝံ့မရဲဖြင့် ခေါင်းရင်းအိမ်ဘက် လှမ်းကြည့်မိတော့ လူသံတွေ ကြားနေရသည်။ ဪ... အလှူရှိတယ်ထင်ပါရဲ့... တာတီး တစ် ကိုယ်တည်းဖြေသာအောင် တွေးပြီး စိတ်အား ပြန်တင်းလိုက်သည်။ အိမ်ထဲ ဝင်တော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ချက်ချပြီး အိမ်ထဲဝင်လိုက်သည်။

“ခစ်ခစ်...ခစ်ခစ်...ခစ်ခစ်ခစ်” ကလေးရယ်သံ သဲ့သဲ့လေး တာတီး ကြားလိုက်ရသည်။ တာတီး မျက်လုံး များ ပြူးကျယ်သွားသလို နားထင် ကြောများ တင်းသွားသည်။ အေးစက် နေသော ခြေဖျားလက်ဖျားများ ပိုပြီး အေးစက်သွားပါသည်။

တာတီးမျက်နှာမှာ ကြောက်စိတ်ဖြင့် ရှုံ့မဲ့လျက်။ မဝံ့မရဲဖြင့် အသံလာရာ ဘက် ဖြည်းဖြည်းချင်း လှည့်ကြည့်မိ သည်။ ရင်ထဲမှာက တဒိတ်ဒိတ်။ တာတီး တွေ့လိုက်ရတာကတော့...

(၆)နှစ်အရွယ် ကလေးမလေး၊ ဒီ လောက်ချမ်းရသည့်အထဲ အနွေးထည် မပါ။ ဂုတ်ချိတ်ဂါဝန်အင်္ကျီ အဖြူလေး နှင့် အရုပ်မလေးကို ဝိုက်ပြီး တာတီးကို ရယ်ပြနေပါသည်။ မျက်နှာဝိုင်းဝိုင်း၊ မျက်လုံးပြူးပြူးလေးနှင့် ချစ်စရာ ကောင်မလေးပါ။ တာတီး ကြောက်

စိတ်တို့ ပြေသွားသည်။ တာတီး ပြန် ရယ်ပြလိုက်ပါသည်။

နှုတ်မှလည်း “ညီမလေး မအိပ် သေးဘူးလား၊ မိုးချုပ်နေပြီလေ” လို့ လှမ်းပြောလိုက်ပါသေးသည်။ ကောင် မလေးက ခေါင်းလေး ခါယမ်းပြရင်း တခစ်ခစ်ဖြင့် ရယ်ကာ အိမ်မကြီးထဲ ပြေးဝင်ပျောက်ကွယ်သွားပါတော့သည်။ တာတီးလည်း စိတ်အေးသွားပြီး အိမ်ထဲဝင်ကာ အိမ်ပေါ်ထပ် တက်လာ ခဲ့ပါတော့သည်။ အိမ်ပေါ်ထပ်ရောက် တော့ ကိုကိုတာက မအိပ်သေးဘဲ စောင့်နေပါသည်။ တာတီးက ခြေ လက်များ အဝတ်စုတ်နှင့် သုတ်ရင်း...

‘ကိုကိုတာ ဟိုဘက်ခေါင်းရင်းအိမ်မှာ အလှူရှိလို့လား၊ ပြီးတော့ ကလေးမလေး တစ်ယောက်တည်းမှာ ခြံထဲမှာ ဆော့နေ တယ်။ သူ့ပိုတော့က ဒီအတိုင်း ယွတ် ထားကြတာပဲလား။’

တာတီးရဲ့ တရစပ်အပြောကို ကိုကိုတာ မျက်လုံးကြီးပြူးကြည့်ပြီး နားထောင်ရင်း သက်ပြင်းတစ်ချက်ချ ခေါင်းကုတ်လိုက်ပါသည်။ ပြီးမှ...

‘ဪ...အေး...အေး ဒီလိုပေါ ကွာ။ ကဲ...ကဲ အိပ်တော့ ညဉ့်နက်လှ ပြီကွာ’

တာတီးလည်း ကျောဆန့်လိုက်

သည်နှင့် တစ်ချိုးတည်း အိပ်ပျော်သွား ပါတော့သည်။

‘အောက်အီးအီး အွတ်’
‘တာတီးရေ... ထတော့လေ လူလေး’

နံနက်ခင်း ကြက်ဖတွန်သံနှင့်အတူ ခွေးလေးရီ၏ အသံတွေပါ ကြားရပြီး တာတီးတစ်ယောက် အိပ်ရာမှ နိုးလာခဲ့ ပါသည်။ မျက်နှာသစ်၊ ကိုယ်လက်သန့် ရှင်းပြီးတဲ့အခါမှာတော့ ကိုကိုတာက အပြင် အဝတ်အစား အဆင်သင့်ဝတ် ပြီး အိမ်ရှေ့ ညောင်စောင်းမှာ ထိုင် စောင့်နေပါသည်။

‘တာတီးရေ အဝတ်လဲကွာ၊ ရက် လည် သွားစားရအောင်’

တာတီး ကြောင်သွားသည်။ ဘာမှ လည်း ကြုံပြောမထား “အင်းပေါလေ စကားမှ ကောင်းကောင်းပြောချိန်မရ သေးတာ အဝတ်လဲပြီး လိုက်စားရ တော့မှာပေါ့” တာတီး တစ်ကိုယ်တည်း တွေးရင်း မျက်နှာမှရေများ ပေါ်ဖြင့် စင်အောင် ဆက်သုတ်လိုက်သည်။ အဝတ်လဲရန် အိမ်ပေါ်ထပ်သို့ တက် မည်ပြုပြီး ကိုကိုတာဘက် လှည့်၍...

‘ဒါနဲ့ ဘယ်က ရက်လည်တုန်းဗျ’ တာတီးအမေးကို ကိုကိုတာမှ ချက်ချင်းမဖြေသေးဘဲ ပြူးစိစိဖြင့် စိုက်ကြည့်သည်။ ပြီးမှ ညောင်စောင်းမှ ထရပ်ကာ တာတီးနား တဖြည်းဖြည်း ကပ်လာ၍ ပြောလိုက်သည်ကတော့...

‘မင်းညက တွေ့ခဲ့တဲ့ ကလေးမ လေး ရက်လည်ကွ’

တဲ့။

‘ဗျာ’
ဟုသာ တာတီး ရေရွတ်လိုက်မိခဲ့ တော့သည်။

အင်ကြင်းလုံး

ထော့ မောင်စိန်နှင့် ဘဝဖြား သံလောရည်

(၁)

ဟာ်ဟာ သန့်လှိုင်ကျော်
(ဒဂ္ဂပန်းချီ)

‘ဟေ့ တိုက်တိုင်းအောင်ကွ၊ တက်
ဖစ် ဗမာ့တပ်မတော်ကွ၊ ငပွေးတွေ
ရှင်းပစ်ကွ ငါ...မသားတွေ’
အခြားတစ်ဖက်မှလည်း...

‘ယောက်ဖရေ မင်းတို့မိန်းမတွေ
မှဆိုးမ ဖြစ်ချင်ရင် တက်ခဲ့ကွ’

‘ဒိုင်း...ဒိုင်း...ဒိုင်း...ဒက်...ဒက်
ဇောက်...ဇောက်...ဝုန်း...’

ရိုင်ဖယ်သေနတ်သံ၊ စက်သေနတ်
သံ၊ နောက်ပွင့်သံ ဆူညံစွာ ကမ္ဘာ့ပျက်
တတ် ဗမာ့တပ်မတော် တပ်စုတစ်စု

နှင့် တောတွင်းသောင်းကျန်းသူ တပ်ဖွဲ့
တစ်ဖွဲ့၏ သူသေကိုယ်သေ တိုက်သော
တိုက်ပွဲတစ်ပွဲ၏ အနိဋ္ဌာရုံအသံများ...

မြန်မာနိုင်ငံ လွတ်လပ်ရေးရပြီးစ
အချိန်ဖြစ်၍ တောခိုသူ ရဲဘော်ဖြူ
အလံနီ အလံဖြူ ရောင်စုံ သူပုန်တပ်ဖွဲ့
များနှင့် ခဏခဏ တိုက်ပွဲဖြစ်နေကြ၊

ဗမာ့တပ်မတော်မှ ဗိုလ်ကြီးရဲညွန့်
ဦးစီးသော တပ်စုတစ်စုနှင့် တောခို
အလံနီတပ်ဖွဲ့တို့၏ နေဝင်ရဲတရော

အချိန် ဖြစ်ပွားနေသော တိုက်ပွဲတစ်ပွဲ...

ပဲခူးရိုးမအလယ် တောတောင်
ထူထပ်ပြီး ပြာသိုလလည်းဖြစ် အေးမြ
ချမ်းစိမ့်သောရာသီ...

‘ဟေ့ ရဲဘော်တွေ ဒီတောင်ကုန်းကို
တို့မရရအောင် ပစ်တက်မယ်။ ဟို
ဆရာကြီးသန်းမောင်နဲ့ တပ်ကြပ်
မောင်စိန်ကို ရဲဘော်တွေကို နေရာ
ပြောင်းယူခိုင်း၊ ဝိုက်တက်မယ် ကြား
လား’

‘ကြားတယ် ဗိုလ်ကြီး’

'ဝုန်း... ဒက်... ဒက်... ဒက်...
ဖောင်း...ဖောင်း'

'ကျားတက်ကွ တိုက်တိုင်းအောင်
ကွ...နောက်မဆုတ်စာမ်းကွ တက်ပစ်'

'ဒက်...ဒက်...ဖောင်း...ဖောင်း'

အခြားအဖွဲ့ဘက်မှလည်း...

'လာ တက်ခဲ့လေကွ'

'အား'

'ဖောက်...ဒက်...ဒက်'

'အား'

'ဟာ...ငါ့ရဲဘော်တွေ တစ်ယောက်
ပြီးတစ်ယောက် ကျဆုံးနေပါလား။ ဟေ့
ဆရာကြီး သန်းမောင် ရဲဘော်တွေကို
သေချာကွပ်ကဲပြီး လှံစွပ်နဲ့ ကျားတက်
ထိုးမယ်'

'ဟုတ်ကဲ့ ဗိုလ်ကြီး'

တစ်ဖက်မှ ရင်ဆိုင်နေရသော
တပ်ဖွဲ့မှာ တောင်ကုန်းပေါ်မှာ ဖြစ်သလို
အပေါ်စီးနေရာလည်း ဖြစ်သဖြင့်
တက်လာသမျှ တစ်ယောက်ချင်း
ကပ်ဖြုတ်နေသည်။

ညအမှောင်ထုကလည်း ကြီးစိုးလာ
ပြီး ထိုစဉ်...

'ဝုန်း'

'အား'

'ဟာ ဗိုလ်ကြီးရဲညွန့် မိုင်းထိသွားပြီ'
ရဲဘော်မြင့်အောင်မှ ဗိုလ်ကြီးရဲညွန့်
အား ပြေးပွေ့ပြီး ကျည်လွတ်ရာသို့
ဆွဲခေါ်လာပါသည်။ ခြေတစ်ဖက်မှ
သွေးသံတစ်ခုနှင့် ဗိုလ်ကြီးရဲညွန့် အံကို
ကြိတ်ရင်း ဒဏ်ရာရသည့်ကြားက...

'ဟေ့...ရဲဘော်တွေ ကျားထိုးရပ်၊
ပစ်ကျင်းရှာ စောင့်ပစ်'

ဟု အားယူပြီး ပြောလိုက်သည်။

'ဒိုင်း...ဒိုင်း...ဒိုင်း...ဒက်...ဒက်
ဖောက်...ဖောက်'

နှစ်ဖက်ကျည်ဆန်များမှာ ည
အမှောင်ထုမှာ တစ်ဖက်ကြားနေရသည်။

တပ်ကြပ်ကြီး သန်းမောင်နှင့်
တပ်ကြပ်မောင်စိမ့် တပ်သားသုံးဦးတို့
စုမိကြသည်။ ကျန် မိမိရဲဘော်များ
ညအမှောင်ထုထဲမှာ တကွတပြားစီ။
ညအမှောင်ကြောင့် တစ်ယောက်ကို
တစ်ယောက် မမြင်ကြ။ နှစ်ဖက်တပ်
ခေတ္တခဏ ငြိမ်သက်နေကြသည်။

ထိုစဉ် တစ်ဖက်တပ်စခန်းရှိရာ
တောင်ကုန်းပေါ်မှ...

'ဟေ့... တိုက်တိုင်းအောင်အဖွဲ့က
ကောင်တွေ အခု မင်းတို့ တိုက်တိုင်း
လန်အဖွဲ့ ဖြစ်နေပြီလားကွဟေ့၊ လာ
လေ တောင်ကုန်းပေါ် တက်ခဲ့လေကွ။
ယောက်ဖရေ တို့နှင့်တိုက်ပဲဟင်း အတူတူ
စားရအောင် မင်းတို့မလာခင် ငါတို့
လာခဲ့မယ်ဟေ့'

ထိုအသံကြားပြီး မကြာမီ ကြယ်
ရောင်အလင်း ပျော့ပျော့အောက်ဝယ်
ငြာသံပေး ဆင်းလာကြပြီး လက်နက်
ကြီး လက်နက်ငယ်များဖြင့် ပစ်တက်
လာကြသည်။

'ဟေ့ မင်းတို့ လက်နက်ချ ငါတို့က
ဝိုင်းမိပြီ'

'ဒက်... ဒက်... ဒက်... ဖောင်း
ဖောင်း...ဝုန်း'

ဗိုလ်ကြီးရဲညွန့် မိုင်းထိသံ ကြားပြီး
ကတည်းက လူစုကွဲသွားသည့်အတွက်
တပ်သားများ ဘယ်ဆီရောက်နေမှန်း
မသိ။ အမှောင်ထဲကသာ သူငယ်ချင်း
ဖြစ်သူ တပ်ကြပ်မောင်စိမ့်နှင့် တပ်သား
သုံးယောက်ပေါင်းပြီး ဆင်းလာသမျှ
မည်းမည်းမြင်ရာ လှမ်းပစ်နေရသဖြင့်
ထိရောက်မှု သိပ်မရှိလှ။

'ရွှီ...ဖောက်...ဖောက်...ဖောက်'
'အား...'

'ဟာ... ငါ့ရဲဘော်လေးနှစ်ယောက်
ကျသွားပြီ'
ဟု နှုတ်မှပြောရင်း သူငယ်ချင်းဖြစ်

သူ တပ်ကြပ်ကြီးသန်းမောင်နား
ပြေးသွားရင်း...

'သူငယ်ချင်း သန်းမောင် မင်းနဲ့ငါနဲ့
ဧကတိတစ်ခု လုပ်မယ်'

'ဟ... ဘာကတိလဲကွ မင်းဟာ
သေရေးရှင်ရေးထဲမှာ'

'ဒေး ဒေး သေချင်ရင်ပြောနေတာ
ကွ ဒီတိုက်ပွဲမှာ ငါကလွှားလို့ရင် မင်း ငါ့
ပိန်းပကို ယူပါကွ မင်းက လူချိုကြီးပဲ'
ထိုစကားကြောင့်...

'ဟေ့ကောင် မောင်စိမ့်...မင်းနိမိတ်
မရှိ နမာမရှိ စကားမပြောနဲ့။ မင်းနဲ့
သေတူ ရှင်မကွာပဲကွာ၊ တက်လာတဲ့
ရန်သူကိုသာ ပစ်စမ်းပါ'

'ယောက်ဖရေ တို့လာပြီဟာ... နင်တို့
မိုးလင်းတာ ကြည့်ချင်ရင် လက်နက်ချ
နှင့်တို့မိန်းမ မုဆိုးမဖြစ်ချင်ရင် နင်တို့
သဘော...'

'တောက် ဗိုက်ရိုင်းလိုက်တာ
ပေးစမ်းကွာ သူငယ်ချင်း မင်း ဘရင်
ဂန်းသေနတ် ရှေ့ ငါ့ရိုင်းဖယ်'

'ဟ...ဟ...ဟေ့ကောင်'
ရုတ်တရက် တပ်ကြပ် မောင်စိမ့်

တပ်ကြပ်ကြီးမောင်သန်းမောင် လက်
ထဲမှ ဘရင်ဂန်း သေနတ်ကို ခုန်ယူ
ပြီး...

'သေစမ်းကွာ'
'ဒက်...ဒက်...ဒက်...ဒက်'

'ဟား...ဟား...ဟား... လာစမ်း
သေချင်တဲ့ကောင် တက်ခဲ့စမ်း'
ပါးစပ်ကလည်းပြော လက်ကလည်း
ဘရင်ဂန်း မောင်းခလုတ်ထဲ လက်ညှိုး
ထည့်ပြီး တက်လာသမျှ ရန်သူများကို
မတ်တတ်ရပ်ပစ် ပစ်နေပါသည်။ ရန်သူ
လေး ငါးယောက် အထွေးလိုက် ကွ
သွားသည်။
'ဟေ့ကောင် ဝပ်ပစ်ကွ မောင်စိမ့်
ဝပ်စမ်း'

'ငါက ဒီလိုရပ်ပစ်မှ အားရတာက သန်းမောင်ရ'

'အား...'

မောင်စိန် အော်သံကြောင့်...

'မောင်စိန် ငါ လာပြီ သူငယ်ချင်း'

တပ်ကြပ်ကြီးသန်းမောင် ကျယ်လောင်စွာအော်ရင်း မောင်စိန်အား ပြေးပွေ့လိုက်သည်။

သွေးများ ဒလဟော စီးကျနေသည့် မောင်စိန်ရင်ဘတ်အား လက်နှင့် ဖိရင်း...

'ဖြစ်ရလေ သူငယ်ချင်းရာ'

'ဆရာသန်းမောင် သူငယ်ချင်း မင်း ငါ...ငါ့ကို ခွင့်လွှတ်ပါကွာ၊ မင်းငါ့ကို ပေးထားတဲ့ ကတိအတိုင်း မင်း ငါ့မိန်းမကို ယူရမယ်နော် သူငယ်ချင်း။ ငါ မနေရတော့ဘူးကွာ'

'ဟာ...သူငယ်ချင်း မင်းမသေစေရဘူး။ ငါ စခန်းကို ရောက်အောင်သယ်မယ်။ ဟေ့ ရဲဘော်ကျော်ထူး မင်းကတပစ် ပစ်ပြီး လိုက်ခဲ့၊ ငါ တပ်ကြပ်မောင်စိန်ကို သယ်ပြီး ရန်သူလွတ်ရာ သွားကြစို့'

တပ်ကြပ်ကြီးသန်းမောင် ကိုယ်တိုင် တပ်ကြပ်မောင်စိန်အား ကျောပိုးထမ်းရင်း ညအမှောင်ထုထဲမှာ ခဲရာခဲဆစ်တောင်အောက်သို့ ထမ်းလာခဲ့ရသည်။

မိမိကျောကုန်းပေါ်မှ တပ်ကြပ်မောင်စိန်၏ ဒဏ်ရာမှ ပူနွေးသော သွေးများက ထွက်ကျနေသဖြင့် အကျိုးတစ်ထည်လုံး စိမ့်လျက်ရှိသည့် နှုတ်မှလည်း...

'သူငယ်ချင်း မင်း မသေစေရဘူးကွ အားတင်းထား'

ရန်သူနှင့် ကိုက်နှစ်ရာလောက်အထိ ဆုတ်ခွာလာခဲ့ကြပြီး စိတ်ချလောက်သော နေရာရောက်မှ တပ်ကြပ်မောင်စိန်အား မိမိကျောပေါ်မှချပြီး

ဘေးလွယ်အိတ်ထဲမှ နှစ်တောင့်ထိုး တတ်မီးလေးထုတ်ပြီး ဒဏ်ရာအား ထိုးကြည့်မိရာ...

'ဟာ-ဒဏ်ရာက ရင်ညွှန်မှာ နှစ်ချက်တောင် မှန်ထားတာပဲ သူငယ်ချင်း။ သူငယ်ချင်း မောင်စိန် မင်း သတိရလား ငါခေါ်တာ ကြားလား'

မောင်စိန်ထံမှ အသံတုတ်တုတ်မျှ မထွက်သလို မျက်လုံးနှစ်လုံးကလည်း မိမိကို ပြူးကြည့်နေသည်။

ထို့ကြောင့် မောင်စိန် နှာခေါင်းနားကပ်ပြီး လေရှူမရှူ စမ်းကြည့်ရာ လုံးဝရှူခြင်း မရှိဘဲ နှလုံးကလည်း လုံးဝခုန်ခြင်းမရှိတော့။

သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ မောင်စိန် ကျဆုံးသွားသည်ကို သိလိုက်ရသည့်ခဏ တပ်ကြပ်ကြီးသန်းမောင် တစ်ယောက်ဆောက်တည်ရာမရ တပ်ကြပ်မောင်စိန်အလောင်းအား ဖက်ပြီးပိုတော့သည်။

'ဖြစ်ရလေ သူငယ်ချင်းရာ'

'ဆရာကြီး အခု ည(၁၀)ကျော်ပြီ ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လို လုပ်ကြမလဲ'

တပ်သား ကျော်ထူးမှ မိမိလက်မှာ ပတ်ထားသော နာရီအား တတ်မီးနှင့် ထိုးကြည့်ရင်း တပ်ကြပ်ကြီးသန်းမောင်အား ပြောလိုက်ပါသည်။

'အေးကွာ ညကလဲ မှောင်ပိတ်နေ

ပြီ။ ရန်သူသေနတ်သံလဲ တိတ်ဆိတ်သွားပြီ။ တို့ရဲဘော်တွေလဲ ဘယ်နယောက်ကျလို့ ဘယ်နယောက် ကျန်မှန်း မသိနိုင်ဘူးကွာ။ လူစုလဲ ကွဲသွားကြပြီ။

ဗိုလ်ကြီးရဲညွှန်နဲ့ တပ်သားမြင့်အောင်လဲ ဘယ်ရောက်နေလဲ မသိရဘူး။ အဲဒီတော့ကွာ တို့ ဒီညကတော့ ဒီမှာပဲ အိပ်ကြမယ်။ ဝေလီဝေလင်းမှ စခန်းပြန်နိုင်မယ်။

ညဆိုတော့ လမ်းမှားပြီး ရန်သူနယ်မြေထဲ ပြန်ရောက်သွားရင် မလွယ်ဘူး'

တပ်သား မောင်ကျော်ထူးတစ်ယောက် တပ်ကြပ်မောင်စိန်အလောင်းနား အိပ်ရမည်ဖြစ်၍...

'ဆရာကြီး ကျွန်တော်တို့ ဟို ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ သွားအိပ်ကြမယ်' ထိုစကားကြောင့်...

'ဘာကွ သေတဲ့သူက ဘာထလုပ်မှာမို့လဲ၊ မင်း ရဲဘော်ရဲဘက် စိတ်ဓာတ်ရှိစမ်းပါ။ မင်းနဲ့ ငါနဲ့ ငါ့သူငယ်ချင်း အလောင်းနားမှာ အတူအိပ်ကြမယ် ကြားလား'

'ဟုတ်...ဟုတ်ကွ'

ပဲခူးရိုးမတောတွင်း၏ အေးစိန်သည် ဒဏ်နှင့် ခြင်္သေ့ကိုက်သည့် ဒဏ်ကို ခံရင်း တပ်ကြပ်ကြီးသန်းမောင် တစ်ယောက် အိပ်မရသဖြင့် မိမိတွင် ပါလာသော ဆေးပြင်းလိပ်တစ်လိပ်ထုတ်ပြီး ယမ်းမီးခြစ်လေး ခြစ်ပြီး မီးညှိသောက်ရင်း ပက်လက်လှန်၍ တိုက်ပွဲအဖြစ်အပျက်ကို စဉ်းစားရင်း အတွေးနယ်ချဲ့နေပါသည်။

တပည့်ဖြစ်သူ ရဲဘော်မောင်ကျော်ထူးကတော့ ဟောက်တောင်နေပြီ ထိုစဉ်...

'ရှဲ...ရှဲ...ရှဲ...ပြောက်...ပြောက်'

'ဟ...ဒါ ဘာသံလဲဟ'

ကိုက်နှစ်ဆယ်လောက်မှ တောတိုးသံကြောင့် ဆေးလိပ်မီးကို မြေကြီးပေါ်ထိုးသတ်ရင်း အနားက ဘရင်းဂန်းသေနတ်အား ကောက်ကိုင်ပြီး ထိုတောတိုးသံကြားသည်ဘက် ထိုးချိန်ထားလိုက်သည်။

မျောက်ချောပင်များ၊ အင်ပင်များ၊ သစ်ပင်ချုံနွယ်များကြားမှ တရဲရဲတောတိုးသံ နီးလာသဖြင့် ဂရုစိုက်ပြီး ကြည့်နေသည်။

မိမိနှင့် ရှစ်ကိုက်လောက် အရောက်မှာ သေနတ်မောင်းခလုတ်ကို လက်ညှိုးနှင့် ကွေးမည့်ဆဲဆဲ...

'ဟာ ငါသေနတ်နဲ့ ထိုးပစ်လိုက်ရင် မဖြစ်သေးပါဘူး။ ငါ့သေနတ်သံကြားလို့ ရန်သူတွေ လာပိုင်းနေရင် ဒုက္ခပဲ။ ငါ ဒီကောင်ကို ဝင်လုံးပြီး သတ်မယ်'

ဟု ပြောပြောဆိုဆို ထိုအသံရှင်ရှိရာသို့ စူးစိုက်ကြည့်နေရာမှ ကောင်းကင်က ကြယ်ရောင်မှိန်ပျူ အလင်းပြောက်များက တောထဲရှိ သစ်ပင်သစ်ရွက်ကြားတွင် ဖောက်ပြီးထားသဖြင့် ထိုအသံရှင်ကို တဖြည်းဖြည်း မြင်လာရသည်။

'ဟ...လူ တစ်ယောက် ပါလား၊ ဘောင်းဘီနဲ့ စစ်ဦးထုပ်နဲ့ ငါ့ရဲဘော်များလား'

မိမိနှင့် ငါးကိုက်လောက် အရောက်ထိုသူမှာ ရှေ့ဆက်မလာဘဲ မတ်တတ်ရပ်နေသဖြင့် မိမိမှ အသံအုပ်ဖြင့်...

'ဟေ့ ဘယ်သူလဲ စကားစုက်ပြော'

ထိုသူမှ အသံမပြု။ ထို့ကြောင့် လက်နှိပ်ဓာတ်မီးဖြင့် ယင်း လူ၏ မျက်နှာအား လှမ်းထိုးလိုက်ရာ ထို့ကြောင့် လက်နှိပ်ဓာတ်မီးဖြင့် ယင်းလူ၏ မျက်နှာအား လှမ်းထိုးလိုက်ရာ...

'ဟာ...မင်း...မင်း တပ်ကြပ်မောင်စိမ့်'

သူယ်ချင်း မင်း ဘယ်လို ဖြစ်တာလဲ' ပါးစပ်ကလည်း ပြောရင်း မိမိအနားတပ်ကြပ်မောင်စိမ့်အလောင်း ရှိမရှိ စောင်းငဲ့ ကြည့်လိုက်ရာတွင်လည်း အလောင်းကပုံမှန်။ အရှေ့က တပ်ကြပ်မောင်စိမ့်ရှိရာသို့ တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးသွားပြီး...

'ဟာ...သူငယ်ချင်းမောင်စိမ့်' ဟု အော်ရင်း ပြေးဖက်လိုက်ရာ မဖက်မိဘဲ မိမိသာ ပစ်လဲကျသွားသည်။

ထိုအသံကြောင့် အိပ်ပျော်နေသော ရဲဘော်ကျော်ထူး ရုတ်တရက် နိုးလာပြီး...

'ဆရာကြီး ဘာဖြစ်တာလဲ' အိပ်မှုနံရံများနှင့် တပ်ကြပ်ကြီး သန်းမောင်ရှိရာ ပြေးလာပါသည်။ အနားရောက်လျှင်...

'ဆရာကြီး ဘာတွေလဲ' 'ဟို...ဟိုကွာ တပ်ကြပ်မောင်စိမ့်ကွ ငါတွေ့လို့ ပြေးဖက်တာ မဖက်မိဘဲ လဲသွားတာ'

ထို ပြောစကားကြောင့် အံ့ဩသော အမူအရာနှင့်...

'ဆရာကြီးရယ် ဆရာမောင်စိမ့်က

သေနေပြီလေ၊ ဆရာကြီးဆို ဘယ်သူနိုင်ပါ့မလဲ။ ဆရာကြီး သူငယ်ချင်းအပေါ် စိတ်စွဲလမ်းလို့ပါ'

'ငါ့သူငယ်ချင်း မောင်စိမ့်မှ မောင်စိမ့်အစစ် သူသေတုန်းက ယူနီဖောင်းထဲ အတိုင်းနဲ့ ပြီးတော့ ငါ့ကို ပြေးကြည့်တာကွ'

'လာပါ ဆရာကြီးရယ် အခု ဆရာမောင်စိမ့်အလောင်း ဘယ်လိုလုပ်မလဲ စခန်းကလဲ ဝေးတဲ့အပြင် ဒီရိုးထေ့ဘယ်လမ်းက သွားရမှန်းမှ မသိတော့တာ။ အဲဒါ ဆရာကြီး ဘယ်လို စီမံမလဲ'

ရဲဘော်ကျော်ထူး ပြောစကားကြောင့် တပ်ကြပ်ကြီး သန်းမောင် တစ်ချက်စဉ်းစားရင်း...

'ကဲ ဒီလိုလုပ်ကွာ တို့ဆရာမောင်စိမ့်အလောင်းကို ဒီနားမှာပဲ မြှုပ်မယ် အဲ သူ့အကျီ တံဆိပ် ကိုယ်ပိုင်နံပါတ် မှတ်ပုံတင်တွေ ယူသွားမယ်ကွာ။

ကဲ ကဲ တို့ပါတဲ့ ဓားတွေနဲ့ပဲ ဒီမြေကြီးခဲကြီးတွေ ကော်ထုတ်ပြီး ရသလောက်တူးကွာ။ ဒီကိုစွဲပြီး မိုးမလင်းခင် သွားရမှာ ကဲ တူးတော့

'ဟုတ်ကဲ့ ဆရာကြီး'

ဆရာတပည့်နှစ်ယောက် ချင်းမိသည့်ဒဏ် မမှုနိုင်အား ချွေးများစွာ ပြန်၍ ပင်ပန်းကြီးစွာ မြေကြီးများ ကော်တူးပြီး...

'ကဲ ကျော်ထူး မင်းက ခြေထောက်ကကိုင်၊ ငါက ခေါင်းကကိုင်မယ်။ ငါ့မအေး ဟုတ်ပြီ။ တို့အပေါ်က မြေကြီးတွေ ဖို့မယ်'

တပ်ကြပ်မောင်စိမ့် အလောင်းအား မြေကျင်း ခပ်တိမ်တိမ်ထဲ ချပြီး ငွေ့ပြီးအသွား...

'ကဲ သူယ်ချင်း ရဲဘော်မောင်စိမ့် စိတ်ပျက်အတွက် တိုက်ခိုက်ရင် ကျင့်ပြီး

အတွက် တို့ ဂုဏ်ယူအလေးပြုပါတယ်။ သူငယ်ချင်း ပြီးတော့ သူငယ်ချင်း ဖင်း ငါနဲ့ အတူ လိုက်ပါနိုင်တယ်ကွာ သွားပြီကွာ’ ဆွေးဆွေးမြည်မြည် ပြောရင်း သေနတ်ကိုယ်စီလွယ်ရင်း တောင် အောက်သို့ ဆင်းခဲ့ကြပါသည်။ လမ်း ခရီးကလည်း ကြမ်းတော့ ခရီးသိပ် မတွင် အမှောင်ထုကလည်း ရှိသေး လမ်းမှားပြီး ရန်သူ့နယ်မြေထဲ ရောက် သွားမှာလည်း စိုးရိမ်ရသဖြင့် တပ်ကြပ် ကြီးသန်းမောင် ပါးစပ်မှ လွှတ်ခနဲ...

‘သူငယ်ချင်း မောင်စိန်ရဲ့ ဟိုကို စခန်း ရောက်အောင် လမ်းပြပေးပါလားကွာ။ ဖင်း ကျော့နူး မပေပါဘူး’ ပြောလိုက်စဉ် သူတို့ရှေ့ ငါးကိုက် လောက်အကွာမှ ရိပ်ခနဲ ရိပ်ခနဲ မည်း မည်းသဏ္ဍာန်တစ်ခု တွေ့လိုက်ရသဖြင့် အားတက်ပြီး ယင်းမည်းမည်းအရိပ် သဏ္ဍာန်နောက် လျှောက်လိုက်ရင်း ဝေလီဝေလင်းမှာ ပဲခူးရိုးမတောစပ်သို့ ရောက်ခဲ့ပြီး ထိုနေရာမှ မိမိတို့တပ် စခန်းရှိရာသို့ အခက်အခဲမရှိ ပြန် ရောက်သွားခဲ့ပါသည်။

စခန်းရောက်လျှင်ပဲ မိမိတို့ တပ်ရင်း များအား ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင် ပြောပြ ရင်း တပ်ကြပ်မောင်စိန်၏ ရင်ထိုး တံဆိပ် ကိုယ်ပိုင်မှတ်ပုံတင်ကတ်တို့ ကို ပေးအပ်လိုက်ပါသည်။

ထိုတိုက်ပွဲတွင် မိမိတို့တပ်မှ ကျဆုံး မှုများသလို ဗိုလ်ကြီးခွဲညွှန်တစ်ယောက် လည်း စခန်းသို့ မိမိထက် စောပြီး ရောက်သွားသဖြင့် အချိန်မီ စစ်ဆေးရုံ သို့ တင်ပို့နိုင်ခဲ့သည်။

ထို့ပြင် ထိုရောင်စုံသူပုန်များကို ချေမှုန်းဖို့ တပ်ခွဲတစ်ခွဲ ထပ်လွှတ်လိုက် သည်ဟုလည်း ကြားသိရပါသည်။ ထိုနေ့တွင်ပင် မောင်စိန်ဇနီး မခင်စန်းလည်း မျက်ရည်လည်ခွဲနှင့်

ရောက်လာရင်း သူ့ယောက်ျား အကြောင်း မေးပါသည်။ တပ်ကြပ်ကြီး သန်းမောင်လည်း တပ်ရင်းမှူးနှင့်တကွ အရာရှိ အကြပ်တစ်သားများရှေ့တွင် သူ့အား တပ်ကြပ်မောင်စိန်မှ “သူ့သေ ရင် သူ့ဇနီး မခင်စန်းကို လက်ထပ် ယူမိ” ဟု မှာသွားသည့်အကြောင်း ပြောပြလိုက်ပါသည်။

မခင်စန်းတစ်ယောက် တရွှပ်ရွပ် ငိုနေသည်မှအပ ဘာမှ မပြောနိုင်ရှာ။ အရွယ်ကလည်းကောင်း ကိုယ်လုံး ကိုယ်ပေါက်နှင့် ဖြူဖွေးသော အသား အရေ ပြေပြစ်လှပသော မခင်စန်းအား ကရုဏာသက်ရင်း...

‘ကဲ သမီး နင် ဘယ်လို သဘောရ လဲ။ အိမ်ထောင်ထပ်ပြုမယ် မဟုတ် လား။ အိမ်ထောင်ပြုမယ်ဆိုလဲ တပ် ကြပ်ကြီးသန်းမောင်ကို လက်ထပ်နိုင် မလား။ ပြောပါ။ သူက လူပျိုလူလွတ်’ တပ်ရင်းမှူးစကားကြောင့် မခင်စန်း ရှိုးတိုးရှုန်တန်နှင့် ခေါင်းညိတ်အဖြေ ပေးလိုက်သည်ကို တပ်ကြပ်ကြီးသန်း မောင် တွေ့လိုက်ရသဖြင့်...

‘တပ်ရင်းမှူးကြီးခင်ဗျာ ကျွန်တော် အိမ်ထောင်မပြုချင်သေးပါဘူး။ ဆရာ မောင်စိန်ကိုလဲ ကတိမပေးခဲ့ပါဘူး။ လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေချင်ပါသေး တယ်။ မခင်စန်းကိုလဲ နှမလေးတစ်

ယောက်လို့ပဲ ခင်တွယ်မိပါတယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်မှာလဲ ဟင်္သာတ ဗြို့က ငယ်ချင်းစားရှိနေတဲ့အတွက် ကျွန်တော်တပည့် တပ်သား မောင်ကျော်ထူးနဲ့ ဖြစ်နိုင်ရင် ပေးစားပါ တပ်ရင်းမှူးကြီး ခင်ဗျား’

‘ကဲ ကောင်းပြီ ဒါဆိုရင်လဲ ရဲဘော် ကျော်ထူးကို သမီး ယူနိုင်မလား’ ထိုအမေးကိုလည်း မခင်စန်းမှ ခေါင်းညိတ်အဖြေပေးပါသည်။

‘ကဲ ကဲ ဒီလိုဆိုလဲ ရက်လည်ဆွမ်း သွတ်ပြီးမှ အကျဉ်းရုံး လက်ထပ်ကြ တော့’

နောက်ရက် ရက်လည်ဆွမ်းကျွေး မှာ တပ်ကြပ်မောင်စိန်နှင့်တကွ တိုက်ပွဲ တွင် ကျဆုံးသွားသော ကျန်ရဲဘော် များအတွက် ရွာဦးကျောင်းမှ ဘုန်း တော်ကြီးပင့်၍ ဆွမ်းကျွေးရေစက်ချ အမှုစေခဲ့ပါသည်။

ရက်လည်ဆွမ်းသွတ်ပြီး နောက်နေ့ ခွင့်(၁၀)ရက်ခန့် တပ်ကြပ်ကြီး သန်းမောင် တစ်ယောက် အိမ်ထောင် သည်လိုင်းရှိ မကြာမီက လက်ထပ်ယူ ထားသော ရဲဘော်ကျော်ထူးနှင့် မခင်စန်းတို့ အိမ်ဘက် ထွက်လာပြီး အိမ်ရှေ့ရောက်လျှင်...

‘ဟေ့ ရဲဘော်ကျော်ထူး’ ‘ရှိပါတယ် ဆရာကြီး လာအိမ်ပေါ် တက်’

‘အေး အေး ဟဲ့ မခင်စန်း နင် ဘာဟင်းတွေ ချက်နေတာလဲ’ ဟု မီးဖိုဆောင်ထဲမှ ချက်ပြုတ်နေ သော မခင်စန်းအား မေးရင်း ဖျာကြမ်း ပေါ်ဝင်ထိုင်လိုက်ပါသည်။

‘ဆရာကြီး ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ’ ‘ဪ ဘာကိစ္စမှ မရှိပါဘူး။ ငင်း ရော့ ငါရော့ ခွင့်(၁၀)ရက် ရတယ်လား။ အဲဒါ ငါ ဟင်္သာတဗြို့ကို ပြန်မလို့

မင်းတို့လင်မယားလဲ ရောက်ဖူးအောင် လိုက်ခဲ့ပါလား။

မခင်စန်းလဲ စိတ်ပြေလက်ပျောက် ပေါ့။ တို့ဟင်္သာတမြို့က နာမည်ကြီး မုန့်ဟင်းခါး စားဖူးအောင်လို့လေ ဘယ်နှယ်လဲ'

ဟု ရယ်ပြုံးပြုံးနှင့် ပြောလိုက်ရာ ရဲဘော်ကျော်ထူးဇနီးဖြစ်သူ မခင်စန်း ဘက်လှည့်ပြီး...

'ကဲ မိန်းမရေ တို့ ဆရာကြီးတို့ ဟင်္သာတမြို့ကို လိုက်သွားရအောင် ခွင့်(၁၀)ရက် ရထားတာပဲ'

'ဒါတော့ ကိုကျော်ထူး သဘောပါ။ လိုက်ရတော့လဲ စိတ်ပြေလက်ပျောက် ရှိတာပေါ့'

'အေး အေး နင်တို့ ဒါဆိုလဲ အဆင်သင့်လုပ်ထား။ မနက်စောစော ပဲခူးကားနဲ့ ရန်ကုန်စီး အဲဒီကနေ ရွှေတိဂုံဘုရားဖူးပြီး ကြည့်မြင်တိုင်က နေ သာရပေါရထားစီး မြစ်တစ်ဖက် ကမ်းကူး မော်တော်စီးရင် ရောက်ပြီပေါ့ ကွာ၊ ကဲ ကဲ ငါသွားမယ်'

'ဟုတ်ကဲ့ ဆရာကြီး ကျွန်တော်တို့ အဆင်သင့် လုပ်ထားပါမယ်'

နှင်းများ တဖွဲ့ဖွဲ့ကျနေသည့်ကြား ပဲခူး-ရန်ကုန် ကုန်တင်ကားကြီးက ကုန်နှင့် လူအပြည့် တစ်နေ့တစ်ခေါက် လောက်သာသွားသော ကားကြီး။ လမ်းကလည်း ယခုခေတ်လို သိပ် မကောင်း။ ကားကလည်း GMCကား တအိအိ မောင်းလာပါသည်။

တပ်ကြပ်ကြီး သန်းမောင်တို့အုပ်စု အပါအဝင် ခရီးသည် ဆယ်သုံးယောက် ကုန်တွေပေါ်မှာ ထိုင်လိုက်လာရသည်။ နှင်းများ တအားကျနေသဖြင့်လည်း ကားမီးလုံးကို ဖွင့်မောင်းနေရသဖြင့် ရှေ့မှ အခြားကားများ အလာကိုလည်း ကြည့်မောင်းနေရသည်။

ထိုစဉ် ရှေ့တူရုံမှ ချက်ပလက်ကား တစ်စီးသည် ရုတ်တရက် နှင်းမုန့်ကြား ထဲ မီးမဖွင့်ဘဲ တိုးဝင်လာသဖြင့် ကား ဆရာ လျင်မြန်စွာ ညာဘက် ချိုးကွေ့ လိုက်ရာ...

'ဝုန်း... ခုန်း... ဒုန်း'

'အမယ်လေးဗျ ကယ်ကြပါဦး' တပ်ကြပ်ကြီးသန်းမောင်၊ တပည့် ကျော်ထူး၊ ဇနီးမခင်စန်းတို့အပေါ် ဆန်အိတ်များ၊ ပဲအိတ်များ ပိကျလာ သဖြင့် ရှောင်တိမ်းမရဘဲ သုံးယောက် သား ပဲအိတ်ဆန်အိတ်ကြားထဲ ညှပ် နေပါသည်။

ကျန်လူများလည်း နဖူးပွန်း ဒူးပွန်း ဖြစ်ကုန်ကြသည်။ ကားလည်း စက်ရပ် သွားပါသည်။ ကားဆရာလည်း ပျာပျာ သလဲ ကားခေါင်းထဲမှ ထွက်လာပြီး စပယ်ယာရော ဒရိုင်ဘာရော အပြေး အလွှား ဆန်အိတ်များ ဖယ်ပြီး ခရီး သည်များကိုလည်းကောင်း၊ တပ်ကြပ် ကြီးသန်းမောင်တို့ သုံးယောက်နှင့် အခြားခရီးသည်များ လည်းကောင်း သယ်မပေးပါသည်။

တပ်ကြပ်ကြီးသန်းမောင်နှင့် ရဲဘော် ကျော်ထူးတို့သာ အထိနာပါသည်။ မခင်စန်းတစ်ယောက်ကတော့ နည်း နည်း ပွန်းတာပဲ ရှိသဖြင့် တော်သေး သည်။ သို့နှင့် နီးစပ်ရာ ကားထားပြီး ဒရိုင်ဘာကိုယ်တိုင် ပဲခူးဆေးရုံကြီးသို့ တင်ပို့လိုက်ပါသည်။ တပ်ရင်းကိုလည်း အကြောင်းကြားခဲ့ပါသည်။

တပ်ကြပ်ကြီးသန်းမောင် ခြေတစ် ဖက် အရိုးအက်သွားသဖြင့် ဖြတ်မပစ် ရသော်လည်း သာမန်ခြေထောက်လို မသန်မာ။ သို့သော် လမ်းသွား၍ရ သည်။ ရဲဘော်ကျော်ထူးကတော့ ညာ လက်ညှိုးကျိုးသွားသဖြင့် လက်ညှိုး တစ်ချောင်း ဖြတ်လိုက်ရသည်။

သာမန်လက်ညှိုးလို ပြန်မသန် ထိုဆေးရုံမှာ (၂)ပတ်အကြာ တပ်ရင်း ပြန်ပြီး ကျန်းမာရေးကြောင့် တပ်မှ ထွက်စာတင်ပြီး ဟင်္သာတမြို့သို့ ရဲဘော်ကျော်ထူးနှင့် ဇနီးမခင်စန်းတို့တို့ ပါ ခေါ်လာခဲ့ပါသည်။

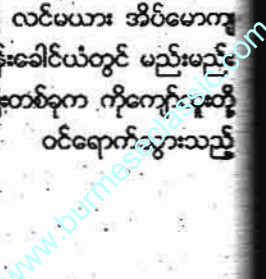
ရွာရောက်လျှင် ရွာမှ ဆွေမျိုးများနှင့် အပေါင်းအသင်းတို့မှ စစ်ထွက်များကို လိုက်လိုက်လှဲလှဲ နွေးထွေးစွာ ဆက်ဆံ ခဲ့ကြသည်။ တပ်ကြပ်ကြီးသန်းမောင် ၏ ဇနီးလောင်း ခင်လုံးလုံးကလည်း အပြေးကြိုပြီး နှစ်ယောက်သား အဆွေ ပို့ခဲ့ကြပါသည်။ သို့နှင့် တစ်ပတ်အတွင်း တောင်းရမ်းယူလိုက်ကြပါသည်။

ရဲဘော်ကျော်ထူးနှင့် ဇနီးမခင်စန်း တို့ကိုလည်း ရွာမှ စုပေါင်းပြီး သုံးပင် အိမ်လေးတစ်လုံး ဆောက်ပေးပြီး သူတို့ ပါလာသည့် ငွေဖြင့် ဆိုက်ကား တစ်စီး ဝယ်ပေးလိုက်ကြပါသည်။

တပ်ကြပ်ကြီး သန်းမောင်ကတော့ သူ ရှမ်းပြည်နယ်ဘက်မှ တာဝန်ကျ တုန်းက ရှမ်းဆေးရာကြီး တစ်ယောက် ထံမှာ ဓာတ်မိနွေဆေးပညာ၊ မန္တန် ပညာများ သင်ယူထားသဖြင့် ရွာနီး ချုပ်စပ် ဆေးလိုက်ကုနေသည်။ သို့နှင့် မိမိရွာ၏ တစ်ရွာကျော်မှာ ခြံဝယ် ဆောက်ပြီး ဘဝရပ်တည်၍နေသည်။

ရဲဘော်ကျော်ထူးကလည်း ဟင်္သာတ မြို့စွန့်ရပ်ကွက် ဆိုက်ကားဂိတ်မှာ ဆိုက်ကားနင်းရင်း ဘဝရပ်တည်၍ နေကြပါသည်။

တစ်လလောက်အကြာမှာ ပြဿနာ က စ၍လာခဲ့ပါသည်။ ကိုကျော်ထူး မခင်စန်းတို့ လင်မယား အိပ်မောကျ နေချိန် သန်းခေါင်ယံတွင် မည်းမည်း သဏ္ဍာန်ကြီးတစ်ခုက ကိုကျော်ထူးတို့ အိမ်ထဲသို့ ဝင်ရောက်သွားသည့် ခဏ...

'အို...ကိုမောင်စိမ့် ရှင်...ရှင် ဒီအထိ လိုက်လာတယ်။ ရှင် ဘယ်တော့ရောက်နေ တာလဲ ဟုတ်လား။

အို...ကျွန်မ ဆရာသန်းမောင်ကို လက် ဖယ်တာက သူ့မှာ ရှိနေတယ်လေ။ အဲဒါ ကြောင့် ကိုကျော်ထူးကို လက်ထပ်လိုက်ရ တာပါ။ ရှင်ဆန္ဒ ပြည့်ဆည်းနိုင်တာ ခွင့် ထွက်ပါ။

'သူ့ကိုလဲ ဘာမှ မလုပ်ပါနဲ့။ အို...ရှင် အဲဒီလို မပြောပါနဲ့။ ရှင်က ဘာပြောနေပြီလေ။ ရှင် ကျွန်မကိုလဲ ကြောက်အောင် လန့်အောင် မလုပ်ပါနဲ့'

ထို ဇနီးသည် မခင်စန်းအသံကြောင့် အနားအိပ်နေသော ကိုကျော်ထူး နီး သွားပြီး...

'ဟဲ့... မိန်းမ နင် ဘယ်သူနဲ့ စကား ပြောနေတာလဲ'

'ဪ... ကျွန်မ ကျွန်မ အိပ်မက် မက်သလို ကိုမောင်စိမ့်နဲ့ စကားပြော နေတာပါ'

'နင်ကလဲ တယ်အစွဲအလမ်းကြီး တာပဲ'

'အစွဲအလမ်းကြီးတာ မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်မ တကယ်တွေ့ရသလိုပဲ'

'ကဲ...ကဲ အဲဒါဆိုလဲ ဘုရားအာရုံပြု ပြီး ပြန်အိပ်တော့'

ကိုကျော်ထူး ပြောစကားကြောင့် မခင်စန်း ဘုရားထပ်ရှိဦးပြီး ပြန်အိပ် လိုက်ပါသည်။

ထိုနေ့ နံနက်လင်းလျှင်ပဲ ကိုကျော် ထူး ဆိုက်ကားနင်းထွက်ခဲ့သည်။ သို့နှင့် နေ့ခင်းရောက်လာပြီဖြစ်၍ ထမင်းပြန် စားဖို့ ကိုကျော်ထူး ပြန်သည်။ အိတ် ကပ်ထဲမှာလည်း ငွေတစ်ကျပ်မျှပါ။

သို့သော် ဒီတစ်ကျပ်သော ငွေမှာ ဆန်တစ်ပြည်ဖိုးပဲရသည်။ ဟင်းကြွေး ဖိုးမရနိုင်။ နေ့ခင်း ထမင်းကို ပဲပြုတ် နှင့်စားပြီး ညနေစောင်း ဆိုက်ကား

ပြန်ထွက်နင်းသည်။

မှောင်သည့်တိုင် ခရီးသည်ကမရ။ လူကလည်း လူသစ် မိတ်ဟောင်းခွေ ဟောင်းကလည်း မရှိနှင့် ဆိုက်ကားကို ဖင့်နွဲ့စွာ အိပ်သို့ နင်းပြန်ခဲ့သည်။

'မိန်းမရေ ဒီနေ့လဲ ပဲနဲ့ စားရတော့ မယ်။ ဆန်ဖိုးပဲရတယ်။ တို့ ဒီပုံစံဆို ဘယ်လိုဘဝကို ရပ်တည်ကြမလဲ'

'ငွေအရင်းအနှီးကလဲ မရှိနဲ့ ခက် တော့နေပြီတော်'

ဟု မခင်စန်း ညည်းညည်းညူညူ ပြောဆိုသံအပြီး ညဉ့်အမှောင်ထဲမှာ ဘာသီချင်းမှန်းမသိ လေ့ချွန်ပြီး ဆင်း လာသံကို ကြားလိုက်ရသည့်ခဏ အိမ်ရှေ့ထရပေါက်တည့်တည့်မှ...

'ဝုန်း ဝုန်း'

'အမယ်လေးတော့ ဘာကြီးလဲ' အရှိန်နှင့် ဝင်လာသော မည်းမည်း အရာဝတ္ထုအားကြည့်ရင်း ကြောက် ကြောက်လန့်လန့် မခင်စန်းအော်ရင်း မီးတိုင်ခွက်နှင့် ကြည့်လိုက်ရာ...

'ဟာ... ကိုကျော်ထူးရေ ကြက်... ကြက်အသေကြီး အခုမှ သတ်ထားတဲ့ ပုံပဲ။ တစ်ပိဿာလောက်ရှိမယ်တော့။ ထူးဆန်းလိုက်တာ။ ဒါ...ဒါ ဘယ်သူ ပစ်ပေးတာလဲ'

မခင်စန်း ပြောစကားကြောင့် 'ကိုကျော်ထူး တစ်ချက် စဉ်းစားရင်း...

'ဟဲ့ စောစောက လေ့ချွန်သံက တို့အိမ်ရှေ့ ပျောက်သွားတာ။ ပြီးတော့ ဒီကြက်သေကြီး ပစ်ပေးတာဆိုတော့ တစ်ယောက်ယောက်က သနားလို့ ပဲနဲ့ငါးပိချည်းပဲ စားနေလို့ ကြက်သတ် ပြီး ပေးတာလားမှ မသိတာ'

'အိုတော် ယုတ္တိမရှိတာ မပြောနဲ့။ ဒါ ဒါ ကိုမောင်စိမ့် ဖြစ်ရမယ်။ ဘာလို့ လဲဆိုတော့ သူ့ လေ့ချွန်သံကို ကျွန်မ မှတ်မိတယ်။ တပ်ထဲမှာလဲ ညညဆို သူ ဒီလေ့ချွန်သံအတိုင်း သီချင်းဆိုလေ့ ရှိတယ်။ ကျွန်မ ညည်းလို့ ဟင်းစား ရှာပေးတာလားမှ မသိတာ'

ထိုပြောစကားကြောင့် ကိုကျော်ထူး မခင်စန်းကို အမြင်ကတ်ပြီး...

'ကဲ ဆရာမောင်စိမ့်ဆို ထရံကို (၃)ချက်ပုတ်စမ်း'

'ဘုန်း...ဘုန်း...ဘုန်း'

'အမယ်လေးဗျ'

ဒီတစ်ခါ အော်သည်က ကိုကျော် ထူး။

'ကဲ... ရှင်ယုံပြီလား။ ကဲ ကဲ ကိုမောင်စိမ့်ဆိုရင် မနက်ဖြန်ညမှာ ကျွန်မ ငွေ(၃၀)ကျပ် လိုချင်တယ်။ ရှင် ရအောင်ရှာပေးနော်။ ဒီက ကိုကျော်ထူး မယုံမှာစိုးလို့ပါ'

ဟု ပြောလိုက်လျှင်ပဲ လေ့ချွန်သံပြု လျက် တာပေါ်ကို လူမမြင်ရဘဲ ထွက်သွားသည့် အသံသာ ကြားရလေ တော့သည်။

နောက်ည မှောင်ရိပ်ဦးစ အချိန်မှာ ကိုကျော်ထူးနှင့် မခင်စန်းတို့ လင်မယား နှစ်ယောက် ညစာ ထမင်းအတူ စားနေ ကြစဉ် တာရိုးကြီးပေါ်မှ လေ့ချွန်သံ ပီပီသသ ကြားလိုက်ရပြီး...

'ဟောတော့ ဒီလေ့ချွန်သံက ကိုမောင်စိမ့် ဖြစ်ရမယ်'

'ဝိုး...ဖြန်း...ဘုတ်'

'ဟာ ပိုက်ဆံထုပ်ပါလား။ ဝမ်းသာ လိုက်တာတော် မုန်းစမ်း ဖြေကြည့် လိုက်မယ်'

'ဟဲ့ မိန်းမ နင် လက်မဆေးတော့ ဘူးလား'

'အိုတော်၊ ပြီးမှ ဆေးမယ်။ ဟယ် ငွေသုံးဆယ်ကြီးတောင် ပွတာပဲ။ ကိုမောင်စိမ့် ကောင်းရာသူဂတီ ရောက်ပါစေတော်'

ဟု မခင်စန်း ပြောလိုက်စဉ် ဘုန်းခနဲ ထရံကို ရိုက်သံ ပြုလိုက်ပြီး လေချွန် ကာတာရိုးကြီးပေါ် တက်သွားသည်။

ကိုကျော်ထူးတို့ အိမ်ခေါင်းရင်းခြံမှ ဦးကံချိတ်၊ ဒေါ်စန်းစန်းတို့ကလည်း သူတို့၏ ခြေရင်းဘက်အိမ်က ဘုန်းခနဲ အသံရယ်၊ လေချွန်သံရယ် တီးတိုး ပြောသံတွေကြောင့် ကိုကျော်ထူးတို့ လင်မယားကို သင်္ကာမကင်း ဖြစ်လာ သည်။

ထိုကြောင့် ထိုည ကြက်အိပ်ကြက်နိုး ဖြင့် ရိပ်ဖမ်းသံဖမ်း ခြေရင်းအိမ်ကို စောင့်ကြည့်နားစွင့်နေသည်။ အောက် အီးအီးအွတ်ဆိုတော့ ကြက်ဖကြီး တွန့်သံအပြီး ဒေါင်... ဒေါင်... ဒေါင် ညနှစ်ချက်တီး ကင်းသံချောင်း ခေါက်သံ ကြားလိုက်စဉ် လေချွန်သံ နှင့်အတူ မရှေးမနှောင်း...

'ဟာ ဟာ မိန်းမရေ ငါ့ခြေထောက် နှစ်ချောင်း ဘယ်သူ ဆွဲမတာလဲဟာ၊ လုပ်ပါဦးဟဲ့။ ငါကြောက်တယ်။ လုပ် လုပ် လုပ်ပါဟဲ့ မြန်မြန်'

ထိုအသံနှင့်အတူ မခင်စန်းလည်း အလန်တကြား ငုတ်တုတ်ထပြီး ကိုကျော်ထူး၏ လေထဲ ဇောက်ထိုး အုန်းပင်စိုက်သဏ္ဍာန် ခြေထောက် နှစ်ချောင်းအား အောက်သို့ အတင်းဖိချ ရာ ချွေးများပင် ပြန်၍နေသည်။

'အင်း ခက်တော့နေပြီ ကိုကျော်ထူး

ရယ်၊ စောစောက လေချွန်သံ ကြား တယ်။ ဒီတော့ ကိုမောင်စိမ့်ရယ် ရှင် ဒီလိုကြီး မနောက်ပါနဲ့တော်၊ တော့ တပည့် ကြောက်နေရှာပြီ'

ဟု ပြောလိုက်ရာ...

'ဝုန်း'

'အမယ်လေးဗျ သေပါပြီ၊ ကျိုးပါပြီ အား နာလိုက်တာဗျ'

တစ်ဖက်ခြံမှ ကြက်အိပ်ကြက်နိုးဖြင့် နားစွင့်နေသော ဦးကံချိတ် ကြားသွား လေသည်။

'ဟာ ဒါ...ဒါ မရိုးသားဘူး။ တစ်ခုပဲ ဟိုလေချွန်သံလဲ ကြားတယ်။ ခြေထောက်မတယ်လဲ ပြောတယ်။ မောင်စိမ့်ဆိုလား ပြောတယ်။

ဟုတ်ပြီ မခင်စန်းယောက်ျားကြီး ရဲဘော်မောင်စိမ့် သရဲဖြစ်ပြီး သူ့နောက် ယောက်ျားကို လာကျီစယ်တာ ဖြစ် မယ်။ မနက်ကျမှ မေးကြည့်ပြီး အထက် ဆရာတွေနဲ့နှင်မယ်။ မဟုတ် ရင် ငါတို့လင်မယားဘက် လှည့်လာ နိုင်တယ်'

ဇာတ်ချိတ် ပြောစကားကြောင့် ဇနီး ဖြစ်သူ မစန်းစန်းမှ...

'ဒါ...ဒါဆို ကြောက်စရာကြီးပါလား တော်'

ဟု ကြက်သီးထရင်း ပြောလိုက်ပါ သည်။

နံနက်မိုးသောက်ရင်း အလင်း ရောက်ခဲ့ပေပြီ။ ကိုကံချိတ်တစ်ယောက် မယောင်မလည်နှင့် ကိုကျော်ထူးတို့ အိမ်ရှေ့ဝယ် အခြေအနေကိုကြည့်ပြီး ရပ်နေစဉ် အိမ်ထဲမှ...

'ဗျို...ကိုကြီးကံချိတ် ဘာကိစ္စရှိလို့ လဲ၊ လာလေ...အိမ်ထဲကို'

'ဪ...အေး...အေး'

ဟု ပြောရင်း ကိုကျော်ထူးတို့အိမ် ပေါ် တက်သွားသည်။

'ကဲ...ကိစ္စလေး ပြောပါဦးဗျ'

'ဟိုကွာ... ဟို ညက (၂)ချက်တီး အချိန်လောက်က မင်းတို့အိမ်ဘက်က ဘာဖြစ်ကြတာလဲကွ'

ထိုပြောစကားကြောင့် မီးခိုးချောင်ထဲ မှ မခင်စန်း ရေနှေးအိုးကို ကိုင်ရင်း ထလာပြီး...

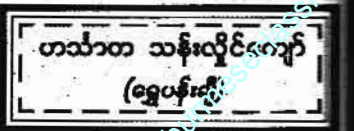
'အစ်ကိုကံချိတ် အကုန်ကြားလား'

'အေး... နည်းနည်းပါးပါးပဲ ကြား တယ်။ အဲဒါ ဘယ်လိုဖြစ်ကြတာလဲ ဟို... ကိုမောင်စိမ့်ဆိုတာလဲ ကြား တယ်။ ပြီးတော့ မောင်ကျော်ထူး အော်သံလဲ ကြားတယ်'

'ဪ...ဒါက သူ ညက ယောင်ပြီး အိပ်မက်ထဲမှာ ခြေထောက်နှစ်ချောင်း မိုးပေါ်ထောင်နေတယ်ဆိုပြီး ထအော် လို့ ကျွန်မက သူ့ကို ထပုတ်နှိုးရတာပဲ ဟု ကိုကံချိတ်အား လိမ်ပြောလိုက် ပါသည်။ ကိုကံချိတ်မှ...

'ဪ...ဒီလိုလား၊ မသိပါဘူး ငါ က-သရဲကပ်သလားလို့ပါ၊ သရဲကပ်ရင် လဲ ဝိုင်းဆဲးဆရာကောင်းကောင်းနဲ့ ခေါ် ပြီး နှင်ထုတ်မလားလို့'

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ငွေဖြင့် သင်္ချိုင်း

မောင်မြင့်

ဖရုံကာကျွန်း သုံးကျွန်းသည် ပေါက်
တောမြို့နယ် တောင်ဘက် ဘင်္ဂလား
ပင်လယ်အော်ထဲတွင် တည်ရှိနေကြ
သည့် ကျွန်းများ ဖြစ်ကြသည်။ အရှေ့
ဖရုံကာကျွန်းကို အကြားချိုင်းကျွန်းဟု
လည်းကောင်း၊ အလယ်ဖရုံကာကျွန်း
ကို ပိန္နဲချောင်းကျွန်းဟု လည်းကောင်း၊
အနောက်ဖရုံကာကျွန်းကို မြေငှက်ကျွန်း
ဟုလည်းကောင်း၊ ဒေသအမည်များ
ဖြင့် အသီးသီး ခေါ်ဝေါ်ခဲ့ကြသည်။

ပိန္နဲချောင်းကျွန်းတွင် ကျောက်
F.35A. August, 2014.

တောင်ကျေးရွာအုပ်စု တည်ရှိသည်။
ကျွန်းနယ်မြေတစ်ခုလုံး ရပ်ရွာအေးချမ်း
သာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေ စိုးမိုးရေး
အတွက် ထိုအုပ်စုတွင် ကျောက်တောင်
ရဲစခန်း ထားရှိသည်။

၁၉၉၄ ခုနှစ်၊ မတ်လအတွင်း
နေ့ရက်တစ်နေ့က ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်
သည် ကျောက်တောင်ရဲစခန်းတွင်
စခန်းမှူးအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေ
သည့် အချိန်ကာလ ဖြစ်ပါသည်။
ကျောက်တောင်ကျေးရွာအုပ်စု ပြင်ပ

ကျေးရွာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းပေါ်
တွင် ကျေးရွာရပ်မိရပ်ဖများ၊ ရွာသူ
ရွာသားများ၊ ကလေးများပါမကျန်
စုဝေး ရောက်ရှိနေကြပါသည်။

ရပ်ရွာ ပြဿနာ ကိစ္စတစ်ရပ်ကို
ခေါင်းချင်းဆိုင် ညှိနှိုင်းဖြေရှင်းကြရန်
စုဝေးရောက်ရှိနေကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။
ထိုအခါကား အခြားမဟုတ် ပြင်မရွာ
သုသာန်သင်္ချိုင်း မြေနေရာကိစ္စဖြစ်
သည်။

ထိုသင်္ချိုင်းကျွန်းမြေသည် ရဲစခန်း၏
မြောက်ဘက် ခြံစည်းခိုနှင့် ကပ်ကျက်
တည်ရှိနေ၏။ သင်္ချိုင်းမြေ အနောက်

ဘက်တွင် ရွာမှလတန်းကျောင်းရှိပြီး
မြောက်ဘက်တွင် တိုက်နယ်ဆေးရုံ
တစ်ခုလည်း ကပ်လျက် တည်ရှိသေး
သည်။

ထိုသို့ အစိုးရအဆောက်အအုံများ၏
အလယ်တွင် သူသာန်မြေကား မင်းမူ
လျက်ရှိနေခြင်း ဖြစ်သည်။ ပြင်မရွာမှ
ကျောက်တောင်ရွာနှင့် အခြားရွာများ
သို့ သွားသည့် လူသွားလမ်းသည်ပင်
လျှင် ထိုနေရာကို ဖြတ်သန်းဖောက်
လုပ်ထားသည်။ ယခုအခါ ထိုပြင်မရွာ
သင်္ချိုင်းကုန်းသည် ရွာသူရွာသားများ
ကို အနှောင့်အယှက် ပြုနေပြီဆိုသည့်
သတင်းစကား တစ်ကွန်းလုံးအနံ့
ကျယ်ပြန့်သွားခဲ့လေပြီ။

မကြာမီ ရက်အနည်းငယ်အတွင်း
နေ့တစ်နေ့ ညဉ့်အချိန်တွင် ရဲစခန်းမှ
ဆရာမြင့်စိုး၏ ဇနီး ဒေါ်အေးစိန်ဖြူ
သည် မိသားစုများနှင့်အတူ နေအိမ်
တန်းလျားတွင် အိပ်ပျော်နေပါသည်။
သန်းခေါင်ကျော် ညဉ့်နှစ်နာရီကျော်
အချိန်တွင် သူမသည် “ကယ်ကြပါ၊
ကူကြပါ” ဟု အထိတ်တလန့် အလန့်
တကြား အော်ဟစ်ရာ စခန်းဝင်းအတွင်း
ရှိ ကျွန်ုပ် အပါအဝင် တပ်ဖွဲ့ဝင်များ
အားလုံး သူတို့လိုင်းခန်းသို့ ပြေးလွှား
ရောက်ရှိလာကြပါသည်။

သူမမှာ လက်နှစ်ဖက်ကို ပူးကပ်ပြီး
ရှေ့သို့ ဆန့်တန်းထားပါသည်။
ခြေထောက်နှစ်ဖက်ကိုလည်း ရှေ့သို့
ပူးကပ်ဆန့်တန်းထားသည်ကို တွေ့ရပါ
သည်။ ကျွန်ုပ်မှ...

‘အေးစိန်ဖြူ နင် ဘာဖြစ်နေတာ
လဲ’

ဟု မေးမြန်းလိုက်ရာ သူမမှာ...

‘ကျွန်မကို ကြီးနဲ့ချည်ပြီး ဆွဲခေါင်းန
ကြပါတယ်’

ဟု ဖြန်ပြောပါသည်။ ကျွန်ုပ်က

ဘေးဘီဝဲယာကို ကြည့်လိုက်ရာ ကြီး
ကိုလည်း မတွေ့ရ။ လူများကိုလည်း
မမြင်တွေ့ရပါ။ ကျွန်ုပ်သည် မိမိ
အတွေ့အကြုံအရ ပရလောကသား
မိစ္ဆာကောင်တွေ အနှောင့်အယှက်
လာပေးနေသည်ဟု ထင်မှတ်လိုက်ပါ
သည်။

ရွာထဲမှ နတ်ကတော်များကို ခေါ်
ဖိတ်ပြီး ပြသပေးမြန်းကြည့်ရာ အဆိုပါ
ပြင်မရွာ သင်္ချိုင်းကုန်းမြေမှ ဖုတ်သရဲ
များက လူသားမိန်းမပျိုအား နှောင့်ယှက်
လို၍ ဆွဲခေါ်နေကြောင်း နတ်ကတော်
အမျိုးသမီးကြီးထံတွင် ဝင်ပူးကာ ပြော
ဆိုခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ်တို့က...

‘လူသား မိန်းမပျိုကို နှောင့်ယှက်
ခွင့်မပြု၊ အခြားပစ္စည်းများ သုံးလိုသည်
ကိုပေးပါမည်’

ဟု ကတိစကား ပြောကြားပါသည်။
ထိုပရလောကသားများ အလိုရှိသည့်
ကြက်တစ်ကောင်၊ အရက်နှစ်ပုလင်း၊
ဆေးပြင်းလိပ် တစ်ထုပ်နှင့် အခြား
မြေပဲဆန် အပါအဝင် အမြည်းများကို
ပြင်မရွာ သင်္ချိုင်းကုန်းမြေတွင် ရွာစာချ
ကျွေးမွေးပြီးတော့မှ အေးချမ်းမှု ရရှိခဲ့
လေသည်။

ထို့အပြင် ညဉ့်အချိန် ရွာသားများ
လမ်းသွားလမ်းလာ ခရီးသွားလာကြရာ

တွင်လည်း ဆွဲတလား အသုဘခေါင်း
ကြီးထဲမှ “တဝန်းဝန်း” အသံ ပြည်သံ
ကြားရခြင်းကြောင့် ထွက်ပြေးလာကြ
သူများလည်း ရှိကြသည်။ ပြင်မရွာက
ရွာဆော် အောင်ကျော်စိန် ဆိုသူမှာ
လည်း သရဲတစ်ကောင်နှင့် နမန်းလုံး
ခွဲရသည့် ဖြစ်ရပ်များလည်း ရှိသေး၏။

အဆိုပါ ပရလောကသားများ၏
အနှောင့်အယှက်ပေးမှုကြောင့် ရွာသား
အချို့မှာ ဥပါဒါန်ကြောင့် ဥပဒ်ဖြစ်ရ
သကဲ့သို့ မကြာခဏ နာမကျန်း ဖြစ်
ကြသည်။ ကျန်းမာရေး ရှုထောင့်မှ
ကြည့်မည်ဆိုကလည်း သင်္ချိုင်းကုန်းမှ
ထွက်ပေါ်လာသည့် အပုပ်နံ့များသည်
မြောက်ပြန်လေ တိုက်ခတ်တိုင်း ရွာ
အတွင်းသို့ တောက်လျှောက်တူရှု
ရောက်ရှိလာခြင်းကြောင့်လည်း ဖြစ်နိုင်
ဖွယ်ရှိ၏။

ကျွန်ုပ်သည် ရွာသူရွာသားများ
စိတ်သောက ဘယာဖြစ်နေကြရသည်
ကို လက်မှိုင်းချကာ ငေးခိုင်း မတွေ့ရ
နိုင်တော့ဘဲ တစ်စုံတစ်ခုသော ဆုံးဖြတ်
ချက်တစ်ခုကို ခိုင်မာရဲရင့် ပြတ်သားစွာ
စိတ်တုံးတုံးချ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။
ထိုဆုံးဖြတ်ချက်ကို ရွာသားများထံ
ချပြလိုက်တော့၏။

ပြင်မရွာ သူသားသင်္ချိုင်းကုန်းဟာ ရွာသူ
ရွာသားအချို့ စိတ်သောကရအောင် ဒုက္ခ
ပေးနေတာကို အားလုံးအသိပါ။ ဒီတော့
ရွာသားများ စိတ်အေးချမ်းစွာ နေထိုင်ကြ
သွားဖို့ အရေးကို မျှော်တွေးပြီး ဒီသူသား
သင်္ချိုင်းမြေကို အခြား တစ်နေရာသို့ ရွှေ
ပြောင်းဖယ်လိုက်ချင်ပါလား’

ကျွန်ုပ်၏ တင်ပြချက် စကားကြောင့်
အစည်းအဝေး တက်ရောက်လာကြ
သော ရွာသားအချို့က “မလုပ်နိုင်
ဘူး”၊ “မလုပ်စကေးသီးဘူး”၊
“လွယ်တဲ့ကိစ္စ မဟုတ်ဘူး” စသည်

“ဘူး” ပေါင်းများစွာသော စကားသံများဖြင့် အုတ်အော်သောင်းတင်း ဖြစ်သွားကြသည်။ ကျွန်ုပ်သည် စကားကို ဆက်လက်ပြောဆိုရင်း ပရိသတ်ကို ထိန်းသိမ်းပေးလိုက်၏။

‘ကျွန်တော်က ဒီကိစ္စကို တစ်ဦးတစ်ယောက်တည်း တရုစား တထောက်ကန်း လုပ်သွားမှာ ယဟတ်ပါဘူး။ ရွာရဲ့ ဂါယဉာဏ်ကိုလဲ လိုက်နာမှာပဲ။ ရွာဦးကျောင်းဆရာတော်ကြီးရဲ့ ဆုံးမပြဿနာ ရုပ်ပိရုပ်ဖျားနဲ့ လမ်းညွှန်ပြချက် ကျေးရွာအသင်းအဖွဲ့တွေရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်တွေ အားလုံးကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားပြီး ရွာသားအားလုံးရဲ့ တစ်ခဲနက် ဆုံးဖြတ်တဲ့ အဖြေရရှိပြီးမှသာ ကျွန်တော်တို့ဆက်ပြီး လုပ်သွားကြမှာပဲ။ ရွာသားတွေ သဘောထားကိုလဲ တပ်ပြုကြပါမိလား’

ကျွန်ုပ်၏ စကားအဆုံးမှာ ရွာသားဦးကွန်သာအောင်မှ ထောက်ခံဆွေးနွေးတင်ပြသည်။ သူသည် ကျေးရွာတွင် သာရေးနာရေးတွင် ဦးစီးဦးဆောင်လုပ်ပေးနေသော လူငယ်ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးလည်းဖြစ်သည်။ သူက ကျိုးကြောင်း ဆီလျော်စွာ ရှင်းလင်း တင်ပြ၏။

‘ခန့်မှန်း ဦးဆွေပြင် တပ်ပြုဆွေးနွေးသွားတာ ရွာသားတွေရဲ့ ကောင်းကျိုးအတွက်ပဲ။ ကျွန်တော် ပြင်ပရွာသားတစ်ဦးပဲ။ ခန့်မှန်းတို့က ကျွန်တော်တို့ကျေးရွာအတွက် အများအကျိုးဆောင်ပေးတာကို နားလည်ကြပါတယ်။

ဒီပေယံရွာသုသာန်သင်္ချိုင်းပြေနေရာကို တခြားနေရာသို့ ရွှေ့ပြောင်းဖို့ သင်္ချိုင်းပြေအသစ်တစ်ခု ပြုလုပ်ဖို့ ဆိုတာကတော့ လွယ်ကူလှတဲ့ ကိစ္စတစ်ခုပဲ ယဟတ်ပါဘူး။ အလုပ်အကိုင် နည်းနည်းလေး မှာပစ္စည်းတိမ်စောင်သွားနဲ့ ဦးဆောင်လုပ်တဲ့အရာ ရွာသားတွေကိုပါ သေကျေ ဥပဒေထိန်းကြိတ်ပြန်ပေးနိုင်ပါတယ်။ ဒီတော့ နားလည်တတ်

ကျွမ်းတဲ့ ရုပ်ပိရုပ်ဖျား ရွာလူကြီးသူပုများက လမ်းညွှန်တပ်ပြု ဆွေးနွေးပေးကြပါလို့ မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါတယ်’

ဦးကွန်သာအောင်၏ တင်ပြချက်ကို ရွာသားများအားလုံး နားလည်သဘောပေါက်သွားကြသည်။ ရွာသားများ စိတ်သောက ပင်လယ်ဝေနေကြသည်ကိုလည်း မျက်မြင်ဒိဋ္ဌ တွေ့နေကြသည်။

ထိုလမ်းကြောင်းမှတစ်ပါး အခြားရွေးစရာ ဖြေရှင်းရန် နည်းလမ်းမရှိဆိုသည်ကိုလည်း တစ်စတစ်စနှင့် သဘောပေါက်လာကြပါသည်။ ထိုအခါ ရွာတွင် ရှေးယခင်က ရွာသူကြီး လုပ်ခဲ့ဖူးသူလည်းဖြစ်ပြီး လက်ရှိ ရွာတွင်လည်း ဩဇာတိက္ကမရှိသည့် ဦးဖြူသာထွန်းမှ စကား ဆိုလာပြန်သည်။

‘ကျွန်တော်တို့ ပြင်ပရွာဟာ ဘယ်အချိန်ကစပြီး တည်ထောင်ခဲ့တယ်ဆိုတာကို အတိအကျ မပြောနိုင်ပါဘူး။ အခု ကျွန်တော်အသက်(၇၅)နှစ်ရှိပြီ။ ဒီရွာမှာပဲ မွေးဖွားကြီး ပြင်ခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်ရဲ့ ဖခင်က ဒီရွာဇာတိပဲ။ အမေကတော့ ဟိုဘက်ကျောက်တန်းရွာကပဲ။ ကျွန်တော်တို့ ဘိုးဘွားဆီတစ်တွေပဲ ဒီရွာမှာပဲ နေထိုင်လုပ်ကိုင် စားသောက်အခြေချ နေထိုင်ခဲ့ဖူးကြပါတယ်။

ဒီရွာ တည်ထောင်ကတည်းကပင် ဒီသုသာန်သင်္ချိုင်းပြေလဲ ယခု တွေ့ပြန်ကြ

တဲ့နေရာမှာပဲ ရှိနေပါတယ်။ ရွာနဲ့အတူ ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ နေရာတစ်ခုပဲ။ ဒီပေယံအခုလို သင်္ချိုင်းပြေနေရာ အသစ်ပြောင်းရွှေ့ရယ်ဆိုတော့ ဦးစီးလုပ်ဆောင်ယုံသာတင်ပဲ လိုအပ်ပါတယ်။

ဦးဆောင်ယုံသာရှိရင် လုပ်နည်းစနစ်ကိုတော့ ရှေးလူကြီးသူပ ပြောတဲ့စကား သက်ကြီးစကား သက်ငယ်ကြားကာ ကျွန်တော် သိသမျှ ပြောပြပါမယ်။ လူနေရပ်တစ်ရပ် ရွာတစ်ရွာနဲ့ သုသာန်သင်္ချိုင်း ပြေဟောင်းကို အခြားနေရာသစ် တစ်နေရာသို့ ရွှေ့ပြောင်းရွှေ့ရွာတော့မယ်ဆိုရင် စတင်လုပ်ဆောင်ရမယ့် လုပ်ငန်း အစီအစဉ်တွေက ဒီလိုရှိပါတယ်’

ဦးဖြူသာထွန်းမှ ရှေးဆက်လုပ်ရမည့် လုပ်ငန်းစဉ်များကို တစ်ခုချင်းရှင်းလင်းချပြ ဆွေးနွေးပြောပြသွားသည်။ ထိုဆွေးနွေးပွဲအား ကျွန်ုပ်က “ဒီလုပ်ငန်းစဉ်အားလုံးကို ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ဦးဆောင်လုပ်ပါမယ်” ဟု ရွာသားများ အားလုံးရှေ့တွင် ကတိကဝတ်ပြု ပြောလိုက်သဖြင့် ပြီးဆုံးသွားခဲ့ပါသည်။

* * *

ကျွန်ုပ် လုပ်ငန်း စတင်ပြုလုပ်ရမည့်နေ့ကား စနေနေ့ဖြစ်သည်။ ထိုနေ့မတိုင်မီတစ်နေ့(သောကြာနေ့) ညနေ(၆)နာရီခန့်အချိန်တွင် ကျွန်ုပ်သည် ရွာသူကြီး၏ အစီအမံအတိုင်း စိကုံးရေသားထားသည့် စာရွက်တစ်ရွက်ကို ယူ၍ ထိုသုသာန်သင်္ချိုင်းပြေ အဝင်ဝလမ်းသို့ ထွက်သွားခဲ့လေ၏။

တပည့်များဖြစ်သူ စိန်ကြီးနှင့် ထွန်းဝင်းသိန်းတို့ကိုလည်း ကျွန်ုပ်၏ ကုဖော်လောင်ဖက်အဖြစ် ခေါ်သွားလေ၏။ သုသာန်သို့ အဝင်လမ်းကြားသို့ အရောက်တွင် ကျွန်ုပ်သည် ခြံစုံရပ်ပြီး လက်တွင် ကိုင်စွဲပါလာသော

စာရွက်ကိုဖြန့်ကာ ရိုးအမိန့်ပြန်တမ်း
ရွတ်ဖတ်သည့်အတိုင်း စကားခပ်မာမာ
လေသံခပ်ပြင်းပြင်းဖြင့် တစ်လုံးချင်း
တစ်ပိုဒ်ချင်းစီ ဖတ်ကြားလိုက်လေ
သည်။

ဒီသုသာန်သင်္ချိုင်းပြေတွင်း ရှိကြကုန်သော
နာနာတာဝံ ဝိနာတာဝပျား ပြင်အင်ကုန်
သော ပရလောသားများ ဖုတ်၊ တစ္ဆေ သရ
ပြုတ္တာပျားပါးကုန် အားလုံးသော တပလွန်
တထို နောက်ရှိကြကုန်သော ဝိညာဉ်
အပေါင်းတို့အား သိစေအပ်ပါသည်။

သင်တို့သည် ယုန်ပြန် နံနက်(၉)နာရီ
အချိန်မှစတင်ပြီး ဤနေရာက အပြီအပိုင်
ပြောင်းရွှေ့ရတော့မည်။ ဤနေရာသည်
ကျေးရွာအထက်ပိုင်း အစိုရစ်၊ အမိန့်အရ
သိပ်တိုက်ခြင်းခံနေရသည်ဖြစ်၍ သင်တို့
နာနာတာဝံ ဝိနာတာဝတို့နှင့် ယက်ဆိုင်
တော့ပါ။

သင်တို့အတွက် သီးခြားနေရာတစ်ခုသို့
ရွှေ့ပြောင်းပေးရန် စီစဉ်ထားသည်။ ယနေ့အို
အပြင်ဘက်သို့ ခရီးလွှားနေသူများ ခရီးလွန်
နေသူများ ရှိပါကလည်း ခေါ်ယူထားပြီး
စုစည်းထားကြည့်ရန် ကျေးရွာအစိုအထက်ပိုင်း
၏ အမိန့်အရ အသိပေးခြင်းဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်၏ စကားဆုံးသည်နှင့်
တစ်ပြိုင်နက် သုသာန်ရှိ ချွံ့နွယ်ပင်ငယ်
များအားလုံး လေပြင်းတိုက်ခတ် ခံရ
သကဲ့သို့ “ဝုန်း၊ ဝုန်း၊ ဝုန်း” ဟူသည်
အသံမြည်ကာ ဖြစ်ပေါ်သွားသည်။
ကျွန်ုပ်သည် ပတ်ဝန်းကျင်အား မျက်စိ
ငွေ့ယမ်းလိုက်ကြည့်သည်။ လေပြင်း
များ တိုက်ခတ်မှုမရှိ၊ လေပြည်
လေညင်းများတောင် တိုက်ခတ်လေမှု
မရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ကြက်သီးတဖြန်းဖြန်း
ထသွားသည်။ သို့သော် မိမိက ခေါင်း
ဆောင်ဖြစ်နေ၍ တပည့်များရှေ့တွင်
ဟန်ဆောင်လိုက်သည်။ ပြီးနောက်

ကျွန်ုပ်သည် ဣန္ဒြေရရ မိမိစခန်းသို့
ပြန်လာခဲ့ပါသည်။ ထိုနေ့ညက ကျွန်ုပ်
အိပ်ရာဝင် အိပ်ပျော်သွားစဉ် အိပ်မက်
ဆိုးများ မြင်မက်ခဲ့ပါသည်။

သင်္ချိုင်းမြေပု လူစုလူဝေးများ ကျွန်ုပ်
ရိုရာသို့ ရဲစခန်းနေအိမ်သို့ စုဝေး
ရောက်ရှိလာကြပါသည်။ ထိုလူအုပ်
ကို ဦးဆောင်သူမှာ အမျိုးသမီးကြီး
တစ်ဦးဖြစ်သည်။ သူမသည် ဆံပင်
ဖားလျားချထားသည်။ မျက်နှာ
ပြည့်ပြည့်ဝန်းဝန်းရှိသည်။ ကိုယ်လုံး
ကိုယ်ပေါက် တောင့်သည်။ ထိုမိန်းမက
ကျွန်ုပ်ကို ဤသို့ ဆို၏။

‘ကျွန်ုပ်တို့ရှိ ရှက်ရွှေ့ပြောင်းစေရန်
ဆိုရင် ကျွန်ုပ်တို့နေထိုင် နေရာကို အားလုံးလူ
တွေအတွက် စီစဉ်ပေးရမည်။ ကျွန်ုပ်တို့
နေရာမရရင် ရှက်ကိုလဲ ဒုက္ခပေးမယ်’

ကျွန်ုပ်အား ခြိမ်းခြောက်စကား
ပြောဆိုခဲ့လေသည်။ ကျွန်ုပ်လည်း
ကြောက်လန့်ကြီးစွာဖြင့် အိပ်မက်မှ
နိုးထခဲ့ပါသည်။ ခေါင်းအုံးအောက်မှ
လက်ပတ်နာရီကို ဓာတ်မီးထိုး၍
ကြည့်လိုက်ရာ နံနက်(၄)နာရီ ကျော်
နေချေပြီ။

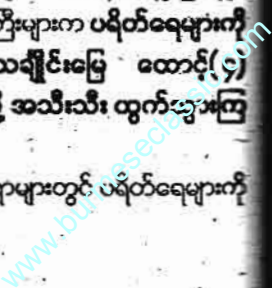
ကြောက်ရွံ့ တုန်လှုပ်နေ၍ကား
မဖြစ်။ လုပ်သင့်သည့် အလုပ်များကို
ဆက်ပြီး လုပ်ပေးဦးမည်။ တပည့်များကို
လိုက်လံနှိုးသည်။ တာဝန်ကိုယ်စီပေး

ပြီး စေလွှတ်သည်။ မိမိလုပ်ရမည့်
တာဝန်ကိုလည်း ပြီးစီးအောင် လုပ်ခဲ့
သည်။ အရုတ်ဦး လင်းရောင်ခြည်
သည် လောကတစ်ခွင်သို့ ချင်းနင်းထင်
ရောက်ခဲ့ချေပြီ။

စနေနေ့ မိုးသောက် နံနက်ခင်း
အချိန်တွင် ပြင်မရွာ သုသာန်သင်္ချိုင်း
ကုန်းမြေသို့ ကြွရောက်ရန် ပင်ဖိတ်ထား
ခြင်း ခံရသည့် ရွာဦးဆရာတော်ကြီး
အပါအဝင် ရဟန်းသံဃာ(၉)ပါးနှင့်
ဘုရားဒကာ၊ ကျောင်းဒကာများ
ကျေးရွာအုပ်ချုပ်ရေးမှ တာဝန်ရှိသူများ
ရွာမှ လူငယ်များနှင့် မိမိတပ်ပွဲဝင်များ
လည်း စုံလင်စွာ ရောက်ရှိနေကြပါ
သည်။

ရောက်ရှိလာကြသည့် တရားနာ
ပရိသတ်များကို ဆရာတော်ကြီးများက
သီလပေးပြီး ဝါးပါးသီလ ခံယူစေပါ
သည်။ ပြီးနောက် ပရိတ်ပါဠိတော်
(၁၁)သုတ်ကို ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈယ်ပါ
သည်။ သဗ္ဗေသတ္တာ ဝေနေယျအပေါင်း
တို့ကို အမျှပေးဝေကြပါသည်။ ဆရာ
တော်ကြီးများ အခန်းကဏ္ဍပြီးလျှင်
ရပ်ရွာလူကြီးများက ပရိတ်ရေများကို
ယူပြီး သင်္ချိုင်းမြေ ထောင့်(၄)
ထောင့်သို့ အသီးသီး ထွက်သွားကြ
ပါသည်။

ထိုနေရာများတွင် ပရိတ်ရေများကို

သပြေညွန့် အခက်များဖြင့် ပက်ဖျန်းကာ...

ဤနေရာတွင် ရှိကြကုန်သော ပရလောက သားများ ပိညာဉ်များ ဖတ်၊ တစ္ဆေ သရဲများ အားလုံးထွက်ကြ ထွက်ကြ သင်တို့ကို ဝိစိက နေရာသစ်တစ်ခုသို့ ရွှေ့ပြောင်းပေးမည် ကျွန်ုပ်တို့ သူ ဖိုစေရ

ဟု စကားပြောဆိုပြီး ပရလောက သားများကို ခေါ်ယူစုစည်းပါသည်။ နံနက်(၉)နာရီ ထိုးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ကျွန်ုပ်သည် မြေအိုးတစ်လုံးတွင် ဓားမတစ်ချောင်းဖြင့် သင်္ချိုင်းမြေစာများကို တူးဆွယူထည့်ပြီး ဤသို့ စကားဆိုရပါသည်။

ဤသင်္ချိုင်းမြေများဟာ ယခု ကျွန်ုပ် တူးဆွသော မြေများသာ ဖြစ်တယ်။ ဤနေရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့ခွဲသော မြေနေရာများမှာ သုသာန်သင်္ချိုင်းမြေများ ပဟုတ်တော့ပါ။ သင်တို့နဲ့ ယောက်ဆိုင်တော့ပါ။ သင်တို့သည် ကျွန်ုပ် ယက်ယူလာသော မြေအိုးထဲမှ မြေသားများနဲ့အတူ လိုက်ခဲ့ကြပါသော'

ကျွန်ုပ်သည် ထိုမြေအိုးကို ထမ်းရွက်ပြီး သင်္ချိုင်းမြေတွင်းမှ လှမ်းထွက်ခဲ့ပါသည်။ ထိုမြေအိုးသည် နို့ဆီဘူးဆန်(၃)လုံးခန့်သာ ချက်ပြုတ်ရသည့် အိုးငယ်တစ်လုံးသာ ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်သည် သင်္ချိုင်းမြေစာများ ထည့်ထားသော မြေအိုးကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် မကော ယူဆောင်သွားရပါသည်။ ကျွန်ုပ်သည် ထိုမြေစာအိုးကို ထမ်းပြီး ရွာသားများ၏ ရှေ့ဆုံးမှ သွားရပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ သွားရမည့် နေရာသည် ရွာ၏ အနောက်မြောက်ဘက် တောင်ခြေရင်းတွင်ရှိသည့် သရပ်အုပ်တော ဖြစ်သည်။ သရက်မင် (၇)ပင်၊ (၈)ပင် ခန့်သာရှိပါသည်။ ပြင်မရွာမှ (၂)မိုင်ခန့် ကွာဝေးပါသည်။

ထိုနေရာတွင် ညောင်ပင်ငယ် တစ်ပင် ပေါက်ရောက်လျက်ရှိပါသည်။ ညောင်ပင်အောက်သို့ ရောက်ရှိအောင် သွားရပေမည်။ ကျွန်ုပ်တို့ လမ်းလျှောက်လာကြစဉ် လမ်းခရီး၌ ကျွန်ုပ် ထမ်းယူလာသည့် မြေစာအိုးမှာ တဖြည်းဖြည်းနှင့် လေးလံလာကြောင်း တွေ့ရပါသည်။

သွားရင်းသွားရင်းနှင့် သိသိသာသာ ကြိုဆိုဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်၏ လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ဆောင်ယူ၍ မရနိုင်တော့သည့်တိုင်အောင် လေးလံလာပါသည်။ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူက ထိုမြေစာအိုးကို ဆွဲဖိထားသလို ခံစားရပါသည်။

ကျွန်ုပ်၏ ခြေလှမ်းများသည်လည်း တုံ့ဆိုင်းတုံ့ဆိုင်း ဖြစ်လာသည်။ စိတ်ဆန္ဒ စွဲလမ်းမှုကြောင့် ဖြစ်နေလေသလောဟု စွဲမှတ်ကာ စိတ်ကို ဖြေလျှော့ပြီး အာရုံပြောင်းလိုက်ပါသည်။ သို့သော် စိတ်ပြောင်းလဲမှုကား ဖြစ်မလာခဲ့။ ခန္ဓာကိုယ်တွင် ကြက်သီးမွေးညှင်းများသာ ထလာပါတော့သည်။ ကျွန်ုပ်သည် အများသူငါရှေ့တွင် ကြောက်စိတ်ကို ဘေးဖယ်ထားပြီး ခဲစိတ်တင်းကာ ညောင်ပင်ခြေရင်းအောက်သို့ ခပ်သွက်သွက် လျှောက်လိုက်ပါသည်။

ထိုညောင်ပင် ခြေရင်းအောက်၌ပင် ကျွန်ုပ် ယူဆောင်လာသည့် မြေစာအိုးကို မြေကြီးပေါ်သို့ မှောက်လိုက်ပါတော့သည်။ ပြီးနောက် အစီအစဉ်အတိုင်း ပြောဆိုလိုက်၏။

ဤမြေ ဤနေရာဟာ ပြင်မရွာရှာရဲ့ သုသာန်သင်္ချိုင်းမြေနေရာပဲ ဖြစ်တယ်။ ဤသင်္ချိုင်းမြေသည် ယခုနေရာမှအပ အခြားနေရာသို့ ကျယ်ပြန့်သွားမှ ဖိုစေရ၊ ကျွန်ုပ်ပြောင်းမှ ရှိနေစေရမယ်။

ဤသင်္ချိုင်းမြေဟောင်းနဲ့အတူ လိုက်ပါကြကုန်သော နာနာတာဝ၊ ပိနာတာဝ ပိညာဉ်အပေါင်းတို့သည်လဲ ဒီနေရာ အနီးတစ်ဝိုက်၌ပင် သွားလာနေထိုင်ကြရမယ်။ ရွာသူရွာသားများကို အနှောင့်အယှက် ပပြုလုပ်ကြပါနဲ့'

ထိုနေ့ ထိုအချိန်မှ စတင်ပြီး ပြင်မကျေးရွာ၏ သုသာန်သင်္ချိုင်းမြေနေရာသစ်သည် ထိုနေရာ၌ပင် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့လေသည်။ သင်္ချိုင်းမြေနေရာသစ်ပြောင်းရွှေ့ကြပြီးနောက် (၃)ရက်ခန့်အကြာ နေ့တစ်နေ့ နေ့လယ်အချိန်ခန့်တွင် ကျောက်တောင်ကျေးရွာ၌ မိန်းမ ဖျိုတစ်ဦးအား တစ္ဆေ ဝင်ပူးပါတော့သည်။

သင်္ချိုင်းမြေ ပြောင်းရွှေ့စဉ်က သူ့မှာ ခရီးလွန်နေကြောင်း ခရီးမှ ပြန်ရောက်လာသည့်အခါ သူ့မှာ နေစရာမရှိတော့၍ နေဖို့နေရာတစ်ခု စီစဉ်ပေးစေလိုကြောင်း ပြောသဖြင့် ဆရာဦးမောင်သန်းနှင့် ကျွန်ုပ်မှာ သူ့နေဖို့ သစ်ပင်တစ်ပင်မှာ စီစဉ်ပေးရပါသေးသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ထိုနေရာဒေသမှ ပြောင်းရွှေ့လာပြီးနောက် ရပ်သူရပ်သားများအား စုံစမ်းမေးမြန်းရာ ကျွန်ုပ်ပြောင်းရွှေ့ပေးခဲ့သည့် ပြင်မရွာသင်္ချိုင်းမြေကို “ဌေးမြင့်သင်္ချိုင်း”ဟု ယနေ့ထိတိုင် ခေါ်ဝေါ်နေထိုင်ကြကြောင်း၊ ရွာသားများ အနိစ္စရောက်ပါက ထိုနေရာသစ် သင်္ချိုင်းမြေ၌ပင် အသုဘချ မြေမြှုပ်သင်္ချိုင်းကြကြောင်း သတင်းစကား ကြားခဲ့ရပါသည်။

(မှတ်ချက် ။ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် တွေ့ကြုံဖူးခဲ့သော ဖြစ်ရပ်ကို ခံစားနေဖို့ ဖြစ်ပါသည်။)

မောင်ဌေးမြင့်

စာရေးသူသည် ပရလောကနှင့် ပတ်သက်၍ စာအုပ်အချို့တွင် အကြောင်းအရာ စုံလင်စွာဖြင့် ဖတ်ရှုခဲ့ ရပါသည်။ ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ နှင့် ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလတို့တွင် ပရလောကနှင့် သက်ဆိုင်သော ဖြစ်ရပ် ဆန်းတစ်ခုကို စာရေးသူတို့ အုပ်စုတွင် သတင်း ကျော်ကြား မြို့နှံခဲ့ပါသည်။ ထိုအဖြစ်သနစ်မျိုးကို စာရေးသူ

ဖတ်ဖူးခဲ့ခြင်း မရှိသကဲ့သို့ ထိုသတင်း စကားမျိုးကိုလည်း လုံးဝ မကြားဖူးခဲ့ပါ။ စာပေချစ်သူများ ဤဖြစ်ရပ်ဆန်းကို ဖတ်ရှုပြီး ထင်မြင်ချက်အမျိုးမျိုး ယူဆ ချက်အဖုံဖုံတို့ကို တွေးထင် ကြံဆနိုင် ကြစေရန် ရေးသား တင်ပြလိုက်ပါ သည်။

ကနောင်မြို့ အိုးဘိုအုပ်စု၊ အိုးဘို ရပ်ကွက်တွင် ဦးသာဝင်း ဒေါ်ကြည်သန်း တို့နှင့်အတူ ဒေါ်ကြည်သန်း၏ အစ်မ ကြီး ဒေါ်သောင်းကြည် (မုဆိုးမ)တို့ နေထိုင်ကြပါသည်။ သူတို့၏ အိမ်အနီး တွင် ဒေါ်သောင်းကြည်တို့၏ မောင် လေး ဦးသောင်းဌေးနှင့် ဇနီး ဒေါ်ငြိမ်းရင်

တို့၏ အိမ် ရှိပါသည်။ ဒေါ်သောင်းကြည်သည် ဦးသာဝင်း ၏ အိမ်အောက်ဘက်တွင် အခန်းတစ်ခု ပြုလုပ်ပြီး ချက်ပြုတ် စားသောက်ပါ သည်။ ထိုအခန်းတွင် အိမ်အပြင်ဘက် သို့ ထွက်ပေါက်တံခါး ပြုလုပ်ထားပြီး ထိုအခန်းထဲတွင် ဒေါ်သောင်းကြည် အိပ်ပါသည်။

တစ်နေ့ နံနက်စောစော ဒေါ်သောင်းကြည် အိပ်ရာမှထ၍ တံခါး ဖွင့်ပြီး အခန်းပြင်ဘက်သို့ ထွက်ခဲ့ရာ ထိုတံခါးပေါက်ဝအနီးတွင် မီးခြစ်တစ် လုံးကို တွေ့မြင်ခဲ့ပါသည်။ သူ၏မောင် ဦးသောင်းဌေး အိပ်ရာမှ နိုးထလာသော အခါ...

'မောင်လေးရေ ညက ငါတို့အိမ် ဘေးကို သူနိုးလာတယ်' ဟု ဒေါ်သောင်းကြည်က ပြောလိုက်

ကြုံတွေ့ခဲ့သော
ပရလောကအရာ
ဖြစ်ရပ်ဆန်းသား
ဦးစိုးရွှေ
(ကနောင်)

ပါသည်။ ထိုအခါ ဦးသောင်းဌေးက...
'မမက ဘာအထောက်အထားရှိလို့ ခုလို ပြောရတာလဲ'

'ဒီမှာ ဂက်စ်မီးခြစ်အနီရောင် အသစ် ကလေး ငါ့အိမ်ခန်း တံခါးဝအနီးမှာ ကျပြီး ကျန်ရစ်ခဲ့တယ်။ ကြည့်ပါဦး'
'ဒါဆိုရင် ညဘက် သတိနဲ့အိပ်ပေါ့၊ ခွေးတွေလဲ မွေးထားတာပဲ'

ဟု ပြန်လည် ပြောကြားခဲ့ပါသည်။ ထိုမီးခြစ်ကို တွေ့ခဲ့ပြီးနောက် တစ်ရက်ခြား ကြာသောအခါ နေ့လယ် အချိန်၌ ဦးသောင်းဌေးသည် မိမိ၏ အိမ်ဘေးတွင် ဂက်စ်မီးခြစ် (မီးခိုးရောင်) အသစ်တစ်ခုကို ထပ်မံ တွေ့ရှိခဲ့ပါ သည်။

ထိုနေရာတွင် အသွားအပြန် အကြိမ် များစွာ ဦးသောင်းဌေး သွားလာခဲ့သော် လည်း ထိုမီးခြစ်ကို လုံးဝမမြင်၊ မတွေ့ ခဲ့ရပါ။ မယု မည်ကဲ့သို့ ရောက်လာ သည်ကို သူ အံ့သြစွာ တွေ့ခဲ့ရပါသည်။
(အိမ်ဘေးတွင် တံမြက်စည်း လှည်း ထားပါသဖြင့် အမှိုက် လုံးဝမရှိပါ။)

နောက်ထပ် တစ်ရက်ခြား ကြာ သောအခါ ယခင်အတိုင်း နေ့လယ် အချိန်တွင် ထိုနေရာ ပတ်ဝန်းကျင်၌ ဂက်စ်မီးခြစ် အသစ်တစ်ခု (အစိမ်းနု ရောင်)ကို အလွန်အလွန် အံ့အားသင့် စွာ တွေ့ခဲ့ရပြန်သည်။

ထို့နောက် ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ ဒီဇင်ဘာ ၈ (၂၆)ရက်နေ့တွင် ဒေါ်သောင်းကြည် သည် ရန်ကုန်သို့ သင်္ဘောဖြင့် ခရီး သွားရန် နံနက်စောစော အိမ်မှ ထွက် ထာခဲ့ရာ ဦးသောင်းဌေး၏ အိမ်ဘေးရှိ ဆောက်စည်ပိုင်းတစ်ခုပေါ်တွင် သင်္ဘော မှုန်ထုပ်တစ်ထုပ်နှင့် တရုတ်ပဲ အဆာ သွတ်မှုန်တစ်ခု တင်ထားသည်ကို တွေ့ ခဲ့ရာ...

'ဟု ဦးသောင်းဌေးကို ပြန်ပြောခဲ့ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဦးသာဝင်းကို အကြောင်းစုံပြောပြခဲ့ပြီး...
'က... ဆိုင်ရာပိုင်ရာတွေ ပုန်ထုပ်တွေပေးရင် သောက်ဖို့အတွက် ကော်ဖီပစ်ပါထည့်ပြီး ပေးမှပေါ့'

ဟူ၍ ဦးသောင်းဌေးသည် ရယ်စ ရာ အသွင်ဖြင့် အော်၍ ပြောလိုက်ပါ သည်။

ထို့နောက် ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ (၂၉)ရက်နေ့တွင် ဒေါ်သောင်းကြည်သည် နံနက်စော စော အိပ်ရာမှထ၍ ထမင်းချက်ပါ သည်။ ထိုနေရာ၏ နောက်ဘက်တွင် လက်ဝှေ့ (လက်နှီး ပူကယ်)တင်ရန် ဝါးလုံးတန်းတစ်ခု ရှိပါသည်။

ထိုအချိန် ယင်းဝါးလုံးတန်းပေါ်တွင် မည်သည့်ပစ္စည်းမျှ မရှိပါ။ မကြာမီ ထမင်းအိုးကို အောက်သို့ချရန် လက်ဝှေ့ကို ယူလိုက်စဉ်...

'ဟင်... ကော်ဖီမစ်ထုပ်တွေပါလား၊ ဘယ်ကရောက်လာတာပါလိမ့်၊ အံ့ဩ စရာပဲ'

ဟု ဒေါ်သောင်းကြည် ပြောခဲ့ပါ သည်။ ထိုကော်ဖီမစ်ထုပ်တွေကို ရေ တွက်ကြည့်ရာ (၆)ထုပ် ဖြစ်ပါသည်။ သူသည် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တစ်ဦးဖြစ်ပြီး ဘာသာတရားကို ရှိသေလေးစားသူ ဖြစ်သည့်အပြင် ပရလောကတစ္ဆေ သရဲ စသည်တို့ကို လုံးဝ မကြောက်ပါ။

ထိုနေ့နံနက် မိုးလင်းသောအခါ ဦးသောင်းဌေး၏ အိမ်ရှေ့ရှိ ကွပ်ပျစ် ပေါ်တွင် ကော်ဖီမစ် (၁၀)ထုပ်ကို ဦးသောင်းဌေးသည် ထူးဆန်းစွာ တွေ့ရှိ ခဲ့ပါသည်။ မမဖြစ်သူကလည်း သူ ရရှိခဲ့သည့် ပစ္စည်းအကြောင်းကို သူ

'ဒါ... မောင်လေး သူ့သားစားဖို့ ဝယ်ပြီး တင်ထားတာ ဖြစ်မယ်'

ဟု သူ့စိတ်ထဲ တွေးထင်မိခဲ့ပါသည်။ မကြာမီ ဒေါ်သောင်းကြည်သည် အပြင် မှ ပြန်၍လာသည်ကို ဦးသောင်းဌေး မြင်ခဲ့ရာ...

'ဟင်... မမ ရန်ကုန်ကို မသွားဖြစ် ဘူးလား'

'အေး... သွားတော့ သွားတာပဲ။ ခု သင်္ဘော မလာဘူးဆိုလို့ ငါပြန်လာခဲ့ တာ'

'စောစောက မမ ကျောက်စည်ပိုင်း ပေါ်ကို မုန့်ထုပ် တင်ထားခဲ့သေးလား'

'ဟင်အင်း ငါ ဘာမှန်းမှ မဝယ်ဘူး။ ငါကလဲ နှင့်သားစားဖို့ နှင်ဝယ်ပြီး တင်ထားတာလို့ ထင်ခဲ့တာ'

ဟု မောင်နှမ(၂)ဦး ပြောဆိုနေကြ စဉ် ဦးသာဝင်းသည် သူတို့အနီးသို့ ရောက်လာသောအခါ ဦးသာဝင်း အား...

'အစ်ကို ခုမနက် ဟိုကျောက်စည် ပိုင်းပေါ်ကို မုန့်တွေ တင်ထားခဲ့သလား'

ဟု မေးလိုက်ရာ...
'ဘယ်ကလာ ငါ ဘာမှန်းမှ မဝယ်ပါ ဘူးကွာ'

မောင်လေးထံ လာရောက် ပြောပြပါသည်။ မောင်လေးဖြစ်သူကလည်း သူရရှိခဲ့ပုံတို့ကို ပြောပြီး အဖြေရှာသော်လည်း အဖြေမရှိသေးသော ပဟေဠိတစ်ခု ဖြစ်နေကြပါသည်။

ထိုအချိန် သူတို့အိမ်၏ မြောက်ဘက် မနီးမဝေးတွင် နေထိုင်သော ဦးပွားမောင်၊ ဒေါ်မတင်တို့၏သား လူပျိုကြီး ကိုအေးဝင်းသည် ဦးသောင်းဌေး၏အိမ်သို့ ရောက်လာခဲ့ရာ ဦးသောင်းဌေးက သူတို့မောင်နှမ နှစ်ဦးတို့၏ ဆန်းကြယ်ပုံ၊ ကံထူးပုံတို့ကို ပြောပြခဲ့ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကိုအေးဝင်းကလည်း...

‘ကျွန်တော် ဒီနေ့ပုဂံ အိမ်ရာကထပြီး တံခါးဖွင့်လိုက်တော့ တံခါးပွာ သယ်ယူပို့ဆောင် တစ်ထပ် တွေ့ရတယ်။ ဘယ်သူမှမသိဘဲပဲ ပေးပါလို့လို့ တွေ့နေမိတယ်။ အခုဆိုရင် အစ်ကိုတို့နဲ့ ဟံသာဝင်နေတယ်။ တော်တော် ဆန်းတယ်။ ဘယ်လိုတွေ့ရမယ်မပြောတတ်တော့ဘူး’

ဟု သူ့ထင်မြင်ချက်တို့ကို ပြောခဲ့ပါသည်။ (ကိုအေးဝင်းသည် ဦးသောင်းဌေးတို့ မောင်နှမနှစ်ဦးကို လာရောက် ကူညီ လုပ်အားပေးနေသူတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။)

ထို့ပြင် ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ (၆)ရက်၊ နံနက် (၉)နာရီခန့်အချိန်တွင် ဦးသောင်းဌေးတို့၏သား (၆)တန်း ကျောင်းသား မောင်ဇင်လင်းသန်းသည် အိမ်ရှေ့ကွပ်ပုန်ပေါ်တွင် တစ်ဦးတည်း စာဖတ်နေပါသည်။ အပေါ့သွားရန် အိမ်နောက်ဘက်သို့ ထွက်ခဲ့ပြီးနောက် ပြန်ရောက်လာသော်...

‘ဟာ... ကော်ဖီမိတ်တစ်ထုပ်ပါလား။ မေမေရေ ဒီအပေါ်မှာ ကော်ဖီမိတ်တစ်ထုပ် မေမေ ထားခဲ့တာလား’

ဟု လှမ်း၍ သူ၏မိခင်အား မေး၂၀၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

လိုက်ပါသည်။ ‘သားရေ အဲဒါ မေမေ မထားဘူး။ ရတော့လဲ သောက်ရတာပေါ့၊ ဘွာ’ ဟု မထူးဆန်းသကဲ့သို့ ပြန်ပြောခဲ့ပါသည်။

ဦးသောင်းဌေးက သူ၏ အထက်ပါ ဖြစ်ရပ်ဆန်းတို့ကို စာရေးသူအား ပြောပြခဲ့ပြီး သူရရှိခဲ့သော ဂက်ဖီမိတ်အသစ် (၂)ခုနှင့် ကော်ဖီမိတ်အထုပ် အချို့ကို ပြသခဲ့ပါသည်။

သင်္ဃန်းထုပ်ကို မြတ်စွာဘုရားအား လှူဒါန်းခဲ့ပြီး ကော်ဖီမိတ် (၄)ထုပ်ကို အိုးတိုကျောင်းဆရာတော်အား လှူဒါန်းခဲ့ကြောင်း၊ ပြုလုပ်ခဲ့သော ကုသိုလ်ကောင်းမှုများအတွက် သက်ဆိုင်ရာအား အမျှပေးဝေခဲ့ကြောင်း၊ ယင်းပရလောကသား နာနာဘာဝတို့ဖြစ်ရင့်သော ဆန္ဒတို့ကို အိမ်မက်ပေးရန် ပြောဆိုခဲ့ကြောင်း စသည် စုံလင်စွာ ပြောပြခဲ့ပါသည်။

နောက်နောင် ထူးခြားမှုများ တွေ့ရှိခဲ့ပါလျှင် စာရေးသူအား ထပ်မံ ပြောပြပါရန် မှာကြားခဲ့ပါသတည်း။ စာကြွင်း

ဦးသောင်းဌေးသည် ဆက်သွယ်ရေး သီးခြားဌာနတစ်ခုဖြစ်သော မီးရထားစာတိုက်တွင် ဝန်ထမ်းအဖြစ် တာဝန် ထမ်းဆောင်ခဲ့ပြီး သက်ပြည့်ပင်စင် ယူထားသူတစ်ဦး ဖြစ်ပြီး စာရေးသူ သိလိုသမျှ မြွင်းမချန် ပြောပြခဲ့သောကြောင့် အထူးကျေးဇူးတင်ရှိပါကြောင်း မှတ်တမ်းတင်ပါသည်။

သဗ္ဗသတ္တာ ဘဝန္တ သုခိတတ္တာ

ဦးအေးဌေး(ကနောင်)

စာတည်းချုပ်

ဦးကျော်စွာ

စာတည်းချုပ်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အမှတ် ၂၃၃ (၂၉)လမ်း

ဝမ်းမော်မြို့နယ်

ရန်ကင်းမြို့

ရက်စွဲ ၂၀၂၄

www.burmeseclassic.com

ကျေးဇူးလွန်
(ဝါးခယ်မ)

အစ်ကိုနှင့် လေချွန်ခဲထည်

အမှတ်(၃၃၂)၊ မတ်လ၊
၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ စာမျက်နှာ(၁၅၉၃)
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင်
ပါရှိသော ဆရာမ
နန်းခင်ဖြူဝင်း၏
“တမလွန်နှင့် ဆက်သွယ်
ပေးသူ” ဝတ္ထုဖတ်လိုက်ရသော
အခါ လွန်ခဲ့သော နှစ်၊နှစ်ဆယ်
ခန့်က အစ်ကိုဝမ်းကွဲတစ်ယောက်
ဖြစ်ရပ်ကို ပြန်လည်သတိရမိခဲ့ပါတော့
သည်။

အစ်ကိုမှာ ကျွန်တော့်အမေ၏ ညီမ
မှမွေးသူဖြစ်ပါသည်။ မိခင်ဖြစ်သူ
ကျွန်တော့်အဒေါ် ကွယ်လွန်သွားသော
အခါ ဖခင်ဖြစ်သူနှင့် လိုက်နေခဲ့ပါသည်။
ဖခင်မှာ ရန်ကုန်မြို့ အလုံစုပါပင်လမ်း
မှာ နေပါသည်။

အစ်ကိုသည် ရန်ကုန်မှာပင် အိမ်
ထောင်ကျ၍ သားသမီးများနှင့် အလုံ
စုပါပင်လမ်းရှိ ယောက္ခမအိမ်တွင်
လိုက်နေပါသည်။

အစ်ကိုအလုပ်က ဖခင်ပိုင် သင်္ဘော
တွင် စာရေးအဖြစ် ဝင်လုပ်ခြင်း ဖြစ်ပါ
သည်။

တစ်နေ့တွင် လော်မာသူတစ်ဦး
ကြောင့် တရားမဝင်ပစ္စည်းများ မိက
ထောင်ကျသွားခဲ့ပါသည်။

အစ်ကိုကား သင်္ဘောကောင်း၍

အေးဆေးသူ ဖြစ်ပါသည်။ အစ်ကိုအိမ်
တွင် ပန်းချီကျောင်းတက်ရေးကိစ္စနှင့်
ကျွန်တော် နားဆိခဲ့ဖူးပါသည်။ အစ်ကိုတို့
မိသားစုက ကျွန်တော့်အပေါ် နွေးထွေး
ကြသည်။

ထိုစဉ်က ကျွန်တော် ပန်းချီကျောင်း
မတက်ဖြစ်ခဲ့ပါ။ ဝါးခယ်မမြို့ရှိ အစ်မ
ဝမ်းကွဲတစ်ပုံဆိုင်မှာ အလုပ်ဝင်ခဲ့ရပါ
သည်။ အစ်ကို သတင်း ကြားတော့
ကျွန်တော်စိတ်မကောင်း ဖြစ်ခဲ့ရပါ

သည်။

အစ်ကို ကံဆိုးပါသည်။ ထောင်မှ
လွတ်ရန် ရက်ပိုင်းမျှသာကျန်သော
အချိန်မှ မိသားစုထံ အစ်ကိုဆုံးကြောင်း
အကြောင်းကြားလာခဲ့ပါသည်။

အစ်ကိုရုပ်အလောင်းကို ကျွန်တော်
တို့ မမြင်ခဲ့ရပါ။ အစ်ကိုရက်လည်မှ
ဆွမ်းသွတ်ကိုသာ ရောက်သွားခဲ့
သည်။

ရက်လည်ဆွမ်းမသွတ်မီ ဘစ်ရက်

ကမ္ဘာ့ အုတ်တောက်

သီတင်းကျွတ်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သဖြင့် ဘာသာရေး တရားတော်အရ ဘုရားအစရှိသော အမိအဖ၊ ဆရာသမားတို့ကို ကန်တော့၍ ဩဝါဒ ခံယူရန်နှင့် နှစ်စဉ် ကျင်းပပြုဖြစ်သော ဟင်္သာတမြို့ မင်းကျောင်းတော်ကြီး၏ ပရိဝုဏ်ထံတွင် သီတင်းသုံးလျက်ရှိသော “ဆွေမျိုး” ဘုရား ကိုယ်တော်ပြုတ်ကြီးကို ပူဇော်ကန်တော့ရန် ရောက်ရှိခဲ့သည်။

ဆွေမျိုးဘုရားဟု ခေါ်ဆိုခြင်းမှာ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း (၁၅၀)လောက် အထက်မြန်မာနိုင်ငံ မန္တလေး ကျောက်ဆစ်တန်းမှ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်ကြီးတစ်ဆူကို ဝယ်ယူကိုးကွယ်ရန် ဂန္တိရဆေးရာကြီး ဘာဆရာလူမှ ဦးဆောင်၍ ဆွေမျိုးအပေါင်းတို့က ထည့်ဝင်သော အလှူငွေဖြင့် ဝယ်ယူပူဇော်ခဲ့သဖြင့် လွယ်ကူသော အသုံးစကားလုံးနှင့် အများသဘောပေါက်အောင် ခေါ်ဝေါ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုပူဇော်ပွဲကို ရပ်ဝေးရပ်နီးမှ ဆွေပေါင်းမျိုးပေါင်းတို့ စုံလင်စွာ မပျက်မကွက် လာရောက်ကြသည်။

ထိုအထဲတွင် စာရေးသူလည်း ပါဝင်သည်။ စာရေးသူ ရောက်ရှိနေကြောင်း သိကြသဖြင့် မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းများက လာရောက်တွေ့ဆုံနှုတ်ဆက်ကြသည်။

‘ဟာ ဟေ့ကောင်ကြီး နေကောင်းတယ်နော်’

အမှတ်မထင် တင်အေးကြီးက နှုတ်ဆက်လိုက်သဖြင့်...

‘ဟာ အေးအေး ကောင်းပါဇာယ်ကွာ’

ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း ဗလကောင်းကောင်းနှင့် တင်ဝင်းကြီးက ကြားမှဖြတ်ပြီး...

‘အေး ဟုတ်ပြီ မင်း ရောက်တုန်း

ဘက်ထရီ မောင်လောင် (ဟင်္သာတ)

• ဘာသာမှ ခြင်္သေ့နှင့် ဂန္တိရဆေးရာ

ထူးဆန်းတဲ့ အကြောင်းတစ်ခု ပြောရဦးမယ်

‘အလို ဘာ အထူးအဆန်းလဲကွ ပြောပါဦး’

‘အေး ပြောရမှာပေါ့။ ငါကလဲ ပြောချင်နေတာ’

‘တင်ဝင်းကြီးမှာ လေရှည်တတ်သဖြင့်...’

‘အေး ဟုတ်ပါပြီ ပြောစမ်းပါ’

‘အဟမ်း အဟမ်း အင်း ဒီလိုကွ ထူးဆန်းတဲ့ ဖြစ်ရပ်ပေါ့ကွ။ သိပ်တော့ မကြာသေးပါဘူး ပြီးခဲ့တဲ့ ငွေ့လောက်ကပဲ’

ခဏရပ်နေသဖြင့် တင်အေးကြီးက...

‘ဟာ ဟေ့ကောင် ဆက်ပြောလေကွာ’

‘ပြောမှာပါ ဒါပေမယ့် ကိုယ်တိုင် ကြုံခဲ့ရသူနဲ့ တွေ့ပေးရင် ပိုကောင်းမလား စဉ်းစားနေတာ’

‘အေး အဲဒါ ပိုကောင်းတယ်ကွ’

‘ကဲ ဒီလိုဆိုရင် မနက်ဖြန် မနက်

(၁၀)နာရီလောက် ငါ့အိမ်လာခဲ့ကွာ ငါ အဲဒီလူကို ခေါ်ထားလိုက်မယ်’

‘အေး ဟုတ်ပြီ တင်အေးကြီးနဲ့ အတူလာမယ်’

‘အေး ကောင်းပြီ ငါ စောင့်နေမယ်’ နောက်နေ့မနက် (၁၀)နာရီလောက်တွင် မွှာရုံလမ်းရှိ တင်ဝင်းကြီးအိမ်တွင် ချိန်းထားသည့်အတိုင်း ရောက်ရှိကြသည်။

အိမ်ရှင် တင်ဝင်းကြီးက အကြမ်းရည်နှင့် လက်ဖက်သုပ်ကို စားပွဲပေါ်ကို တင်ရင်း စကားစလိုက်သည်။

‘ဟောဒီ ဟိုလက် ကိုပြည့်သိန်းလိုအိမ်ထမ်း ထူးဆန်းတဲ့ ဖြစ်ရပ်တစ်ခုကို သူကိုယ်တိုင် ကြုံခဲ့ရတယ်ဆိုတော့ သူ့ကိုသာ မေးကြည့်တော့ကွာ’

ထိုအခါ စာရေးသူမှ...

‘ကိုပြည့်သိန်းကို... တွေ့ရတာ ကျွန်တော်အနေနဲ့ ဖမ်းသာတလဲပျား တင်ဝင်းကြီး ပြောပြလို့ တွေ့ချင်နေတာ။ ပြီးတော့ ထူးဆန်းတဲ့ ဖြစ်ရပ်’

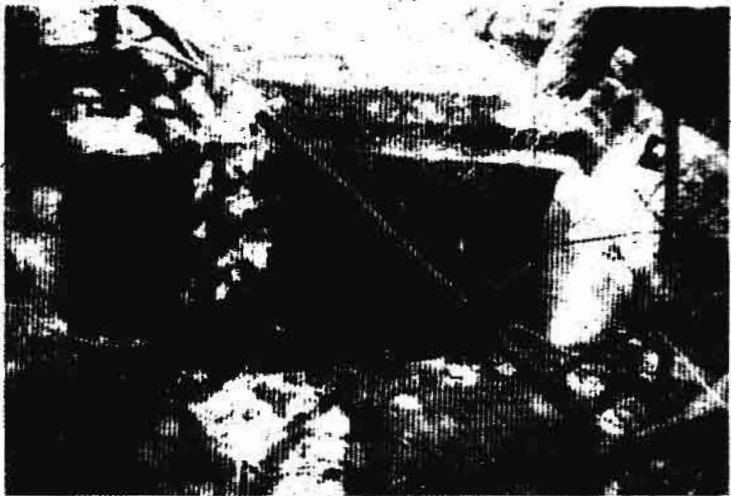
တစ်ခုနဲ့လဲ ကိုမြင့်သိန်းကိုယ်တိုင် ကြုံတွေ့ခဲ့ရတယ်ဆိုတော့ အဲဒါလေးကိုလဲ သိပါရစေ'

'အေးဗျ ဖြစ်ရပ်ကတော့ တော်တော်ဆန်းကြယ်တယ်လို့ ဆိုရမှာပဲဗျ။ ကျွန်တော်တော့ ဒီတစ်သက်မှာ ဒီလိုဖြစ်ရပ်မျိုး တစ်ခါမှ မတွေ့မိဘူး။ ကြောက်လဲ အတော်ကြောက်သွားပြီ။ ခုဆို အဲဒီ အုတ်ရေကန်ကြီးရှိတဲ့နေရာကို ဘယ်တော့မှ မသွားတော့ဘူးဗျ။ အင်း ဖြစ်ရပ်က ဒီလိုဗျ။

အုတ်ရေကန်ကြီး ရှိတဲ့နေရာက လယ်တီကွင်းပုံကွက်ထဲမှာ ရထားလမ်းနဲ့ ကားလမ်းနှစ်ကြောင်းမှာရှိတာ။ ရေကန်ကြီးနဲ့ သက်တမ်းက နှစ်ပေါင်း(၁၅၀)ကျော်လောက် ရှိပြီဆိုပဲ။ အဲဒီရေကန်ကြီးကို အရပ်တန်းက မိဘမေတ္တာ ဆန်စက်က ပိုင်တယ်လို့ဆိုတယ်။ ခုတော့ ဆန်စက်လဲ ဖျိတော့တဲ့အုတ်ရေကန်ကြီးပဲ ကျန်ခဲ့တော့တယ်။

အုတ်ရေကန်ထဲက ရေကို ဘယ်သူမှလဲ ယင်းကြပ်အတွက် ရေက အပြင်လိုအုတ်ကန်တစ်ဝက်လောက် ရှိနေတယ်။ ကန်ရဲ့အုတ်တွေကလဲ ဆွေးနေတယ်ဆိုတော့ ဒီကန်ကြီးကို ဒီအတိုင်း ယထားဘဲ ဖျက်ပြီးလမ်းခင်းလိုက်ရင် အလွန်ကောင်းမှာပဲဆိုတဲ့ အကြံပေး ဘကြီး ဦးလှမောင်က ကန်ကို ဖျက်ဖို့ ကျွန်တော့်ကိုပြောတယ်။ ဒီတော့ အဖော်နှစ်ယောက်နဲ့ သုံးယောက်ပေါင်းပြီး ကန်ကိုဖျက်ဖို့ တူရွင်းနဲ့ တူပုားကို ယူပြီး သွားတယ်။ ဒီကြားထဲ သုံးယောက်သား ရေချိန် ဖျက်တိုက်တဲ့ ဆွေထွေလေးတွေနဲ့ဆိုတော့ တက်တက်ကြွကြွ ဖြစ်နေတယ်။

ရောက်တယ်ဆိုရင်ပဲ ကိုစိုးတင့်က အုတ်ကန်ပေါင်ရိုးပေါ်ကို ကပ်နေတဲ့ သစ်ပင်ပေါ်ကနေပြီး ခုန်တက်လိုက်တာ အုတ်ကန်ပေါင်ပေါ်ကို မရောက်ဘဲ ရေထဲကို ကျော်ပြီး ကျသွားတယ်။ ကျွန်တော်တို့လဲ 'ဘာလုပ်ရမှန်းမသိ ဒုက္ခပါပဲဆိုပြီး ရေထဲကနေ အပေါ်ကို

▲ သစ်ပင်ကြီးပေါ်မှ မြင်ရသည့် အုတ်ရေကန်ကြီးနဲ့ ဖျက်မှာဖြင့်

ရောက်အောင် ဆွဲတင်ကြတယ်ဗျာ။ တော်သေးတာပေါ့ ရေက ခါးလောက်ပဲ ရှိနေလို့။

ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်တို့ ထင်နေတာက အရက်မူးနေလို့သာဖြစ်တယ် ဒီလိုပဲထင်တာ။ ဒါနဲ့ ကိုပေါက်စက (၆)ပေါင်တူကြီးနဲ့ ကန်ပေါင်ရိုးထိပ်ကို တအားထုချလိုက်တာ ကန်ပေါင်ကို မထိဘဲ တူရောလူပါ အားလွန်ပြီး ရေကန်ထဲကို ကျသွားပြန်တယ်။

ဒါနဲ့ ကျွန်တော်က...
“မင်းတို့ မူးနေရင် ခဏနေကြဦး” လို့ ပြောပြီး ဆွေးနေတဲ့ အုတ်ကို ကျွန်တော်က သံတူးရွင်းကြီးနဲ့ အားကုန်ကော်လိုက်တာ ကျွန်တော်ပါ ရေထဲကို ပြုတ်ကျသွားတော့မှ...

“အင်း ဒါ ဘယ်လို ဖြစ်တာပါလိမ့်” လို့ ဆိုပြီး တွေးမိတယ်။ ဆွေးနေတဲ့ အုတ်ကလဲ ပဲ့ခြင်းရွဲခြင်း မရှိတဲ့အပြင် ဘာမှမဖြစ်ဘူးဗျ။

ဒါနဲ့ ဘကြီး ဦးလှမောင်က “ဟေ့ကောင်တွေ မင်းတို့ မူးနေရင် ခဏနေကြဦး အမှူးပြေမှ လုပ်ကြကွာ” လို့ပြောတဲ့အတွက် ဟုတ်မှာပဲဆိုပြီး အသာ နားနေလိုက်ကြတယ်။ နောက် တစ်နာရီလောက်ကြာမှ

ဆက်လုပ်ကြပန်တယ်။ ကိုပေါက်စက တူးရွင်းကြီးနဲ့ အပေါ်ဆုံးအုတ်ခဲကို ကော်လိုက်တာ အုတ်ခဲက ဘာမှမဖြစ်ဘဲ သံတူးရွင်းကြီး ကောက်သွားတယ်။ ဒါနဲ့ ကိုပေါက်စက...

“ဟာ ဆွေးနေတဲ့အုတ်က ဘယ်လို ဖြစ်တာလဲ”

ဆိုပြီး စိတ်မရည်တာနဲ့ တူကြီးနဲ့ ထုလိုက်တာ တူရိုးကျိုးပြီး ရေထဲကို တူကြီးကျသွားတယ်။

ကိုစိုးတင့်က...
“ကဲ ဒီလောက်တောင်ရှိတဲ့ အုတ်တွေကြတာပေါ့”

ဆိုပြီး သံပုဆိန်ကြီးကို သွားယူပြီး ကန်ရဲ့ထောင့်ကို အားကုန်ထုချလိုက်တာ ကန်ကို မထုမိဘဲ ပုဆိန်တခြား၊ လူကတခြားနဲ့ ဖင်ထိုင်လဲကျသွားတယ်။ အချိန်ကသာ တဖြည်းဖြည်း ကုန်လာပြီး ဘာအုတ်ခဲတစ်လုံးမှ မရသေးဘူး။ ဒါနဲ့ ဘကြီး ဦးလှမောင်က...

“ကဲဟေ့ ဖရဲလဲ ထားလိုက်တော့ကွာ နောက်နေ့မှ ဆက်လုပ်ကြတာပေါ့။ နေ့စောလင်တော့မယ်”

လို့ပြောတော့ ကျွန်တော်က ဘာကြီး လှမောင်ကို...

“ဟုတ်တော့ ဟုတ်ပါတယ် ဘကြီးရယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် ထုကြည့်လိုက်ဦးမယ်”

ဆိုပြီး ကိုရိုးတင့်ဆီက ပုဆိန်ကို ဖျတ်ပြီး အားကုန်ထုလိုက်တာ ဘယ်လိုဖြစ်တယ်လို့တောင် မသိတော့ဘူး။ မေ့လဲကျသွားတော့တယ်။

ဘယ်လောက် ကြာတယ်လို့တော့ ကျွန်တော် မသိဘူး။ ကျွန်တော် သတိရတော့ ဆရာတစ်ယောက်က ရေမန်းတိုက်တယ်။ ကျန်တဲ့ လူတွေကိုလဲ မန်းမှုတ်ပြီး ရေမန်းကို တိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ဆရာက ဘာပြောလဲဆိုတော့...

“ခင်ဗျားဟဲ့ အဲဒီရောဂါကို သွားပလုပ်ကြနဲ့တော့။ အဲဒီကန်မှာ အစောင့် ရှိနေတယ်။ ကန်စောင့်က သဘာပကျား။ ကြက်လဲ မကြိုက်ဘူး။ ဆက်လုပ်ရင် အကုန် ဒုက္ခတွေ့လိမ့်မယ် သတိထားကြ”

စိတ်ဝင်စားဖို့ကောင်းတဲ့ စကားတစ်ခွန်းကို ဆရာက ဆက်ပြောတယ်။

“အေး တစ်ခုတော့ရှိတယ်။ ဆန္ဒရှိတယ်ဆိုရင် ညနေတိုင်း ညနေတိုင်း အဖွဲ့တိုင်း ဖယောင်းတိုင်းပျားနဲ့ ကန်ကိုသွားပြီး ပုစေ့ပယောပယ် လိုချင်တဲ့ ဖစ္စည်းတွေကိုလဲ တောင်ခုပယ် အဲဒါ ကံကောင်းရင်တော့ အဆင်ပြေလောက်ပါတယ် မင်းကြည့်ပါ”

ဆရာပြောတဲ့ စကားကို အိမ်နီးနားချင်း ဒေါ်မြင့်နီကြားတော့ တော်တော် စိတ်ဝင်စားတယ်နဲ့တူတယ်။ နောက်နေ့ကျတော့ ဖယောင်းတိုင်၊ အမွှေးတိုင်တွေနဲ့ ညနေစောင်းလောက်မှာ တူမကို အဖော်ပြုပြီး ရေကန်ကြီးမှာ သွားတောင်းတယ်။ (၃)ရက်မြောက်တဲ့နေ့မှာ ထူးခြားမှုတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာတယ်။

ဘယ်လိုလဲဆိုတော့ ကြက်သီး၊ ဓမ္မညောင်တွေထဲ ကြောက်စိတ်ကပ် ခြစ်လာတယ် ဆိုပါ။

ဒါပေမယ့် ဆက်ပြီးပုစေ့ပယောပယ်။ (၅)ရက်မြောက်နေ့ကျမှ ဘာတွေ

ထူးခြားလာလဲဆိုတော့ သစ်ရွက်ခြောက်တွေကို တက်နင်းလာတဲ့ အသံလိုလို ကြားရဆိုပါ။ ဒေါ်မြင့်နီရဲ့ စိတ်ထဲမှာ တော့ ပေးတော့မယ်လို့ထင်ပြီး ပျော်နေတယ်။ (၇)ရက်မြောက်တဲ့နေ့မှာ နေကလဲဝင်အပြီး မှောင်စစ ဖြစ်ခါစမှာ အုတ်ရေကန်ကြီးရဲ့ ဝန်းကျင်အနီး တစ်ဝိုက်က ဘယ်လို ဖြစ်လာသလဲဆိုတော့ ဟိုနေရာကလိုလို၊ ဒီနေရာကလိုလို ခြေသံတွေ၊ စကားပြောသံတွေက ကြောက်စရာကောင်းလောက်အောင် နီးကပ်လာလို့ ခေါင်းနားပန်းကြီးပြီး ထွက်ပြေးလာရဆိုပါ။

အဲဒီနောက်ပိုင်း ကန်ကြီးနားကို ဘယ်သူမှ မသွားကြတာ ခုချိန်ထိပဲဆိုရမယ်။ အင်း အဲဒါ ကန်ကြီးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ထူးခြားစွာ ဖြစ်ခဲ့တဲ့ အကြောင်းကို ကျွန်တော် သိသလောက် ပြောရတာပါ။

ကိုမြင့်သိန်းမှာ ပြောရတာ အခြောက်သွားသဖြင့် အအေးခံထားသည့် အကြမ်းရည်ကို သောက်လျက် ရှိစဉ် စာရေးသူက...

‘ကဲဗျာ ကိုမြင့်သိန်း ကန်ကြီးကို သွားပြီး ဓာတ်ပုံရိုက်ရအောင်ဗျာ’ ကိုမြင့်သိန်းမှ ကြောက်လန့်စွာဖြင့်...

‘ဟာဟာ ဒီတော့ သည်ဆီပါ။ ကျွန်တော် ယိုက်ရဲဘူး’

ထိုအခါ စာရေးသူက အုတ်ကန်ကြီးရှိသည့်နေရာကိုမေးပြီး မှတ်တမ်းဓာတ်ပုံကို ရိုက်ယူခဲ့ရင်း မမြင်ရသော အုတ်ရေကန်မှ အစောင့်ကို မေတ္တာပို့အမှုဝေပြီး ဆန်းကြယ်သော ဖြစ်ရပ်တို့မှာ အမှန်ပင် အံ့ဩစရာကောင်းပါလားဟူသော အတွေးတို့ဖြင့်...

ဘက်ထရီ မောင်သောင်း (ဟာသာတ)

စာဖျတ်နွှာ (၂၁၁)မှ အဆတ်

အလိပ် အစ်ကိုနိုးနှင့် ဝိသားစု ထိုကမ္ဘာပညာကြီးများက ပြင်စာတော်ကြီး ဝိသားစုတို့ကို သွားစေခဲ့ကြသည့် ပြန်ရောက်လာတော့ အစ်ကိုနိုးထောင့်တောင့်တောင့်နှင့် နေ့တွေရေမှာ ပြောလာခဲ့သည်။

လေ့ရှိသောက ခြောက် အထက်က အစ်ကို အိမ်က ဟာသာတမှာ ရှိနေတာ။ သိပ်တူပင် သူ့အတွက် ရေခဲဖွဲ့တစ်ခွက် ထားပေးပါ။

ထိုနေ့ည အိမ်ပတ်လည်လှတစ်ယောက်လမ်းလျှောက်နေသံ လူတို့ကြားလိုက်သည်။ ခွေးများ ထိုးဟောင်သံကိုလည်း ကြားကြရသည်။

ကျွန်တော် ထိုစဉ်က လှစ်တော်ကိုမိပုတီးစီမံ (၂၂၅)ရက် အိမ်ဌာနဝင်နေခဲ့ပြီး ဖြစ်သောကြောင့် မကြောက်ပါ။ အစ်ကိုနိုးသာ အမှုအတန်း ပေးဝေနေမိပါသည်။ သိပ်တူသွတ်သည့်နေ့တွင် အစ်ကိုပြောသကဲ့သို့ အစ်ကိုနိုးက ရေစက်ခွက်တစ်ခွက် ချထားပေးပါသည်။

ကျွန်တော်စိတ်ကပင် ထင်နေသည့်လား မသိပါ။ အစ်ကိုအတွက် ထားပေးသော ရေစက်ခွက်ထဲမှ ရေစက်သံများ ကြားရသည်သို့ ဖြစ်နေခဲ့သည်။

ထူးခြားသည်ကား ထိုည ကျွန်တော်တို့ အိမ်စက်ကြရာတွင် အိမ်ထောင့်ပတ်လည် လမ်းလျှောက်သံ မကြားတော့ပါ။ ခွေးတွေလဲ ဘယ်မှာ သွားအိမ်နေကြသည် မသိတော့။

ဟောင်သံ၊ အူသံ လုံးဝ မကြားရတော့ပါ။ အစ်ကို မွန်မြတ်သောတို့ကို ရောက်သွားဗို့ ထင်ပါသည်။

ယခုအခါ အစ်ကို ရှိပါသေးလျှင် အသက်ခုနှစ်ဆယ်ကျော် ရှစ်ဆယ်နီးပါး ရှိနိုင်လောက်ပါသည်။ အစ်ကိုနိုး ကျွန်တော်မိနိုးကား အစ်ကို သားသစ်များနှင့် တစ်လှည့်စီနေတာ အစ်ကိုကြိုဖြစ်သူ လူပျိုကြီးကုန်ဆယ်ကျော်ကို ပြုလုက် မသေတိုင် ရှိနေပါတော့သည်။

[ကွယ်လွန်သူ အစ်ကို ဦးအောင်သို့ အမှတ်တရ...]

စာဖျတ်နွှာ (၂၁၁)မှ အဆတ်

လစဉ်ထုတ် ဘာသာရေးမဂ္ဂဇင်းများနှင့် မပျက်မကွက် ဖတ်နေကျ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတို့မှ သိမှတ်စရာ အဖုံဖုံကို ဖတ်ရှုရပါများတော့ တစ်ချိန်တစ်ခါက ဝေဝေဝါးဝါးနှင့် မခွဲခြားတတ်ခဲ့သော ဘဝတစ်သက်တာ ကြုံဆုံခဲ့ရသည်များကို ၎င်းမဂ္ဂဇင်းမှ ခွဲခြားနားလည်တတ်အောင် သင်ကြားပြသလာသကဲ့သို့ ဗဟုသုတများစွာရပြီး တွေးခေါ်စဉ်းစားတတ်လာခဲ့ရပါသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း ဖြတ်သန်းကျင်လည်ခဲ့ရသည့် ဘဝတစ်လျှောက်လုံးတွင် ကြုံဆုံခဲ့ရသမျှတို့ကို ရင်ဖွင့် ရေးသားလိုသည့် ဆန္ဒများက ရင်မှာ ပြင်းပြစွာ ခံစားလာခဲ့ရသဖြင့် ဤစာစု စာစဉ်လေးများ ပြစ်လာစေရန် လှုံ့ဆော်ပေးမှုကြောင့် တစ်ချိန်တစ်ခါက ကိုယ်တွေ့ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည့် အဖြစ်အပျက်လေးတစ်ခုသည် ရုန်းထွက်၍ လာခဲ့ရလေတော့သည်။

* * *

ကြာတော့ကြာခဲ့ပါပြီ။ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းများစွာဆီက ဖြစ်ပါသည်။ မိမိသည်ပင် ယခုအသက် (၅၀)နှစ်ကျော်လွန်ပြီးခဲ့ပါပြီ။ ဟိုးတစ်ချိန်တစ်ခါဆီက စာရေးသူမှာ ဌာနဆိုင်ရာ တစ်ခုမှ အရာရှိငယ်တစ်ဦးဖြစ်ပြီး ဌာန၏ လုပ်ငန်းတာဝန်ကို မှားယွင်းစွာ ဆောင်ရွက်သည်ဟု အထက်မှ သုံးသပ်ပြီး မိမိဌာနမှ အရာရှိနှစ်ဦးနှင့်အတူ စစ်ဆေး ပေး

မြန်းခံရပြီး အချုပ်နှင့် ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းခဲ့ရပါသည်။ ဤသို့ဖြင့် အကျဉ်းဦးစီးဌာနတစ်ခု၏ အချုပ်ဆောင်သို့ ခေတ္တရောက်ရှိခဲ့သည်။

အချုပ်ထောင်နေစဉ် ကာလများ၌ စာရေးသူမှာ မိတ်ဆွေပေါများခြင်း၊ လူချစ်လူခင်များခြင်းနှင့် စိတ်နှလုံးမှာ

လည်း နောက်ကျိ ဆင်းခဲ့ခြင်းမျိုးမရှိတပေါ့ပါး လန်းသန်းခဲ့၏။ ဤသည်မှာလည်း မိမိကျင့်ကြံပွားများ အားထုတ်ခဲ့ရသော ဘာသာတရား၏ စောင့်ရှောက်မှုကြောင့်ဟု ခံယူမိပါသည်။

ထို့ကြောင့် အချိန်ရရင် ရသလို ဘုရားဂုဏ်တော်များကို အမြဲတမ်း စိတ်ဝယ် ရွတ်ပွားနေတတ်ပါသည်။ အချုပ်ကျဖော်ကျဖက်များ၏ ယုံကြည်

လူ့စာပေပြည်သူ့စာပေ

မမြီးကျော်

၂၀၁၄

လေးစားမှုကိုလည်း ရရှိခံစားခဲ့ရလေသည်။

တစ်နေ့သောအချိန်၊ အချုပ်ဆောင်တန်းပိတ်ပြီး နေဝင်ခါစ မောင်ရီပျိုးအချိန်တွင် အချုပ်သူများသည် အဆောင်တွင် သတ်မှတ်ပေးထားသော မိမိနေရာများ၌ ထောင်တွင်းစည်းကမ်းအတိုင်း စနစ်တကျ ညီညာစွာဖြင့် တိတ်ဆိတ်စွာ ထိုင်ချိန်၊ အကျဉ်းဝန်ထမ်းများမှလည်း တစ်နေ့တာ ကျွတ်အပြောင်းအလဲလုပ်ရန် လူစုချိန်နှင့် သက်ဆိုင်ရာတာဝန်ကျ ဝန်ထမ်းများမှ အချုပ်သားစစ်ဆေးရန် လာရောက်မည့်အချိန်ကို စောင့်စားနေကြသည်။ ထိုစဉ် စာရေးသူ နေထိုင်ရာ နောက်ဘက်ဆီမှ တိတ်ဆိတ်မှုကို ထိုးဖောက်၍ မတိုးမကျယ် ခပ်သဲ့သဲ့ အသံများ မသဲမကျ တစ်ချက်တစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာသည့်အတွက် "ဘာဖြစ်နေကြတာလဲ" ဟူသော အတွေးဖြင့် နောက်ဘက်သို့ လှည့်၍ လှမ်းကြည့်မိပါသည်။

မိမိနေရသော အချုပ်ဆောင်သည် အချုပ်သူများသော အဆောင်ရှည် တစ်ခုဖြစ်၍ စာရေးသူမှာ အဆောင်၏ ရှေ့ဘက်ကျကျတွင် နေရာရပြီး နောက်ဘက်ကျကျဆီမှ အသံလာရာသို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုနေရာ၌ စနစ်တကျ ထိုင်နေသော လူကြားထဲတွင် မညီမညာစိုင်းဖွဲ့နေသော အချုပ်သူ လေးငါးဦးကို တွေ့လိုက်ရ၍ မိမိနည်းတူ ထိပ်ဆုံးမှ ထိုင်နေသည့် တန်းစီးမှ အသံကြားရာ ဆီသို့ လှည့်၍ ကြည့်ရင်း ၎င်း၏လက်ထောက်အုပ်ချုပ်သူ ဗာရာလေးဦးဖြင့် ထိုင်ရာမှ ထပြီး သွားရောက် စစ်ဆေးကြပါသည်။

မကြာပါ။ ဗာရာတစ်ယောက်

စာရေးသူထံ လာပြီး...

'ရှုဆေးဘူး ရှိလား' ဟု မေးပါသည်။

စာရေးသူမှ ရှုဆေးဘူး လှမ်းပေးရင်း...

'ဘာဖြစ်တာလဲ ဗာရာ၊ လိုက်ကြည့်လို့ ရမလား'

မေးရင်း ခွင့်တောင်းလိုက်ပါသည်။ ဗာရာမှ ခေါင်းညိတ်ပြု၍ သူနှင့်အတူ

နောက်ဘက်သို့ လိုက်သွားခဲ့၏။

နောက်ဘက်တန်းစီထိုင်နေသူများ ကြား၌ မက်လက် အနေအထားဖြင့် သတိလစ်နေဟန်ရှိသည့် အချုပ်သူ တင်တင်စောအား ဘေးမှတစ်ဖက် တစ်ချက် အချုပ်သူနှစ်ဦးမှ ပွေ့ထားသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

'ဘာဖြစ်တာလဲ တန်းစီး' ဟု စာရေးသူမှ တိုးတိတ်စွာ မေးရင်း

ငုံ့ကြည့်လိုက်၏။

'ကြည့်ရတာ ပရီးသားကျားထင်တယ်၊ သူ့ဘေးက အဖော်က ပြောတော့ တန်းစီတံခါး အဆောင်ထဲဝင်တော့ အိမ်ရှင်တယ် ပြောလို့ သူတို့အရင်းရင်း နေပကောင်းဘူးလား မေးတယ် ပြောတယ်'

'ဒါဆို ဘာဖြစ်တာလဲ တန်းစီး၊ သူကြည့်ရတာ မျက်စိမှိတ်ထားပေမယ့် အိပ်ရတဲ့ပုံစံလဲ မဟုတ်ဘူး။ မိုန်းပြီး

တစ်ချက်တစ်ချက် အံ့ကြိတ်နေတယ် ဘေးမှ အချုပ်သူတစ်ဦးက...

'လူစစ်ဖို့ ထိုင်နေရင်း အိပ်ချင်တယ် ပြောပြီး ဇွတ်လှဲချလို့ ဝန်ထမ်းတွေ ဝင်လာရင် အိပ်ချိန်မဟုတ်ဘဲ လူစစ်ချိန်မှာ စည်းကမ်း အိပ်နေသလား ဆိုပြီး ဆူခံရမှာနဲ့ ကျွန်မတို့ ဝိုင်းဆွဲထူပြီး လှုပ်နှံနေကြတာပဲ'

သူတို့စကားတွေကို နားထောင်ရင်း စာရေးသူ မစဉ်းစားတတ်အောင်ပင် လဲနေသူကို အကဲခတ်ကြည့်နေမိ တွင်...

'မိုက်ဆာတယ်' ဟု တိုးညှင်းစွာ စကားသံ ထွက်လာ

သဖြင့် ထမင်း မဲစားရသေးသော ကြောင့် အဆာလွန်ပြီး မူးလဲသွားသည် ထင်မိ၏။

ဘာဖြစ်လို့ ထမင်းစားချိန်မှာ ထမင်းမစားတာလဲ'

ဟု စာရေးသူ မေးလိုက်၏။ ဘေးသူအဖော်ဖြစ်သူက...

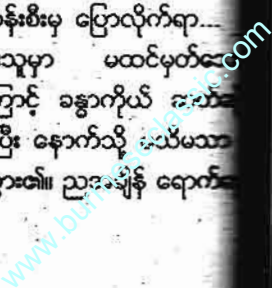
'သူ ထမင်းစားပြီး ကျွန်မတို့အတူ စားတာ၊ ညဘက် ထမင်းစားချင်တယ်လဲ ဖိုပိုဟွာ'

ဟု ဝင်ဖြေပါသည်။

အချုပ်ဆောင်ရှိ တန်းစီး၊ ဗာရာမှာ ပုဒ်မအလိုက် ဖြစ်ဒဏ် အသီးသီး ကျခံနေရသူများဖြစ်၍ မိမိတို့ထက် စောစွာ ထောင်သို့ ရောက်နေကြသူများဖြစ်ပြီး ထောင်တွင်း အတွေ့အကြုံလည်း ရှိပြီးသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။ 'ဒီကောင်ပဲ သရုပ်စီနေပြီ'

ဟု တန်းစီးမှ ပြောလိုက်ရာ...

စာရေးသူမှာ မထင်မှတ်ဘဲ စကားကြောင့် ခန္ဓာကိုယ် ခုတ်ခတ် မတ်သွားပြီး နောက်သို့ မသိမသာ ပြီး ဖြစ်သွား၏။ ညအချိန် ရောက်

ပြီး တိတ်ဆိတ်စွာ ရှိနေသည့် ဒီနေရာ ပတ်ဝန်းကျင်မျိုးတွင် မထင်မှတ်သည့် ကို မြင်ရ၊ ကြားရပြန်တော့ ရင်ထဲ လှုပ်ရှား၍ အနည်းငယ် ကြောက်စိတ် ဝင်သွားမိသည်မှာလည်း အမှန်ပင်။

ဆောင်းရာသီ၏ ညအမှောင်အိုအို တွင် မီးရောင် လင်းနေသော်လည်း နှစ်ပေါင်းများစွာကတည်းက တည်ရှိ နေကြသည့် ဒီလို အဆောက်အအုံ ဟောင်းထဲတွင် နေရသည်မှာ စိတ်ငယ် စရာဖြစ်၏။ ပတ်ဝန်းကျင်၌လည်း တိတ်ဆိတ်၍ ရေညှိများ ဝ.နေသည့် အိုမင်းနေသော ထောင်နံရံ မည်းမည်း ကြီးများ ထီးထီးမားမားကြီးဖြင့် ကာဆီး ထားသည်မှာလည်း စိတ်အားငယ်စရာ၊ စိတ်ချောက်ချားစရာပင်။

ထို့ကြောင့်လည်းဘာဝတစ်သက်တာ တွင် တစ်ခါဖူးမျှ ကြုံဆုံမြင်တွေ့ဖူး ခြင်း မရှိခဲ့သည့် ဒီလိုကိစ္စမျိုးသည် စာရေးသူအနေဖြင့် အသစ်အဆန်း တစ်ခုအဖြစ် အံ့ဩကာ စိတ်လှုပ်ရှားပြီး ကျောထဲ စိမ့်ဝင်သွားခဲ့၏။ ကြောက် စိတ်ဖြစ်ခဲ့ရသည်ကိုလည်း ရိုးသားစွာ ဝန်ခံမိပါသည်။

တစ်ခဏချင်းမှာပင် စာရေးသူ သည် မိမိ၏စိတ်ကို တည်ငြိမ်မှုဖြစ်ရန် အတတ်နိုင်ဆုံး ကြိုးစား၍ စိတ်ကို စုစည်းပြီး ထိုသရဲစိုးခြင်းအား မည်ကဲ့ သို့ ဖြေရှင်းကြမည်နည်းဟု တွေးလျက် ကြည့်နေမိ၏။

'ဟေ့ ဒီနေရာမှာ ရွပ်ရွပ်ယှက်ယှက် လာလုပ်နဲ့ အခုထွက်သွား တန်းစီးမှ အသံခပ်အုပ်အုပ်ဖြင့် မာန်ပါပါ မောင်းထုတ်နေပါသည်။

'ထမ်းစားချက်ထမ်း ကျွေးပါ' ဟု သရဲဝင်နေသည့် တင်တင်စော မှ မျက်နှာအနည်းငယ် တင်းလျက် ပြန်ပြောလေ၏။ ထိုအခါ ဘေးမှ ဆိုး

ဆိုးဆတ်ဆတ်ရှိသော အချုပ်သူ တစ်ဦးက သရဲစိုးနေသူအား...

'ဒါ အိမ်မဟုတ်ဘူး၊ ထောင်ဟဲ့'

ဟု ပြောပြီး သရဲဝင်နေသူ၏ ခေါင်း ကို 'ဒေါက်' ခနဲနေအောင် ခေါက် လျက် ပေါင်ရင်းကြောကို ဆွဲလိပ်နေပါ သည်။

ဗာရာတစ်ယောက်ကလည်း ၎င်း ကိုင်ထားသောကြိမ်လုံးဖြင့် ခပ်ဆတ် ဆတ် တစ်ချက် ရိုက်လိုက်ပြီး...

'အခုချက်ချင်း ထွက်သွားစမ်း၊ တော်ကြာ အဆောင်တာဝန်ကျပ်နပ်ထမ်းတွေ ရောက် လာရင် နှင့်ကြောင့် တို့တစ်ဆောင်လုံး အဆောင်ပျဉ်းတူဆိုပြီး အပြစ်ပေးခံရလိမ့် မယ် ထွက်တော့' ဟု ပြောပြန်ရာ...

'ထမ်းဆာတယ်၊ ကျွေးပါ'

ဟုသာ သရဲက ထပ်တောင်းဆိုနေ ပြန်၏။ အနီးရှိ အချုပ်သူများမှ တစ် ယောက်တစ်လက်ဆွဲလာ။ ဆိတ်လား၊ ရိုက်လား လုပ်နေတာတောင် မလုပ် မယုတ် တောင်းဆိုနေသည်ကို ကြည့် ပြီး စာရေးသူ အံ့ဩလျက် ကရုဏာ သက်မိပြန်သည်။

သို့သော် သရဲမက မဖြူပေ၊ ခေါင်း

မာနေဆဲ၊ ထိုအခါ အချုပ်သူတစ်ဦးမှ သရဲဝင်နေသူ၏ ပေါင်ပေါ်သို့ တက် နင်းပြီး ဆိပ်ဆွဲကာ 'သရဲ နင်မထွက် ရင် နင့်လည်ပင်းကို လိမ်ချိုးမယ်'

ဟု ပြောဆို ခြိမ်းခြောက်ပြန်သည်။ သို့သော် သရဲက လှုပ်ပင်မလှုပ်။

'ကဲ ဒီလောက် ခေါင်းမာတာ သူ မျက်လုံးထဲငှက်သီးမှုန့်ဖြူးထည့်လိုက် ရင် သရဲ ပြေးဟယ် တန်းစီး။ ကျွန်မတို့ ရွာမှာ ဒီလိုပဲ လုပ်တယ်၊ သရဲပြေးရော ဘေးမှ တစ်ဦးက ဝင်ပြော၏။

'ထမ်းဆာတယ်'

ခပြာပြန်လေရာ စာရေးသူ စိတ် မကောင်းဖြစ်ပြီး သနားစိတ်ဝင်သွားမိ သည်။ မိမိတို့မှာ ဤနေရာ ဤဌာန၌ အချိန်နှင့် စည်းကမ်းတကျ စား သောက်ရ၏။ ထမင်းအား အချိန်လွန် လျှင် ရှာဖွေ၍ မရနိုင်တော့ပါ။ အလွယ် တကူ ရှာ၍ မရနိုင်သောကြောင့်လည်း စိတ်မကောင်းဖြစ်ကာ ကြောက်စိတ် ပျောက်၍ သနားကြင်နာစိတ်များ ရင် မှာ တဖွားဖွား ဖြစ်ပေါ်လာရသဖြင့်...

'ဆာနေကြို့၊ တို့အကြည့်ပယ်၊ သရဲက အထီးလာ၊ အဖလာ၊ ယိတူး။

မင်း ဘယ်သူလဲ၊ စန့်ထမ်းတွေ ရောက်လာရင် မင်း ဒီထက်ပိုဆိုးလိမ့် မယ်။ အဆောင်သူကို နှိပ်စက်လို အရိုက်ခံရလိမ့်မယ်။ တို့တွေလဲ မင်း ကြောင့် အပြစ်ပေးခံရလိမ့်မယ်။ ဒီလို နေရာမျိုးမှာ မင်းလိုချင်တာကို တို့တွေ မလုပ်ပေးနိုင်ကြဘူးဆိုတာ မင်းလဲ နား လည်ပါတယ်။ ကဲ မင်းဘယ်သူလဲ၊ ဘယ်ကလာတာလဲ ပြောပါ'

ဟု စာရေးသူမှ အေးဆေးစွာ သနား စိတ်နှင့် မေးပါသည်။ ထိုအခါ ၎င်းမှ မမျှော်လင့်သော စကားကိုတုံ့ပြန်လိုက် သဖြင့် ဘေးမှအားလုံး အံ့ဩသွားရ သည်။

‘ကျွန်ုပ် စမ်းစမ်းပါ အနောက်ဘက် သောင်
ယံမှာ နေပါဟယ်၊ ဝိုက်သာလွန်းလို့ လိုက်
လာတာပါ’

ဟု သနားစဖွယ် ပြန်ဖြေသောအခါ
မေးမိသူ စာရေးသူအနေဖြင့် ပို၍စိတ်
ထိခိုက်သွားပြီး ထပ်ပြောလိုက်ပါသည်။

‘စိတ်ပကောင်းပါဘူး၊ ယင်းကို ကျွေးစရာ
တာမှ မရှိဘူး၊ တို့တွေဟာ အချုပ်ကျနေတဲ့
ဒုက္ခသည်တွေပါ၊ တို့အချုပ်ဆောင်မှာ လာ
မနောင်ယုက်ပါနဲ့ စမ်းစမ်းရယ်၊ ဒီဘဝမှာ
တောင် ဒုက္ခသည်ကြီးပြီး ဆာလောင်နေရင်
ဒုက္ခသည်အရင်းချင်း ထောင်ထဲနေရသူ
အရင်းချင်း ဒုက္ခသည်ပေးရင် ယင်းဘာ ပိုခို
လိမ့်ပယ်။’

ဒါကြောင့် ယင်း တို့တွေအပေါ် နားလည်ပြီး
ယင်းနေရာပင် ပြန်ပါထား၊ တို့တွေ ညဘက်
တရားရှိခိုးပြီးနောက်တိုင်း အားလုံးကို
မေတ္တာပို့ အမှုထော ယင်းသိတယ် ကြား
နိတ်တယ် ယဟတ်လား၊ အဲဒီအချိန် ရောက်
တိုင်း သာဝဒေါနိလို့ ကြုံးစားပါ။’

ဟု စာရေးသူ ပြောရင်း ဝမ်းနည်း
လာမိသည်။ သနားစိတ်တွေမှာလည်း
ယိုမိတ်လျက် စကားကို ခေတ္တရပ်ပြီး
မှ...

‘ကဲ စမ်းစမ်းရေ တို့အထဲကလူတွေ ဒီည
တရားရှိခိုးကြိုက် ယင်း နားထင်နေနေ၊ တရား
ရှိခိုးပြီးရင်လေ တို့ ယင်းနာယုက်ကို ခေါ်ပြီး
အထူး မေတ္တာပို့ အမှုထေပါယ်။ ခုတော့
သွားတော့နော်’

ဟု ပြောလေရာ ၎င်းမှ မထင်မှတ်
ဘဲ ခေါင်းညိတ်ပြုသဖြင့် မိမိ၏ ညာ
လက်ဖဝါးကို လဲနေသူ တင်တင်စော
၏ မျက်နှာပေါ်သို့ အသာအယာ ခပ်
ဖွဖွတင်ရင်း...

‘ဗွဲ့ သရဏံ ဣဏ္ဍိ
ဝံ့ သရဏံ ဣဏ္ဍိ
သံဃံ သရဏံ ဣဏ္ဍိ’

ဟု ရွတ်ဆိုလိုက်ပြီးသည်နှင့် သရဲခိုး
ခံရသည့် တင်တင်စောမှာ အနည်းငယ်
၂၀၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဟုတ်။

လှုပ်ရှားလာပြီး မျက်စိဖြည်းညင်းစွာ
ပွင့်လာကာ ဘေးမှ ရိုနေသောသူများ
ကို ခပ်ကြောင်ကြောင်ဖြစ်ပြီး ကြည့်
လျက် ‘ကြောက်တယ်၊ ကြောက်တယ်’
ဟု ပြောပြီး ရုတ်တရက် ထထိုင်ကာ
မိမိ၏လက်မောင်းတစ်ဖက်ကို ဖက်
တွယ်ထားပါသည်။

ထိုအခါ စာရေးသူမှ...
‘ဘာမှ မဖြစ်ဘူး၊ တင်တင်စော၊ ငါ့
ညီမ မူးလဲသွားတာ’

ဟု ကရုဏာသက်ကာ ပြောရင်း
သူမ၏ ခေါင်းမှ ဆံပင်များကို လက်ဖြင့်
သပ်တင်ပေးနေမိ၏။

‘ဘာမှ မကြောက်နဲ့နော်၊ ကြောက်စိတ်ဝင်
လာရင် ‘ဗုဒ္ဓေါ’လို့သာ အခါခါ ရွတ်နေ’

ပြောရင်း ဘေးမှ လူတစ်ယောက်
အား ရေတစ်ခွက် အမြန်ခပ်လာပါဟု
ပြောလိုက်ပြီး ဗာရာယူလာသော ရေ
ခွက်ကို လှမ်းယူပြီး စာရေးသူမှ ပါးစပ်
နားကပ်ကာ သရဏဂုံ ရွတ်ဆိုလိုက်ပြီး
တင်တင်စောအား ရေတစ်ခွက် တိုက်
လိုက်ပါသည်။

ဤတွင် အနီးရှိ လူများလည်း မိမိ
နေရာများသို့ အလျင်အမြန် လူစုခွဲပြီး
နေရာယူ ပြန်တိုင်ကြပြီး တင်တင်စော
ကိုလည်း ဗာရာမှ တွဲ၍ သူမ၏
နေရာသို့ ပြန်ပို့ပေးလိုက်သည်။

ဤနေရာဒေသ ကာလသည်

အပြင်လောက ရပ်ကွက်ထဲမှာတော့
လူပုံရှေ့ ဟိတ်ဟန်လုပ်၍ မာန်ထိ
မေးမြန်း စစ်ဆေး၍ မရနိုင်သော
နေရာဌာနတစ်ခုဖြစ်၍လည်း တိုးတိုး
တိတ်တိတ် ကိုတိတ်၍ ပြေရင်းကြရသည့်
အတွက် မရွှေသရဲမ မထွက်သော်
မခက်ပေလော။

ခုတော့ စာရေးသူရင်ထဲမှရုန်းထွက်
လာသည့် မေတ္တာရနံ့ အငွေ့အသက်
က သူမ၏ နှလုံးအိမ်ဆီသို့ သင်းပွဲ
စိမ့်ဝင် ခံစားရရှိခြင်းဖြစ်၍ မရွှေသရဲ
ကျေနပ်စွာ ထွက်ခွာသွားသည်သာ။

‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ် စမ်းစမ်းရယ်
ဟု စာရေးသူ နှုတ်မှ မြည်တင်ရင်း
ပြော- မေတ္တာတရားသည် အ
ကောင်အထည်တစ်ခု မဟုတ်သော်
လည်း ဓာတ်သဘာဝအရ အငွေ့
အသက်နှင့်ပင် တန်ခိုးအာနိသင်
ကြီးလေစွ။’

စာရေးသူ နေရာ၌ ထိုင်ရင်း မိမိ၏
မျက်လုံးအစုံကို မှိတ်လျက် မြတ်စွာ
ဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်များကို
အာရုံအထူးပြုလျက်နေမိသည်။

မကြာမီ အရှေ့ဘက်ထောင် ကင်
မျှော်စင်မှ နာရီသံချောင်းခေါက်သံနှင့်
အတူ တာဝန်ကျ ဇန်ထမ်းများ၏ကင်
စစ်၊ လူစစ်ရန် လာနေသော ဖိနပ်
များကို ကြားနေရပါတော့သည်။

ဤမှန်ကန်သော အဖြစ်အပျက်
သည် အမှတ်တရ ဆုံလာရသည့်
အတွေ့အကြုံတစ်ခုပေါ်တွင် ထားရှိ
မိသော မေတ္တာစေတသိက်ဖြင့်
စမ်းစမ်းနှင့် တကွသောမကျွတ်မလွတ်
သေသူများအားလုံး ကျွတ်လွတ်ကြ
စေဟု မှတ်မှတ်ရရ မေတ္တာပို့ကာ
အခါခါ ဆုတောင်းနေမိပါတော့သည်။

စာအုပ်ကြီးရသရ
(မဟာဌာတ်ပစ်တောင်)

အလွန်ထူးခြားသော

ပရလောကသား

စာရေးသူသည် ပရလောကသား အကြောင်းကို ရေးဖွဲ့ထားကြသော စာအုပ်၊ စာစောင် အတော်များများကို လေ့လာဖတ်ရှုဖူးပါသည်။

ပရလောကသား အကြောင်းကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ဧပြီလထုတ်တွင် 'ဆွမ်းသွတ်ပြီး အမျှဝေပေးပါ' နှင့် 'ရုက္ခစိုးနတ်ဆိုတာ တကယ်ရှိသလား' စသည်ဖြင့်

ရေးသားခဲ့ဖူးသည်။
ယင်းသို့ ပရလောကသားများ အကြောင်းကို ရေးဖွဲ့နေကြသော်လည်း ယနေ့ခေတ် လူငယ်အတော်များများ သည် ယုံကြည်မှုမရှိကြသည်ကို လေ့လာသိရှိရသည်။
ပရလောကသားဆိုသည်မှာ ဒီဘဝ သေလွန်ပြီး နတ်မိစ္ဆာဘဝ၊ ရုက္ခစိုးဘဝ၊ ဗြိတ္တာတို့ဘဝ စသည့် ဘဝများ

သို့ ကူးပြောင်းသွားကြသူများကို ဆိုလိုပါသည်။
ထို ပရလောကသားများသည် ဘုရားရှင်လက်ထက်အခါကလည်း ရှိခဲ့ကြသည်။ သို့အတွက် မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ ဒေသနာဓမ္မများတွင် ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင် ဟောကြားခဲ့သော လောကဝတ္ထုဆိုတာ ရှိပေသည်။
ယင်းပေတဝတ္ထုတွင် ဝတ်၏ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၀၁၂

မျက်နှာနှင့် တူသော ပြိတ္တာအကြောင်း ပါရှိပေသည်။ ထိုပြိတ္တာသည် သွားလာ လှုပ်ရှားရင်း တစ်နေရာတွင် အသွင် နာရဒ ရဟန်းနှင့် တွေ့သဖြင့် အသွင် နာရဒ ရဟန်းက ယခုလို မေးလိုက် သည်။

‘သင်၏ သန္တာကိုယ်မှာ ရွှေအဆင်းရှိပြီး အရပ်ပျက်နာအားလုံး ထွန်းလင်းတောက်ပ လျက်ရှိနေသော်လည်း သင်၏ပျက်နာသည် ဝက်ပျက်နာနှင့် တူ၏။ သင်သည် ရှေးဟာ က အဘယ်ကံကို ပြုခဲ့ပါသလဲ’ ဟု မေးသောအခါ...

‘အသွင် နာရဒ ရှေးဟာဝက ကျွန်ုပ် သည် ကိုယ်ဖြင့် စောင့်စည်းသူ ဖြစ်ခဲ့ပါ ၏။ နှုတ်ဖြင့်မှုကား မစောင့်စည်းခဲ့ပါ။ အဲဒါကြောင့် အကျွန်ုပ်၏ အဆင်းသည် အရှင်ဘုရား မြင်တွေ့သည်အတိုင်း ကိုယ်မှာ ရွှေအဆင်းရှိပြီး မျက်နှာကား ဝက်ပျက်နာနှင့် တူသောအဆင်း ရှိနေ ပါ၏။’

အသွင် နာရဒ အဲဒါကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် အရှင်အား လျှောက် ထားပါ၏။ ဤအဖြစ်သနစ်ကို အရှင် ဘုရားကိုယ်တိုင် မြင်တွေ့ပြီးဖြစ်၍ နှုတ်ဖြင့် မကောင်းမှုကို မပြုပါလင့်။ ဝက်ပျက်နာနှင့် တူသူ မဖြစ်ပါစေ လင့်’

ဟူ၍ ပြိတ္တာက ဖြေကြားခဲ့ပါသည်။ ယင်း သာဓကသည် ဘုရားရှင် လက်ထက်အခါက ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည့် အလွန်ထူးခြားသော ပရလောကသား ပြိတ္တာ၏ အကြောင်းပင်ဖြစ်၏။ ယခု ခေတ်အခါတွင်လည်း အလွန်ထူးခြား သော ပရလောကသားများ အထင် အရှားရှိနေသည်ကို တင်ပြလိုပါသည်။

စာရေးသူသည် ရန်ကုန်မြို့၏ အချက်အချာကျသော မြို့နယ်တစ်ခု

အတွင်းရှိ ရိပ်မွန်တစ်ခုထဲသို့ ရောက်ရှိ ခဲ့ပါသည်။

ထိုရိပ်မွန်အတွင်း၌ ခမ်းနားထည်ဝါ စွာ ဆောက်လုပ်ထားကြသော လုံးချင်း တိုက်များသည် အလွန်ပင် သာယာ လှပလျက် အေးချမ်းစွာ နေလိုသူများ အတွက် အထူးသင့်တော်သော နေရာ ကောင်းတစ်ခု ဖြစ်ပေသည်။

စာရေးသူ ထိုရိပ်မွန်အတွင်းရှိ တိုက် တစ်လုံးပေါ်တွင် တစ်လခန့် သီတင်း သုံးနေထိုင်ခဲ့သည်။ ထိုတိုက်တွင် နေ ထိုင်လျက်ရှိကြသော ဒေါ်သိန်းဌေး မိသားစုနှင့် အလွန်ရင်းနှီးတာကြောင့် စကားပြောသောအခါ ပွင့်လင်းစွာ ပြောဆိုလေ့ရှိသည်။

တစ်နေ့သော ညနေချမ်းအချိန်တွင် တိုက်ထဲက ပူအိုက်သောကြောင့် တိုက် ရှေ့ရှိ ခုံလေးပေါ်၌ စာရေးသူနှင့်အတူ ဒကာမကြီး ဒေါ်သိန်းဌေး၊ သမီးဖြစ်သူ လှအိန္ဒလီတို့နှင့် စကားပြောဖြစ်ကြ ပါသည်။

ထိုစကားပိုင်းတွင် ပရလောကသား ဖြစ်သည့် တစ္ဆေအကြောင်းကို ပြော ဖြစ်ကြ၏။ ထိုစဉ် ဒေါ်သိန်းဌေးကိုယ် တိုင် တွေ့ကြုံခဲ့ဖူးသော ပရလောက သား တစ္ဆေအကြောင်းကို ယခုလို လျှောက်ထားပါသည်။

‘တပည့်တော်မ ရွှေဘုံသာလမ်းထဲ က ဆိုင်ခန်းတစ်ခန်းကို ငှားပြီး စတိုး

ဆိုင်တစ်ဆိုင် ဖွင့်ခဲ့ဖူးတယ်။ ဆိုင်ခန်း ကလဲ ကျယ်ဝန်းတော့ ညကျရင် အိမ်ကို ပြန်မအိပ်ဘဲ အဲဒီဆိုင်မှာပဲ တပည့်တော်မရယ်၊ ပေါက်ကျော်ရယ် နောက်ပြီး လှအိန္ဒလီရယ် အိပ်ကြ တယ်’

ဟု ဒေါ်သိန်းဌေးက လျှောက်ထား ၍ မပြီးခင်မှာပင်...

‘အဲဒီအချိန်မှာပဲ ဇာတ်လမ်းထဲ စတော့တာပဲ ဘုန်းဘုန်းရေ’

ဟု လှအိန္ဒလီက လျှောက်ထား လိုက်သည်။

‘ဘယ်လို ဇာတ်လမ်းမျိုး စတာထဲ ပြောပါဦး’

‘ညရောက်ပြီဆိုရင် ဟိုနေရာထဲ ဂလုံဂလွမ်း ဒီနေရာက ဂလုံဂလွမ်း မီးဖွင့်ပြီး ထကြည့်တော့လဲ ဘာမှမတွေ့ ဘူး ဘုန်းဘုန်းရေ’

ဟု လှအိန္ဒလီက လျှောက်ထားပြန် ၏။

‘ဟင် ဒါဆို တစ္ဆေခြောက်တာမှ ပေါ့’

‘ဟုတ်တယ် ဘုန်းဘုန်းရေ၊ ဒါပဲ ပေါက်ကျော်က မယုံဘူးလေ’

ဟု ဒေါ်သိန်းဌေးက လျှောက်ပြီး သည်နှင့်...

‘တစ္ဆေရှိတယ်ဆိုတာ ယုံကြည် မရှိတဲ့ ပေါက်ကျော်ဟာ တစ်ည အိမ်သာသွားတော့ အိမ်သာထဲမှ မည်းမည်းကြီးတွေ့ပြီး ထွက်ပြေး လေရောလား ဘုန်းဘုန်းရေ’

ဟု လှအိန္ဒလီက ရယ်သွဲ့သွဲ့ဖြင့် လျှောက်ထားလေ၏။ ထိုကဲ့သို့ ည ညတိုင်း တစ္ဆေခြောက်ခြင်း ခံနေကြ သဖြင့် ညရောက်မှာကိုပင် ကြောက် လျက် ရှိနေကြ၏။ သို့အတွက် ဒေါ်သိန်းဌေးက သူ

နှင့် ရင်းနှီးသော သာကေတက ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦးထံသွားပြီး အကြောင်းစုံကို ပြောကြားတိုင်ပင်သောအခါ ထိုပုဂ္ဂိုလ် က ကားငှားပြီး ယင်းပရလောကသား ဖြစ်သည့် တစ္ဆေကို ကားပေါ်သို့ အမိန့်ပေးတင်ခေါ်ပြီး ဒီကို အမြန်လာ ခဲ့ဖို့ ပြောလိုက်ပါသည်။

ဒေါ်သိန်းဌေးသည် ယင်းကိစ္စကို စိစစ်ရန် အိမ်ကိုပြန်ပြီး တစ္ဆေကို အမိန့်ပေးပြီး ကားပေါ်သို့ တင်ခေါ်ရန် အမိန့်ပေးတတ်သည့် ဆရာကို ရှာရ ပေတော့သည်။

မကြာမီ ရက်ပိုင်းအတွင်းမှာပဲ အမိန့် ပေးတတ်သော ဆရာရရှိသဖြင့် ကား ငှားပြီး ရွှေဘုံသာလမ်းဆိုင်ကို ပေါက် ကျော်၊ လှအခွလီ၊ ကိုကိုကြီးတို့ပါ ခေါ်ပြီး သွားကြကာ ကားကို ဆိုင်ရှေ့ တွင် ရပ်ထားလိုက်သည်။

အမိန့်ပေးရန် ခေါ်ထားသော ဆရာ သည် အသက် (၆၀)ခန့်ရှိပြီး နှုတ်ခမ်း မွေး၊ ပါးချိုင်းမွေးများပါရှိလျက် ယောဂီ ရောင်ဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထားကာ သူ့ လက်ထဲတွင် ကြိမ်လုံးတစ်လုံး ကိုင် ဆောင်ထား၏။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အမိန့်မပေးမီ ဆိုင် ထဲသို့ဝင်ပြီး ဘုရားစင်ကို ဦးတင်ဂါရဝ ပြုလျက် သူ့နှုတ်ဖျားကလည်း တတွတ်တွတ် ရွတ်ဆိုနေ၏။ ရွတ်ဆို ပြီးသောအခါ ကားကို ဆိုင်ပေါက်ဝတွင် ဖင်ထိုးအရပ်ခိုင်းလိုက်သည်။

ထိုစဉ် ယင်းဆရာသည် ဆိုင် ပေါက်ဝတွင် ရပ်လျက် ကြိမ်လုံးကို မာန်ပါပါကိုင်ကာ...

'ဟိတ် ဒီဆရာအမိန့် ကြိုဆိုတွင်မှာ ရှိ သော တစ္ဆေ၊ သရဲ ဟီလူး စသော ပကောင်တဲ့ မိစ္ဆာကောင်ပုန်သရွေ့ ကြိုကား ဝေါက် ယခုချက်ချင်း တက်ရမည်။ ကားပေါ်

ကိုယောက်ထဲကုန်ပြန်ပါက ဤဆေးကြိမ်လုံးစာ ပိယျ်'

ဟူ၍ ဆရာက ကြိမ်လုံးကို မြှောက် ကာမြှောက်ကာနှင့် သုံးကြိမ်သုံးခါ ထိုစကားကို ပြောပြီး အမိန့်ပေးလေ သည်။

အမိန့်ပေးပြီးသည်နှင့် ကားဆရာကို ကားပေါ် အမြန်တက်ခိုင်းလျက် ဒေါ်သိန်းဌေး ပေါက်ကျော်၊ လှအခွလီ တို့ကိုလည်း ကားပေါ် အတင်းတက် ခိုင်းကာ ကားဆရာကို အမြန်အမောင်း ခိုင်းလေ၏။

ကားနောက်ခန်းတွင် လိုက်ပါလာခဲ့ ကြသော ဒေါ်သိန်းဌေးတို့လည်း စကား တစ်ခွန်းမျှ မပြောခဲ့ကြ။ တစ်ယောက် မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်လျက် ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်စွာဖြင့် လိုက်လာ ခဲ့ကြသည်။ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးအိမ်သို့ ရောက် သည်နှင့် ကားပေါ်က အသီးသီး ဆင်း ပြီး အိမ်ထဲသို့ မဝဲမရဲ အနေအထားဖြင့် ဝင်သွားကြ၏။

ထိုအချိန် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက... 'ဟော ရောက်လာကြပြီပေါ့။ ဆရာ

ကြီးလဲ ဝါလာသကဲ့။ ဘယ်လိုလဲ ခေါ်ခဲ့ကြတယ် မဟုတ်လား'

ဟု ပြုံးရွှင်စွာ မေးလိုက်သည်။

'ဟုတ်ကဲ့ ခေါ်လာခဲ့ပါတယ်'

ဟု ဆရာကြီးက ပြောလိုက်သည်။

ထိုစဉ် အိမ်တွင်ရှိသော အမျိုးသမီး

ကြီးက ညွှန်သည်များရှေ့တွင် ရေခွေး

ကြမ်းပိုင်းလာချပေးသည်။

ဒေါ်သိန်းဌေးတို့က ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ဘာ လုပ်မှာလဲဆိုတာ သိချင်ဇောဖြင့် မျက် ခြည်မပြတ် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကို အကဲခတ် ကြည့်နေကြသည်။

'ကဲ ဒါဆိုလဲ ခေါ်ကြည့်သေးတာ ပေါ့လေ'

ဟု ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက ပြောပြီး ဘုရား ခန်းရှေ့တွင် ဘုရားကို အာရုံပြုပြီး ပရိသတ်ဘက်သို့ မျက်နှာမူလျက်...

'ကဲ ငါ့ဆရာရဲ့အမိန့် ရွှေဘုံသာလမ်း က လိုက်ပါလာခဲ့သော မိစ္ဆာကောင် ယခုချက်ချင်း ငါ့ရှေ့ကို အရောက် လာခဲ့စမ်း၊ အရောက်လာခဲ့စမ်း'

ဟု ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက ထိုကဲ့သို့ အမိန့် ပေးပြီး ခေါ်လိုက်ရာ အိမ်တွင်နေသော အမျိုးသမီးကြီးအား ဝင်ပူးပြီး အမျိုး သမီးလေးသံဖြင့် ယခုကဲ့သို့ ပြောပါလေ တော့သည်။

'အယ်လေးလေး ရက်စက်လိုက်ကြတာ ရက်စက်လိုက်ကြတာ၊ ငါ့မှာပြန် ကားပေါ် လိုက်လို့ နောက်ကလိုက်လိုက်ရတာ မော နေတာပဲ -

ဒီကြားထဲ ယင်းမှာ အနီတွေ အပြာတွေ အစိမ်းတွေတွေနေလို့ ဒုက္ခရောက်ခဲ့ရသေး။ ဒီလိုပဲ လိုက်မလာပြန်ရင်လဲ ဆရာကြီးရဲ့ ကြိမ်လုံးစာပိယျာက ကြောက်ရသေး'

ဟု ရှားရှားရဲ့ရဲ့ဖြင့် ပြောလေ၏။ (လမ်းမှာ အနီတွေ၊ အပြာတွေ၊ အစိမ်း တွေ တွေ့လို့ ဒုက္ခရောက်ခဲ့ရသေးဆို

တာ လမ်းဘေးမီးပွိုင့်ကို ပြောတာဖြစ် သည်။)

‘အေး အဲဒီလို ဒုက္ခမရောက်ချင်ရင် ရတာနာသုံးပါးကို အမြဲဆည်းကပ် ကိုး ကွယ်နေကြတဲ့ ဒေါ်သိန်းဌေးတို့ မိသားစုကို ဘာပြုလို့ ညစဉ်ညတိုင်း အနှောင့်အယှက်ပေးနေရတာလဲ မှန် မှန်ပြောစမ်း’

ဟု ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက အသံခပ်မာမှာ ဖြင့် မေးလိုက်သည်။ ထိုအချိန် အပူခံ နေရသော အမျိုးသမီးကို ကြည့်နေကြ သော ဒေါ်သိန်းဌေး ပေါက်ကျော်၊ လှအောင်တို့လည်း ကြက်သီးမွှေးညင်း ထပြီ ကြောက်ရွံ့လျက် ရှိနေကြသည်။

‘သူတို့က ကျွန်မ အမြဲနေတဲ့ မိမာန် မှာ လာနေကြတာလေ။ အဲဒါကြောင့် အနှောင့်အယှက်ပေးနေရတာပါ’

‘ဒါဆို အဲဒီ မိမာန်မှာ လုံးဝမနေရ သူး’

‘ဒီလိုဆို ကျွန်မ ဘယ်ကိုသွားနေရ မှာလဲ’

‘အဲဒီနားက နီးစပ်ရာ သစ်ပင်မှာ သွားနေပေါ့’

ဟု ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက လေသံခပ်တင်း တင်းပြောလိုက်၏။

‘နီးစပ်တဲ့ သစ်ပင်မှာလဲ အစောင့် အရှောက်တွေ ရှိတယ်’

ဟု ဝမ်းနည်းကြေကွဲသံဖြင့် ပြော လေသည်။

‘နင့်ဘာသာနင် ဘယ်မှာပဲ သွားနေ နေဟာ ဒေါ်သိန်းဌေးတို့ ဆိုင်ထဲမှာ တော့ လုံးဝမနေပါနဲ့၊ နေခွင့်လဲ မပေး နိုင်ပါဘူး။ အမြန်ဆုံး အဲဒီဆိုင်ထဲက ထွက်ခွာသွားပါ ဒါပဲ’

ဟု ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက ခပ်ပြတ်ပြတ် ပြောလိုက်သည်။

‘ဒါဆိုလဲ ကျွန်မ နေရာရှာဖို့မယ်’

ဟု တုန်ယင်မောဟိုက်စွာ ပြောပြီး ထွက်သွားလေသည်။ ထိုအချိန် ဒေါ်သိန်းဌေးက အံ့ညံ့သည့် အနေထား ဖြင့်...

‘ဟယ် ညီမ ဘာမှ မဖြစ်ဘူးနော်’ ဟု မေးလိုက်၏။

‘ကျွန်မ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဒေါ်ဒေါ်’

‘ညီမ ဘာမှ မသိဘူးလား’

‘ဟင့်အင်း ကျွန်မ ဘာမှ မသိဘူး’

‘စောစောကပဲ ညီမမှာ ပရလောက သားဝင်ပူးလို့ ဆရာကြီးနဲ့တောင် စကားတွေ ပြောနေကြသေးတယ်’

‘ဒါတွေ ကျွန်မ မသိဘူး။ ကျွန်မ သိတာက ကျွန်မရဲ့ ဆံပင်တွေ ဖရိုဖရဲ ပြိုကွဲနေတာရယ်၊ ရင်ထဲမှာ ဟာတာ တာကြီး ဖြစ်နေတာရယ်။ ဒါပဲ သိတယ် ရှင့်’

‘ဪ အဲဒါက ညီမသိတယ် မှတ်လို့’

ဟု ဒေါ်သိန်းဌေးက ပြောပြီး ပုဂ္ဂိုလ် ကြီးထံ လှည့်၍...

‘ကျွန်မ ဘာလုပ်ပေးရဦးမလဲ’

‘ဘာမှ လုပ်ပေးစရာ မလိုပါဘူး။’

စောစောက မိစ္ဆာမကလဲ အစ်မကြီးထို့ ဆိုင်မှာ မနေတော့ပါဘူးလို့ အာမေ သွားပါတယ်။ ဒီနေ့ကစပြီး စိတ်ချလတ် ချသာ ဆိုင်မှာနေပါတော့’

‘ဟုတ်ကဲ့ ဒါဆို ကျွန်မတို့ကို ပြန်ခွင့် ပြုပါဦး’

ဟု ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးအား ဦးတင်ဂါရဝဖြ ဖြင့် အားလုံး ကားပေါ်တက်ပြီး ပြန်လာ ခဲ့ကြလေတော့သည်။

ထိုနေ့ညမှာပဲ ဒေါ်သိန်းဌေးတို့ မိသားစု ယင်းဆိုင်ထဲတွင် စိတ်ချလတ် ချ အိပ်နေကြစဉ် ထို ပရလောကသား က တစ်ညလုံး ဝုန်းဒိုင်းကြမ်းနေသဖြင့် အိပ်မရတော့ဘဲ ညတွင်းချင်း ကားငှား ပြီး အိမ်သို့ အမြန် ပြန်ခဲ့ရပေတော့ သည်။

ဒေါ်သိန်းဌေးသည် ယင်းပြဿနာ ကို မည်သို့ဖြေရှင်းရမည်ကို အကြံအစီက လျက် ရှိနေစဉ် မိတ်ဆွေတစ်ဦး အိမ် ရောက်လာပြီး...

‘ဆိုင်ထဲတွင် သံဃာတော် ငါးပါးပုဂ္ဂိုလ် ဖရိုဖရဲနား နာကြားလျက် အမှုအတန် ပေးထလိုက်ပါ’

ဟု အကြံပေးပါသည်။

ထိုသို့ အကြံပေးသည့်အတိုင်း တောင်ဥက္ကလာပမှ သံဃာတော်ငါးပါး အား ယင်းဆိုင်သို့ ပင့်ဖိတ်ကာ ပရိတ် တရားနာကြားပြီး လှူဒါန်းမှုအရစုတို့ ကို အလွန်ထူးခြားသော ပရလောက သားအား အမှုအတန်းပေးဝေလိုက် သဖြင့် ယနေ့အချိန်အထိ မည်သို့သော အသံမျိုးမှ မကြားရတော့ဘဲ စိတ်ချမ်း သာစွာ အိပ်ရပါတော့သည်။

ဘေးကလာ ဝေးကွာကြပါစေ။

အရင်ဥက္ကလာပ (မဟာဌာနပစ်ဘင်)

၁၉၅၅ ခုနှစ်

ကလေး
၅ နှစ်မြင့်

အမဲခမ်းကြိုက်သူ

တစ္ဆေ သရဲ သဘက်နှင့် နာနာ
ဘာဝ ဟူ၍ အမျိုးမျိုး ရှိကြသည်။
လူတို့အား အသံဖြင့် လည်းကောင်း၊
အနံ့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ နဂိုပုံသဏ္ဍာန်
အမျိုးမျိုးဖြင့် လည်းကောင်း ခြောက်
လှန့်ခြင်း ခံကြရသည်။ သို့သော်လည်း
ခြောက်လှန့်ခြင်း ခံရသူများ အနက်
တစ္ဆေ သရဲ သဘက်နှင့် နာနာဘာဝ

တို့ကို နဂိုပုံသဏ္ဍာန်ဖြင့် ခြောက်လှန့်
ခြင်းခံရသူမှာ အလွန်နည်းပါးပါသည်။
အကယ်၍ ခြောက်လှန့်ခြင်း ခံရ
သော် ကြောက်လန့်ပြီးအသက်သေဆုံး
ခြင်းအထိ ဖြစ်ကြရသည်။ တစ္ဆေ

သရဲ ခြောက်လှန့်ခြင်း ခံရသူသည်
ခေါင်းကြီးပြီး ကြက်သီးမွှေးညင်း
ထဲလာတတ်ကြောင်း စာရေးသူကိုယ်
တိုင်ပင် ခံစားခဲ့ရဖူးပါသည်။
ယခု တင်ပြမည် အခြားသမားမှာ

လည်း တကယ် သရဲ သဘက်တို့ကို နဂိုပုံသဏ္ဍာန်နှင့် ခြောက်လှန်ခြင်း ခံရသော်လည်း သူငယ်ချင်းနှင့် တွေ့ သကဲ့သို့ စကားပြောဆိုပြီး မကြောက် မလန့် ခဲ့သူတစ်ဦးအကြောင်း တင်ပြ သွားမည် ဖြစ်ပါသည်။

၁၉၂၀ ပြည့်နှစ် ကိုလိုနီနယ်ချဲ့များ အုပ်စိုးနေသည့် အချိန်အခါ ဖြစ်သည်။ ယခင် ငြင်းခြံခံရပြီး မလှိုင်မြို့နယ် အတွင်းရှိ ပန်းအိုင်ကျေးရွာတွင် နေထိုင်သူ ဦးအင်္ဂါသည် (အင်္ဂါနေ့ မွေးဖွား၍ နေသားအတိုင်း အမည်ပေး ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်)အမဲသားကို အလွန် ကြိုက်နှစ်သက်သူ ဖြစ်သည်။ အမဲသား ကို အခြောက်လှန်း မီးကင်ပြီး အခါး ရည်(လက်ဖက်ရည်ကြမ်း)ဖြင့် အမြည်း လုပ် စားသောက်ရလျှင် တစ်နေ့လုံး နီးပါး ထမင်းမစားဘဲ နေနိုင်သူ ဖြစ် သည်။

အမဲဝမ်းတွင်းသားကို ကောင်းစွာ မကျက်မီ (စားသည့်အခါ ဆတ်တောက် ဆတ်တောက် ဖြစ်နေသည့် အနေ အထား) ချက်ပြုတ် စားသောက်လေ့ ရှိသည်။ အမဲသား စားရမှသာ လှုပ်ရှား ၍ ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်သည်ဟုပင် ပြော လေ့ ရှိသည်။

တစ်နေ့ ကိုအင်္ဂါ အိမ်ရှေ့ကွပ်ပျစ် ပေါ်တွင် ထိုင်နေစဉ် တစ်ရွာတည်းနေ ကိုထွန်းညို ဆိုသူ ရောက်လာပြီး...

'ကိုအင်္ဂါ ဆူးပုတ်တောရွာ(ယခုရွာဖျက်)မှာ နွားပေါ်ပယ်လို့ ကြားတယ်။ ခပ်ဖျားက အမဲသားကြိုက်သူ ဆိုတော့ သတင်းကောင်း လာပေးတာ သွားဝယ်ပါလား'

လို့ ပြောလာသည်။ ကိုအင်္ဂါက...

'ဟား ကိုထွန်းညို ကျေးဇူးပဲဗျာ။ အမဲသား မစားရတာ ကြာပြီ။ အမဲပေါ် တဲ့နေရာ သွားပြီး ဝမ်းတွင်းသားတွေ ဝယ်ခဲ့မယ်။ မနက်ဖြန် ကျွန်အိမ်မှာ

ထမင်းလာစားဗျာ' လို့ ပြောပြီး ကိုထွန်းညိုကိုပင် ထမင်း စား ဖိတ်လိုက်သည်။

ကိုထွန်းညိုနှင့် တွေ့သည့်အချိန်မှာ (၄)နာရီခန့် ရှိနေပြီဖြစ်၍ ကိုထွန်းညို က...

'ကိုအင်္ဂါ ခပ်ဖျား အမဲသား သွားဝယ်တာ ကတော့ ဟုတ်ပါပြီ အချိန်လဲ ကြည့်ပါဦး။ အသွားအပြန် ဆိုရင် ညမှောင်မှ ပြန် ရောက်မှာ။ အသားအိမ်တွေနဲ့ ယထုံတော် ဘူး ထပ်တယ်။ မနက်မှ သွားဝယ်လဲ ရပါတယ်ဗျာ'

လို့ ပြောသည်။ ကိုအင်္ဂါက...

'ကျွန်က ဝမ်းတွင်းသား စားချင်လို့ သွားဝယ်မှာဗျာ။ ဝမ်းတွင်းသားက အမဲ ဖျက်ပြီးတာနဲ့ ဝယ်မှရတာ။ နောက်ကျ ရင် သူများ ဦးသွားမှာ။ ဒီလမ်းခရီးက အမြဲသွားနေတဲ့နေရာတွေပါ။ ကြောက် စရာ မလိုပါဘူးဗျာ'

လို့ ပြန်ပြောပါသည်။ ကိုထွန်းညို က...

'အင်း ခင်ဖျားကတော့ အမဲသားနဲ့ ပတ်သက်ရင် ငရဲပြည် သွားဝယ်ရမယ် ဆိုရင်လဲ ဆင်းဝယ်မယ့်သူပဲ'

လို့ ပြောပြီး ထပြန်သွားသည်။ ကိုအင်္ဂါလည်း အိမ်ပေါ်တက် အဝတ် အစား လဲလှယ်ပြီး ငွေယူကာ အိမ်ပေါ် မှဆင်းသွားပါသည်။ အိမ်ပေါ်မှအဆင်း မီးဖိုထဲတွင် ထမင်းချက်နေသည့် ဇနီး သည် မစာဥအား...

'ငါ ဆူးပုတ်တောရွာထက် အမဲဝမ်းတွင်း သား သွားဝယ်ပြီးပယ် အိမ်ရှေ့က လေးကို လဲ ဆဲထလမ်းကြည့်ပါဦး'

ဟု ပြောပြီး ဆင်းသွားပါသည်။ အသက်(၃)နှစ်ခန့်ရှိ သမီးက ဖခင်ဖြစ် သူအား မျက်စိသူငယ်နဲ့ လှမ်းကြည့်နေ သည်။ သမီးရဲ့ပါးကလေးကို ချစ်စနိုး နဲ့ နမ်းခဲ့ပြီး ဆက်တွက်လာပါသည်။ မစာဥကလည်း ထမင်းအိုးငှက်ခွေးမှ 'အမဲသားဆိုရင် သားမေး မယားမေပဲ' ဟု ပြောပြီး မျက်စောင်းထိုး ကျန်ခဲ့ပါ သည်။

ကိုအင်္ဂါ ပန်းအိုင်ရွာမှ ထွက်လာပြီး ဆူးပုတ်တောရွာသို့ (၂)နာရီနီးပါး လမ်းလျှောက်လာခဲ့ရသည်။ ဆူးပုတ် တောရွာ ရောက်တော့ ပေါ်မယ့်နွားက စားကျက်မှ ပြန်မဝင်လာသဖြင့် စောင့် နေကြရသည်။ ကိုအင်္ဂါကို တွေ့တော့ အသိမိတ်ဆွေတွေက...

'ကျွန်တော်တို့ဖောက်သည် အဝယ် တော်ကြီးကတော့ နွားတောင် မပေါ်ရ သေးဘူး ရောက်ပါပြီဗျာ'

လို့ တစ်ယောက်တစ်ခွန်း ပြောဆို နှုတ်ဆက်ကြသည်။ ကိုအင်္ဂါက...

'ကျွန်တော်လဲ ဝမ်းတွင်းသား မရမှာ စိုးရိမ်လို့ ကိုထွန်းညို သတင်းပေးတာ နဲ့ ကြိုကြိုတင်တင် ထွက်လာတာဗျာ' လို့ ပြန်ပြောပါသည်။

တကယ် အမဲပေါ်ပြီးသည့်အခါ အချိန်မှာ အတော်လင့်နေပြီဖြစ်သည်။ ရွာသား မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းများ က...

'ကိုအင်္ဂါ ဝမ်းတွင်းသားလဲ ခြေပဲဗျာ မနက်မှ အေးအေးဆေးဆေး ပြန်ပါ လား။ ဒီည ထန်းရည်နဲ့ အမဲသားဟင်း လေး စားသွားပါဦးဗျာ'

လို့ ပြောပြီး ဝိုင်းတားကြပါသည်။ ကိုအင်္ဂါက...

'ခပ်ဗျာတို့ရဲ့ စေတနာကိုတော့ ကျေးဇူးတင် ပါတယ်။ ဒီထဲက ရွာနဲ့လဲဆေးပြီး ကလေးငယ် နဲ့ မိန်းမပဲ ရှိတော့ ကြောက်နေတာပဲ။ ကျုပ် ပြန်လို့ ပြန်တုန်း ခပ်ဗျာတို့ တိုက်ထားတဲ့ ထန်းရည်နဲ့ အပြင်းအကျပ်ဖြင့် စားရသည့် အစားအစာက အလောက်ဆိုလို့လောက်ပါပြီ ဗျာ။ နောက်မှ ထပ်တော့ကြတာပေါ့'

လို့ ပြောပြီး အမဲဝမ်းတွင်းသားကို လက်ကဆွဲပြီး ထပြန်ခဲ့ပါသည်။ ရွာ သား မိတ်ဆွေများကတော့...

'ကိုအင်္ဂါကတော့ဗျာ တစ္ဆေ့ သရဲ ဆိုတာ သူ့သူငယ်ချင်းလို့ မှတ်ထားတဲ့ လူပဲဗျာ။ အေးလေ အဖေလုပ်သူကလဲ နာမည်ကြီးဆေးဆရာ ဆိုတော့ ဘယ် သူ့ကိုမှ ထိမထင်တဲ့လူပဲ'

လို့ နောက်မှ ပြောနေသံများကို မကြားသလို သဘောထားပြီး ရွာသို့ ပြန်လာခဲ့သည်။

အသားစိမ်း၊ ငါးစိမ်း မပါဘဲလူချည်း သက်သက် ပြန်ရမည် ဆိုပါက ရွာ နှစ်ရွာကြား သင်္ချိုင်းကုန်းနှင့်ညောင်ပင် အုပ်လျှိုတစ်ခုကို ဖြတ်ဆင်းရမည်ဖြစ် ၍ သာမန်လူတစ်ယောက်အဖို့ ဤခရီး ကို ညဆယ်နာရီ၊ ဆယ်တစ်နာရီအချိန် ပြန်ရန် စဉ်းစားမည် မဟုတ်ပါ။

သို့သော် ဦးအင်္ဂါသည် သားမယား ဇောနှင့်ထန်းရည်၏အစွမ်းများကြောင့် မိမိရွာသို့ အရောက်ပြန်လာခဲ့သည်။ ဆူးပုတ်တောရွာမှ ထွက်ပြီး ငှက်စား တစ်ဝက်လောက်တွင် ပန်းဆိုင်ရွာ သင်္ချိုင်းမှ အုတ်ဂူများနှင့် မြေပုံများကို လဆန်းရက် လ၏အလင်းရောင်ဖြင့်

မုန့်မှားမှား မြင်နေရသော်လည်း ကြောက်စိတ် လုံးဝမရှိဘဲ မိုးတွင်း အချိန် ရေစီးနေသည့် လျှိုတစ်ခုမှာ လည်း ရေများ မြောက်ခန်းပြီး ညောင် ပင်ကြီးများ အုပ်ဆင်းနေသည့်အောက် မှ ဖြတ်သွားရမည် ဖြစ်သည်။

သို့သော် ဘာကိုမှ အမှုမထားသူပီပီ လျှို၏တစ်ဖက်မှစဆင်းပြီးလျှိုအလယ် လောက် အရောက်တွင်နောက်ဘက်မှ နားထဲသို့ တရုတ်ဟူသောအသံကို ကြား မိလိုက်သည်။ ရုတ်တရက် နောက်ကို လှည့်ကြည့်လိုက်သည်အခါ ခွေးနက် ကြီးတစ်ကောင်သည် ပါးစပ်မှ လျှာကြီး ကို မြေတွင် တရွတ်တိုက်ဆွဲပြီး လျှို တစ်ဖက်ထိပ်မှ လိုက်ဆင်းလာသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။

ကိုအင်္ဂါ စိတ်ထဲမှ မိတ်ဆွေအပေါင်း အသင်းတွေကတော့ လိုက်လာမှာပဲ ဆိုတာ သိပါတယ်။ ထို့ကြောင့် အသံ ထွက်ပြီး...

'ဟေ့ကောင် မင်းက အဲသား စားချင်လို့ လိုက်လာပေယျံ ဝါက အယ်ပန်းခဲပြီး ရွာက နေ ဝယ်လာတာကွ။ မင်းကိုတော့ မပေး စားနိုင်ဘူး လိုက်ချင်လဲ လိုက်ခဲ့တာ' လို့ ပြောပြီး ရွာဘက်သို့ ခပ်သုတ် သုတ် ပြန်လာခဲ့ပါသည်။

ခွေးနက်ကြီးကလည်း ဇွဲမလျှော့ဘဲ ရွာအထိ လိုက်လာပြီး ကိုအင်္ဂါအိမ်ဝင်း ထဲ ဝင်သွားသည့်အခါ ခြံဝင်း၏ အပြင် ဘက်မှ ရှေ့လက်နှစ်ဖက် ထောက်ပြီး ထိုင်ကျန်ခဲ့သည်။ ကိုအင်္ဂါလည်း အမဲ ဝမ်းတွင်းသားတွဲကို အိပ်တံခါးပေါက် အတွင်းဘက်မှာ ချိတ်ထားခဲ့ပြီး ဇနီး ဖြစ်သူအား ပြန်လာပြန်ကြောင်း နှုတ် ဆက်လိုက်သည်နှင့် အိပ်ရာတွင်းမှဇနီး ဖြစ်သူ အသံပင် မပြုမိ (၃)နှစ်သမီး မြကောင်က အလန့်တကြား အော်ပြီး ဝိုင်းပါသည်။

ကလေး အိုတိုဝတ်အောင် လင်မယား နှစ်ယောက် ချောသော်လည်း ကလေး မှာ အငိုမတိတ်ဘဲ အော်ငိုနေသည်။ ထိုအခါ ဇနီးဖြစ်သူ မစာဉက...

'ကိုအင်္ဂါ ရှင် အသားပိုးဆွေနှင့် အပြစ်က ပြန်လာတော့ မကောင်းဆိုပါစေ့ ပိုလာ ထယ်ထပ်တယ်။ ရှင်အဖေကို သွားခေါ်ပြီး

လို့ ပြောသည်။ ကိုအင်္ဂါမှာ မနေ သာတော့ဘဲ ဖခင်ဖြစ်သူ ဆေးဆရာ ကြီး ဦးသာခွန်းအိမ်သို့ သွတ်ခြေတင် ပြေးရလေသည်။ ရွာလယ်မှ ဖခင်၏ နှစ်ဆောင်ပြိုင် ပျဉ်ထောင်အိမ်သို့ ရောက်သောအခါ တံခါးကို ခေါက်ပြီး နှိုးရာ ဖခင်ဖြစ်သူမှာ ညဉ့်နက်သည် အထိ မအိပ်သေးဘဲ အင်းများချ၍ သိမ်ဝင်သပိတ်ထဲ မီးရှို့ထည့်ပြီး ပြာများ ကို ရေဖျော်၍ ပြန်သောက်နေသော ကြောင့် အသင့်တွေ့ပါသည်။ အဖေ ဖြစ်သူက...

'အင်္ဂါ အချိန်မတော် လာနိုးတယ် ဆိုတော့ မင်း ဘာမဟုတ်တာတွေ လုပ် လာပြန်ပြီလဲ'

ဟု တိုက်ရိုက် မေးလိုက်သည်။ ကိုအင်္ဂါက...

'အဖေမေးတာလဲ ပြောပါ့မယ်။ အခု တော့ အိမ်မှာ သမီးလေး တက်တတ်

ငိုနေလို့ အရင်လိုက်ကြည့်ပေးပါဦး' လို့ ပြောဆို တောင်းပန်ပါသည်။ သားအဖနှစ်ယောက် စကားပြောသံ ကြောင့် ဆရာကြီး၏ခန်း ဒေါ်သက်အုံ နှင့် ခယ်မ မအေးသွယ်တို့လည်း အိပ်ရာမှ နိုးလာကြသည်။ မိခင်ဖြစ်သူ က...

'ဟဲ့ အင်္ဂါ ဘာဖြစ်လာပြန်တာလဲ' လို့ မေးတော့...

'အမေ့ပြေး မြကျင် ငိုနေတာ ချောမရလို့ အဖေ့ကို လိုက်ကြည့်ပေးဖို့ လာခေါ်တာပါ'

လို့ ပြောတော့ သားအချစ် မြေးအနှစ် ဆိုစကားအတိုင်း လင်တော် မောင်အား လိုက်သွားရန် အတင်းပြော နေပါသည်။ ဦးသာဒွန်းကလည်း...

'မင်းနဲ့မှ တော်တဲ့မြေး ယဟုတ်ပါဘူးကွာ။ ဒီကောင် ဘယ်လောက်ပိုက်ပိုက်ဝါးပြောတာ အထိပဲခိုင်ပါဘူး။ လိုက်သွားမှာပေါ့'

လို့ ပြောပြီး ချက်ချင်း သားအဖ နှစ်ယောက် ထွက်လာခဲ့သည်။

ဆရာကြီးကဲ့သို့ ဦးသာဒွန်းသည် သာမညပုဂ္ဂိုလ် မဟုတ်ပါ။ အိုင်အိုင်ခါးလှည့် လက်ဖွဲ့၊ မန္တန်နှင့် ဆေးပညာ များတွင် ပုဂ္ဂား တောင်သာ မြင်မြဲနှင့် မလှိုင်မြို့နယ် တစ်လွှား၌ နာမည်ကြီး ၂၉၆ နာမည်ကျော်မြင်မြဲမရင်...

ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ (အလျဉ်း သင့်လျှင်ဆေးဆရာကြီး ဦးသာဒွန်း၏အကြောင်းကိုလည်း ရေးသား တင်ပြသွားမည် ဖြစ်သည်။ စာရေးသူ) သားအဖနှစ်ယောက် အိမ်ရှေ့ ဝင်းပေါက်သို့ ရောက်သောအခါ ဦးသာဒွန်းမှာ ခေတ္တမျှ ရပ်ကြည့်ပြီး...

'မင်း ဘာအသားငါးတွေ အိမ်ကို ယူလာသလဲ'

လို့ မေးပါသည်။ ကိုအင်္ဂါက...

'အဖေ ညနေက ဆူးပုတ်တောရွာမှာ အမဲပေါ်လို့ ဝမ်းတွင်းသား သွား ဝယ်ပြီး အိမ်ကို ယူလာပါတယ်။ အသားတွေတော့ အိမ်ထဲမှာ ချိတ်ထားတယ် အဖေ'

လို့ ပြန်ပြောပါသည်။ ဦးသာဒွန်းက တအားငိုနေသော ကလေးငယ်ကြောင့် ဘာမှမပြောတော့ဘဲ အိမ်ပေါ်သို့ တက်သွားပြီး ဘုရားစင်ရှေ့တွင် ထိုင်လိုက်သည်။ ချွေးမ၏ ရင်ခွင်ထဲမှ ကလေးအား လက်ကို ကိုင်ကြည့်ပြီး...

အင်္ဂါ သောက်ရေတစ်ခွက် ခပ်လာခဲ့'

လို့ သားဖြစ်သူအား ပြောကြားပါသည်။ ကိုအင်္ဂါလည်း သောက်ရေ တစ်ခွက်ကို ခပ်ပြီး အဖေဖြစ်သူအား ပေးပါသည်။

ဦးသာဒွန်းသည် ဘုရားစင်ဘက်သို့ လှည့်ပြီး ရေခွက်ကို လက်ဖြင့်ကိုင်လျက် နှုတ်မှ ဂါထာမန္တန်များ ရွတ်ဆိုပြီး ရေခွက်ကို အောက်ချ၍ ဘုရားကို ဦးသုံးကြိမ် ချလိုက်သည်။ ထို့နောက် ရေခွက်ထဲမှ ရေကို လက်ချောင်းကလေးများဖြင့် နှိုက်ပြီး ကလေးအား တောက်ပေးသည့်အပြင် ခေါင်းမှ ခြေထောက်အထိ (၃)ကြိမ် သပ်ပေးလိုက်ရာ ကလေးမှာ ချက်ချင်း အငို တိတ်သွားလေသည်။

ဦးသာဒွန်းက ကိုအင်္ဂါဘက်သို့ လှည့်ပြီး...

'မင်း ဝမ်းတွင်းသားကို အိမ်ဝင်း အပြင်ဘက် သွားပစ်ပေးလိုက်' လို့ ပြောတော့ ကိုအင်္ဂါက...

'ဟာ အဖေ ဆူးပုတ်တောရွာနဲ့ ပန်းအိုင်ရွာကြား လျှိုက စပြီး ဒီကောင်လိုက်လာတာ ကျွန်တော်ကလဲ အသားကြိုက်ပုံနဲ့ အဖေ သိပါတယ်ဗျာ။ ကျွန်တော် ပေးနိုင်ဘူး အဖေ'

လို့ ငြင်းပါသည်။ ခင်ဖြစ်သူက...

'တော်တော်တော်ကောင်ပဲ။ မင်း ပေးရင် ဒီကောင် ပြန်တော့မှာ ယဟုတ်ဘူး။ ငါဟာ ဆရာဖြစ်တဲ့ ကျွန်တော်အညီ ဂူစည်း ဘီလူးစည်း ဆိုတာ ရှိတယ်ကွ။ ငါ ဂါထာ မန္တန် မှန်ပုတ်စဉ်က မင်း စာရတ်တာပေးပယ် ကလေးကို မနှောင့်ယှက်ဖို့ မေတ္တာရင်ခံ ကတိပေးခဲ့တယ်။ ဒီတော့ မင်း အကုန်လုံး ပေးနိုင်ရင် တစ်ဝက်တော့ ခွဲပေးလိုက်ပါ'

လို့ ပြောမှ ကိုအင်္ဂါသည် မီးဖိုထဲမှ ဓားယူပြီး အမဲဝမ်းတွင်းသား တစ်ဝက် ခန့်ကို လှီးဖြတ်ပြီး အိမ်ဝင်းအပြင်ဘက် ဝင်းတံခါးနားသို့ မကျော့မနှစ်နှင့် ပစ်ပေးလိုက်ရပါသည်။

ထိုအဖြစ်အပျက်သည် အမှန် တကယ် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည့် ဖြစ်ရပ်မှန် တစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။ စာရေးသူ၏ ခင်ကိုယ်တိုင် တွေ့ကြုံခဲ့ရသဖြင့် ပြောပြခဲ့သော ဇာတ်လမ်းကို ရေးသားတင်ပြ လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤအဖြစ်အပျက်ပါ နေရာများသို့ စာရေးသူ မရောက်ဖူးပါ။ သို့ပါ၍ အဖြစ်အပျက်ပါ ရွာများနှင့် နေရာဒေသများ ပထဝီအနေအထားအရ ကွဲလွဲနေပါက စာရေးသူ၏တာဝန်ပေး ဖြစ်ကြောင်း ဝန်ခံပါသည်။

ကမ္ဘောဇ ဘုရားပြင်

သာသနာပြုရန်လာသာ

ဦးကွယ်စောင့်ဒွေ

မိုးမိုးကြွေး
(နမူနာ)

BURMESE CLASSIC

အခန်း[၁]

ဖားကန်မြို့နှင့် (၁၆)ပိုင်ခန့် ကွာဝေးသော တောမှော်ရွာလေးသည် အိမ်ခြေ (၁၀၀)ခန့်ရှိပြီး လူဦးရေ (၄၀၀)ခန့်ရှိသည့် ကျေးရွာလေးတစ်ရွာ ဖြစ်ပေသည်။ ထိုရွာတွင် နေထိုင်သူများသည် သစ်လုပ်ငန်း၊ ရွှေလုပ်ငန်းနှင့် ကျောက်စိမ်းလုပ်ငန်းစသည်ဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပြုကြသည်။

တောမှော်ရွာလေး၏ အရှေ့ဘက်အညွှတ်တည့်ရှိ တောအုပ်လေးသည် ဤရွာလေးအတွက်သာမက အနီး

အနားရှိ ရွာများအတွက်ပါ သစ်ကိုလိုသလောက် ထုတ်လုပ်ပေးနေသည့် တောတန်းလေးဖြစ်သည်။

ထိုတောတန်းထဲတွင် တောဆင်ရိုင်းများလည်း ရှိသည်။ ယခင်ကဆိုလျှင် တောဆင်ရိုင်းများသည် တောမှော်ရွာထဲထိ ရောက်လာပြီး သောင်းကျန်းတတ်သည်။ ယခုနောက်ပိုင်းမှာတော့ လာရောက်ခြင်း မရှိတော့ပေ။

၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ၏ နေ့တစ်နေ့တွင် တောမှော်ကျေးရွာ အရှေ့ဘက်ရှိ တောတန်းထဲသို့ သစ်တင်ရန်

အလို့ငှာ ကားတစ်စီး မောင်းဝင်သွားသည်။ ထိုကားမောင်းသူကား ဦးသိန်းရွှေပင်ဖြစ်သည်။

ဦးသိန်းရွှေသည် အသက်(၅၀)ခန့်ရှိပြီး အိမ်ထောင်မရှိ လူဖျိုကြီးဖြစ်သည်။ အရက်သေစာ မသောက်စားတတ်။ သူ့အကြိုက်ဆုံးကား ကွမ်းဖြစ်သည်။

ပါးစပ်ထဲမှာကွမ်းကို အဆက်မပြတ် ငုံ့ထားတတ်သည်။ အသားညိုညိုနှင့် ကိုယ်လက်ကြံ့ခိုင်သူဖြစ်သည်။ သူ၏ဇာတိမှာ မြန်မာနိုင်ငံအောက်ဘက်ပိုင်းရှိ ရေစကြိုမြို့ဖြစ်သည်။ ယခုတောလုံးခင်း၊ ရပ်ကွက်(၅)တွင် နေထိုင်သည်။

www.burmeseclassic.com

ဦးသိန်းရွှေသည် သစ်ခုတ်သမားများ ဖောက်လုပ်ထားသော တောလမ်းအတိုင်း ကားကို ဖြည်းဖြည်းချင်း မောင်းဝင်သွားပြီး နာရီဝက်အကြာတွင် သစ်ခုတ်သမားများ စခန်းသို့ ရောက်ရှိသွားသည်။

ဦးသိန်းရွှေ၏ ကားသစ် ခုတ်သမား များအနီးသို့ အရောက် သစ်ခုတ်သမား များထဲမှ မောင်ဦးဆိုသူ က ကားပေါ်သို့ လှမ်းကြည့်ရင်း...

‘ဦးလေးသိန်း... ဒီနေ့ တယ်နောက် ကျပါလားဗျ’

ဦးသိန်းရွှေသည် ကားပေါ်မှ ဆင်း ရင်း မောင်ဦးကို ပြုံးပြကာ...

‘နောက်ကျဆို မင်းတို့လမ်းတွေက ကောင်းမှ မကောင်းတာကွ၊ ကားဘီး ပေါက်မှာလဲ စိုးရသေး၊ ဒါကြောင့် ထိန်းပြီး ဖြည်းဖြည်းချင်း မောင်းလာ ခဲ့လိုက်တာ’

မောင်ဦးက ဘာမှ ပြန်မပြောတော့ဘဲ ဦးသိန်းရွှေထံသို့ လက်ဝါးဖြန့် လိုက်ရာ ထုံးစံအတိုင်း ဦးသိန်းရွှေက ကွမ်းယာထုတ်လိုက် မောင်ဦးလက်ထဲ သို့ လှမ်းပေးလိုက်လေသည်။

သစ်ခုတ်သမားများထဲမှ မောင်ဦးကို တော့ ကိုယ့်တူကိုယ့်သားလို ဦးသိန်း ရွှေက ခင်နေမိသည်။ သံယောဇဉ်လဲ ဖြစ်မိသည်။ မောင်ဦးကလဲ သူ့ကို အစ်ကိုလို့ ဦးလေးလို့၊ မိဘလို ခင်နေ ရှာမှန်း သူသိသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း လက်ဖက်ရည်ဖိုး၊ ကွမ်းယာဖိုးကအစ သူ့ဇာတိနိုင် သလောက် ပေးမိသည်။ ဦးသိန်းရွှေ သည် သူ၏ ကားပေါ်သို့ သစ်လုံးများ တင်နေသည်ကို တစ်ချက်ငဲ့ကြည့်ရင်း

လုံးခင်းရွာမှ “ငွေတောင်တန်း” စား သောက်ဆိုင်ပိုင်ရှင် ဒေါ်ပုလဲ မှာလိုက် သော စကားကို သတိရလိုက်မိသည်။

“ဦးသိန်းရွှေ တောထဲမှာ ဟင်း ပြင်းရွက်တွေ့ရင် ခူးပေးခဲ့ဦးနော်” ဆိုသည့်စကား ဖြစ်သည်။ ဒေါ်ပုလဲ၏ ငွေတောင်တန်း စားသောက်ဆိုင်က လုံးခင်းမှာ နာမည်ကြီးသည်။ အစား အသောက်မျိုးစုံရသည်။ ဈေးလည်း ချိုသာသည်။

သို့ဖြစ်၍ ဦးသိန်းရွှေက ဤဆိုင်မှာပဲ ထမင်းစားဖြစ်တာ များသည်။ သို့ဖြစ်၍ လည်း ဒေါ်ပုလဲတို့ဇနီးမောင်နှံနှင့် ခင် မင်နေကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ဦးသိန်းရွှေ သည် တဲမှာ မနားတော့ဘဲ တဲ အနောက်ဘက်ရှိ တောထဲသို့ စား တစ်လက်ကိုင်၍ ဝင်သွားသည်။ လက် ထဲမှာ ဓားနှင့် ချုံနွယ်များကို ခုတ်ထွင် ရှင်းလင်းကာ ဟင်းပြင်းရွက် ရှာနေ သည်။

ထိုခဏ၌ သူ့မျက်လုံးထောင့်၌ အရာတစ်ခုကို ထပ်ခါထပ်ခါ မြင်နေ သလို ခံစားရသည်။ ထိုအရာနားသို့ စားကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင်ကိုင်၍ ဖြည်း ဖြည်းချင်း လျှောက်သွားရာ သစ်တုံး ငယ်တစ်ခု ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရ သည်။

အမြင့်(၂၀)လက်မရှိ သစ်တုံးငယ်၏ ပုံသည် ထူးဆန်းနေသည်။ သစ်တုံး၏ ဘေးနှစ်ဖက်မှ ဖြာထွက်နေသော သစ်ကိုင်းငယ်(၂)ခုသည် ပင်စည် သစ်တုံးငယ်ထဲသို့ ထိုးဖောက်ကာ သစ်ဖောက်နွယ်သဏ္ဍာန်

ဖြစ်ပေါ်နေသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။ ဦးသိန်းရွှေ၏ စိတ်ထဲဝယ် ထူးဆန်း နှေးသလို ခံစားမိ၍ ထိုသစ်လုံးငယ်ကို ပွေယူလာခဲ့သည်။

သစ်တုံး၏ ထိပ်နှစ်ဖက်ကို လွှဖြင့် တိုက်ဖြတ်ထားသည်ကို တွေ့ရခြင်း အားဖြင့် သစ်ခုတ်သမားများ ပယ်ဖ် ထားသည်ကို သိရသည်။

ထိုနေ့က ဒေါ်ပုလဲ မှာလိုက်သော ဟင်းပြင်းရွက်ကို ထပ်မရှာဖြစ်တော့ဘဲ သစ်တုံးငယ်လေးကို ကားပေါ်တင်ကာ လုံးခင်းသို့ ပြန်ခဲ့လေသည်။ မွန်းတွဲ (၁၀၀)နာရီမှ တောမှော်တောထဲမှ ထွက်လာခဲ့သော ဦးသိန်းရွှေ၏ သစ် တင်ကားသည် ညနေမှောင်မိုးဖျိုးချ အချိန်တွင် လုံးခင်းသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ သည်။

လုံးခင်းရပ်ကွက်(၂)ရှိ ဦးမြင့်မောင် ဒေါ်မြင့်တို့၏နေအိမ် သစ်စက်သို့ ကား ကို မောင်းခဲ့ပြီး အလုပ်သမားများထ ကားပေါ်မှ သစ်များကို ချနေသည့် အခိုက် ဦးသိန်းရွှေသည် သူ တယူ တယ ယူဆောင်လာခဲ့သည့် သစ်တုံး ငယ်လေးကို ကားခေါင်းထဲမှ မ ထုတ် ပြီး ယူလာခဲ့ရာ သစ်စက်ပိုင်ရှင် ဦးမြင့် မောင်က တွေ့သွားပြီး...

‘ကိုသိန်းရွှေ...အဲဒါဘာလဲဗျ’ ‘ဪ...ကျွန်တော် တောင်းခံနေ တွေ့လို့ ယူလာခဲ့တာဗျ၊ စိမ်းသံမှာထ ထူးဆန်းနေသလို ခံစားမိလို့လေ ဆ’

ဖောက်ခွယ်ပုံပဲဗျ။ ဒီမှာကြည့်'

ဦးသိန်းရွှေက သစ်လုံးကို ထောင်
ပြရင်း ကိုင်ပြလိုက်သည်။ ဦးမြင့်မောင်
က သစ်လုံးငယ်ကို သေချာကြည့်ရင်း
မှ...

'ကျွန်တော့်ကို ရောင်းပေးခဲ့ပါလား
ကိုသိန်းရွှေ ဘာရယ်တော့ မဟုတ်ဘူး။
ထူးဆန်းလို့ သိမ်းထားချင်ရုံ သက်
သက်ပါ'

ဦးသိန်းရွှေက တစ်ချက်စဉ်းစား
ရင်းမှ...

'ရော့ဗျာ... ကြည့်ပြီးပေးလိုက်၊
ဘယ်လောက်ရယ်လို့ မဟုတ်ပါဘူး'

'ကျေးဇူးပဲဗျာ ရော့ (ရဝဝ)ကျပ်
ယူလိုက်ဗျာ'

ဦးမြင့်မောင်တစ်ယောက် သစ်တုံး
ငယ်ကို ရေသန့်သန့်ဖြင့် သေချာဆေး
ကြောကာ အမြင့်တစ်နေရာ၌ တင်
ထားလိုက်လေသည်။

ညအိပ်ရာဝင်တာ ဦးမြင့်မောင်က
ထိုသစ်တုံးငယ်ကို ဘာလုပ်ရမလဲဟု
စဉ်းစားနေမိသည်။ ဇနီးဖြစ်သူနှင့်
လည်း တိုင်ပင်မိသည်။ နောက်တော့
ဇီးကွက်ရုပ် ထုလျှင် ကောင်းမည်ဟု
အတွေးဝင်လာသည်။

နောက်တစ်နေ့ မနက်တွင် လုံးခင်း
ကျေးရွာရုပ်ကွက်(၄) ဆေးရုံကုန်းတွင်
နေထိုင်သည့် ဗေဒင်ဆရာ ဦးမင်းလွင်
ထံသို့ သစ်တုံးငယ်ကို ဆိုင်ကယ်နှင့်
တင်ယူသွားပြီး ဇီးကွက်ရုပ် ထုပေးရန်
ပြောလိုက်သည်။

ဆရာဦးမင်းလွင်လည်း ဇီးကွက်ရုပ်
ထုခ (၁)ကောင် (၂)သောင်းကျပ်ဖြင့်
အလုပ် လက်ခံလိုက်သည်။ ထိုည၌ပင်
ဆရာဦးမင်းလွင်ထံသို့ ရှေးခေတ်
အဝတ်အစားများကို ဝတ်ဆင်ထား
သည့် အလွန်လှပသည့် မိန်းကလေး
တစ်ယောက်ရောက်ရှိလာပြီး...

BURMESE CLASSIC

'ဆရာ... ဇီးကွက်ရုပ်ကို တစ်ကောင်
တည်း မထုပါနဲ့နော်၊ နှစ်ကောင်ထု
ပေးပါ'

ဟု လာပြောသည်။ မနက် မိုးလင်း
တော့ ဆရာဦးမင်းလွင်တစ်ယောက်
ဦးမြင့်မောင်ထံသို့ သွားကာ...

'ကိုမြင့်မောင်... ခင်ဗျားတို့ အယုံ
အကြည် ရှိ မရှိတော့ ကျွန်တော် မယ်
ဘူးဗျာ။ ညက ကျွန်တော့်ကို ရှေးခေတ်
အဝတ်အစားဝတ်ထားတဲ့ အမျိုးသမီး
တစ်ယောက် အိပ်မက်လာပေးတယ်။
ဇီးကွက်ရုပ်ကို တစ်ကောင်တည်း မထု
ပါနဲ့၊ နှစ်ကောင်ထုပေးပါတဲ့။ အဲဒါ
ခင်ဗျားတို့ရဲ့ သဘောဆန္ဒကို လာမေး
တာ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲလို့'

ဦးမြင့်မောင်တို့ ဇနီးမောင်နှံလဲ
အံ့ဩဝမ်းသာစွာဖြင့်...

'အိပ်မက်ပေးတဲ့အတိုင်း လုပ်ပေး
လိုက်ပါ ဆရာရယ်။ ဒါ ထူးဆန်းနေ
တာပဲ။ ဇီးကွက်ရုပ် နောက်တစ်ကောင်
ထုခအတွက်လဲ ကျွန်တော် ပြန်ပေးပါ
မယ်နော်'

'ဟုတ်ပြီလေ... ဒါဆို ကျွန်တော်
ပြန်တော့မယ်နော်'

ဆရာဦးမင်းလွင် နှုတ်ဆက်ပြန်သွား
တော့ ဦးမြင့်မောင်နှင့် ဇနီးဒေါ်မြင့်၊
သစ်စက်အလုပ်သမားများက ထူးဆန်း
ဖွယ်ရာ ထိုအကြောင်းကို ဆက်လက်
ပြောဆိုနေကြလေသည်။

အခန်း [၂]

ဆရာဦးမင်းလွင်သည် ဇီးကွက် ရုပ်
ထုနေရင်းမှ နောက်ထပ် ဇီးကွက်
အသေးနှစ်ကောင်ကိုလည်း ဇီးကွက်
ရုပ်အကြီး၏ အောက်ခြေတွင် အာရုံရ
ကာ အလိုလို ထုမိသွားသည်။ ထို
ဇီးကွက်(၄)ကောင်ရုပ်တုကို ဦးမြင့်
မောင်ထံသို့ အပ်ပြီးနောက် ဦးမြင့်မောင်
က ထိုဇီးကွက်ရုပ်တုများကို ပန်းချီ
ဦးဌေးလွင်ထံ အပ်နှံကာ ဆေးရောင်
ခြယ် ရွှေချခြင်းများ ပြုလုပ်ပေးခဲ့သည်။

ယခုအခါ ထိုဇီးကွက်ရုပ်တုများကို
ရွှေသားအစစ်များ ချထားခဲ့သည်။ ထို
ရုပ်တုများကို အိမ်ထိုင်ဝင်ချင်း သစ်စာ
ရင်းလုပ်သည့် အခန်းဝ အမြင့်တစ်နေ
ရာတွင် ထားကာ ကိုးကွယ်ထားခဲ့
သည်။

ထိုဇီးကွက်ရုပ်တုသည် ဦးမြင့်
မောင်တို့ဇနီးမောင်နှံထံ ဘယ်သော
အခါမှ အိပ်မက်မပေးပေ။ ယင်းတို့နှင့်
ပဋ္ဌာန်းဆက်ပါသည့် သစ်စက်အလုပ်
သမားများထံမှ ဦးအုန်းကျော်ဆိုသည့်
သူ့ကိုသာ မကြာခဏ အိပ်မက်ပေးခဲ့
သည်။

ဦးအုန်းကျော် ပထမဦးဆုံးမက်သည့်
အိပ်မက်မှာ ယင်းတို့သည် ရှမ်းပြည်
နယ်မှလာသော ရှမ်းမျိုးနွယ်များဖြစ်
ကြောင်း။ ယခုလိုလာခြင်းမှာ
သာသနာပြုရန် လာခြင်းဖြစ်ကြောင်း
ဘုရားသုံးဆူ တည်ရန်ရှိကြောင်း ယင်း
တို့မှာ မောင်နှမများဖြစ်ကြောင်း

အစ်ကိုမှာ စနေသားဖြစ်ပြီး ညီမမှာလဲ စနေသမီးဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။

ဦးမြင့်မောင်တို့ဇနီးမောင်နှံ၏ စီးပွားရေးမှာ တစ်နေ့တခြား တိုးတက်လာခဲ့သည်။ ထိုသို့ စီးပွားရေးဖြစ်ထွန်းလာသည့်အလျောက် တစ်ညတွင် ဦးအုန်းကျော်မှ အိပ်မက်မက်သည်မှာ...

'ကိုအုန်းကျော်... ဒေါ်မြင့်၏ဖြစ်တဲ့ ခေါ်မြင့်၊ ကွမ်းအုံရွာမှာ (၂၄)တောင်ပြည့် စေတီတည်ပေးဖို့ ပြောပေးပါ။ စေတီတော်ကိုလဲ ဆုတောင်းပြည့်စေတီလို အမည်ပေးပေးပါ'

အိပ်မက်အရ ပထမဦးစွာ ဒေါ်မြင့်၏ ဇာတိရေဦးမြို့နယ်၊ ကွမ်းအုံရွာတွင် (၂၄)တောင်ပြည့် ဆုတောင်းပြည့် စေတီတော်ကို ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ မေလတွင် တည်ခဲ့ပြီး ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ၌ ထီးတော်တင်ပွဲကို အောင်မြင်စွာ ပြုလုပ်နိုင်ခဲ့သည်။

ထိုထီးတော်တင်ပွဲကို လိုက်လိုသည်ဟု ဇီးကွက်ရုပ်တုမှ အိပ်မက်ပေးသဖြင့် လုံးခင်းမှ ကားဖြင့် တင်ခေါ်ခဲ့ရာ မတည်ငြိမ်သော လမ်းကြောကြောင့် ဇီးကွက်ရုပ်တုမှာ ကားပေါ်၌ မကြာခဏ လဲကျသွားသော်လည်း သူ့အလိုလို ပြန်လည် ထောင်မတ်လာသည်ကို တွေ့မြင်ကြရသည်မှာ အလွန် အံ့ဩဖွယ်ရာပင် ဖြစ်ပေသည်။

ဒေါ်မြင့်၏ ကွမ်းအုံရွာရောက်သည်တွင် ဇီးကွက်ရုပ်တုအား ရွာဦးကျောင်းရှိ အာရုံခံတန်ဆောင်းထဲတွင် ထားရှိရာ ညရောက်သည်တွင် ဦးအုန်းကျော်ကို အိပ်မက်ပေးသည်မှာ...

'ကိုအုန်းကျော်... ကုန်ပစ္စည်းတရားရင်လို လိုက်လာတာ ဘုရားပုဒ်ရတ် ဒီထဲမှာ ထားထားစား။ အပျိုကို ထုတ်ပေးပါ'

ဟု အိပ်မက်ပေးလေသည်။ ညတွင်းချင်းပင် ဇီးကွက်ရုပ်တုကို အာရုံခံ

တန်ဆောင်းထဲမှ ထုတ်၍ စေတီအနီးတွင် ထားပေးခဲ့ရသည်။ အိပ်မက်အရ ဒုတိယတစ်ဆူဖြစ်သည့် (၄၆)တောင်ပြည့်ဘုရားကိုမူ ဦးမြင့်မောင်၏ဇာတိရွာဖြစ်သည့် ရေဦးမြို့နယ်၊ စည်ကြီးရွာ၌ တည်ပြီး ၁၃၇၄ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆန်း(၈)ရက်နေ့တွင် ဘုရားထီးတင်ပါသည်။

စေတီတော်၏ဘွဲ့တော်မှာ အိပ်မက်ပေးသည့်အတိုင်း **"ဓာတုဘဒ္ဒစေတီတော်"** ဟု အမည်ပေးခဲ့လေသည်။ ထိုဇီးကွက်ရုပ်တုကို ဦးမြင့်မောင်တို့ဇနီးမောင်နှံမှ အသီးအနှံမျိုးစုံတို့ဖြင့် ကျွေးမွေးရာ ညအခါ ဦးအုန်းကျော်ကို အိပ်မက်ပေးသည်မှာ ယင်းတို့မောင်နှမသည် ၄၈ကျော်သီးနှင့် မာလကာသီးကိုသာ ကြိုက်ကြကြောင်း၊ ပန်းသီးနှင့် လိမ္မော်သီးကိုမူ မကြိုက်ကြကြောင်း ပြောပါသည်။

ယင်းတို့ပေးသည့် အိပ်မက်အရ ဘုရားသုံးဆူ တည်ရမည့်အနက်မှ နှစ်ဆူကို တည်ပြီးသွားပြီး ကျန်ရှိနေသေးသည့် တတိယတစ်ဆူကိုမူ မည်သည့်နေရာတွင် တည်ရမည်ဆိုသည်ကို မသိရသေးကြောင်း ဦးမြင့်မောင်တို့ ဇနီးမောင်နှံက စာရေးသူကို ပြောပြပါသည်။

ဦးမြင့်မောင်တို့ ဇနီးမောင်နှမသည် ယခုအခါ ဖားကန့်မြို့နယ်၊ လုံးခင်းအုပ်စု၊ ငြိမ်းချမ်းသာယာရပ်ကွက်တွင် နေထိုင်လျက်ရှိပါသည်။

(မှတ်ချက်။ ။ ကာယကံရှင်၏ အမည်များပါမကျန် ဤဝတ္ထုတွင် ပါရှိသည့် နေရပ်လိပ်စာနှင့် အမည်များသည် ဖြစ်ရပ်မှန်များ ဖြစ်ပါသည်။)

အေးမွန်ကျော်(နုစွတီ)

နယ်၌ စာပေပညာရေး

မိမိတို့အသေတွင်

အစိုးရစာပို့တိုက်များနှင့် ဆက်သွယ်၍ ရပါက

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းအမှာယူနိုင်ပါသည်။

တန်ဖိုးပေးရွေးယူစနစ်ဖြင့် မှာကြားနိုင်ပါသည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း တစ်အုပ်လျှင် ၂၃၀၀/- ကျပ်

(နှစ်ထောင်သုံးရာကျပ်နှုန်းဖြင့်) မိမိတို့

လက်ဝယ်အရောက် ဖို့ဆောင်ပေးပါမည်။

(၃)လ၊ (၆)လ၊ (၉)လ (၁၂)လ စသည့်

မိမိလိုသောလက် ရေးသား၍

မှာကြားနိုင်ပါသည်။

မှာကြားရန်လိပ်စာ...

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် အမှတ် ၂၃၃ (၂၉)လမ်း၊

ပန်းဘဲတန်းစာတိုက် ရန်ကုန်မြို့၊ ဝန်း-၀၀ ၂၆၂၂၀၄

[၁]

မာယာ...

မိန်းမမာယာ
 ယောက်ျားမာယာ
 ဖြစ်၏မာယာ
 တော၏မာယာ
 တောင်၏မာယာ
 မုဆိုးရဲ့မာယာ
 သားကောင်ရဲ့ မာယာ
 စသည်ဖြင့်
 ထောင်သောင်း
 မကများလဲ များပါတိ...
 တစ်နည်းအားဖြင့်
 ဗျူဟာလို့လဲ ခေါ်နိုင်
 ပါတယ်။ ရိုးသားမှု
 မှန်သမျှဟာ မာယာကြောင့်
 ဆုံးရှုံးကြတာပါပဲ။
 ကျွန်တော်ကတော့
 တောရဲ့မာယာ တစ်ခုကြောင့် တော
 မှောက်ခံခဲ့ရဖူးပါတယ်။

ရုပ်ဝါဒသမားတစ်ယောက် ဖြစ်တဲ့
 ကျွန်တော်ဟာ လက်တွေ့ကြုံမှ ယုံ
 လိုက်ရပါတယ်။

[၂]

‘ထိမ်းဘူတာ’
 ရွှေညောင်-ရပ်စောက် လမ်းပိုင်း
 ဘူတာငယ်တစ်ခုဖြစ်ပါသည်။ ရွှေ
 ညောင်မှ ရထားအချိန်မှန်ဆိုလျှင်
 ထိမ်းကို ညနေ(၄)နာရီဝန်းကျင်မှာ
 ဝင်ရပါမည်။ ယနေ့တော့ ရထားအထွက်
 နောက်ကျသဖြင့် ညနေ(၆)နာရီ
 လောက်မှ ဝင်ခဲ့ပါတော့သည်။
 တောရိပ်တောင်ရိပ် မိုးရိပ်ကိုကြောင့်
 ရာသီက အေးစိမ့်စိမ့် လေပြည်လေ
 ညှင်းလေးတွေပင် ကျွန်တော် ဒေါသ
 ထွက်မိသည်။ အေးရိပ်ပိုမိုစေသော
 ကြောင့်ပင်...

BURMESE CLASSIC

မောင်လွယ် (ဟင်္သာတ)

တောတိုက်မာယာ

ရာသီက မိုးကာလ လဆန်းပိုင်းဆို
 တော့ လရောင်ပျော့ပျော့လေးနဲ့ မှိန်
 တုတ်တုတ် ကြယ်ရောင်တို့ကိုပဲ အားပြု
 ရတော့သည်။
 ထိမ်းဘူတာနှင့် ကျွန်တော်သွား
 မယ့် ပုန်းအင်ရွာလေးမှာ (၃)မိုင်
 လောက်ဝေးသည်။ ဘူတာမှ ပုန်းအင်
 သွားမည့်လမ်းရောက်ဖို့ တူရဲ့ တော
 တန်းလေးကို (၁၅)မိနစ်လောက် ဖြတ်
 ကျော်ရမည်။
 ဒီလမ်းကို (၁၀)ကြိမ်မက သွားဖူး
 သည်။ တောတန်းလေးဆိုသော်လည်း
 (၃)ပေလောက်ရှိသော အပင်ငယ်များ
 သာ များသည်။ အမြင့်ဆုံးအပင်သည်

(၁၀)ပေထက် မကျော်ပါ။
 သစ်ကြီးဝါးကြီးများ မရှိတာက
 တစ်ကြောင်း၊ ဘောင်းဘီရှည်ဝတ်ထား
 သည်က တစ်ကြောင်းပေါ့။ ကျွန်တော့်
 အပေါ်သွားချင်သည်ကို မတ်တတ်ပင်
 ရပ်၍ ရှင်းလိုက်သည်။
 ကိစ္စ ပြီးမြောက်သွားချိန်တွင် ခေါင်း
 နားပန်းကြီးသွားခြင်း ကြက်သီးထခြင်း
 များဖြစ်ခဲ့လေသည်။ ဒါ ဘာကြောင့်
 ဖြစ်သည်ကို မစဉ်းစားအား တောတန်း
 ကို ဖြတ်ကျော်ဖို့ပဲ ကျွန်တော် အားရက်
 လိုက်သည်။
 ပုန်းအင်ရွာသွားလမ်းမှာ ကြီး မှောင်
 တွေးရင်း လူသွားလမ်းလေးအတိုင်း

လျှောက်လှမ်းခဲ့ရာ တစ်ကိုယ်လုံး ချွေးသီးများ စိုရွှေနေလေပြီ။ ညကလည်း မှောင်သည်ထက် မှောင်လာလေသည်။

လရောင်ကြယ်ရောင်တို့၏ အောက်တွင် ကျွန်တော်နှင့် ပေ(၁၀၀)အကွာ လောက်တွင် ပအိုဝ်းတိုင်းရင်းသူလေးကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ကျွန်တော် ပအိုဝ်းတိုင်းရင်းသူလေးကို ပအိုဝ်းစကားဖြင့် ပုန်းအင်လမ်းခွဲ ဘယ်နားမှာလဲလို့ လှမ်းအော်ပြီး မေးလိုက်သည်။

ပအိုဝ်း တိုင်းရင်းသူလေးကတော့ လမ်းခွဲကို လက်ညှိုးထိုးပြပြီး လမ်းဆက်လျှောက်သွားပါတယ်။ မြန်လိုက်တဲ့ ခြေထောက်ပိုင်ရှင်မလေး သူပြတဲ့နေရာလဲ ရောက်ရော သူဟာ ကျွန်တော်နဲ့ တတ်တိုင် (၅)တိုင်အကွာလောက် ရောက်သွားပါပြီ။

ပအိုဝ်းတိုင်းရင်းသူလေးပြတဲ့ လမ်းလေးအတိုင်း ဆက်လျှောက်ခဲ့တာ (၂) နာရီနီးနီးကြာတဲ့အထိ ပုန်းအင်လမ်းကို မတွေ့သေးပါ။ ပအိုဝ်းယောက်ျားတစ်ယောက် ကျွန်တော်ရှေ့ ပေ(၁၀၀) လောက်မှာ ထပ်တွေ့ပြန်တယ်။

ပအိုဝ်းတိုင်းရင်းသူလေးကို မေးသလိုမျိုး ထပ်မေးလိုက်ပါတယ်။ ပအိုဝ်းယောက်ျားလေးက လက်ညှိုးထိုးပြပြီး ဆက်လျှောက်သွားပါတယ်။ သူပြတဲ့လမ်းကို ကြည့်လိုက်တော့ ပအိုဝ်းတိုင်းရင်းသူလေးပြတဲ့ လမ်းလေးပါပဲ။

ဒီတစ်ခါတော့ သူတို့ပြတဲ့လမ်းကို ဆက်မလျှောက်တော့ဘဲ ရပ်၍ စဉ်းစားမိတော့တယ်။ တောထဲမှာ တစ်ခုခု မှားခဲ့သလားဆိုတာပေါ့။

ကျွန်တော် ဘယ်နေရာသွားသွားရတာနာသုံးပါးကို ဘယ်တော့မှမမေ့ခဲ့... ယခုတော့ မေ့ခဲ့လေပြီ။ သွေးရိုးသားရိုး မဟုတ်မှန်း ဒီတော့မှ ရိပ်မိပါ

တယ်။ ကျွန်တော် မိုးပေါ်ကို မော့ကြည့်ပြီး ရတာနာသုံးပါးကို ဦးတိုက်လိုက်ပါတယ်။ ပြီးရင် မေတ္တာသုတ်ပါဠိတော်ကို (၃)ခေါက်တိတိ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်လိုက်ပါတယ်။

မျက်လုံးဖွင့်၍ ဘေးဝန်းကျင်ကို ကြည့်ရင် မီးတိုက်ခွက်ကလေး ထွန်းထားသော အိမ်တစ်လုံးကို တွေ့လိုက်ရပါတယ်။ အနားကပ်သွားပြီး အသံပြုလိုက်ရင် လူနှစ်ယောက် ထွက်လာပါတယ်။

‘သောက်ရေလေး တစ်ခွက် လောက်တိုက်ပါဗျာ’

‘အိမ်ထဲဝင်ပါ အောက်ဗမာ... ခရီးတစ်ထောက်နားပါဦး’

သူတို့ပြောတဲ့စကားဟာ ဗမာစကား ဖြစ်ပေမယ့် မနည်း အားစိုက်နားထောင်ရပါတယ်။ စကားပြော အရမ်းမြန်ပါတယ်။

‘ကျွန်တော် အောက်ဗမာဆိုတာ ခင်ဗျား ဘယ်လိုသိလဲ’

သူတို့ပေးသော ရေကို သောက်ရင်း ပြန်မေးမိပါတယ်။

‘အောက်ဗမာက စကားဖြည်းဖြည်း ပြောတယ်။ ကျွန်တော်တို့ အထက်ဗမာ တစ်နည်းအားဖြင့် အင်းလေးဗမာတွေက စကားပြော မြန်တယ်လေ’

‘ဟုတ်တယ်နော်... ခင်ဗျားတို့ စကား ကျွန်တော် မနည်း စဉ်းစားယူရတယ်။ တောထဲမှာ ဘာပြုလို့ အိမ်လာဆောက်နေကြတာလဲ’

‘အိမ်မဟုတ်ပါဘူးဗျာ... ဒါက နွားတဲပါ။ ကျွန်တော်တို့က အင်းလေးဘက်ကလာပြီး ဒီမှာ နွားအငှားလာကျောင်းတာ။ တစ်နှစ်ကို နွားတစ်ကောင် စပါး(၁၀)တင်းရတဲ့ဗျာ။

အကောင်(၅၀)ဆိုတော့ စပါး တင်း

(၅၀၀)ရတယ်။ သူငယ်ချင်းသုံးယောက် ဝေယူကြတာပေါ့။ ခင်ဗျားက ဘယ်ကလာပြီး ဘယ်ကိုသွားမှာတုံး’

‘ရွှေညောင်ဇာလာတာ ညနေ(၆) နာရီလောက်ကဆိုက်တဲ့ ရထားနဲ့ပေါ့။ ပုန်းအင်သွားမှာ လမ်းပျောက်နေလို့ ‘ဟာ... အိုရပ်တော့ ခင်ဗျား ဆက်ပထွားနဲ့တော့ ည(၁၂)နာရီထိုးပြီး ဒီတော့တန်းလေးက မိနစ်(၂၀)လောက်ပဲ ဖြတ်ကျော်ရတာ...’

(၆)နာရီလုံးလုံး ဖြတ်ကျော်တာတောင် တောအပြင် မရောက်တာထက်ရင် ခင်ဗျား တောမှောက်ခံထားပြီ။ ကျွန်တော်တို့ စဲပုံပဲ အိမ်လိုက်တော့။ မနက်ကျမှ ဆက်သွားပေါ့’

တောမှောက်တယ်ဆိုတာ မသိပေမယ့် သူတို့ပြောသလို (၆)နာရီကျော် ဖြတ်ခဲ့တော့တောင် တောအပြင် မရောက်သည်မှာ သူတို့ပြောသလို ဖြစ်လောက်တယ်ဟု ယုံကြည်မိပါတယ်။

တစ်ညတာခရီးအား သူတို့နဲ့အတူ အိပ်စက်ကာ မနက်မှ လိုရာခရီးကို ဆက်ခဲ့ပါတယ်။

ပုန်းပင်ရွာရှိ လူကြီးများအား အကျိုးအကြောင်း ပြောပြကာ မေးကြည့်မှ “မတ်တတ် အပေါ့သွားခဲ့သော ကြောင့်” ဖြစ်သည်ကို သိခဲ့ရပါတယ်။ မည်သည့်နေရာတွင်မဆို ကြီးသည်ငယ်သည် မဟုတ်ဘဲ တောပိုင်တောင်ပိုင် အစောင့်အရှောက်များ ရှိကြစမြဲ... ကျွန်တော်ကဲ့သို့ အမှားမျိုး မဖြစ်ကြပါရန် ကိုယ်တွေ့ဇာတ်လမ်းလေးဖြင့် ရေးသား တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

စာပေသစ္စာဖြင့်...

မောင်ခိုင်စွယ်(ဟလာတ)

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ (၁)ရက်မှ (၃၁)ရက်နေ့အထိ
ခွန်စုံရက်သားသမီးများအတွက်

ပျော့ပျာ့စား

ဆရာကျောင်း

အပို

စီးပွားရေး
စီးပွားရေး ။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ တိုးတက်နေဦးမည်။ သို့သော် လုပ်ငန်းတွင်၌ ပြဿနာများ ပေါ်တတ်သည်။ နိုင်ငံခြားနှင့် စီးပွားရေး အဆက်အသွယ်ရမည်။ လုပ်ငန်းတိုးချဲ့ဖို့ မသင့်သေးပါ။ အင်္ဂါနံ့ဆန်၊ ဆီ၊ ဆား၊ ဆေး လုပ်ငန်းများ အဆင်ပြေမည်။
ဇနီးမောင်နှံများ ။ မိမိ အထက်လူကြီး၏ ချီးမြှင့်မှုကို ခံစားရမည်။ ရာထူး တိုးတတ်သည်။
အိမ်တွင် ။ မိသားစုအတွင်း အိမ်တွင်းရေး အဆင်ပြေသော်လည်း သားသမီးများ၏ နိုင်ငံခြားခရီး အခက်အခဲကြုံပြီး ကြန့်ကြာတတ်သည်။ ထွက်ငွေများနေဦးမည်။
အချစ်သူ ။ ချစ်သူ၏ အထင်လွဲမှု ခံရတတ်သည်။ စေ့စပ်လက်ထပ် လိုသူများ ခေတ္တ စောင့်ပါဦး။
ပညာရေး ။ အထက်တန်းပညာများ သင်ယူခွင့်ရမည်။ ကြိုးစား သလောက် ခရီးရောက်မည်။
ကျန်းမာရေး ။ ခြေလက်များတွင် ထိခိုက်အထိရာ ရတတ်သည်။ အသွားအလာ ဆင်ခြင်ပါ။
ထောင်ချီနတ်များ ။ ၁၊ ၃၊ ၅၊ ၆၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၅၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၉။
ကျွတ်ချီနတ်များ ။ ၂၊ ၄၊ ၉၊ ၁၄၊ ၁၈၊ ၂၄၊ ၂၇။
ထီထိုက်ချီနတ်များ ။ ၁၊ ၅၊ ၈၊ ၁၉၊ ၂၆၊ ၂၈။
ထီထိုက်ချီနတ်များ ။ ၂၊ ၆၊ ၈၊ ၀ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။
အထောင်ယတြာ ။ ။ အိမ်ရှိ ဘုရားတွင် သစ်သီး(၃)လုံး လှူဒါန်းပေးပါ။

စီးပွားရေး
စီးပွားရေး ။ လုပ်ငန်းများ မကောင်းသေးပါ။ တိုးချဲ့ခြင်း မပြုပါနှင့်ဦး။ မျှော်မှန်းထားသော အမြတ်များ မရနိုင်သေးပါ။ မထင်မှတ်ဘဲ ငွေကြေး အခက်အခဲ ဖြစ်တတ်သည်။ ဗုဒ္ဓဟူးနံ့ရွှေ အရောင်းအဝယ်များ ဝင်ငွေ ကောင်းမည်။
ဇနီးမောင်နှံများ ။ နေရာပြောင်းရတတ်သည်။ လုပ်ငန်းတွင်း ပြဿနာ ပေါ်တတ်သည်။ မိမိလူကြီး၏ အကူအညီနှင့် အဆင်ပြေမည်။
အိမ်တွင် ။ အိမ်ထောင်ဖက်၏ ကျန်းမာရေးကြောင့် ငွေကြေး အကုန်အကျ များတတ်သည်။ သားသမီးများ၏ အထောက်အပံ့ ရမည်။
အချစ်သူ ။ အချစ်ရေး အဆင်ပြေနေသော်လည်း ကြားလူတစ်ဦး ကြောင့် အထင်လွဲခံရတတ်သည်။ လက်ထပ်စေ့စပ်လိုသူများ အဆင်ပြေ သောလဖြစ်မည်။
ပညာရေး ။ ကွန်ပျူတာ သင်တန်းများ တက်ခွင့်ရမည်။ ကျောင်းစာကို ဂရုစိုက်ပေးပါ။ ဘဝရေးအတွက် အရေးကြီးသည်။
ကျန်းမာရေး ။ အစာမပြကြ ဖြစ်တတ်သည်။ ခေတ္တခဏသာ ခံစားရ မည်။ စိတ်အေးချမ်းအောင် နေပါ။
ထောင်ချီနတ်များ ။ ၂၊ ၅၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၈၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၈။
ကျွတ်ချီနတ်များ ။ ၁၊ ၄၊ ၁၀၊ ၁၅၊ ၂၄၊ ၂၉၊ ၃၀။
ထီထိုက်ချီနတ်များ ။ ၂၊ ၈၊ ၉၊ ၁၆၊ ၂၅၊ ၂၇၊ ၃၀။
ထီထိုက်ချီနတ်များ ။ ၁၊ ၂၊ ၆၊ ၉ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။
အထောင်ယတြာ ။ ။ အစာ ကျွေးပေးပါ။ ဆွမ်းခံရဟန်တစ်ပါးအား ပုန်တစ်ခု လှူဒါန်းပေးပါ။

စီးပွားရေး ။ လုပ်ငန်းတွင်း အလုပ်သမား ပြဿနာပေါ် တတ်သည်။ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခြင်းဖြင့် ပြေငြိမ်းပါ။ လုပ်ငန်း မှ အစုရှယ်ယာရှင်များ ထွက်တတ်သည်။ ခေတ္တခဏ ငွေကြေးအခက်အခဲ ကြုံတတ်သည်။ အမျိုးသမီး အသုံး အအောင် ရောင်းဝယ်သူများ အကျိုးအမြတ်များမည်။
ဇနီးမောင်နှံများ ။ လုပ်ငန်းဆိုင်ရာ အဝေးခရီးအတွက် တာဝန်ပေးခံရတတ်သည်။ အောင်မြင်သောခရီး ဖြစ်မည်။
အိမ်တွင် ။ သားသမီးများကြောင့် ထွက်ငွေများ တတ်သော်လည်း သာယာသော အိမ်တွင်းရေးရှိမည်။

ဆွေမျိုးများကြောင့် စိတ်ညစ်စရာကြုံမည်။
အချစ်သူ ။ နှစ်ဖက်စီသာ သဘောတူမှုကြောင့် စေ့စပ် လက်ထပ် လိုသူများ အဆင်ပြေမည်။ သမီးရည်းစားများ ကြားလူကို သတိထားပါ။
ပညာရေး ။ အချစ်ရေးကြောင့် ပညာရေး နှောင့်နှေးမခံပါနှင့်။ ကြိုးစားပါက အထက်တန်းပညာများ သင်ခွင့်ရမည်။
ကျန်းမာရေး ။ သွေးချိုရောဂါ အခံရှိသူများ သတိထားပါ။ (၁၅)ရက် နောက်ပိုင်း သက်သာသွားမည်။
ထောင်ချီနတ်များ ။ ၂၊ ၆၊ ၈၊ ၁၂၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၃၀။
ကျွတ်ချီနတ်များ ။ ၁၊ ၃၊ ၉၊ ၁၃၊ ၁၈၊ ၂၅၊ ၂၉။
ထီထိုက်ချီနတ်များ ။ ၂၊ ၅၊ ၁၀၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၂၆၊ ၂၉။
ထီထိုက်ချီနတ်များ ။ ၃၊ ၆၊ ၈၊ ၉ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။
အထောင်ယတြာ ။ ။ ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ ဆွမ်းအိုးပို့ပေးပါ။

စီးပွားရေး
စီးပွားရေး ။ လုပ်ငန်းတွင်း ပြဿနာပေါ်နေသလောက် စီးပွားရေး အဆင်ပြေနေမည်။ ငွေကြေးခဏသာ အကျပ်အတည်း တွေ့တတ်ပြီး မကြာမီ အဆင်ပြေမည်။ လုပ်ငန်းတိုးချဲ့နိုင်သည်။ စီးပွားဆိုင်ရာ နိုင်ငံခြားခရီးရှိသည်။ သောကြာနံ့ သစ်၊ သံ၊ သွပ် ရောင်းဝယ်သူများ အဆင်ပြေမည်။
ဇနီးမောင်နှံများ ။ ဌာနအတွင်း အတိုက်အခံ ကြုံရမည်။ မိမိက သည်းခံစိတ်ဖွေးပြီး ပြေငြိမ်းပါ။ မိမိဆရာသမားကြောင့် မကြာမီ အဆင်ပြေသွားပါလိမ့်မည်။
အိမ်တွင် ။ အိမ်ထောင်ဖက်၏ ကျန်းမာရေး ချို့ယွင်းတတ်သည်။ သားသမီးများ၏ လုပ်ငန်းစိစွများ အဆင်ပြေမည်။

အချစ်တူရား ။ မပျော်လင့်ဘဲ လက်ထပ်ခွင့် ကြိုတတ်သည်။ နှစ်ဖက်သဘောတူမှု ကြိုးစားရမည်။ ချစ်သူရှိသူများ ချစ်သူ နှင့် သဘောထား ကွဲတတ်သည်။

ပညာတူရား ။ စိတ်များ လေလွင့်နေ၍ ပညာရေး ထိခိုက် တတ်သည်။ သူငယ်ချင်းကောင်းများ၏ အကြံဉာဏ် လှုပ်ပါ။

ကျန်းမာတူရား ။ နှာစေး၊ ချောင်းဆိုး ရောဂါငယ်များသာ ဖြစ် တတ်သည်။ စိုးရိမ်ရန် မလိုပါ။

ထောင်စိုက်တူရား ။ ၁၊ ၃၊ ၆၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၇။

ကျွမ်းကျင်တူရား ။ ၂၊ ၅၊ ၁၀၊ ၁၅၊ ၂၀၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၀။

ထိထိရိုက်ရိုက်တူရား ။ ၁၊ ၃၊ ၄၊ ၈၊ ၁၃၊ ၁၈၊ ၂၆၊ ၃၁။

ထိထိရိုက်ရိုက်တူရား ။ ၂၊ ၆၊ ၈၊ ၉၊ ၁၀၊ ၁၅၊ ၂၀၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၀။

အထောင်စိုက်တူရား ။ မြေစဉ် ဘုရားထုတ်တော် (၉)ပါးကို တစ်နေ့ (၁၀)ပတ်စိပ်ပါ လိုရာဆောင်ပါ။

ကြားသိရမည့်အရာ

စီးပွားတူရား ။ လုပ်ငန်းများ အဆင်ပြေနေမည်။ အစုရှယ်ယာရှင်များ ပေါ်လာမည်။ မထင်မှတ်သော ငွေကြေးများ ဝင်မည်။ လုပ်ငန်းတွင် မဆိုစလောက် အခက်အခဲ တွေ့တတ်သည်။ နိုင်ငံခြားကုမ္ပဏီနှင့် အဆက်အသွယ် ရတတ်သည်။ သစ်သီးသစ်ဥ အရောင်းအဝယ် ကောင်းမည်။

ဝန်ထမ်းတူရား ။ ရာထူးတိုး နယ်ပြောင်းရတတ်သည်။ ကျရာနေရာများ အောင်မြင်စွာ ထမ်းဆောင်နိုင်မည်။

ဘိမ္မာတူရား ။ နှစ်ဖက်ဆွေမျိုးများကြောင့် ထွက်ငွေ များတတ်သည်။ သို့သော် သားသမီးများ၏ အကူအညီကြောင့် အဆင်ပြေမည်။

အချစ်တူရား ။ ချစ်သူ၏ သံစွာဖောက်ခြင်း ခံရမည်။ စိတ်မလေအောင် ထိန်းပါ။ စေ့စပ်လက်ထပ်လိုသူများ အတိုက်အခံ ပြောကြားရမည်။

ပညာတူရား ။ နိုင်ငံခြား ပညာတော်သင် အရွေးခံတတ်သည်။ အထက်တန်းပညာများ သင်ယူခွင့်ရမည်။

ကျန်းမာတူရား ။ နှလုံး သွေးတိုး ရောဂါ အခံရှိသူများ သတိထားသင့် သော လဖြစ်သည်။ အထူးစိုးရိမ်ဖွယ် မရှိပါ။

ထောင်စိုက်တူရား ။ ၂၊ ၃၊ ၆၊ ၁၀၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၂၀၊ ၂၄၊ ၂၈၊ ၃၀။

ကျွမ်းကျင်တူရား ။ ၁၊ ၄၊ ၉၊ ၁၅၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၉။

ထိထိရိုက်ရိုက်တူရား ။ ၂၊ ၄၊ ၁၂၊ ၁၈၊ ၂၄၊ ၃၀။

ထိထိရိုက်ရိုက်တူရား ။ ၄၊ ၆၊ ၉၊ ၀၊ ၁၀၊ ၁၅၊ ၂၀၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၀။

အထောင်စိုက်တူရား ။ ဘုရားတစ်ဆူ၏ ရုပ်ပြုကို သန့်ရှင်းရေး (၃)ရက်တိတိ ဆောင်ရွက်ပါ။

အထွတ်အမြတ်

စီးပွားတူရား ။ အစုရှယ်ယာရှင်တစ်ဦးကြောင့် လုပ်ငန်းအခက်အခဲ ကြုံရတတ်သည်။ မထင်မှတ်ဘဲ အကူအညီရပြီး ဖြေရှင်းနိုင်မည်။ လုပ်ငန်းတိုးချဲ့ဖို့ မသင့်သေး။ အလုပ်သမားပြဿနာ ကြုံတတ်သည်။ ရေထွက်ပစ္စည်း ရောင်းဝယ်သူများ စီးပွားတက်မည်။

ဝန်ထမ်းတူရား ။ မထင်မှတ်ဘဲ ရာထူးတိုးတတ်သည်။ သို့သော် မိမိအောက်လက်ပေါ်သားကြောင့် ပြဿနာ ဖြေရှင်းရတတ်သည်။

ဘိမ္မာတူရား ။ မိသားစု ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့ရသော ကာလဖြစ်မည်။

၃၀၄ နက္ခတ္တဗေဒဆိုင်ရာဗြူဟာဗေဒ

သားသမီးများ၏ နိုင်ငံခြားခရီး အဆင်ပြေမည်။ အဝေးရှိ သားသမီးများ ထံမှ သတင်းကောင်း ကြားရမည်။

အချစ်တူရား ။ ချစ်သူနှင့် ပျော်ရွှင်စွာ လည်ပတ်ခွင့်ရမည်။ နှစ်ဖက်မိဘများ၏ သဘောတူညီမှုကြောင့် စေ့စပ်လက်ထပ် ခြင်းများ အဆင်ပြေစွာ ဆောင်ရွက်နိုင်မည်။

ပညာတူရား ။ အထက်တန်းပညာများ သင်ယူခွင့်ရမည်။ နိုင်ငံခြားပညာသင်ခရီးရှိသည်။ ကြိုးစားနိုင်သလောက် အကျိုး ထူးသည်။

ကျန်းမာတူရား ။ ဖျေဆုပူကြောင့် ထိခိုက်ဒဏ်ရာ ရတတ်သည်။ သတိထားပါ။

ထောင်စိုက်တူရား ။ ၁၊ ၄၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၄၊ ၁၈၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၉။

ကျွမ်းကျင်တူရား ။ ၂၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၈။

ထိထိရိုက်ရိုက်တူရား ။ ၃၊ ၄၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၉၊ ၂၄၊ ၃၀။

ထိထိရိုက်ရိုက်တူရား ။ ၆၊ ၈၊ ၉၊ ၀၊ ၁၀၊ ၁၅၊ ၂၀၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၀။

အထောင်စိုက်တူရား ။ သက်ကြီးရွယ်အိုများအား အစာအာဟာရ လှူဒါန်း ရှေ့မလွှဲ။

စာအုပ်

စီးပွားတူရား ။ ပြဿနာများ လုပ်ငန်းတွင် တစ်ခုမဟုတ်တစ်ခု တွေ့ တတ်သော်လည်း လုပ်ငန်းများ အဆင်ပြေနေမည်။ မထင်မှတ်သော ငွေကြေးများရမည်။ လုပ်ငန်းတိုးချဲ့နိုင်သည်။ စီးပွားရေးအတွက် နိုင်ငံခြားခရီး စီစဉ်ခွင့်ရမည်။ ယာဉ်ကား ရောင်းဝယ်သူများ စီးပွား ဖြစ်ထွန်းတတ်သည်။

ဝန်ထမ်းတူရား ။ မိမိ လက်အောက်ငယ်သားကြောင့် လုပ်ငန်းတွင်း သိက္ခာကျတတ်သည်။ သို့သော် မိမိဆရာသမားကြောင့် ပြဿနာ ဖြေရှင်းနိုင်မည်။

ဘိမ္မာတူရား ။ အိမ်ထောင်ဖက် ဖောက်ပြန်တတ်သည်။ ချောမော ပြောဆိုပါ။ အဝေးနေရာရှိ သားသမီးများထံမှ သတင်းကောင်း ကြားရမည်။

အချစ်တူရား ။ မထင်မှတ်ဘဲ အချစ်ရေး အဆင်မပြေ ဖြစ်တတ်သည်။ သည်းခံချောမောပါ။ စေ့စပ်လက်ထပ်ဖို့ အဆင်မပြေသေးပါ။

ပညာတူရား ။ ကျန်းမာရေးကြောင့် ပညာရေး နှောင့်နှေးတတ်သည်။ ခေတ္တယာယီ ကြုံရမည်။

ကျန်းမာတူရား ။ နှလုံးဝေဒနာရှင်များ ပန်းနာရင်ကျပ် ဝေဒနာရှင်များ ရောဂါ ပြန်ထတတ်သည်။ ဂရုစိုက်ကုသပါ။

ထောင်စိုက်တူရား ။ ၂၊ ၃၊ ၆၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၃၊ ၂၄၊ ၃၀။

ကျွမ်းကျင်တူရား ။ ၁၊ ၄၊ ၄၊ ၁၀၊ ၁၄၊ ၁၉၊ ၂၄၊ ၂၉။

ထိထိရိုက်ရိုက်တူရား ။ ၁၊ ၅၊ ၁၀၊ ၁၈၊ ၂၆၊ ၃၀။

ထိထိရိုက်ရိုက်တူရား ။ ၁၊ ၆၊ ၄၊ ၉၊ ၁၀၊ ၁၅၊ ၂၀၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၀။

အထောင်စိုက်တူရား ။ ဘုရားတစ်ဆူထံ (၃)ရက်တိတိ နေ့စဉ်ယှားပြီး မှူး၊ အရပ်ဆောင်စွာ ဆုတောင်းပေးပါ။

